

Võng Du Chi Bị Bao Dưỡng Đích Nhân Yêu

Contents

Võng Du Chi Bị Bao Dưỡng Đích Nhân Yêu	2
1. Chương 1: Gặp Gỡ	2
2. Chương 2: Thăm Hiểm Rừng Xanh – 1	7
3. Chương 3: Thăm Hiểm Rừng Xanh – 2	10
4. Chương 4: Muốn Lời Nhảm Nhí Hay Lời Yêu Thương	13
5. Chương 5: Bắt Sên – 1	16
6. Chương 6: Bắt Sên – 2	20
7. Chương 7: Bắt Sên – 3	24
8. Chương 8: Thôn Vết Tinh	26
9. Chương 9: Lừa Con Thiệt Đàn Bà	30
10. Chương 10: Cặp Đôi Bán Con	33
11. Chương 11: Động Văn Võ Song Toàn – 1	37
12. Chương 12: Động Văn Võ Song Toàn – 2	41
13. Chương 13: Động Văn Võ Song Toàn – 3	45
14. Chương 14: Động Văn Võ Song Toàn – 4	49
15. Chương 15: Lần Đầu Gặp Gỡ Bị Siêu Thảm Ám Ảnh	53
16. Chương 16: Trạm Ẩn	55
17. Chương 17: Trứng Đen	59
18. Chương 18: Tim Đập Thành Thạch	61
19. Chương 19: Hội Kiểm Khách Gân Nao Không Dừng Được – 1	64
20. Chương 20: Hội Kiểm Khách Gân Nao Không Dừng Được – 2	67
21. Chương 21: Hội Kiểm Khách Gân Nao Không Dừng Được – 3	71
22. Chương 22: Anh Công Đẳng Trước, Đứng Lại, Tra Hộ Khẩu	75
23. Chương 23: Hộp Đen Trong Hang Rỗng	78
24. Chương 24: Bán Manh Đáng Xấu Hổ Hử~	81
25. Chương 25: Đại Hội Tỷ Võ – 1	84
26. Chương 26: Đại Hội Tỷ Võ – 2	87
27. Chương 27: Đại Hội Tỷ Võ – 3	89
28. Chương 28: Đại Hội Tỷ Võ – 4	92
29. Chương 29: Lantis, Kết Hôn Sinh Em Bé Nào	95
30. Chương 30: Đừng Quyến Rũ Tôi Nha, Tôi Là Bông Đã Có Chủ!	98
31. Chương 31: Cướp Boss – 1 [làm Đối Tượng, Tôi Nhất Định Sẽ Khiến Anh Cường Lên!]	102
32. Chương 32: Cướp Boss – 2 [làm Đối Tượng, Tôi Nhất Định Muốn Làm Chuyện Có Ý Nghĩa Với Anh]	105
33. Chương 33: Cướp Boss – 3 [làm Đối Tượng, Nhất Định Chạy Cùng Chạy! Chết Cùng Chết!]	109
34. Chương 34: Điều Do Mất Điện Gây Họa, Quảng Gà Tấn Công!	112
35. Chương 35: Thích, Nèn Muốn Có Trách Nhiệm	117
36. Chương 36: Cuộc Gặp Gỡ Mang Tính Lịch Sử, Tình Áo Cuối Cùng Kết Thúc	120
37. Chương 37: Nụ Hôn Đầu [khổng Tây: Tôi Hận Máy Sấy!]	123
38. Chương 38: Người Ta Rất Mạnh Mai Yếu Đuối	127
39. Chương 39: Kết Hôn [bàn Tay Vàng Sờ Rương Đồng Thời Vận Xui Xẻo Cũng Rất Nặng]	133

40. Chương 40: Gen Của Lantis Thật Hoàn Mỹ, Khổ Nỗi Gen Của Hệ Thống Rất Tạp Nham . . .	136
41. Chương 41: Chiếm Gôn [h, Kế Hoạch Đại Nhảy Vọt! Châm Than!]	139
42. Chương 42: Không Sợ, Sau Đây Có Em Thương Anh	144
43. Chương 43: Hoạt Động Khu Phí X Bang Hội Chiến	148
44. Chương 44: Vấn Đề D-cup	151
45. Chương 45: Động Tiêu Hồn – 1	154
46. Chương 46: Động Tiêu Hồn – 2	157
47. Chương 47: Người Đàn Ông Tốt Thế Đây	161
48. Chương 48: Đây Là Hẹn Hò – 1	165
49. Chương 49: Đây Là Hẹn Hò – 2	169
50. Chương 50: Đã Sắp 2012, Không Yêu Thì Làm Chi	174
51. Chương 51: Bang Hội Chiến “thú Vị” – 1	178
52. Chương 52: Bang Hội Chiến “thú Vị” – 2	181
53. Chương 53: Sinh Nhật Của Tên Ngốc – 1	185
54. Chương 54: Sinh Nhật Của Tên Ngốc	188
55. Chương 55: Lắc Xe	192
56. Chương 56: Cos – 1	197
57. Chương 57: Cos – 2	202
58. Chương 58: Phiên Ngoại: Vấn Đề Tư Thế	207
59. Chương 59: Phiên Ngoại: Hậu Cos	209
60. Chương 60: Phiên Ngoại: Đại Chiến Tháp Lung Linh	211
61. Chương 61: Phiên Ngoại: Thư Từ Của Tiểu Phượng Và Hệ Thống Số 2 Ca Ca	215
62. Chương 62: Phiên Ngoại: Hợp Server	216
63. Chương 63: Phiên Ngoại: Đêm Giáng Sinh	220

Võng Du Chi Bị Bao Dưỡng Đích Nhân Yêu

Giới thiệu

Edit: Đồng ThiênThế loại: Võng du, 1×1, hài, ngọt, HE. Vai chính: Khổng Tây (Tiểu Tây) x Đông Dã (Lantis) [thông n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-bi-bao-duong-dich-nhan-yeu>

1. Chương 1: Gặp Gỡ

Khổng Tây luôn cảm thấy mình là một người rất bất hạnh.

Mới sinh ra không được bao lâu, ba mẹ trong nhà không hiểu tại sao để mình nỏ bay cùng xe, dắt tay quy tiên, ném cậu cho ba người chị nuôi dưỡng.

Nếu tính cách các chị dịu dàng thùy mị thì không nói, đằng này mỗi người lại vô cùng mạnh mẽ, tuy đối với cậu xác thực tốt không phản đối, thế nhưng ai cũng có hành vi mang tổ chất thần kinh thời thời khắc khắc như phòng sói canh gác bên cạnh cậu, thật khiến cậu rất đau đầu.

Vẫn nhớ hồi trung học khi cậu mới biết yêu, chẳng qua chỉ nắm tay cô bạn cùng bàn, chị hai lập tức chặn đường nữ sinh đó 3 ngày, đến tận khi khai thác được cả vị trí chính xác phần mộ tổ tiên nhà người ta mới chịu dừng tay.

Theo hiểu biết của cậu với chị hai, dám cá sau đó chị có tranh thủ đi đào mộ trộm ít tro cốt nghiên cứu xem gia đình cô ta có bệnh di truyền gì không.

Từ đó, Khổng Tây rất phiền muộn, không dám thích nữ sinh nữa.

Không chỉ không dám thích, cả tiếp cận cũng không dám, chỉ sợ bị các chị nhìn thấy lại có chuyện.

Nói chuyện với một người chưa bao giờ vượt quá 3 câu.

Đối mặt càng không có khả năng, gặp nữ sinh một mực ngẩng đầu, gặp nam sinh một mực cúi đầu. Vì vậy cậu thấy nữ sinh thì tất cả đều là bầu trời, thấy nam sinh thì tất cả đều là đũng quần.

Thế nên thời điểm mộng tỉnh, trong đầu cậu bốc lên toàn mấy anh đẹp trai cao to. Có lẽ chính do nhìn đũng quần quá nhiều mà tạo thành.

Ngoài trừ cảm thấy mình bất hạnh ra, Khổng Tây cũng luôn kiên trì mình cần phải là một người hoạt bát ưa nói chuyện.

Cổ tình vì đủ dạng nguyên nhân, nói chuyện với người khác sẽ thành một loại nguy hiểm, hệ số nguy hiểm của loại này bằng với nhảy sông tự vẫn, uống thuốc độc, cắt cổ tay.

Vậy nên cậu trưởng thành đến tuổi hiện tại mà không hề có lấy một người bạn, thuộc tính hoạt bát ưa nói chuyện càng không được khai thác, suốt ngày lằm lằm lì lì đọc sách học bài, bị ép thành người im lặng ưa xấu hổ. Cho dù giờ các chị đã ý thức vấn đề của họ, tính toán cho cậu 20 mét chiều rộng không khí đi kết bạn tìm đối tượng, cậu cũng không thể thay đổi được.

Ngoài hai điểm trên, Khổng Tây tổng kết lại, cậu là một vị thành niên mồ côi, bị các chị chà đạp đến mức đổi luôn tính hướng, bất hạnh chỉ có thể ở trong nội tâm im lặng phun trào bản thân đã trở thành thảm kịch Đường Tăng nhân gian.

Rõ ràng có rất nhiều chuyện muốn nói, nhưng không thể nói, cũng chẳng nói nên lời, đành phải tự mình ngồi xồm nơi góc nhà nước mắt tuôn trào nghẹn thành nội thương.

Nội thương này một lần nghẹn nghẹn đến 23 năm, nghẹn đến lúc cậu học Cao Học, nghẹn đến lúc công ty nhà cậu phát triển không ngừng, nghẹn đến lúc cậu muốn giải tỏa, nghẹn đến lúc cậu chạy tới chơi game.

Muốn đi chơi game đơn thuần vì khi Khổng Tây dạo diễn đàn thấy được một topic —— Thảo luận >> Thế nào mới là một đảng mày râu.

Cậu nhất thời tò mò, nhàm tay nhấn vào.

Topic có nội dung như sau:

“Là mày râu thì phải chơi game!!”(Như thế lặp lại 1000 lần)

Chim Lợn trong lòng Khổng Tây lao nhanh qua, tiếp tục nhàm tay kéo xuống ——

“Mày râu thấy được topic này còn chưa đi chơi chắc chắn bị liệt dương !!”(Như thế lặp lại 2000 lần)

... Không thể không thừa nhận tay mình quá nhàm.

Để chứng minh bản thân không chỉ có mà còn tuyệt đối không liệt, Khổng Tây quyết định chơi game.

Lại nhàm miệng nói chuyện này cho các chị.

Cứ thế một lần nhàm tay một lần nhàm miệng, cậu bị bán bắt buộc chơi Tiên Vực .

Với ba lý do: 1. Chị hai đang chơi! 2. Chị ba đang chơi! 3. Chị tư đang chơi!

Khổng Tây lại nội thương. Muốn chặt chẽ giám sát cậu thì cứ nói thẳng, cần gì bày lý do, bày lý do thì nên có lý một chút, gì mà chị đang chơi em đang chơi nó đang chơi, tổng hợp lại tất cả mọi người đang chơi, em là em trai cũng phải theo cùng, muốn chơi cái khác, nằm mơ!

Tài khoản chị ba xin giúp, nhân vật chị ba tạo giúp, tên cũng chị ba gõ giúp, vì vậy thuận tay giúp cậu giải quyết vấn giới tính “nhỏ nhỏ”.

Khổng Tây với mấy chuyện này không có ý kiến gì, tùy ý các chị nhận lấy nhân yêu.

Dù sao cũng không phải lần một lần hai, ít một chút thì cũng đã nội thương, nhiều một chút vẫn cứ nội thương.

Lời tuy nói vậy, Khổng Tây vẫn không nhịn được đánh mình một cái, ưu sầu đi soi gương, muốn đem những đau khổ trong lòng khắc sâu vào đầu. Như để đả kích bản thân thêm nữa, vừa soi vừa vô thức “gặp nam sinh cúi đầu”, thế là chạm trán đũng quần của mình...

Khổng Tây nội thương nặng, vì sao bị thương luôn là cậu

Cũng may nội thương sẽ không ảnh hưởng tới chỉ số thông minh, Khổng Tây luôn rất thông minh sau khi hiểu rõ các thao tác, thật sung sướng quên đi 23 năm nội thương, bắt đầu điều khiển nhân vật nhận nhiệm vụ thăng cấp.

Ở Tiên Vực, người chơi có thể chia ra làm nhiệm vụ, đánh quái, phụ bản để đạt được điểm kinh nghiệm thăng cấp và học kỹ năng, làm nhiệm vụ sẽ thưởng một ít vật phẩm nhiệm vụ, vật liệu và sách kỹ năng giai đoạn đầu, kinh nghiệm rất ít, trước 30 muốn thăng cấp thông thường dựa vào đánh quái, sau 30 thì kết hợp đánh quái và phụ bản.

Có điều những vấn đề này Khổng Tây chưa kịp nghiên cứu kỹ, chỉ biết định luật ngàn năm “thấy trên đầu có dấu chấm than phải nhấn vào”, còn vui vẻ chạy như điên về phía các bác trai bác gái NPC trên đầu mọc dấu chấm than sáng loáng.

Phải biết rằng, NPC bên ngoài và NPC sinh hoạt trong thành tồn tại sự khác biệt rất lớn, khác biệt lớn nhất chính là người trước có thể cho bạn 100 kinh nghiệm, mà người sau thì chỉ 1.

Khổng Tây hoàn toàn không ý thức được vấn đề hơn kém kinh nghiệm, vì lần đầu chơi game online, nhìn gì cũng thấy mới lạ, ngay cả loại việc chân chạy vật đối thoại truyền tin cũng làm rất vui vẻ. Căn cứ vào sức mạnh “gì cũng có cái thú của nó”, đã cấp 20, Khổng Tây vẫn còn rúc ở Thôn Tập Sự chạy đi làm nhiệm vụ.

Chờ lần thứ 20 cậu đến trước mặt Trưởng Thôn, sau khi giao thư cho bác gái nào đó, Trưởng Thôn không như 19 lần trước nghiêm mặt nói: “Cảm ơn sự giúp đỡ của người, đây là phần thưởng dành cho người.” mà dùng vẻ mặt bí hiểm tiến đến trước Khổng Tây, lén lén lút lút móc ra một hạt châu tròn vo đỏ rực nhét vào túi Khổng Tây, nói: “Người giúp ta giao thư này cho kiếm hiệp Âu Dương Thanh.” Nói xong không đợi Khổng Tây phản ứng, lập tức biến trở về khuôn mặt đờ đẫn ban đầu, héch45 độ nhìn trời ra vẻ thần bí.

Khổng Tây đầu đầy chấm hỏi kéo mở túi của mình, ngồi xổm bên cạnh Trưởng Thôn nghiên cứu hạt châu.

“Viên Ngọc Máu: vật phẩm nhiệm vụ (đã cố định), ẩn chứa năng lượng khổng lồ, dường như Âu Dương Thanh biết chút ít lai lịch của nó.”

Khổng Tây, giới thiệu kiểu gì đây.

Sau đó, NPC ở mỗi xóm xính trong Thôn Tập Sự không còn dấu chấm than nữa. Khổng Tây điều khiển nhân vật xoay một vòng trong thôn, lại xoay tới trước mặt Trưởng Thôn.

[Cận] Tiểu Tây: Tôi đi đâyO(_)O

~Ngốc nghếch tạm biệt Trưởng Thôn xong, Khổng Tây đang định rời đi, khung chat ở góc dưới bên phải đột ngột đẩy lên.

[Cận] Cười Lừa Xem Hát: Êm gái đừng đi

~~ người ta sẽ nhớ êm đó

~[Cận] Thanh Sam: Lừa con, xem chuỗi cuộn sóng tiêu hồn này của cậu, mùa xuân lại tới sao

Đây là lần đầu tiên Khổng Tây thấy ở kênh người khác nói chuyện, trước kia vẫn luôn mình cậu nhảy lung tung ở Thôn Tập Sự, vậy nên đã mặc định “A ~~ trò chơi này chỉ có mình mình”.

Đối mặt với hai người đột nhiên xuất hiện, Khổng Tây cẩn thận nghiên cứu màn hình máy tính, xác định mình không biết chuyển góc nhìn nên không có cách nào thấy bọn họ, quyết định cứ chuẩn đi, xem như không thấy gì bỏ chạy.

Cùng với câu thúc giục “Êm gái đừng đi ~~ mùa xuân đừng đi ~~” của Cười Lừa Xem Hát, lấy chuỗi cuộn sóng tiêu hồn làm bối cảnh, Khổng Tây chạy trời chết.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ của Trưởng Thôn, Khổng Tây tùy tiện xoay mấy vòng, ở ngoài thôn cũng không tìm được NPC có thể nhận nhiệm vụ, vậy nên dựa vào nhiệm vụ duy nhất trong khung nhiệm vụ, ‘Tìm kiếm Âu Dương Thanh’, đi đến Rừng Xanh gần Thôn Tập Sự.

Tất cả người chơi trong Tiên Vực đều tỏ ra nghi hoặc với sự tồn tại của Rừng Xanh, vì Rừng Xanh căn bản không có quái, chỉ có cây cối trùng điệp. Đệ nhất đại bang trong Tiên Vực —— Sáu Ngày Sáu Đêm, từng xuất động toàn bang đến thăm dò huyền bí nơi đây, có điều Rừng Xanh thật sự quá nhỏ, đi từ đầu này đến đầu kia không tới 5 phút, thậm chí còn không chứa nổi toàn bộ bang chúng của Sáu Ngày Sáu Đêm. Vì vậy mọi người đưa ra một kết luận: Rừng Xanh chỉ là một ngọn núi đơn thuần mọc một đồng cây cối không gì hơn.

Những điều trên đương nhiên không phải chuyện Khổng Tây lo lắng, cậu chỉ mong ngọn núi này không có quái, nếu quả thật có quái cậu sợ khó giữ được trình tiết bản thân. Hơn nữa trong mắt cậu Rừng Xanh không hề nhỏ chút nào, lớn đến mức khiến cậu phát điên, lớn đến mức khiến cậu hoàn toàn hôn mê.

Từ khi Khổng Tây đi vào Rừng Xanh, bản đồ và khung bạn bè của cậu đều không mở được, tuy mấy thứ này với cậu mà nói vốn không dùng làm gì, nhưng nếu không thấy sẽ rất không yên lòng.

Khổng Tây có chút phiền muộn ném “Tiểu Tây” quỳ gối trước một cây đại thụ, nghiêm túc kiểm điểm bản thân.

Vừa rồi vì sao cậu phải chột dạ chạy đi chứ, nơi này rõ ràng không phải hiện thực, chỉ cần dừng để bị tra thông tin, hẳn sẽ không tổn thất gì...

Cậu quả nhiên đã bị dè dặt quá lâu, ngược lại trở thành bệnh sợ tiếp xúc với người khác.

Khổng Tây lại cảm thấy nội thương không dứt, quyết định cho dù có bị coi là mặt dày cũng phải làm quen với người chơi nhìn thấy tiếp theo.

Để có thể sớm tìm được người có ý nghĩa đột phá này, Khổng Tây mở web, tìm kiếm Rừng Xanh trên Baidu.

Đáng tiếc tư liệu về Rừng Xanh ít thăm thương, đại đa số một ít người chơi khi game vừa mở mắng chữi, trong tư liệu trò chơi cũng chỉ đơn giản một câu ‘Ngọn núi bị cây cối bao quanh’.

Xin giúp đỡ từ má Baidu không có kết quả, Khổng Tây đành chấp nhận số phận tiếp tục điều khiển Tiểu Tây di chuyển lung tung trong rừng.

Xoay một hồi chóng cả mặt, cậu dứt khoát nhắm hai mắt, ngón trỏan chuột tiến lên, chỉ huy nhân vật tự sinh tự diệt không chùn bước xông tới trước.

Trong lòng đếm thầm 3 giây, Khổng Tây đầy hy vọng mở mắt, bỗng rồi phát hiện cả màn hình tối đen. Cậu nhớ trước kia hay đá chân trúng dây cảm khiến nó tụt ra, buồn bực lắm bấm “Dây cảm ngu ngốc”, cúi đầu nhìn dưới gầm bàn.

Dây cảm vẫn chắc chắn, Khổng Tây lúc này mới nhận ra vừa rồi rõ ràng cậu ngồi rất ngay ngắn, lại gian khổ chống mép bàn thẳng người lên.

Máy tính đã khôi phục bình thường, “Tiểu Tây” của cậu đang nằm giang tay giang chân trên mặt đất, bên cạnh là một con quái kích cỡ khổng lồ tướng mạo kỳ lạ.

Ngây ngốc chốc lát, Khổng Tây quyết định trước tiên không đến gần lấy kiểm tra thuộc tính cùng tướng mạo của sinh vật bên cạnh, kéo nhân vật đứng dậy, bắt đầu nghiên cứu địa hình.

Bên cạnh tảng đá dựng thẳng một khối bia, mặt trên khắc mấy chữ “Hang động Rừng Xanh” thật to. Xem ra cậu vẫn ở Rừng Xanh, chỉ có điều từ vỏ ngoài rơi vào trong bụng núi.

Khổng Tây tò mò lượn quanh quái muốn xác định nó đã chết chưa.

Chờ cậu chạy đến đầu bên kia, Khổng Tây bắt gặp người chơi mang ý nghĩa đột phá mà cậu tâm tâm niệm niệm muốn phát triển quan hệ đồng đội —— Lantis.

Căn cứ một ít sự tình phát sinh sau này, ngay từ đầu Khổng Tây đã xác định sai, người đàn ông mang ý nghĩa trọng đại phát triển với cậu căn bản không phải quan hệ đồng đội, mà là quan hệ đồng giường.

Khổng Tây tò mò nhìn Lantis ngồi trên mặt đất, cũng ngồi theo xuống.

Người hiểu chút thường thức game online khẳng định biết, Lantis đang đánh quái chờ rớt vật phẩm, có điều bé con Khổng Tây không thể dùng thường thức mà áp dụng. Thói quen thấy nam trước tiên nhìn đứng quần của cậu, mặc kệ con vật hay con người, chỉ cần giống đực, thứ trước tiên cậu nhìn vĩnh viễn đều là bộ phận tục tĩu nào đó.

[Cận] Tiểu Tây: Nó không có trym!!

[Cận] Tiểu Tây: Ô... hình như có chút bóng đen...

[Cận] Tiểu Tây: Sao không censor mà lại bôi đen một cục như thế = =

[Cận] Tiểu Tây: Không biết nó có bao đầu đỉnh không

[Cận] Tiểu Tây: ...

[Cận] Tiểu Tây: Cậu có đó không?

[Cận] Tiểu Tây: Không sao? Đang ngủ? Đi WC? Hay cắt bao đầu đỉnh?

Đối phương hoàn toàn không phản ứng, nhưng với Khổng Tây đã quen ở một mình, hiện tại khó có được có người ngồi nghe cậu độc thoại, cho dù không để ý cậu cũng cảm thấy rất vui vẻ.

Khổng Tây kiên nhẫn tiếp tục quấy rầy Lantis, thuận tay nhắc ly lên uống, định bổ sung năng lượng tiếp tục mặt dày quần người tới cùng.

[Cận] Tiểu Tây: Cậu đang tìm gì?

[Cận] Lantis: Bao

Khổng Tây phun một ngụm nước lên màn hình, dờ tay về bàn phím.

[Cận] Tiểu Tây: ... của ai?

Lantis không trả lời cậu, đứng dậy qua một bên ngồi xuống, đợi quái ra con mới.

Khổng Tây đi theo, ngồi sát bên cạnh, tiếp tục quần người.

[Cận] Tiểu Tây: Rốt cuộc cậu đang tìm gì?

[Cận] Lantis: Tranh Chữ Máu

[Cận] Tiểu Tây: Có phải cái này không? Hệ thống thông báo: Chúc mừng người chơi Tiểu Tây, vật phẩm ‘Viên Ngọc Máu’ của ngài thành công hấp thụ ‘Tranh Chữ Máu’!

Khổng Tây show Viên Ngọc Máu lên kênh, khoái trá thêm một câu.

[Cận] Tiểu Tây: Đã có định O(_)O

~Nhìn xem biểu tình tí tởn này, nhìn xem giọng điệu tự cho là thân thiện này, ngay chính Khổng Tây cũng có cảm giác mình thật sự quá đáng ghét, nhin không được “Chặc” một tiếng, khinh bỉ bản thân một phen.

... Quả nhiên nhìn đứng quần lâu, tâm lý sẽ không bình thường.

Nhưng Lantis ngược lại không để ý, chỉ thở phào nhẹ nhõm, để đánh ra tranh chữ đó thật sự là chuyện không dễ dàng, có trời mới biết anh vì thứ này hao phí bao nhiêu tâm lực. Con boss ở đây là quái duy nhất rớt ‘Tranh Chữ Máu’, mỗi 3 tiếng ra một lần, mà nhiệm vụ tiếp theo của anh nếu không tìm được tranh chữ cần bản không thể thực hiện, vậy nên để chờ làm thịt boss anh đã ngồi đây hai ngày.

[Cận] Lantis: Tôi cần tranh chữ, cậu theo tôi

Đây là dụ dỗ trắng trợn có biết không, Khổng Tây sung sướng, cậu ước gì bây giờ có người dẫn cậu đi làm chút gì đó, tuy cậu không hiểu về trò chơi, nhưng khi nhìn người này có thể một mình xông vào Rừng Xanh, còn một mình đánh chết sinh vật không xác định, chắc chắn là một cao thủ 360 độ không góc chết, còn là loại có kỹ thuật + có trang bị + có tiền! Nhất định phải ôm đùi, nhưng cậu thích ôm mấy chỗ cong cong hơn.

[Cận] Tiểu Tây: Thầy giáo nói không được đi theo ông chú biến thái

[Cận] Lantis: Tôi không phải chú biến thái

[Cận] Tiểu Tây: Vậy là bà dì biến thái ?!(o)

[Cận] Lantis: ... cũng không phải

[Cận] Tiểu Tây: Yêu nhân? O__O” ...

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Cậu thừa nhận?

[Cận] Tiểu Tây: A ~~ há ~~ tớ thích nhất yêu nhân, cảm giác được yêu nhân bao rất tốt ~(@^_^@)

~[Cận] Lantis: ...

2. Chương 2: Thám Hiểm Rừng Xanh – 1

Sau khi xác định xong quan hệ bao cùng được bao, hai người thêm bạn, tổ đội. Lantis, bị gán danh yêu nhân, mang theo Khổng Tây, nhân yêu chân chính, tiếp tục đi sâu vào Rừng Xanh.

Dọc theo đường đi Lantis rất tự giác diệt quái lắc nhắc, quả thật đã thành một mẫu mực cho hình tượng chịu thương chịu khó. May mà anh làm là nhiệm vụ ẩn dụ nhất, quái trong sơn động sẽ không ra đợt mới, không thì với Khổng Tây không ngừng lạc đường, không ngừng dừng lại, không ngừng biến mất, tình huống nguy hiểm chồng chất, có lẽ đã bị quái hành chết mấy trăm lần.

Lantis bận đánh quái, Khổng Tây vừa hưởng thụ niềm sung sướng ăn chùa kinh nghiệm, vừa vâng theo lời chủ nuôi ngoan ngoãn đứng một góc mọc nấm, đương nhiên điều kiện tiên quyết là đảm bảo chắc chắn mình sẽ không bị quái nhớ thương, đồng thời Lantis có thể thấy được mỗi một câu cậu đánh vào kênh phụ cận.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, cậu làm sao vào động này?

[Cận] Tiểu Tây: Giống tớ rớt vào? Chui vào? Bò vào? Xoắn vào?

[Cận] Lantis: Đi vào

[Cận] Tiểu Tây: (o)

[Cận] Tiểu Tây: Tớ không phát hiện bên ngoài Rừng Xanh có cổng cho cậu đi vào nha

[Cận] Lantis: ... nhiệm vụ, NPC dịch chuyển

[Cận] Tiểu Tây: nhiệm vụ gì?

[Cận] Lantis: Tìm Thanh Phong kiếm

[Cận] Tiểu Tây: Kiếm tây? (o)

[Cận] Lantis: Có lẽ

Nhìn dáng vẻ Lantis đang cố gắng chém quái đồng thời còn phải tranh thủ tiếp chuyện mình, Khổng Tây rất không lương tâm mà vui sướng, thanh kinh nghiệm nhích nhích lên cao càng khiến tâm tình cậu tăng lũy thừa theo cấp bão.

Quái trong sơn động này đều 90 cấp hơn, đối với Lantis đã 100 mà nói đương nhiên chỉ như chút tiền lẻ, nhưng đối với con gà Khổng Tây thì kinh nghiệm nhiều như nước, cứ thế một hồi, cậu đã đến cấp 30.

Ngồi xổm ở góc thường thức tư thế oai hùng của Lantis xong, Khổng Tây thuận tay dùng vài lần kỹ năng trị liệu hồi đầy thanh máu của cậu ta, sau đó tung tăng chạy tới, hoàn toàn không đếm xỉa đám hoa hoa cỏ cỏ trên đường.

Tuy những thực vật này không bắt mắt, nhưng giá trị thường không thể dùng bề ngoài để nhận định, giống như bộ trang bị bụi bặm không rớt trên người Lantis, nếu không phải hai người về sau thân thiết, Lantis

hiển thị hào quang vốn có của nó ra, lấy chỉ số thông minh về game của Khổng Tây, có lẽ đời này cũng không ý thức được giá trị bộ quần áo đó.

Khổng Tây không biết giá trị đám hoa cỏ này, không có nghĩa Lantis không biết.

[Cận] Lantis: Cậu không hái thuốc?

[Cận] Tiểu Tây: Ha? Thuốc đâu?

[Cận] Lantis: ... dưới chân cậu

Khổng Tây lui về phía sau, cẩn thận quan sát một chút thứ được gọi là cây thuốc bị mình chà đạp gãy sau đó trở về như cũ, làm một động tác khiến Lantis rất khó hiểu ——

... Đi về phía trước mấy bước, lại lui về phía sau mấy bước, giậm mấy lần, rồi chạy đến bên cạnh anh.

[Cận] Lantis: ???

[Cận] Tiểu Tây: Tổ giẫm lên nó O(_)O

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Cậu không học kỹ năng cuộc sống?

[Cận] Tiểu Tây: (o) Cái đó phải học?

[Cận] Tiểu Tây: Người ta là hộ sĩ, không phải hái hoa tặc nha

[Cận] Lantis: ...

Dược Sư không học hái thuốc, đến tột cùng phải thần kinh tới trình độ nào mới biến thành dạng như cậu ta... Lantis đổ mồ hôi.

Hai người dọc theo con đường đi về trước, ngoại trừ hành vi thần kinh không ngừng của Khổng Tây, ví dụ như đột nhiên vọt tới đồng quái tìm cái chết, thì bình an vô sự. Khi Khổng Tây cảm thấy bọn họ có thể một đường an toàn đến cùng, ba lối rẽ xuất hiện trước mặt, chia ra ba cửa lớn ngăn lối. Cổng đồng thau, khắc hoa văn tinh xảo khác nhau, có thể dễ dàng nhận thấy là một con rồng lớn bùng bùng vươn mình.

Khổng Tây rất vui vẻ theo sát sau Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: (o) Woa

[Cận] Lantis: Woa cái gì?

[Cận] Tiểu Tây: Một con sâu thật lớn!

[Cận] Lantis: ... rồng

[Cận] Tiểu Tây: _(0)_[ô~]

[Cận] Lantis: Ô cái gì?

[Cận] Tiểu Tây: Nó có ba hoa cúc!

[Cận] Lantis: ... đó là ba lỗ

[Cận] Tiểu Tây: Như nhau, đều để cắm vào

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Lantis lên đi, cậu có phần cứng

[Cận] Lantis: ?

Đối với ý nghĩa không bình thường nào đó của “phần cứng” mà nói, Lantis càng muốn nó trở thành các loại trang bị thuần khiết.

[Cận] Tiểu Tây: Tính cắm cái nào?

Thật hiển nhiên, “phần cứng” này một chút cũng không thuần khiết.

[Cận] Lantis: Dùng Viên Ngọc Máu, chỉ có một lần cơ hội. Tranh Chữ dùng 3 lần sẽ mất, phía sau chắc còn khóa phải mở

[Cận]Lantis: ... cậu muốn cầm cái nào

Lantis không xác định nên mở cửa nào. Trên mỗi cửa đều có khắc chữ với những thông tin khác nhau, theo thứ tự từ trái sang phải là “Vô trung sinh hữu”[1], “Hữu kinh vô hiểm”[2], “Hiểm trung cầu thắng”[3]. Ngoài trừ nổi vằn đầu cuối, Lantis hoàn toàn không nhìn ra có bất kỳ huyền cơ nào, nhìn sao cũng cảm thấy chỉ đơn thuần là thử thách vận may.

[Cận] Tiểu Tây: Cầm sai sẽ mang thai à?

[Cận] Lantis: Sẽ không!

[1]

Vô trung sinh hữu: Không có làm cho có.

[2]

Hữu kinh vô hiểm: Có kinh sợ nhưng không nguy hiểm.

[3]

Hiểm trung cầu thắng:Chấp nhận nguy hiểm để giành chiến thắng.[Cận] Tiểu Tây: Vậy cầm vào ‘Vô trung sinh hữu’ đi, đóa hoa này mọc ở vị trí tốt thích nhất O(_)O

[Cận] Lantis: Cầm của cậu, đừng nói nhảm!

[Cận] Tiểu Tây: Đừng cầm tở mà, người ta sợ đau >< ...” [cận]=” lantis:=” ...” khổng=”” tây=”” tung=”” tăng=”” chạy=”” lên=”” cầm=”” cửa.=”” cậu=”” cũng=”” không=”” biết=”” có=”” cầm=”” đúng=”” động=”” không,=”” nhưng=”” nếu=”” như=”” trước=”” đó=”” cậu=”” biết=”” sau=”” cánh=”” cửa=”” này=”” có=”” thứ=”” gì,=”” cho=”” cậu=”” 10=”” trym=”” cậu=”” cũng=”” không=”” cầm=”” vào=”” nó!=”” thảo=”” nào=”” là=”” “vô=”” trung=”” sinh=”” hữu”,=”” cậu=”” vốn=”” tưởng=”” phía=”” sau=”” chắc=”” không=”” có=”” gì,=”” kết=”” quả=”” thật=”” sự=”” có=”” rất=”” nhiều=”” cái=”” gọi=”” là=”” “hữu”=”” (có)!=”” cậu=”” thậm=”” chí=”” không=”” kịp=”” cầm=”” lại=”” viên=”” ngọc=”” máu,=”” quái=”” sau=”” cửa=”” như=”” sóng=”” cuộn=”” trào=”” mãnh=”” liệt=”” đập=”” về=”” phía=”” cậu=”” và=”” lantis.=”” a=”” a=”” a,=”” nhiều=”” như=”” vậy=”” nhiều=”” như=”” vậy,=”” khắp=”” nơi=”” đều=”” có,=”” không=”” biết=”” cậu=”” có=”” bệnh=”” sợ=”” động=”” vật=”” đông=”” đúc=”” sao!?=”” khổng=”” tây=”” phát=”” điên,=”” số=”” chết=”” ấn=”” lấy=”” nút=”” lui=”” về=”” phía=”” sau.=”” [cận]=”” tiểu=”” tây:=”” a=”” a=”” a,=”” yêu=”” râu=”” xanh=”” đừng=”” tới=”” gần=”” tôi=”” !!!=”” [cận]=”” tiểu=”” tây:=”” tôi=”” khổng=”” muốn=”” np=””>

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cứu mạng !!!!! Lantis thật sự không có tiềm năng như Khổng Tây, vừa chạy trời chết còn vừa có thể lốc cốc dùng sức gõ chữ quấy rầy đồng đội. Anh không nổi nóng mà tiếp tục giữ im lặng, xem lời tru rêu của Khổng Tây như âm nhạc bối cảnh, ra sức đánh quái. [Cận] Tiểu Tây: Lantis, có yêu râu xanh bắt vật áo tở !!! [Cận] Tiểu Tây: Dê xòm oa TOT Vốn muốn Lantis thu phục đám quái đông đúc này cũng không phải là chuyện không thể, nếu như không có anh boss khôi ngò 120 đẳng sau kia... Lantis quyết đoán đưa ra quyết định: Tiểu Tây rút lui, anh cần hậu, tập hợp ở cửa. Lại một trận chạy như điên. Khổng Tây trong hiện thực luôn thiếu vận động, kết quả vào game tự nhiên có cơ hội tốt vận động một phen. Chạy đến một nửa, Khổng Tây nhớ tới một chuyện quan trọng, do dượt trở về. [Cận] Tiểu Tây: Lantis... [Cận] Lantis: Còn không đi! [Cận] Tiểu Tây: Tổ không biết cửa ở đâu!! [Cận] Lantis: Chạy đại! [Cận] Tiểu Tây: Cậu không tìm thấy tổ biết làm sao!!!! [Cận] Lantis: Mặc kệ cậu ở đâu tôi đều có thể tìm tới, chạy! Khổng Tây nghe lời tiếp tục chạy. Đừng thấy Rừng Xanh chỉ là hòn núi nho nhỏ, trong bụng núi lại bốn phía thông nhau. Khổng Tây hoảng hốt chạy như điên không quay đầu, đi ngang qua cây cỏ nhỏ bị cậu giẫm đạp, đi ngang qua con boss bị cậu cười nhạo, lại một lần nữa bị thấm lạc mất... Chạy qua một con đường thật dài, Khổng Tây cẩn thận né tránh quái rả rác xung quanh, đi tới một hang động mở rộng hình tròn, trên toàn bộ vách động đều là bích họa, không chừa lấy một chỗ trống. Ở vài giờ trước, khi Khổng

Tây chưa bị lừa vào game, cậu đang ở phòng đọc sách nghiên cứu bích họa trong lằng mộ. Không nghĩ tới vừa vào game không một hồi cậu liền thấy được bích họa thật sự, được rồi, tuy chỉ hư cấu, nhưng cũng đủ khiến cậu hưng phấn. Toàn bộ bích họa ghi chép hình ảnh quái vật công thành, quy mô khá lớn, cảnh vẽ cũng rất tinh tế, rộng từ trên nhìn xuống đám quái vật xấu xí dưới đất, không bỏ sót bất kỳ chi tiết nào. Một nam nhân đứng trên tường thành giờ cao thanh kiếm, Khổng Tây vô thức cảm thấy người này chính là Âu Dương Thanh, cậu tiến gần đến trước bích họa, nhìn kỹ một chút tướng mạo của Âu Dương Thanh, nếu không đẹp trai cậu không đi tìm đâu. Sau khi xác nhận Âu Dương Thanh tuy không đẹp trai bằng Lantis nhưng cũng tạm được, Khổng Tây yên tâm, bắt đầu chuyển lực chú ý, lúc này mới nhìn đến một ghi chú nhỏ bên cạnh “Đây là Thanh Phong kiếm của Âu Dương Thanh”, tiếp đó một mũi tên thật to chỉ về phía thanh kiếm kia. Khổng Tây đỏ mồ hôi, còn xài cả font Miêu Ô, người chế tác game này còn thiếu thắm mỹ hơn cả cậu. Khổng Tây vòng theo bích họa đi về phía trước, dừng lại trước một cái lỗ, lằng đi một chút, sau đó hoảng sợ nhảy dựng ra sau, độ lớn lỗ này và lỗ trước cậu cảm giống hệt! Ách, hoàn toàn y chang nhau, ngoại trừ lỗ này bị bích họa che khuất mà cái trước thì bị đuôi rồng kia che khuất. Vậy nên nói, đây cũng là một lối đi!? [Cận] Lantis: Tiểu Tây Khổng Tây xoay góc nhìn, thấy Lantis đang đứng ở cửa, tung tăng chạy đến, bắt đầu khoe. [Cận] Tiểu Tây: Lantis, bên này có cửa [Cận] Tiểu Tây: Có muốn mở thử không? Lantis tiến lên xem xét, tiếp tục im lặng. [Cận] Tiểu Tây: Viên Ngọc Máu còn lại 2 lần, lần vừa rồi có tính lằng phí không? [Cận] Tiểu Tây: Cái này cũng thuộc một trong mấy hoa cúc của nó đúng không? (”) [Cận] Tiểu Tây: ... [Cận] Tiểu Tây: Lantis vì sao cậu cứ không để ý tới người ta /(ToT)/~~ [Cận] Lantis: Ách... [Cận] Lantis: Tới mở cửa. [Cận] Tiểu Tây: Tới đây~~ Khổng Tây hớn hở tiến đến bên người Lantis, ngồi xổm xuống, mở tay nải định lấy hạt châu mở cửa... [Cận] Tiểu Tây: Tớ tớ tớ vẫn còn cầm trên đóa hoa cúc vừa rồi! [Cận] Tiểu Tây: A phi, không phải tớ, là hạt châu! [Cận] Lantis: ...

3. Chương 3: Thám Hiểm Rừng Xanh – 2

Ở Tiên Vực , đạo cụ buộc định đã sử dụng nếu chủ nhân không tự mình lấy lại, nó sẽ không tự động trở về tay nải, cũng sẽ không bị biến mất, đương nhiên người khác cũng không có cách nào lấy được. Nếu bọn họ muốn lấy lại Viên Ngọc Máu, Lantis phải hộ tống Tiểu Tây trở về cổng kia.

Đáng tiếc, chức sứ giả hộ hoa này không hề dễ làm. Quái thả ra lúc này đã phân tán khắp nơi, chiếm đoạt lối thông với ba cổng lớn ban đầu, con boss cấp 120 lại ngăn ở cửa động không chịu rời đi.

Giờ phút này, Khổng Tây cùng Lantis đang rúc ở một góc, quan sát địa thế theo dõi tình hình, tính toán thời cơ hành động, ồ, tính toán thời cơ để Lantis hành động, Khổng Tây ngồi cổ vũ.

[Cận] Tiểu Tây: Mấy con quái này thật vui sướng thật hồn nhiên nha

[Cận] Tiểu Tây: Bên góc kia có hai con đang chơi gay! (o)

[Cận] Lantis: Cậu nghĩ nhiều rồi

[Cận] Lantis: ... chỉ đang tán tỉnh

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, đứng đắn chút đi. Hiện tại chắc cậu đang nghĩ làm thế nào để đẩy ngã tớ chứ gì.

Lantis im, rốt cuộc là ai không đứng đắn trước...

[Cận] Tiểu Tây: Một mình cậu có thể thu phục mấy con quái này không

[Cận] Lantis: Có thể

[Cận] Tiểu Tây: Tis oppa, oppa thật là lợi hại

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Tốn khá thời gian

[Cận] Tiểu Tây: O

[Cận] Lantis:Ồ đây đợi dừng di chuyển

[Cận] Tiểu Tây: O

[Cận] Lantis: Chờ tôi đánh hết quái, kéo boss đi rồi cậu qua lấy hạt châu

[Cận] Tiểu Tây: O

[Cận] Lantis: Tự động trả lời?

[Cận] Tiểu Tây: O

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Cậu muốn đi quyến rũ boss !?

[Cận] Lantis: Không tự động trả lời?

[Cận] Tiểu Tây: Lantis thừa dịp tổ dị vật xâm chiếm khí quản đặt hai móng vuốt ở phím o và nút enter!

[Cận] Lantis: Nói bình thường

[Cận] Tiểu Tây: Tổ uống nước bị sặc, mèo đoạt bàn phím

[Cận] Lantis: Lantis?

[Cận] Tiểu Tây: Vừa mới đặt tên cho nó O(_)O

Lantis câm lặng, trực tiếp xông lên bắt đầu chém quái, chém chết từng con từng con “Tiểu Tây”.

Đội Khổng Tây ăn xong bánh bông lan, uống cạn ly nước hoa quả, lướt hết quyển tạp chí, Lantis cuối cùng đã tiêu diệt sạch quái, bao gồm cả đồng chí quái nghe nói là đang tán tỉnh nhau, dừng mãnh xông tới boss.

Khổng Tây hớn hở nhìn “Tiểu Tây” đã cấp 42, sung sướng mà đánh một vòng tròn vượt qua Lantis đang dây dưa với boss, nhằm thẳng Viên Ngọc Máu dính trên cổ.

Vừa xông lên còn không quên tiện thể thêm ít máu cho Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, cậu với nó rất xứng

Lantis một kiếm đâm vào cổ boss, thấy câu nói của Khổng Tây lại bổ thêm một kiếm.

Kích thích chủ nuôi xong, Khổng Tây tung tăng tiếp tục đánh vòng tròn xoay người bắt lấy Viên Ngọc Máu, sau đó rút lui.

[Cận] Tiểu Tây: Go go go, hãy vứt bỏ mụ mặt mốc kia, theo tổ bỏ trốn nào

Lantis câm lặng, bị ép bỏ trốn cùng Khổng Tây.

Hai người trăm cay nghìn đắng thả rớt boss, trở lại hang động.

Khổng Tây tiến lên mở cửa, đột nhiên nhớ tới một việc.

[Cận] Tiểu Tây: Tổ quên nhật trang bị quái rớt !!

[Cận] Lantis: Từ đầu cậu có nhật đầu

[Cận] Tiểu Tây: A a a, còn có con boss mới đầu nữa !!

[Cận] Tiểu Tây: /(ToT)/

~~[Cận] Lantis: Đều là rác

[Cận] Tiểu Tây: Rác cũng là trang bị nha! Tổ vẫn đang mặc bộ tập sự đây TOT, thiệt mệt mỏi

Kết thúc không quên xoay một vòng để Lantis giám định rốt cuộc có bao nhiêu mệt mỏi.

[Cận] Lantis: Cậu muốn trang bị?

[Cận] Tiểu Tây: Ủ TOT

[Cận] Lantis: Ra ngoài tôi cho cậu

[Cận] Tiểu Tây: Không muốn đồ trắng[1]!

[Cận] Lantis: Được

[Cận] Tiểu Tây: Lantis I Love You (^o^)/

~[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Cửa mở, vào

Trong cổng lại là một khung cảnh khác. Nếu như nói bên ngoài nguy nga lộng lẫy, bên trong thật sự đúng như ổ chuột rách nát. Vấn đề ở chỗ bên ngoài căn bản không đến mức nguy nga lộng lẫy, vậy nên bên trong cả ổ chuột cũng không bằng. Cho dù muốn thể hiện cao thủ cần cù tiết kiệm cũng không cần như vậy chứ, Khổng Tây im lặng phun trào, người chế tác game này quả thật quá thiếu thẩm mỹ.

Gia cụ rách nát, giường rách nát, một lão già đang hấp hối nằm trên giường. Tường rách nát đến tróc cả sơn, mặt trên ba chữ ‘Âu Dương Thanh’ thật to, một mũi tên thật to chỉ xuống đầu ông lão. Lại là font Miêu Ô, Khổng Tây cảm lạnh, theo Lantis tiến lên.

Đợi khi Khổng Tây thấy rõ tướng mạo Âu Dương Thanh, trong nháy mắt cậu bùng nổ.

[Cận] Tiểu Tây: Lừa đảo! Âu Dương Thanh trên bích họa rõ ràng là một chàng đẹp trai!!

[1]

Đồ trắng là đồ cơ bản, không có thuộ

c tính

, có bán trong cửa hàng.[Cận] Lantis: Ông ta già rồi

[Cận] Tiểu Tây: Già thì cũng có thể là đẹp lão! Lừa đảo!!

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: May mà cậu không có già, còn rất là đẹp trai

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, I Love You

~~Lantis bị hoàn toàn không phản đối, xem nhẹ cậu ta, trực tiếp tiến lên đối thoại với Âu Dương Thanh.

Âu Dương Thanh: “Người trẻ tuổi, hẳn là thành chủ thành Eli bảo người tới.”

Lantis: ...

Trò chơi này điên hay sao, muốn anh nói chuyện phiếm với NPC à?

Âu Dương Thanh từ trên giường ngồi dậy, rút thanh kiếm đen thui dưới gối ra, vuốt ve nhiều lần, nói: “Nó làm bạn với ta cả đời, từ sau đại chiến công thành ta đại thương nguyên khí, nó cũng bị phong ấn sức mạnh vốn có. Bây giờ ta gặp đại nạn, Thanh Phong kiếm này, hy vọng người có thể sử dụng nó. Mang theo nó và Viên Ngọc Máu đi tìm thợ rèn Hồ, có lẽ hẳn sẽ có biện pháp.” Nói xong giao Thanh Phong kiếm cho Lantis, nằm lại giường, tắt thở.

Lantis, Khổng Tây: ...

Chết thật nhanh.

Khổng Tây kéo mở khung nhiệm vụ, nhiệm vụ ‘Tìm Thanh Phong kiếm’ đã hoàn thành, trở về giao nhiệm vụ cho Trưởng Thôn có thể nhận được phần thưởng. Hiện giờ trong khung nhiệm vụ lại có thêm nhiệm vụ ‘Cởi bỏ phong ấn’, vì trước đó là Lantis đi tới đối thoại với Âu Dương Thanh, vậy nên Khổng Tây không biết nội dung cuộc đối thoại, chỉ thấy hệ thống thông báo nhiệm vụ đã hoàn thành, lại cưỡng chế giao cho cậu một nhiệm vụ mới.

[Cận] Tiểu Tây: Bây giờ làm sao ra ngoài?

[Cận] Lantis: Chắc sẽ có pháp trận dịch chuyển

Lantis ra ngoài, Khổng Tây theo sau.

5 phút sau...

[Cận] Tiểu Tây: Bên này hình như đi qua rồi

10 phút sau...

[Cận] Tiểu Tây: Con quái này nhìn thiệt quen mắt

15 phút sau...

[Cận] Tiểu Tây: Quá nhiều chất lỏng đang kích thích bàng quang yếu ớt của tớ

[Cận] Lantis: Nói bình thường

[Cận] Tiểu Tây: Tớ mắc tiểu >< ...=" [cận]=" lantis=" ...=" đi=" wc=" [cận]=" tiểu=" tây=" nhưng=" mà=" tớ=" sợ=" chờ=" tớ=" trở=" lại=" cậu=" đã=" bỏ=" trốn=" với=" nó=" [cận]=" tiểu=" tây=" cậu=" dẫn=" tớ=" tới=" tới=" lui=" lui=" nhìn=" nó=" 5=" lần=" rồi=" tot=" [cận]=" tiểu=" tây=" nhân=" thú=" biến=" đi!=" [cận]=" lantis=" tiểu=" của=" cậu=" đi=" dừng=" dài=" dòng!=" khổng=" tây=" sung=" sướng=" đứng=" dậy=" đi=" wc=" đợi=" lúc=" trở=" lại=" cậu=" đã=" bị=" đá=" khỏi=" game=" sau=" đó=" bắt=" kẻ=" đăng=" nhập=" thế=" nào=" cũng=" thông=" báo=" 'hệ=" thống=" đang=" bảo=" trì=' khổng=" tây=" nước=" mất=" tuôn=" trào=" cậu=" đã=" biết=" không=" thể=" đi=" mà=" vừa=" đi=" liền=" có=" ">

4. Chương 4: Muốn Lời Nhảm Nhí Hay Lời Yêu Thương

Không vào game được, Khổng Tây đành mở forum, bắt đầu dạo lung tung.

Trang chủ của Tiên Vực đã âm ỉ đến chương khí mù mịt, đủ loại topic mắng chửi nhà điều hành game, đủ loại người chơi cảm phần cực điểm. Đại đa số cho rằng chơi game chơi đến một nửa đột nhiên bị đá ra cũng y như làm tình làm đến một nửa bị liệt dương, đủ loại ức chế.

Khổng Tây nhấp vào topic giải thích của nhà điều hành được tô đỏ, admin viết loằng ngoằng cả màn hình, tóm tắt lại chỉ có một câu: bắt ngờ có người hoàn thành nhiệm vụ ẩn cấp 120, dẫn đến hệ thống bị sập trong nháy mắt.

Nếu Khổng Tây có chút chút chỉ số thông minh về game thì cậu có thể ẩn ẩn suy đoán có liên quan đến nhiệm vụ bọn họ làm, dù sao hệ thống sập sau khi bọn họ hoàn thành nhiệm vụ không bao lâu.

Nhiệm vụ “Tìm kiếm Âu Dương Thanh” này Lantis nhận ở cấp 90, nhiệm vụ ẩn cá nhân. Lúc đầu anh đoán đây có lẽ là một nhiệm vụ cấp 100. Nhưng về sau dùng “Tranh Chữ Máu” mở cửa thứ nhất, xuất hiện boss đã tới 120, lúc đó Lantis đã nghĩ anh đoán sai, nhiệm vụ có lẽ không thể hoàn thành. Nhưng có tên dở hơi Khổng Tây ở đây, lao càn qua cửa thứ nhất cùng cửa thứ hai, đánh bậy đánh bạ tìm được cửa thứ ba, thế là nhiệm vụ cứ đơn giản vậy mà hoàn thành.

Mà nhà điều hành game vốn dự định khi có người tới 120 mới bắt đầu từng bước update bản đồ Rừng Xanh, như vậy một khi có người hoàn thành nhiệm vụ “Tìm kiếm Âu Dương Thanh” này, bản đồ Rừng Xanh cấp 110 – 120 có thể lập tức mở ra. Hiện tại nhiệm vụ đã hoàn thành, mà update trước đó lại chưa xong, dẫn đến hệ thống xuất hiện lỗi, tất cả người chơi bị cưỡng chế logout.

Trước có nói “nếu Khổng Tây có chút chút chỉ số thông minh về game”, vậy toàn bộ sự việc cậu có thể suy đoán ra hết. Đáng tiếc với loại chỉ số thông minh gì đó về game, Khổng Tây thật sự không có chút nào. Cậu đối với dòng giải thích của admin chẳng có chút cảm tưởng gì, chỉ im lặng phun trào admin không đủ trình độ học vấn, câu cú lộn xộn =_ =

Lần này bảo trì liên tục suốt 24 giờ, đợi Khổng Tây trở lên đã là sau cơm tối ngày hôm sau.

Do trước đó ba chị trong nhà đã dặn dò kỹ lưỡng, nên khi Khổng Tây vừa login, trước hết kiểm tra tên Lantis trong khung bạn —— đen, sau đó bắt đầu thêm người ——

Chị hai, Gia tộc Minh ~ Tích Nhan, Thuật Sĩ, cấp 91

Chị ba, Gia tộc Minh ~ Tiểu Vi, Thuật Sĩ, cấp 90

Chị tư, Gia tộc Minh ~ Nhược Hề, Thuật Sĩ, cấp 90

Các chị ấy rất cuộc thích Thuật Sĩ bao nhiêu, Khổng Tây , lần lượt thêm các chị vào.

Bên kia rất nhanh thêm lại, chị hai thậm chí lập tức kéo cậu vào bang nữ nhi quốc của các chị ấy —— Hội Những Kẻ Gàn Dở .

Khổng Tây thoáng do dự, nhần đồng ý, sau đó thì hiểu được thế nào là “Ba người đàn bà và một cái chợ”.

Đây quả thật là một cái chợ mà! Khổng Tây vào bang đã bị đủ loại câu tán dóc đủ loại từ vô nghĩa đủ loại lời chào hàng bao vây, kênh bang hội này quả thật còn náo nhiệt hơn kênh thể giới.

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Cục cưng Tây Tây, ra đây chào mọi người nào

[Bang]Khói Hồng: (o) oa! Tớ nhìn thấy cái gì vậy!!

[Bang]Mù-tạc: Không ngờ có ‘cục cưng’ ngọt ngào phát ra từ miệng chị hai Tích Nhan!

[Bang]Trà Sữa Cacao: Chị hai Tích Nhan mạnh mẽ trong lòng tớ đã tan vỡ TOT

[Bang] Tiểu Tây: Chào chị hai, chị ba, chị tư, chào các chị, các em, các dì, các chú O(_)O

[Bang]Khói Hồng: Nơi này không có chú, chỉ có chị gái cùng em gái, chào cục cưng Tây Tây, mua trước một cái

~[Bang] Gia tộc Minh ~ Tiểu Vi: Cục cưng nà

~[Bang] Gia tộc Minh ~ Nhược Hề: Cục cưng đến Núi Lửa, chị kéo cưng thăng cấp.

[Bang]Mù-tạc: Chối mù mắt chó tôi, cục cưng cục cưng chóng cả mặt nha ++

[Bang]Minoo: Cục cưng Tây Tây cấp mấy?

[Bang] Tiểu Tây: 42 O(_)O

~[Bang]Minoo: Nhược Hề xác định muốn kéo em ấy qua Núi Lửa à? = =

[Bang]Mù-tạc: Đặt một đóa hoa cúc cực nó còn chưa tới Núi Lửa đã bị nồng nhiệt đẩy ngã

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Cục cưng đến dưới chân núi, chị ra đón cưng.

[Bang]Khói Hồng: Chị hai cầu kéo

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Ngại quá, đủ người, tạo đội khác đi

[Bang]Khói Hồng: Nước mắt tuôn trào

[Bang] Tiểu Tây: Chị hai, kéo Khói Hồng đi. Em không đi, có việc ^^

Đánh xong lời này, Khổng Tây quyết đoán chuyển qua kênh phụ cận, bắt đầu tản bộ, thử tìm đường về Thôn Tập Sự.

Khi cậu vừa log vào đã ra khỏi bụng Rừng Xanh, ngay góc bị ném ở quảng trường thành Eli, khắp nơi đều là người chơi mặc trang bị sáng lóng lánh, cười đủ loại động vật, ở trên người cậu giẫm qua giẫm lại.

Khổng Tây lui vào góc an toàn, đang định nghiên cứu làm thế nào về tìm trưởng thôn, Lantis đã login.

[Mật] Tiểu Tây: Tis oppa

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Lantis: Ở đâu?

[Mật] Tiểu Tây: Thành Eli, thiệt nhiều động vật nguy hiểm, tớ như cái thỏ bị giẫm giẫm TOT

[Mật] Lantis: Vị trí cụ thể

[Mật] Tiểu Tây: Không biết, đại khái là nơi nhiều móng nhất

[Mật] Lantis: Đùng nhúc nhích, tôi tới tìm cậu

[Mật] Tiểu Tây: Lantis dùng phủ nhận, trên người cậu nhất định lắp cái ra-đa nhận hiệu Tiểu Tây

[Mật] Tiểu Tây: Trợn gỏi phải không anh yêu?

[Mật] Lantis: Ngậm miệng

[Mật] Tiểu Tây: Miệng đang ngậm nè O(_)O

[Mật] Tiểu Tây: Người ta chỉ có dùng chữ để trò chuyện với cậu thôi

[Mật] Tiểu Tây: Tay đánh, tinh khiết thiên nhiên, không nước miếng

[Mật] Lantis: ...

Khổng Tây phát hiện một việc, khi thấy Lantis tâm tình của cậu sẽ tốt lên, trêu chọc Lantis tâm tình của cậu sẽ càng tốt hơn, nhìn Lantis không thể nói gì tâm tình của cậu sẽ cực kỳ tốt.

Để thể hiện tình huống cột chỉ số tâm tình cực kỳ tốt, Khổng Tây di di chuột, điều khiển nhân vật làm động tác nhìn lên trời, cậu xưng Tiểu Tây thâm trầm nhìn trời 45 độ, tục xưng Khổng Tây đang động kinh.

Không đợi cậu thỏa pose, Lantis đã xuất hiện trước mặt, vẫn một bộ trang bị bụi bám không rớt, cũng không cười mấy con động vật kỳ kỳ quái quái, lại khiến Khổng Tây cảm thấy, đây là kiếm khách đẹp trai nhất cậu từng thấy qua.

[Mật] Lantis: Cậu ở dưới hà mã hóng mát?

Khổng Tây kinh hãi, chuyển góc nhìn, quả nhiên thấy mình ngồi xổm dưới mõng một con hà mã làm dáng ngửa mặt trông lên.

[Mật] Tiểu Tây: ... muốn ngồi cùng không?

[Mật] Lantis: Miễn

[Mật] Tiểu Tây: Lantis cậu thiết cao lớn

[Mật] Lantis: Kiếm khách nào cũng chiều cao này

[Mật] Tiểu Tây: Lantis cậu thiết đẹp trai

[Mật] Lantis: Kiếm khách nào cũng diện mạo này

[Mật] Tiểu Tây: Lantis cậu em của cậu thiết cường tráng

[Mật] Lantis: Kiếm khách nào cậu em cũng cường tráng như vậy

[Mật] Lantis: ...

“Cậu em” này là thứ mà anh nghĩ sao...

[Mật] Tiểu Tây: Lantis, tớ mù đường TOT

Đang còn bối rối về nghĩa không bình thường của “cậu em”, Lantis không kịp phản ứng, qua mấy giây mới theo kịp tư duy của Khổng Tây, đổ mồ hôi đáp lại cậu ta: muốn đi đâu?

[Mật] Tiểu Tây: Muốn tìm Trưởng Thôn uống trà

[Mật] Lantis: ... theo sát

Vì Khổng Tây tên này trước đến giờ không hề ý thức được loại chuyện “nhỏ” phải ở Thôn Tập Sự mở cột dịch chuyển, Lantis đành phải dẫn Tiểu Tây theo đường hăng cái chạy qua bản đồ, giữa đường Khổng Tây cũng có mấy lần biến mất, lạc đường, chạy lung tung, bị quái vây, có thể tưởng tượng một Dược Sư chỉ biết trị liệu chạy vào đồng quái là chuyện mạo hiểm thế nào, càng chính là Dược Sư này căn bản không biết phải bỏ chạy, mỗi lần đều có thể khiến quái vấy tâng tiếp tâng lớp tiếp lớp. Cuối cùng loại cục diện này sau khi Lantis bế Khổng Tây mới chuyển biến tốt đẹp. Hiện tại, hãy để chúng ta cảm ơn trời đất, Khổng Tây là một nhân yêu, bởi vì trong game nam không thể bế nam.

Khi Khổng Tây lại lần nữa thấy được Trưởng Thôn mặt hoa cúc, cậu đã sắp không kiềm được nước mắt sung sướng. Nhưng khi Trưởng Thôn giao phần thưởng nhiệm vụ cho cậu, cậu không kiềm được không phải nước mắt sung sướng mà là xúc động muốn giết người. Cái chân giò bà nội nó, trăm cay ngàn đắng làm xong nhiệm vụ thế mà chỉ cho một chút kinh nghiệm, còn chưa đủ để cậu từ 42 lên 43. Khổng Tây nổi giận, vung nắm đấm đập vào bộ mặt giả thâm trầm của trưởng thôn.

Hệ thống thông báo:Ngài không thể công kích NPC.

Khỉ!!!

Khổng Tây tức giận ném kỹ năng vào Trưởng Thôn. Thông báo của hệ thống lại nhảy ra: Ngài không thể trị liệu NPC.

Khỉ!!!

Trưởng Thôn không đếm xỉa đến Khổng Tây, tiếp tục nói: “Hài tử, nhiệm vụ kế tiếp sẽ phi thường mạo hiểm. Hy vọng người và đồng đội của người có thể nhận được phù hộ từ chủ thành.”

Khổng Tây tức, ném cái thuật trị liệu lên người Lantis.

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Lantis, tớ bị lừa!

[Mật] Tiểu Tây: Hệ thống thông báo: Chúc mừng đạt được 100 điểm kinh nghiệm khi gió!!!

[Mật] Lantis: Ách...

[Mật] Lantis: Trưởng Thôn nói thế nào

[Mật] Tiểu Tây: Rất nhiều câu

[Mật] Tiểu Tây: Cậu muốn nghe cái nào? Lời nhảm nhí của trưởng thôn hay lời yêu thương của tớ

[Mật] Lantis: Cho tôi lời nhảm nhí

[Mật] Tiểu Tây: Cậu thà rằng nghe lời nhảm nhí cũng không thềm lời yêu thương của tớ TOT

[Mật] Lantis: ... nhảm nhí trước yêu thương sau

[Mật] Tiểu Tây: Hy vọng người và đồng đội của người có thể nhận được phù hộ từ chủ thành ??

[Mật] Tiểu Tây: Lantis I Love You

~[Mật] Lantis: Ừm

[Mật] Tiểu Tây: Cậu chỉ ừm !?

[Mật] Tiểu Tây: Cậu không đếm xỉa đến lời yêu thương của tớ thì thôi, tớ bị ông già ăn hiếp cậu cũng không giúp tớ!

[Mật] Lantis: ...

5. Chương 5: Bắt Sên – 1

Khổng Tây không thích luyện cấp, mấy loại việc như chân chạy vật đối thoại truyền tin trước cấp 20 đã rút hết tất cả nhiệt tình của cậu. Nhưng cậu không thể không đi, vì để không vướng chân Lantis trong nhiệm vụ cưỡi bỏ phong ấn tiếp theo.

Mục tiêu Lantis định ra là trong 3 ngày lên cấp 90, học hỏi sinh cộng thêm luyện trị liệu và hồi sinh đến cấp cao nhất. Anh chưa bao giờ trông mong Khổng Tây có thể đánh quái, chỉ cần tự bảo vệ được mình là tốt rồi.

[Mật] Lantis: Một hồi lúc đánh quái cậu buff cho tôi, luyện độ thuần phục

[Mật] Tiểu Tây: Ừm ^^

[Mật] Tiểu Tây: Hồi sinh thì sao?

[Mật] Lantis: Trước tiên mua sách, sau đó bắt một con thú cứng cấp 1

[Mật] Tiểu Tây: Để nó bị quái giết liên tục? chết rồi cứu, cứu rồi lại chết?

[Mật] Lantis: Đại khái vậy

[Mật] Tiểu Tây: Lantis cậu quá tàn nhẫn!!

[Mật] Tiểu Tây: Chúng ta bắt con xấu chút...

[Mật] Lantis: ... cậu quá tàn nhẫn

[Mật] Tiểu Tây: Đáng ghét, không tàn nhẫn làm sao gom thành một đôi với cậu được chứ

Lantis hết chỗ nói, không đếm xỉa cậu ta bắt đầu thu mua sách.

[Thế giới] Lantis: Thu mua được sư hồi sinh, có pm giá

Lantis không thường nói chuyện trên thế giới, người quen anh đều biết anh là một cao thủ, loại cao thủ không ai biết đến, một loại cao thủ không ai biết đến hơn nữa còn đặc biệt nghèo. Cho nên trừ phi cần thiết, Lantis sẽ không chạy lên thế giới, bởi vì một lần nói cần 1 vàng. Đây cũng là lý do vì sao khi Khổng Tây muốn tán dóc với Lantis trên thế giới, phát hiện cậu nghèo đến mức chỉ có 222 bạc, quả thật nhí (ngốc) đến phát khùng.

(1000 bạc = 1 vàng, 1000 vàng = 1 đỉnh vàng)

Khổng Tây không lên thế giới nổi không có nghĩa người khác không thể lên.

[Thế giới] 0932: Lantis cậu thế nào lại lên thế giới!

[Thế giới] Dốc Bầu Tâm Sự: Cái chính không phải thứ này, trọng điểm là: anh zai anh rõ ràng là kiếm khách, vì sao thu mua hồi sinh?

Anh zai? Khổng Tây híp mắt.

[Thế giới] Con Số Nho Nhỏ: Được sư hồi sinh 100 vàng

[Thế giới] Dốc Bầu Tâm Sự: Khỉ, 100 vàng cướp tiền à. Anh, em có dư mấy cuốn, đến quảng trường thành Eli

[Thế giới] Lantis: 80 vàng thu mua được sư hồi sinh, có đến Thôn Tập Sự

[Thế giới] Con Số Nho Nhỏ: 80 vàng tôi bán = =

Xét thấy Lantis không đếm xỉa cô em gái kia, Khổng Tây quyết định tha cho cậu ta, bắt đầu sung sướng xoay xoay liên tục mấy vòng quanh cậu ta, tiện thể tranh thủ tham gia cuộc thảo luận trong bang hội.

[Bang] Khói Hồng: Lantis kia sao lại cần sách kỹ năng của được sư nhỉ, rõ ràng là một kiếm khách

[Bang] Minoo: Có thể thu cho người khác

[Bang] Khói Hồng: 80 vàng có phải ít quá không

[Bang] Mù-tạc: Vừa rồi, hiện tại loại sách kỹ năng này đã tràn lan

[Bang] Khói Hồng: *khóc* lúc trước người ta kiếm thiết vật vãi

[Bang] Tiểu Tây: Chị Khói Hồng, có thể lấy rẻ chút không

[Bang] Khói Hồng: Cục cưng Tây Tây (o)

[Bang] Tiểu Tây: Vâng

[Bang] Gia tộc Minh ~ Nhược Hề: Cục cưng, mấy thứ này bọn chị đều chuẩn bị hết cho cưng, một kho hàng đó, cưng tới thành Eli

[Bang] Tiểu Tây: Lantis cho em rồi O(_)O

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tiểu Vi: Cục cứng cứng thà lấy đồ của người khác cũng không thềm đồ của bọn chị, cứng làm tổn thương chị nha

[Bang]Mù-tạc: Từ khi nào đã cầu kết với Lantis = =

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Cầu kết?

[Bang]Mù-tạc: o(o#)

Nội dung tiếp theo Khổng Tây không biết, cậu ả ả cảm thấy Mù-tạc hình như có chút thù địch với cậu, vì vậy thuận tay ả kênh bang đi, tâm tình sung sướng chuyển qua phụ cận, đồng thời học quyền sách Lantis giao dịch qua.

[Cận] Tiểu Tây: Mua bao nhiêu tiền?

[Cận] Lantis: 20 vàng

[Cận] Tiểu Tây: Tiền bán thân (")

[Cận] Tiểu Tây: Mua của ai?

[Cận] Lantis: Mèo Con Siêu Cấp

[Cận] Tiểu Tây: Tên thiệt có... cá tính

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cậu còn nợ tớ một cái váy xinh xắn

[Cận] Lantis: Muốn màu gì

[Cận] Tiểu Tây: Đủ mọi màu sắc

[Cận] Lantis: Không có

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cuộc sống của cậu quá nhạt nhẽo

[Cận] Lantis: Xanh lam, không muốn thì cởi truồng

[Cận] Tiểu Tây: Tớ biết lòng cậu ham muốn người ta *** từ lâu, thẹn thùng

[Cận] Lantis: Cậu nghĩ nhiều rồi

Tuy không ngừng bị quấy rầy, Lantis vẫn rất tốt bụng giao dịch bộ váy Được Sư xanh lam cho Khổng Tây, tránh người nào đó đối với cái quần trắng sữa của mình bất mãn mà thật sự cởi truồng.

Khổng Tây tung ta tung tăng thay ra, ở trước mặt Lantis xoay một vòng.

Làn váy xanh lam quét qua trước mắt Lantis, trong nháy mắt vọt đến anh, nói chính xác, là vọt đến trước máy tính của Đông Dã.

Nhìn Khổng Tây còn đang huyền thuyên không ngừng, Lantis cảm thấy có lẽ không nên nói chuyện này với cậu ta thì tốt hơn. Duy trì nguyên tắc im lặng là vàng, Lantis không để tâm Khổng Tây lải nhải, tổ đội cậu, đi bắt thú cưng.

Tiên Vực có rất nhiều chỗ thần kỳ, chẳng hạn như Rừng Xanh, chẳng hạn như Bình Nguyên Hoang Vu.

Bình Nguyên Hoang Vu bản thân chỉ là bản đồ cấp 1 – 10, điểm đặc biệt của nó chính là bốn phía bị bản đồ cấp 100 bao phủ, người chơi phải băng qua bản đồ cấp cao mới có thể tới Bình Nguyên Hoang Vu. Sự đặc biệt của nó còn thể hiện ở quái mà nó sinh ra —— Sên, mấy con sên này sẽ rơi xuống một loại Tinh Thể Trắng tỉ lệ rất thấp, là thứ cần thiết để người chơi từ cấp 99 bước lên 100, chỉ ở dưới tình hình kinh nghiệm cùng Tinh Thể Trắng đều đầy đủ, người chơi mới có thể từ giai đoạn 1 – 99 tiến vào giai đoạn 100 – 129.

Một con sên kỳ thật rất dễ đối phó, căn bản không chịu được một kiếm của Lantis. Nhưng một đám sên thì hoàn toàn không phải chuyện dễ như vậy, chúng hoàn toàn có khả năng khiến một người chơi cấp 99 bị chết khá thê thảm khá buồn nôn. Tất cả người chơi trước mắt đã từng bị chất nhầy dính đầy toàn thân hít thở không thông mà chết, chỉ cần nghĩ đến Bình Nguyên Hoang Vu đều sẽ dùng một vẻ mặt để diễn tả tâm

tình bí phần —— (“ ”), đây là chưa nói đến trên forum có một topic chuyên về sên, đương nhiên điều này để sau hân bàn.

Lantis muốn để Khổng Tây bắt sên. Trò chơi này, ngoại trừ sên, những quái khác căn bản không thể bắt, muốn thú cưng phải thông qua đạo cụ đặc biệt, cụ thể có bao nhiêu đặc thù, đến hiện tại trong game chưa có mấy người có thể lấy thú cưng ra khoe, dĩ nhiên là một chuyện đặc biệt khá phiền phức lại phí tiền.

Hai người tổ đội trước tiên đến Bình Nguyên Hoang Vu, lần này Lantis đặc biệt dặn dò Khổng Tây đừng quên nhấn đi theo, tránh cậu ta mất nhắm mắt mờ lạc mất. Lần này phải đi qua ít bản đồ mà quái trong đó cấp bậc đều rất cao, anh rất khó có thể dưới tình huống nguy hiểm chồng chất của Khổng Tây cam đoan cậu ta lông tóc vô thương.

Lantis chọn đi theo tuyến Thôn Tập Sự – Rừng Xanh – Thành Eli – Rừng Mẹ – Thôn Ốp Đá – Núi Lửa, anh mang Khổng Tây theo đường hăng cái, thuận tiện để tên thiếu suy nghĩ này đập mở mấy cột dịch chuyển dọc đường.

Lúc chạy đến dưới Núi Lửa, Lantis đột nhiên nhớ đến một chuyện quan trọng liên quan đến Khổng Tây về sau có thể chạy trốn tự bảo vệ mình không.

[Mật] Lantis: Điểm tự do sau khi cậu thắng cấp cộng vào đâu?

[Mật] Tiểu Tây: (o)?

[Mật] Lantis: ...

Nhìn vẻ mặt đó, có lẽ hoàn toàn không biết có chuyện như thế tồn tại.

[Mật] Lantis: Chưa cộng thì thêm vào hết tốc độ

[Mật] Tiểu Tây: Được O(_)O

[Mật] Tiểu Tây: ... vì sao

Lantis câm lặng, đã đồng ý rồi còn hỏi vì sao cái heo gì.

[Mật] Lantis: Cộng chưa?

[Mật] Tiểu Tây: Tổ biết rồi!

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Cộng rồi tổ sẽ dễ dàng lao nhanh vào ***g ngực cậu!

[Mật] Lantis: Cậu nghĩ nhiều rồi, chỉ là để cậu có thể chậm bị quái ôm vào ***g ngực

[Mật] Tiểu Tây: Ồ, đó là một vấn đề nghiêm túc. Cộng rồi

[Mật] Lantis: Tốc độ 94 điểm đúng không?

[Mật] Tiểu Tây: Lantis, cậu xuyên qua váy nhìn tới bên trong tổ ~(@^_^@)

~[Mật] Lantis: ... đây chỉ là đề số học đơn giản

[Mật] Tiểu Tây: Vậy cậu tính ra 3 vòng của tổ không?

Lantis không thể nói gì, không đáp lại Khổng Tây, kéo cậu ta thẳng lên Núi Lửa.

Núi Lửa có hai khu quái khác biệt, xung quanh đều là Thần Lửa cấp bậc từ 90 đến 95, quái hệ vật lý, máu dày, phòng thủ vật lý cao, thỉnh thoảng cũng sẽ xuất hiện Vua Thần Lửa cấp 100. Đi tiếp lên là quái hình người cấp 95 – 100 —— Chiến Sĩ Lửa, cũng là dạng máu dày cùng phòng thủ vật lý cao, trừ những cái đó nó còn có tốc độ di chuyển rất nhanh, vì mỗi Chiến Sĩ Lửa đều cưỡi một Chiến Mã Rực Lửa.

Dưới tình hình chung người chơi còn chưa đến cấp 100, không mấy người đi đánh Chiến Sĩ Lửa trên núi, trừ phi là đội ngũ tinh anh của bang hội lớn. Mà Thần Lửa xung quanh thì thành địa điểm luyện cấp lý tưởng sau 90, chỉ cần một đội ngũ bên trong có 2 Thuật Sĩ cùng đập kỹ năng diện rộng lên quái, điểm kinh

nghiệm đạt được khá khả quan, sau khi đã chia điểm vẫn được khá nhiều. Bởi vậy xung quanh Núi Lửa thường xuyên kín người hết chỗ, hơn nữa hiện tượng cướp quái khá phổ biến.

Mục đích của Lantis rất đơn giản, cho Khổng Tây thắng 3 cấp, để điểm tốc độ lên 100, như vậy có thể chạy nhanh hơn một chút, dù thế nào cũng phải trì hoãn đến khi anh qua cứu người.

Hai người một đường không ngừng. Vì để độ thuần phục của trị liệu nâng lên, Khổng Tây rảnh tay liền ném kỹ năng qua Lantis, vì vậy Lantis cứ thế một đường lóe sáng đi tới Núi Lửa.

Sơn đạo trên Núi Lửa khá mạch, bọn họ xuôi theo sơn đạo xoắn lợi hại trèo lên trên, Lantis một bên còn thuận tay diệt quái dọc đường. Mặc dù thần lần là quái trâu, thế nhưng mỗi một kiếm đều chém vào chỗ hiểm, như thế cho dù phòng thủ vật lý cao cũng có thể bỏ qua, đây cũng là lý do vì sao Lantis chém rất nhẹ nhàng.

Trước đó nói qua trên Núi Lửacó rất nhiều sự kiện cướp quái, hai người một đường đi lên, rất tự nhiên ở nửa đường đụng phải hai đội ngũ đang sống mái với nhau.

Lantis đối với loại chuyện này không có hứng thú, tùy tiện liếc mắt xem như không có việc gì xảy ra tiếp tục đi về phía trước. Đáng tiếc cố ý anh lại mang theo một tên Khổng Tây ưa gây chuyện, vừa thấy có người đánh nhau, lập tức sung sướng mà tiến đến sau thân cây sử dụng hồi sinh cấp 1 độ thuần phục 0 lên một cô bé ngã trên mặt đất, còn chó ngáp phải ruồi cứu sống được.

Người đội khác thấy đối phương có một Dược Sư giúp đỡ, lập tức đem Khổng Tây đang có ý định chạy về bên Lantis thành mục tiêu, vù vù vù phóng kỹ năng lên cậu.

Khổng Tây kinh hãi, lập tức theo đường S chạy chối chết. Hỏa lực mạnh như vậy, lấy tình hình thiếu máu của cậu, phỏng chừng chạm trúng mép đã đủ để cậu chết.

[Cận] Tiểu Tây: A a a, Lantis cứu mạng

Lantis đã đi khỏi một đoạn không nói gì xoay người xông qua, nhắc kiếm chém lên Pháo Thủ gần anh nhất.

Tính mạng được đảm bảo an toàn, Khổng Tây lần nữa tìm một thân cây, trốn kỹ, im lặng cười trên nỗi đau kẻ khác ——

Một kiếm, chém là đáng, dám bắn vào tôi!

Lại một kiếm, đau là đáng, dám đuổi theo tôi!

Thêm kiếm nữa, chết là đáng, dám xấu xí thế!

Khổng Tây mắng chửi xong vui rạo rức mà ném trị liệu lên người Lantis, hoàn toàn đã quên rốt cuộc là ai gây họa.

Ném một cái trị liệu.

[Cận] Tiểu Tây: Tis oppa thiệt ngầu

Lại ném thêm một cái trị liệu.

[Cận] Tiểu Tây: Tis oppa I Love You

Lantis không ngừng bị quấy rầy tay run lên, lại chém chết một Thuật Sĩ.

[Cận] Lantis: Câm miệng!

6. Chương 6: Bắt Sên – 2

Bị cưỡng chế câm miệng Khổng Tây không quá tình nguyện rúc vào một góc vẽ vòng tròn, đồng thời cố gắng khiến bản thân nhỏ bé đi một chút. Nhưng đang lúc đánh nhau, Dược Sư luôn đặc biệt được người chú ý, không chỉ được đội ngũ chăm sóc, còn được bên địch liếc nhìn. Cho nên mặc kệ Khổng Tây có muốn khiến bản thân thoát nhìn trong suốt cỡ nào, luôn có người như gấn tia hồng ngoại tìm được cậu.

Oanh!!

Pháo Thủ của đối phương lại bắn tới nơi bên trái Khổng Tây ước chừng một bước, Khổng Tây đại , điên cuồng nhấn chuột phải. Làm gì mà cứ bám lấy cậu không tha thế! Bên kia rõ ràng còn có một Được Sư, ngay cạnh Lantis...

Ngay cạnh Lanti !?

Khổng Tây vọt tới phía sau một tảng đá, quả nhiên nhìn thấy có một Được Sư luôn dính lấy Lantis, vừa dính lấy vừa không ngừng kêu cứu.

(_ |||) —— đây là biểu cảm hiện tại của Khổng Tây, bất đắc dĩ, bực bội, buồn cười,... đủ loại.

Khổng Tây tràn đầy buồn bực xoắn xuýt trong lòng, mưu toan nhìn trái ngó phải tìm thứ gì đó phát tiết tâm tình.

Kết quả quả thật để cậu tìm được, Pháo Thủ vừa rời ra sức bắn cậu đang ở cách cậu hai tảng đá, hơn nữa còn là một nam!

Đối với nam, cậu chưa bao giờ hạ thủ lưu tình.

Cậu xông qua tảng đá sau bụi cỏ, tuy biết rõ trong game này không thể nào vì phát ra tiếng động mà bị người phát hiện, Khổng Tây vẫn cố hết sức có thể cẩn thận từ từ đến gần tên Pháo Thủ.

Tên Pháo Thủ hiện tại đang chìm đắm trong khoái cảm hành hạ Mật Mật, nhỏ Được Sư kia, cũng chính là người Khổng Tây cứu lên, cũng chính là nhỏ dính lấy Lantis khiến Khổng Tây buồn bực. Cũng chính vì tên ấy đang bắn pháo vào Mật Mật, nên Khổng Tây lui sau cậu ta vui vẻ thưởng thức hình dáng chật vật chạy trốn tứ phía của cô ta một hồi.

Qua hồi lâu, Khổng Tây mới cảm thấy nhìn Mật Mật dính lấy Lantis chật vật chạy tán loạn là chuyện khá nhàm chán. Cậu từ tay nải móc pháp trượng ra, định dưới tình huống không học bất cứ kỹ năng có tính công kích nào, dùng pháp trượng gõ choáng tên Pháo Thủ này.

Pháp trượng Khổng Tây vừa gõ lên Chiến Thần Vô Cực, thông báo từ hệ thống nhảy ra trên màn hình của Chiến Thần Vô Cực: Người chơi Tiểu Tây công kích ngài, ngài có 5 phút tự vệ.

Công kích? Dùng pháp trượng? Gõ?

Chiến Thần Vô Cực đổ mồ hôi, xoay người một pháo vào Khổng Tây.

Kết quả, cậu chết, Khổng Tây không chết.

Điều này còn phải nhờ công chiếc váy Lantis cho Khổng Tây. Cái váy này tuy là trang bị xanh lam, nhưng thuộc tính lại cực tốt, nhất là đối với Khổng Tây chỉ cần bảo vệ tính mạng mà nói ——

Thêm một trăm phần trăm giới hạn máu, trực tiếp khiến cho lượng máu Khổng Tây tăng lên gấp đôi; rút ngắn thời gian thi triển cùng thời gian phục hồi, có thể để Khổng Tây trước khi chết tự tăng đầy máu của mình; thêm tốc độ di chuyển, để chuyện Khổng Tây chạy thoát thân trong khoảng thời gian ngắn trở thành có thể.

Khổng Tây ở trước khi Chiến Thần Vô Cực nã pháo cấp tốc cho mình hai lần trị liệu, sau đó tranh thủ kêu cứu với Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cứu mạng a a a!!!

Ba trợ từ cảm thán cùng ba dấu chấm than khiến Lantis mãnh liệt ý thức được Khổng Tây thật sự cần anh cứu mạng.

Nếu nói game này để lại tiếc nuối lớn nhất cho Lantis thì chính là trước giờ anh không nỡ bóp chết Khổng Tây, hiện tại càng không nữa, cho nên việc anh làm là xông tới trước Chiến Thần Vô Cực, một kiếm kết thúc cậu ta.

Đây chính là lý do vì sao Chiến Thần Vô Cực chết mà Khổng Tây còn sống.

Xét thấy chuyện mình làm thật sự quá ngu, Khổng Tây không mặt mũi tiếp tục xuất hiện trong tầm mắt Lantis, đành thẳng một đường rúc vào sau tảng đá, cho đến khi bên kia sống mái xong.

[Cận] Lantis: Qua đây

Cho dù Lantis không chỉ mặt gọi tên, Khổng Tây cũng biết là đang gọi cậu. Một giây trước còn đắm chìm trong nỗi ám ảnh u ám, đau thương, Khổng Tây lập tức u ám chuyển trong xanh, vô cùng sung sướng chạy tới.

[Cận] Tiểu Tây: Tới đây (~o ~o)

Khổng Tây ngoan ngoãn lết tới bên người Lantis, thưởng thức thảm trạng xác chết đầy đất.

Vì Lantis gia nhập, cuộc sống mái vừa rồi trực tiếp bị thay đổi thế cục. Đội ban đầu nắm chắc phần thắng bị Lantis một kiếm một mạng chém sạch. Trải qua 10s cường chết nằm trên đất, đồng thi thể lần lượt bị đưa đến điểm hồi sinh.

Khổng Tây điều khiển nhân vật, muốn làm ra tư thế nhìn trời, không ngờ phát hiện Mật Mật ở bên kia Lantis đã làm động tác biểu thị sùng bái. Khổng Tây, đây là thứ cậu vừa cứu lên đấy sao, cậu nên để cô ta chết ở đó cho rồi!

[Cận] Mật Mật: Lantis cảm ơn anh đã cứu em

Chị hai, chị xác định là Lantis dùng hồi sinh cứu chị sao?

Khổng Tây bĩu môi, cái chân giò bà nội nó.

Trong đội ngũ ngoại trừ Dược Sư Mật Mật thích quẩn lầy Lantis, còn có hai nam Thuật Sĩ, Một Đồng Tiềncùng Khủng Long, một Kiếm Khách Vương Tròn cùng một Pháo Thủ Vành Mất Đen, cũng là hai nam. Nhìn từ cách kết hợp giới tính ở đội này, Khổng Tây cho ra một kết luận: tiểu Mật thật sự là tiểu mật, thích bám trai![1]

Bởi vì Khổng Tây đối với hành vi si tình của tiểu Mật khá khó chịu, cũng không có ý niệm muốn cứu người, Vương Tròn và Vành Mất Đen đành thề thắm theo sau kẻ thù của bọn họ chết trở về thành.

[Cận] Một Đồng Tiền: Anh đẹp trai, rất lợi hại, muốn cùng luyện cấp không?

[Cận] Mật Mật: Đúng đúng, Lantis thật lợi hại, luyện cấp với bọn em đi

[Cận] Khủng Long: Vương Tròn và Vành Mất Đen vừa pm tớ nói lát quay lại

[Mật] Tiểu Tây: Tớ xác định Khủng Long thật sự muốn nói là: hai tiện nhân các người muốn ôm cây đợi thỏ à! Xéo ngay!

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Cây cây, bé bé

[Mật] Lantis: Đến đây

[Mật] Tiểu Tây: (o), hôm nay thiệt nhiệt tình

[Mật] Tiểu Tây: Một tháng luôn có mấy ngày như vậy, tớ hiểu mà

[Mật] Tiểu Tây: Mấy ngày này của người khác đặc biệt u ám, mấy ngày này của cậu đặc biệt *** đang

[Mật] Lantis: ...

[1]

Tiểu mật hay dùng để chỉ tình nhân, nữ giới có quan hệ mờ ám với nam giới. Ba người không nhìn thấy Lantis pmKhổng Tây, còn đang tiến hành thảo luận vấn đề Vương Tròn cùng Vành Mất Đen có quay lại không, cuối cùng rút ra kết luận: đá Vương Trònkhông quen, thêm Vành Mất Đen và Lantis. Đáng tiếc vấn đề là, Lantis còn có một đứa con ghê.

Hiện tại đứa con ghê này rất không vui, xưng hô của tiểu Mật với Lantis đã từ 'Lantis' phát triển đến 'anh Lan'.

[Mật] Tiểu Tây: Lantis! Nếu cậu không tỏ ý gì tớ sẽ không ôm cậu!!

Lantis: ... cầu cậu ôm chặt một chút, tôi sợ xúc động ném cậu đi

Vì để dập lửa giận của con ghẻ, Lantis đành mở miệng.

[Cận] Lantis: Một đứa con ghẻ đủ rồi, không cần thêm 4 đứa nữa

[Cận] Mật Mật, Một Đồng Tiền, Khủng Long: ...

Việc này cuối cùng lấy Lantis, Khổng Tây thêm bạn với ba người kia mà kết thúc, khi yêu cầu thêm của Mật Mật phát qua, Khổng Tây thoáng do dự mới thông qua, cậu thề trong lòng cậu không muốn thêm nhỏ tiểu Mật này, nhỏ tiểu Mật này ham muốn Lantis nhà cậu! Có trời mới biết sau khi thêm bạn cô ta có sẽ mỗi ngày quần lấy Lantis không! Tội không thể tha!

[Mật] Tiểu Tây: Tổ không cho phép cậu nuôi tiểu Mật!

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Lantis: Sẽ không, nuôi mình cậu đã đủ phiền

Được rồi, tuy lời không xuôi tai lắm, ít nhất cậu ta sẽ không bị người khác chiếm mất một phần.

Cậu thu hồi lại lời vừa nói, Lantis bị tiểu Mật quần quýt chiếm một nửa!!

Khi Khổng Tây nghĩ vấn đề này bọn họ đang ở giữa sườn núi Núi Lửa, đập vào mắt không còn là cây cối, bụi cỏ, mà là từng tảng từng tảng nhám thạch màu đỏ và đất không một cọng cỏ.

Cậu nhầm chán ngồi dưới một tảng đá, Lantis ở cách đó không xa đánh thần lẫn, Mật Mật đứng giữa Lantis và Khổng Tây, hỗ trợ Lantis đánh quái. Mỗi lần Khổng Tây muốn ném trệ liệu cho Lantis, tiểu Mật luôn trước một bước, vì vậy kỹ năng trệ liệu cứu người kia của cậu đành ném lên trên chính mình.

Cho nên nói, hiện tại đứa con ghẻ này rất không vui, rất khó chịu. Cậu muốn thu lại cái hồi sinh khi này, cậu nên để nhỏ tiểu Mật này nằm trên đất vĩnh viễn không đứng dậy!

Đứa con ghẻ lòng dạ hẹp hòi nào đó quyết định không đi ngâm cứu tiểu Mật làm thế nào tìm được bọn họ, cậu quyết định tìm thêm mấy cái bóng đèn đến chiếu sáng cậu và Lantis.

[Bang] Tiểu Tây: Cầu các chị em đến Núi Lửa

~[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Cục cưng đang ở Núi Lửa?

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tiểu Vi: Một mình ?!!

[Bang] Gia tộc Minh ~ Nhược Hề: Chị ba, chị thấy điều này có thể sao

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tiểu Vi: Ngại quá, đầu nhất thời chấp mạch

[Bang] Tiểu Tây: Có người chị nào sỉ nhục em mình như vậy không? = =+

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Sao không tìm bọn chị?

[Bang] Tiểu Tây: Các chị không phải đủ người sao

[Bang] Tiểu Tây: Anyway~ cầu hai chị em đến ôm ~ cây ai muốn tới không?

[Bang]Minoo: Tổ tới tổ tới~ báo tọa độ. Có cần người dẫn quái không? Tổ đây còn một thuật sĩ

[Bang] Tiểu Tây: Có O(_)O

~Cùng Minoo đến là một nam Thuật Sĩ, tên Cưỡi Lừa Xem Hát.

Vì Khổng Tây ngồi khá xa, cũng rất khuất, nên trước khi Minoo và Cưỡi Lừa Xem Hát thêm vào đội, bọn họ không phát hiện Khổng Tây ở đâu, đến lúc Minoo hô to gọi Khổng Tây.

[Cận] Minoo: Cục cưng Tây Tây, bọn tổ tới rồi~ cầu thêm đội

Phản ứng trước tiên không phải Khổng Tây, mà là Lantis đang đánh quái. Thấy có người gọi yêu tinh ưa gây sự nhà anh, Lantis vốn thân thể đối diện thần lẫn xoay về sau 180 độ, đồng thời theo sau 180 độ còn có kỹ năng công kích liên tục của anh.

Nháy mắt bị xóa sạch nửa thanh máu, Minoo nhất thời không biết nên phản ứng thế nào.

[Cận] Minoo: ...

[Cận] Tiểu Tây: Lantis ghen đó O(_)O

[Cận] Minoo: Tổ hiểu

Minoo quyết định sau này nhất định phải đứng đắn gọi ‘Tiểu Tây’, tránh rước họa sát thân. Cố ý lại có một tên ngốc tung tăng xông đến trước nòng súng, ví dụ như bạn trẻ Cười Lừa vì một lần nữa thấy được Khổng Tây mà hưng phấn ——

[Cận] Cười Lừa Xem Hát: Hey~ cục tưng Tây Tây

Đáp lại cậu ta chính là kỹ năng vốn định ném lên thần lẩn của Lantis. Bạn trẻ Cười Lừa ầm ầm ngã xuống, thật hiển nhiên cậu ta không như Minoo chịu nổi một kiếm.

[Cận] Cười Lừa Xem Hát: ...

[Cận] Tiểu Tây: Lantis lại ghen đó O(_)O

[Cận] Lantis: Cảm miệng

7. Chương 7: Bắt Sên – 3

Mặc dù Minoo và Cười Lừa Xem Hát yếu nhưng lực công kích lên quái mạnh, vì vậy, Lantis từ một mình kéo hai đứa con ghê (Tiểu Tây + Mật Mật) phát triển thành kéo hai đứa ghê hoàn toàn (Tiểu Tây + Mật Mật) và hai đứa ghê một nửa (Minoo + Cười Lừa), có lẽ cho dù người chơi có lợi hại thế nào thì trong mắt anh không khác gì mấy đứa con ghê.

Nhờ phúc hai anh chị ghê mới tới, thanh kinh nghiệm của Khổng Tây tăng thêm tăng, lại lần nữa để cậu cảm nhận được niềm vui thú ăn bằm.

Cười Lừa luôn me lúc Lantis dẫn quái, thả toàn bộ lực chú ý lên việc trêu ghẹo Khổng Tây.

[Cận] Cười Lừa Xem Hát: Bé Tiểu Tây, lần trước sao em nhìn cũng chẳng nhìn anh đã bỏ chạy >O< [cận]="" tiểu="" tây="" thầy="" giáo="" nói="" không="" được="" nhìn="" mấy="" chú="" biến="" thái="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát="" anh="" đây="" đang="" tuổi="" thanh="" xuân="" [cận]="" tiểu="" tây="" nói="" chuyện="" với="" trai="" bao="" là="" phạm="" pháp!="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát="" ...="" anh="" đây="" là="" đàn="" ông="" đích="" thực="" [cận]="" tiểu="" tây="" lừa="" con,="" đừng="" phủ="" nhận,="" cả="" cái="" biểu="" cảm="" >O< cậu="" cũng="" dùng="" [cận]="" tiểu="" tây="" đàn="" ông="" đích="" thực="" mới="" không="" dùng="" nó="" [cận]minoo="" ha="" ha="" ha,="" đàn="" ông="" đích="" thực...="" a="" ha="" ha="" ha,="" lừa="" con!="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát="" !!!="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát="" ai="" có="" thể="" chứng="" minh="" dùng="" biểu="" cảm="" đó="" thì="" không="" phải="" đàn="" ông="" đích="" thực!="" [cận]="" tiểu="" tây="" lantis="" chưa="" bao="" giờ="" dùng="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát="" em="" làm="" sao="" biết="" lantis="" là="" đàn="" ông="" đích="" thực="" còn="" anh="" thì="" không="" phải?="" [cận]="" tiểu="" tây="" cậu="" ấy="" đang="" đánh="" quái,="" cậu="" đang="" nói="" nhằm="" cười="" lừa,="" vì="" để="" chứng="" minh="" mình="" là="" đàn="" ông="" đích="" thực,="" cậu="" vọt="" lên="" vọt="" vào="" đóng="" quái="" lantis="" dẫn="" tới,="" sau="" đó...="" bỏ="" mình="" [cận]="" tiểu="" tây="" trai="" bao="" đã="" không="" tính,="" còn="" chẳng="" thông="" minh="" (="")="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát="" ...="" không="" tây="" làm="" biếng,="" đối="" với="" người="" tự="" đi="" tìm="" chết="" lại="" càng="" làm="" biếng="" tới="" cứu="" nhưng="" nơi="" đây="" còn="" một="" được="" sư="" khác,="" còn="" là="" một="" được="" sư="" nhiều="" chuyện="" thích="" xen="" vào="" việc="" của="" người="" khác.="" [cận]="" mật="" mật="" anh="" cười="" lừa="" sao="" anh="" lại="" xông="" lên,="" em="" tới="" cứu="" anh="" tuyệt="" đối="" không="" phải="" không="" tây="" lòng="" dạ="" hẹp="" hòi,="" tiểu="" mật="" này="" trước="" nay="" chỉ="" lấy="" mắt="" nhìn="" con="" trai,="" từ="" nãy="" đến="" giờ="" toàn="" thấy="" cô="" ta="" không="" ngừng="" ‘anh="" lantis’="" ‘anh="" cười="" lừa’,="" nhưng="" chẳng="" thêm="" hỏi="" qua="" cậu="" và="" minoo,="" không="" lẽ="" cô="" bé="" này="" không="" biết=""

trên=" thể=" giới=" còn=" có=" một=" loại=" người=" gọi=" là=" nhân=" yêu=" sao=" !?=" (#)=" khi=" khổng=" tây=" thuận=" tay=" ném=" trị=" liệu=" cho=" lantis,=" nhìn=" tiểu=" mật=" xông=" tới=" trước=" thi=" thể=" cười=" lừa,=" nhìn=" cô=" ta=" bị=" quái=" còn=" thừa=" lại=" vậy=" quanh,=" sau=" đó=" ngã=" xuống=" đất.=" há!= " khổng=" tây=" vui=" vẽ,=" bắt=" đầu=" cười=" trên=" nổi=" đau=" người=" khác.=" [cận]= " tiểu=" tây:= " hay=" thay=" một=" đôi=" uyên=" ương=" số=" khỏ...=" [cận]= " mật=" mật:= " cứuuuuuuuu=" [cận]cười=" lừa=" xem=" hát:= " bé=" tiểu=" tây,=" anh=" chỉ=" có=" cảm=" giác=" với=" em,=" em=" phải=" tin=" anh=" [cận]= " tiểu=" tây:= " cảm=" giác=" tìm=" ngược?=" [cận]cười=" lừa=" xem=" hát:= " no=" no=" no,=" cảm=" giác=" bị=" điện=" giật=" [cận]= " tiểu=" tây:= " cậu=" bảo=" minoo=" phải=" làm=" thể=" nào=" cho=" phải=" [cận]minoo:= " mắc=" gì=" lại=" lời=" tở=" vào="=" khổng=" tây=" thuận=" tay=" cho=" cười=" lừa=" cái=" hồi=" sinh,=" thành=" công.=" cậu=" lại=" quăng=" cho=" mật=" mật,=" thất=" bại.=" thêm=" một=" cái,=" lại=" thất=" bại.=" lại=" cái=" nữa,=" vẫn=" thất=" bại.=" khổng=" tây=" một=" đồng=" hệ=" thống=" thông=" báo=" thất=" bại=" vào=" kênh.=" [cận]= " tiểu=" tây:= " không=" phải=" tôi=" không=" muốn=" cứ=" cô,=" kỹ=" năng=" hồi=" sinh=" này=" tương=" xích=" đồng=" tính=" [cận]minoo:= " ha=" ha=" ha,=" tương=" xích=" đồng=" tính,=" cục=" cứng=" cứng=" thiết=" đáng=" yêu=" lời=" minoo=" vừa=" hiện=" lên=" kênh,=" một=" kiểm=" quang=" từ=" trên=" trời=" giáng=" xuống,=" thanh=" máu=" cô=" thật=" vất=" vã=" hồi=" đầy=" lại=" tụt=" xuống=" một=" nữa.=" minoo = " nhìn=" lantis=" đang=" quay=" đi=" chém=" quái.=" [cận]minoo:= " lantis,=" bốn=" chữ=" 'cục=" cứng=" tây=" tây'=" là=" từ=" cấm=" kỵ=" của=" anh=" sao?=" tot=" lại=" một=" kỹ=" năng=" dập=" tới,=" minoo=" ngã=" xuống=" đất.=" [cận]= " lantis:= " xin=" lỗi,=" không=" thể=" kiểm=" soát[cận]= " minoo:= " = " sau=" này=" tôi=" nhất=" định=" phải=" đứng=" đắn=" gọi=" tiểu=" tây!= " khổng=" tây=" sung=" sướng=" nhìn=" hai=" người,=" không=" để=" ý=" mật=" mật=" liên=" tục=" đánh=" "cứuu=" trên=" kênh,=" dùng=" hồi=" sinh=" lên=" minoo,=" thành=" công.=" [cận]= " tiểu=" tây:= " xem=" ra=" không=" phải=" vẫn=" đề=" giới=" tính=" [cận]= " mật=" mật:= " ...=" vì=" kỹ=" năng=" hồi=" sinh=" của=" khổng=" tây=" mãi=" không=" có=" tác=" dụng=" trên=" người=" mật=" mật,=" qua=" thời=" gian=" chờ=" đợi,=" mật=" mật=" đành=" phải=" trở=" về=" điểm=" hồi=" sinh=" trong=" thành.=" thiếu=" đi=" một=" người=" chia=" điểm,=" thanh=" kinh=" nghiệm=" của=" khổng=" tây=" tăng=" càng=" nhanh,=" không=" qua=" một=" hồi=" đã=" tới=" cấp=" 46.=" [cận]= " tiểu=" tây:= " lantis,=" tăng=" đến=" 100=" rồi=" [cận]= " tiểu=" tây:= " chúng=" ta=" đi=" bắt=" sên=" đi=" (^o^)/~=" [cận]= " lantis:= " ừ=" [cận]= " minoo:= " các=" cậu=" nói=" sên,=" là=" con=" sên=" đó=" sao?=" [cận]= " tiểu=" tây:= " bingo~=" [cận]= " minoo:= " cục...=" ách,=" tiểu=" tây,=" sở=" thích=" của=" cậu=" thật...=" đặc=" biệt=" [cận]= " tiểu=" tây:= " lantis=" đề=" cử=" [cận]= " cười=" lừa=" xem=" hát:= " thật=" không=" nhìn=" ra,=" đàn=" ông=" đích=" thực=" sẽ=" thích=" sên=" [cận]= " minoo:= " tôi=" biết=" cậu=" sợ=" động=" vậtthân=" mềm=" [cận]= " tiểu=" tây:= " ồ=">

~ [Cận] Cười Lừa Xem Hát: Từ ồ kéo theo dòng cuộn sóng tiêu hồn chuyển tới chuyển lui rồi cuộc là muốn biểu đạt cái gì, hửm? bé Tiểu Tây [Cận] Cười Lừa Xem Hát: PS, bé cũng còn sĩ nhục anh nữa cần thận anh hấp diêm em [Cận] Tiểu Tây: Ha ha Khi có người nói với bạn 'ha ha', ý của người đó chính là 'ngu ngốc'. Tất cả mọi người đều hiểu. Cuối cùng chỉ còn lại Khổng Tây cùng Lantis đi Bình Nguyên Hoang Vu, Lừa con vì sợ động vật thân mềm nên bỏ chạy, Minoo đuổi theo cười nhạo cậu ta, cũng chạy mất. Nếu nói trò chơi này có gì khiến Khổng Tây khiếp sợ, thì đó chính là Bình Nguyên Hoang Vu. Một đồng lớn nhỏ sên lúc nhúc, một đường kéo theo dịch nhầy màu trắng. Nhìn một màn này Khổng Tây không biết làm thế nào biểu đạt cảm thụ của cậu, đành phải dùng đến câu vạ năng —— [Mật] Tiểu Tây: Cái chân giò bà nội nó! [Mật] Lantis: Bà nội sên không có chân [Mật] Tiểu Tây: Không đáng cười chút nào! ... [Mật] Tiểu Tây: Thật sự phải bắt con này? [Mật] Lantis: Ừ [Mật] Tiểu Tây: Vậy tại sao chúng ta vẫn đứng bất động ở đây, quan sát tình hình quân địch? [Mật] Lantis: Chuẩn bị tinh thần [Mật] Tiểu Tây: Tinh thần làm gì? [Mật] Lantis: Tinh thần đến gần Khổng Tây nhìn về nơi xa. Từng đám từng đám sên màu trắng nhúc nhích. [Mật] Tiểu Tây: Quả nhiên đòi hỏi dùng khí... [Mật] Tiểu Tây: Cậu cảm thấy có người sẽ đến bắt con này?

[Mật] Lantis: Có [Mật] Tiểu Tây: (o) ai vậy, rất có cá tính [Mật] Lantis: Cậu [Mật] Tiểu Tây: Nhắc lại một lần: là cậu muốn bắt, sau đó cho tở! [Mật] Lantis: ... [Mật] Tiểu Tây: Lên! Người hùng! Người hùng lên, một kiếm, sên chết, lưu lại một bãi chất nhầy. ... [Mật] Tiểu Tây: Người hùng, thu cục cứng (kiếm) của cậu lại [Mật] Tiểu Tây: Nâng súng lên !! Người hùng lại lên, một đâm, sên lại chết, lại một bãi chất nhầy. ... Lantis lui về. [Mật] Lantis: Cậu đi [Mật] Tiểu Tây: (o) ! [Mật] Tiểu Tây: Đi đâu, đi thế nào, đi làm gì [Mật] Tiểu Tây: Cậu đừng nghĩ tới tở đi lên đâm sên! [Mật] Lantis: ... [Mật] Lantis: Đi lên, dùng pháp trượng gỗ, sau đó bắt [Mật] Tiểu Tây: !!! [Mật] Lantis: Đi [Mật] Tiểu Tây: Cậu bức tở! [Mật] Lantis: ... Bị bức vì xương Khổng Tây cần thận từng tí đi lên trước, định tìm một con sên thon thả chút. Khi xác định tất cả sên đều to như nhau đều dính dính như nhau, Khổng Tây cam chịu vung pháp trượng gỗ lên một con. Sên chết, tuôn ra một viên Tinh Thể Trắng. Lantis: ... Số tên này thật không phải đồ bình thường, Tinh Thể Trắng tỉ lệ rút thấp như vậy còn có thể gõ ra. [Mật] Lantis: Nhặt Tinh Thể Trắng. dịu dàng một chút, dùng tay đi [Mật] Tiểu Tây: Gì chứ! [Mật] Tiểu Tây: Cái chân giò bà nội nó! Cậu bức tôi !! Lần nữa bị bức vì xương Khổng Tây phần nộ tiện tay sờ bên cạnh một cái. Ở Tiên Vực , thông tin người chơi hoặc quái bạn công kích qua sẽ hiển thị ở chính giữa bên trên màn hình. Hiện tại hình ảnh xuất hiện ở chính giữa bên trên màn hình của Khổng Tây chính là một con boss sên 120 siệp cấp lớn. Khổng Tây: !!! Cậu hận sên! Nội tâm Khổng Tây dường như có ngàn vạn Chim Lợn lao qua, mỗi một con đều gào thét “Xui chết được!”. Cậu điên cuồng nhấn chuột trái chạy về phía Lantis. [Mật] Tiểu Tây: Cậu chưa bao giờ nói nơi này có boss, cấp 120! Phát hiện tình hình không đúng, Lantis ở trước khi Khổng Tây co cẳng chạy như điên đã nâng kiếm xông tới, còn tranh thủ đáp lại Khổng Tây một tin. [Mật] Lantis: Xác suất 1%, tuôn Tinh Thể Trắng, đụng trúng boss, cậu đủ hết [Mật] Tiểu Tây: ><>

8. Chương 8: Thôn Vết Tinh

Khổng Tây trước đó chưa từng phiền chán bản chất gây rắc rối của mình, trừ cậu còn ai có thể tuôn ra Tinh Thể Trắng xác suất 1% trăm năm khó gặp lại còn đụng trúng đại boss ngàn năm khó thấy.

Phía trước nói đến, một con sên chẳng hề đáng sợ, đáng sợ chính là một bầy sên.

Hiện tại bởi vì sự xuất hiện của boss, các bạn sên nho nhỏ bao vây quanh Lantis, càng đừng nói bạn to to như hổ đối kia.

Khổng Tây không ngừng dùng trị liệu lên người Lantis, chỉ sợ cậu không chú ý một chút sẽ khiến Lantis chết. Hiện tại Khổng Tây lần đầu cảm giác mình quá vô dụng, chỉ biết dùng trị liệu, không có giải trạng thái xấu! Không có lá chắn sinh mệnh!! Thậm chí ngay cả một kỹ năng công kích cũng không có!!!

Cái chân giò bà nội nó!

Khổng Tây tự buồn bực bắt đầu gõ mấy con sên bên ngoài.

Vì vậy, khi Lantis rút cuộc đột phá vòng vây, từ giữa mở đường máu, nhìn thấy chính là xung quanh Tinh Thể Trắng sáng lấp lánh một đất. Anh tranh thủ quay đầu lại liếc nhìn nơi mình vừa đứng, quái chết sau khi biến mất chỉ để lại một vùng trống không, không có lấy nửa miếng Tinh Thể Trắng.

Lantis: ...

Anh xem như đã hiểu lúc trước anh vì 10 viên Tinh Thể Trắng mà ngồi nơi đây chém sên hết một tuần lễ là chuyện cỡ nào khiến người uể oải.

Có điều hiện tại không rảnh thương cảm Tinh Thể Trắng, chạy trốn quan trọng hơn.

[Mật] Lantis: chạy!

Khổng Tây đang gõ sâu gõ đến hưng phấn phản ứng khá nhanh, cũng không nhìn xem Lantis rút cuộc định bảo cậu chạy về bên nào, thu hồi pháp trượng trực tiếp co cẳng chạy hướng ngược lại.

Vốn định bảo cậu chạy một hướng khác, Lantis đành đuổi theo.

Để Khổng Tây dẫn đường chạy đi kết quả cuối cùng chính là hai người hoảng hốt xông bừa vào một thôn.

Vốn dĩ lao vào thôn cũng không sao, nhưng vấn đề là tên thôn này ——Thôn Vét Tinh, vừa nhìn thấy đã biết chắc là một thôn hám của. Hám của thật ra cũng không sao, vấn đề lớn nhất là thôn này căn bản không có trên bản đồ.

Mấy cái này tạm thời không thuộc phạm vi lo lắng của Khổng Tây, cậu giờ đang đứng ở cổng thôn cùng Lantis thảo luận chuyện quan trọng.

[Mật] Tiểu Tây: Nữ thần mệt mỏi dùng đôi môi đỏ mộng vì tôi rót một ly rượu đỏ, người một thân váy đen bao phủ toàn thân tôi, khiến linh hồn tôi trôi nổi, như hãm sâu vào mê cung mộng đẹp, không lối thoát[1]

[Mật] Lantis: Đừng lấy baidu hù tôi

[Mật] Tiểu Tây: (o)

[Mật] Tiểu Tây: Vậy tớ đổi kiểu khác

[Mật] Tiểu Tây: Đã muộn, chúng ta gặp lại trong mộng nhé O(_)O

[Mật] Lantis: Mới 1 giờ

[Mật] Tiểu Tây: = =

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Không ngủ?

[Mật] Lantis: Chút nữa, cậu out trước đi

[Mật] Tiểu Tây: Ồ, cảm ơn

[Mật] Lantis: ...

Cùng chơi với anh có chán đến mức cần “cảm ơn” vì được logout không...

Ít đi đưa con ghê, Lantis bắt đầu dò xét thôn thần bí này. Đường nhiên, trước tiên anh đứng ở cửa thôn góc 10 phút, thích ứng với việc thiếu Khổng Tây mới bắt đầu.

Đây hoàn toàn là kiểu thôn nhỏ đặc trưng trong Tiên Vực , phòng ốc theo phong tục xưa ở Trung Quốc, thương ***, tửu lâu thậm chí còn có NPC bày quầy trên đường phố, nếu nói thiếu một thứ, thì chính là người chơi.

Lantis có thể xác định, từ lúc bắt đầu vào thôn, ngoại trừ NPC các loại, anh không hề thấy lấy một người chơi. Thật sự rất khó tưởng tượng mấy NPC này có suy nghĩ như người chơi đi dạo phố, buôn bán.

Lantis đi tới chợ, ở trước quầy hàng dừng lại ——

[1]

Đây là một câu văn vẻ để nói: tôi buồn ngủ rồi

“Nhãn Nhanh Nhẹn: do thợ rèn Thôn Vét Tinh chế tạo, +10 tốc độ, +15 nhanh nhẹn, +1 mị lực.

Giá: 5 Tinh Thể Trắng.”

“Nhãn Da Dày: do thợ rèn Thôn Vét Tinh chế tạo, +50 giới hạn máu, +10 phòng thủ vật lý, +10 phòng thủ pháp thuật, +1 mị lực.

Giá: 5 Tinh Thể Trắng.”

Anh từ quầy thứ nhất đi dạo đến quầy cuối cùng, mỗi quầy đều bán cùng loại vật phẩm, quầy đầu tiên bán nhãn, quầy thứ hai bán giày, quầy thứ ba bán trường bào, từ đây suy ra. Tất cả vật phẩm đều do thợ rèn Thôn Vét Tinh chế tạo, đều có chung một thuộc tính —— +1 mị lực, đều chỉ có thể sử dụng Tinh Thể Trắng để mua.

Lantis cảm thấy anh rất cần thiết phải tới gặp thợ rèn Thôn Vét Tinh một lần.

Mãi đến khi Lantis đi dạo hết Thôn Vết Tinh, anh mới tìm thấy một tiệm rèn đồ ở phía tây thôn, treo một tấm biển viết “Nhà của thợ rèn Hồ”, một ông lão đội dấu chấm than bụi bụi ngồi ở bậc cửa phơi nắng.

Lantis tiến lên đối thoại.

Thợ rèn Hồ: “Hoan nghênh quan lâm ‘Nhà của thợ rèn Hồ.’”

Lantis: ...

Rõ ràng trên đầu có dấu chấm than, nhấn lại ——

Thợ rèn Hồ: “Hoan nghênh quan lâm ‘Nhà của thợ rèn Hồ.’”

Tiếp tục nhấn ——

Thợ rèn Hồ: “Hoan nghênh quan lâm ‘Nhà của thợ rèn Hồ.’”

Lantis chưa từ bỏ ý định lại nhấn lần nữa ——

Thợ rèn Hồ: “Đừng cho là trên đầu ta có dấu chấm than thì phải giao nhiệm vụ cho người, một mình người không đủ!”

Lantis: ...

Xem ra chỉ có thể đợi Tiểu Tây login sau đó lại đến nhận.

Sáng hôm sau khi hệ thống thông báo Khổng Tây login, Lantis đang ở bên ngoài đánh sên, tỉ lệ rớt Tinh Thể Trắng nơi Lantis vẫn thấp đủ khiến người phát điên như cũ.

Đứa con ghẻ nào đó login khiến anh nháy mắt thở phào, vẫn nên để Tiểu Tây đến đánh thì khả thi hơn. Phòng ngừa ngộ ngộ cậu ta vừa lên đã chạy mất, Lantis rất biết nhìn xa trông rộng mà khi cậu ta vừa xuất hiện lập tức pm qua.

[Mật] Lantis: Đứng ở cửa thôn đừng di chuyển

Một giây trước còn đang hết nhìn đông tới ngó tây định chuồn đi, Khổng Tây lập tức ngừng nhúc nhích, ngoan ngoãn đứng im.

Không bao lâu Lantis liền xuất hiện trước mặt Khổng Tây.

[Mật] Tiểu Tây: Lantis, cậu có phải rất nghèo không?

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: ... thừa nhận rất thẳng thắn

[Mật] Tiểu Tây: Tổ quyết định!

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: sau này tổ sẽ nuôi cậu

[Mật] Lantis: Mơ đẹp nhỉ

[Mật] Lantis: Bây giờ trước tiên gõ mấy con sên kiếm ít Tinh Thể Trắng

[Mật] Tiểu Tây: Cần cái đó làm gì?

[Mật] Lantis: Mua đồ

[Mật] Tiểu Tây: (o)

[Mật] Tiểu Tây: Cần bao nhiêu?

[Mật] Lantis: Càng nhiều càng tốt

[Mật] Tiểu Tây: Ồ

Bàn giao xong nhiệm vụ, Lantis đang định tiếp tục cầm đầu đánh sên, Khổng Tây phát yêu cầu giao dịch cho anh. Anh có chút nghi hoặc ẩn nhận, sau đó thấy Khổng Tây bỏ 100 Tinh Thể Trắng vào khung giao dịch.

Lantis: !!!

[Mật] Tiểu Tây: hôm qua gõ sên nhân tiện nhặt O(_)O

~[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: 100 đủ không? Không đủ tớ lại đi nhặt

Xét thấy biểu hiện thành thật của Khổng Tây, cậu và Lantis cuối cùng không cần trở lại gõ sên nữa, còn chuyện bắt sên cũng tạm thời bị ném ra sau. Lấy 100 Tinh Thể Trắng đổi cho Khổng Tây “Nhẫn Không Tỳ Vết” 20 Tinh Thể Trắng, “Dây Chuyền Không Tỳ Vết” 20 Tinh Thể Trắng cùng “Ứng Nhanh Nhẹn” 30 Tinh Thể Trắng.

Nhẫn và dây chuyền cùng quần áo trên người Khổng Tây là một bộ, tăng giới hạn máu 100%, tăng tốc độ di chuyển, rút ngắn thời gian thi triển và thời gian hồi phục. Cho nên giày, chỉ cần tăng tốc độ, thuận tiện cho Khổng Tây chạy được nhanh hơn.

Không biết có phải do Khổng Tây ảo giác, cậu cảm thấy từ khi mang những trang bị này, vẻ mặt của NPC nơi đây trở nên hòa ái hơn.

Khổng Tây kéo khung thuộc tính của mình ra, nhìn điểm mị lực đã tăng tới 14.

Nhân vật lúc đầu cậu tạo ngẫu nhiên được tặng 10 điểm mị lực, cậu luôn rất nghi ngờ thứ này rốt cuộc dùng để làm gì, hiện tại dường như ẩn ẩn có cảm giác, điểm mị lực này có liên quan đến độ hảo hữu với NPC hoặc tỉ lệ rút đồ.

Lần nữa nhận thức được tác dụng của giá trị mị lực, Khổng Tây dùng 30 Tinh Thể Trắng Lantis trả lại cậu mua thêm một nhẫn tăng 5 điểm mị lực, sau đó giao dịch cho Lantis.

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Đáp lễ O(_)O

[Mật] Tiểu Tây: Cũng gọi là tín vật đính ước

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Cậu chấp nhận! (o)

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Lantis I Love You

[Mật] Lantis: ...

Trao đổi vật đính ước xong hai người trực tiếp đến “Nhà của thợ rèn Hồ”. Lần này rất dễ dàng nhận được nhiệm vụ, nhiệm vụ “Cởi bỏ phong ấn” trước kia bị thay thế thành ‘Săn bắt sên khổng lồ’.

Thợ rèn Hồ vẫn là ông lão ngồi ở bậc cửa phơi nắng, nhưng hôm nay thêm một tẩu thuốc: “Cởi bỏ phong ấn của Thanh Phong Kiếm yêu cầu viên Tinh Thể Trắng Cực Đại của boss nơi Bình Nguyên Hoang Vu. Nhiệm vụ này sẽ rất nguy hiểm, các người cần thăng đến đẳng cấp nhất định, sau đó tìm thành chủ thành Eli, hắn sẽ phù hộ cho các người.”

Giết boss 120, cho dù có thành chủ phù hộ, vậy cũng phải lên tới cấp 110, tinh thể nào cũng phải 1 tháng sau mới có thể thực hiện được.

Lantis hơi thất vọng ngồi xuống bên trái thợ rèn Hồ, Khổng Tây theo chân anh ngồi bên phải thợ rèn Hồ. Hai người cùng ông lão làm dáng nhìn trời 45 độ.

Lantis, Khổng Tây: Haiz...

9. Chương 9: Lừa Con Thiệt Đàn Bà

Khi Khổng Tây xem hết một tập Conan, dạo một vòng TaoBao, lại mở ZhuiFeng xem một đoạn Nhà Trọ Chết Chóc, cuối cùng sau khi bị buồn nôn chịu không nổi, lần nữa tab về game, phát hiện màn hình vẫn dừng lại như trước lúc cậu rời đi.

[Mật] Tiểu Tây: Lantis...

[Mật] Tiểu Tây: Lantis Lantis

[Mật] Tiểu Tây: Lantis Lantis Lantis

[Mật] Tiểu Tây: Lại đi cắt bao?

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Honey, honey về rồi

~[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Còn chưa đi?

[Mật] Lantis: Đợi lát nữa

[Mật] Tiểu Tây: Ra ngoài sau này chúng ta về lại bằng cách nào?

[Mật] Lantis: Chắc sẽ có pháp trận dịch chuyển

[Mật] Tiểu Tây: Go go~ tớ không muốn tiếp tục theo ông lão này cảm nhận lửa nóng thái dương

Lantis câm lặng, lửa nóng thái dương, rốt cuộc làm nào để cậu ta cảm nhận được...

Lantis dẫn đầu, Khổng Tây theo sát, hai người bắt đầu đi lung tung tìm pháp trận dịch chuyển.

Thôn Vết Tinh nói lớn không lớn, nói nhỏ... cũng tuyệt đối không nhỏ, nếu quả thật đủ nhỏ sẽ không khiến hai người tìm không thấy pháp trận dịch chuyển.

Khổng Tây không dùng đại não theo sát Lantis, ngó ngang ngó dọc, sau đó thấy được một ông lão đội dấu chấm than. Lại một ông lão, Khổng Tây , lựa chọn không quan tâm dưới chân ông lão có mấy chữ ‘Trưởng Thôn Thôn Vết Tinh’ thật to.

[Mật] Tiểu Tây: Tớ thấy một ông lão

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Lantis vì sao cậu không dừng lại?

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: ‘Ừ’ rồi còn không chịu dừng!

[Mật] Tiểu Tây: Quá lạnh nhạt <(^)=””>

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Đầu ông lão kia đội cái dấu chấm than!

Cảm ơn Khổng Tây chuyên ngó ngang ngó dọc cùng tâm trí hay đi lang thang để bọn họ có cơ hội lại nhìn thấy một ông lão đội chấm than, không chỉ lão mà còn là Trưởng Thôn, không chỉ là Trưởng Thôn mà còn giữ chức vụ dịch chuyển.

Công năng của ông lão hiện tại đều toàn vẹn như vậy sao? Khổng Tây nhìn trời.

Nói chuyện với Trưởng Thôn xong hai người thuận lợi trở về bến tàuthành Eli, dịch chuyển đến Thôn Vết Tinh cũng được mở ra.

Lantis đứng ở bên này người một hồi, hiển nhiên đang pm với người khác. Sau khi dằn dò vài câu đơn giản với Khổng Tây đứng gốc bên người anh thì có việc rời đi, bỏ lại Khổng Tây một mình ở thành Eli đi lung tung.

Trước đến giờ chưa kịp dạo chơi nơi thành chính, Khổng Tây quyết định tìm nơi làm nhiệm vụ, có điều sau khi cậu đi loanh quanh một vòng phát hiện hệ thống NPC phức tạp của thành Eli, cậu quyết định nên đi học hái được trước.

[Bang] Tiểu Tây: Có ai biết học hái thuốc ở đâu không?

Khổng Tây luôn quán triệt nguyên tắc “Không hiểu thì hỏi Lantis, cậu ấy không có thì xin giúp đỡ từ bang hội”, dù sao cậu là tên ngu đường, ai quen cậu đều biết điều đó (”)

[Bang] Mù-tạc: Đầu năm nay mấy con gà sao không thấy ít đi

Khổng Tây: ...

Được rồi, sau này cậu nói chuyện trong bang nhất định phải xem trước xem Mù-tạc có onl không.

[Bang] Gia tộc Minh ~ Tích Nhan: Mù-tạc, chú ý lời nói

[Bang] Mù-tạc: Tích Nhan...

Không phải Khổng Tây muốn nhiều chuyện, cậu cảm thấy chị hai mình và Mù-tạc lúc nói chuyện tràn đầy JQ đậm đặc.

Khổng Tây mở danh sách thành viên bang hội, chỉ có chị hai đang online, chị ba và chị tư đều không thấy đâu. Những người khác ban ngày phần lớn đi học đi làm, đang onl trừ Minoo có chút quen biết, hơn 10 người còn lại đều chưa tiếp xúc bao nhiêu.

Vừa rồi bị Mù-tạc ngắt lời, không ai trả lời cậu rốt cuộc học hái thuốc ở đâu, cả chị hai cũng không để ý đến cậu, khiến cậu có chút thương tâm. Khổng Tây ngẩn người nhìn mấy người trong bang đang vui đùa âm ỉ, đến khi thấy Minoo gọi cậu.

[Bang] Minoo: Tiểu Tây, vệ sĩ của cậu đâu? Sao không kêu anh ta dẫn đi?

[Bang] Tiểu Tây: Cậu ấy có việc, vứt bỏ tớ rồi TOT

[Bang]Minoo: Sờ sờ một phát, chị đến dẫn cưng đi luyện cấp nha

[Bang] Tiểu Tây: Tớ muốn đi học hái thuốc trước

[Bang]Khói Hồng: Cưng cưng Tây Tây ở quảng trường thành Eli à?

[Bang] Tiểu Tây: ừm, bên cạnh đài phun nước đây

[Bang]Khói Hồng: Đứng chờ tớ dẫn cậu đi, sau đó chúng ta đi tìm tiểu M ^ ^

[Bang] Tiểu Tây: Được

[Bang]Minoo: Khói Hồng, ngàn vạn lần đừng để vệ sĩ nhà Tiểu Tây bắt gặp cậu gọi cậu ấy là ‘cưng cưng Tây Tây’, tính mạng khó giữ đấy, tướng chết cũng rất oanh liệt

[Bang]Khói Hồng: (o)

[Bang]Minoo: Cậu không biết lần trước tớ đã chết bao nhiêu lần đâu /(ToT)/

~~Khổng Tây lại một lần nữa đứng dưới đủ loại móng vuốt chịu đựng bị giẫm đạp, đến khi Khói Hồng đến giải cứu cậu.

Khói Hồng dẫn cậu quẹo trái quẹo phải tới trước mặt một NPC bác gái, Khổng Tây cảm thấy vĩnh viễn cậu sẽ không nhớ được mấy đoạn đường cong cong gấp khúc này.

[Cận] Tiểu Tây: Vì cái gì mấy NPC đều là người có tuổi...

[Cận] Khói Hồng: Có lẽ... muốn thể hiện lịch sử

[Cận]Khói Hồng: Cậu biết đó, nếp nhăn cũng giống như vỏ cây, nhân chứng thời gian (")

[Cận] Tiểu Tây: ...

[Cận] Tiểu Tây: !!!

[Cận]Khói Hồng: Sao vậy? (o)

[Cận] Tiểu Tây: Tại sao không ai nói với tớ học hái thuốc cần 50v !!

[Cận] Tiểu Tây: Tớ chỉ có 2v222b !!

[Cận]Khói Hồng: Thiệt nhị = =||

[Cận] Tiểu Tây: Vừa nhị vừa nghèo

[Cận]Khói Hồng: Đến đây, để chị cho cưng mượn

Khổng Tây nhận 100v Khói Hồng giao dịch qua, lệ rơi đầy mặt học hái thuốc. Khi nhìn thấy Khói Hồng tiếp theo nói một câu ‘còn 50v cho cưng làm tiền tiêu vặt’, càng thêm phiền muộn muốn tự kết liễu, hạ quyết tâm phải kiếm tiền! Thiệt nhiều thiệt nhiều tiền !!

Duy trì tâm tình lệ rơi đầy mặt này, Khổng Tây theo Khói Hồng đến Khu Rừng Khốn Đốn.

Quái ở Khu Rừng Khốn Đốn rất hỗn tạp, có yêu tinh cây, yêu tinh cỏ, còn có khỉ, bởi vậy bất kể người chơi chức nghiệp nào đều thích tới Khốn Đốn luyện cấp.

Hai người trăm cay ngàn đắng xuyên qua mấy khu quái, thoát khỏi đám quái quần lấy Khổng Tây, vượt qua mấy đội ngũ đang sống mái với nhau, cuối cùng sau 20 phút đã vào Khu Rừng Khốn Đốn, mất nhiều thời gian như vậy nguyên nhân chủ yếu do Khổng Tây không có thú cưỡi, vậy nên bọn họ đành phải chạy bộ từ từ.

Sự gia nhập của Khổng Tây và Khói Hồng khiến đội ngũ chính thức đủ quân số, ngoại trừ Cưỡi Lừa cùng Minoo có chút quen biết, còn có một nam Kiếm Khách Thanh Sam, thêm Pháo Thủ Khói Hồng và Dược Sư trình độ tay mơ Khổng Tây, tuy không phải là một tổ hợp hợp lý, nhưng cũng tạm tạm.

[Đội]Khói Hồng: Tiểu M, mãnh liệt yêu cầu cậu phản ánh với chị hai tình hình Tiểu Tây không có thú cưỡi, vừa rồi chạy đến đây thiệt là vất vả, cầu vuốt ve

~(>_<>

~ [Đội]Minoo: Vuốt một cái~ lát nữa tự đi phản ánh đi, tớ cảm thấy chị hai gần đây có chút kỳ lạ [Đội]Khói Hồng: Đúng đó... nhất là khi có mặt Mù-tạc [Đội] Tiểu Tây: Kỳ lạ thế nào? [Đội]Minoo: Nghị luận sau lưng người ta sẽ bị sét đánh có biết không a! [Đội]Cưỡi Lừa Xem Hát: Tiểu Tây

~~ [Đội] Tiểu Tây: Tớ phát hiện không còn ai gọi tớ cục cưng... [Đội]Minoo: Bởi vì vệ sĩ của cậu quá kinh khủng [Đội]Cưỡi Lừa Xem Hát: Không chỉ có kinh khủng còn rất trâu bò! [Đội] Thanh Sam: Một kiếm chém chết cậu, cậu đã kể rất nhiều lần [Đội]Cưỡi Lừa Xem Hát: Nói thêm mấy lần để đả kích cậu,sếp hãy dừng mãnh xông lên phía trước o(*) [Đội] Thanh Sam: ... [Đội]Minoo: Thanh Sam, cậu và Tiểu Tây lần đầu gặp nhau, chào hỏi đi nào [Đội] Thanh Sam: Lần thứ hai [Đội] Tiểu Tây: Lần đầu không tính gặp =_= [Đội]Cưỡi Lừa Xem Hát: Tiểu Tây lần đầu tiên rất thẹn thùng o(# #)o [Đội]Minoo: Lần đầu tiên... [Đội]Khói Hồng: Thẹn thùng... [Đội]Minoo: Các cậu lần đầu tiên là 3P? [Đội] Thanh Sam: ... [Đội] Tiểu Tây: Tớ cảm thấy tớ thân thể gầy yếu không thể chịu nổi hai người bọn họ, chắc thể [Đội]Minoo: Chắc thể? [Đội]Khói Hồng: Nói cách khác là có khả năng đó~ [Đội] Tiểu Tây: Hai người các cậu cứ như đang song ca [Đội]Cưỡi Lừa Xem Hát: Các cậu ấy chính là hai bà cô lắm mồm! Cưỡi Lừa vừa nói xong, Khổng Tây liền nhận được thông báo từ hệ thống ‘Cưỡi Lừa Xem Hát bị đá khỏi đội ngũ’, cùng lúc đó một hỏa pháo và một đạo pháp thuật lần lượt nổ trên người cậu ta, Cưỡi Lừa ngã xuống đất. [Cận] Tiểu Tây: Xem ra không phải Lantis quá mạnh, do cậu quá yếu chịu không nổi [Cận] Cưỡi Lừa Xem Hát: ... Khổng Tây ngồi cạnh thi thể của Cưỡi Lừa, như thường ngày đảm nhiệm việc ăn bám kinh nghiệm. Dù sao mọi người đều quen biết, để cậu cọ một hồi cũng sẽ không ai nói, Khổng Tây ngăn người ngăn đến rất yên tâm thoải mái, cho dù thử 5 lần vẫn không kéo được Cưỡi Lừa dậy cũng không ngăn cản được quyết tâm ngăn người của cậu. Cũng vì có Khổng Tây đục nước béo cò như vậy, hơn nữa còn tên nằm trên mặt đất không thể sống dậy,

nhệm vụ của những người khác đặc biệt nặng nề. Hình thức đánh quái của bọn họ rất bình thường, Thanh Sam cùng Khói Hồng dẫn quái, kéo quái vào một vòng cố định, sau đó Minoo thi triển pháp thuật. Không thể không nói, lượng sát thương của Minoo khá lớn, dưới tình huống có hai người dẫn quái còn có thể nắm chắc thời gian phóng kỹ năng đồng thời đảm bảo mỗi lần quái đều chết sạch. Đợi thời gian hồi phục của hồi sinh trôi qua, Khổng Tây lại ném một cái lên người Cười Lừa, lúc này cuối cùng đã đứng dậy. Cậu lại quăng mấy cái trị liệu cho Cười Lừa, kéo đầy thanh máu. Cười Lừa vào đội, cùng Minoo dùng quần công tiêu diệt yêu tinh cây. [Đội] Khói Hồng: Tiểu Tây cấp mấy? [Đội] Tiểu Tây: Tớ xem xem Đang bận hái thuốc trong bụi cỏ, Khổng Tây thăng người, mở khung thuộc tính nhân vật, đánh quái vượt cấp cho kinh nghiệm khá nhiều, “Tiểu Tây” đã đột phá qua cửa 50. Tăng hết điểm tự do vào tốc độ, Khổng Tây tung tăng báo cáo với Khói Hồng. [Đội] Tiểu Tây: 52 O(_)O [Đội] Minoo: Vẫn chỉ có 52? Tiểu Tây có phải chưa đi phụ bản? [Đội] Tiểu Tây: Phụ bản, cái chi thế? [Đội]Cười Lừa Xem Hát: Một hồi để anh dẫn em đi Động Tiêu Hồn [Đội]Khói Hồng: Cậu định làm nữ vương à? () [Đội]Cười Lừa Xem Hát: Tạt axit! Anh đây là đàn ông đích thực, mới không có khả năng làm đàn bà đâu! [Đội] Tiểu Tây: Lừa con, cậu thiệt đàn bà [Đội] Thanh Sam: Há, Tiểu Tây cậu phát hiện chân tướng rồi [Đội]Cười Lừa Xem Hát: Tiểu Tây cứng à, cứng làm tổn thương tâm người ta TOT [Đội] Tiểu Tây: Đàn ông đích thực không dùng biểu tình, không dùng trợ từ ‘đâu’, sẽ không lúc nào cũng cường điệu mình là đàn ông đích thực... [Đội]Khói Hồng: Cho nên nói, cậu thiệt đàn bà, ha ha Cười Lừa chịu nhiều đả kích, ngồi xổm bắt đầu bài công. [Đội] Tiểu Tây: Đàn ông đích thực cũng sẽ không không chịu nổi đả kích [Đội]Cười Lừa Xem Hát: ... Cười Lừa khóc, cậu có đắc tội với Tiểu Tây sao.

10. Chương 10: Cặp Đôi Bán Con

Sau đó Khổng Tây cũng không theo bọn họ đi phụ bản, khi cậu thăng lên cấp 55, Minoo cùng Khói Hồng bị gọi đi Khu Vui Chơi, Cười Lừa và Thanh Sam thì tham gia hoạt động bang hội, vì vậy Khổng Tây lại lần nữa bị bỏ rơi.

Một mình cậu không cách nào đánh được quái cấp bậc quá cao, Lantis vẫn chưa tìm cậu, hình như còn đang bận. Vì vậy Khổng Tây, kẻ bị bỏ rơi, một mình bắt đầu nghiên cứu việc luyện hái thuốc.

Thông thường luyện hái thuốc phải dựa theo cấp bậc cây thuốc để thu thập, từ từ tích lũy độ thuần phục, xác suất thành công mới có thể cao. Có điều điểm này không thích hợp áp dụng trên người Khổng Tây, có thể vì liên quan đến 14 điểm mị lực kia, Khổng Tây trực tiếp ở khu quái cấp 80 trong Khu Rừng Khốn Đốn với Thất Hồn Thảo bắt đầu luyện hái thuốc, hơn nữa tất cả đều thu thập 100% thành công.

Thăng khi tay nải Khổng Tây đã nhét đầy Thất Hồn Thảo cậu mới tung tăng trở về thành Eli.

Không ai dẫn đường, Khổng Tây đi một mình vô cùng chậm. Đi chậm hậu quả cuối cùng chính là nửa đường bắt gặp một tổ đội có hai người quen —— Chị hai và Mù-tạc.

Khổng Tây lén lén lút lút rúc vào một ngọn đồi nhỏ phía sau hai người họ, một giây trước còn đang nghĩ hai người có JQ, bây giờ lập tức đã được chứng minh, một trong hai nhân vật chính của JQ còn là chị hai cậu, khiến cậu không biết làm thế nào chịu nổi cú sốc tình cảm này.

Cậu vòng qua hai người, sau đó bắt gặp một đội khác.

Cái chân giò bà nội nó!!

Thế nào lại là Lantis và Dốc Bầu Tâm Sự!

Khổng Tây nổi giận, hung dữ xông lên cho Lantis một gậy.

Lantis: ...

Lantis hắc tuyến đầy mặt giải quyết đống quái vì Khổng Tây xông tới mà vây quanh cậu, lúc này mới rảnh đánh chữ.

[Cận] Lantis: Sao lại chạy tới đây?

[Cận] Tiểu Tây: Đến bắt gian!

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Hồi đầy máu, đứng một bên

[Cận] Tiểu Tây: Hừ

Lantis lại nâng tay vung kỹ năng đến quái kể bên Khổng Tây.

[Cận] Lantis: Nhanh, đừng quây

Khổng Tây không quá cam tâm tình nguyện lết qua bên cạnh, bắt đầu ném trị liệu lên quái.

Vì Khổng Tây không thêm vào đội nên không được chia kinh nghiệm, vì vậy Lantis chỉ diệt quái đã bị thu hút, sau đó thu kiếm đi qua.

[Cận] Dốc Bầu Tâm Sự: Anh~ sao anh giải tán đội ngũ vậy~?

[Cận] Lantis: Đến đây trước

[Cận]Dốc Bầu Tâm Sự: Đừng mà ~~ anh đã đồng ý cùng em cả đêm nay mà

~~[Cận]Dốc Bầu Tâm Sự: Còn nữa, người này là ai a

~[Cận] Lantis: Tôi phải out

[Cận]Dốc Bầu Tâm Sự: Anh đừng có lừa người ta nha~ đừng tưởng em không biết anh mỗi ngày đều phải tới 2 giờ mới out à

~Khổng Tây đau đầu nhìn đường cuộn sóng đầy màn hình, chị hai chị không dùng đường cuộn sóng chẳng lẽ sẽ mang thai à, ***!

Cậu bên này còn đang hăng say chửi rửa, Lantis đã không quan tâm lời Dốc Bầu Tâm Sự pm qua.

[Mật] Lantis: Có việc, out trước

[Mật] Tiểu Tây: Lại muốn đi phát triển JQ!

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Tổ đã dùng câu trần thuật cậu còn không hề phản bác!!

[Mật] Lantis: Hiện thực có chuyện, mai sẽ tìm cậu

[Mật] Lantis: Đừng quây

Được rồi, nể hai câu “Đừng quây” của cậu, tạm tha thứ cho cậu.

Khổng Tây không quá tình nguyện di chuyển tay trên bàn phím.

[Mật] Tiểu Tây: Được rồi, bye

Không đợi Khổng Tây đánh câu tiếp theo, Lantis đã rất cấp tốc logout.

Khổng Tây nhìn trời, cầu dẫn về thành Eli, cậu lạc đường!

Dốc Bầu Tâm Sự từ lúc Lantis logout đã rời đi, có lẽ cảm thấy Khổng Tây không đáng để lo lắng, chuyện kiểu như “anh mình bị con nhỏ này cướp đi” ước chừng sẽ không xảy ra.

Khổng Tây ở tại chỗ vòng vo mấy vòng, kéo mở bản đồ, mang theo sự phẫn nộ vì bị coi thường, bắt đầu cuộc bộ về thành.

+++++

Khổng Tây quyết định hận cái game này.

Không chỉ hôm qua vòng tới vòng lui mới tìm thấy thành chính, còn thêm kỹ năng sinh hoạt vớ vẩn mà phải chi tiền. Giỡn mặt ông à, học cái chế thuốc đòi 50 vàng, mua thêm cái lò chế cần 80 vàng, mẹ nó đó chỉ mới là cái quèn nhất.

Một bầy Chim Lợn lại lần nữa giẫm đạp trong đầu Khổng Tây, kéo theo biểu ngữ, trên viết “Giờn Mặt Ông À!”

Cậu đứng trước mặt bác gái độc quyền sản xuất thuốc, nhìn đồng Thất Hồn Thảo đầy trong tay nải mà rầu rĩ, ném đi thì không nỡ, không ném lại chiếm hết chỗ, chẳng lẽ bán cho bác gái!? Còn không bằng ném đi sao, cái chân giò bà nội nó!

Khổng Tây lại quyết định phải kiếm tiền, thiệt nhiều thiệt nhiều tiền!

Nhưng trước hết cần lôi kéo tài trợ mua một cái lò đã.

Khổng Tây mở khung bạn, Lantis còn chưa onl, các chị cũng không có, tại sao đã tối rồi mà không thấy ai ==

Thế là, dưới tình hình phần đông gia trưởng đều đi vắng, Khôi Hồng lại trở thành kẻ thế mạng vùng tiền.

[Mật] Tiểu Tây: Khôi Hồng, có đó không?

[Mật]Khôi Hồng: Đây đây, em êu

~[Mật] Tiểu Tây: Hí hí

[Mật] Tiểu Tây: Hí hí hí

[Mật]Khôi Hồng: Cầu cậu đừng cười, khiến tớ ở mùa hè mà cảm thấy cực lạnh ><... [mật]=” tiểu=” tây=” hí=” hí=” hí=” hí=” hí=” [mật]khôi=” hồng:=” ...=” [mật]khôi=” hồng:=” cậu=” nhất=” định=” phải=” cười=” mĩa=” tở=” vậy=” sao=” _=” [mật]=” tiểu=” tây:=” nhìn=” vẽ=” mặt=” lương=” thiện=” của=” tở=” này,=” treo=” theo=” nự=” cười=” hiền=” lành=” ^=” ^=” [mật]khôi=” hồng:=” thật=” có=” lỗi=” trí=” tưởng=” tượng=” của=” tở=” không=” tốt=” lắm=” [mật]=” tiểu=” tây:=” được=” rồi,=” chỉ=” là=” cần=” tài=” trợ!=” 77,778=” vàng=” [mật]khôi=” hồng:=” cần=” tiền=” thì=” cứ=” nói=” sớm=” đi.=” 78v=” chút=” ít=” này=” tở=” đương=” nhiên=” có,=” đang=” ở=” đâu=” tở=” tới=” tìm=” 78v=” chút=” ít=” này!=” khổng=” tây=” khóc,=” có=” cần=” phải=” đả=” kích=” người=” vậy=” không.=” [mật]=” tiểu=” tây:=” bác=” gái=” độc=” quyền=” sản=” xuất=” thuốc=” [mật]khôi=” hồng:=” gì?=” (o)=” [mật]=” tiểu=” tây:=” npc=” học=” hái=” thuốc,=” dùng=” ép=” tở=” nói=” tọa=” độ!=” tở=” không=” biết!=” được=” tài=” trợ,=” khổng=” tây=” bắt=” đầu=” luyện=” chế=” thuốc,=” mua=” một=” lò=” rẻ=” nhất,=” sau=” đó=” núp=” bên=” cạnh=” anh=” trai=” vệ=” binh=” ở=” cổng=” thành=” eli=” chế.=” nói=” là=” chế=” thuốc,=” thật=” chất=” cũng=” chỉ=” là=” xách=” lò=” ra,=” dựa=” theo=” sở=” thích=” thêm=” số=” lượng=” thất=” hồn=” thảo.=” vì=” trước=” đây=” khổng=” tây=” ở=” khu=” rừng=” khôn=” đồn=” hái=” suốt=” đêm=” được=” một=” bao=” cỏ,=” cho=” nên=” cậu=” không=” chút=” thương=” tiếc=” tùy=” tiện=” ném=” vào=” lò.=” lần=” đầu=” bỏ=” vào=” một=” gốc,=” không=” đây=” 1=” phút=” đã=” cho=” ra=” một=” viên=” “được=” hoàn=” dị=” dạng=” móp=” méo”,=” thuốc=” tính:=” +2=” tở=” độ,=” duy=” trì=” liên=” tục=” 5=” phút.=” lần=” hai=” bỏ=” hai=” gốc,=” lần=” này=” lâu=” hơn,=” tốn=” hết=” 3=” phút=” mới=” cho=” ra=” một=” viên=” “được=” hoàn=” dị=” dạng=” hơi=” móp=” méo”,=” thuộc=” tính:=” +30=” giới=” hạn=” máu,=” duy=” trì=” liên=” tục=” 3=” phút.=” ...=” khổng=” tây=” luôn=” tự=” xưng=” là=” một=” người=” có=” kiên=” nhẫn,=” nhưng=” với=” công=” việc=” chẳng=” có=” chút=” kỹ=” thuật=” gì=” thật=” sự=” đã=” đốt=” hết=” tất=” cả=” kiên=” nhẫn=” của=” cậu,=” thú=” vui=” duy=” nhất=” chính=” là=” đặt=” tên=” khi=” luyện=” được=” ít=” thuốc.=” tuy=” không=” kiên=” nhẫn,=” nhưng=” tốt=” xấu=” gì=” cậu=” vẫn=” canh=” giữ=” bên=” cạnh=” lò,=” chẳng=” qua=” mới=” đầu=” từng=” gốc=” một=” thất=” hồn=” thảo=” được=” ném=” vào=” chuyển=” dần=” sang=” năm=” gốc=” một.=” đợi=” đến=” khi=” hệ=” thống=” thông=” báo=” lantis=” login,=” khổng=” tây=” dứt=” khoát=” quăng=” hết=” 30=” gốc=” thất=” hồn=” thảo=” còn=” lại=” vào=” lò,=” trộn=” lẫn=” với=” đám=” cây=” thuốc=” trước=” đó=” mới=” luyện=” được=” một=” nửa.=” [mật]=” tiểu=” tây:=” lantis=” đến=” chỗ=” anh=” trai=” vệ=” binh=” ở=” cổngthành=” eli=” ^=” ^=” [mật]=” lantis:=” ừ=” lantis=” đi=” tới=”

không=" "mất=" "bao=" "nhiều=" "thời=" "gian,=" "nhìn=" "thấy=" "hình=" "ảnh=" "không=" "mấy=" "đẹp=" "đẽcủ=" "khổng=" "tây.= "một=" "cái=" "lò=" "siêu=" "vẽ=" "nhìn=" "như=" "hồ=" "lò=" "bốc=" "lên=" "khói=" "đen,=" "một=" "nữ=" "được=" "sư=" "trồng=" "chuối=" "lộ=" "ra=" "quần=" "lót,=" "bên=" "cạnh=" "một=" "vẽ=" "binh=" "tư=" "thế=" "oai=" "hùng=" "hiên=" "ngang=" "mang=" "theo=" "bội=" "kiếm=" "hai=" "mắt=" "nhìn=" "thằng=" "cặp=" "đùi=" "trắng=" "nõn.= "đủ=" "loại=" "hỗn=" "loạn=" "đủ=" "loại=" "bối=" "rối=" "đủ=" "loại=" "ý=" "nghĩ=" "bậy=" "bạ,=" "nhất=" "là=" "cặp=" "đùi=" "trắng=" "nõn=" "kết=" "hợp=" "quần=" "lót=" "màu=" "trắng=" "kia.= " [mật]= "lantis:= "thích=" "khoe=" "hàng?= " [mật]= "tiểu=" "tây:= " ...=" " [mật]= "tiểu=" "tây:= "cậu=" "mới=" "thích=" "khoe=" "hàng,=" "cả=" "nhà=" "cậu=" "đều=" "thích=" "khoe=" "hàng!= " [mật]= "lantis:= "cậu=" "cũng=" "thuộc=" "nhà=" "tôi=" "khổng=" "tây:= " ...=" "lúc=" "này=" "đây=" "cậu=" "được=" "xem=" "như=" "một=" "điển=" "hình=" "của=" "việc=" "không=" "có=" "chuyện=" "gì=" "làm=" "lên=" "cơ=" "thần=" "kinh=" "tự=" "tìm=" "phiền=" "phức,=" "khổng=" "tây=" "khóc.= " vì=" "để=" "biểu=" "đặt=" "sự=" "phẫn=" "nộ=" "vội=" "lantis,=" "khổng=" "tây=" "vẫn=" "duy=" "trì=" "tư=" "thế=" "trồng=" "chuối,=" "kiên=" "trì=" "chờ=" "tới=" "khi=" "được=" "luyện=" "xong=" "mới=" "khỏi=" "phục=" "binh=" "thường.= "biện=" "pháp=" "trả=" "đũa=" "của=" "cậu=" "chính=" "là=" "dùng=" "cặp=" "đùi=" "trắng=" "nõn=" "lúa=" "mù=" "mắt=" "lantis!= "lantis=" "không=" "có=" "cách=" "nào,=" "đành=" "phải=" "ngồi=" "xuống=" "bên=" "cạnh=" "khổng=" "tây,=" "phục=" "hồi=" "máu=" "và=" "mana=" "hôm=" "qua=" "chưa=" "kịp=" "tặng=" "đầy.= "đợt=" "thuốc=" "lần=" "này=" "luyện=" "đến=" "gần=" "15=" "phút.= "khi=" "nhìn=" "thông=" "báo=" "của=" "hệ=" "thống=" "xuất=" "hiện,=" "khổng=" "tây=" "thiếu=" "chút=" "nước=" "mắt=" "tuôn=" "trào.= " "hệ=" "thống=" "thông=" "báo:= "chúc=" "mừng=" "người=" "chơi=" " 'tiểu=" "tây'= "luyện=" "thành=" "loại=" "thuốc=" "mới,=" "xin=" "đặt=" "tên!= "đội=" "câu=" "này=" "đội=" "đến=" "vô=" "cùng=" "thê=" "thảm=" "tot.= "tiếp=" "tục=" "thói=" "quen=" "đặt=" "tên=" "trước=" "đó,=" "khổng=" "tây=" "đặt=" "cho=" "viên=" "thuốc=" "cái=" "tên=" " "lantis=" "034.= "sau=" "đó,=" "mới=" "lật=" " "tiểu=" "tây"= "trở=" "lại=" "binh=" "thường,=" "không=" "thêm=" "nhìn=" "thuộc=" "tính,=" "đem=" "một=" "đồng=" "thuốc=" "luyện=" "được=" "giao=" "dịch=" "cho=" "lantis.= " [mật]= "lantis:= " ...=" " [mật]= "lantis:= "cái=" "đồng=" " 'lantis'= "và=" " 'được=" "hoàn=" "dị=" "dạng'= "này=" "là=" "gì=" "đây?= " [mật]= "tiểu=" "tây:= "những=" "đứa=" "con=" "tở=" "sinh=" "cho=" "cậu=" "o(_)o=" " [mật]= "lantis:= " ...=" " "lantis=" "007=" "tạm=" "được=" "đi,=" "thậm=" "chí=" "cả=" " "được=" "hoàn=" "dị=" "dạng=" "móp=" "méo=" "cũng=" "là=" "con=" "anh,=" "lantis=" "không=" "nói=" "gì=" "trực=" "tiếp=" "quảng=" "hết=" "đồng=" "dị=" "dạng.= " còn=" "dư=" "lại=" "một=" "đám=" "đại=" "quân=" "lantis=" "chính=" "quy=" "ăn=" "được=" "thì=" "đều=" "ăn=" "vào,=" "không=" "thể=" "ăn=" "hoặc=" "thuộc=" "tính=" "vô=" "dụng=" "tiếp=" "tục=" "giục.= "ăn=" "một=" "ít=" "ném=" "một=" "ít,=" "sống=" "qua=" "đợt=" "tuyển=" "chọn=" "chỉ=" "còn=" "lại=" "vài=" "viên=" "thuộc=" "tính=" "hiếm=" " —=" " "lantis=" "012:= "do=" "người=" "chơi=" "tiểu=" "tây=" "chế=" "tạo,=" "vĩnh=" "viễn=" "gia=" "tăng=" "1%= "tỷ=" "lệ=" "x2=" "công=" "kích=" "pháp=" "thuật.= " "lantis=" "024:= "do=" "người=" "chơi=" "tiểu=" "tây=" "chế=" "tạo,=" "vĩnh=" "viễn=" "gia=" "tăng=" "10=" "điểm=" "chính=" "xác=" "vật=" "lý.= " "lantis=" "025:= "do=" "người=" "chơi=" "tiểu=" "tây=" "chế=" "tạo,=" "vĩnh=" "viễn=" "gia=" "tăng=" "10=" "điểm=" "chính=" "xác=" "pháp=" "thuật.= " "lantis=" "033:= "do=" "người=" "chơi=" "tiểu=" "tây=" "chế=" "tạo,=" "vĩnh=" "viễn=" "gia=" "tăng=" "15=" "điểm=" "chính=" "xác=" "vật=" "lý.= " "lantis=" "034:= "do=" "người=" "chơi=" "tiểu=" "tây=" "chế=" "tạo,=" "vĩnh=" "viễn=" "gia=" "tăng=" "5%= "tỷ=" "lệ=" "x2=" "công=" "kích=" "vật=" "lý.= " [thế=" "giới]= "lantis:= " [lantis=" "012]= " [lantis=" "024]= " [lantis=" "025]= " [lantis=" "33]= " [lantis=" "34]= "mua=" "ra=" "giá=" "trong=" "tiền=" "vực=" "chế=" "thuốc=" "có=" "thể=" "nói=" "là=" "một=" "kỹ=" "năng=" "sinh=" "hoạt=" "gian=" "khổ=" "nhất,=" "gian=" "khổ=" "không=" "phải=" "quá=" "trình=" "luyện=" "ra=" "nó,=" "mà=" "ở=" "xác=" "suất=" "thành=" "công=" "thấp=" "đến=" "mức=" "người=" "ta=" "khó=" "có=" "thể=" "sinh=" "tình=" "cảm.= "đại=" "đa=" "số=" "thuốc=" "được=" "sư=" "luyện=" "được=" "chủ=" "yếu=" "là=" "được=" "hoàn=" "dị=" "dạng,=" "chút=" "ít=" "được=" "hoàn=" "cộng=" "thuộc=" "tính=" "kỳ=" "quái,=" "thuộc=" "tính=" "kỳ=" "quái=" "bao=" "gồm=" "tạm=" "thời=" "biến=" "đối=" "giới=" "tính,=" "biến=" "đối=" "trạng=" "phục,=" "biến=" "đối=" "hình=" "dáng,=" "biến=" "đối=" "chức=" "nghịệp.= "rất=" "ít=" "người=" "có=" "khả=" "năng=" "luyện=" "ra=" "thuốc=" "thay=" "đổi=" "thuộc="

tính=" nhân=" vật=" vĩnh=" viễn,=" do=" đó=" khi=" những=" đứa=" con=" của=" lantis=" vừa=" hiện=" thân=" trên=" thể=" giới,=" lập=" tức=" kéo=" tới=" mấy=" người=" vậy=" xem.=" [thế=" giới]mẹ=" nói=" tên=" phải=" dài=" mới=" có=" bé=" lấy=" làm=" chồng:=" 50v=" một=" viên,=" tôi=" lấy=" hết=" [thế=" giới]phía=" trên=" là=" bé=" é=" chồng:=" bé=" é=" chồng=" bé=" quá=" khờ=" rồi,=" thuốc=" hiếm=" như=" thể=" mà=" lại=" chỉ=" ra=" giá=" 50v=" một=" viên=" [thế=" giới]mẹ=" nói=" tên=" phải=" dài=" mới=" có=" bé=" lấy=" làm=" chồng:=" ***=" mày=" dám=" kêu=" ông=" bé=" é=" chồng=" nữa=" xem,=" cần=" thận=" ông=" diệt=" mày=" đấy!=" [thế=" giới]=" 0932:=" có=" đồ=" tốt=" không=" để=" lại=" anh=" em,=" lantis=" cậu=" quá=" thất=" đức,=" 80v=" một=" viên,=" mua=" 3=" [thế=" giới]dóc=" bầu=" tâm=" sự:=" con=" số,=" cậu=" đây=" rở=" ràng=" bắt=" chẹt=" anh=" tôi!=" [thế=" giới]dóc=" bầu=" tâm=" sự=" anh,=" tăng=" pháp=" lực=" và=" trí=" lực=" cho=" em=" được=" không=" [thế=" giới]phía=" trên=" là=" bé=" é=" chồng:=" đã=" gặp=" qua=" không=" biết=" xấu=" hổ=" nhưng=" chưa=" gặp=" qua=" không=" biết=" xấu=" hổ=" như=" vậy.=" bà=" cô=" dóc=" bầu=" tâm=" sự,=" làm=" thân=" cần=" thận=" té=" gãy=" chân=" [thế=" giới]dóc=" bầu=" tâm=" sự=" lên=" quan=" rắm=" gì=" tới=" anh,=" tôi=" xin=" đồ=" anh=" tôi,=" anh=" chen=" mồm=" vào=" làm=" gì!=" [thế=" giới]trà=" sữa=" cacao:=" tăng=" pháp=" lực=" và=" trí=" lực,=" 120v=" một=" viên,=" bán=" không?=" đây=" chính=" là=" khung=" cảnh=" hỗn=" loạn=" sau=" khi=" không=" tây=" đi=" đùn=" sữa=" về=" nhìn=" thấy.=" [mật]=" tiểu=" tây:=" cậu=" thể=" nào=" lại=" mang=" con=" đi=" bán!=" [mật]=" lantis:=" không=" phải=" cậu=" thiếu=" tiền=" sao?=" [mật]=" tiểu=" tây:=" chuyện=" bán=" con=" cầu=" vinh=" tở=" kiên=" quyết=" không=" làm!=" [mật]lantis:=" mua=" cho=" cậu=" kẹp=" tóc=" [mật]=" tiểu=" tây:=" nhanh=" bán!=" [mật]=" tiểu=" tây:=" con=" có=" thể=" sinh=" lại=" [mật]=" lantis:=">

11. Chương 11: Động Văn Võ Song Toàn – 1

Hai người ngồi xỏ ở cửa thành đợi người đến mua con, Khổng Tây hai mắt nhìn thẳng phía trước ngăn người, Lantis cũng đứng không nhúc nhích, dường như đang bàn giá tiền bán con với người khác.

Một lát sau, một Chiến Sĩ toàn thân lông lánh sắc vàng cười Phi Long đi đến, trên đầu đội lên đại danh của cậu ta: Giết Chóc, cùng danh hiệu: Bang chủ Nhân Tài Mới Nổi.

Khổng Tây nháy mắt bị chói mù mắt, âm thầm kinh hãi người này chắc chắn am hiểu sâu sắc cách khoe của.

[Cận] Tiểu Tây: Phải đối xử tốt với con tở, trào nước mắt

~[Cận] Lantis: Câm miệng!

[Cận]Giết Chóc: Tiểu Tây?

[Cận] Tiểu Tây: Có

~[Cận]Giết Chóc: Thuốc bạn làm?

[Cận] Tiểu Tây: Ừ, đều là con tở

[Cận]Giết Chóc: Có hứng thú vào bang không?

[Cận] Tiểu Tây: Sau đó sinh con cho cậu à?

[Cận]Giết Chóc: Ách... bạn muốn nói thế cũng được

[Cận] Tiểu Tây: Nhưng mà tở chỉ sinh cho Lantis, muốn sinh con cậu đi tìm một cô vợ đi

[Cận] Giết Chóc: ...

[Cận] Lantis: Ở đây đợi

[Cận] Tiểu Tây: Vâng O(_)O

Lantis rời đi, còn lại Khổng Tây và Giết Chóc hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

[Cận]Giết Chóc: Thật sự không cần nhắc vào bang? Có rất nhiều phúc lợi nha

[Cận] Tiểu Tây: Nói thử xem

[Cận] Giết Chóc: Thăng cấp, đi phụ bản đều có người kéo

[Cận] Tiểu Tây: Lantis sẽ kéo

[Cận] Giết Chóc: Có bang hội tài trợ tài chính

[Cận] Tiểu Tây: Lantis sẽ cho

[Cận] Giết Chóc: Rất nhiều trang bị quý hiếm có thể ưu tiên mua

[Cận] Tiểu Tây: Lantis sẽ mua

[Cận] Giết Chóc: ...

[Cận]Giết Chóc: Còn có cái gì Lantis không làm được?

[Cận] TiểuTây: Cậu ấy là toàn năng

~[Cận]Giết Chóc: Vào bang có thể kết giao rất nhiều bạn bè nha

[Cận] Tiểu Tây: Có Lantis đủ rồi

[Cận] Tiểu Tây: Còn nữa, không phải tớ muốn đả kích cậu. tên cậu tuy thoát nhìn rất nam tính, nhưng nói chuyện quá nữ tính

[Cận] Tiểu Tây: Có rất nhiều phúc lợi nha~ có thể kết giao rất nhiều bạn bè nha

~[Cận]Giết Chóc: ...

Không khí nháy mắt căng thẳng, ở khi Khổng Tây cảm thấy tên bang chủ ảo lả này muốn một đao kết liễu mình, Lantis trở lại.

Cứu tinh! Khổng Tây nước mắt tuôn trào, khẩn cấp chạy đến bên người Lantis, còn chưa kịp kể về cậu ấy, Lantis đã phát qua yêu cầu giao dịch.

Khổng Tây tiếp nhận, nhận được “Kẹp Tóc Không Tỳ Vết” mà cậu đã nhắc đến rất lâu cùng 600 vàng. Cậu trang bị kẹp tóc lên, xoay một vòng trước Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, tớ cảm thấy càng ngày tớ càng nữ tính

[Cận]Giết Chóc: ...

[Cận] Tiểu Tây: (o) cậu vẫn ở đây à

[Cận] Tiểu Tây: Tớ không có ám chỉ cậu nha

[Cận] Giết Chóc: ...

Theo lời cô vừa nói, ai tin cô không có ám chỉ! Giết Chóc tức giận.

Không khí lại lần nữa căng thẳng...

Khổng Tây nhìn trời, quyết định làm bộ cái gì cũng không thấy.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây

[Cận] Tiểu Tây: Có

~[Cận] Lantis: Trong số pi vị trí thứ 522 và 1023 theo thứ tự là gì?

[Cận] Tiểu Tây: 6 và 8

[Cận]Giết Chóc: !!! Trả lời rất nhanh!

[Cận] Lantis: Đi phụ bản

[Cận] Tiểu Tây: Đi cái nào?

[Cận] Lantis: Động Văn Võ Song Toàn

[Cận] Tiểu Tây: Được O(_)O

[Cận]Giết Chóc: Tính tôi một người

[Cận] Lantis: Kêu thêm một được sư, thuật sĩ hoặc pháo thủ

[Cận] Giết Chóc: Giao cho tôi

~[Cận] Tiểu Tây: Đàn ông đích thực không dùng đường cuộn sóng ở cuối câu

[Cận] Giết Chóc: ...

Giết Chócbộc phát, con khi cái đầu cô đường cuộn sóng! Con khi cái đầu cô đàn ông đích thực!!

Khổng Tây đi theo Lantis, Giết Chóc đi theo Khổng Tây, ba người đứng ở cửa động đợi Giết Chóc gọi người đến.

Lúc Khổng Tây xoay vòng quanh Lantis, ý đồ muốn cậu ấy hoa mắt, Giết Chóc lại làm ra một quyết định từ khi chơi game, trước kia là tạo một bang hội, hiện tại là chinh phục cô gái này.

[Cận]Giết Chóc: Tiểu Tây, thêm bạn

[Cận]Tiểu Tây: Cậu dám ở trước mặt Lantis quyến rũ tớ!

[Cận]Giết Chóc: Ách...

[Cận] Tiểu Tây: Quá kích thích, thêm nào, come on

~~[Cận]Giết Chóc: ...

Giết Chóc thêm Tiểu Tây, lại lần nữa cũng cố quyết tâm muốn thu phục Tiểu Tây. Chưa từng có một cô gái nào không để ý đến sức quyến rũ đầy nam tính của cậu, hiện tại đụng phải một người, biện pháp giải quyết duy nhất chính là chinh phục cô ta, khiến cô ta tâm phục khẩu phục.

Nếu để Khổng Tây biết Giết Chóc nghĩ gì, ước chừng điều duy nhất cậu muốn làm là rít gào một câu: “Không biết trên thế giới này có một loại người là nhân yêu à !? (#) khi”

Cuối cùng, trước khi Khổng Tây tự xoay đến chóng mặt, một Thuật Sĩ cùng một Được Sư xuất hiện, Trà Sữa Cacao và 0932.

Hai người này cũng không thể nói là hoàn toàn không quen biết, một người trong bang Hội Những Kẻ Gàn Dở, người kia thì tự xưng anh em với Lantis, có điều Khổng Tây không thích tên con trai này chút nào, bởi vì cậu ta thêm vào đội câu đầu tiên sau khi nhìn thấy “Tiểu Tây” đã thể hiện đầy đủ lòng dạ hẹp hòi như đàn bà của mình.

[Cận] 0932: Sao lại có một đứa 55 chui vô đây? Lantis đá ra đi

Đá cái đầu mi! Khổng Tây tức giận, lui đội xông lên cho 0932 một gậy.

[Cận] 0932: ...

[Cận] 0932: Muốn chết

Tuy đều là Được Sư, nhưng Khổng Tây mới 55, 0932 đã 95, càng đừng nói phương pháp cộng điểm của Khổng Tây là nửa vời, có ai gặp qua Được Sư toàn tăng tốc độ chứ = =

Vậy nên trước khi mọi người kịp phản ứng, 0932 đã phang 3 kỹ năng khác nhau lên người Khổng Tây, Khổng Tây ngã xuống đất.

[Cận] Lantis, Giết Chóc, Trà Sữa Cacao: ...

[Cận] Trà Sữa Cacao: Phát khùng cái gì vậy !?

[Cận] Lantis: Cứu cậu ấy

[Cận] Giết Chóc: Không cứu tôi diệt cậu nha

[Cận] 0932: Làm gì vậy, tôi chỉ giết một đứa vớ vẩn thôi mà

[Cận] Tiểu Tây: Mới không cần hấn cứu !!

[Cận] Lantis: Đừng giận

[Cận] 0932: Ai nói muốn cứu cô, hừ

Khổng Tây cực kỳ tức giận, tức tối nhấn vào hồi sinh trở lại thành.

[Cận] Lantis, Giết Chóc: ...

[Cận] 0932: Chúng ta vào

[Cận] Giết Chóc: Cậu có thể trong vòng 3 giây nói ra ‘trong số pi vị trí thứ 522 và 1023 theo thứ tự là gì’ không?

[Cận] 0932: ...

[Cận] Giết Chóc: Tiểu Tây có thể, quên đi chẳng muốn nói với cậu, sớm biết thế đã không tìm cậu

Lantis lui đội, cho 0932 một kiếm, 0932 ngã xuống đất.

[Cận] 0932: Khỉ, phát bệnh gì vậy

[Cận] Lantis: Báo thù cho Tiểu Tây, giải tán

Lại nói Tiểu Tây.

Bởi vì có sự bảo vệ mạnh mẽ của vệ sĩ Lantis, Khổng Tây từ khi tiến vào game tối nay chưa bị chết qua lần nào. Lần này tuy nói nguyên nhân do phát sinh xung đột nhưng nó chỉ chiếm một phần nhỏ, đại đa số là vì Khổng Tây tò mò, tò mò điểm hồi sinh có hình dáng gì, vậy nên mới lấy lượng máu chỉ còn lại nửa thanh đi chống chọi công kích của 0932.

Mà khi thấy điểm hồi sinh nhợt nhạt chả có gì, Khổng Tây cảm thấy rất nhiều kinh nghiệm như vậy quả thật không đáng giá.

Cậu quanh quẩn ra khỏi điểm hồi sinh, xoay trái xoay phải định đi tìm Lantis, lại thấy 0932 xuất hiện ở điểm hồi sinh, một giây này, Khổng Tây vô cùng sung sướng, nhưng rồi cuộc lại không hiểu mình vì sao sung sướng.

Được rồi, cậu phát hiện giết tới giết lui thế này căn bản không thú vị, vì vậy cậu quyết định ——

[Mật] Tiểu Tây: Lantis, chúng ta tiếp tục đi Động Văn Võ Song Toàn đi

~~[Mật] Lantis: Ủ, hai chúng ta đi

[Mật] Tiểu Tây: Đừng, chỉ hai chúng ta thì chán lắm, gọi thêm mấy người khác đi đi

[Mật] Lantis: Không giận?

[Mật] Tiểu Tây: Người ta mới không có giận đâu, người ta chỉ là táo bón quá lâu trái tim có chút không chịu nổi gánh nặng

Lantis: ...

Táo bón và trái tim rồi cuộc có liên hệ chỗ nào...

Dưới sự kiên trì của Khổng Tây, Giết Chóc lại tìm 0932 cùng Trà Sữa Cacao, lần này 5 người cuối cùng bình an vô sự tổ đội vào phụ bản.

Động Văn Võ Song Toàn chia làm 5 tầng.

Tầng thứ nhất một lô một lốc quái nhỏ kết duyên với một boss nhỏ. Tầng thứ hai một lô một lốc boss nhỏ kết duyên với một boss lớn. Nếu qua hai tầng này, thì đã thông qua kiểm tra “Võ”.

Tầng thứ ba là trò chơi ô chữ, bên trái tiếng Trung bên phải tiếng Anh, hai bên phải trong thời gian 5 phút điền hết toàn bộ. Tầng thứ tư chỉ có một ông lão cùng một bức tường ghi số từ 1 đến 10, muốn qua tầng này chỉ cần lựa chọn 3 trong số đề đó trả lời đúng là được.

Thông qua 4 tầng trên, phụ bản hoàn thành, nếu phụ bản không hoàn thành, sẽ bị cưỡng chế mặc vào bộ đồ công nhân bảo vệ môi trường xấu xí vô cùng, đến quảng trường thành Eli làm công quét dọn 111 giờ 111 phút, bị người vây xem, bị NPC cười nhạo, một chuyện khá mất mặt. Đây chính là lý do vì sao rõ ràng Động Văn Võ Song Toàn là một phụ bản rất nhiều kinh nghiệm, hơn nữa sau khi hoàn thành cửa cuối còn được quyền trực kinh nghiệm, nhưng lại ít người đến thăm hỏi.

Tầng thứ nhất: quái cấp 95, boss cấp 100.

5 người vào động, tản ra. Lantis cùng Giết Chóc chạy thẳng đến boss, Trà Sữa thả công kích diện rộng diệt quái nhỏ, 0932 hỗ trợ Trà Sữa, tranh thủ tăng máu cho Lantis và Giết Chóc, Khổng Tây chạy lung tung.

Vừa vào phụ bản cậu liền thấy được hoa hoa cỏ cỏ đầy tầng. Từ sau khi cậu sinh cho Lantis những đứa con, cậu đối với mấy hoa hoa cỏ cỏ này rất hứng thú, hơn nữa khá cuồng nhiệt.

Khổng Tây dọc theo vách tường hình tròn thu thập Rễ Bản Lam rải rác dưới đất, tránh thoát đám quái nhỏ dày đặc, một đường ngắt hái đến gốc Huỳnh Quang Thảo lấp lánh dưới chân boss. Hai mắt Khổng Tây tỏa sáng nhìn chăm chăm nó, cây cỏ này quá khôi ngô!

Giờ phút này boss đang bị Giết Chóc dùng khiên kiềm ngay trước mặt, Lantis thì tấn công từ sau lưng. Gốc cỏ nhỏ khôi ngô kia vừa vụn sinh trưởng dưới chân boss, nhìn quỹ tích dấu đá của họ, không cần đến một phút, cái chân to dùng của boss chắc chắn sẽ giẫm bẹp nó.

Khổng Tây quyết định bất kể thế nào cũng phải giải cứu nó.

[Cận] Tiểu Tây: 3P rất vui sao?

Lời Khổng Tây đánh vào kên phụ cận khiến Giết Chóc chưa từng gặp qua tình huống này tay run lên, khiến lệch qua một bên, boss lập tức thoát khỏi khống chế, đi chệch qua, một chuỗi vũ thẳng Giết Chóc. Lantis hoàn toàn không bị ảnh hưởng, một kiếm ngăn móng vuốt boss ——

[Cận] Lantis: Câm miệng!

Khổng Tây ngoan ngoãn câm miệng.

Vì boss di chuyển vị trí, Huỳnh Quang Thảo vốn lập tức sẽ bị giẫm bẹp thoát khỏi nguy hiểm, từ bên chân boss chuyển đến giữa hai chân boss. Thừa dịp Lantis không chú ý, Khổng Tây xông vào giữa hai chân boss, bắt đầu hái.

[Cận] Giết Chóc: Tiểu Tây bạn đang làm gì vậy!

[Cận] Tiểu Tây: Hái thuốc à

[Cận] Giết Chóc: Bạn không thể để chúng tôi đánh xong rồi hái sao!?

[Cận] Tiểu Tây: Không được, tớ không tin cậu, nó sẽ bị giẫm nát

[Cận] Lantis: Giết Chóc trông quái, đừng để nó đập đến Tiểu Tây

[Cận] Tiểu Tây: Nghe thấy không, đừng để nó đập đến tớ

~[Cận] Giết Chóc: ...

12. Chương 12: Động Văn Võ Song Toàn – 2

Hái xong Khổng Tây lập tức biết điều lần đi, nhìn quái nhỏ hầu như đã bị diệt sạch cùng boss nhỏ đang thoi thóp, cậu cũng không tiếp tục hái, trực tiếp ngồi xổm xuống xem kịch, tranh thủ trị liệu cho Lantis.

Trị liệu của cậu vừa qua cấp 4, dùng một lần tăng một độ thuần thực, có đôi khi còn không tăng. Mà độ thuần thực ở cấp 4 từ khoảng 0 đến 1 cần 100 điểm, nếu cậu không sử dụng nhiều có lẽ rất khó thăng lên tiếp.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, qua đây gõ một gây

[Cận] Tiểu Tây: Tới đây (~o ~o)

Khổng Tây sung sướng chạy tới, móc pháp tượng ra gõ boss một cái. Boss ngã xuống đất, Khổng Tây thăng lên cấp 60.

[Cận]Giết Chóc: Nắm giữ chính xác lượng máu của boss như vậy, lợi hại! Lantis muốn vào bang không?

[Cận] Tiểu Tây: Cậu dám ở trước mặt tớ quyến rũ Lantis!

[Cận]Giết Chóc: Quá kích thích, come on

~~[Cận]Giết Chóc: Tôi đoán bạn muốn nói thế này

[Cận] Tiểu Tây: Sai!

[Cận] Tiểu Tây: Cái chân giò bà nội cậu!

[Cận] Tiểu Tây: ↑, đây mới là điều tớ muốn nói

[Cận]Giết Chóc: ...

Lantis không để ý tới lời lảm nhảm của hai người, tiến lên nhặt vật phẩm boss rơi xuống —— một pháp tượng của Dược Sư, một nhẫn tăng trí lực, một giày tăng tốc độ cho Thuật Sĩ, một viên Tinh Thể Lam tăng tỷ lệ x2 công kích pháp thuật mức trung bình. Anh đưa thuộc tính vật phẩm lên kênh phụ cận.

[Cận] Lantis: Quy tắc cũ, pháp tượng tôi muốn, có ai có ý kiến không?

[Cận]Trà Sữa Cacao: Tớ muốn nhẫn

[Cận] 0932: Thuộc tính kém thế cũng muốn?

[Cận]Trà Sữa Cacao: Nhìn đẹp

[Cận]Giết Chóc: Tiểu Tây không muốn gì sao?

[Cận] Tiểu Tây: Lantis

[Cận] Lantis: ?

[Cận] Tiểu Tây: Tớ muốn Lantis O(_)O

[Cận]Giết Chóc: Vậy tôi, muốn không?

[Cận] Tiểu Tây: Ừ

[Cận]Giết Chóc: !!! Thật?

[Cận] Tiểu Tây: Đương nhiên là xạo, dễ lừa thiệt

[Cận]Giết Chóc: ...

Không để ý tới Giết Chóc nữa, Khổng Tây nhận “Pháp Tượng Không Tỳ Vết” vừa rớt ra Lantis giao dịch qua, ngoan ngoãn trang bị vào. Một vùng sáng xanh lam óng ánh bao quanh người Khổng Tây, cuối cùng đã thoát khỏi cây pháp tượng bằng rễ cây không thuộc tính, tâm tình cậu cực kỳ tốt, làm một động tác hôn gió về phía Lantis.

Lantis xem như không thấy.

[Cận] Lantis: Tiếp

Tầng thứ hai: boss nhỏ cấp 100, boss lớn cấp 110.

Trong năm người, Giết Chóc cấp bậc cao nhất, 105; Lantis cùng Trà Sữa Cacao 100; tên lòng dạ hẹp hòi 0932, 96, mới vừa ở tầng thứ nhất thăng thêm một cấp; còn lại đứa con ghẻ Tiểu Tây, cấp 60.

Cấp bậc quái tăng hai cao hơn, bốn người có ích đành phải một lần dẫn hai boss nhỏ tới góc, tiêu diệt dần dần, cuối cùng đánh boss lớn sau.

Nhiệm vụ Lantis giao cho Khổng Tây là ngồi vào góc, không cần thêm máu không cần di chuyển không cần gây họa. Dù sao tầng này cũng không có cây thuốc, Khổng Tây vui vẻ nhàn nhã, ngoan ngoãn cuộn trong góc nhìn bọn họ bận rộn.

Vì thế, khi bọn họ tiêu diệt đợt boss nhỏ thứ 3, Khổng Tây lười lười ra, bắt đầu chế thuốc.

Đặt lò, trồng chuối, lộ chip, ném Rễ Bản Lam

~Khổng Tây cảm thấy nếu mình còn tiếp tục như vậy nữa không chừng thật sự sẽ mắc bệnh thích khoe hàng nhà.

Số lượng Rễ Bản Lam không nhiều, phần lớn luyện ra là thuốc tăng máu, lượng máu tăng cũng xấp xỉ bình máu lớn. Sau khi dùng hết 10 gốc, Khổng Tây bỏ 5 gốc còn lại trộn chung với Huỳnh Quang Thảo ném vào trong lò.

Khi xác định bản thân an toàn, lò cũng sẽ không vì cậu rời đi mà nổ, Khổng Tây yên tâm lựa chọn không quan tâm đám người đang ở cách đó không xa vật lộn đánh quái, đứng dậy làm bữa khuya.

Đợi Khổng Tây đặt tô mì xuống trước máy tính, màn hình đã bị dòng ‘Hệ thống thông báo: Chúc mừng người chơi ‘Tiểu Tây’ luyện thành loại thuốc mới, xin đặt tên!’ chiếm đóng.

Khổng Tây hút mì, đặt tên cho viên dược là “Lantis 035”, lật nhân vật của mình về, mắt nhìn 4 người đang vây đánh boss lớn, sau đó không cảm thấy hứng thú lắm, cúi đầu, nghiên cứu đứa con thứ 35 của mình: do người chơi Tiểu Tây chế tạo, trong 5 phút tăng thuộc tính nhân vật lên 50%, sau đó trong vòng nửa tiếng giảm 90% giá trị thuộc tính. Ồ... hình như không tệ.

Lúc này, vốn boss đã sắp tắt thở đột nhiên cuồng hóa, hình thể tăng vọt, thân thể vốn màu đen bị ngọn lửa đỏ tràn ra bao quanh. Nhờ những ngọn lửa này, phòng ngự vật lý và phòng ngự pháp thuật của boss tăng gấp đôi, pháp thuật của Trà Sữa hoàn toàn bị hấp thụ, kiếm của Lantis cũng chỉ có thể chém vào một chút. Lực sát thương đột nhiên tăng mạnh khiến Giết Chóc chống đỡ khá vất vả, mặc dù 0932 cố hết sức dùng trị liệu liên tục lên người cậu ta, nhưng vẫn không ngăn được chiều hướng máu giảm xuống không ngừng, ước chừng chỉ một lát nữa bọn họ thật sự sẽ chết sạch.

Trước khi đánh boss không nghĩ đến tình huống một giây cuối cùng sẽ cuồng hóa, hiện tại cả Lantis cũng không biết nên làm gì.

Ở một nơi xa xa khác, Khổng Tây mơ hồ phát hiện tình hình không thích hợp, lập tức chạy tới.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis

[Cận] Lantis: Đứng tới gần

Khổng Tây bực bội, khoe đứa con thứ 35 lên kênh chung.

[Cận] Tiểu Tây: Con tở, mới sinh, hí hí

[Cận] Mọi Người: ...

[Cận] Lantis: Giết Chóc chống 2 phút

Lantis quyết đoán dứt khỏi cuộc chiến, đứng bên cạnh chờ hệ thống phán định người chơi thoát khỏi trạng thái chiến đấu.

Chỉ cần 2 phút không bị người chơi và quái công kích, đồng thời không công kích người chơi và quái, hệ thống sẽ phán định người chơi không ở trong trạng thái chiến đấu, có thể giao dịch vật phẩm. Có điều 2 phút này nhìn thế nào cũng khiến người ta cảm thấy vô cùng khó chịu.

Lantis liên tục nhấn giao dịch lên người Khổng Tây, góc màn hình đẩy lên từng dòng tin tức hệ thống “Không thể giao dịch”.

Chính khi thân thể to lớn của boss ngày càng thoát khỏi sự khống chế của Giết Chóc, tâm tình Khổng Tây đã sắp như đám lửa trên người nó, khung giao dịch mong chờ đã lâu cuối cùng xuất hiện, Khổng Tây nóng như lửa muốn quăng viên thuốc vào khung nhưng lại nhấn trúng dấu x phía trên.

Khổng Tây ngồi trước máy tính tức giận văng tục một câu: “Ờ mờ!”

[Cận] Lantis: Bình tĩnh

Nén cơn xúc động muốn ném chuột, Khổng Tây lại nhận yêu cầu giao dịch lần nữa từ Lantis, khóa, xác định!

Cuối cùng đã hoàn thành nhiệm vụ, Khổng Tây thở ra một hơi thật dài, nhìn thấy trên người Lantis đột nhiên hiện lên một luồng sáng trắng, ngay sau đó biến mất, biết cậu ấy đã ăn thuốc, liền kéo nhân vật qua một bên, tránh bị đáng trúng.

Đi tới nơi boss nhỏ còn chưa sinh lượt mới, Khổng Tây định mò xác, xem có thể nhảy ra bảo thạch gì đó không.

Vốn nguyện vọng là tốt đẹp như thế, cố tình cậu lại thích vừa tìm đồ vừa lấy pháp trượng gõ đầu quái mấy cái.

Vốn gõ thì cũng không sao, cố tình ở thời điểm hỗn loạn vừa rồi, thừa lại một boss nhỏ ngoắt ngoắt mà bọn Lantis tưởng đã chết, để nó lang thang trong đồng quái chính thức chết.

Khổng Tây cứ gõ như vậy sẽ kéo cừu hận đến trên người, thông tin quái lập tức lập tức hiển thị ngay phía trên màn hình. Khổng Tây kinh hãi, còn tới 1/4 máu đầy, làm sao cậu có thể vắt hết!

Vắt không được boss nhỏ lại sợ bị giết, Khổng Tây cuống quýt cho mình một trị liệu, kéo thanh máu lên, sau đó chạy nước rút.

Thế là, lúc này đây, một boss nhỏ cùng một Dược Sư chạy đường dài giằng co.

Cảm ơn 100 điểm tốc độ kia, để cậu vĩnh viễn nhanh hơn con boss đầu to này.

Cảm ơn bộ trang bị tăng gấp đôi giới hạn máu, để cậu vĩnh viễn có thể chịu được những cái vuốt ve của boss.

Cảm ơn thời gian phục hồi của thuật trị liệu đã ít đến có thể xem như không có, để cậu có thể một lần lại một lần trị liệu lên người.

Nhưng mà...

Khổng Tây nước mắt tuôn trào, cậu sắp chống đỡ không nổi!!

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cứu mạng!!!

Lantis đánh boss đánh đến tay sắp rút gân bớt chút thì giờ liếc mắt qua Tiểu Tây, lại không thấy người ở nơi mình nghĩ sẽ thấy, lập tức chuyển góc nhìn tìm tên yêu tinh chuyên gây họa nhà anh, sau đó cầm nín bắt gặp Tiểu Tây đang bị quái rượt chặt vật đến cực điểm. Quá xa, anh căn bản đánh không đến.

[Cận] Lantis: Dẫn qua đây

Khổng Tây ngay tức khắc quẹo qua, xông thẳng về phía Lantis.

Nửa đường gặp một cây cột chặn đường, rẽ ngoặt, tiếp tục xông thẳng.

0932 đang chuyên tâm tăng máu dưới tình hình hỗn loạn bị boss nhỏ vung một kỹ năng chết.

[Cận] 0932: ...

Không sai, sau khi rẽ ngoặt, phương hướng Tiểu Tây xông thẳng không còn tới Lantis, mà là 0932.

[Cận] Giết Chóc: Khỉ khỉ khỉ, con số tăng máu!

[Cận] 0932: Tăng cái rằm, ông chết rồi!

Lantis một kiếm chém chết boss nhỏ đang bắt đầu theo đuổi Trà Sữa, chuyển lực chú ý lên người boss lớn.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, tăng máu

[Cận] Tiểu Tây: Vâng vâng

[Cận] Lantis: Không phải cho tôi

[Cận] Tiểu Tây: Vâng vâng vâng

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cũng không phải cho tớ a a!

[Cận] Tiểu Tây: ...

[Cận] Giết Chóc: Bạn ghét tôi đến vậy sao...

Khổng Tây chợt dạ mang thuật trị liệu vốn đang định dùng trên người mình chuyển cho Giết Chóc, đột nhiên cũng muốn hỏi bản thân: mình hy vọng cậu ta chết đến vậy sao...

13. Chương 13: Động Văn Võ Song Toàn – 3

Khổng Tây không thích bầu không khí quá căng thẳng, cuộc sống của cậu vẫn luôn nhàn nhã mà thoải mái. Trước khi chơi game, cậu thích làm nhất là dùng cả buổi chiều khi mặt trời rực rỡ ngồi trước cửa sổ sát đất ôm một cuốn sách.

Cậu luôn cho mình là một người lười nhác, không thích ganh đua, không thích tranh giành, đây cũng là lý do vì sao cậu chọn một chức nghiệp bán sinh hoạt như Dược Sư.

Nhưng tình hình hiện tại không cho phép cậu hời hợt hay lười nhác, cậu phải tập trung chăm chú nhìn Giết Chóc để trị liệu, điều này khiến cậu có cảm giác căng thẳng như khi lần đầu tiên cùng Lantis đối mặt với con boss sên 120.

[Cận] Tiểu Tây: Tôi hận đánh boss !!

[Cận] Trà Sữa Cacao: Không phải đánh rất tốt sao

~[Cận] Giết Chóc: Tuy lượng máu tăng được hơi ít, nhưng nắm bắt thời cơ không sai

[Cận] Tiểu Tây: Khỉ cái thời cơ! Là tớ canh máu cậu dưới 60% liền nhấn kỹ năng!!

Mọi người cầm nín, đây rõ ràng chính là thời cơ, có thể giữ lượng máu của đồng đội luôn luôn ở 60% đã là rất tốt.

[Cận] Tiểu Tây: Tôi hận boss !!

[Cận] 0932: Nói nhảm quá nhiều

[Cận] Tiểu Tây: Nói nhảm nhiều còn tốt hơn cậu nằm bẹp dí ở đó

[Cận] 0932: Là ai khiến tôi nằm đây!

[Cận] Tiểu Tây: Dù sao cũng không phải tớ (,)

[Cận] 0932: ...

[Cận] Tiểu Tây: Cậu là tên con trai hẹp hòi nhất mà tớ từng gặp đó

~[Cận] 0932: Cô là đứa con gái đê tiện và không biết điều nhất mà tôi từng gặp!

[Cận] Tiểu Tây: Tớ không phải con gái, tớ là nhân yêu O(__)O

[Cận] Giết Chóc, Trà Sữa Cacao, 0932: ...

[Cận] Lantis: Giết Chóc giữ vững, Tiểu Tây lên gõ một cái

[Cận] Tiểu Tây: Không chịu, nó còn đang bốc cháy

[Cận] Lantis: Đứng sau tôi gõ

[Cận] Tiểu Tây: Tới đây (^o^)/

~0932 nói không sai, Khổng Tây người này có đôi khi thật sự rất dễ tiện, rõ ràng chiếm tiện nghi nhiều nhất chính là cậu ta, lại còn cứ ghét đồng ghét tây.

Khổng Tây dễ tiện sung sướng chạy lên, từ dưới cánh tay Lantis vươn pháp trượng, gõ vào thắt lưng boss. Boss ngã xuống đất, Khổng Tây thắng liên tục 5 cấp, lên 70.

Khổng Tây giữ nguyên tư thế ôm từ sau lưng Lantis, chụp một tấm, sau đó ở kênh phụ cận trêu ghẹo Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis I Love You

~~Lantis lạnh nhạt bước ra khỏi ***g ngực nhỏ nhắn của Khổng Tây, tiến lên xem xét vật phẩm boss rớt xuống. Ngược lại Trà Sữa Cacao cùng Giết Chóc bắt đầu tán dóc với Khổng Tây ——

[Cận] Trà Sữa Cacao: (o), JQ, trắng trợn

[Cận] Giết Chóc: Tiểu Tây vì sao bạn không thích tôi TAT

[Cận] Trà Sữa Cacao: (o), tình tay ba, trắng trợn

[Cận] Tiểu Tây: Bởi vì cậu quá đàn bà

[Cận] Tiểu Tây: Đừng phủ nhận, cậu cả biểu cảm ‘TAT’ cùng dùng

[Cận] Tiểu Tây: Cậu giống như Lừa con, đều là đàn bà đích thực

[Cận] Giết Chóc: ...

[Cận] 0932: ...

[Cận] 0932: Mau cứu tôi đây!

[Cận] Tiểu Tây: Để một đứa dễ tiện cứu không thấy mất mặt sao?

[Cận] Tiểu Tây: Tham sống sợ chết còn không bằng lừng lẫy mà chết!

[Cận] 0932: ...

Cười nhạo xác chết 0932 xong, Khổng Tây ngồi xuống bên cạnh thi thể cậu ta, nhàn nhã nhìn Lantis.

Lần này rơi ra ít đồ hơn, nhưng chất lượng nói chung đều rất cao —— 2 mảnh “Mảnh Võ Tinh Thể Đỏ Máu”, Tinh Thể Đỏ Cao Cấp tăng lượng trị liệu, đai lưng +15 trí lực.

[Cận] Giết Chóc: Tại sao đều ra đồ hệ pháp thuật, khi

[Cận] Lantis: Mảnh võ và tinh thể tôi muốn

[Cận] 0932: Tinh thể tôi cũng muốn

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tôi muốn đai lưng

[Cận] 0932: Quy tắc cũ, tôi ra giá 100v mua tinh thể

[Cận] Lantis: 200v

[Cận] 0932: 300v

[Cận] Lantis: 500v

[Cận] 0932: 500v !? Đã vượt quá giá tinh thể đỏ

[Cận] Lantis: Tiếp?

[Cận] 0932: Bỏ, không tranh với cậu

Khổng Tây kinh bỉ, mấy chữ này quá dối trá. Tuy chia đồ công bằng, trừ phần của cậu, Lantis cuối cùng phải bỏ ra 300v, nhưng cách nói này đặc biệt khiến Khổng Tây gai mắt, cậu đột nhiên cảm thấy để cậu ta chết một lần này là trừng phạt quá nhẹ.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây cứu cậu ta

[Cận] Tiểu Tây: Cứu một lần 300v

[Cận] 0932: ...

Cách làm này của Khổng Tây thật sự quá nham hiểm.

Nếu 0932 chết đi ra ngoài, có nghĩa cậu ta thất bại trong phụ bản, phải chịu trừng phạt, không chỉ có kinh nghiệm hai tầng sau không thể nhận được, còn vì tử vong mất mất nhiều kinh nghiệm. Nhưng nếu bảo cậu ta trả tiền cho Khổng Tây, lại sẽ khiến cậu ta không cam lòng.

[Cận] 0932: Cậu quá nham hiểm!

[Cận] Tiểu Tây: 400v

[Cận] 0932: Cậu!

[Cận] Tiểu Tây: 500v

Đây là diễn hình của việc nâng giá liên tục, vợ vét lộ liễu, đe dọa trắng trợn!

0932 luôn tin tưởng mình là một người không khuất phục trước cường quyền!

[Cận] 0932: Cậu thắng, không được tăng giá nữa!

Được rồi, cậu là một người không khuất phục trước cường quyền, nhưng không nằm trong đội ngũ không bị tiền tài cám dỗ.

Tầng thứ ba: trò chơi ô chữ Trung và Anh.

Trong game này tồn tại rất nhiều nơi rất nhiều phụ bản khiến người khó hiểu, Động Văn Võ Song Toàn là một trong số đó. Thử hỏi còn có game nào khác sẽ ở một cửa đơn giản của phụ bản lại bảo người chơi trò chơi ô chữ ?!

Nhưng tới đội ngũ bọn Khổng Tây, tình huống có vẻ không giống bình thường, phải nói, độ khó đã gia tăng.

Đầu tiên ở tầng hai boss cuồng hóa, sau đó ở tầng ba trò ô chữ lại không cho chữ cái đầu tiên.

Căn cứ vào nghiên cứu của Lantis trước khi đến, sau khi vào tầng ba thì trông thấy phải là một căn phòng hình vuông chia làm hai phần, bên trái tiếng Trung bên phải tiếng Anh. Từ sàn nhà đến vách tường cửa đối diện bị ngăn cách bởi một rãnh nhỏ, trong rãnh chứa đầy thủy ngân, nếu trong thời gian quy định hoàn thành trò chơi, thủy ngân sẽ từ từ hợp lại hình thành pháp trận dịch chuyển đến tầng bốn; nếu thất bại, thủy ngân sẽ càng ngày càng nhiều, đến khi phình đầy căn phòng, tất cả người chơi đều sẽ chết rất thê thảm, mọi người biết đấy, thủy ngân ấy mà

~Tất cả mọi chuyện đều rất bình thường, kể cả thời gian đếm ngược trên vách tường. Điều duy nhất không đúng là trên vách tường nhỏ ngăn đôi phòng cùng ô chữ dưới sàn nhà đều không có chữ cái đầu tiên!

Giết Chóc phát điên đầu tiên.

[Cận] Giết Chóc: Mẹẹẹẹẹ!

[Cận] Trà Sữa Cacao: Nhìn một đồng ô vuông chi chút, tớ không hiểu tại sao lại thấy đau đầu

[Cận] 0932: Đánh quái còn nhanh hơn

[Cận] Trà Sữa Cacao: Chia nhiệm vụ đi, thời gian không đợi người

[Cận] Lantis: Tôi và Tiểu Tây phụ trách bên phải, còn lại bên trái

[Cận] Giết Chóc: Tôi muốn cùng một đội với Tiểu Tây

[Cận] Tiểu Tây: Cậu biết chữ không?

[Cận] Giết Chóc: Đương nhiên biết!

[Cận] Tiểu Tây: Cậu có biết hay không không quan trọng, chúng nó không biết cậu

Giết Chóc câm lặng, tự động di chuyển qua trái.

Tiếng Anh của Khổng Tây rất tốt, mặc dù nói không trôi chảy, nhưng năng lực thấu hiểu rất mạnh, lượng từ ngữ rất nhiều, đọc sách nước ngoài cũng như xem phim Hàn Quốc mà biết tiếng Hàn vậy.

Hai người đứng bên tường bắt đầu nghiên cứu.

[Cận] Lantis: Từ từ dài nhất

[Cận] Tiểu Tây: 14 chữ cái, tớ đoán characteristic

[Cận] Lantis: 3c2a2t

[Cận] Lantis: Một từ 5 chữ có z mở đầu và r

[Cận] Tiểu Tây: zebra

[Cận] Lantis: Rất tốt, đi đẩy chữ đi

[Cận] Tiểu Tây: Vàng O(_)O

Nhận được mệnh lệnh Khổng Tây sung sướng điều khiển nhân vật đi đẩy chữ cái ở bên cạnh xếp theo thứ tự, Lantis theo sau.

Ba người phụ trách phần tiếng Trung bên kia câm lặng nhìn hai người rõ ràng đã tìm được đầu mối, bối rối mà bắt đầu lo lắng trao đổi.

[Cận] Giết Chóc: Chúng ta cũng từ từ dài nhất đi

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cái 7 chữ cái kia?

[Cận] 0932: Thành ngữ có 7 chữ? Tôi chỉ biết thành ngữ 4 chữ

[Cận] Giết Chóc: Tôi cảm thấy không chỉ có chữ cái tiếng Anh không biết tôi, cả chữ Hán cũng không quen tôi

[Cận] Tiểu Tây: Đần cả đám, 7 chữ đương nhiên có, uyên uyên ôm nhau khi nào buông!

[Cận] Mọi Người: ...

Rõ ràng bên mình đã bận đến sứt đầu mẻ trán, lại vẫn tranh thủ xuyên tạc bên kia. Lantis im lặng cầm kiếm gõ lên đầu Khổng Tây một cái.

[Cận] Lantis: Đấy của cậu, bớt nhiều chuyện

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cậu thật hung bạo

[Cận] Trà Sữa Cacao: Ngốc, anh ta là đang dụ dăng vuốt ve

[Cận] Giết Chóc: May mà Lantis chỉ còn 10% thuộc tính, nếu không Khổng Tây chết liền

[Cận] 0932: Thật đáng tiếc, vốn còn muốn hồi lại 500v khi này

[Cận] Tiểu Tây: ...

Khổng Tây tức điên, phần nộ hoàn thành sứ mạng đẩy chữ.

Nhưng sự thật chứng minh, Khổng Tây đích thật là một con người thần kỳ, vì sau đó Trà Sữa thật sự ở trong đồng chữ Hán cạnh đó tìm được 7 chữ cái ‘Oan oan báo thù khi nào dứt’.

14. Chương 14: Động Văn Võ Song Toàn – 4

Tầng thứ tư: mười chọn ba.

Lúc ở tầng ba, Lantis cùng Khổng Tây chỉ tốn 3 phút hơn đã điền xong tất cả chữ, mà ba người khác thì suýt soát hoàn thành nhiệm vụ, để Khổng Tây cười nhạo một phen, nhưng cũng may mắn mọi người tránh được kiếp bị thủy ngân tưới, vượt qua nguy hiểm tới tầng bốn.

Khi nhìn thấy tầng bốn không khác trong lời đồn, mọi người rõ ràng nhẹ nhõm thở một hơi, hiện tại sợ nhất chính là mười chọn ba ở tầng thứ tư đột nhiên biến thành một trăm chọn ba mươi, nếu thật sự xảy ra chuyện này, chắc bọn họ sẽ tự sát để rời khỏi phụ bản.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, chọn 3 câu

[Cận] Tiểu Tây: Vì sao là tứ (o)

[Cận] Giết Chóc: Cậu số đỏ nhất

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cậu loi chơi nhất

[Cận] 0932: Cậu đề tiện nhất

Lời ba người gần như cùng xuất hiện trên kênh, Khổng Tây nháy mắt cảm thấy bọn họ có lẽ đã bị dồn ép đến sắp điên.

[Cận] Tiểu Tây: Các cậu như vậy thật sự khiến tứ bất ngờ

[Cận] Tiểu Tây: Cám ơn, ngại quá

[Cận] 0932: Không phải khen cậu, ngại cái rắm!!

[Cận] Tiểu Tây: con số mắc cỡ kìa ~(@^_^@)

~[Cận] 0932: Em gái cậu mắc cỡ!!

[Cận] Tiểu Tây: Người ta không có em gái, nhưng mà có chị gái nha, muốn tứ giới thiệu cho cậu làm quen không con số

[Cận] Tiểu Tây: Nhưng chắc cậu cũng nuôi không nổi đâu

[Cận] 0932: !!!

Danh dự đàn ông của ông đã bị giẫm đạp một cách nghiêm trọng!

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, chọn

[Cận] Tiểu Tây: Tối đây~ đừng giục tứ mà, gấp gấp vậy làm gì, đáng ghét

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tại sao nháy mắt tứ cảm thấy Tiểu Tây rất nữ tính

[Cận] Tiểu Tây: Ủ, tứ nữ tính

[Cận] Giết Chóc: ...

[Cận] Tiểu Tây: A đừng nói nữ tính, tử huyết của Giết Chóc

[Cận] Trà Sữa Cacao: (o) Giết Chóc = ngoài nam trong nữ?

[Cận] Giết Chóc: !!!

Danh dự đàn ông của ông cũng bị giẫm đạp một cách nghiêm trọng!

[Cận] Lantis: Tiểu Tây!

Khổng Tây giật mình, cảm nhận được ý cảnh cáo trong câu của Lantis, lập tức thức thời chạy lên đối thoại với ông lão ngồi ở chân tường.

Dorge: “Chúc mừng ngài đã thành công đột qua ba cửa trước, hiện tại ngài đang ở tầng thứ tư của ‘Động Văn Võ Song Toàn’, ta là người canh giữ Dorge, hoan nghênh ngài đến!”

Khổng Tây: ...

Khổng Tây lặp lại lời Dorge cho mọi người.

[Cận] Trà Sữa Cacao: Chỉ như vậy?

[Cận] Tiểu Tây: Ừ, không cho lựa chọn

[Cận] 0932: Cậu bị ông già đó ghét rồi

[Cận] Tiểu Tây: Tổ hiểu, ông ấy chê thân nữ nhi hiện tại của tớ

[Cận] 0932: Ông ta chê cậu xấu! Xấu xấu xấu !!

[Cận] Tiểu Tây: Cậu cũng không phải đàn ông, cậu làm sao có thể hiểu đàn ông nghĩ gì

[Cận] 0932: !!!

[Cận] Tiểu Tây: Cho dù cậu là đàn ông, thì cũng không phải là đàn ông trưởng thành

[Cận] Tiểu Tây: Dorge đã trưởng thành đến mọc đầy râu, cậu có râu không?

[Cận] 0932: !!!

Danh dự đàn ông của ông hết lần này đến lần khác bị giẫm đạp một cách nghiêm trọng!

[Cận] Lantis: Tiểu Tây

[Cận] Tiểu Tây: Có

~[Cận] Lantis: Đọc 3 số

[Cận] Tiểu Tây: 520

[Cận] Lantis: Không có 0

[Cận] Tiểu Tây: Vậy 521

[Cận] Trà Sữa Cacao: Hai người các cậu đây JQ a

~[Cận] Tiểu Tây: Tất nhiên, chắc chắn là đây cơ tình

Trà Sữa cảm lạnh, là cô hiểu sai sao? Cô muốn nói rõ ràng là gian tình, sao lại biến thành cơ tình[1]...

Lantis tiến lên đối thoại, một câu hỏi dần dần thay thế những con số từ 1 – 10 hiện trên vách tường ——

5. Vỏ trứng gà có lợi ích gì?

A. Bổ canxi

B. Bao bọc lòng trắng trứng và lòng đỏ trứng

C. Để bóc

D. Định hình trứng

[Cận] Giết Chóc: ...

[Cận] 0932: ...

[Cận] Trà Sữa Cacao: ...

[1]

Cơ tình và gian tình đều có thể viết tắt theo pinyin là JQ.

Cơ tình = quan hệ đồng tính.[Cận] Tiểu Tây: B!

Ba hàng chấm lửng chĩnh tề nằm trên kênh, tương đối mà nói, đáp án của Khổng Tây nhìn có vẻ yếu thế hơn.

[Cận]Giết Chóc: Đây chính là vấn đề được xưng có thể làm khó tiến sĩ?

[Cận] 0932: Quá thần kỳ

[Cận]Trà Sữa Cacao: Càng thần kỳ chính là Tiểu Tây trả lời rất nghiêm túc ==

[Cận]Giết Chóc: Tôi cảm thấy chắc là D

[Cận] Lantis: Đúng rồi

[Cận]Giết Chóc: Thấy chưa, tôi nói D mà

[Cận]Trà Sữa Cacao: Giết Chóc cậu... O__O”

[Cận]Trà Sữa Cacao: Rốt cuộc làm thế nào mà lên làm bang chủ được vậy ==

[Cận]Giết Chóc: !!!

[Cận]Trà Sữa Cacao: Lantis nói là Tiểu Tây đáp đúng

[Cận]Giết Chóc: ...

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, chuẩn bị câu tiếp theo

[Cận] Tiểu Tây: Vâng O(__)O

2. Thẩm Đức Tiềm Thuyết Thi Tối Ngữ : “Cá tính và biểu cảm, mỗi người mỗi nét. Đọc thơ của ____, tựa như thấy hần đang cời hài trước mặt quân vương; đọc thơ của ____, tựa như thấy hần đang lo lắng quốc sự, sâu nào thời cuộc.” Bình luận nào dưới đây cũng đề cập đến hai nhà thơ trong câu trên:

A. Tử Mỹ không thể học phóng khoáng như Thái Bạch, Thái Bạch không thể học u buồn như Tử Mỹ

B. Đọc thơ Liễu Tử Hậu, biết người nọ không có bạn bè; đọc thơ của Hàn Xương Lê, biết thế gian khó có thể chấp nhận phẩm cách của hần

C. Vương Hữu Thừa như hoa sen nở trong nước khi trời thu, cười một mình trong gió; Mạnh Hạo Nhiên như gợn sóng nơi hồ Động Đình, dẫn theo lá cây nhẹ rơi

Tử Mỹ = Đ

Ỗ

Phủ

;

Thái Bạch = Lý Bạch

;

Liễu Tử Hậu = Liễu Tông Nguyên

;

Hàn Xương Lê = Hàn Dũ

;

Vương Hữu Thừa = Vương Duy

;

Tử Chiêm = Tô Thức

;

Lỗ Trự

c = Hoàng Đình Khi

êmD. Tử Chiêm làm thơ thích nghị luận sự vật, Lỗ Trực lại am hiểu dùng từ ngữ gieo vần. Người học theo họ không học được những điểm mạnh này, ngược lại trước tiên đều học tới khuyết điểm

Ngay khi toàn bộ câu hỏi hiện lên, tất cả mọi người đều dần ra, đến mức trên kênh không còn chữ nào, hoàn toàn không ai nói chuyện, mà 5 giây đếm ngược trên tường đã bắt đầu nhảy.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây!

Khổng Tây: !!!

[Cận] Tiểu Tây: A

Cảnh tượng vắng vẻ lặp lại lần nữa, vì không biết có đáp đúng không, tất cả mọi người đồng loạt giữ im lặng không nói, căng thẳng chờ Lantis.

Nhưng ngược lại Khổng Tây rất tự tin, nhà thơ ở đề cậu có thể khẳng định là Lý Bạch và Đỗ Phủ, tuy ba lựa chọn B C D chưa kịp xem hết, nhưng A Đỗ Phủ tuyệt đối không sai.

[Cận] Lantis: Đúng rồi

[Cận] Trà Sữa Cacao: Ông trời của tôi ơi, căng thẳng chết tôi rồi

[Cận] Giết Chóc: Mẹ mẹ mẹ! Loại câu hỏi này Tiểu Tây cũng đáp được

[Cận] Trà Sữa Cacao: Đột nhiên từ vấn đề cân não ngoặt thẳng qua thơ ca, so với ngòi tàu lượn siêu tốc còn kích thích hơn

[Cận] 0932: ...

[Cận] 0932: Hoàn toàn không biết bình luận nào, tôi vừa rồi đoán B

[Cận] Trà Sữa Cacao: May mà không phải cậu trả lời = =

[Cận] Lantis: Tiếp

1. Hải Vương Tinh được phát hiện vào năm nào?

A. 1787

B. 1846

C. 1840

D. 1859

[Cận] Giết Chóc: A!

[Cận] Trà Sữa Cacao: C!

[Cận] 0932: D!

[Cận] Tiểu Tây: B

[Cận] Giết Chóc, Trà Sữa Cacao, 0932: ...

[Cận] Tiểu Tây: Các cậu có thể đi mổ bụng

Ba người không để ý tới đề nghị đi mổ bụng của Khổng Tây, tung tăng chạy đến trước mặt Dorge, xếp hàng chờ nhận quyền trực.

Mỗi lần hoàn thành phụ bản, Dorge sẽ cho 10 quyển trực, trung bình chia ra mỗi người 2 quyển, trong một quyển trực có 20 triệu điểm kinh nghiệm, thêm kinh nghiệm thưởng ở tầng ba, Khổng Tây đã thắng đến cấp 76. Cả Lantis cũng lên 101, 0932 98, nhưng Giết Chóc cùng Trà Sữa ngược lại không thấy nhúc nhích.

Khổng Tây lượn hai vòng quanh Dorge.

[Cận] Tiểu Tây: Sau đó làm sao ra ngoài?

[Cận] Lantis: Pháp trận dịch chuyển

[Cận] Tiểu Tây: Câu này không hiểu sao thấy quen quen

[Cận] 0932: Nhưng pháp trận ở đâu

[Cận] Giết Chóc: Bạn tôi nói sau khi hoàn thành phụ bản Dorge biến mất, pháp trận sẽ xuất hiện

Năm người đồng loạt xoay người, gương mặt nhìn Dorge.

[Cận] Trà Sữa Cacao: Các cậu cảm thấy ông ta có khả năng biến mất?

[Cận] Tiểu Tây: Tổ cảm thấy trong thời gian một chén trà chắc chắn không

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây phong cách võ hiệp = = ||

[Cận] 0932: Một chén trà là bao lâu...

[Cận] Tiểu Tây: Thời gian cậu đi một chuyến đến WC

[Cận] Tiểu Tây: Tiểu nhiều lần tiểu liên tục tiểu không ngừng

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tuyến tiền liệt có vấn đề

[Cận] Tiểu Tây: Trà Sữa good job!

[Cận] 0932: !!!

[Cận] Tiểu Tây: Đừng kích động, ai cũng hiểu mà

[Cận] Lantis: Tiểu Tây

[Cận] Tiểu Tây: Có

~[Cận] Lantis: Câm miệng

[Cận] Tiểu Tây: 0x0

[Cận] Lantis: Toàn thể xoay trái

Bốn người lại đồng loạt xoay người, lần này gương mặt nhìn vách tường đáng lẽ đã tối đen. Đáng lẽ phải tối đen, nhưng sự thật lại, ngoài trừ ba con số 5, 2, 1 đã trả lời xám đi, những con số khác vẫn sáng, trên đỉnh tường, xuất hiện một hàng chữ —— “Hãy tiếp tục trả lời câu hỏi để mở ra trạm ẩn!”

15. Chương 15: Lần Đầu Gặp Gỡ Bị Siêu Thảm Âm Ảnh

Khổng Tây thật lòng hy vọng mình không cần bộc phát nhân phẩm dụng tới nhiệm vụ ẩn bản đồ ẩn gì, nhưng đôi khi chỉ cần làm thừa ra một động tác cũng đủ gây ra một loạt phản ứng dây chuyền.

Như lần Động Văn Võ Song Toàn này chẳng hạn, nguyên nhân mở ra trạm ẩn chủ yếu do bọn họ thuận lợi hoàn thành 4 cửa trước, song trước kia cũng có khối người hoàn thành phụ bản, lại chưa bao giờ có người nào buông lời nói có cửa khác.

Ban đầu dẫn đến sự khác nhau này chính là gốc Huỳnh Quang Thảo. Trước kia vào phụ bản không có một đội ngũ nào chú ý đến gốc cỏ đó, giống nhau luôn ở khi đánh đám bị boss giảm bệp. Gốc Huỳnh Quang Thảo này khiến trình độ của phụ bản gia tăng, độ khó khi qua 4 cửa trước tăng lên một cấp đưa tới ở cửa cuối cùng trạm ẩn mở ra.

Hiện tại là đúng 1 giờ sáng, từ 12 giờ cơn buồn ngủ đã không ngừng quấy nhiễu Khổng Tây, tuy vừa rồi giải đề làm cậu tập trung cao độ một hồi, nhưng sau khi thả lỏng, cậu lại càng buồn ngủ đến mức sắp nện đầu vào màn hình máy tính.

Không giống Khổng Tây ủ rũ mệt mỏi cùng Lantis im lặng không nói, ba người khác ngược lại khá hưng phấn, dù sao cũng đụng phải nhiệm vụ ẩn khó gặp được.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis =__=

[Cận] Lantis: Hửm

[Cận] Tiểu Tây: Buồn ngủ

[Cận] Lantis: Out đi, ngủ ngon

[Cận] Tiểu Tây: Ngủ ngon

[Cận] 0932: !!!

Cùng lúc ba dấu chấm than của 0932 hiện lên, hệ thống thông báo: “Người chơi ‘Tiểu Tây’ rời khỏi đội ngũ!”

[Cận] 0932: Cậu ta cứ thế out? Nhiệm vụ làm sao đây !?

[Cận] Trà Sữa Cacao: Có thể logout?

[Cận] Lantis: Không biết, tôi cũng out

Hệ thống thông báo: “Người chơi ‘Lantis’ rời khỏi đội ngũ!”

[Cận] 0932: Mẹ nó không biết muốn làm trò gì đây !!

Ba người đưa mắt nhìn nhau, ai cũng không nói nên lời về câu ‘không biết’ của Lantis, đành phải theo sau lần lượt logout đi ngủ. Kết quả một đám người cả thời gian online cũng không hên cứ thế giải tán.

Bởi vì đêm trước phóng túng, hôm sau Khổng Tây ngủ thảnh đến giữa trưa mới thức.

Khi Khổng Tây xoay người ngồi dậy, cậu hoảng hốt quyết định phải khắc chế thời gian chơi game, không thì sẽ nghiện.

Làm xong quyết định này Khổng Tây bịch nằm lại trên giường, bắt đầu lên kế hoạch ngày hôm nay cho mình: rời giường, ăn trưa, đọc sách, uống trà chiều, đọc sách, ăn tối... online.

Rời giường là cửa khó khăn nhất. Khổng Tây lẩn lộn mấy phút, mặc đồ ngủ chạy đi chuẩn bị cơm trưa. Cậu chạy lết lết xuống lầu, vô tình liếc mắt ra ngoài cửa sổ, ngoài ý muốn nhìn thấy chị hai đang đứng bên ngoài nói chuyện với một cô gái. Khổng Tây đầu đầy sương mù xoay người vào bếp, mở tủ lạnh tìm đồ ăn.

Bánh mì lát bánh mì lát nho bánh mì lát đậu đỏ bánh mì lát vị trà bánh mì lát vị mù-tạc (!), sữa tiết trùng vị ô mai sữa tiết trùng vị chuối tiêu sữa tiết trùng vị socola sữa tiết trùng vị mù-tạc (!) sữa tiết trùng vị cỏ xanh (!).

Khổng Tây cảm lạnh, mấy cái vị mù-tạc gì đó rốt cuộc làm thế nào mà trộn vào được, cả một tủ lạnh đầy bánh mì lát và sữa là chuyện gì đây.

Chọn một lát bánh mì không trộn bất cứ thứ gì, Khổng Tây quyết định phải lập tức đi một chuyến đến siêu thị. Thay quần áo, lấy đủ tiền từ phòng đọc sách, cậu vô cùng lo lắng bước ra ngoài. Chị hai và cô gái kia đã không còn ở cửa, không biết đi đâu rồi. Nhưng nhìn theo chỗ trống nơi đậu xe, có lẽ đã lái xe đi.

Khổng Tây cùng ba người chị của mình sống ở khu biệt thự trong khu phố nhỏ theo phong cách Mỹ, loại có vườn hoa có hồ bơi, nhưng hàng xóm thì không thường qua lại.

Mấy người chủ biệt thự trước đây đều oán trách việc mua sắm đồ dùng hằng ngày bất tiện, vậy nên các nhà đầu tư nhân cơ hội kêu gọi đầu tư nước ngoài, mở một chuỗi siêu thị khổng lồ, mấy hôm trước vừa hoàn công chính thức đưa vào hoạt động. Khổng Tây sung sướng khi có siêu thị, giảm bớt phiền toái phải chạy xe ra ngoài, giờ chỉ cần đi 5 phút, cực kỳ thuận tiện.

Hôm nay mặt trời xán lạn, thích hợp tản bộ, thích hợp dạo siêu thị.

Lúc Khổng Tây vào siêu thị là giờ nghỉ ngơi sau cơm trưa, bên quầy thu ngân có một người đàn ông cao lớn đang cúi đầu hướng dẫn một cô gái sử dụng máy tính tiền cùng máy quét. Khổng Tây đi ngang qua họ, cầm lấy một giỏ mua hàng, thuận tiện liếc mắt nhìn sườn mặt người đàn ông kia, ngoại hình rất tuần tú.

Ở khu vực mua sắm cách quầy thu ngân không xa có mấy bà nội trợ trong phố tụ tập, máu nhiều chuyện nổi lên, Khổng Tây nhích đến gần chỗ các bà nghe lén.

Bà A, dùng giọng nói đầy hâm mộ: “Cô bé đó thật tốt số.”

Bà B, trong hâm mộ dẫn theo ít khinh thường: “Đông Dã sẽ ko để ý nó.”

Bà C, lấy vẻ mặt ước mơ mình có thể trong nháy mắt ít đi 10 tuổi: “Tôi nhìn qua còn đẹp hơn con bé đó, Đông Dã sao có thể để ý một đứa loắt choắt như vậy.”

Bà B, dùng giọng nói chỉ mong sao Đông Dã là honey nhà bà: “Vị trí siêu thị này rất đẹp, rất nhiều khu bên cạnh đều tới đây mua đồ, Đông Dã còn trẻ vậy đã biết nhìn xa trông rộng.”

Bà A, dùng giọng nói hận sao Đông Dã không phải con mình: “Thằng con đàn độn nhà tôi chỉ cần xuất sắc bằng nửa cậu ấy... có năng lực thật tốt.”

Bà C, lấy vẻ mặt sùng bái: “Đông Dã rất đẹp trai~”

Bà A, bà B khinh bỉ liếc nhìn bà C, lại đưa ánh mắt si tình về phía Đông Dã: “Nói ~ thừa ~”

Khổng Tây bị giọng điệu si tình quá trớn của bà chủ nhà ABC khiến nổi một đồng da gà rớt đầy đất, nháy mắt cảm thấy thích con gái sẽ không phải một quyết định sáng suốt. Khổng Tây cúi đầu, im lặng vì người đàn ông bị các bà nội trợ đem ra suy tưởng đủ loại mặc niệm một phút.

“Ô, con trai nhà họ Khổng đây mà, cậu ở đây làm gì?”

Khổng Tây đang đắm chìm trong thế giới của mình bị âm thanh đột nhiên vang lên dọa nhảy dựng, ngẩng đầu mới phát hiện bà ABC vừa rồi còn bận trồng cây si đã nhìn về phía mình. Cậu có tật giật mình tiện tay quơ lấy một thứ trên giá đồ trước mặt, luống cuống tay chân giơ lên, kiên định nói: “Mua đồ!”

Bị giọng điệu kiên định của Khổng Tây hù, các bà nội trợ bán tín bán nghi nhìn cậu, bà chủ nhà A mở miệng lần nữa: “Mua băng vệ sinh?”

Khổng Tây kinh hãi, vẻ mặt không thể tin nổi nhìn bạch Siêu Thấm trong tay mình, lại một bầy Chim Lợn gầm thét giẫm đạp qua não Khổng Tây, cậu ngẩng đầu dùng giọng càng kiên định hơn mà nói: “Mua cho chị tôi!”

Nói xong cấp tốc ném Siêu Thấm vào giỏ mua hàng, vội vàng xoay người.

Sau khi mua xong tất cả các thứ cần thiết, Khổng Tây đã quên cậu phải bỏ lại bạch Siêu Thấm, mà hiện giờ nó đang được cậu đặt bên dưới đồng đồ ăn vặt, thực phẩm đông lạnh, kem.

Hoàn toàn quên đi sự tồn tại đặc biệt của thứ này, Khổng Tây không chút áp lực đi đến quầy thu ngân chỗ người đàn ông kia, sau khi toại nguyện nhìn thấy rõ ràng góc cạnh của anh ta, anh tuần đến khiến Khổng Tây có suy nghĩ “có lẽ thích con trai cũng không phải tệ lắm”, thật là một người đầy hương vị nam tính~ Khổng Tây say mê ngắm nghía.

Bị sắc đẹp của người đàn ông hấp dẫn, Khổng Tây hốt hoảng nhìn anh ta vừa hướng dẫn cô gái vừa quét đồ, cho đến khi ngón tay thon dài của người đàn ông lướt trên bạch Siêu Thấm! Thấm! Biểu cảm Khổng Tây nháy mắt cứng đờ.

Đông Dã: “Lấy nhầm?”

Đối diện với khuôn mặt tuần tú của người đàn ông, Khổng Tây sử dụng vẻ mặt cùng giọng nói kiên định nhất của mình: “Không!”

16. Chương 16: Trạm Ăn

Ra đi mặt trời rực rỡ, trở về mây đen che kín —— đây là miêu tả chính xác nhất về tâm tình của Khổng Tây.

Khổng Tây mây đen che kín bỏ qua trà chiều bỏ qua đọc sách bỏ qua cơm tối, trực tiếp leo thang vào game.

Mà lúc này Đông Dã đã hướng dẫn nhân viên mới cách sử dụng máy tính tiền như thế nào xong cũng tìm được cơ hội về văn phòng lên mạng.

Vì vậy đám 0932, Giết Chóc cùng Trà Sữa Cacao từ sớm đã online chờ một buổi sáng đồng thời nhận được hai tin tức liên tiếp từ hệ thống: “Bạn của ngài ‘Tiểu Tây’ login!” “Bạn của ngài ‘Lantis’ login!”.

Khổng Tây còn không biết trong game có cả kiểu login từ trên trời rơi xuống như vậy, nhưng lấy việc cậu ở không trung gặp Lantis có thể chứng thực điểm này, cậu đang trải nghiệm một kiểu login đặc biệt, tuy lúc chạm đất có chút xấu, chẳng vó.

[Cận] Tiểu Tây: Hi~ Lantis

Khổng Tây nằm chổng vó lên tiếng chào với Lantis đáp xuống rất phong độ.

[Cận] Lantis: Ừ

[Cận] 0932: Tên pê chết tươi cút khỏi người tôi ngay!!

[Cận] Tiểu Tây: (o) ở đây nơi nào có tên pê chết tươi?

[Cận] 0932: Cậu!! Cậu cậu cậu!!!

[Cận] Tiểu Tây: Người ta đang sống đó~ sống đó sống đó sống đó

~[Cận]Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây cậu áp đảo tớ TAT

[Cận]Giết Chóc: Tiểu Tây, quần chip của bạn... tôi sẽ phụ trách!

Khổng Tây điều khiển nhân vật đứng lên, lúc này mới phát ba người bị mình đè dưới thân.

[Cận] Tiểu Tây: Mình nháy mắt áp đảo 3 người!

[Cận] Tiểu Tây: Nhưng mà vì sao lại ăn tạp thế này O___O ”

[Cận]Trà Sữa Cacao: Cậu có biết hệ thống thông báo với tớ thế nào không... ‘Ngài bị Thất Tiên Nữ áp đảo!’ Lập tức tớ liền muốn hỏi Đồng Vĩnh đâu, hệ thống lại thông báo, ‘Đồng Vĩnh ngay bên cạnh ngài!’

[Cận]Trà Sữa Cacao: Ôi mẹ còn có khả năng đọc tâm! Điên rồi!!

[Cận] 0932: Thất Tiên Nữ và Đồng Vĩnh, không phải như tôi nghĩ chứ...

[Cận]Trà Sữa Cacao: Chắc chắn như thế!! không chỉ có mình cậu nghĩ vậy!!!

[Cận]Giết Chóc: Tiểu Tây tôi sẽ cưới bạn làm vợ!

[Cận] Tiểu Tây: ??

[Cận] Lantis: ...

[Cận]Giết Chóc: Lantis cậu làm gì lại ném kỹ năng lên tôi!

[Cận] Lantis: Xin lỗi, trượt tay

[Cận]Giết Chóc: Trượt đến hai lần !?

[Cận] Lantis: Ừ

[Cận] Tiểu Tây: Nếu cậu lại nói muốn cưới tớ làm vợ, cậu ấy sẽ trượt tay lần ba

[Cận]Giết Chóc: ...

Nơi tầng thứ tư vẫn như trước khi logout hôm qua, mọi người pha trò xong tổ đội lại lần nữa, Lantis tiến lên đối thoại với Dorge.

[Cận] Lantis: Phải tiếp tục trả lời hết 7 câu còn lại

[Cận]Trà Sữa Cacao: So easy, Tiểu Tây nhất định có thể làm được

[Cận] Lantis: Trả lời sai một câu thì phải đến quảng trường Eli lao động 1111 giờ 1111 phút

[Cận] Mọi Người: !!!

[Cận] Trà Sữa Cacao: Như vậy là bao lâu?

[Cận] Tiểu Tây: 47 ngày thêm 31 phút

[Cận] Mọi Người: !!! Cậu biết?!

[Cận] Tiểu Tây: Cái này tính toán thôi mà, mấy bạn nhỏ mẫu giáo đều nhầm được

Mọi người bị phân loại vào đám chỉ số thông minh không bằng bọn trẻ mẫu giáo áp lực thật lớn, đặc biệt là Trà Sữa người hỏi ra câu kia, trong nháy mắt cảm thấy phải lập tức chui vào bụng mẹ sinh ra lần nữa.

[Cận] Tiểu Tây: Không thành vấn đề, nhiệt huyết dâng trào của tớ đang chờ được phóng thích đây!

[Cận] Giết Chóc: Phóng thích đến trên người tôi đi

~~[Cận] Giết Chóc: Lantis cậu lại trượt tay!

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, chuẩn bị

[Cận] Tiểu Tây: Ok~ đến đây đi

~[Cận] Trà Sữa Cacao: Vì sao tớ lại nghĩ đến chút chuyện bấy bạ __=

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tiểu công: ‘chuẩn bị, anh đến đây’

[Cận] Tiểu Tây: Tiểu thụ: ‘oh~ đến đây đi’

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây good job!

[Cận] Lantis: Tiểu Tây

[Cận] Tiểu Tây: Có~ đã chuẩn bị xong, cứ cắm vào!

[Cận] 0932, Giết Chóc, Trà Sữa Cacao: ...

Hôm qua mọi người đã bị 3 câu kia khiến chấn động, hôm nay lại bị kho câu hỏi vĩ đại của trò chơi này làm chấn kinh, từ ‘Số lượng tình nhân của Võ Tắc Thiên’ đến ‘Rừng mưa nhiệt đới có vĩ độ và độ cao so với mực nước biển lớn nhất’, từ ‘Khuyết hướng đồng tính luyến ái của Lý Bạch’ đến ‘Phim Những Bà Nội Trợ Kiểu Mỹ có bao nhiêu tập’.

Ngoại trừ tên đề tiện Khổng Tây nghiên cứu qua vô số loại sách trong và ngoài nước, trí nhớ cực tốt còn đặc biệt yêu thích tìm hiểu chuyện riêng tư của các vĩ nhân, đối người khác đến trả lời mấy câu hỏi này, có thể đoán được toàn đội sẽ bị lao động khổ sai.

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây ngay cả khuyết hướng đồng tính của Lý Bạch cậu cũng biết!

[Cận] 0932: Những bà nội trợ kiểu Mỹ cũng xem, cậu thật ra là một bà cô trung niên phải không

[Cận] Giết Chóc: Tiểu Tây tuyệt đối là một cô gái khêu gợi

Thấy lời Giết Chóc, Tiểu Tây nhin không được cúi đầu nhìn nhìn khuôn ngực bằng phẳng cùng đũng quần rõ ràng nhô lên, nhiều lắm chỉ xem như một cậu trai khêu gợi thôi

~Hơn nữa ai nói con trai không được xem Những Bà Nội Trợ Kiểu Mỹ! Khổng Tây liếc mắt, quyết định không thèm quan tâm 0932 và Giết Chóc.

[Cận] Tiểu Tây: Tớ còn biết Đỗ Phủ cũng có khuyết hướng đồng tính O(_)O

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây tớ yêu cậu chết mất

~~[Cận] Trà Sữa Cacao: A! Lantis anh đánh tôi làm gì !?

[Cận] Tiểu Tây: Trượt tay

[Cận] Lantis: Ừ

[Cận] Trà Sữa Cacao: May mắn giữa đồng đội không bị trúng đòn...

Lần này như mong muốn của mọi người Dorge biến mất, thay vào đó một pháp trận, nhưng không phải pháp trận dịch chuyển ra ngoài, mà là pháp trận đến tầng thứ năm.

Tầng thứ năm: mê cung một người.

Khổng Tây là người thứ hai vào pháp trận, nhưng lúc đi ra lại không thấy Lantis vào trước cậu, chỉ có một cửa vào mê cung. Kênh đội ngũ lập tức náo loạn.

[Đội] Trà Sữa Cacao: Người đâu người đâu

[Đội] 0932: Anh đây vào cuối cùng, đi đâu hết rồi?

[Đội] Giết Chóc: Tôi vẫn đứng trước cửa đây

[Đội] Trà Sữa Cacao: Tổ cũng ở đó mà, sao không thấy ai

[Đội] 0932: Tôi đột nhiên cảm thấy nhớ Tiểu Tây đề tiện

[Đội] Tiểu Tây: Đề tiện nói ai?

[Đội] 0932: Đề tiện đương nhiên nói cậu

[Đội] Trà Sữa Cacao: Phụt! 0932 cậu thật sự là quá... hahaha

[Đội] 0932: 'hahaha' của cô là ý gì !!

[Đội] Trà Sữa Cacao: Thời buổi này còn ai như vậy...

[Đội] Tiểu Tây: Con số, thật ra cậu mới 15 đúng không

[Đội] 0932: Làm sao cậu biết !?

[Đội] Trà Sữa Cacao, Tiểu Tây: ...

[Đội] Tiểu Tây: Tổ sai rồi, tổ không nên trêu ghẹo cậu, còn vạch trần vấn đề tuyến tiền liệt của cậu

[Đội] 0932: Chọi axit cậu đấy!

[Đội] Tiểu Tây: Chọi xong cậu sẽ phụ trách uống hết sao? Axit ô nhiễm môi trường

[Đội] Lantis: Tiểu Tây

[Đội] Tiểu Tây: Xin lỗi tổ lại nhảm miệng

[Đội] Trà Sữa Cacao: Hahaha, Tiểu Tây, mỗi lần ở cùng cậu tổ cảm thấy vô cùng sung sướng, yêu cậu chết mất

[Đội] Trà Sữa Cacao: A há~ Lantis anh đánh không đến tôi phải không ~~()/~ la là lá

[Đội] Tiểu Tây: ...

[Đội] Tiểu Tây: Chèn ép ngôn ngữ cùng chèn ép vũ lực, cả Trà Sữa cũng điên rồi

[Đội] Trà Sữa Cacao: A a a, không bị Lantis đánh, nhưng có quái dị tổ !!!

[Đội] Giết Chóc: Xem ra là phụ bản một người, tôi cũng đụng phải quái

Khổng Tây vòng vòng trước cửa, đang do dự không biết có nên vào không, Lantis pm tới.

[Mật] Lantis: Vào đi, cẩn thận chút, tránh quái

[Mật] Tiểu Tây: Ừ

Một hành động nhỏ của Lantis khiến tâm tình Khổng Tây cực tốt xoay người vào mê cung.

17. Chương 17: Trứng Đen

Khổng Tây trước giờ vẫn là một người có cảm giác phương hướng không tốt, nhưng cậu chưa bao giờ xảy ra chuyện sau khi lạc đường thì không về nhà được nữa. Phía Tây luôn là hướng may mắn của cậu, mỗi lần lạc, chỉ cần cậu đi theo hướng Tây, nhất định có thể về đến nơi cậu biết.

Có điều, phương pháp này cũng có lúc không dùng được, chẳng hạn như khi cậu không biết đâu là hướng Tây. Ở trường hợp đó, điều Khổng Tây cần làm chính là tìm một phương hướng mình cảm thấy đáng tin, sau đó mặc niệm “Trên Bắc dưới Nam trái Tây phải Đông”, đi theo bên trái chắc chắn không sai.

Mà mê cung hiện tại này đúng lúc áp dụng định luật vạn năng đi theo bên trái. Vì vậy khi những người khác vật lộn quẹo lung tung trong mê cung, còn thêm phải cố trốn tránh quái 120 đi tuần, Khổng Tây không chút áp lực quẹo trái quẹo phải rồi lại quẹo trái, từ đầu đến cuối không hề đụng phải quái vật canh giữ mê cung trong truyền thuyết.

Vốn Khổng Tây cho rằng mình có thể thật thoải mái qua cửa này, pm từ Lantis đúng lúc nhảy ra.

[Mật] Lantis: Có đụng quái không?

[Mật] Tiểu Tây: Không (_)

[Mật] Lantis: ... biểu tình như rất đói đòn

[Mật] Tiểu Tây: Cậu đụng phải?

[Mật] Lantis: Không

[Mật] Tiểu Tây: Vậy cậu cần gì GATO thế

[Mật] Lantis: Cậu nghĩ nhiều

[Mật] Tiểu Tây: Đáng ghét, biết rõ là người ta thích nghĩ đông nghĩ tây nghĩ tới nghĩ lui về cậu mà

~[Mật] Lantis: ...

[Mật] Lantis: Trong mê cung có một con quái trông giữ thứ gì đó, cậu đi tìm xem, nghĩ cách lấy được thứ đó

[Mật] Tiểu Tây: Cậu bảo tớ dùng thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của mình đi theo quái vật to con cướp đồ?

[Mật] Lantis: Không trông cậy cậu cướp, mà trộm

[Mật] Tiểu Tây: Chuyện trộm cắp thấp hèn đó tớ mới không làm, tớ là vị thành niên đấy! Là lương dân đấy!

[Mật] Lantis: Thứ đó đáng giá

[Mật] Tiểu Tây: Cướp của người giàu chia cho người nghèo là việc tớ yêu nhất a

[Mật] Lantis: Vị thành niên?

[Mật] Tiểu Tây: Ý kiến?

[Mật] Lantis: Không giống lắm, giống tuổi bao đầu đỉnh còn dài[1]

[Mật] Tiểu Tây: Vị thành niên bao đầu đỉnh cũng dài được không, cậu không thể vì dưa chuột mới nhú mà phủ nhận sự thật nó vẫn mang bao!

[Mật] Lantis: ...

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới. Vừa rồi cậu còn đang cùng Lantis nói về báu vật, giây tiếp theo cậu quẹo qua một ngã rẽ báu vật liền xuất hiện trước mắt, đương nhiên trong khoảng trước mắt, còn có 3 con quái canh giữ xung quanh.

Cậu tập trung nhìn thứ được canh giữ, một vật thể hình trứng màu đen. Thứ này đáng giá? Trong đầu Khổng Tây sáng lên 3 dấu chấm hỏi thật to.

Luôn luôn tin tưởng “Lời Lantis nói là chân lý, việc Lantis làm là tiêu chuẩn”, Khổng Tây quyết định, “Tin vào oppa! Chắc chắn bắt tử!” Cậu phải lấy được vật kia.

Bảo cậu giáp lá cà với ba con quái này hiển nhiên không lý trí, cậu cả một kỹ năng công kích cũng có học đâu. Chỉ có thể dùng trí, phải trộm.

Khổng Tây trái trái phải phải nhìn địa hình, đây là một khu vực rộng lớn hình tròn, tính cả nhánh cậu đứng, tổng cộng có 3 lối ra ngoài, quái ở trung tâm, tạo thành hình tam giác, mỗi con đối diện một cửa. Khổng Tây nhớ trước khi cậu tới đây có ngang qua một ngã ba, quyết định thử vận may xem xem có phải là đường thông đến những cửa kia không.

Cậu trở lại ngã ba cách đó vài mét, đi vào một lối khác. Mất chừng gấp đôi thời gian lối đầu, Khổng Tây lại lần nữa nhìn thấy khu vực hình tròn kia.

Lối A ngắn nhất, dài hơn là lối B cùng lối C chưa biết, Khổng Tây trong khoảng thời gian ngắn vạch kế hoạch dẫn quái và kế hoạch chạy trốn, sau đó trở lại cửa ở lối A.

Khổng Tây hít một hơi thật sâu, đặt tay trên bàn phím ——

[Mật] Tiểu Tây: Nếu tớ chết xương cốt không còn...

[1]

Chỉ con nít chưa phát dục

.[Mật] Lantis: Tôi sẽ theo cậu

Tâm tình Khổng Tây nháy mắt tốt lên, cũng không đi nghiên cứu Lantis sẽ theo mình thế nào, nhân lúc mình không căng thẳng, điều khiển nhân vật dán móng vào tường đi vào khu vực hình tròn.

Cậu không biết nơi đây quái là chủ động hay bị động, vậy nên ngay từ đầu di chuyển rất cẩn thận. Song theo khi cậu vừa xuất hiện ở cửa vào, quái đối diện lối A lập tức nhìn qua bên này, vậy chắc chắn là chủ động công kích. Như thế lược bỏ được đoạn cậu phiêu lưu lấy pháp tượng đi tới gõ.

Sau khi xác định quái A đã thấy mình, Khổng Tây liền vắt giò lên cổ chạy tới chỗ quái ở lối C, tương tự lượn lờ trước mặt nó một chút, tiếp tục xoay người tới lối B. Cũng dùng phương pháp như thế thu hút quái B, Khổng Tây bắt đầu điên cuồng nhấn phím di chuyển, kéo theo phía sau 3 con quái đang rít gào.

Chúng đuổi theo Khổng Tây suốt 20 phút mới dần dần chậm lại, trong lúc đó đủ loại pháp thuật tầm xa oanh tạc không ngừng lên Khổng Tây, cậu bị dí không kịp hít một ngụm không khí xuống phổi, phím kỹ năng trị liệu thiếu chút nữa bị cậu ấn hư, thấy bọn nó rút cuộc buông tha mình, lúc này mới giữ khoảng cách đi theo chúng trở về.

Dựa theo thiết kế trong game, quái sẽ thông theo đường lúc trước đuổi theo Khổng Tây trở về, cũng may trí nhớ Khổng Tây tốt, nếu không vừa rồi chạy qua nhiều ngã ba như vậy, người bình thường sớm đã không biết lối A ở đâu.

Vừa nhìn thấy các đồng chí quái quẹo qua lối B, Khổng Tây lắc mình thẳng vào lối A, sau đó chạy hết sức lực về phía trước. Căn cứ tính toán của Khổng Tây, khi cậu đến khu vực hình tròn, mấy con quái kia hẳn còn đang ở khoảng $1/3$ $1/2$ lối B, nhưng cũng không loại trừ tình huống chúng đột nhiên tăng tốc chạy về đây. Vậy nên, để tránh chúng nó bắt gặp cậu đang cướp đồ tế kỳ cục của mình, Khổng Tây vừa tới nơi lập tức chạy đến vật thể màu đen kia, vét bỏ vào túi liền tránh vào lối C.

Đội Khổng Tây đi được một đoạn khá xa, xác định 3 con quái không đuổi theo, mới có thời gian lấy thứ đen đen kia ra nhìn.

“Trứng đen: ???”

Khổng Tây: ...

Câm nín nhìn quả trứng mình trăm cay ngàn đắng mới lấy được, Khổng Tây nháy mắt có cảm xúc nước mắt tuôn trào. Ở khi sau một hồi lâu vẫn không tìm được lối ra, cậu liền không chủn nước mắt tuôn trào.

Giờn sao, vì một quả trứng đen thui mà không tìm được đường đi, Khổng Tây khóc.

[Đội] 0932: Gọi dê tiện gọi dê tiện

[Đội] Tiểu Tây: Dê tiện gọi ai?

[Đội] 0932: Vô nghĩa, đương nhiên gọi cậu

[Đội] Trà Sữa Cacao: Phụt há há há há !!!!

[Đội] Trà Sữa Cacao: Con số cậu bảo tớ làm sao chịu nổi đây, trúng chiêu một lần còn chưa tính, lần thứ hai gặp lại vẫn nhảy vào, ha ha

[Đội] Tiểu Tây: Con số sự ngốc của cậu thiệt đáng yêu O(_)O

[Đội] 0932: Biền

[Đội] Giết Chóc: Tiểu Tây bạn chưa ra khỏi mê cung à?

[Đội] Tiểu Tây: Người ta lạc đường /(o)/

~~[Đội] Giết Chóc: Chỉ còn lại mình bạn

[Đội] Tiểu Tây: Người chỉ số thông minh cao thường suy nghĩ nhiều, vậy nên ra không được

[Đội] Giết Chóc: ?

[Đội] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây, cậu đây là đang ám chỉ bọn tớ có chỉ số thông minh quá thấp à >< ...=" [đội]=" tiểu=" tây=" ý=" tớ=" là=" tớ=" lại=" lần=" nữa=" bị=" mọi=" người=" bỏ=" lại=" tat=" [đội]=" lantis=" cậu=" đi=" như=" thế=" nào?=" [đội]=" tiểu=" tây=" đi=" theo=" bên=" trái=" [đội]=" lantis=" thử=" đi=" về=" phải=" xem=" [đội]=" tiểu=" tây=" vì=" răng=" (o)=" [đội]=" lantis=" trái=" tây=" phải=" đông,=" phía=" đông=" tốt=" vì=" lantis,=" khổng=" tây=" quyết=" định=" trước=" tiên=" giục=" bỏ=" phương=" châm=" "phía=" tây=" vĩnh=" viễn=" tốt=" nhất=" của=" mình,=" bắt=" đầu=" không=" ngừng=" queo=" phải,=" sau=" khi=" vượt=" qua=" ngã=" rẽ=" thứ=" ba,=" lối=" ra=" xuất=" hiện.= "rõ=" ràng=" là=" 3=" phụ=" bản=" mê=" cung=" độc=" lập,=" cuối=" cùng=" lối=" ra=" lại=" cùng=" một=" cái.= "khổng=" tây=" vừa=" xuất=" hiện,=" mời=" theo=" đội=" từ=" lantis=" liền=" gửi=" tới.= ông=" lão=" trước=" đó=" ở=" tầng=" tư=" ngồi=" cách=" đó=" không=" xa,=" xem=" chừng=" chỉ=" có=" đây=" đủ=" đồng=" đội=" mới=" có=" thể=" nhận=" thưởng,=" vậy=" nên=" mới=" chờ=" cậu.= "lantis=" tiến=" lên=" đối=" thoại,=" không=" lâu=" sau=" khổng=" tây=" nhận=" được=" thông=" báo=" của=" hệ=" thống:= "chúc=" mừng=" ngài=" nhận=" được=" một=" 'bảo=" rương=" thần=" ">

18. Chương 18: Tim Đập Thành Thịch

Cửa cuối cùng này thế nào mà không cho kinh nghiệm!

Khổng Tây dán mắt nhìn lại nhìn ống kính nghiệm của mình, sau khi nhìn đủ 1 phút mà không thấy nó xê dịch chút nào, đành phải bất đắc dĩ chấp nhận sự thật bị phản này.

Ấn tốc độ này cậu một tháng cũng không thể tăng đến 90, che mặt rơi lệ, Khổng Tây đột nhiên có cảm xúc nổi khổ đàn ông chỉ mình mình biết.

Trong lúc Khổng Tây đang suy nghĩ miên man, Lantis đã dẫn đoàn người ra phụ bản.

Ba bạn quần chúng đáng thương sau khi tiếp nhận hai ngày liên tục tinh thần lẫn thể xác bị đả kích cùng tàn phá nghiêm trọng, vừa ra khỏi phụ bản thì vội vàng làm ong vỡ tổ, chỉ để lại hai thủ phạm chính ——

Khổng Tây cùng Lantis mắt to trừng mắt nhỏ

[Cận] Tiểu Tây: Sau đó? Làm gì?

[Cận] Lantis: Mở rương

Nhận được chỉ thị, Khổng Tây xoay hai vòng quanh Lantis, đứng vững mở rương.

[Cận] Lantis: ??

[Cận] Tiểu Tây: ???

[Cận] Lantis: Tại sao trước khi làm gì đều phải xoay hai vòng quanh tôi?

[Cận] Tiểu Tây: Kiểm lòng không đậu thôi~ cũng như muốn xuất tinh thì phải qua cao trào, bản năng ấy mà, xấu hổ

~[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Cậu nói chuyện nên chừng mực một chút

[Cận] Lantis: Làm nhân yêu phải biết kiềm chế

[Cận] Tiểu Tây: A, mở được thứ tốt!

[Cận] Lantis: Đừng nói sang chuyện khác

[Cận] Tiểu Tây: Thuận theo tớ chuyển chủ đề sẽ mang thai sao!

[Cận] Lantis: Không mang

[Cận] Tiểu Tây: Không nghĩ cậu kỳ thị nhân yêu thế, tớ còn chưa kỳ thị cậu là nhân yêu đâu

[Cận] Lantis: Tôi khi nào thì thành nhân yêu?

[Cận] Tiểu Tây: Từ chương thứ 1 bắt đầu! Không nghĩ cậu nhớ rõ chuyện tớ là nhân yêu lại quên mất mình là nhân yêu!

[Cận] Tiểu Tây: Á

[Cận] Lantis: Lại chuyện gì?

[Cận] Tiểu Tây: Mang thai rồi

[Cận] Tiểu Tây: Cho cậu một bé gái này O(_)O

~[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: [Dây Buộc Ngâm Máu]

[Cận] Lantis: !!!

Ba dấu chấm than đủ để biểu đạt tâm tình Lantis khiếp sợ bao nhiêu.

Trước kia có nhắc đến bộ đồ của Lantis, anh ở cấp 90 đã gom đủ quần áo, giày và thắt lưng, đến nay vẫn không tìm được dây buộc cùng nhẫn. Thuộc tính kiểm hiện tại của anh cũng không tốt, sở dĩ anh có thể vừa thủ vừa công tốt, chủ yếu dựa vào những món Ngâm Máu trên người, nếu đủ bộ có thể tiến thêm một bước mở thuộc tính ẩn của “Bộ Ngâm Máu”.

[Cận] Tiểu Tây: Hôn tớ đi tớ đưa cậu liền O(_)O

[Cận] Lantis: ...

Trong game này, mấy loại động tác như hôn chỉ có thể thực hiện với người khác phái, động tác hôn của người chơi nữ là hôn gió về phía người chơi nam, mà động tác hôn của người chơi nam thì nghiêng người về phía trước kề sát người chơi nữ tạo tư thế giống như hôn môi.

Cho nên thông thường người chơi nam có chút nhân sinh quan giá trị quan và lòng xấu hổ sẽ không thường xuyên thực hiện động tác hôn với người khác, nó giống như nụ hôn thân mật giữa những người yêu.

Lantis tự nhận là một người đàn ông vô cùng có nhân sinh quan giá trị quan và lòng xấu hổ.

Nhưng từ khi gặp được Tiểu Tây, nhân sinh quan giá trị quan lòng xấu hổ của anh bị cậu ta chà đạp một lần lại một lần dầy xéo một lần lại một lần, cố tình chính anh còn tùy ý để Tiểu Tây vui vẻ mà lẩn qua lẩn lại.

Lantis chân chừ đứng im, Khổng Tây sung sướng lại xoay hai vòng quanh anh.

[Cận] Tiểu Tây: Chàng trai đừng xấu hổ nè~ hôn một cái~ hôn một cái~~ hôn một cái

Xong rồi còn mang dây buộc lấp lánh ra khoe, lắc lắc xoay xoay quanh Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Hôn một cái nó sẽ là của cậu nha~~ của cậu nha

của cậu nha

~Lantis bị đường cuộn sóng lượn đến lượn đi của Khổng Tây làm cho chóng mặt, ma xui quỷ khiến nhân động tác hôn.

Trên màn hình, Lantis vốn đang đứng im lặng đột ngột khoát tay lên vai Tiểu Tây, Tiểu Tây đang sung sướng chạy bị ép dừng lại, nghi hoặc ngẩng đầu nhìn anh. Lantis chăm chú nhìn giây lát, từ từ cúi người xuống, kề sát vào Tiểu Tây đang kinh ngạc.

Hình ảnh dừng lại tại giây Lantis hôn lên Tiểu Tây.

Mặc dù biết rõ bất kể là biểu tình hay động tác đều do trò chơi thiết kế, bất kể là ai hôn ai cũng như thế, Khổng Tây trước máy tính vẫn bị hình ảnh này dọa ngây dại. Ở khoảnh khắc Lantis bắt đầu tiến sát tới, Khổng Tây liên căng thẳng hít thở không thông, hơi thở ngừng ở cổ họng, máu toàn thân tích tắc sôi trào.

Nhìn hai người đang hôn nhau trên màn hình, Khổng Tây không thua kém đồ bùng mặt.

Xấu hổ, Khổng Tây vừa căng thẳng vừa hô hấp dồn dập đứng bật dậy, ghé dựa phía sau ngã rầm xuống đất cậu cũng không quan tâm, cấp bách vội vã xoay người chạy vào nhà tắm, cứ như vội vã muốn thoát khỏi hình ảnh khiến tim cậu hoạt động không bình thường.

Nhìn khuôn mặt xấu hổ đồ bùng còn mang theo chút sợ hãi của mình trong gương, biểu tình Khổng Tây nháy mắt trở nên vô cùng thâm trầm. Khóc không ra nước mắt vịn mở vòi nước, hắt nước lạnh rửa mặt mới miễn cưỡng ép mắng ừm hồng trên mặt xuống.

Khổng Tây vỗ vỗ khuôn mặt ướm nhẹp của mình, im lặng tự nhủ: chỉ là hôn thôi mà, chỉ là hai số liệu trong trò chơi hôn thôi mà, chỉ là nụ hôn từ người mới quen biết không đến mấy ngày thôi mà.

Khổng Tây nước mắt tuôn trào, cmn vì cái gì tim vẫn ra sức đập a a, giỡn à, không nghĩ chơi game cũng khiến mình như vậy.

Cậu không dám quay về, đứng ở nhà tắm đợi đủ 20 phút mới tìm được dũng khí trở lại trước máy tính.

Ngồi xuống ghế, cảm giác căng thẳng vừa đè xuống lại xồng ra, Khổng Tây giật giật con chuột, khôi phục màn hình đang tạm tắt.

“Tiểu Tây” trong game đã vì thời gian dài không cử động ngồi xuống tại chỗ, Lantis vẫn còn đứng trước mặt cậu.

Khổng Tây không biết nên giải thích với Lantis thời gian vừa rồi mình đi đâu, trong lúc đang trầm tư suy nghĩ, lại ngạc nhiên nhìn thấy Lantis luôn hướng nội và chín chắn ở kênh phụ cận dùng một đồng chấm hỏi vẽ lên một dấu chấm hỏi thật to, Khổng Tây nháy mắt bị hành vi trẻ con này của cậu ấy làm cho vui vẻ.

[Cận] Tiểu Tây: Anh yêu, dùng hình trái tim làm một trái tim lớn cho em đi

[Cận] Lantis: Sao vậy?

[Cận] Tiểu Tây: A?

[Cận] Lantis: Không có gì, đi thăng cấp

[Cận] Tiểu Tây: Ồ

[Cận] Tiểu Tây: Lần sau xếp trái tim cho người ta nha

~Lantis không để ý cậu, Khổng Tây cũng không buồn bực, giao dịch dây buộc cho cậu ấy.

Lantis ẩn hào quang của dây buộc, thuận tay trang bị lên, vốn tóc toàn bộ vòng trên đầu được thả xuống, buộc lại một bó buông sau ót, cực kỳ giống Kiếm Khách thời xưa.

Khổng Tây trước màn hình vi tính ngậy ngốc nhìn, lầm bầm nói: “Quá đẹp trai.” Nói xong lập tức ý thức được hành vi si mê của mình, nhất thời vẻ mặt như ăn ruồi bọ, bắt đầu tự ghét bỏ bản thân.

Tuy nói tính tiếp tục luyện cấp, nhưng trước hết phải để Khổng Tây học hết các kỹ năng còn lại, hai người ra khỏi cửa phụ bản, đi bộ về thành chính.

Từ Động Văn Võ Song Toàn đến thành Eli là một đoạn đường rất dài, Lantis chạy phía trước, Khổng Tây nhần theo sau, vừa đi theo vừa quấy rầy anh.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis vừa rồi cậu mở rương ra cái gì?

[Cận] Lantis: Không có gì

[Cận] Tiểu Tây: Nói đi nói đi nói đi

[Cận] Tiểu Tây: Nói đi nói đi nói đi

[Cận] Lantis: Tự động lặp lại?

[Cận] Tiểu Tây: Nói đi nói đi nói đi nói đi

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Đi mà đi mà đi mà đi mà

[Cận] Lantis: Cậu đừng cười

[Cận] Tiểu Tây: Lấy nhân cách cam đoan, ai cười người đó là cún con!

[Cận] Lantis: [Quần Sịp Gợi Cảm Của Dorge]

[Cận] Tiểu Tây: Phụt há há há

Ha ha ha, thế nào mà mở rương báu ra quần lót của Dorge, Khổng Tây bò cười trên bàn đập bàn phím.

[Cận] Lantis: Cậu nói không cười!

Vừa nghĩ tới gương mặt liệt của Lantis hiện lên biểu tình vô cùng thê thảm, Khổng Tây cười đến rút gân, hận không thể lặn trên mặt đất mấy cái để biểu đạt tâm tình của mình.

Qua hồi lâu, Khổng Tây mới giãy dụa rời khỏi phán đoán về sịp và vẻ mặt của Lantis ngưng cười, khoe miệng run run nhần xem giới thiệu thuộc tính của sịp ——

“Thuộc tính: Tăng lực phòng ngự bộ phận dưới thắt lưng trên bắp đùi 10%”

Khổng Tây lại bò trên bàn.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây! Cậu nói không cười!

[Cận] Tiểu Tây: Ặng Ặng Ặng

[Cận] Lantis: ...

19. Chương 19: Hội Kiếm Khách Gân Nảo Không Dùng Được – 1

Đến nửa đường Lantis có việc rời đi, quãng nhân vật dưới tàng cây, bảo Khổng Tây dạo xung quanh một hồi.

Khổng Tây ở ngai ngốc cạnh anh, sau khi giật mình phát hiện động tác ngửa đầu nhìn Lantis y như trồng cây si, tức giận điều khiển nhân vật lui vào rừng cây nhỏ bên cạnh hái thuốc.

Tài nguyên trong rừng rất phong phú, dù sao nhân rồi vẫn nhân rồi, Khổng Tây lắc lư bên này ngắt một đóa bên kia hái một gốc, làm hái hoa tặc vui vẻ quên trời đất.

Chỗ hai người đứng là con đường chính đi ra từ thành chính, rất nhiều người ngang qua đây, trò chuyện trong kênh phụ cận cũng rất nhiều. Khổng Tây người này trời sinh thích hóng chuyện, tuy bình thường không biểu lộ ra, trong lòng vẫn thời thời khắc khắc lưu ý tới. Cậu vui vẻ vừa hái thuốc trong rừng vừa nhìn lên nội dung nói chuyện của người khác, không hề có chút cảm giác tội lỗi khi xoi mói đời tư người ta.

[Cận] AN07_Lưu: Anh hai, nhìn kia, là tên phản đồ Lantis!

Lantis? Phản đồ?

Nhất thời thấy có người nhắc tới chủ nồi cơm của mình, Khổng Tây lập tức dừng công việc đang làm, cẩn thận rúc vào sau một thân cây quan sát tình hình bên Lantis.

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa, Lantis mày còn mặt mũi xuất hiện trước mặt tao à!

[Cận] AN07_Lưu: Dựa, anh hai nói chuyện với mày mày còn không xem ra gì!!

Khổng Tây cảm lạnh, Lantis rõ ràng AFK, gân não hai người này quả thật không dùng được.

Hai người gân não không dùng được vẫn đang quát mắng Lantis ở tại chỗ không nhúc nhích, cho đến khi một người qua đường Giáp rõ ràng gân não sử dụng nhiều hơn chỉ điểm cho họ ——

[Cận] Tay Cầm Yomost Lòng Tự Nhiên Hót: Gân não bọn mày không xài được nữa rồi à, người ta rõ ràng afk

[Cận] AN07_Lưu: Dựa, bọn tao nói chuyện mày xen vào cái rắm

[Cận] AN07_Lưu: Anh hai, afk thật à?

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa, mày là thằng nào!?

[Cận] Tay Cầm Yomost Lòng Tự Nhiên Hót: Tao đi ngang thôi, bọn mày tiếp tục đi. Ấy ăy, đừng qua đây, bệnh ngu cũng lây đấy!

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa, coi như mày chạy nhanh

[Cận] AN07_Lưu: Anh hai, thừa dịp nó afk chém chết nó đi, thuận tiện báo thù lần trước

[Cận]Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Mày chém, tao nghỉ một lát, đánh chữ hơi đau tay

[Cận] AN07_Lưu: Tuân lệnh!

AN07_Lưu xông lên trước, dùng kiếm chém một nhát, máu Lantis dường như không hề xê dịch; đâm thêm một nhát, vẫn không nhúc nhích; lưu manh em tức giận, bắt đầu nhấn kỹ năng, một con số -10 thật to bay trên đầu Lantis.

AN07_Lưu: ...

[Cận] AN07_Lưu: Dựa, anh hai, không ngờ thằng này mạnh vậy, em chém không xi nhê

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa, đồ vô dụng!

Phong cách nói chuyện hài không thể tưởng của hai anh em lưu manh này khiến Khổng Tây bò ra bàn, cậu chưa từng thấy ai có thể dùng từ “Dựa” sinh động như vậy.

Hai người kia vẫn không phát hiện Khổng Tây ở xa xa, làm đủ tư thế rồi mới cùng nhau ra trận, bắt đầu oanh tạc kỹ năng lên người Lantis. Hiển nhiên, Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại so với AN07_Lưu đáng tin hơn, thanh máu của Lantis từ từ tụt xuống.

Khổng Tây cười đến khóe miệng run rẩy, cũng không vội tăng máu cho Lantis, chạy đến sau một tảng đá, ẩn nấp không động đậy, tùy ý hai người đánh đấm.

Căn cứ tần suất công kích của hai người và tình hình xuống máu của Lantis, Khổng Tây tính toán lượng công kích cùng thời gian phóng kỹ năng của họ, dựa vào lượng máu cậu có thể tăng, đại khái vừa vặn ngang bằng hai lần họ công kích.

Qua 10 phút, Khổng Tây tab từ web qua cửa sổ game, máu Lantis đã rơi xuống đến 80%. Cậu nắm lấy một giây khi hai người kia tung kỹ năng lên Lantis, quảng trị liệu cho Lantis, thanh máu nháy mắt kéo đầy lại.

Vì hiệu ứng trị liệu bị kỹ năng hai người che lấp, họ hoàn toàn không ý thức có người tăng máu cho Lantis, chỉ chú ý thanh máu Lantis tăng lên không giảm xuống.

[Cận] AN07_Lưu: Khỉ, anh hai, anh có cảm thấy máu thằng Lantis ngày càng nhiều không?

[Cận] AN07_Lưu: Dựa, chẳng lẽ kiểm khách còn có kỹ năng tăng máu?

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa, tăng con khỉ mày tăng, có lẽ thằng phản đồ này tìm được trang bị tự hồi máu

[Cận] AN07_Lưu: Anh hai anh minh!

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Học tập đi, đánh tiếp

[Cận] AN07_Lưu: Tuân lệnh!

Khổng Tây: ...

Không gân não đến trình độ như bọn họ cũng thật sự quá thần kỳ.

Lại ném một trị liệu lên Lantis, Khổng Tây nhàm chán muốn đập đầu, Lantis không biết đã chạy đi đâu, lâu lắm rồi không thấy quay lại.

Tổ hai người không gân não bên kia rất cuộc ý thức được có vấn đề, vì máu Lantis lần nữa đầy ứ.

[Cận] AN07_Lưu: Dựa, anh hai, nó nó nó nó.... Nó lại đầy máu !!

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa, cà lăm cái rắm! Tao có mọc mắt, biết nhìn!

[Cận] AN07_Lưu:

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Kêu bang chủ

[Cận] AN07_Lưu: Tuân lệnh!

Hai người đứng im, có lẽ đang liên lạc với người trong bang. Khổng Tây co đầu rút cổ sau tảng đá, bỗng thấy Quá Khứ vốn nhìn xung quanh nhìn về phía mình, cũng nhấc chân đi qua bên này.

Khổng Tây khựng hoảng, vội vàng lùi về sau tảng đá.

Đợi đến khi thấy thân ảnh Quá Khứ qua kẻ hở tảng đá, Khổng Tây lập tức hoảng sợ, cũng quên mất phải xoay người bỏ chạy, trơ mắt nhìn Quá Khứ cười nham hiểm hướng gần về phía cậu, gần hơn, gần hơn, gần hơn, sau đó kẹt giữa khe đá.

Kẹt cứng... kẹt cứng... kẹt cứng...

Khổng Tây, Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: ...

Không cần soi gương, Khổng Tây cũng có thể tưởng tượng vẻ mặt cậu hiện tại khẳng định rất đặc sắc, biểu tình sợ hãi bị kiểm chốt chết vừa rồi vẫn còn dừng trên mặt, tích tắc nụ cười quỷ dị nơi khóe miệng xông ra.

Khổng Tây vỗ vỗ gương mặt vặn vẹo của mình, bình tĩnh điều khiển nhân vật lắc lắc mông trước mặt Quá Khứ, chậm rãi chạy xa.

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa! con đàn bà thú vị đừng chạy, A Lưu A Lưu A Lưu !!!

[Cận] AN07_Lưu: Anh hai đợi chút, đang nói chuyện với bang chủ mà

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lời Nào Kể Lại: Dựa dựa dựa dựa!

[Cận] AN07_Lưu: Dựa, anh hai bình tĩnh chút

[Cận] Quá Khứ Đã Qua Lờ Nào Kể Lại: Dựa dựa dựa dựa dựa dựa!!!

AN07_Lưu không để ý đến cậu ta nữa, có lẽ đang bận báo cáo tình hình với bang chủ.

Khổng Tây vọt đến sau lưng Quá Khứ lần nữa tìm cây để trốn, nhảy nhảy lên trên, đột nhiên đứng lên một cành cây. Cậu ngạc nhiên nhìn vị trí của mình, hóa ra game này còn có thể trèo lên cây nha, thật thần kỳ!

Mà cái cây này đúng lúc ở phía sau bên trái sườn Lantis, vị trí địa lý so với sau tảng đá vừa rồi còn tốt hơn, đứng trên cành cây có thể nhìn thấy tất cả tình hình phía dưới, là một địa điểm lý tưởng để quan sát kẻ địch cùng nghe lén bí mật nha

~Khổng Tây buồn chán đứng trên cành cây, AN07_Lưu đã phát hiện anh hai mình kẹt giữa tảng đá, hai người đang suy nghĩ làm thế nào có thể giải cứu được thân thể của Quá Khứ Đã Qua Lờ Nào Kể Lại. Khổng Tây ngáp một cái nhìn Quá Khứ đột nhiên biến mất lại xuất hiện, lặp đi lặp lại như thế 10 lần, khi nhìn đến cậu ta cưỡi trường lần thứ 3 cũng không thể đào thoát khỏi tảng đá, Khổng Tây quyết định, đi ăn tối vẫn thú vị hơn.

Đợi Khổng Tây ôm tôm mì trở về trước máy tính, Lantis đã bị một đoàn Kiếm Khách bao vây, trên đầu mỗi người đều treo “Hội Kiếm Khách”. Quá Khứ Đã Qua Lờ Nào Kể Lại vẫn bị kẹt trong đá, đã có hai người đánh vào hai khối đá.

Xa xa có một Kiếm Khách cười Phi Long toàn thân phát sáng, một bộ dạng không thêm đếm xỉa.

Khổng Tây nghi ngờ nhìn đám người đó. Lúc này, vốn các Kiếm Khách đứng tán loạn quanh Lantis đã bắt đầu lấy anh làm trung tâm bao vây thành hình tròn, đứng im.

Không khí nháy mắt có phần nghiêm trọng, Khổng Tây không hiểu sao hơi căng thẳng, mì đang ngâm trong miệng nuốt không được mà nhả không xong.

Yên lặng vài giây, kỹ năng Kiếm Khách đột nhiên bắn ra, trên người Lantis sáng lên đủ loại màu sắc, thanh máu giảm xuống 10%. Khổng Tây giật mình, vội buông tôm mì, đem hết điểm tự do chưa tăng thêm vào trí lực, quảng 3 lần trị liệu lên Lantis, kéo thanh máu anh đầy lại.

Đám người nhất thời rối loạn, đủ loại kinh ngạc đủ loại dấu hỏi bay đầy kênh.

[Cận]Biavan: Im lặng!

Lập tức tất cả mọi người ngừng đánh chữ. Khổng Tây chớp chớp mắt, tên Kiếm Khách xa xa kia chính là bang chủ Hội Tiện Khách[1], lần này cậu đã thấy được danh hiệu trên đầu hắn.

[Cận]Biavan: Vị bằng hữu nào trị liệu cho Lantis? Xin đừng nhúng tay vào chuyện bang hội chúng tôi!

Khổng Tây ghét nhất loại người lợi dụng lúc người khác khó khăn, hoàn toàn không quan tâm hắn, kiêu ngạo trực tiếp thả trị liệu lên người Lantis, cậu quyết định rồi.

[1]

Kiếm và Tiện (đê tiện, bỉ ổi) cùng âm.

20. Chương 20: Hội Kiếm Khách Gân Nao Không Dùng Được – 2

Biavan vẫn luôn là một người vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn, người như thế giống nhau đều vô cùng kiên nhẫn, hắn chính là nhân tài kiệt xuất trong số đó.

Mà đàn ông mưu mô, vô liêm sỉ thì vẫn luôn chịu sự khinh bỉ của Khổng Tây, gặp phải loại người như thế, cậu trước giờ chưa từng khách khí.

Giống như hiện tại, tên Biavan còn tưởng rằng cậu không nhìn ra tâm tư mờ ám của mình, cố tình vị trí bây giờ của cậu có thể thấy rõ ràng động tác từng người bên dưới. Không phải là muốn thừa dịp nói chuyện với cậu để dò tìm nơi cậu ẩn thân sao, không phải là muốn chém chết đứa gây cản trở cho mình sao, còn buồn nôn blabla cái gì “Kỹ thuật của bằng hữu rất khá, muốn gặp mặt xem bộ dáng thế nào”. Hừ, buồn nôn.

Khổng Tây trước máy tính bị mấy lời buồn nôn đó khiến không ăn nổi bữa tối, đứng dậy đổ mì vào bồn cầu. Chờ cậu trở về, tên Biavan bề ngoài quần áo chỉnh tề thật chất mặt người dạ thú vẫn đang nói nhảm, Khổng Tây ghê tởm khó chịu, nhin không được muốn kích hấn.

[Cận] Tiểu Tây: Điều nói đàn ông nếu không phải mặt người dạ thú thì không bằng cầm thú, xin hỏi bang chủ thuộc loại nào?

[Cận]Biavan: Tôi tự nhiên không thuộc loại nào

[Cận] Tiểu Tây: (o), hóa ra không phải đàn ông

[Cận]Biavan: Bằng hữu thật thích nói đùa

[Cận] Tiểu Tây: Không có súng cũng không phải chuyện mất mặt, nên có can đảm thừa nhận sự khiếm khuyết của bản thân

[Cận] Tiểu Tây: Nơi này ngoại trừ tôi không ai cười cậu đâu O(_)O

[Cận] AN07_Lưu: Dưa, đã cho mày cái mặt rồi mày đừng không biết điều!

[Cận] Tiểu Tây: Gương mặt đó của bang chủ các cậu lột phần rất dày nha, không cần miễn cưỡng cho tôi đâu, sợ lắm đó

~~[Cận]Biavan: Bằng hữu nói chuyện xin tôn trọng người khác!

[Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét, người ta luôn nói chuyện tôn trọng với các anh, chỉ các chị mới vậy thôi

~~[Cận]Biavan: Bất kể thế nào, xin đừng nhúng tay vào chuyện bang hội chúng tôi

[Cận] Tiểu Tây: Hủy CP là bị sét đánh nha, tuy Lantis sẽ không kỳ thị thái giám, nhưng mà cậu ấy có vợ rồi!

Khổng Tây bỏ qua tất cả lời mắng chửi từ bang chúng, chỉ tóm lấy Biavan gây chuyện.

[Cận] Tiểu Tây: Tôi biết cậu muốn sự chú ý từ Lantis, nhưng mà chiêu này không dùng được rồi

[Cận] AN07_Lưu: Dưa!

[Cận]Tiểu Tây: Muốn dưa thì tìm cây anh ơi~ nói với em cũng vô dụng à

~~[Cận] AN07_Lưu: ***

[Cận] Tiểu Tây: Muốn *** tìm bang chủ nhà anh nha~ tìm em cũng vô dụng à

~[Cận] AN07_Lưu: ... bang chủ em không phải ý này

[Cận] Tiểu Tây: Đừng phủ nhận, tôi biết cậu đối với chị bang chủ nhà mình nhin đã lâu, phóng thích đi~ bộc phát đi~ đẩy ngã chị ý đi

~~[Cận] AN07_Lưu: Dưa dưa dưa!!!

[Cận] Tiểu Tây: Không muốn dưa cây cũng không sao, lại dưa bang chủ kia, chị ý ngay cạnh cậu đó O(_)O

~[Cận]Biavan: Đừng để ý nó, tiếp tục đánh Lantis!

Biavan hiển nhiên bị Khổng Tây gây rối không chịu được, có lẽ cảm thấy người này ngoại trừ bản lãnh mềm mại không có gì nguy hiểm, trực tiếp gọi bọn thủ hạ tiếp tục đánh Lantis. Mấy đứa ban đầu xem náo nhiệt, giúp đỡ mắng chửi lập tức mỗi người vào vị trí, phát động kỹ năng oanh tạc liên tục lên Lantis.

Khổng Tây nắm lấy khoảnh khắc kỹ năng bắn tới, nhấn trị liệu, liên tục ba cái, máu lại được kéo đầy.

Vì vậy sau một loạt ánh sáng chói lóa, thanh máu Lantis vẫn như không nhúc nhích.

[Cận] Mọi Người: ...

Nhìn kênh phụ cận đầy dấu chấm lửng, Khổng Tây đề tiện trả lời ——

[Cận] Tiểu Tây: Lantis thật sự sẽ không gây trở ngại cho chị và tiểu Lưu Lưu cùng ăn cùng ngủ đâu, cần gì phải đuổi cùng giết tận như vậy

[Cận] Mọi Người: ...

Lại một loạt chấm lửng đầy kênh, ngăn ở giữa bởi dòng “Les không sai, Gay đang lưu hành, thái giám cũng có hạnh phúc của mình~~” của Tiểu Tây.

Mọi người câm lặng.

[Cận] AN07_Lưu: Dựa dựa dựa !!!

[Cận] Tiểu Tây: Tiểu Lưu Lưu, thân thể ấm áp mềm mại của chị Biavan dựa vào thoải mái lắm đúng không

~[Cận]Biavan: Ngậm miệng!

[Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét~ miệng người ta đang hôn chị mà, sao có thể ngậm lại! ← tôi đoán tiểu Lưu Lưu muốn nói thế này

[Cận] AN07_Lưu: Bang chủ, em không có nói gì mà TAT

[Cận]Biavan: Đừng trách tôi không khách khí!

[Cận] Tiểu Tây: Tiểu Lưu Lưu chị ý muốn không khách khí kìa! Nhanh lên, viagra ngay! Bán sỉ chiết khấu 20% bao luôn ship nha

~[Cận] AN07_Lưu: ...

[Cận]Biavan: Mấy đứa bên kia, kệ Quá Khứ, tìm con nhỏ được sư này cho tôi! Những người khác tiếp tục!

Mấy người vốn đang đánh đá bắt đầu tìm kiếm trong rừng cây.

Khổng Tây thực tế không quan tâm lắm, nếu bị họ phát hiện, ít cấp bậc của cậu cũng không đủ cho bọn họ đánh một lượt. Hiện tại có thể làm cũng chỉ được tới đâu tính tới đó, có thể chống đỡ đến lúc Lantis về là tốt nhất, nếu chống không tới, dù sao không có khả năng để Lantis chết trước mặt cậu. Khổng Tây âm thầm cổ động mình, tính toán thời gian trị liệu cho Lantis, duy trì trạng thái đầy máu, may mắn bình mana trong túi vì đi phụ bản mà chuẩn bị rất nhiều.

Biavan vẫn đứng ngoài vòng vây, nếu hấn gia nhập, chút ít lượng trị liệu của Khổng Tây đảm bảo không đủ dùng. Có điều người như thế trong tâm đều tự cho mình tài giỏi, không thích trộn chung với mấy đứa tầm thường, Khổng Tây sớm liệu đến hấn chắc chắn sẽ không chen chân vào.

[Cận] Kho 13: Bang chủ, đã tìm thấy, trên cây!

Khổng Tây giật mình, vừa ần uống mana vừa bổ sung trị liệu lên người Lantis, tranh thủ nhìn xuống dưới, quả nhiên có một Kiểm Khách đang ngửa đầu nhìn mình.

Xong rồi, nhanh vậy đã bị phát hiện.

Khổng Tây căng thẳng mặt nháy mắt trắng không còn chút máu.

Biavan từ xa đi tới, xoay dưới cành cây hai vòng, dường như đang thưởng thức sự tuyệt vọng khi gần kề cái chết của Khổng Tây.

[Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét~ các người nhiều người như vậy nhìn chăm chăm quần lót người ta, người ta sẽ xấu hổ đó

>< người=" vón=" đang=" ngẩng=" đầu=" lập=" tức=" cú=" hết=" đầu=" xuống=" ngoại=" trừ=" biavan.=" [cận]=" tiểu=" tây=" tiểu=" lưu=" lưu,=" xem=" ra=" cậu=" không=" biến=" thành=" con=" gái=" thì=" không=" được=" rồi,=" tiểu=" van=" nhà=" cậu=" là=" les=" nha~=" an07_lưu=" xa=" xa=" còn=" đang=" đánh=" lantis=" tay=" run=" lên,=" kỹ=" năng=" vung=" qua=" người=" đồng=" bạn.=" [cận]=" chia=" xé=" niêm=" đau:=" khi!= " a=" lưu=" cậu=" đâm=" vào=" đầu=" đấy=" != " [cận]=" tiểu=" tây:=" tiểu=" lưu=" lưu,=" vát=" vã=" cậu=" rồi~=" [cận]=" an07_lưu:=" tôi=" van=" cô=" đừng=" nói=" chuyện=" với=" tôi=" tot=" [cận]biavan:=" đâm=" nó=" xuống="

cho=" tôi!=" khổng=" tây=" cực=" ,=" nắm=" chắc=" thời=" gian=" lại=" tri=" liệu=" 2=" lần=" cho=" lantis,=" có=" thể=" thêm=" cho=" anh=" bao=" nhiều=" thì=" cứ=" thêm.=" kho=" 13=" tiến=" tới,=" giờ=" kiếm,=" đâm=" lên,=" khổng=" tây=" nhảy.=" đâm=" không=" tới.=" kho=" 13=" nhảy,=" đâm=" lần=" nữa,=" khổng=" tây=" lại=" nhảy.=" lại=" đâm=" không=" tới.=" [cận]=" kho=" 13:=" khi!=" mày=" không=" thể=" đứng=" im=" cho=" tao=" đâm=" à!=" [cận]=" tiểu=" tây:==" đáng=" ghét,=" người=" ta=" cũng=" không=" phải=" bang=" chủ=" nhà=" bạn,=" nào=" có=" thể=" ngoan=" ngoan=" cho=" người=" khác=" đâm=" chứ~=" người=" ta=" muốn=" thủ=" trình=" tiết~=" [cận]=" kho=" 13:=" bang=" chủ,=" em=" không=" có=" nói=" gì=" hết...=" [cận]biavan:==" tiếp=" tục=" kho=" 13=" vâng=" lời=" đứng=" trên=" mặt=" đất,=" nhảy,=" đâm.= " lần=" này=" khổng=" tây=" không=" nhúc=" nhích,=" vì=" cậu=" đang=" bận=" duy=" trì=" tri=" liệu=" cho=" lantis.= " nhưng,=" vẫn=" như=" cũ=" đâm=" không=" tới.=" khổng=" tây=" xúc=" động=" nhìn=" trời=" ——=" cảm=" tạ=" hệ=" thống,=" cảm=" tạ=" kỹ=" năng=" kiếm=" khách=" đều=" phải=" tiếp=" xúc=" thân=" thể=" mới=" tạo=" thành=" tồn=" thương,=" cảm=" tạ=" hội=" kiếm=" khách=" chỉ=" có=" kiếm=" khách,=" cảm=" tạ=" cậu=" đụng=" tới=" hội=" kiếm=" khách=" mà=" không=" phải=" nhóm=" pháo=" thủ=" hay=" liên=" minh=" thuật=" sĩ.= " tạ=" chủ=" long=" ân~=" nhìn=" bạn=" trẻ=" kho=" 13=" phía=" dưới=" còn=" đang=" không=" ngừng=" phấn=" đấu,=" xúc=" động=" vận=" may=" của=" mình=" xong,=" khổng=" tây=" vui=" vẻ=" lại=" bắt=" đầu=" tàn=" phá=" bọn=" họ.= " [cận]=" tiểu=" tây:==" chúng=" ta=" là=" không=" thể=" đầu,=" khoảng=" cách=" giữa=" hai=" chúng=" ta=" không=" có=" khả=" năng=" vượt=" qua~=" [cận]=" tiểu=" tây:==" đừng=" giã=" dựa=" nữa=" 13=" à=" ">

~[Cận] Kho 13: ... lần [Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét, muốn bảo người ta lần vào ***g ngực bạn cứ nói thẳng~~
[Cận] Kho 13: Bang chủ, oa oa oa [Cận]Biavan: Tiếp tục đâm![Cận] Kho 13: Oa oa oa, vâng Kho 13 tiếp tục nước mắt tuôn trào mà đâm, Khổng Tây đứng trên cây diêm nhiên như không. [Cận] Biavan: Nhảy lên!
[Cận] Tiểu Tây: Đừng mà~ đừng lại~ 13 đừng lên đây~ cành cây này không chịu nổi bạn đâu

Kho 13 không quan tâm, đứng dưới cành cây nhảy lên. [Cận] Kho 13: ... [Cận] Kho 13: Cô đứng [Cận] Kho 13: Hệ thống thông báo: cành cây này đã có chủ, muốn nhảy lên xin mời tìm một cành tình nguyện cho bạn giẫm đạp! [Cận] Mọi Người: ... Cả chính Khổng Tây cũng nói không nên lời, sự thật chứng minh, hệ thống có đôi khi thích đùa dai, như Đồng Vĩnh cùng Thất Tiên Nữ, lại như cành cây này. Đoán chừng trò chơi này cũng giống một cái cành, tình nguyện cho người giẫm đạp, hết lần này đến lần khác để Khổng Tây giẫm lên, bất kể nói thế nào, hệ thống vẫn là một thứ rất đáng yêu nha. [Cận] Tiểu Tây: Cành cây này thật đáng yêu, đúng khôngO(_)O~ [Cận] Lantis: Ủ Lantis vừa xuất hiện, Biavan cùng người của Hội Kiếm Khách liền chuyển lực chú ý đến anh. Khổng Tây rơi nước mắt sung sướng điều chỉnh góc độ về phía Lantis, đúng lúc thấy một vòng kiếm quang, cùng với một vòng người ngã xuống, sau đó mới lộ ra Lantis giữa đám người. Vệ sĩ chậm trễ cuối cùng đã xuất hiện, Khổng Tây rốt cuộc được thả lỏng, trị liệu thêm một lần cho anh, kéo lại một khúc do vừa rồi thất thần mà biến mất, lúc này mới rảnh rỗi xoa bóp ngón tay vì diên cuồng gõ chữ cùng ấn phím mà cứng ngắc. Sau đó, có Lantis làm công miễn phí, Khổng Tây khá thoải mái, bắt đầu đứng trên cành thoải mái trông cây si với Lantis —— [Cận] Tiểu Tây: Ô~ Lantis quá bảnh~ [Cận] Tiểu Tây: Ô~ cái xoay người này thật phong độ ~~ [Cận] Tiểu Tây: Ô~ chú em chú ngã cũng rất nghệ thuật nha ~~ hahaha

[Cận] Tiểu Tây: Ô ô ô~ Lantis đạp rất tốt

[Cận] AN07_Lưu: Dừa, cô có nghĩ qua tâm tình bị giẫm đạp của tôi không !! [Cận] Tiểu Tây: Tiểu Lưu Lưu, tôi biết cậu rất muốn lần dưới chân chị bang chủ [Cận] AN07_Lưu: Dừa dừa dừa dừa! [Cận] Tiểu Tây: Ô~ tiểu Lưu Lưu cậu chết rồi mà vẫn đây sức sống [Cận] AN07_Lưu: Cậu cô đừng nói chuyện với tôi

~(>_<>

~ Cái “Ô~” tiêu hồn của Khổng Tây chiếm đầy một khung nói chuyện phiếm bên cạnh. Vốn nếu không muốn nhìn có thể tắt kênh, đáng tiếc có một số người ưa kỳ cục như vậy, một bên gào hô “Chịu không nổi” mà diên cuồng mắng chửi Khổng Tây “Tiện nhân” một bên lại nhin không được len lén liếc nhìn lời cậu nói. Kết quả của việc phân tâm chính là bị Lantis chém ngã từng người từng người một, cả vòng 6 người. Người

ngã xuống cũng không về thành sống lại, cứ nằm ngay đơ đó đối đáp với Khổng Tây, nhưng luôn không nói lại câu, mỗi lần đều bị cậu cho một câu ghen hòng. Không cần bận bịu tăng máu, Khổng Tây gặp những người này sung sướng vô cùng — [Cận] Tiểu Tây: Ô~~ mọi người thật là quá đáng yêu, không trở về thành mà ở chỗ này giúp tôi giết thời gian, rất cảm động nha~ Mọi người nổi giận, ào ào nhả về thành, người trong một vòng giữa tích tắc ít đi rất nhiều. Vì sao nói một vòng giữa đây. Trước có nhắc tới đây là con đường chính đi ra từ chủ thành, người ngang qua rất nhiều. Cho nên từ lúc Khổng Tây bị bao vây, bên cạnh một đám người đã bu vào, nhưng không một ai lên giúp. Giờ Lantis trở lại, Khổng Tây cũng không quan trọng có người hỗ trợ hay không, dù sao mình Lantis có thể ứng phó.

21. Chương 21: Hội Kiếm Khách Gân Nảo Không Dừng Được – 3

“Hội Kiếm Khách” là một bang hội thần kỳ, ít nhất dưới ánh mắt của Khổng Tây thì là vậy, ngoài trừ tên Biavan kinh khủng kia, tất cả đều là những Kiếm Khách vừa ngốc nghếch vừa đáng yêu.

Khổng Tây vẫn ở trên cành cây, Lantis đứng trước mặt cậu không quá vài mét, đưa lưng về phía cậu, trước trước nữa là Biavan như hổ đối cùng 5 Kiếm Khách ngốc nghếch đáng yêu còn lại.

Lantis không chút dấu vết liếc mắt nhìn hướng Khổng Tây.

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, trước tiên đợi trên đó

[Cận] Tiểu Tây: Ok

~[Cận]Biavan: Lantis, chúng ta cần nói chuyện

[Cận] Lantis: Tôi không biết chúng ta còn gì để nói

[Cận]Biavan: Tôi hy vọng cậu có thể về lại bang hội

[Cận] Tiểu Tây: (o), tiểu Van Van cậu còn không biết xấu hổ hơn tôi, tiểu Lưu Lưu rốt cuộc có bao nhiêu M mới thích cậu đây

~~[Cận]Biavan: Tiểu Tây, tôi hy vọng cô đừng nhúng tay vào chuyện bang hội chúng tôi, tôi có thể không truy cứu hành vi vừa rồi của cô

Không truy cứu hành vi của cậu!?

Khổng Tây thật muốn ngửa mặt lên trời cười to ba tiếng, người này thật sự vô sỉ tới cảnh giới khác biệt rồi, một giây trước còn muốn khiến cấp của cậu và Lantis về 0, lúc này lại giả mù sa mưa nói hy vọng Lantis về bang.

[Cận] Lantis: Không có gì đáng nói, hoặc đánh hoặc biến

Oa~ quá ngầu

~~Khổng Tây làm dáng ôm tim, vẽ mặt sùng bái nhìn nhân vật đại diện cho Lantis, mong ngóng thông qua dây cáp net thấy được người điều khiển bên kia.

Quần chúng vây quanh bắt đầu ồn ào, cả kênh tràn ngập một chữ — “Đánh”. Khổng Tây thấy thú vị, cùng hòa theo.

[Cận] Tiểu Tây: Đánh~ yoyoyo

[Cận] Lantis: ... đừng hô lung tung

[Cận] Tiểu Tây: Họ vừa rồi nhìn chằm chằm quần lót của tớ!

Lantis không trả lời Khổng Tây.

Sau vài giây yên lặng, Lantis vốn không nhúc nhích đột nhiên bùng nổ, xông tới Biavan, kéo theo đường kiếm rực rỡ bổ ngang về hấn, nhưng không đánh trúng. Biavan khẽ lắc mình tránh một kiếm này.

Biavan chắc chắn muốn Lantis chết, nếu không hẳn tránh thoát kiếm kia sẽ không lập tức phản thủ hung hăng chém trả lại. Chỉ với hành động này của hắn, Khổng Tây có thể khẳng định, Biavan là một tên hèn hạ vô sỉ hạ lưu *** tiện, lời hắn vừa nói tất cả cũng đều vô nghĩa.

Vì né tránh công kích của Biavan, Lantis nhanh chóng lui về sau, nâng kiếm, ngăn đường công kích, thành công thoát thân, lại lấy góc độ khá xảo quyệt từ dưới hai thanh kiếm chui qua, lách đến sau lưng Biavan. Trường kiếm theo sự di động của anh vẽ qua một vòng quanh eo phải Biavan, trên đầu bốc lên -374 thật to.

Hai người lại tách ra.

[Cận]Biavan: Thao tác của cậu vẫn tốt như xưa, Lantis

[Cận]Biavan: Hy vọng cậu có thể bỏ chút thời gian nói chuyện với tôi

[Cận] Lantis: Không có gì để nói, đánh hay không!

[Cận]Biavan: Tôi không muốn đối địch với cậu

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, xuống, đi

[Cận] Tiểu Tây: Vâng

~Khổng Tây vâng lời điều khiển nhân vật nhảy khỏi cành, cùng với lá cây xào xạc là một người nằm dang tay dang chân trên mặt đất, còn chưa kịp bò dậy, thông báo từ hệ thống đình một tiếng nhảy lên màn hình: “Chúc mừng người chơi ‘Tiểu Tây’ đạt được chứng nhận ‘Cây Trong Rừng.’” Nhấn xác nhận, lại nghe đình nhảy ra thêm một thông báo: “Chúc mừng người chơi ‘Tiểu Tây’ đạt được kỹ năng ‘Lời Chúc Phúc Từ Rừng Rậm.’” Tiếp tục xác nhận, lại một thông báo theo sau: “Chúc mừng người chơi ‘Tiểu Tây’ đạt được quà tặng từ ‘Tinh Linh Cây’ — ‘Nước Thánh Sinh Sản.’”

Đây là lần đầu tiên hệ thống lấy tư thế oai phong như vậy xuất hiện trước mặt Khổng Tây, trước kia đều lặng lẽ hiển thị trên góc phải không mang theo chút cảm giác tồn tại nào rồi biến mất. Cậu đau đầu nhấn thêm một lần xác nhận, lúc này cuối cùng không còn thông báo nhảy ra, thế giới yên tĩnh.

Khổng Tây cảm khái chống cằm nhìn chằm chằm màn hình, hóa ra cậu chỉ giẫm đạp một cành cây cũng có thể dẫn đến bao nhiêu thứ, sau này thấy thứ gì nhất định đụng đụng chạm chạm nhiều hơn. Hiên nhiên thỉnh thoảng cậu quên mất mình trước đây đã từng sờ mó lung tung mò trúng boss sên cấp 120.

Lantis chờ mãi không thấy đã đi tới cạnh cậu.

[Cận] Lantis: Đi thôi

[Cận] Tiểu Tây: Vâng

~~Khổng Tây luống cuống tay chân kéo nhân vật trên mặt đất dậy, đuổi theo Lantis đã đi trước.

Vốn một đám người ồn ào vây quanh rất tự giác chừa một chỗ trống cho bọn họ, hai người một cao một thấp càng lúc càng xa, từ từ ra khỏi tầm mắt, biến mất nơi cuối đường, chỉ để lại đoạn đối thoại rời rạc

[Cận] Lantis: Tôi mới đi xử lý một ít việc cậu đã gây chuyện

[Cận] Tiểu Tây: Nào có, tớ khi này rất ngoan ngoãn hái thuốc mà

~[Cận] Tiểu Tây: Hơn nữa vừa rồi họ ăn hiếp tớ thảm thương lắm, không ai giúp tớ cả

[Cận] Lantis: Tôi thấy là cậu đang ăn hiếp họ...

Lantis anh hiểu sao! Cũng chỉ có tên M như anh mới ở được với Khổng Tây đề tiện đó !!

Trên đây là nội dung rít gào trong lòng các quân chúng vây xem cả quá trình.

Hai người trở lại thành Eli, Lantis đưa Khổng Tây đến trước NPC kỹ năng, bảo cậu học tất cả kỹ năng có thể học, rồi ngồi xuống chiếc ghế dài bên cạnh không lên tiếng.

Khổng Tây ngẩng bác gái luôn đe dọa túi tiền của cậu, nhớ tới kỹ năng cậu vừa đạt được, điều quan trọng nhất chính là, nó miễn phí.

Mở khung kỹ năng, Khổng Tây nhìn thấy ô “Kỹ Năng Đặc Biệt” vốn trống không đã thêm một mục ——
“Lời Chúc Phúc Từ Rừng Rậm: mở lá chắn sinh mạng cho mục tiêu đơn thể, tăng lực phòng ngự 10%, duy trì liên tục 5 giây, trong 2 giây miễn dịch tất cả công kích; tăng tốc độ di chuyển cho mục tiêu đơn thể 5%, duy trì liên tục 5 giây; kỹ năng có thể thăng cấp, cấp bậc hiện tại: 0; thời gian hồi phục: 1 phút.”

Có thể thăng cấp? Nhưng mà rõ ràng không có thanh tiến độ thuần phục a, thế này thì làm sao thăng cấp?

Khổng Tây đội một đầu chấm hỏi, dùng tiền từ nơi NPC học “Ngủ Ngon”, “Lá Chắn Sinh Mạng” cùng “Trời Giáng Con Mưa Rào”, sau đó ngồi xuống bên người Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis...

[Cận] Lantis: Sao?

[Cận] Tiểu Tây: Tổ muốn nghe kể chuyện em nghe

[Cận] Lantis: Chắc không?

[Cận] Lantis: Cậu sẽ nghĩ nó rất khuôn sáo

[Cận] Tiểu Tây: Kể đi mà

~Thế là Khổng Tây được nghe câu chuyện khuôn sáo nhất từ khi tiến vào trò chơi tới nay ——

Chỉ nhìn tên Lantis và Biavan, Khổng Tây có thể đại khái đoán được, quan hệ hai người này trước đây khẳng định rất thân thiết. Chính như lời Lantis, khi lần đầu gặp Biavan, anh cảm thấy đây là người anh em tốt trò chơi ban cho anh. Họ cùng nhau thăng cấp, cùng nhau đánh quái, cùng nhau hành boss, cùng nhau gia nhập “Hội Kiếm Khách”, cùng bang chủ ban đầu Khúc Bi Hồn phát triển bang hội này.

Ba người là tam giác thiết nổi danh trong Tiên Vực, quan hệ vô cùng tốt. Thường ở lúc này sẽ luôn có người muốn tới phá hoại, có thể phá hoại tình cảm ba người không ai khác ngoài phụ nữ, cô gái đó tên gọi Hoa Liễu Đồng.

Rõ ràng là một Dục Sư, nhưng với thân phận chị dâu, gia nhập bang hội. Rõ ràng là vợ Khúc Bi Hồn, lại luôn thân cận Biavan.

Lantis đối với những chuyện này không hay biết, khoảng thời gian ấy anh bận công tác, chỉ biết là, chờ khi anh login lại, Khúc Bi Hồn đã xóa acc, Biavan trở thành bang chủ, Hoa Liễu Đồng vẫn là chị dâu, chỉ có điều từ vợ Khúc Bi Hồn đổi qua vợ Biavan. Mà anh, thì bị đá khỏi bang hội.

[Cận] Tiểu Tây: Sao không tới tìm hiểu nguyên nhân kết quả?

[Cận] Lantis: Tôi đã thử, tất cả mọi người đều dùng cách nói không rõ ràng xua đuổi tôi

[Cận] Tiểu Tây: Có thể anh ta chỉ không muốn chơi nữa, thuận tiện đưa tài sản cùng phụ nữ chuyển cho Biavan

[Cận] Lantis: Không có khả năng, trước khi tôi đi anh ta còn đang chuẩn bị thăng cấp bang hội

[Cận] Tiểu Tây: Ồ...

[Cận] Tiểu Tây: Biavan đâu? Hắn nói thế nào

[Cận] Lantis: Hắn nói, chỉ là trò chơi

[Cận] Tiểu Tây: Quả nhiên là một tên S

[Cận] Lantis: Sau đó có một ngày tôi ở dã ngoại nhìn thấy hắn và nhỏ kia

[Cận] Tiểu Tây: Đang dã hợp ?!! (o)

[Cận] Lantis: Luyện cấp

[Cận] Tiểu Tây: Vậy sao, chẳng kích tình gì. Cậu xông tới 3P?

[Cận] Lantis: Tiểu Tây!

[Cận] Tiểu Tây: Tở sai rồi! Xem gương mặt hiền lành của tớ này! Xem nụ cười thuần khiết của tớ này!

[Cận] Lantis: Tôi kéo một đám quái, giết chết bọn họ

[Cận] Tiểu Tây: Ấy yo, khẩu vị rất nặng nha, không chỉ nhân thú còn np

[Cận] Lantis: ...

...

Lần đầu tiên hai người trầm mặc, rõ ràng có chuyện nói lại không biết bắt đầu từ đâu.

Khổng Tây nhàm chán nhìn một đôi lại một đôi chân lướt qua mặt mình, quyết định chuyển chủ đề ——

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, sao cậu không hỏi xem trong động tớ tìm được cái gì?

[Cận] Lantis: Cái gì

Quá lạnh nhạt, cả cái dấu chấm hỏi cũng không cho!

Không ngừng cố gắng, Khổng Tây tiếp tục lảm nhảm ——

[Cận] Tiểu Tây: Một quả trứng !!

[Cận] Tiểu Tây: Xem này~ [Trứng Màu Đen]

[Cận] Lantis: Ở đâu ra?

Ở đâu ra... ở đâu ra... ở đâu ra...

Đã nói là ở trong động mà !! Khổng Tây im lặng dựng thẳng ngón giữa với máy tính, cố nén phần nộ bị người không quan tâm, tiếp tục niệm niệm ——

[Cận] Tiểu Tây: Trong động đấy, cậu bảo tớ tìm, cậu nói cái này vô giá !!

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Bọn tôi đều không lấy được, tôi nghĩ cậu có lẽ cũng không lấy được

[Cận] Tiểu Tây: Hừ~ biết sự lợi hại của tớ chưa

~~[Cận] Tiểu Tây: Vậy... quả trứng này phải làm gì? Lấy máu nhận chủ?

[Cận] Lantis: ... trong game không có mấy thứ như máu

[Cận] Tiểu Tây: Chẳng lẽ phải dùng nước tiểu !! (o)

[Cận] Lantis: Tiểu Tây, đừng nói chuyện bần như vậy

[Cận] Tiểu Tây: A

[Cận] Tiểu Tây: A a a

[Cận] Lantis: ?

[Cận] Tiểu Tây: Còn có một thứ khác!

[Cận] Tiểu Tây: Lại xem này~ [Nước Thánh Sinh Sản]

[Cận] Tiểu Tây: Có thể dùng để sinh bất cứ thứ gì đó

~[Cận] Lantis: Ở đâu ra?

[Cận] Tiểu Tây: Cái cây thích bị người ta giẫm đạp cho O(_)O

~[Cận] Tiểu Tây: Thử nhé?

[Cận] Lantis: Ừ

[Cận] Tiểu Tây: Nếu lãng phí thì làm sao?

[Cận] Lantis: Lại giẫm cành kia, bắt nó cho tiếp

[Cận] Tiểu Tây: Ý kiến hay!

Mở túi, chuột phải vào Nước Thánh, chọn quả trứng kia làm đối tượng sử dụng, Khổng Tây ngạc nhiên nhìn vỏ trứng trong túi dần dần xuất hiện vết nứt, thật sự có tác dụng !?

22. Chương 22: Anh Công Đẳng Trước, Đứng Lại, Tra Hộ Khẩu

Khổng Tây tuyệt đối không thừa nhận con gà con chỉ có da không có lông này là Phượng Hoàng! Cậu TUYỆT ĐỐI! KHÔNG THỪA NHẬN!

[Cận] Tiểu Tây: Ai mang tới con gà sản phẩm thử nghiệm của KFC yêu cầu bắt trở về a a a a !!

[Cận] Lantis: ...

Khổng Tây phát điên, gà con chạy càng vui vẻ.

[Cận] Tiểu Tây: A a a, Lantis làm sao thu hồi con gà này !!

[Cận] Lantis: ... dùng ý niệm thử xem

[Cận] Tiểu Tây: Không cần ở loại thời điểm này đùa giỡn tở T T

[Cận] Lantis: Ngắc đầu

Khổng Tây ngắc đầu.

[Cận] Lantis: Xoay trái

Khổng Tây xoay trái.

[Cận] Lantis: Thấy gì không?

[Cận] Tiểu Tây: Ô... góc tường rỉ nước

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Nhìn màn hình góc trái trên, sau hình biểu tượng nhân vật, có phải có hình thú cưng?

[Cận] Tiểu Tây: Sao không nói sớm. hại tở ngắc mỗi cả cổ

[Cận] Lantis: ...

Vì thế, Khổng Tây từ đó có thêm một con Phượng Hoàng không lông tên gọi “Người Ta Không Phải KFC”. Một ngày lăm xui xẻo của cậu cũng theo đó đặt dấu chấm tròn, quyết đoán chào tạm biệt Lantis logout đi ngủ.

Cuộc đời chơi game khá mạo hiểm mà đầy màu sắc của Khổng Tây bắt đầu, quá trình cụ thể sau này cũng rất bình thường không gì kỳ lạ, tất cả điều này đều do gặp gỡ Lantis.

Người đàn ông này cuối cùng chịu đủ Khổng Tây lải nhải, lừa cậu đến một khu quái vắng vẻ không người, nguy hiểm trùng trùng, ngoại trừ mấy cành cây đợi cậu, chỗ khác đều là quái cấp 110.

Từ sau khi để Lantis biết được cậu có khả năng nhảy cây, cậu logout trên cây, login vẫn cứ ở trên cây. Mà từ khi được chứng nhận “Cây Trong Rừng”, Khổng Tây nhảy cành quả thật dễ như uống nước. Lăn lộn a lệ rơi a, cậu hy vọng biết bao lúc nhảy lên cây sẽ bị trật chân.

Hai người hoàn toàn ngăn cách với thế giới bên ngoài, login liền đánh quái thăng cấp, Lantis thậm chí quy định thời gian chơi game của Khổng Tây, hướng tới mức sáng 9 giờ chiều 5 giờ, so với lúc trước Khổng Tây bị giáo sư hốt đi làm công còn cần cù chăm chỉ hơn, ngay cả thời gian đọc sách cậu đều dùng vào trò chơi, trải qua cuộc sống chán chường nhất của cậu từ trước đến nay.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, boss bên này chắc khoảng 120?

Khổng Tây nói lời này khi đang vừa ngồi xổm trên một cành cây đếm đường vân lá, vừa quăng một đồng kỹ năng lung tung lên người Lantis.

[Cận] Lantis: Đừng ném Ngủ Ngon lên người tôi!

[Cận] Tiểu Tây: Ừ.... ừ....

Khổng Tây đã tới cấp 87 uể oải tiếp tục oanh tạc một lượt kỹ năng, một cái Ngủ Ngon lại xen lẫn theo bay qua.

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Rốt cuộc khi nào mới có thể 90 a

~ a

~Lantis lại giải quyết xong một quái Chân To, đứng thẳng lưng nhìn bốn phía, thuận tiện bớt chút thì giờ trả lời đám lải nhải cần nhân của Khổng Tây.

[Cận] Lantis: Nhanh thôi

[Cận] Tiểu Tây: Nếu một con boss tới thì hay rồi

~[Cận] Lantis: Đừng mồm mạp đen

Lời Lantis vừa xuất hiện trong khung thoại, Khổng Tây liền cảm giác được màn hình máy tính của mình rung theo.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis cậu làm màn hình máy tớ rung!

[Cận] Lantis: Màn hình rung con khi, là trò chơi rung!

[Cận] Tiểu Tây: (o) chi cơ?

[Cận] Lantis: Cậu triệu boss tới

Khổng Tây mờ mịt, xoay góc nhìn lung tung, muốn tìm ra nơi ẩn thân của boss trong truyền thuyết. Thay vào đó lại thấy toàn cảnh cây sum suê, toàn bộ tầm mắt đều bị lá cây cản lại. Mấy hôm phiền muộn đặc biệt bức rức lại thêm đặc biệt muốn thấy phong thái boss, Khổng Tây quyết định nhảy xuống, không gì bất ngờ khi mặt chạm đất lần nữa.

Động động ngón tay, Khổng Tây kéo đầu vẫn còn hăm trên mặt đất cố gắng nâng lên. Ngửa — thấy được giày của Lantis, ngửa tiếp — quần, ngửa tiếp tiếp — vạt áo, liều mạng vịn cổ tiếp tục ngửa — dai lưng, chiêm ngưỡng từ đầu đến chân Lantis, Khổng Tây một lần nữa đặc biệt hạnh phúc chôn đầu trở về lòng đất, trong lòng điên cuồng gào rú: ai nói đàn ông không có đường cong

~!

[Cận] Lantis: Đừng ngẩn người, mau đứng dậy tìm chỗ trốn

Quái Chân To là một dạng quái phòng thủ vật lý cùng pháp thuật cao hiểm thấy, nhưng điểm kinh nghiệm lại khá nhiều, mài chết một con có thể đẩy thanh kinh nghiệm của Khổng Tây lên 1/4. Tuy tốc độ thăng cấp nhanh hơn trước kia, thế nhưng cậu thà rằng chậm còn hơn.

Lantis mài chết một con Chân To phải tốn hơn 10 phút, sau khi đánh xong còn sẽ đặc biệt mệt mỏi, Khổng Tây đứng trên cây, nhiều lắm chính là không để Lantis lo lắng vấn đề máu của mình, cả hái cỏ chế thuốc cũng không được, căn bản vô cùng nhàn rỗi. Hơn nữa Lantis dường như rất bận, luôn giữa chừng sẽ rời đi xử lý công việc, nói thật cậu rất đau lòng cho Lantis.

Mặt đất rung động kịch liệt, khiến Khổng Tây đang giương mắt nhìn Lantis ngẩn người kinh hãi lập tức nhảy dựng lên, vội vội vàng vàng đi theo Lantis rúc vào bụi cỏ bên cạnh.

Con boss này bộ dáng như đang tuần tra, đi qua trước mặt hai người, quay về, tiếp tục đi qua, lại quay về.

Khổng Tây cảm lạnh, con này muốn làm gì đây, không ngừng tới tới lui lui, trình diễn thời trang à!?

Như thế lặp lại mấy lần, Khổng Tây không chịu nổi tịch mịch, bắt đầu quấy rối Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis chúng ta quen nhau đã nửa tháng rồi nhỉ

[Cận] Lantis: Ừ

[Cận] Tiểu Tây: Tiết lộ tên của cậu cho tớ đi

[Cận] Lantis: Lantis

[Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét, cậu biết người ta nói tên thật mà

~[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Không nói tên cũng không sao~ tiết lộ cậu là người nơi nào đi

[Cận] Lantis: Hàng Châu

[Cận] Tiểu Tây: (o) sông nước Giang Nam lắm zai bao !!

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Da mịn, thân mỏng, ốm ốm nhỏ nhỏ dễ dè ()

[Cận] Lantis: ... cậu đang hình dung chính mình sao?

[Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét, cậu biết tớ nói ai mà

~[Cận] Tiểu Tây: Lantis cậu cao bao nhiêu?

[Cận] Lantis: 1m82

[Cận] Tiểu Tây: Cân nặng?

[Cận] Lantis: 65kg

[Cận] Tiểu Tây: Ba mẹ khỏe mạnh?

[Cận] Lantis: Tra hộ khẩu?

[Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét, người ta muốn biết sau này có thể có vấn đề mẹ chồng nàng dâu hay không mà

~[Cận] Lantis: ...

Boss lại lần nữa lướt qua bụi cỏ ẩn thân của bọn họ.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, chúng ta đánh cuộc đi

~[Cận] Lantis:?

[Cận] Tiểu Tây: Con boss này chắc chắn sẽ quay lại lần nữa

[Cận] Lantis: Vô nghĩa

[Cận] Tiểu Tây: Cậu biết sao? (o)

[Cận] Lantis: Đừng xem tôi như đứa nhỏ ngu ngốc 0932

[Cận] Tiểu Tây: Bị cậu phát hiện rồi O(_)O

~[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Một hồi chúng ta theo nó đi

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Tớ xem như cậu đồng ý nha

Boss lại tới. Hai người lén lén lút lút đuổi theo.

Khổng Tây rất tò mò con boss Chân To này tại sao phải tuần tra nhiều lần như vậy, trước kia cậu ở trên cây cũng thường xuyên nhìn thấy bầy chim cách đó không xa bị dọa, cậu đoán chắc chắn có chuyện gì đó xảy ra, dựa theo tình hình hiện tại mà nói, phản ứng đó là do con boss này.

Loại chuyện này, thấy thế nào cũng giống như đang canh giữ vật gì. Khổng Tây lấy thuộc tính gây họa ngàn năm cùng bàn tay tỏa vàng của cậu đảm bảo, boss này khẳng định có bí mật.

23. Chương 23: Hộp Đen Trong Hang Rỗng

May mắn trò chơi không cao cấp đến mức quái có thể nghe âm thanh tìm vị trí, tuy nói là lén lút lút lút đuổi theo, kỳ thật cũng chỉhằm mắt nhấn nút tiến tới đi theo ở phía sau mà thôi.

Lúc này Lantis đã cấp 103, Khổng Tây 87. Muốn đánh boss 120 là chuyện tuyệt đối không thể, chỉ cần bị tùy tiện quạt trúng một phát cũng đủ cho bọn họ uống một bình máu.

Hai người đi theo thủ lĩnh Chân To tới một hang động.

Nó cũng không đi vào, chỉ ngây ngốc cách cửa hang mấy mét.

[Mật] Tiểu Tây: Nó đang đợi vợ sao

[Mật] Tiểu Tây: Thiệt si tình nha

[Mật] Tiểu Tây: Hay chờ tình nhân?

[Mật] Tiểu Tây: Thiệt đa tình nha

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Lantis: Câm miệng

Ở cửa hang đợi chừng 20 phút, khi Khổng Tây nhàm chán bắt đầu nhổ ít cây cỏ hình dạng kỳ quái bên chân mình, áp trại phu nhân của quái Chân To trong truyền thuyết mới có chút xu thế muốn xuất hiện.

Mặt đất trong game bắt đầu rung động, trong loa truyền tới âm thanh “uỳnh uỳnh uỳnh” như người khổng lồ giẫm lên đất. Đây chính là cái gọi, người chưa thấy tiếng đã tới, vị áp trại phu nhân này thật sự khí thế quá mạnh mẽ.

Khổng Tây ngồi trước máy tính tấm tắc khen thầm, sùng bái.

Mặc dù âm thanh tiếng động lớn, nhưng vẫn chưa thấy hình dáng cụ thể của “phu nhân”, dẫn đầu xuất hiện trước cửa động là từng cụm từng cụm lửa đỏ. Boss Chân To rút người lại nhỏ xíu, cuối cùng chôn cả đầu vào ngực. Khổng Tây nhú mày, đột nhiên có cảm giác không tốt lắm.

Cảm giác không tốt lắm này được cái đuôi to khỏe màu đỏ đột nhiên xuất hiện chứng thực, mí phải của Khổng Tây giật thịch thịch, trở mắt nhìn một cái chân khác tương tự xuất hiện trên màn hình, cuối cùng là cái đầu khổng lồ của con Rồng Lửa.

[Mật] Tiểu Tây: Ra là đang đợi chồng...

[Mật] Tiểu Tây: Những thứ như chủng tộc quả nhiên chỉ là mây bay

~[Mật] Lantis: ...

Khổng Tây còn đang blabla cảm khái cặp đôi thần kỳ này, lời xin bết từ Lantis phát tới, nghi hoặc nhìn Lantis, nhấn xác nhận.

Xin bết vừa được thông qua, Lantis liền bết Khổng Tây lui ra sau thân cây, hoàn toàn ngăn cách tầm mắt giao lưu giữa bọn họ và con rồng khổng lồ.

Khổng Tây điều chỉnh góc độ, thân thể to lớn của Rồng Lửa lại xuất hiện trên màn hình.

Nó dường như đang găm thét với con quái Chân To, Chân To bị nó rổng đã sắp co thành quả bóng. Cuối cùng Rồng Lửa xoay đầu về phía nơi bọn họ đang ẩn nấp, phì phì mũi, vẻ mặt khinh thường quay đi hướng khác, quái Chân To sợ hãi rụt rè theo sát.

[Mật] Tiểu Tây: Diễn hình nhân thê thụ cùng bá vương công nè

~[Mật] Tiểu Tây: Lantis...

[Mật] Lantis: Ủ

[Mật] Tiểu Tây: Vào động xem chút đi

[Mật] Lantis: Ủ

Lantis để Khổng Tây xuống, hai người vào động.

Hang động này rất sâu rất rộng vừa thoáng mát lại khô ráo, không có tình trạng nhỏ nước, cũng không có lối rẽ, thông suốt đến cuối. Từ lúc bước vào, trong động truyền đến từng luồng âm thanh “ừ ừ”, vào sâu thêm một chút, một đầu Rồng Đen khổng lồ chiếm cứ cuối hang.

[Mật] Tiểu Tây: Quan hệ của chúng thật phức tạp, chóng mặt nha +_+

[Mật] Lantis: Tệ thụ Chân To, nữ vương thụ Rồng Đen, hoa tâm tra công Rồng Lửa, 3P ấy mà

[Mật] Tiểu Tây: Lantis cậu cũng hiểu mấy thứ này (o) rất tiến bộ rất bình tĩnh rất lạnh lùng nha

~[Mật] Lantis: Đương nhiên

[Mật] Tiểu Tây: Ồ~ ngạo kiều rồi >O<... [mật]="" lantis=""" câ="" miêng=""" hai=""" người=""" tiếp=""" tục=""" từ=""" từ=""" đi=""" lên=""" trước=""" trón=""" kỹ=""" sau=""" một=""" tâng=""" đá=""" cuối=""" đuôi=""" rổng=""" nhữ="" thứ=""" sáng=""" lấp=""" lánh=""" phía=""" sau=""" rổng=""" đen=""" nhất=""" thời=""" bày=""" ra=""" trong=""" tầm=""" mắt=""" bọn=""" họ=""" khổng=""" tây=""" chớp=""" chớp=""" cặp=""" mắt=""" bị=""" chói=""" lò="" tích=""" tắc=""" hiểu=""" đượ="" hóa=""" ra=""" rổng=""" thật=""" sự=""" rất=""" thích=""" trử="" tiền=""" bạc=""" châu=""" báu="" càn="" sáng=""" càn="" thích="" càn="" chát="" càn="" nhi="" nhi="" bảo="" thạch="" và="" trang="" bị="" lấp="" lánh="" như="" vậy="" tùy="" tiện="" cái="" nào="" cũng="" quý="" hiếm="" khổng="" tây="" lại="" cổ="" tình="" chỉ="" có="" hứng="" thú="" với="" một="" chiếc="" hộp="" nhỏ="" màu="" đen="" mà="" rổng="" đen="" đang="" gói="" đầu="" chiếc="" hộp="" đen="" nhánh="" đó="" rất="" có="" phong="" cách="" khổng="" tây="" bị="" hấp="" dẫn="" không="" chớp="" mắt="" [mật]="" tiểu="" tây="" lantis="" tớ="" muốn="" cái="" hộp="" đen="" kia!=""" [mật]="" lantis="" cái="" bị="" gói="" lên?""" [mật]="" tiểu="" tây="" ừ="" [mật]="" lantis="" thật="" sự="" muốn?""" [mật]="" tiểu="" tây="" rất="" muốn="" [mật]="" lantis="" thỏa="" mãn="" cậu="" lantis="" thay="" một="" bộ="" trang="" bị="" tâng="" tốc="" độ="" nhẫ="" đeo="" đầy="" ngón="" tay="" xong="" còn="" không="" quên="" dặn="" khổng="" tây="" ——="" [mật]="" lantis="" thay="" trang="" bị="" tâng="" tốc="" độ="" [mật]="" tiểu="" tây="" đều="" đã="" ở="" trên="" người="" [mật]="" lantis="" thêm="" hết="" điểm="" tự="" do="" vào="" nhanh="" nhẹn="" [mật]="" tiểu="" tây="" thêm="" hết="" rồi="" [mật]="" lantis="" cậu="" đứng="" xa="" một="" chút="" nếu="" tôi="" chạy="" không="" thoát="" lập="" tức="" chạy="" thẳng="" về="" trước="" dừng="" quay="" đầu="" lại="" [mật]="" tiểu="" tây="" ===== [mật]="" lantis="" lag?""" [mật]="" tiểu="" tây="" tớ="" nhớ="" tới="" tớ="" có="" một="" cái="" kỹ="" năng="" [mật]="" tiểu="" tây="" lời="" chúc="" phúc="" từ="" rừng="" rậm="" tâng="" lực="" phòng="" ngự="" và="" tốc="" độ="" di="" chuyển="" có="" 2="" giây="" miễn="" dịch="" tất="" cả="" công="" kích="" thời="" gian="" phục="" hồi="" 1="" phút="" [mật]="" lantis="" ở="" đâu="" ra?""" [mật]="" tiểu="" tây="" càn="" cây="" nhỏ="" cho="" o(_)o~="" [mật]="" lantis="" lần="" sau="" về="" nhớ="" cám="" ơn="" nó="" tìm="" nơi="" xa="" nhất="" có="" thể="" phóng="" kỹ="" năng="" trón="" ở="" đó="" nếu="" đánh="" thức="" rổng="" đen="" khi="" nó="" đánh="" tôi="" thì="" chúc="" phúc="" cho="" tôi="" khổng="" tây="" vừa="" muốn="" vui="" vẻ="" đồng="" ý="" đột="" nhiên="" nghĩ="" đến="" nếu="" cậu="" không="" nắm="" chắc="" thời="" gian="" sử="" dụng="" kỹ="" năng="" quá="" sớm="" hoặc="" quá="" trễ="" đều="" có="" thể="" khiến="" lantis="" chết="" vậy="" chẳng="" khác="" nào="" bảo=""

cậu=" " cầm=" " tính=" " mạng=" " của=" " lantis=" " trong=" " tay=" " !==" " không=" " được=" " với=" " trình=" " độ=" " tay=" " mơ=" " như=" " cậu=" " làm=" " được=" " vậy=" " mới=" " là=" " lạ=" " không=" " tây=" " khóc=" " vừa=" " định=" " phản=" " đối=" " đình=" " công=" " lantis=" " đã=" " mang=" " theo=" " kiếm=" " lách=" " đến=" " sau=" " rỗng=" " đen=" " không=" " tây=" " vừa=" " hoảng=" " hốt=" " nghĩ=" " "ra=" " kiếm=" " của=" " lantis=" " cũng=" " tăng=" " tốc=" " độ=" " vừa=" " hoảng=" " hốt=" " rẽ=" " vào=" " góc=" " chờ=" " cậu=" " tới=" " nơi=" " lantis=" " đã=" " đứng=" " dưới=" " mũi=" " rỗng=" " đen=" " [mật]=" " lantis=" " chuẩn=" " bị=" " [mật]=" " tiểu=" " tây=" " here=" " we=" " go=" " [mật]=" " lantis=" " ...=" " giờ=" " phút=" " này=" " còn=" " có=" " húng=" " thú=" " khoe=" " tiếng=" " anh=" " lantis=" " cầm=" " lạng=" " muốn=" " lấy=" " đồ=" " từ=" " quai=" " cần=" " một=" " khoảng=" " thời=" " gian=" " nhất=" " định=" " hệ=" " thống=" " trước=" " tiên=" " sẽ=" " hỏi=" " người=" " chơi=" " có=" " xác=" " định=" " muốn=" " lấy=" " vật=" " phẩm=" " không=" " sau=" " đó=" " màn=" " hình=" " bên=" " dưới=" " sẽ=" " xuất=" " hiện=" " một=" " thanh=" " tiến=" " độ=" " lấy=" " đồ=" " lui=" " vào=" " góc=" " tới=" " không=" " tây=" " không=" " chớp=" " mắt=" " nhìn=" " chăm=" " chăm=" " về=" " phía=" " rỗng=" " đen=" " trong=" " tích=" " tắc=" " khi=" " lantis=" " chạm=" " vào=" " hộp=" " rỗng=" " đen=" " liền=" " có=" " dấu=" " hiệu=" " muốn=" " tỉnh=" " lại=" " đầu=" " tiên=" " là=" " giật=" " giật=" " râu=" " rỗng=" " sau=" " đó=" " phì=" " mũi=" " hơi=" " lách=" " lách=" " đầu=" " cuối=" " cùng=" " đột=" " ngột=" " mở=" " to=" " mắt=" " đó=" " là=" " một=" " đôi=" " mắt=" " màu=" " vàng=" " kim=" " nhạ=" " đồng=" " tử=" " hẹp=" " dài=" " xoay=" " trái=" " chuyển=" " phải=" " sau=" " đó=" " dừng=" " trên=" " người=" " lantis=" " lại=" " phì=" " mũi=" " một=" " cái=" " rỗng=" " đen=" " lộ=" " vẻ=" " phần=" " nộ=" " rỗng=" " đều=" " ghét=" " nhân=" " loại=" " trộm=" " đồ=" " của=" " chúng=" " rồ=" " ràng=" " chỉ=" " là=" " một=" " thực=" " thể=" " bé=" " nhỏ=" " lại=" " có=" " gan=" " tày=" " trời=" " nó=" " hơi=" " lay=" " động=" " từ=" " mặt=" " đất=" " đứng=" " lên=" " lantis=" " như=" " trước=" " vẫn=" " không=" " nhúc=" " nhích=" " đung=" " đưa=" " đứng=" " vững=" " thân=" " thể=" " rỗng=" " đen=" " giờ=" " móng=" " vuốt=" " lúc=" " này=" " hộp=" " đã=" " biến=" " mất=" " lantis=" " chuyển=" " động=" " bắt=" " đầu=" " chạy=" " về=" " phía=" " không=" " tây=" " không=" " tây=" " căng=" " thẳng=" " đặt=" " ngón=" " trở=" " trên=" " phím=" " tắt=" " con=" " số=" " cùng=" " công=" " thức=" " bay=" " tới=" " bay=" " lui=" " trong=" " đầu=" " trọng=" " lượng=" " của=" " móng=" " vuốt=" " lực=" " cản=" " không=" " khí=" " trọng=" " lực=" " trái=" " đất=" " tốc=" " độ=" " di=" " chuyển=" " của=" " lantis=" " cả=" " thời=" " gian=" " phóng=" " kỹ=" " năng=" " không=" " tây=" " cấp=" " tốc=" " tính=" " nhắm=" " cực=" " kỳ=" " bối=" " rối=" " tính=" " toán=" " thời=" " gian=" " móng=" " vuốt=" " nâng=" " lên=" " đến=" " lúc=" " chạm=" " tới=" " lantis=" " sau=" " đó=" " khi=" " móng=" " vuốt=" " vung=" " tới=" " quyết=" " đoán=" " nhấn=" " nút=" " chúc=" " phúc=" " vừa=" " đúng=" " lúc=" " tới=" " trên=" " người=" " lantis=" " ở=" " một=" " giây=" " trước=" " khi=" " móng=" " vuốt=" " rơi=" " xuống=" " anh=" " không=" " tây=" " thở=" " ra=" " một=" " hơi=" " thật=" " dài=" " từ=" " đầu=" " đến=" " cuối=" " cùng=" " lắm=" " chỉ=" " 4=" " giây=" " thể=" " mà=" " khiến=" " cậu=" " kinh=" " sợ=" " ra=" " một=" " thân=" " mồ=" " hôi=" " lạnh=" " cho=" " dù=" " có=" " 2=" " giây=" " miễn=" " dịch=" " lantis=" " vẫn=" " bị=" " vổ=" " bay=" " thẳng=" " lên=" " không=" " trung=" " nhưng=" " cuối=" " cùng=" " không=" " chết=" " thắm=" " dưới=" " vuốt=" " rỗng=" " thời=" " gian=" " miễn=" " dịch=" " vừa=" " qua=" " ánh=" " sáng=" " đỏ=" " thể=" " hiện=" " việc=" " uống=" " máu=" " lách=" " hiện=" " trên=" " người=" " lantis=" " sau=" " đó=" " anh=" " biến=" " mất=" " giữa=" " không=" " trung=" " không=" " tây=" " kinh=" " ngạc=" " chớp=" " chớp=" " mắt=" " nhìn=" " khoảng=" " không=" " trước=" " mặt=" " tại=" " sao=" " không=" " thấy=" " đâu!=" " một=" " giây=" " sau=" " lantis=" " biến=" " mất=" " giữa=" " không=" " trung=" " đột=" " nhiên=" " xuất=" " hiện=" " bên=" " người=" " không=" " tây=" " dọa=" " không=" " tây=" " té=" " bịch=" " xuống=" " ghé=" " đặt=" " móng=" " lên=" " đất=" " không=" " tây=" " đau=" " đón=" " thiếu=" " chút=" " bật=" " khóc=" " làm=" " cái=" " gì=" " vậy=" " đột=" " nhiên=" " biến=" " mất=" " đột=" " nhiên=" " xuất=" " hiện=" " kinh=" " dị=" " hơn=" " cả=" " phim=" " ma=" " khó=" " khăn=" " vịn=" " bàn=" " đứng=" " lên=" " không=" " tây=" " xoa=" " xoa=" " cái=" " móng=" " bị=" " té=" " đau=" " đón=" " nâng=" " ghé=" " lên=" " ngồi=" " trở=" " lại=" " trước=" " máy=" " tính=" " [mật]=" " lantis=" " chạy=" " [mật]=" " lantis=" " sao=" " không=" " chạy!=" " [mật]=" " lantis=" " tiểu=" " tây!=" " ngây=" " ngốc=" " cái=" " gì!=" " [mật]=" " lantis=" " ...=" " rỗng=" " đen=" " nơi=" " xa=" " kia=" " không=" " đuổi=" " theo=" " mà=" " đứng=" " tại=" " chỗ=" " không=" " ngừng=" " rít=" " gào=" " nhìn=" " điệu=" " bộ=" " này=" " là=" " tính=" " triệu=" " hồi=" " rỗng=" " lửa=" " về=" " định=" " đưa=" " cậu=" " và=" " lantis=" " vào=" " thể=" " gọng=" " kiềng=" " không=" " tây=" " lập=" " tức=" " ý=" " thức=" " được=" " bọn=" " họ=" " không=" " thể=" " chậm=" " trễ=" " nửa=" " [mật]=" " tiểu=" " tây=" " đến=" " đây=" " đến=" "

đây,=" mau=" chạy=" mau=" chạy=" [mật]=" lantis=" ...=" vì=" vậy,=" đôi=" cầu=" nam=" nam=" này,=" sau=" khi=" vô=" sĩ=" đoạt=" gổ=" đầu=" của=" người=" khác=" xong,=" co=" giò=" chạy=" trốn,=" lại=" cổ=" tình=" để=" bọn=" họ=" cứ=" như=" vậy=" mà=" chạy=" thẳng=" một=" đường=" không=" gặp=" bắt=" cứ=" chuyện=" gì=" đến=" khu=" quái=" chân=" to.=" theo=" như=" lời=" của=" cầu=" nam=" khổng=" tây,=" “có=" lẽ=" tra=" công=" đang=" cùng=" tiện=" thụ=" phong=" lưu=" khoái=" hoạt,=" không=" rảnh=" trông=" nom=" sống=" chết=" của=" nữ=" vương=" thụ.”=" “không=" nên=" 3p=" a~=" đề=" tiện=" khổng=" tây=" kết=" luận=" như="">>

24. Chương 24: Bán Manh Đáng Xấu Hồ Hử~

Đây là một buổi sáng sớm của tháng 9, Khổng Tây lại lần nữa bị âm thanh khoan đục cộc cộc từ nhà hàng xóm đánh thức.

Cậu nằm trong chăn cào rối tóc mình, thò tay khác bắt lấy đồng hồ báo thức bên giường, hí mắt nhìn, đã 8 giờ. Khổng hề có cảm giác dậy trễ, Khổng Tây lười biếng ở trên giường duỗi thắt lưng một cái, vật lộn rời khỏi chăn nệm mềm mại.

Tất điều hòa, xuống giường, kéo rèm cửa sổ, ánh sáng mặt trời rực rỡ nháy mắt tràn ngập căn phòng.

Khổng Tây mở cánh cửa sổ sát đất, đi đến ban công, thân thể dưới ánh mặt trời ấm áp sớm mai vẫn không mấy linh hoạt, tầm mắt vô thức quét dọc đường phố. Sau đó khi quét đến lối đi trước sân nhà mình thì đột ngột dừng lại, người đàn ông khôi ngô trong siêu thị kia đang đứng trên lối nhỏ đó, nhìn về phía cậu. Khổng Tây lập tức cứng ngắc, tay vốn đang xoa thắt lưng nhất thời không biết bỏ xuống thể nào.

Người kia vẫn đứng không động đậy, không rõ mục đích nhìn Khổng Tây đang cứng ngắc.

Khổng Tây đột nhiên có cảm giác nhộn nhạo như bị thị gian, trong lòng bực bội một trận, nhẹ nhẹ di chuyển chân, cấp tốc trốn vào nhà, sau đó đóng cửa sổ, kéo rèm.

Núp sau rèm cửa trấn an trái tim đập thịch thịch của mình, Khổng Tây hé mở một đường nhỏ, lén nhìn ra bên ngoài.

Người kia đã không còn trên lối đi, tâm tình căng thẳng của cậu cuối cùng thuyên giảm, nhưng một giây tiếp theo lại treo cao, bởi vì chuông cửa nhà cậu vang lên.

Khoảng thời gian này, các chị đều đã đi làm, đi quét dọn vệ sinh chắc còn chưa tới, nói cách khác trong nhà chỉ có một mình cậu!

Khổng Tây lại cào rối tóc mình, sau đó như nghĩ đến cái gì, tay đang nắm tóc chuyển sang vuốt, xử lý sơ đám tóc rối bời.

Chuông cửa vẫn đang vang, xoắn xuýt một hồi cuối cùng vẫn phải chạy xuống lầu, Khổng Tây đứng trước cửa hít sâu một hơi, kéo mở cửa.

Người đàn ông thu hồi tay vốn còn muốn nhấn chuông cửa, trưng ra khuôn mặt tuần tú, nhìn Khổng Tây.

Khổng Tây dưới ánh mắt nam nhân hơi rụt rụt bả vai. Làm gì mà mặt như đòi nợ vậy, mới sáng sớm tính dọa người sao, Khổng Tây , đối diện ánh mắt lạnh nhạt của người kia, lắp bắp chào hỏi: “Xin... xin chào.”

Người đàn ông hơi dịu sắc mặt xuống, giọng nói vẫn có chút gượng gạo: “Xin chào, tôi là chủ nhà kế bên vừa chuyển tới, tên gọi Đông Dã, Đông của hướng Đông, Dã của đồng ruộng.”

Khổng Tây mở to đôi mắt trong sáng ngập nước nhìn anh, ý bảo anh nói tiếp đi.

Đông Dã bị nhìn mà có chút xấu hổ, hơi tránh tầm mắt, không quá có thành ý tiếp tục nói: “Gần đây đang tu sửa, hơi ồn ỉ, hy vọng không quấy rầy cậu...”

Làm sao có thể không quấy rầy! Khổng Tây lập tức xù lông, sáng 7 giờ bắt đầu, ồn ào đến tối 9 giờ, giữa trưa cũng không dừng lại, cái chân giò bà nội nó, không cần nghỉ ngơi à!

Song, lời này Khổng Tây chỉ dám gào rú trong lòng, trước bộ mặt kia của Đông Dã cậu không có gan nói, rõ ràng là một gương mặt rất đẹp trai, tại sao vừa nhìn lại có cảm giác như anh hai xã hội đen.

Khổng Tây bĩu môi, không quá cam tâm tình nguyện nói: “Không sao.” Vừa nói còn vừa phối hợp động tác tay chân, vẩy vẩy tay lên xuống, cực kỳ giống người nước ngoài.

Đông Dã nhìn thấy tất cả động tác nhỏ đáng yêu của cậu, mặt không đổi cong cong khoe miệng, đôi môi vốn luôn mím chặt tích tắc cong lên một độ cong đẹp mắt.

Khổng Tây đang cúi đầu không chú ý, che miệng mơ mơ màng màng ngáp một cái, xong mới ngẩng đầu, khoe mắt treo theo một giọt nước mắt nặn ra khi ngáp: “Còn chuyện gì không?”

“Cậu vẫn chưa nói với tôi tên của cậu.”

Trong lòng Khổng Tây bật giờ ngón giữa với anh ta, tôi thiếu nợ gì anh hay sao phải nói cho anh tên của tôi cho dù anh đẹp trai cũng không có quyền như vậy a a!!

Đương nhiên, lời này cậu cũng không có can đảm nói ra.

Trên thực tế, Khổng Tây vô cùng căng thẳng lấy chân trái đạp đạp chân phải, đây là thói quen của cậu, khi căng thẳng sẽ vô thức đạp chân.

Cậu không dám nhìn thẳng Đông Dã, lại cúi đầu, phối hợp giọng nói nhỏ xúu giới thiệu đại danh của mình: “Khổng Tây, Khổng của Khổng Tước, Tây của hướng Tây...”

“Tôi chắc không khùng bỏ đến mức cậu không dám nhìn tôi chứ?” Đông Dã dường như không thích bộ dáng cậu cúi đầu nói chuyện, ngữ điệu hơi kém.

Khổng Tây đương nhiên nghe được anh không vui, ngoan ngoãn ngẩng đầu, tăng âm lặp lại lần nữa: “Khổng Tây, Khổng Tước xòe đuôi về hướng Tây!”

Khoe miệng Đông Dã rõ ràng giật giật mấy cái, đưa qua thư mời cầm trên tay, nói: “Ngày kia sửa sang xong, tôi sẽ mở một bữa tiệc nhỏ, đến nhé.”

Ngoan ngoãn nhận tờ giấy màu trắng ngà, Khổng Tây rất chân thành gật gật đầu, “Nhất định đến!”

Có cơm chùa không đi mới là ngốc, trong lòng Khổng Tây vui như hoa nở, tuyệt đối phải đi!

Tổng tiền Đông Dã, Khổng Tây trở vào nhà, tiện tay để thiệp mời lên bàn, nhảy nhót đến nhà bếp kiểm ăn.

Lục lọi tất cả góc ngách trong nhà bếp, cậu không tìm được thứ gì để ăn, Khổng Tây khóc, rõ ràng mấy ngày trước cậu mới đi siêu thị, một đồng thực phẩm đông lạnh a một đồng đồ ăn vặt a, nhất định là chị ba lấy ăn khuya sạch rồi. Khổng Tây bị kịch sau khi sàng lọc một lượt đành lấy ra một bao bánh mì trong tủ lạnh, uống miếng nước đun sôi nuốt xuống.

Bánh mì nước đun sôi, Khổng Tây đáng thương đến độ muốn bật khóc, càng thêm mong chờ bữa tiệc ngày kia, nhất định phải dành bụng ăn cho no!

Sau khi ngược đãi bụng mình xong, tâm tình Khổng Tây cực kỳ tệ, cũng không có hứng thú đi đọc sách, chạy thẳng về phòng, mở máy tính chơi game.

Lòng tràn trề hy vọng đăng nhập, lại không thấy được người muốn gặp.

Lantis còn chưa login.

Khổng Tây thật sự không thể hình dung tâm tình hiện tại của mình, chỉ biết vốn tệ giờ càng thêm tệ.

Tóm gọn, chính là Khổng Tây mất hứng, mà phiền toái là, cậu căn bản không biết tại sao lại mất hứng.

Hôm qua hai người cũng không tiếp tục thăng cấp, từ khu quái Chân To trở về thành chính Khổng Tây trực tiếp logout, chưa mở hộp với Lantis.

Hộp ở trong túi của Lantis, bây giờ Lantis không onl, tự nhiên cậu cũng không có cách nào chơi trò vận may an ủi tâm tình xoắn xuýt của mình.

Khổng Tây buồn bực thả Phượng Hoàng ra, ý định dùng đứa nhỏ tàn tật an ủi trái tim thủy tinh vỡ vụn của mình.

Vài ngày không thấy, gà con đỏ rực, sản phẩm thử nghiệm của KFC, đã mọc ra một lớp lông màu vàng, đáng yêu không ít, cực kỳ giống gà mới sinh. Nó vừa đạt được tự do thì bắt đầu tung tăng chạy loạn, nhưng bất kể nó chạy đi đâu cũng không thể ra khỏi phạm vi 5 mét quanh chủ nhân.

Khổng Tây cũng không quan tâm nó, lờ lờ ra bắt đầu chế thuốc.

Hôm qua khi cùng Lantis canh ngoài hang Rồng Lửa, Khổng Tây vì quá nhàm chán, nhổ rất nhiều cây cỏ kỳ quái ngoài động, mặc kệ hình dáng ra sao đều nhổ lấy nhổ để, hiện tại vừa lúc dùng phát tiết tâm tình.

Vì vậy, người chơi hôm nay đi ngang qua cổng Đông thành Eli đều thấy được một hình ảnh thế này —— một cô bé Được Sư mặc bộ váy liền thân màu xanh biển, chống cằm canh bên lò hình hồ lô, bên người còn có một con gà con màu vàng đáng yêu, tò mò nhìn chăm chăm chủ nhân của mình, thường thường dụi dụi đầu lên cánh tay chủ nhân, mỗi lần dụi, trên đầu sẽ bay ra hàng chữ: “Chủ nhân, cầu ôm một cái~”

Luôn ngồi trước máy tính, Khổng Tây đương nhiên thấy gà con đang bán manh, nhưng hiện tại cậu thật sự không có tâm tình bán manh với nó.

Rõ ràng đã nói buổi sáng sẽ online, giờ sắp 9 giờ, còn chưa thấy đâu. Không lẽ đêm qua sau khi tạm biệt cậu lại chạy đi lêu lổng? Đàn đúm? Tán gái? Lăn giường?

Khổng Tây càng nghĩ càng hồng, nháy mắt có cảm giác đang xoay vòng vòng.

Ngày càng nhiều người chơi tụ tập ở cổng Đông thành, thậm chí có người lên thế giới rống một câu “Đến cổng Đông thành vây xem gà con hiếm lạ bán manh nè

” đưa tới càng nhiều quần chúng không rõ chân tướng vây xem.

Khổng Tây bị câu này làm cho khóe miệng giật giật, gà con mà trở thành vật hiếm lạ, cậu thật sự không làm sao nghĩ ra điểm tương đương giữa chúng.

Tại đây chúng ta không thể không cười nhạo hiểu biết ít ỏi của Khổng Tây về trò chơi. Quả thật có rất nhiều loại thú cưng, nhưng mấy con thú cưng kia đều chú trọng tính thực dụng chiến đấu, không quá quan tâm bề ngoài và hình tượng, thẳng thắn mà nói, bất kể có lợi hại không, mỗi con thú cưng đều xấu tương đương nhau. Cho nên mới có nhiều người như vậy đến vây xem Phượng Hoàng nhìn như gà con của Khổng Tây.

Khổng Tây thản nhiên tiếp nhận vây xem, rất bình tĩnh làm chuyện của mình.

Theo số lần chế thuốc tăng dần, cậu đã nắm được căn cứ vào hình dáng ngọn lửa khi chế thuốc mà quyết định có thêm cỏ hay không và số lượng thêm vào, mà cỏ lần trước ngắt đều là loại hiếm lạ, cho nên lần này luyện ra được thuốc có thuộc tính tốt hơn trước kia, đương nhiên cũng có luyện ra thứ kỳ cục, chẳng hạn như thuốc “Thay Đổi Màu Tóc”.

Trong đám quần chúng vây xem vẫn luôn im lặng, đã có người đặt vấn đề hỏi có bán thú cưng không, có điều Khổng Tây đều không quan tâm. Trong đó kiên nhẫn nhất phải kể đến một đôi tình nhân, nữ sinh một mực quần lấy Khổng Tây hỏi gà con bán bao nhiêu tiền.

Nữ sinh thấy Khổng Tây vẫn không để ý, đoán chừng mãi không được trả lời đã có chút không thoải mái, bắt đầu ở trước mặt mọi người làm nũng nam sinh bên cạnh.

[Cận] Nhân Nhật: Đáng ghét mà, cô ấy không thèm để ý em

Nam sinh lập tức nhìn không được, dẫn theo cô bạn gái nhỏ của mình tiến lên mấy bước.

[Cận] A Trạch: Này, cô gái, cô bán hay không thì nói một lời đi

Khổng Tây còn chưa kịp phản ứng, gà con bên cậu đã kích động nhảy dựng lên, đội cái tên “Người Ta Không Phải KFC” trên đầu, vọt tới trước nam sinh, dùng miệng mổ hấn, trên đầu còn bay ra một câu: “Tên xấu xa, không được ăn hiếp chủ nhân nhà tôi~!”

Nam sinh như bị dọa, đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích. Đám người xung quanh ngược lại lập tức không ngừng hô hào.

[Cận] Nhân Nhật: Mẹ ơi ~~ đáng yêu quá !!!!

[Cận] Nụ Cười Hồng Nhan: A a a a, manh chết tôi

[Cận] Người Ấy: Ông trời

tại sao lại đáng yêu thế

Một đám con gái không chịu được trước thứ đáng yêu.

Khổng Tây bị khung cảnh trước mắt giật tại chỗ, vẻ mặt như muốn ngất đi, vội vàng thu Phượng Hoàng mắt mặt của mình về, thu luôn lò vừa luyện xong, cấp tốc rời khỏi hiện trường.

25. Chương 25: Đại Hội Tỷ Võ – 1

Thành công đào thoát khỏi hiện trường, Khổng Tây đứng cạnh bồn hoa lớn ở quảng trường, lấy loại thuốc kỳ lạ làm vừa rồi ra dùng. Trong nháy mắt, mái tóc đen thẳng xinh đẹp của cậu trở nên quần đỏ, váy dài vốn màu xanh biển biến thành áo ngắn hở rốn cùng váy juyp đỏ rực.

Trong sáng động lòng người hóa thành mỹ nữ gợi cảm nóng bỏng.

Khổng Tây điều khiển nhân vật xoay một vòng, váy tung bay, lộ ra quần lót chữ T bên trong.

Quần lót chữ T... Khổng Tây lập tức hỗn loạn.

[Cận] Cười Lừa Xem Hát: Ô, em gái Tiểu Tây gợi cảm quá ()

Khổng Tây nhìn thoáng qua Cười Lừa hai mắt biến hình trái tim đứng trước mình, nhấn động tác Marilyn Monroe đặc biệt của nữ sinh, đồng thời cấp tốc gõ một câu vào kênh ——

[Cận] Tiểu Tây: A~~ sắc lang

Vì vậy, xuất hiện trước mắt Cười Lừa là một mỹ nữ ăn mặc gợi cảm nóng bỏng, hơi nghiêng người về trước, hai tay che ngay trước váy, trên đầu bay “A~~ sắc lang

”.

Lúc này đổi lại Cười Lừa hỗn loạn.

Hai người trao nhau hỗn loạn xong, Cười Lừa nghiêm túc bày tư thế đứng trước Khổng Tây.

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Lantis không ở cùng em?

[Cận] Tiểu Tây: Cậu ấy còn chưa onl QAA

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Ách... vậy em ở đây làm gì?

[Cận] Tiểu Tây: Vừa rồi bị vây xem, tở ở chỗ này cải trang...

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Không chỗ đi?

[Cận] Tiểu Tây: Không chỗ đi...

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Anh cảm thấy hôm nay có gì lạ lạ

[Cận] Tiểu Tây: Là chỗ nào?

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Nói chuyện với em rất bình thường!

[Cận] Tiểu Tây: Đàn ông sao đều khó phục vụ vậy (”)

[Cận] Tiểu Tây: Thần kinh cũng ghét, bình thường cũng chê

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: ... xem như anh chưa nói gì

Hai người lại một hồi mắt to trừng mắt nhỏ.

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Đi hoạt động không?

[Cận] Tiểu Tây: Hoạt động gì?

[Cận]Cười Lừa Xem Hát: Hoạt động Khai Giảng, em không biết?

[Cận] Tiểu Tây: Không biết >O< hoạt="" động="" khai="" giảng="" có="" 2="" cái,="" một="" là="" chạy="" đua="" với="" hoa="" tâm="" yêu="" chạy="" đường="" dài,="" có="" thể="" đuổi="" kịp="" hoa="" tâm="" chạy="" đến="" điểm="" cuối="" được="" tính="" hoàn="" thành="" nhiệm="" vụ.="" cái="" khác="" là="" chạy="" nhiệm="" vụ="" tuần="" hoàn,="" tổng="" cộng="" 20="" vòng,="" mỗi="" vòng="" sẽ="" ngẫu="" nhiên="" đưa="" ra="" một="" nhiệm="" vụ,="" đơn="" giản="" thì="" hỏi="" mấy="" vấn="" đề="" như="" “1+1=?”, phức="" tạp="" thì="" đòi="" bạn="" nộp="" 10="" viên="" tinh="" thể="" trắng,="" trong="" khi="" làm="" nhiệm="" vụ="" có="" khả="" năng="" ngẫu="" nhiên="" nhận="" quà="" tặng,="" hết="" thấy="" đều="" cần="" xem="" số.="" khổng="" tây="" đi="" theo="" cười="" lừa="" đến="" trước="" mặt="" npc="" hoa="" tâm.="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát:="" đợi="" chút="" nha="" [cận]="" tiểu="" tây:="" ai="" nữa?="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát:="" vợ="" và="" em="" gái="" anh="" [cận]="" tiểu="" tây:="" cậu="" mà="" cũng="" có="" người="" muốn!="" [cận]="" tiểu="" tây:="" không="" đúng,="" tớ="" muốn="" nói="" không="" phải="" cái="" này.="" vợ="" cậu="" là="" ai?="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát:="" minoo="" [cận]="" tiểu="" tây:="" minoo="" mạnh="" mẽ="" như="" vậy!="" thế="" mà="" lại="" để="" ý="" cậu="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát:="" vì="" sao="" chướng="" mắt="" anh="" qaq="" [cận]="" tiểu="" tây:="" bởi="" vì="" cậu="" rất="" đàn="" bà!="" minoo="" vừa="" vặn="" ngược="" lại!!="" [cận]="" tiểu="" tây:="" hai="" người="" các="" cậu="" mà="" yêu="" đương,="" trên="" tinh="" thần="" là="" les,="" biểu="" hiện="" ra="" thì="" ngôn="" tình,="" minoo="" đàn="" ông="" như="" vậy,="" lại="" sẽ="" khiến="" cậu="" nghĩ="" như="" đang="" làm="" gay.="" ô~="" tớ="" loạn="" rồi...="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát:="" người="" ta="" mới="" nói="" 3="" câu,="" em="" đã="" chực="" câu="" ~o(="" >_<)o~~="" [cận]cười="" lừa="" xem="" hát:="" anh="" cũng="" bị="" em="" làm="" cho="" loạn="" rồi=""><... [cận]="" tiểu="" tây:="" cười="" lừa,="" cậu="" lại="" đàn="" bà...="" thế="" là="" hai="" người="" cứ="" như="" thế="" mà="" loạn,="" cho="" đến="" khi="" minoo="" cùng="" cô="" em="" trong="" truyền="" thuyết="" của="" cười="" lừa="" xuất="" hiện.="" [cận]minoo:="" honey="" ~="" [cận]="" mặt="" mặt:="" anh="" ~="" khổng="" tây="" nháy="" mắt="" không="" nói="" nên="" lời,="" em="" gái="" cười="" lừa="" lại="" là="" mặt="" mặt,="" quá="" hỗn="" loạn.="" mặt="" mặt="" như="" trước="" vẫn="" chỉ="" thích="" con="" trai="" không="" ưa="" con="" gái,="" đối="" với="" khổng="" tây="" làm="" như="" không="" thấy.="" khổng="" tây="" cũng="" không="" thèm="" để="" ý.="" cười="" lừa="" tạo="" đội,="" thêm="" 3="" người="" vào,="" rồi="" chuyển="" đội="" trưởng="" cho="" khổng="" tây.="" [đội]cười="" lừa="" xem="" hát:="" lát="" nữa="" tiểu="" tây="" đi="" nhận="" nhiệm="" vụ,="" sau="" đó="" chạy="" đua="" với="" hoa="" tâm="" [đội]minoo:="" tiểu="" tây="" có="" lên="" (o^o)(^o)="" [đội]="" tiểu="" tây:="" còn="" các="" cậu?="" [đội]cười="" lừa="" xem="" hát:="" bọn="" anh="" chạy="" theo="" em="" o(_)o~="" [đội]="" tiểu="" tây:="" không="" ngờ="" tớ="" cũng="" có="" ngày="" được="" người="" gửi="" gắm="" [đội]cười="" lừa="" xem="" hát:="" điều="" đó="" chúng="" tớ="" em="" lợi="" hại="" [đội]="" tiểu="" tây:="" không,="" điều="" đó="" chúng="" tớ="" có="" người="" còn="" vô="" dụng="" hơn="" tớ...="" [đội]="" mọi="" người:="" ...="" khổng="" tây="" không="" tiếp="" tục="" tán="" gẫu="" nữa,="" tiến="" lên="" đối="" thoại="" với="" hoa="" tâm.="" hoa="" tâm:="" “người="" ta="" thích="" nhất="" là="" chạy="" đường="" dài,="" học="" tập="" cũng="" giống="" như="" chạy="" đường="" dài,="" khai="" giảng="" mọi="" người="" phải="" học="" tập="" tốt="" cũng="" phải="" chăm="" chạy="" đường="" dài="" nha!”="" khổng="" tây:="" ...="" câu="" thoại="" của="" npc="" này="" cũng="" thật="" sự="" đủ="" khùng.="" nhân="" xác="" định,="" hệ="" thống="" thông="" báo="" hoạt="" động="" mỗi="" ngày="" chỉ="" có="" 2="" lần="" cơ="" hội.="" trên="" đầu="" hoa="" tâm="" bay="" ra="" một="" câu:="" “anh="" ơi="" mau="" đuổi="" theo="" người="" ta="">

~~” sau đó vắt giò lên cổ chạy. Khổng Tây lập tức hỗn loạn, theo sát, phía sau kéo theo 3 con sâu gạo.

Thành Eli là một nơi có địa hình khá phức tạp, ở đây tập trung gần một nửa lượng NPC trong game, có NPC thì phải thiết kế nhà cửa xem như cột mốc cho họ, có nhà cửa sẽ có đủ loại đường cong ngã rẽ. Hoa Tâm dẫn Khổng Tây chạy khắp thành chính một hồi, may mắn Khổng Tây có trí nhớ tốt, nơi nào đã đi qua đều nhớ rõ, nếu không hoàn toàn có thể bị bỏ lại. Nhưng cuối cùng cậu vẫn bị Hoa Tâm bỏ lại. Vì khi cậu chạy tới quảng trường thì thấy Lantis đứng trước đài phun nước bày hàng. Khổng Tây lập tức tung tăng chạy tới, vất Hoa Tâm cùng hoạt động sang một bên, xoay quanh Lantis một vòng lại một vòng, đỉnh đầu không ngừng bay ra đủ loại câu chữ. [Cận] Tiểu Tây: Lantis

[Cận] Tiểu Tây: Anh yêu

[Cận] Tiểu Tây: Đứng bán ở chỗ này mà không nói với người ta một tiếng [Cận] Tiểu Tây: Người ta muốn mua anh lâu rồi~ xấu hổ hí hí

[Cận] Tiểu Tây: Bất kể là bán nghệ hay bán thân em đều bao hết~ mau nhảy vào ***g ngực em làm nũng đi

[Cận] Mọi Người: ... [Cận] Lantis: Câm miệng! Lantis thu quầy, Khổng Tây đúng lúc xin giao dịch. Chờ anh đồng ý, Khổng Tây thả vào 600 vàng cùng thuốc vừa luyện được. Khóa, xác nhận lần nữa. Lantis bên kia lại chậm chạp không nhấn xác nhận. [Cận] Tiểu Tây: ? Sao thế [Cận] Lantis: Có ý gì? [Cận] Tiểu Tây: Đáng ghét, mua cậu cả đời đó, xấu hổ hí hí ~ [Cận] Tiểu Tây: Thuốc thuộc tính lần này khá tốt, tớ ăn hệ pháp thuật, hệ vật lý cho cậu, đừng bán nha [Cận] Tiểu Tây: Đừng nói là cảm động đến mức không tìm thấy nút xác nhận ở đâu nha

[Cận] Lantis: ... [Cận] Cười Lừa Xem Hát: Thuốc gì? [Cận] Tiểu Tây: Thuốc tráng dương! [Cận] Cười Lừa Xem Hát: ... Khổng Tây chọn khung thuộc tính nhân vật của Lantis, tắt mở liên tục, nhìn số liệu lượng máu cao nhất, chí mạng và chính xác của cậu ấy từ từ bay lên. Yên lặng tính toán, xác định Lantis đã ăn hết tất cả thuốc, Khổng Tây mỹ mãn tắt khung thuộc tính. [Cận] Lantis: Sao biến thành như vậy? [Cận] Tiểu Tây: Tổ sợ cậu nhìn cả ngày nhăm chán, cho cậu chút mới mẻ cùng kích thích

[Cận] Tiểu Tây: Có hưng phấn không [Cận] Lantis: Không đẹp [Cận] Tiểu Tây: ... Khổng Tây , kết quả tên này cũng ghét bỏ cậu. [Cận] Mật Mật: Có làm hoạt động nữa không? [Cận] Lantis: Hoạt động gì? [Cận] Cười Lừa Xem Hát: Hoạt động chạy đua [Cận] Mật Mật: Không làm tôi đi [Cận] Lantis: Đi đi. Tiểu Tây, lui đội [Cận] Tiểu Tây: Vâng~ Khổng Tây cấp tốc lui đội, chạy theo Lantis. Hai người tới trường tỷ võ. Khổng Tây cả kinh, không phải là thấy cậu xấu mà muốn chém cậu chứ o(_) Thanh Long, Chu Tước, Bạch Hổ, Huyền Vũ đứng chính giữa trường tỷ võ hình vuông đã bị vây quanh bởi rất nhiều người chơi. [Mật] Lantis: Thích cái nào? [Mật] Tiểu Tây: Bạch Hổ ~ Lantis tạo đội, thêm Khổng Tây vào, ghi danh nơi Bạch Hổ. Không bao lâu, hệ thống thông báo có người xin nhập đội. Lantis chọn thêm vài cấp bậc kha khá: Thuật Sĩ cấp 95 Khủng Long, Pháo Thủ cấp 92 Vành Mắt Đen cùng Chiến Sĩ cấp 99 Vô Danh. Khổng Tây hoàn toàn không biết làm gì, chỉ ngoan ngoãn đi theo Lantis, đứng ngốc đó. Cậu lần đầu đến trường đấu võ, không biết đây là hoạt động gì. Tuần đầu tiên của mỗi tháng trong Tiên Vực đều sẽ tổ chức đại hội tỷ võ một lần, mà tuần thứ hai sẽ có đại hội tỷ võ, phân biệt đánh giá văn võ trạng nguyên. Hôm nay đúng lúc là tuần lễ đầu tiên của tháng 9, đại hội tỷ võ giữa trưa 12 giờ bắt đầu, may mắn Khổng Tây tới kịp. Bố trí trong đội Khổng Tây xem như rất khá, tuy Khổng Tây tăng nhiều điểm nhanh nhẹn, nhưng cũng may cần một đồng thuốc, cho nên lượng trị liệu có thể sánh với Dược Sư cấp 90. [Đội] Vô Danh: A, có cao thủ! [Đội] Vô Danh: Lantis máu cậu sao còn nhiều nhiều hơn máu tôi! [Đội] Khủng Long: Cao thủ mà. Vành Mắt Đen, đây là khách lần trước đã cứu chúng ta [Đội] Vành Mắt Đen: Xin chào cao thủ! [Đội] Tiểu Tây: Chào mọi người chào mọi người, cũng không cần câu nệ quá [Đội] Vô Danh: Em gái, không nói em =_= [Đội] Tiểu Tây: Máu tôi cũng nhiều hơn cậu nha

[Đội] Vô Danh: Ách... ừ [Đội] Tiểu Tây: Mana tôi cũng nhiều hơn Lantis này, sao nói cậu ấy cao thủ được o(o#) [Đội] Vô Danh: Kính chào chị cao thủ ~o(>_<)o ~=" [đội]=" tiểu=" tây=" ngoan~=" [đội]=" lantis=" tiểu=" tây=" đừng=" đùa=" giỡn=" lung=" tung=" [đội]=" lantis=" một=" lát=" vào,=" vô=" danh=" bảo=" vệ=" tiểu=" tây,=" vành=" mắt=" đen=" và=" khủng=" long=" phổi=" hợp=" với=" tôi=" [đội]khủng=" long=" đã=" biết~=" [đội]=" lantis=" tiểu=" tây=" đừng=" chạy=" lung=" tung=" [đội]=" tiểu=" tây=" đáng=" ghét,=" người=" ta=" muốn=" đi=" cùng=" cậu=" cơ~=" [đội]=" lantis=" nghe=" lời=" [đội]=" tiểu=" tây=" được=" rồi=" ~=" nhìn=" đồng=" hồ=" ở=" máy=" tính,=" còn=" không=" đến="

3="" phút.="" không="" tây="" lại="" nghĩ="" tới="" cái="" gì,="" pm="" cho="" lantis.="" [mật]=""
tiểu="" tây:="" lantis,="" vì="" sao="" vừa="" rồi="" tiểu="" mật="" không="" gọi="" cậu?=""
[mật]="" lantis="" quá="" phiền="" xóa="" rồi="" [mật]="" tiểu="" tây:="" a,="" cậu="" xóa=""
cũng="" không="" nói="" tớ!="" tớ="" cũng="" xóa~~="" [mật]="" lantis="" tôi="" nghĩ="" cậu=""
đã="" sớm="" xóa,="" không="" ngờ="" thành="" thật="" thế="" [mật]="" tiểu="" tây:="" ai=""
thành="" thật="" ai="" thành="" thật,="" cậu="" mới="" thành="" thật="" cả="" nhà="" cậu=""
đều="" thành="" thật!="" [mật]="" lantis="" ...="" cậu="" cũng="" thuộc="" nhà="" tôi="" [mật]=""
tiểu="" tây:="" người="" ta="" thật="" sự="" rất="" thành="" thật="">

26. Chương 26: Đại Hội Tỷ Võ – 2

Tới giờ thi đấu, mọi người được dịch chuyển vào không gian đặc biệt.

Hệ thống chuẩn bị 3 loại địa hình khác nhau, ngẫu nhiên dịch chuyển từng đội qua, hai đội một địa hình tỷ võ, bên trong còn có thể xuất hiện các đợt quái.

Đội Không Tây bị đưa đến sa mạc.

Ở sa mạc khi bạn di chuyển sẽ không đột ngột đụng trúng quái, nhưng có rất nhiều hố cát lún, không cẩn thận sẽ rớt xuống, sau đó chết ra ngoài. Đã có lần có hai đội còn chưa thấy mặt mũi nhau vì giẫm phải cát lún chết hết, lúc đó hệ thống phán định thắng thua dựa trên đội có người chết sau cùng.

Vì địa hình đặc biệt, vốn kế hoạch để Không Tây ở sau Chiến Sĩ thay đổi, biến thành cậu dẫn cả 4 đi tìm đối thủ.

Góc trái trên sáng lên một đồng hồ đếm ngược nhỏ, thời hạn 1 tiếng.

Không Tây đứng trên đồi cát, hướng mắt nhìn ra xa nơi vị trí đối phương, đại khái cách bọn họ khoảng 200 mét.

[Đội] Tiểu Tây: Không thể đợi bọn họ chạy tới sao?

[Đội] Khủng Long: Họ cũng sẽ nghĩ như vậy, đến cuối cùng hai đội đều sẽ bị phán định thua

[Đội] Tiểu Tây: Vì cái chi muốn tớ dẫn?

[Đội] Khủng Long: Vì cậu có thể dùng pháp trượng gõ chết một pháo thủ!

[Đội] Vành Mắt Đen: Lợi hại vậy !! (o)

[Đội] Tiểu Tây: Đừng tưởng hai người là động vật quý hiếm thì có thể bắt tôi đối xử đặc biệt!

[Đội] Khủng Long: Tuy tôi không hài lòng lắm với xưng hô động vật quý hiếm này, nhưng Vành Mắt Đen quý ở chỗ nào?

[Đội] Vành Mắt Đen: Gấu mèo biết không! Gấu mèo gấu mèo!

[Đội] Tiểu Tây: Tự mình biết mình, rất có tương lai đó

~[Đội] Lantis: Tiểu Tây, đi

[Đội] Tiểu Tây: Lantis QAQ

[Đội] Lantis: Cho dù cậu dẫn vào cát lún cũng không sao, đi

[Đội] Tiểu Tây: Được rồi ~~o(>_<)o ~~="" bị="" ký="" thác="" kỳ="" vọng,="" không="" tây=""
buồn="" bực="" lời="" dám="" trang="" bị="" tân="" thủ="" trong="" túi="" ra,="" bắt="" đầu=""
do="" dự="" đi="" tới,="" đi="" đến="" nơi="" nào="" không="" xác="" định="" thì="" ném=""
một="" trang="" bị="" xuống,="" xem="" thử="" có="" lún="" không.="" âm="" thầm="" ghi=""
nhớ="" vị="" trí="" cát="" lún="" vừa="" đi="" qua,="" lúc="" này="" cách="" đối="" phương=""
còn="" không="" tới="" 20="" mét.="" đối="" phương="" quả="" nhiên="" đứng="" nguyên=""
tại="" chỗ="" chờ="" bọn="" họ,="" quá="" hèn="" hạ!="" không="" tây="" nghiêng="" rằng,=""
đi="" tiếp="" về="" trước="" thêm="" 10="" mét.="" [đội] vành="" mắt="" đen:="" tiếp="" nữa=""

là=" vào=" tâm=" bắn=" của=" pháo=" thủ=" [đội]=" lantis=" được=" rồi,=" dùng.="
tôi=" đi=" tiếp,=" tiểu=" tây=" chỉ=" đường,=" chú=" ý=" tăng=" máu=" tôi=" [đội]="
tiểu=" tây:= " cậu=" lại=" khiến=" tở=" áp=" lực=" ~o(=" ">_<)o ~=" [đội]=" vô="
danh=" đó=" là=" cao=" thủ=" tin=" tướng=" cậu=" [đội]=" tiểu=" tây:= " chiến="
sĩ=" máu=" không=" dày=" bằng=" tôi=" không=" được=" xen=" vào!= " [đội]=" vô="
danh=" xem=" như=" tôi=" chưa=" nói=" gì...=" lantis=" nâng=" kiểm=" lên,=" khổng="
tây=" đã=" tổng=" kết=" được=" quy=" luật=" vị=" trí=" của=" cát=" lún,=" ở="
kênh=" đội=" chỉ=" đường=" cho=" anh.= " [đội]=" tiểu=" tây:= " từ=" điểm=" xuất="
phát=" đến=" phạm=" vị=" đường=" kính=" 4=" mét=" ngay=" trước=" đối=" phương,="
đi=" nửa=" vòng=" tròn=" theo=" hướng=" bên=" trái=" [đội]=" vô=" danh:= " thể="
này=" là=" đi=" thể=" nào=" !?= " [đội]=" tiểu=" tây:= " lantis=" hiểu="v=" [đội]="
tiểu=" tây:= " không=" té=" bào=" não=" đương=" nhiên=" đọc=" không=" hiểu=" ba="
người=" rõ=" ràng=" đọc=" hiểu=" nhưng=" không=" biết=" đi=" như=" thể=" nào="
áp=" lực=" thật=" lớn.= " lantis=" dựa=" theo=" lối=" khổng=" tây=" chỉ,=" vừa="
tiến=" vào=" phạm=" vị=" công=" kích=" của=" thuật=" sĩ=" và=" pháo=" thủ,=" kỹ="
năng=" của=" đối=" phương=" liên=" đánh=" tới.= " khổng=" tây=" vừa=" dẫn=" 3="
người=" còn=" lại=" men=" theo=" dấu=" chân=" lantis=" đi=" về=" trước,=" vừa="
chú=" ý=" máu=" của=" lantis,=" tính=" toán=" lượng=" máu=" có=" thể=" tăng="
của=" mình,=" dưới=" điều=" kiện=" tiên=" quyết=" không=" lãng=" phí=" mana="
duy=" trì=" máu=" anh=" ở=" một=" giá=" trị=" nhất=" định.= " nơi=" này=" không="
cho=" dùng=" thuốc,=" mana=" chỉ=" có=" thể=" từ=" từ=" hồi=" đầy,=" máu=" thì="
cũng=" chỉ=" có=" thể=" dựa=" vào=" được=" sự,=" căn=" bản=" không=" tự=" hồi.= "
đội=" ngũ=" đối=" phương=" đặt=" tất=" cả=" lực=" chú=" ý=" lên=" người=" lantis,=
hỏa=" lực=" cũng=" tập=" trung=" toàn=" bộ=" lên=" người=" anh.= " họ=" nhìn="
không=" thấy=" lượng=" máu=" cụ=" thể=" của=" lantis,=" đành=" phải=" căn=" cứ="
thường=" thức=" phán=" đoán=" khi=" nào=" anh=" sẽ=" ngã=" xuống.= " nhưng="
bất=" kể=" công=" kích=" thể=" nào,=" lantis=" vẫn=" sừng=" sừng=" không=" ngã,=
còn=" không=" ngừng=" tiến=" sát.= " khổng=" tây=" canh=" thời=" gian=" trị=" liệu="
rất=" chuẩn,=" mỗi=" lần=" kỹ=" năng=" sáng=" lên=" đều=" bị=" ánh=" sáng=" từ="
công=" kích=" của=" đối=" phương=" che=" mất,=" cho=" nên=" đối=" phương=" căn="
bản=" không=" nghĩ=" tới=" phía=" sau=" lantis=" còn=" có=" một=" được=" sự="
đang=" tăng=" máu=" cho=" anh,=" chỉ=" cho=" rằng=" máu=" lantis=" nhiều=" đến="
mức=" đánh=" hoại=" không=" chết.= " đụng=" phải=" một=" kiểm=" khách=" có="
lượng=" máu=" nhiều=" không=" tưởng=" như=" vậy,=" người=" trong=" đội=" ngũ="
đối=" phương=" lập=" tức=" rối=" loạn,=" để=" phòng=" ngừa=" bị=" lantis=" gom="
một=" ổ,=" những=" người=" kia=" bắt=" đầu=" tản=" ra.= " khổng=" tây=" nhìn="
phương=" hướng=" bọn=" họ=" tản=" ra,=" bắt=" đầu=" chỉ=" huy=" quân=" sự.= "
[đội]=" tiểu=" tây:= " vành=" mắt=" đen=" và=" khủng=" long,=" hai=" người=" các="
cậu=" đi=" 5=" mét=" về=" hướng=" 10=" giờ,=" dụ=" dỗ=" hai=" kiểm=" khách="
kia=" tới=" đây,=" hoặc=" dùng=" kỹ=" năng=" đập=" chết=" hoặc=" dẫn=" bọn họ="
tới=" chỗ=" cát=" lún=" chìm=" chết,=" dùng=" đi=" quá=" nhiều,=" 5.1=" mét="
ngay=" trước=" chúng=" ta=" là=" cát=" lún,=" tự=" rớt=" vào=" dùng=" trách="
tở=" [đội]=" tiểu=" tây:= " lantis=" đuổi=" theo=" được=" sự,=" dùng=" để=" cô=" ta="
chạy.= " trên=" đường=" chắc=" không=" có=" cát=" lún,=" không=" cần=" lo=" lắng="
[đội]=" tiểu=" tây:= " thuận=" tiện=" chém=" luôn=" tay=" pháo=" thủ=" [đội]=" vô="
danh=" tôi=" thì=" sao?=" [đội]=" tiểu=" tây:= " đứng=" đó=" [đội]=" vô=" danh:= "
tại=" sao=" qaq=" [đội]=" tiểu=" tây:= " lantis=" không=" phải=" bảo=" cậu=" bảo="
vệ=" tở=" sao~=" cậu=" xem,=" không=" phải=" có=" một=" thuật=" sĩ=" đang="
đến=" chỗ=" chúng=" ta=" sao,=" cậu=" lên=" chống=" đỡ,=" chờ=" bọn=" họ=" giết="
mấy=" người=" kia=" xong=" quay=" lại=" giúp=" [đội]=" vô=" danh:= " người=" ta="
là=" tới=" đánh=" nhau,=" ước=" hự=" hự=" hự=" [đội]=" tiểu=" tây:= " vậ=" khóc="
thể=" nào=" mà=" ra=" được=" âm=" thanh=" 'ức=" hự=" hự=" hự'!= " [đội]=" tiểu="
tây:= " ô~=" *ôm=" tìm*= " quá=" nữ=" tính.= " tở=" cũng=" muốn=" học=" để=" đi="
quyển=" rừ=" lantis=" [đội]=" vô=" danh:= " ...=" cậu=" có=" bắt=" được=" trọng="

điểm="” không?“=”” [đội]="” tiểu="” tây="” dương="” nhiên!="”><(^)="”>

[Đội]Tiểu Tây: Ai ai, hai cái người kia, tớ nói các cậu hướng 10 giờ, lệch 5 độ rồi!

[Đội] Tiểu Tây: Còn đi nữa!! Vành Mắt Đen nếu chân phải cậu tiến một bước nữa là vào ngay hố cát lún!

[Đội] Tiểu Tây: Hướng bên trái trong 8 bước đi 3 bước nhỏ, lại tiếp tục

Vành Mắt Đen cùng Khủng Long nhất thời suy sụp, trong 8 bước đi 3 bước nhỏ rốt cuộc làm sao mà đi??

Thuật Sĩ hiển nhiên là người đứng đầu đội ngũ này, hỏa lực khá ác liệt, một chiêu ném tới có thể hốt non nửa thanh máu của Vô Danh.

Khổng Tây đối với việc cậu ta có thể vượt qua hố cát giữa đường kia rất ngạc nhiên, cậu vốn còn muốn chứng kiến toàn bộ quá trình cậu ta lún vào cát mà.

Thuật Sĩ lập tức nhắm vào Vô Danh, Khổng Tây mặc quá gợi cảm, không nỡ xuống tay. Sau đó thấy cậu trị liệu cho Chiến Sĩ, mới biết được là một Dược Sư, tức khắc chuyển đổi tượng chĩa trường, tập trung công kích về phía Khổng Tây.

Máu Khổng Tây tuy nhiều, nhưng đổ mặc trên người dù sao cũng chỉ là đồ xanh lam, lại còn thiếu lung tung, lực phòng ngự rất thấp, một chiêu pháp thuật của đối phương bắn tới, thanh máu nát hơn một nửa. Cậu liên tục trị liệu cho mình mới miễn cưỡng cầm cự.

Vô Danh nhìn bộ dáng Khổng Tây chắc không chống đỡ được bao lâu, lập tức mang khiên chạy tới muốn chụp chết Thuật Sĩ.

Có điều tên ngốc Vô Danh tốc độ di chuyển quá chậm, chờ cậu ta chụp chết Thuật Sĩ, Khổng Tây khẳng định đã chết cả xương cũng biến mất rồi.

Khổng Tây đành tự cứu mình, điên cuồng nhấn nút lui về, xoay người bỏ chạy, muốn ra khỏi phạm vi công kích. Vừa chạy còn vừa cáo trạng với Lantis.

[Đội] Tiểu Tây: Lantis~~ có người hành hạ tớ, ức hự hự hự QAA

[Đội] Vô Danh: Cậu học rất nhanh ==

[Đội] Lantis: Tới đây, đang trở về

[Đội] Tiểu Tây: Vô Danh quá gà, không bảo vệ được tớ QAA

[Đội] Tiểu Tây: Nếu tớ có chết...

[Đội] Lantis: Thì chém chết Vô Danh, sau đó nhảy vào hố cát chết theo cậu

[Đội] Tiểu Tây: Lantis, sao cậu có thể hiểu người ta như vậy

[Đội] Tiểu Tây: Ô

~ không thể không thích cậu mà *bắn tim*

Sự thật chứng minh, gửi gắm vào Lantis vĩnh viễn chính xác.

Ở sau khi Khổng Tây lặn nữa vất vả kéo thanh máu mình về, Lantis đuổi tới trước Vô Danh, dẫn theo một kiếm kỹ năng đâm chết tên Thuật Sĩ máu giầy.

Lúc Vô Danh cuối cùng kéo theo khiên lết tới, Thuật Sĩ ngã xuống. Trận chiến đầu tiên toàn thắng. Tổng 32 phút.

27. Chương 27: Đại Hội Tỷ Võ – 3

Trận thứ hai bắt đầu lúc 1 giờ 10 phút, vừa ra khỏi bản đồ, Khổng Tây nói muốn đi làm hoạt động bắt Hoa Tâm.

Lantis thật nể tình đồng ý, cũng dùng vũ lực uy hiếp ba người kia phải đi theo.

Vì thế, ba người thê thảm theo làm một hoạt động không hề có chút phúc lợi nào.

Lantis tiến lên đối thoại với Hoa Tâm, sau đó kéo một đuôi sâu gạo bắt đầu chạy bộ.

[Đội] Tiểu Tây: Vẫn là Lantis tốt QAQ

[Đội] Lantis: ?

[Đội] Tiểu Tây: Tổ làm nhiệm vụ này với Cười Lừa bị bắt dẫn cả đội chạy, ức hự hự hự

[Đội] Vô Danh: Vậ không chỉ học nhanh, còn dùng rất thuần thực =__=

[Đội] Tiểu Tây: Đương nhiên~ Lantis, có cảm thấy tổ khóc đến lê hoa đá vũ không, xinh đẹp không *chớp à chớp*

[Đội] Lantis: ... rất khó xem, lê hoa đá vũ để hình dung con gái

[Đội] Tiểu Tây: Cậu lại ghét bỏ tổ. Hiện tại người ta là con gái! Còn mặt quần lót chữ T đó thấy không thấy không!!

Lantis phớt lờ cậu, chạy theo Hoa Tâm rẽ vào khúc cua.

Khổng Tây sờ sờ hầu kết ở cổ, hoảng hốt nghĩ, Lantis không phải thích con trai chứ.

Điểm cuối trong cuộc chạy đua với Hoa Tâm là chỗ một NPC nam ở đầu khác của thành Eli, tên Si Tâm.

Mỗi lần nhiệm vụ hoàn thành, Hoa Tâm sẽ ngoan ngoãn đứng cạnh Si Tâm, nói: “Từ nay về sau em muốn làm một người chung tình.”

Nếu nhiệm vụ thất bại, Hoa Tâm vẫn sẽ đến cạnh Si Tâm, có điều là lắc lắc thân thể nói: “Tôi muốn đùa giỡn tất cả đàn ông khắp thế gian.”

Lantis tiến lên giao nhiệm vụ cho Si Tâm, Si Tâm thưởng cho mỗi người một phần kinh nghiệm tương xứng.

Vốn như vậy là hết, kết quả sau khi giao xong nhiệm vụ, thông báo từ hệ thống theo sau nhảy ra: “Chúc mừng người chơi nữ giới duy nhất trong đội ngũ, ‘Tiểu Tây’ đạt được đạo cụ ‘Thạch Kết Tinh’!”

Trên đầu Si Tâm bay ra một câu: “Muốn làm một người chung tình, hãy tìm một người yêu thương trong vô số kẻ theo đuổi, cùng cho ra đời kết tinh của tình yêu nào!”

Cái này cũng có thể sao... Khổng Tây tích tắc có cảm giác tất cả may mắn của mình gom góp được trong trò chơi cùng bộc phát một lần.

Mọi người hỗn loạn.

[Đội] Vô Danh: A a a, đạo cụ sinh con đấy !!!

[Đội] Vành Mắt Đen: Có tiền cũng không mua được thứ này, sao có thể dễ dàng như vậy...

[Đội] Tiểu Tây: Ách... tổ còn có thể nói gì đây, Lantis...

[Đội] Lantis: Hiểu, thần kinh mới không đi kết hôn

[Đội] Tiểu Tây: Cậu hiểu sao, I Love You

~~[Đội] Khủng Long: Tiểu Tây, cậu thật sự là một con người hiếm lạ nhất mà tôi từng gặp...

[Đội] Tiểu Tây: Đáng ghét, đừng có khen người ta mãi mà~ người ta sẽ xấu hổ

[Đội] Khủng Long: ...

[Đội] Tiểu Tây: Giờ ai dám nói hoạt động này phúc lợi không tốt, đứng ra!

[Đội] Vô Danh: Lần trước lúc tôi làm rõ ràng chỉ có mình tôi là nam, tại sao không cho tôi, ức hự hự hự

[Đội] Vành Mắt Đen: Giơ tay, cái này tôi biết! Vì nam không thể sinh con, vậy nên không thể dùng thạch kết tinh!

[Đội] Tiểu Tây: (y ,) ô ô ồ... không tệ nha~ gấu mèo, meo meo một tiếng nghe coi

[Đội]Vành Mắt Đen: Gấu mèo nào mà kêu như vậy b *đổ mồ hôi*

[Đội] Tiểu Tây: Rõ ràng đều là XX mèo... bằng gì không chịu meo meo!

[Đội]Vành Mắt Đen: Chỉ bằng nó bị mù màu...

[Đội] Tiểu Tây: Được lắm, cậu thắng. Thế nhưng vì đã kích tở mà không tiếc tự hạ mình làm người khuyết tật

[Đội]Vành Mắt Đen: >A< [đội]khủng=" long=" nhưng=" lần=" trước=" dám=" anh=" em=" của=" tôi=" cùng=" làm=" với=" một=" nữ=" sinh=" cũng=" không=" được=" tặng=" thạch=" kết=" tinh=" [đội]=" tiểu=" tây=" dám=" anh=" em=" của=" cậu...=" cùng...=" làm...=" với=" một=" nữ=" sinh=" [đội]=" lantis=" tiểu=" tây=" đừng=" dùng=" chắm=" câu=" lung=" tung=" [đội]=" tiểu=" tây=" vâng~=" đó=" là=" bởi=" vì=" bạn=" ý=" không=" xinh=" đẹp=" bằng=" tở=" không=" gọi=" cảm=" bằng=" tở=" không=" đáng=" yêu=" bằng=" tở=" không=" một=" bằng=" tở=" không=" may=" mất=" bằng=" tở!=" [đội]=" tiểu=" tây=" nhiều=" đây=" lý=" do=" đủ=" chưa?=" [đội]khủng=" long="=" đủ=" ạ="||" kinh=" nghiệm=" từ=" hoạt=" động=" đủ=" cho=" khổng=" tây=" lên=" tới=" cấp=" 88=" tiện=" tay=" nhấn=" đi=" theo=" lantis,=" khổng=" tây=" thuận=" tiện=" tăng=" hết=" điểm=" tự=" do=" vào=" nhanh=" nhện,=" sau=" đó=" thấy=" được=" pm=" của=" lantis.=" [mật]=" lantis=" tiểu=" tây,=" cậu=" tên=" thật=" là=" gì?=" [mật]=" tiểu=" tây=" có=" phải=" thấy=" tở=" rất=" đáng=" yêu=" rất=" thú=" vị=" nên=" muốn=" quyến=" rũ=" không~=" [mật]=" lantis=" cậu=" suy=" nghĩ=" nhiều=" [mật]=" tiểu=" tây=" lần=" trước=" tở=" hỏi=" cậu=" cũng=" có=" nói=" với=" tở=" đâu,=" quá~=" uất~=" ức~=" [mật]=" tiểu=" tây=" ...=" cậu=" lơ=" tở=" là=" sao=" [mật]=" tiểu=" tây=" khi!=" tở=" không=" nói=" cậu=" sẽ=" không=" để=" ý=" tới=" tở=" nữa=" sao?=" [mật]=" tiểu=" tây=" được=" được,=" tở=" nói=" cậu=" biết=" là=" được=" mà.= khổng=" tây~=" khổng=" tước=" xòe=" đuôi=" về=" hướng=" tây!=" có=" phải=" rất=" khí=" phách=" không=" [mật]=" tiểu=" tây=" ...=" cậu=" vẫn=" không=" để=" ý=" tới=" tở=" là=" vì=" sao=" [mật]=" tiểu=" tây=" đàn=" ông=" quả=" nhiên=" không=" phải=" thứ=" gì=" tốt=" qaq=" [mật]=" lantis=" tôi=" chỉ=" đi=" rớt=" ly=" nước...=" [mật]=" lantis=" với=" lại,=" cậu=" cũng=" là=" đàn=" ông=" [mật]=" tiểu=" tây=" làm=" sao=" cậu=" biết=" (o)=" [mật]=" lantis=" phụ=" nữ=" không=" phát=" triển=" bao=" đầu=" đỉnh=" [mật]=" tiểu=" tây=" được=" được,=" có=" lẽ=" tở=" đã=" nói=" qua=" mấy=" thứ=" tương=" tự=" như=" bao=" mới=" nhú=" gì=" đó="." [mật]=" lantis=" không=" phải=" có=" lẽ=" [mật]=" tiểu=" tây=" cậu=" thuận=" theo=" tở=" thì=" sẽ=" mang=" thai=" à!=" [mật]=" lantis=" sẽ,=" cậu=" sẽ=" mang=" thai=" [mật]=" tiểu=" tây=" ...=" là=" ảo=" giác=" của=" cậu=" phải=" không,=" vì=" sao=" gần=" đây=" lantis=" bắt=" đầu=" đùa=" giỡn=" ngược=" lại=" cậu...=" trận=" thứ=" hai=" bắt=" đầu,=" lần=" này=" bị=" dịch=" chuyển=" đến=" một=" đồng=" bằng,=" mọi=" người=" vừa=" xuất=" hiện=" đã=" bị=" từng=" đóng=" lớn=" sên=" vậy=" quanh=" từ=" lần=" trước=" sau=" khi=" mò=" trúng=" một=" con=" sên=" lớn,=" khổng=" tây=" đã=" tồn=" tại=" cảm=" giác=" sợ=" hãi=" với=" loài=" sinh=" vật=" này.= nhìn=" thấy=" một=" dám=" sên=" mềm=" mềm=" dính=" dính=" dày=" đặc=" lúc=" nhúc=" bên=" cạnh=" mình,=" khổng=" tây=" nháy=" mắt=" sụp=" đổ,=" la=" oai=" oái=" ần=" loạn=" bàn=" phím,=" muốn=" điều=" khiển=" nhân=" vật=" nhanh=" chóng=" bỏ=" chạy=" kết=" quả=" càng=" càng=" thắng=" càng=" hỗn=" loạn,=" "tiểu=" tây=" bị=" cậu=" điều=" khiển=" không=" ngừng=" uốn=" éo=" tại=" chỗ,=" không=" chịu=" đi=" về=" trước,=" khổng=" tây=" khóc,=" không=" biết=" nên=" làm=" gì=" bây=" giờ=" so=" sánh=" ra,=" lantis=" có=" vẻ=" trần=" định=" hơn=" nhiều=" so=" với=" tất=" cả=" mọi=" người,=" dấu=" sao=" hồi=" đầu=" ngò=" gốc=" ở=" bình=" nguyên=" hoang=" vukhá=" lâu,=" cũng=" đã=" có=" lúc=" nơi=" login=" không=" đúng=" mà=" bị=" sên=" vậy=" quanh,=" anh=" rất=" bình=" tĩnh=" quét=" sạch=" sên,=" đồng=" thời=" phát=" xin=" bể=" qua=" cho=" khổng=" tây,=" khổng=" tây=" tay=" run=" run=" nhấn=" xác=" nhận,=" cảm=" động=" thiếu=" chút=" bật=" khóc.= may=" mất=" game=" này=" có=" hai="

cách=" bé,=" khi=" tán=" tỉnh=" có=" thể=" bé=" kiểu=" công=" chúa,=" khi=" đánh=" quái=" có=" thể=" bé=" kiểu=" khiêng=" vác.= " khổng=" tây=" hạnh=" phúc=" làm=" bao=" tải=" trên=" lưng=" lantis,=" cho=" dù=" quần=" lót=" chữ=" t=" dưới=" váy=" có=" bị=" người=" ta=" thấy=" cũng=" không=" thêm=" để=" ý.= " [đội]=" tiểu=" tây:=" lantis=" " [đội]=" lantis=" sao?=" [đội]=" tiểu=" tây:=" cứu=" tinh=" a=" anh=" hùng=" a=" ân=" nhân=" a=" " [đội]=" tiểu=" tây:=" vẫn=" câu=" kia...=" [đội]=" lantis=" không=" thể=" không=" thích=" [đội]=" tiểu=" tây:=" cậu=" rất=" hiểu=" tớ=" " [đội]=" lantis=" vẫn=" luôn=" hiểu=" nhìn=" thấy=" câu=" này,=" khổng=" tây=" ngồi=" trước=" máy=" tính=" lạng=" lẽ=" đỏ=" mặt,=" chụp=" lại=" tám=" lantis=" bé=" cậu=" chém=" quái=" cùng=" mấy=" câu=" đối=" thoai=" một=" chỗ,=" lưu=" vào=" ổ=" c.= " [đội]khủng=" long:=" tôi=" tích=" tắc=" bị=" dìm=" chết=" trong=" gian=" tình=" của=" hai=" người=" [đội]=" tiểu=" tây:=" sai,=" cậu=" không=" nên=" dùng=" gian=" tình=" để=" hình=" dung=" tớ=" và=" lantis=" [đội]vành=" mắt=" đen:=" đúng,=" bọn=" họ=" đã=" sắp=" cùng=" nhau=" sinh=" em=" bé,=" khiến=" người=" ta=" buồn=" nôn=" cũng=" là=" thiên=" kinh=" địa=" nghĩa=" [đội]=" tiểu=" tây:=" lại=" sai,=" j=" là=" có,=" nhưng=" là=" cơ=" tình,=" không=" phải=" gian=" tình=" [đội]khủng=" long:=" cơ=" tình=" (o),=" vậy=" rõ=" ràng=" là=" hai=" nam=" sao=" [đội]=" vô=" danh:=" cao=" thủ,=" tôi=" cũng=" muốn=" được=" bé,=" ức=" hự=" hự=" hự=" [đội]=" tiểu=" tây:=" đi=" đi=" đi,=" thân=" hình=" cậu=" cao=" lớn=" như=" vậy=" còn=" không=" phải=" sẽ=" đề=" bẹp=" lantis=" sao=" [đội]=" tiểu=" tây:=" lantis=" là=" tổng=" công,=" chỉ=" có=" thể=" đề=" người=" khác=" không=" thể=" bị=" đề!= " hiểu=" chưa?=" [đội]=" vô=" danh:=" không=" hiểu=" [đội]=" tiểu=" tây:=" biết=" thể=" nào=" cậu=" cũng=" không=" hiểu,=" sau=" này=" bị=" người=" công=" sẽ=" hiểu=" thôi=" (")=" [đội]vành=" mắt=" đen:=" tôi=" hận=" sên!= " diệt=" một=" đám=" lại=" ra=" một=" đám,=" chết=" một=" đám=" lại=" thêm=" một=" đám!= " [đội]=" tiểu=" tây:=" theo=" tớ=" quan=" sát,=" bản=" đồ=" này=" góc=" nào=" cũng=" có=" sên,=" vậy=" nên,=" các=" bạn=" trẻ,=" giảm=" xác=" chúng=" tiến=" ">

[Đội] Vô Danh: Tổng công cao thủ, cầu bé, ức hự hự hự, tôi không muốn bị dịch nhầy dìm chết QAQ [Đội] Tiểu Tây: Đi đi đi, tìm Khủng Long bé [Đội]Khủng Long: Tôi sợ với cơ thể gầy yếu hiện tại không chịu nổi cậu ta =_=_ Cuối cùng, đám sên lúc nhúc đầy đất đè chết Khủng Long cùng Vô Danh. Vô Danh người to nhưng gan lại nhỏ, bị một con sên thành công ôm đuôi lập tức game over. Khủng Long thì sau khi đánh mỗi một, trực tiếp chạy qua phòng cách vách xem tv, quăng nhân vật tại chỗ mặc sên giẫm đạp. Chỉ có Vành Mắt Đen, người nhỏ, nhưng tốc độ chạy trốn nhanh, theo sau móng Lantis, thế nên không có chuyện gì. Khổng Tây rất may mắn gặp được sự kiện “trận đấu thần kỳ chưa thấy đối thủ đã thắng”, đối phương sau 20 phút giãy dụa toàn quân bị diệt, bên này bọn họ may mắn còn sống ba người được dịch chuyển khỏi bản đồ.

28. Chương 28: Đại Hội Tỷ Võ – 4

Khổng Tây cảm thấy làm một Dực Sư thân thể mảnh mai, cậu thật sự không chắc sẽ có thể chống đỡ những hung tàn trong các trận giáp lá cá tiếp theo không, vậy nên khi vừa ra khỏi bản đồ liền tức tốc chạy tới chỗ bác gái tính học một ít kỹ năng công kích.

Chờ cậu nghiêm túc đứng trước bác gái chọn kỹ năng xong, mới phát hiện trên người chỉ có 200v, mà kỹ năng rẻ nhất lại đòi 201v.

Một đồng tiền bức chết người, Khổng Tây đi không một chuyển bật khóc.

Không muốn chạy tới chạy lui, lại muốn học kỹ năng, Khổng Tây quyết định sai bảo Lantis đi qua đưa tiền.

[Đội] Tiểu Tây: Lantis

đến đưa tớ 1v đi ~o(>_<)o ~~= " [đội]=" lantis=" ở=" đâu?=" [đội]=" tiểu=" tây:=" chỗ=" npc=" học=" kỹ=" năng=" [đội]=" lantis=" đợi=" 1=" phút=" không=" bao=" lâu,=" lantis=" kéo=" theo=" phía=" sau=" ba=" người=" chạy=" về=" hướng=" khổng=" tây="

đang=" ngôi.= " khổng=" tây=" có=" chút=" cẳng=" thẳng=" vôi=" vàng=" đúng=" lên,=" ngóc=" nghếch=" nhìn=" về=" hướng=" lantis=" đang=" chạy=" tới=" nhận=" tiền=" lantis=" giao=" dịch,=" khổng=" tây=" qua=" học=" "thánh=" thập=" tự=" quang",=" sau=" đó=" cùng=" đại=" đội=" vui=" về=" chạy=" trở=" về.= " [đội]=" lantis=" học=" gì?= " [đội]=" tiểu=" tây:= " thánh=" thập=" tự=" quang=" o(_)o~=" [đội]khủng=" long:= " sao=" đi=" học=" một=" kỹ=" năng=" hạn=" chế=" nhiều=" như=" vậy?= " không=" phải=" còn=" nhiều=" lựa=" chọn=" khác=" sao=" [đội]=" tiểu=" tây:= " hạn=" chế=" chỗ=" nào=" hạn=" chế=" chỗ=" nào!= " [đội]khủng=" long:= " tôi=" nhớ=" thời=" gian=" thi=" triển=" 4=" giây,=" rất=" dễ=" bị=" cắt=" đứt=" [đội]=" tiểu=" tây:= " thập=" tự=" của=" người=" ta=" có=" hai=" nét=" đương=" nhiên=" cần=" 4=" giây!= " [đội]khủng=" long:= " ...=" trừ=" cái=" đó,=" góc=" độ=" tung=" kỹ=" năng=" này=" cũng=" cần=" chú=" ý,=" phải=" phóng=" ngang=" [đội]=" tiểu=" tây:= " tôi=" có=" hai=" mắt=" đang=" hoàng,=" có=" khả=" năng=" phóng=" xéo=" sao!= " [đội]=" lantis=" thời=" gian=" thi=" triển=" 2=" giây,=" dẫn=" theo=" hiệu=" quả=" đẩy=" lùi=" liên=" tục.= " rất=" tốt,=" tôi=" vốn=" muốn=" bảo=" cậu=" học=" kỹ=" năng=" này=" [đội]khủng=" long:= " 2=" giây?= " [đội]=" lantis=" trên=" người=" cậu=" ta=" có=" trang=" bị=" giảm=" thời=" gian=" [đội]=" tiểu=" tây:= " vẫn=" là=" lantis=" hiểu=" tố,=" lợi=" ích=" thực=" thế=" của=" kỹ=" năng=" này=" rất=" tốt,=" chỉ=" tốn=" 201v=" đẩy=" biết=" không!= " ưu=" thế=" giá=" cả=" bày=" trước=" mắt!= " để=" chúng=" minh=" lựa=" chọn=" của=" mình=" không=" sai,=" khổng=" tây=" sau=" khi=" phát=" lời=" ra=" kênh,=" cấp=" tốc=" nhấn=" kỹ=" năng,=" sử=" dụng=" chiêu=" "thánh=" thập=" tự=" quang"=" về=" phía=" khủng=" long,=" khủng=" long=" không=" phòng=" bị,=" bị=" đẩy=" xa=" 2=" bước.= " [đội]=" lantis=" không=" tệ,=" trúng=" hết,=" 15=" liên=" kích=" [đội]vành=" mắt=" đen:= " dùng=" để=" chạy=" trốn=" rất=" tốt=" [đội]=" tiểu=" tây:= " hô=" hô=" [đội]=" lantis=" nâng=" độ=" thuần=" thực=" lên=" là=" được=" [đội]=" tiểu=" tây:= " ừ~=" o(* *)o=" [đội]khủng=" long:= " ...=" các=" người=" rõ=" ràng=" là=" xây=" dựng=" hạnh=" phúc=" trên=" nỗi=" đau=" của=" người=" khác=" [đội]=" tiểu=" tây:= " từ=" xưa=" đến=" nay,=" khủng=" long=" đều=" là=" loài=" cùng=" khổ=" bị=" chèn=" ép,=" đã=" chết=" còn=" bị=" đào=" lên=" soi=" mới=" [đội]=" tiểu=" tây:= " tớ=" đoán=" chắc=" cậu=" không=" phải=" khủng=" long=" bạo=" chúa,=" chỉ=" tầm=" mấy=" con=" ăn=" cỏ=" gì=" thôi=" [đội]khủng=" long:= " ông=" đây=" là=" khủng=" long=" bạo=" chúa!!!=" [đội]=" tiểu=" tây:= " tôi=" còn=" tưởng=" cậu=" là=" người...=" thế=" mà=" không=" bị=" đưa=" đến=" phòng=" thí=" nghiệm,=" thật=" thần=" kỳ=" [đội]khủng=" long:= " ...=" 2=" giờ=" 10=" phút,=" trận=" thứ=" ba=" đúng=" giờ=" bắt=" đầu.= " đoàn=" người=" khổng=" tây=" ở=" ngoài=" trường=" tỷ=" võ=" nhám=" chán=" sắp=" mọc=" cỏ=" rớt=" cuộc=" được=" dịch=" chuyển=" đến=" bản=" đồ=" thứ=" 3=" ——=" rừng=" cây.= " từ=" sau=" khi=" có=" chúng=" nhận=" "cây=" trong=" rừng",=" khổng=" tây=" đối=" với=" cây=" a=" rừng=" a=" cực=" kỳ=" thân=" thiết,=" với=" việc=" nhảy=" cây=" càng=" thuận=" buồn=" xuôi=" gió.= " lần=" này=" khoảng=" cách=" giữa=" hai=" đội=" rất=" gần,=" thuộc=" loại=" tiến=" vào=" sân=" đã=" có=" thể=" đánh=" nhau.= " mở=" màn=" đặc=" biệt,=" đối=" thủ=" cũng=" rất=" đặc=" biệt=" ——=" nhìn=" theo=" giới=" tính,=" đối=" phương=" 4=" nam=" 1=" nữ.= " nhìn=" theo=" trang=" phục,=" 4=" kiểm=" khách=" 1=" được=" sự.= " nhìn=" theo=" thuộc=" tính,=" 2=" bí=" ối=" 3=" qua=" đường.= " nói=" ngắn=" gọn,=" chính=" là=" tên=" đàn=" ông=" không=" phẩm=" cấp=" biavan=" cùng=" cô=" vợ=" không=" giới=" hạn=" đạo=" đức=" của=" mình=" dẫn=" dắt=" tổ=" năm=" người=" hội=" kiểm=" khách.= " [cận]=" hoa=" liễu=" đồng:= " lantis,=" đã=" lâu=" không=" gặp=" [cận]=" tiểu=" tây:= " tự=" đâm=" hai=" mắt=" cũng=" không=" muốn=" gặp=" có!= " ←=" lantis,=" có=" phải=" cậu=" muốn=" nói=" vậy=" không?=" [cận]=" lantis=" ừ=" [cận]=" hoa=" liễu=" đồng:= " haha,=" bạn=" tùy=" tung=" rất=" thú=" vị=" [cận]=" tiểu=" tây:= " cô=" và=" biavan=" quả=" nhiên=" là=" vợ=" chồng,=" rất=" có=" tướng=" vợ=" chồng=" o(_)o=" [cận]=" hoa=" liễu=" đồng:= " sao?=" [cận]=" tiểu=" tây:= " thích=" ném=" bom=" bọc=" chocolate=" người=" khác=" [cận]=" vô=" danh:= " tiểu=" tây,=" cái=" này=" gọi=" là=" viên=" đạn=" bọc="

đường=" [cận]=" tiểu=" tây=" hứ~=" tứ=" thông=" minh=" như=" vậy,=" có=" thể=" không=" biết=" thành=" ngữ=" này!?"=" tứ=" là=" sợ=" nói=" quá=" thâm=" thúy=" người=" ta=" đọc=" không=" hiểu.= " không=" biết=" đàn=" bà=" tóc=" càn=" dài=" kiến=" thức=" càn=" ngắn=" sao=" mọi=" người=" đồng=" loạt=" quay=" đầu,=" mái=" tóc=" dài=" tới=" thất=" lưng=" của=" hoa=" liễu=" đồng=" bại=" lộ.= " thấy=" chị=" dâu=" bị=" sĩ=" nhục,=" các=" kiếm=" khách=" đáng=" yêu=" của=" hội=" kiếm=" khách=" lập=" tức=" bùng=" nổ.= " [cận]=" an07_lưu=" chính=" cô=" cũng=" tóc=" dài!=" [cận]=" tiểu=" tây=" tiểu=" lưu=" lưu,=" chúng=" ta=" quen=" biết=" đã=" bao=" lâu,=" cậu=" còn=" không=" biết=" sao,=" người=" ta=" bên=" ngoài=" tuy=" là=" thân=" nữ=" nhi,=" nhưng=" bên=" trong=" là=" con=" trai=" nha~=" đàn=" ông=" đích=" thực=" nha~=" so=" với=" tiểu=" van=" van=" nhà=" cậu=" thực=" hơn=" nhiều=" nhiều=" ">

[Cận] Biavan: Tiểu Đồng, A Lưu, kệ nó đi Người của Hội Kiếm Khách vẫn trước sau như một rất nghe lời, quả nhiên không ai nói chuyện tiếp. Thực tế Khổng Tây cũng không thích thú tán dóc với họ, cảm thấy cực kỳ lãng phí thời gian cùng thanh xuân, còn không bằng chọc ghẹo Vô Danh. Lantis bắt đầu ở kênh đội phân công nhiệm vụ. [Đội] Lantis: Vô Danh chặn AN07_Lưu, Khủng Long và Vành Mắt Đen mỗi người một người, tôi đối phó Biavan cùng Hoa Liễu Đồng, Tiểu Tây chờ trên cây, phối hợp tăng máu [Đội] Vô Danh: Quá tốt, có thể đánh rồi [Đội] Tiểu Tây: Vô Danh -san, ngàn vạn lần đừng quá gà mà để Lưu Lưu tiểu thụ dè ngã nha~ [Đội] Vô Danh: Anh đây là tổng công, mới không bị dè! Khổng Tây nhìn trời, lại dạy hư một bạn nhỏ... Khổng Tây tìm một cây gần đó nhảy lên, từ trên cao nhìn xuống. Vô Danh đã thuận lợi kẹp chặt AN07_Lưu, Khủng Long cùng Vành Mắt Đen cũng bắt đầu dùng chiến thuật đánh và chạy, tự dắt một Kiếm Khách ra, mà Lantis thì đứng đối diện đôi vợ chồng không nhúc nhích, có lẽ đang nói mấy lời giả mù sa mưa. Nói thật, Khổng Tây thật sự không rõ vì sao những người đó chỉ chơi game mà có thể làm ra nhiều chuyện như vậy, đầu đá hục hặc a lá mặt lá trái a giả mù sa mưa a, cậu cảm thấy rất phiền phức. Thanh máu của mọi người không hề tụt xuống, Khổng Tây khinh bỉ xong đứng trên cây xoay xoay, cập nhật vị trí mỗi người lần nữa. Vô Danh vẫn tại chỗ không đổi, Vành Mắt Đen lách qua bên trái, Khủng Long bị đuổi theo tới bên phải. Khổng Tây ra hiệu Vành Mắt Đen cùng Khủng Long dẫn người theo đường thẳng, chính giữa vừa lúc là Hoa Liễu Đồng. Vị trí tốt thế này, nếu cậu không làm chút gì thì thật có lỗi với bản thân. Khổng Tây cười he he, pm cho Khủng Long cùng Vành Mắt Đen. [Mật] Tiểu Tây: Lát nữa công kích Hoa Liễu Đồng, đừng động vào kiếm khách bên cạnh, cũng đừng lo máu, cứ đánh cô ta, đánh chết mới thôi. Tổ sẽ phụ trách tăng máu cho hai cậu, cũng thuận tiện quăng Ngủ Ngon cho cô ta, nếu dính lập tức dập kỹ năng liên tục! [Mật] Tiểu Tây: Anh zai~ nhờ anh cả đấy

[Mật] Vành Mắt Đen: Ok~ [Mật] Khủng Long: Không thành vấn đề [Mật] Tiểu Tây: Canh đồng hồ, đúng 2 giờ 24 phút bắt đầu Bàn bạc với họ xong, Khổng Tây mở đồng hồ baidu, nhìn thời gian từng chút tới gần, căng thẳng cả lòng bàn tay đều là mồ hôi. Lúc này, Lantis và Biavan đã quấn lấy nhau. Thời gian vừa đến, Vành Mắt Đen cùng Khủng Long đồng thời phóng kỹ năng, lần lượt nổ tới người Hoa Liễu Đồng. Hoa Liễu Đồng phản ứng khá nhanh, kỹ năng của Vành Mắt Đen vừa tới trên người cô, lập tức sử dụng trị liệu cho mình, không ngờ Ngủ Ngon từ Khổng Tây lại tới trước, cắt ngang trị liệu của cô. Cũng may Khổng Tây hay ngáp phải ruồi, Ngủ Ngon chưa một lần dùng vậy mà lại trúng. Qua 4 giây, kỹ năng Vành Mắt Đen cùng Khủng Long sẽ hồi phục, Khổng Tây cho bọn họ 2 cái trị liệu, kéo máu bị Kiếm Khách xóa về. Thời gian Ngủ Ngon của Khổng Tây ngắn, chỉ có thể duy trì 3 giây, cho nên trước khi đợt đội bom thứ hai tới, Hoa Liễu Đồng đã có thể động, cô đang muốn tăng máu, Ngủ Ngon lần hai của Khổng Tây lại bay đến, thành công định thân cô ta. 4 kỹ năng công kích thêm 2 lần Ngủ Ngon, Hoa Liễu Đồng ngã xuống đất. Khổng Tây không ngừng tay, lập tức lại trị liệu cho Vành Mắt Đen cùng Khủng Long, kéo đầy thanh máu, sau đó tổng cổ bọn họ ra chỗ khác tự cung tự cấp. [Cận] Tiểu Tây: Các anh zai~ cảm ơn nha ~~ ra chỗ khác đi... [Cận] Khủng Long: Đây là diễn hình của việc lợi dụng xong thì đá đi == Giết chết Được Sư duy nhất của đối phương, tâm tình Khổng Tây cực tốt nên không nói lại, nghiêm túc nhìn lượng máu của Lantis. Từ lúc bắt đầu, máu Lantis không ngừng giảm xuống, tuy nhìn không thấy thanh máu của Biavan, nhưng có thể cảm nhận được tình hình của Lantis không mấy khả quan. Khổng Tây nhìn nhìn thanh mana của mình, còn hơn nửa ống, liền quăng trị liệu qua cho Lantis. Kết quả Lantis lập tức pm về. [Mật] Lantis: Mặc kệ tôi Khổng Tây bữu môi, làm gì ghét bỏ trị liệu của cậu, còn không phải vì sợ anh chết à. Bị Lantis ghét bỏ, Khổng Tây buồn bực, cũng không quan tâm Lantis vui hay không, liền tiếp quăng một đồng trị liệu cùng lá chắn sinh mạng, dùng sạch toàn bộ mana, lúc này mới thở phì phì đứng dậy, chạy xuống lầu tìm đồ ăn,

định hóa bị phần thành ham muốn ăn uống. Kết quả mở tủ lạnh ra nhìn, Khổng Tây nhất thời rơi lệ ồ ạt, bên trong ngoại trừ nửa túi bánh mì khi này thừa lại thì không còn gì khác. Vừa rồi giận quá quên mất chuyện này. Bị trò chơi cùng hiện thực đả kích x2, Khổng Tây quyết định ra ngoài dạo một lát rồi về. Đại hội tỷ võ là cái gì, tăng máu là cái chi, không liên quan chút gì đến cậu, cậu không biết gì hết! Khổng Tây người này quá trạch, không có bạn bè nào, nói ra ngoài dạo, thật sự cũng chỉ là đi lung tung trong khu phố, sau đó xoay người đến siêu thị bổ sung gia dụng. Người ở siêu thị siêu nhiều, hình đang khuyến mãi khai trương, xung quanh có rất nhiều người của khu. Khổng Tây chen chen chen, xuyên qua một nhóm các bà nội trợ, thành công cướp được giỏ mua sắm từ tay một đứa bé, sau đó giết vào trong. Bên trong người càng nhiều hơn, âm thanh huyền ảo át cả tiếng nhạc, Khổng Tây lang thang nhắm thẳng tới khu quà vặt, quét sạch một đồng bánh quy, khoai tây chiên cùng bánh kem. Sau đó, chạy lên tầng hai tìm khăn giấy. Tầng hai người vẫn rất nhiều, nhưng phần lớn đều vây quanh khu băng vệ sinh ==# Khổng Tây đi đến khu khăn giấy, bắt đầu chọn giấy cuộn vệ sinh và khăn giấy hộp. Lúc này, đột nhiên truyền đến một tiếng “rầm” thật lớn! Khổng Tây cách tương đối gần nên nghe rõ mồn một, có chút giống âm thanh giày da đá mạnh vào bàn. Khổng Tây sợ hãi nuốt ngụm nước bọt, giơ một ống giấy cuộn, ngơ ngác nhìn văn phòng quản lý, tiếng động vừa rồi đúng là từ nơi đó truyền tới. Cửa phòng bật mở, Đông Dã vẻ mặt âm trầm xuất hiện. Khổng Tây lập tức bị dọa ngốc, không nhúc nhích giương mắt nhìn người đàn ông sắc mặt không tốt cũng nhìn qua. Vì vậy, tầm mắt hai người, Khổng Tây đang giơ ống giấy cuộn “Cho Bé Yêu” và Đông Dã đang mặt mũi âm trầm cứ thế chạm nhau. Tuy Khổng Tây hiện tại thoát nhìn khá ngốc, nhưng tư duy vẫn rất linh hoạt, cậu vô thức cảm thấy khoảnh khắc khi Đông Dã nhìn đến cậu, thái dương nhất định xuất hiện thật nhiều dấu “###”, vì sắc mặt của anh vốn âm trầm càng thêm đen. Khổng Tây sợ hãi thu móng vuốt, nhét cuộn giấy vào giỏ, xoay xoay xuống lầu, đào thoát khỏi hiện trường.

29. Chương 29: Lantis, Kết Hôn Sinh Em Bé Nào

Trên đường về, Khổng Tây luôn suy nghĩ một vấn đề nghiêm túc.

Tình huống hiện tại của cậu rốt cuộc được xem là yêu sao là yêu sao là yêu qua mạng sao?

Theo lý thuyết, hai người chưa bao giờ nghiêm túc đứng đắn nói qua lời yêu thương, mỗi lần đều là cậu ngẫu nhiên buông ra mấy câu nửa đùa như “I Love You” hoặc “không thể không thích” này nọ.

Mấy lời như vậy, Lantis chắc chắn xem như không khí mà không để mắt tới.

Nhưng vì sao cậu có ảo giác khi cứ nói hoài nói mãi sẽ thật sự sinh ra thứ cảm xúc giống “Mình thật ra rất thích người đó”?

Khổng Tây tay xách túi bảo vệ môi trường, bối rối nghĩ vừa rồi cậu tùy hứng bỏ đi giữa chừng có thể đã khiến đội bọn họ thua mất.

Bị người mình ghét chém chết, Lantis nhất định sẽ rất buồn bực. Nghĩ đến đây, Khổng Tây càng xúc động.

Tình cảm a, thương mến a, yêu đương a, thật sự khiến con người khổ não, nhưng lại vẫn thấy rất hạnh phúc.

Cảm giác lo lắng nhớ nhung một người đặc biệt nào đó, cuối cùng cậu đã cảm nhận được.

Cho nên nói, thực tế cậu không được gọi là yêu qua mạng, nói thầm默默 thì chính xác hơn.

Vì giờ không dám đối mặt với Lantis, Khổng Tây về đến nhà chuyện đầu tiên làm là đóng công tắc nguồn ở cửa chính, rồi mở lại. Sau đó mới vào nhà, thu dọn đồ đạc, cũng không vào phòng để máy tính, trực tiếp chui qua phòng đọc sách nhặt lại thói quen xa xưa đã bị vứt bỏ mấy ngày nay.

Cũng vì không dám đối mặt, Khổng Tây bỏ lỡ Lantis spam đầy một màn hình “Tiểu Tây, xin lỗi” “Tiểu Tây, trả lời đi” “Tiểu Tây, đừng không để ý tôi”.

Trước kia Khổng Tây không chơi game, cậu đối với điều này không hề có suy nghĩ gì, cũng chưa từng có xúc động muốn mỗi ngày đối diện máy tính. Chỉ khi tiếp xúc qua, còn ở trong game quen biết được một người muốn gặp hằng ngày, cậu không thể ngăn được ý nghĩ muốn lên mạng.

Từ lúc bắt đầu ngồi trong phòng đọc sách, đầu óc cậu không hề tập trung, luôn lơ đãng bay đến trò chơi.

Có khi đọc “Sự kiện tiệc trà ở Boston” sẽ nghĩ tới trong túi mình còn mấy bó cỏ chưa luyện, xem “Chiến tranh hoa hồng” lại sẽ hốt hoảng nghĩ tới không biết Lantis có tiếp tục tham gia đại hội đấu võ không, ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ lại sẽ không kiểm được suy nghĩ nếu Lantis thích mình một chút thì tốt rồi.

Ngẩn ngẩn ngơ ngơ, Khổng Tây đột nhiên bừng tỉnh, hồi tưởng những việc vừa nghĩ trong đầu khi ngơ ngác mà lạnh gáy, quả thật giống như cô bé mơ mộng, vừa ngây người vừa nhớ người kia.

Khổng Tây bị chính mình làm buồn nôn một trận mà hoàn toàn tỉnh ngộ, cậu thật sự đã thích Lantis.

Dưới tình huống không biết tướng mạo người đó!

Dưới tình huống không biết bối cảnh người đó!

Dưới tình huống chưa từng gặp mặt!

Dưới tình huống chỉ biết người đó là người tốt!

Dưới tình huống ngay cả giọng cũng chưa từng nghe qua!

Khổng Tây khóc.

Sáng hôm sau, Khổng Tây thật sự nhện không nổi, sớm 5 giờ đã rời giường, mắt trông mong bật máy tính lên mạng.

Kế hoạch của cậu rất đơn giản.

Sớm như vậy, Lantis chắc chắn vẫn chưa online, cậu lên trước đi dạo vài vòng, sau đó lập tức logout.

Tên dân này căn bản không ý thức được, trò chơi không phải là nguyên nhân khiến cậu cấp bách muốn bật máy, người trong trò chơi mới phải. Nhưng có đôi khi con người cần tự lừa dối mình để che giấu ít tình cảm mà chính mình cũng không muốn thừa nhận.

Khổng Tây lén lén lút lút login, cảnh tượng hiển thị là bên ngoài trường tỷ võ, hiệu quả biến thân đã hết, cậu trở về làm một cô bé Được Sư đáng yêu mặc bộ váy dài xanh biển. Xoay trái xoay phải đổi góc nhìn, ngoại trừ một người đang ngồi bên cạnh, xung quanh vắng vẻ, hiển nhiên sau khi tỷ võ xong đều đã đi hết.

Khổng Tây kéo sát góc nhìn, nhìn nhìn vị nhân huynh bên cạnh, ô... là Lantis.

Cái gì! Lantis!!

Khổng Tây kinh hãi, sao giờ này cậu ấy online!

Hít~ thở

~Hít hít~ thở thở

~Khổng Tây chộp lấy nước một bên uống ực một ngụm, cuối cùng kiềm chế xúc động muốn đập rớt phích cắm máy tính bỏ chạy lấy người, điều khiển nhân vật từ từ đến cạnh Lantis, ngồi xuống theo.

Tư thế ngồi của Kiếm Khách rất anh tuấn, mà Được Sư thì mềm mại ngồi nghiêng, hình ảnh hai người dựa sát vào nhau rất hài hòa.

Khổng Tây ngơ ngác nhìn một hồi, mới thăm dò pm Lantis.

[Mật] Tiểu Tây: Lantis...

Sau đó mắt long lanh nằm sấp trước máy tình nhìn khung trò chuyện riêng của mình và Lantis, loại tâm tư bối rối vừa muốn gặp Lantis lại vừa không muốn cậu ấy onl giây vò khiến cậu đứng ngồi không yên.

Lantis mãi không trả lời. Khổng Tây khẽ thở dài, hoàn toàn không hiểu được tâm tình hiện tại của mình, đành tiếp tục ngồi cạnh Lantis, mở baidu, gõ: Thích là cảm giác gì ——

Tìm được khoảng 26 000 000 kết quả liên quan.

Nhìn kết quả hiện ra, Khổng Tây nhìn trời, cái gì không biết, quả nhiên nên hỏi má baidu.

Tiện tay nhấn vào topic ở Cãi Xoong (douban), Khổng Tây đối diện một đồng trả lời dài thật dài bắt đầu đọc từng bài từng bài.

Tốc độ của cậu rất chậm, mỗi lần xem xong một post thì rơi vào suy nghĩ riêng của mình.

Cũng không biết đến post thứ mấy, có một bài trả lời viết thế này: “Cảm giác thích, chính là bạn lén lút nhấn vào link này, nghĩ tới người trong lòng, rồi cẩn thận từng tí so sánh với những điều các bạn Cãi nói.”

Bị đâm trúng tâm tư, Khổng Tây nháy mắt hỗn loạn, tắt web, tab về cửa sổ game.

Trong khung trò chuyện riêng, thành linh xuất hiện câu trả lời từ Lantis: Xin lỗi, chờ lâu quá ngủ mất

Khổng Tây ngơ ngác hỏi lại: Chờ tới?

[Mật] Lantis: Cậu nghĩ sao?

[Mật] Tiểu Tây: Nhất định là đang chờ tới O(_)O

~[Mật] Lantis: Cười thật đáng đánh

[Mật] Tiểu Tây: Chờ bao lâu rồi?

[Mật] Lantis: Từ sau khi cậu logout hôm qua

[Mật] Tiểu Tây: Tối giờ??

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: ...

[Mật] Tiểu Tây: Hôm qua thua?

[Mật] Lantis: Thắng

[Mật] Tiểu Tây: Quả nhiên tới có cũng được mà không có cũng không sao

[Mật] Lantis: Nhưng sau đó trận bán kết và chung kết không tham gia

[Mật] Tiểu Tây: Sao không tham gia? Rõ ràng một người cũng có thể đánh thắng

[Mật] Lantis: Thiếu một được sư biết nhảy cây

Có đôi khi, những lời rất bình thường của Lantis cũng khiến Khổng Tây có cảm giác ầm ập trong lòng, giống như “Thỏa mãn cậu” trước đây, lại giống như “Thiếu một được sư biết nhảy cây” hiện tại, thậm chí cậu cảm thấy một câu “Câm miệng” của Lantis cũng khiến người ta ngọt ngào.

Lantis có rất nhiều hành động nhỏ nhặt làm cậu cảm động, giống như hôn và ôm trước đây, lại giống như hiện tại chờ cậu mà ngủ quên trước máy tính.

Khổng Tây nhớ đến một câu đã từng đọc qua ——

Hạnh phúc chính là tìm một người hợp phách với mình sống qua cả đời.

Cậu lại nhớ đến sự bao dung mà Lantis dành cho cậu từ khi chơi game đến giờ, cả việc vì thỏa mãn yêu cầu của cậu mà bất chấp tất cả nguy hiểm.

Khổng Tây khẽ cắn môi, đã quen với cuộc sống đạm bạc, hiện tại cậu muốn tranh thủ cho mình chút gì đó.

[Mật] Tiểu Tây: Lantis !!

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Chúng ta kết hôn sinh con đi!!!

[Mật] Lantis: Áy náy?

[Mật] Tiểu Tây: Không đúng không đúng, tớ muốn nói không phải mà

[Mật] Tiểu Tây: Khỉ khỉ, kệ lỗi chính tả đi!

[Mật] Tiểu Tây: Tổ không phải chỉ đơn thuần muốn cùng cậu kết hôn sinh con

[Mật] Tiểu Tây: Không phải vì muốn sinh con mà muốn kết hôn với cậu

[Mật] Tiểu Tây: Không phải vì có thạch kết tinh mà muốn tận dụng

[Mật] Tiểu Tây: Không đúng không đúng, tớ muốn biểu đạt không phải mấy cái này

[Mật] Lantis: Rồi cuộc cậu muốn nói cái gì?

[Mật] Tiểu Tây: Tổ thích cậu a a a!!!!

[Mật] Tiểu Tây: Tổ thích cậu vậy nên muốn kết hôn với cậu muốn sinh con cho cậu muốn ở mãi bên cậu!

[Mật] Lantis: Ồ

[Mật] Tiểu Tây: Cậu chỉ ‘ồ’ ???

[Mật] Tiểu Tây: Không hề có chút ý muốn từ chối tớ sao?

[Mật] Lantis: Không

[Mật] Tiểu Tây: Tức là đồng ý?? Thừa nhận?? Ngầm chịu??

[Mật] Tiểu Tây: Bất kể loại nào, tớ xem như cậu có thích tớ O(_)O

~[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Vậy đi kết hôn kết hôn kết hôn!

[Mật] Lantis: Tới đi, tôi ngủ một chút, mệt

[Mật] Tiểu Tây: Được~ người ta chờ cậu nha~~ đừng để người ta chờ lâu quá nha

Lantis không trả lời, trực tiếp logout.

Khổng Tây sờ sờ gương mặt vì quá căng thẳng mà đỏ bừng của mình, nháy mắt cảm thấy chơi game thật sự là quá chính xác.

30. Chương 30: Đừng Quyến Rũ Tôi Nha, Tôi Là Bông Đã Có Chủ!

Thổ lộ xong còn được chấp nhận, Khổng Tây lảng lảng chạy đi làm nhiệm vụ tuần hoàn, kết quả lần đầu tiên đã nhận được nhiệm vụ đánh boss cấp 100 độ khó siêu cao.

Khổng Tây tự biết mình vẫn chưa lợi hại đến mức có thể dùng “trí khôn” xoay boss vòng vòng cho chóng mặt sau đó gõ chết, vậy nên rất chán nản hủy nhiệm vụ, nhận lại lần nữa, kết quả vẫn nhiệm vụ đánh con boss đó. Khổng Tây cảm lạnh, không tin ma quỷ lại hủy, nhận lại lần nữa, lần này không cần đánh boss, mà là bảo cậu tìm một thành trấn không có trên bản đồ.

Đây hẳn là cái người ta vẫn thường gọi: đồ tình đen đời.

Khổng Tây nháy mắt có cảm giác bị hệ thống chà đạp, bất mãn từ bỏ nhiệm vụ, đứng tại chỗ mờ mịt không biết nên làm gì.

Lúc này cậu mới ý thức được, không có Lantis trò chơi cũng mất đi lực hấp dẫn vốn có của nó.

Nghiên cứu tất cả biểu tượng có trên giao diện game một lần, Khổng Tây mở danh sách bang hội, ba bà chị cũng không online.

Lúc đầu tuy nói các chị lừa cậu vào game, nhưng từ sau khi tiến vào thì không hề trông nom cậu, hoàn toàn để Lantis một tay tiếp quản.

Giờ đã định sẽ kết hôn với Lantis, dù thế nào cũng nên nói qua với các chị, nếu không đoán chừng khi về lại nói cậu không coi trọng các chị.

Có điều gần đây hình như không thấy các chị về, lần trước sau khi thấy chị hai và một cô gái ở trước nhà nói chuyện thì không thấy ai trong các chị xuất hiện nữa.

Mà gần đây cậu lại quá dễ tâm Lantis, hoàn toàn quên mất phải chú ý động tĩnh của các chị.

Khổng Tây càng bực bội, quăng treo máy chạy đi xem phim Mỹ.

Hôm nay, mãi đến nửa đêm 12 giờ, Lantis vẫn không online. Khổng Tây duy trì vẻ mặt bị tra công hiệp đáp, ngáy ngốc bò lên giường, sau đó thuận lợi lăn lộn mất ngủ đến 2 giờ.

Hôm sau 6 giờ bị giáo sư gọi điện đánh thức, treo hai cái vành mắt đen thiết đen chạy đến trường giúp ông dạy thay.

Khi cậu đứng trên lớp ngáp đến lần thứ 8, cộng thêm lần thứ 3 giới thiệu Thomas Hardy là người Mỹ, Khổng Tây buồn bực chết được.

Lantis tuyệt đối cố ý! Rành rành là trả đũa! Tên khốn

Thật vất vả sống qua một tiết, Khổng Tây thừa dịp giải lao tựa bên điều hòa xin chút gió cho tỉnh táo.

Hai nam sinh ngồi hàng đầu đang rất kích động bàn luận chuyện gì đó, có vài lần nhắc tới Sáu Ngày Sáu Đêm, thăng cấp bang hội. Khổng Tây quá mệt mỏi, làm gì cũng ngơ ngơ, tỉnh tỉnh mê mê nghe được đại khái, nhưng không cách nào nối liền thành một câu.

Đợi cậu cuối cùng chịu đựng hết 2 tiết buổi sáng, giáo sư lại gọi điện qua nói sau 3 giờ chiều còn có 2 tiết tự chọn nhờ cậu dạy thay luôn.

Thế là, vốn tưởng rằng có thể trở về ngủ bù, Khổng Tây thê thảm ăn trưa ở trường, rúc trên sofa đơn trong văn phòng giáo sư ngủ một lát, rồi tiếp đó lên lớp cái tiết Đánh Giá Các Tác Phẩm Nổi Tiếng Nước Ngoài chết tiệt kia.

Cả một ngày đi dạy thay, Khổng Tây đã kiệt sức lại bị giáo sư bắt đi ăn với ông học giả mô phạm nào đó đối với văn học lịch sử Anh Mỹ rất có nghiên cứu.

Cậu không thể hiểu nổi, một tên khoa tiếng Trung như cậu vì cái gì nhất định phải thông đồng dây dưa không rõ với văn học a lịch sử a nước ngoài a chứ! QAQ

Nhưng giáo sư đã lên tiếng, cậu đành phải ngoan ngoãn đi theo làm nèn.

Trong bàn tiệc, vì để hạ thấp sự tồn tại của mình, Khổng Tây một mực cúi đầu và cơm, không hề ngẩng lên, cố tình giáo sư lại không chịu buông tha cậu, cứ giới thiệu với học giả cậu là học trò tự hào của mình, khiến hứng thú của học giả với cậu từ từ thăng cao. Khổng Tây đành phải gồng mình nhìn ông cười ngu.

7 giờ ở trường học giả có một buổi tọa đàm, ông rất thắm thiết mời Khổng Tây tới nghe.

Khổng Tây không thể đắc tội giáo sư đang nháy mắt với mình, đành đồng ý.

Vì vậy 7 giờ 10 phút, Khổng Tây vốn nên ở tiệc tân gia ăn uống no say, ngồi trong hội trường trường học, về mặt nhân sinh vô vọng mà ngẩn người.

Học giả xác thật xứng xứng là chuyên gia, giải giảng mạch lạc rõ ràng có đầu có đuôi, mặc dù có mấy chỗ còn cần xem xét, nhưng phần lớn vẫn rất hợp lý.

Bên cạnh Khổng Tây là một cậu nam sinh khá nhu thuận, gương mặt non nớt, đeo kính gọng đen giống cậu, hai mắt sáng trưng nhìn học giả. Khổng Tây vừa nghe tọa đàm vừa chống cằm trộm nhìn cậu ta, sau đó thần kỳ phát hiện lỗ tai nam sinh trộm đỏ, cuối cùng toàn bộ khuôn mặt đỏ ửng theo.

Phát hiện ra biến hóa này, Khổng Tây rất kinh ngạc, cậu còn cho rằng mình rất hướng nội, vậy mà có người còn hướng nội hơn cậu, mới bị nhìn một chút đã đỏ mặt.

“Cậu...” rất dễ xấu hổ...

Cậu vừa mở miệng, lời chưa nói hết, cậu nam sinh kia đã vội vàng quay đầu, đỏ mặt nhỏ giọng nói: “Anh đừng đuổi em đi, em không phải cố ý tới nghe lén, em thật sự rất thích giáo sư này QAQ.”

Lúc này Khổng Tây càng thêm kinh ngạc, có người thích đàn ông già như vậy sao!!

“Cậu...” ăn mặc gọn...

Đối phương lại ngắt lời cậu: “Em là sinh viên trường đại học XX gần đây, ở trên mạng nhìn thấy topic nói giáo sư có buổi tọa đàm tại đây, nên mới tới... Anh đừng bắt em đi QAQ.”

Hóa ra chỉ là vậy, cậu nói mà, làm sao có người ăn mặc vậy chứ.

“Tôi...”

Lại lần nữa bị ngắt lời: “Anh nhất định bắt em rời đi sao QAQ có thể đừng thế không, em vất vả lắm mới qua đây được một chuyến.”

Khổng Tây cảm lạnh nhìn trời, tên nhóc này nếu không mắc bệnh nhiều chuyện thì nhất định bị căng thẳng quá độ.

“Cậu ngắt lời tôi nữa tôi đá cậu nha~” Khổng Tây nỗ lực bày ra vẻ mặt hung tướng, uy hiếp nói.

Đối phương rất biết điều ngậm miệng.

Khổng Tây hỏi tiếp: “Cậu tên gì?”

“Tiêu Mặc Bạch, Tiêu của bộ Thảo, Mặc của mực nước, Bạch của màu trắng.”

“Ồ, tôi tên gọi Khổng Tây, Khổng Tước xòe đuôi về hướng Tây.”

“À...” Lại đỏ mặt.

Khổng Tây hơi hơi lấy chân trái đá đá chân phải, phát hiện hành vi hiện tại của mình rất giống bắt chuyện làm quen, liền có chút nói: “Khụ, cậu tiếp tục nghe giảng đi.”

Người kia lập tức quay đầu, thành thật giương mắt lên bực, cực kỳ giống vẻ mặt Khổng Tây khi lần đầu tiên nghe giáo sư giảng bài.

Nhìn cậu ta, Khổng Tây như thấy được mình của hai năm trước, không tự chủ sờ sờ mặt.

Có phải mình đã già rồi không, tại sao trong lòng lại tang thương thành như vậy.

Khi 9 giờ, tọa đàm kết thúc, Khổng Tây theo Mặc Bạch ra khỏi hội trường.

Đi đến bên ngoài, Mặc Bạch xoay người, nhìn Khổng Tây cười cười, nói: “Cám ơn.”

Khổng Tây cũng không biết cậu ta cảm ơn mình cái gì, tùy tiện khoát khoát tay.

Nơi xa xa dưới cột đèn, một người đàn ông đứng hút thuốc, Mặc Bạch chạy về phía người kia. Hắn tắt thuốc, rất thuận tay bắt qua vai cậu ta, hai người biến mất trong bóng đêm.

Khổng Tây nhìn bóng lưng một cao một thấp, cảm giác như thấy mình và Lantis, có chút hốt hoảng nghĩ: nếu Lantis cũng có thể đến đón cậu thì tốt quá. Sau đó lại nghĩ: thảo nào cậu lại bắt chuyện với Mặc Bạch, ra là cùng một loại người.

Khổng Tây không biết lái xe, nên mỗi lần đều đi bộ qua lại giữa trường và nhà.

Buổi tối trời rất tối, cậu đi suốt nửa tiếng mới đến khu nhà.

Lệt xệt bước trên con đường đã không còn ai, bóng của Khổng Tây bị đèn đường kéo dài thật dài, cậu không nén nổi nghĩ đến Lantis, trong lòng không hiểu sao có chút ngọt, khóe miệng cong cong.

Một người đàn ông đứng dưới cột đèn trước nhà, bên chân một đồng hồ tàn thuốc, tựa hồ đã đứng thật lâu.

Khổng Tây dừng bước, hơi ngại người nhìn anh.

Người kia vốn đang hút thuốc như cảm nhận được tầm mắt của cậu, ngẩng đầu lên.

Là anh hàng xóm đẹp trai của cậu.

Khổng Tây căng thẳng cúi thấp đầu, lấy chân trái chà chà chân phải, không biết có nên làm như không thấy đi thẳng qua không.

Đông Dã tiện tay ném tàn thuốc xuống đất, giẫm tắt, từng bước đi về phía cậu. Khổng Tây cả kinh, nhìn nhìn xung quanh, nháy mắt cảm thấy hô hấp khó khăn, quả nhiên đi về phía mình, áp khí còn thấp như vậy!

Anh dừng lại cách Khổng Tây 3 bước, giọng nói mang theo một tia tức giận: “Cậu không tới.”

Khổng Tây không kịp phản ứng, ngơ ngác trả lời: “A?”

“Tiệc!” Giọng Đông Dã như nghiêng răng nghiêng lợi.

“A...” Khổng Tây đau đầu giật nhẹ tóc mình, “Bị giáo sư bắt đi làm lao công...”

Vừa nói xong, Khổng Tây liền , tại sao cậu phải giải thích chuyện này với hàng xóm của mình ==

Đông Dã bước tới, đến gần Khổng Tây. Khổng Tây hoảng hốt lui về sau một bước, Đông Dã lại tiến tới, lần này bước liền hai bước. Hai người kề sát nhau.

Khổng Tây lập tức luống cuống: “Anh... anh đừng tới đây, đối tượng của tôi rất lợi hại nha, một kiếm có thể chém chết một con rồng!!”

Vừa nói xong, Khổng Tây lại , bản chất động kinh của mình tại sao xông tới hiện thực rồi.

Đông Dã: “...”

Nhìn thần tình hắc tuyến của Đông Dã, Khổng Tây đỏ mặt, ngốc ngốc nói xin lỗi: “Xin... xin lỗi, dạo này chơi game nhiều quá.”

Tại sao cậu lại phải giải thích chuyện này với hàng xóm của mình QAQ

Cuối cùng, vì biểu đạt mình vô cùng áy náy, Khổng Tây mời Đông Dã vào nhà, làm bữa khuya cho anh ta. Mì tôm thêm trứng...

Khổng Tây quần bách đứng trước mặt Đông Dã, một hồi chà chà chân, một hồi ngó ngó Đông Dã.

Bữa khuya thế này thật sự quá bi thảm, nhưng đã là cực hạn của cậu, đây là thứ duy nhất cậu có thể nấu.

Đông Dã giương mắt nhìn mì tôm một hồi, lại nhìn Khổng Tây đang do dự, nhượng mảy, thật nể tình nhắc đĩa lên ăn. Khổng Tây lúc này mới miễn cưỡng ngồi cạnh, quay đầu nhìn anh.

Quả thật rất đẹp trai... Ăn mì tôm cũng có thể ăn đến đẹp trai như vậy...

Tuy đã có đối tượng, nhưng ngắm mấy anh đẹp trai hẵn là không sao. Khổng Tây hoảng hốt nghĩ, tiếp tục giương mắt hứng thú nhìn Đông Dã.

Đông Dã tựa hồ rất đói, không bao lâu đã xử hết tô mì tôm nhìn qua vô cùng tệ của Khổng Tây.

Vẫn luôn ở bên cạnh nhìn, Khổng Tây lập tức nói: “Muốn uống gì không?”

Khổng Tây: “Có rất nhiều vị sữa, muốn uống không?”

Đông Dã: “Bia.”

Khổng Tây: “Ách... Nhà tôi không có bia, chỉ có sữa.”

Đông Dã thần kỳ nhìn Khổng Tây.

Ánh mắt đó, ánh mắt đó! Rõ ràng là đang nói cậu có phải đàn ông con trai không, cả bia cũng không uống!

Khổng Tây nhìn hiểu lập tức tức giận phồng hai gò má, phần nộ nói: “Uống nhiều bia cẩn thận bị bụng bia!”

Nói xong nhìn nhìn bụng dưới áo Đông Dã. Áo sơ mi rất vừa người, ẩn ẩn hiện ra cơ bụng bao quanh, Khổng Tây híp mắt đếm, 6 múi đấy.

Bình tĩnh quay đầu, Khổng Tây tiếp tục trợn mắt nói nhảm: “Cho dù giờ chưa có, sau này chắc chắn sẽ có!”

Đông Dã buồn cười nhìn Khổng Tây tức giận, cũng không nói gì, chỉ nhìn cậu. Khổng Tây bị nhìn mà hai má hơi nóng lên, cấp bách hò hét đuổi người: “Anh ăn cũng ăn xong rồi, muốn uống bia thì về nhà uống!”

Người kia vẫn không nhúc nhích, Khổng Tây xoay người đối diện anh, không biết do tức giận hay xấu hổ, cả mặt hồng hồng. Cậu trừng Đông Dã, nói: “Tôi lặp lại lần nữa, tôi đã có chủ, bớt nhìn tôi bằng ánh mắt đó đi, cẩn thận đối tượng của tôi đánh anh!”

“Đối tượng của cậu là ai?” Đông Dã ngồi trên sô pha, hai tay vòng trước ngực, nhàn nhã hỏi cậu.

“Ách...” Tên thật thì cậu không biết, Lantis vẫn chưa nói với cậu.

“Lantis! Người nước ngoài!!”

Vì thế cậu chỉ có thể nói quàng, Khổng Tây buồn bực đến mức sắp bật khóc.

Đông Dã không phòng bị, bật cười, khoe miệng cong lên một độ cong rất đẹp mắt, Khổng Tây nhìn mà hoảng hốt.

Thấy Khổng Tây bị sắc đẹp quyến rũ, Đông Dã tâm tình tốt đứng dậy, tao nhã liếc mắt nhìn cậu từ trên xuống dưới, nói: “Cám ơn tiếp đãi, ngủ ngon.”

Nói xong xoay người bước ra cửa, để lại cho Khổng Tây một bóng lưng phóng khoáng.

Khổng Tây ngây ngốc nhìn về phía cửa hơn nửa ngày, ngơ ngác nghĩ: không biết Lantis có vừa đẹp trai vừa phóng khoáng vậy không.

31. Chương 31: Cướp Boss – 1 [làm Đối Tượng, Tôi Nhất Định Sẽ Khiến Anh Cường Lên!]

Hôm sau, Khổng Tây ngủ thẳng đến 3 giờ chiều mới giãy dụa từ giường tỉnh dậy, mơ mơ màng màng chạy xuống lầu ăn chút gì đó.

Ngủ quá lâu, ngược lại khiến đầu đau vô cùng. Khổng Tây qua loa gặm mấy miếng bánh mì rồi lảo đảo vào nhà tắm ngâm nước nóng, lăn qua lăn lại đến 5 giờ mới đánh tan một nhọc nơi cơ thể, bật máy log game.

Trong game khá hỗn loạn.

Khổng Tây rằng rắc rắc cắn một góc bánh mì mà cậu không cẩn thận nhét trong ngăn lạnh đã đóng băng.

—— Nhất định là cách rời giường hôm nay của cậu không đúng! Nếu không vì sao bánh mì còn có nhũ băng...

—— Nhất định là cách log game hôm nay của cậu không đúng! Nếu không vì sao cậu có thể thấy Chúa Jesus và Thượng Đế đang *beep*.

[Thế giới] Trăng Treo Đầu Ngọn: Hôm nay 7 giờ, [Sáu Ngày Sáu Đêm] sẽ chiếm map giết boss ở Bình Nguyên Hoang Vu, không phải thành viên bốn bang đừng vào bản đồ, xin các vị thông cảm và bỏ qua!

[Thế giới] Chúa Jesus Lờ Mỹ Thiếu Niên: Hôm nay 7 giờ, [Sáu Ngày Sáu Đêm] sẽ chiếm map giết boss ở Bình Nguyên Hoang Vu, không phải thành viên bốn bang đừng vào bản đồ, xin các vị thông cảm và bỏ qua!

[Thế giới] Thượng Đế Tựa Như Đại Thúc: Hôm nay 7 giờ, [Sáu Ngày Sáu Đêm] sẽ chiếm map giết boss ở Bình Nguyên Hoang Vu, không phải thành viên bốn bang đừng vào bản đồ, xin các vị thông cảm và bỏ qua!

[Thế giới] Chúa Jesus Lờ Mỹ Thiếu Niên: Đại Thúc, đừng có lần nào cũng dán sau tôi!

[Thế giới] Thượng Đế Tựa Như Đại Thúc: Thiếu Niên lẳng lơ, không dán sau cậu thì dán sau ai?!

[Thế giới] Đứa Nào Nói Tên Dài Là Phong Cách: Hôm nay 7 giờ, tả hữu hộ pháp của [Sáu Ngày Sáu Đêm] sẽ ở Bình Nguyên Hoang Vu trình diễn màn tình thâm ngược luyến của Chúa Jesus cùng Thượng Đế, hoan nghênh các vị hủ nữ và các bạn gay đến thưởng thức!

Kể có tiền quả nhiên khác hẳn, *beep* cũng chọn nơi rất độc đáo, một câu một vàng, quá xa xỉ.

Khổng Tây cảm khái nhìn chuỗi chuỗi thông báo, nhất thời cảm thấy làm dân nghèo thật sự quá tội lỗi.

Bên cạnh mấy người chơi cũng tội lỗi như thế đang phun trào.

[Cận] RờiGiới Cổ Tích Đã 12 Năm: Lại nữa lại nữa, bọn Sáu Ngày Sáu Đêm lại ỷ thâm niên tự cho đặc quyền

[Cận]Cuối Hè Năm Ấy: Ai bảo người ta là đại bang đứng đầu chi (")

[Cận] Rời Giới Cổ Tích Đã 12 Năm: Nghe nói Trăng Treo nhận được nhiệm vụ thăng cấp bang hội

[Cận]Cuối Hè Năm Ấy: Biết lâu rồi, Thượng Đế mở topic trên 4rum, kể lại mỗi một chi tiết của nhiệm vụ, hoàn thành có thể thăng bang hội lên cấp 4

[Cận] Tiểu Tinh: Người ta cũng muốn tham gia cái bang này nha, nghe nói phúc lợi được lắm (~? ~)

[Cận] Rời Giới Cổ Tích Đã 12 Năm: Được mới sợ, họ chỉ tuyển người chơi trên 100

[Cận] Tiểu Tinh: Vậy đánh boss 120 không phải rất dễ dàng sao? Cần gì long trọng vậy

[Cận] Rời Giới Cổ Tích Đã 12 Năm: Khoe khoang ấy mà

Khổng Tây rất bình tĩnh đứng cạnh nhìn lên, chậm chạp nghĩ ——

Thứ họ muốn giết không phải là con sên bự đó chứ.

Nếu họ giết mất boss rồi, nó có ra con mới lại không?

Nếu không ra lại, vậy kiếm của Lantis phải làm sao?

Hơn nữa cậu nhớ rõ con sên đó với mấy con còn lại hoàn toàn giống nhau, nếu nói muốn giết, chẳng phải sẽ phải giết sạch sên ở Bình Nguyên Hoang Vu sao !?

Nghĩ mãi không ra, Khổng Tây thành thật mở danh sách bạn bè.

Lantis đang online.

Đang onl cũng không tìm cậu! Khổng Tây bị lơ mà không vui, quyết định cũng không tới tìm cậu ta.

...

...

Được rồi, cứ chọt cậu ta đi, lâu rồi không gặp, thật sự rất nhớ.

[Mật] Tiểu Tây: Khốn nạn!

[Mật] Tiểu Tây: Xấu xa!

[Mật] Tiểu Tây: Bạc tình!

[Mật] Tiểu Tây: ...

[Mật] Tiểu Tây: Lơ tó à!

[Mật] Tiểu Tây: Chẳng lẽ mới 2 ngày đã thất sủng?

[Mật] Lantis: ... cậu suy nghĩ nhiều

[Mật] Tiểu Tây: Có người nào đối xử với đối tượng của mình như vậy không T T

[Mật] Lantis: Được rồi, tới phủ thành chính

[Mật] Tiểu Tây: Thế tớ là đối tượng vẫy tay thì tung tăng chạy tới, không muốn thì một đáp đá bay vẫn tung tăng lặn đi sao?

[Mật] Lantis: Đây gọi là gọi thì tới đuổi thì đi

[Mật] Tiểu Tây: Làm đối tượng của tớ, mà lại không biết gần đây tóc tớ dài ra khiến thức ngấn lại sao o(o#)

[Mật] Lantis: Tôi tưởng cậu là con trai...

[Mật] Tiểu Tây: ...

Rốt cuộc là ai đã làm hư Lantis QAQ, Khổng Tây khóc, điều khiển nhân vật vừa đi vừa nước mắt đầm đìa chạy đến phủ thành chính.

Vừa đến nơi, cậu liền nhận được mời đội từ Lantis.

Khổng Tây không quá cam tâm tình nguyện đồng ý, sau đó oai hùng hiên ngang cùng Lantis ngồi xổm bên chân thành chính đại nhân.

[Mật] Tiểu Tây: Muốn đi đánh sên?

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Lantis: Sao tới trễ vậy?

[Mật] Tiểu Tây: Đánh thế nào?

Hai người căn bản cùng lúc phát ra.

Khổng Tây đầu tiên là ngẩn người, nhìn lời của Lantis, mặt không hiểu sao hồng hồng.

Trước kia Lantis chưa bao giờ hỏi chuyện phát sinh trong cuộc sống của cậu, khi nào thì tới, khi nào thì ngủ, khi nào thì onl vãn vãn...

Cứ thấy cậu là thêm đội luyện cấp, hoặc dẫn cậu đi làm nhiệm vụ. Không thấy cậu vẫn có thể tự mình chơi game vui vẻ.

Như bây giờ, là phúc lợi mà thổ lộ mang tới sao?

Yêu đương quả thật là một chuyện tốt đẹp, Khổng Tây có chút chút hạnh phúc nghĩ, loại phúc lợi này về sau mỗi ngày đều có thì thật tốt.

[Mật] Tiểu Tây: Hôm qua chờ cậu đến nửa đêm, ban ngày bị giáo sư nhờ đi dạy thay, về còn đụng phải một tên mặt liệt, thiệt khổ khổ mà TOT

[Mật] Lantis: Tên mặt liệt?

[Mật] Tiểu Tây: Là hàng xóm tớ. Lantis nói đi cậu tên thật là gì?

[Mật] Lantis: Lantis, người nước ngoài

Khổng Tây: ...

Cậu còn có thể nói gì đây, cả chuyện này cũng có thể đoán trúng, mình thật sự là quá thần kỳ mà

Nhưng...

[Mật] Tiểu Tây: Người nước ngoài đều có lông ngực, rất đáng ghét >O< [mật]=" tiểu=" tây=" sau=" này=" sò=" trúng=" một=" đám=" lông=" tớ=" sê=" cảm=" thấy=" như=" đang=" sò=" mèo=" con=" nhà=" tớ=" [mật]lantis=" cậu=" có=" thể=" chọn=" không=" sò=" [mật]=" tiểu=" tây=" không=" sò=" cậu=" không=" lẽ=" tự=" sò=" mình=" sao?=" [mật]=" tiểu=" tây=" có=" đối=" tượng=" còn=" phải=" tự=" sò,=" lantis=" chẳng=" lẽ=" cậu=" không=" được?=" [mật]=" tiểu=" tây=" ó...=" tớ=" có=" bài=" thuốc=" gia=" truyền=" chuyên=" trị=" liệt=" dương=" xuất=" tinh=" sớm,=" có=" muốn=" tớ=" truyền=" cho=" cậu=" một=" phần=" không?=" [mật]=" tiểu=" tây=" còn=" có=" các="

tư=" thể=" đặc=" biệt=" tăng=" tính=" dục=" nha~=" cậu=" có=" thể=" tìm=" ai=" đó=" đến=" thử=" nghiêm=" [mật]=" tiểu=" tây=" ố...=" tứ=" là=" đối=" tượng=" của=" cậu,=" cậu=" không=" nên=" tìm=" người=" khác,=" chúng=" ta=" sẽ=" có=" cơ=" hội=" trị=" liệu!tứ=" nhất=" định=" sẽ=" làm=" cậu=" cương=" lên!=" lantis=" ...=" nói=" lung=" tung=" cái=" gì=" vậy.= đông=" dã=" ngồi=" trước=" máy=" tính=" đầu=" đầy=" hắc=" tuyền,=" tên=" này=" rớt=" cuộc=" làm=" thể=" nào=" từ=" người=" nước=" ngoài=" liên=" tưởng=" tới=" thuốc=" gia=" truyền=" và=" tư=" thể=" vậy.= [mật]=" lantis=" cam=" miệng,=" sắp=" tới=" giờ=" [mật]=" tiểu=" tây=" a?=" cái=" gì=" sắp=" tới??=" lantis=" không=" trả=" lời,=" đứng=" dậy=" đối=" thoại=" với=" thành=" chủ.= thông=" báo=" hệ=" thống=" theo=" sau=" nhảy=" ra,=" nháy=" mắt=" chiêm=" hết=" kênh=" bên=" phải.= thông=" báo=" nhảy=" lên=" quá=" nhanh,=" khổng=" tây=" căn=" bản=" không=" kip=" nhìn,=" chỉ=" thấy=" máu=" và=" pháp=" lực=" của=" mình=" tăng=" lên=" một=" mảng=" lớn.= mở=" bảng=" thuộc=" tính=" ra=" nhìn,=" thời=" gian=" thi=" triển=" cùng=" thời=" gian=" hồi=" phục=" của=" các=" loại=" kỹ=" năng=" cũng=" rút=" ngắn=" hai=" lần,=" "ngủ=" ngon=" trở=" thành=" thi=" triển=" tức=" khắc,=" thời=" gian=" hồi=" phục=" còn=" 1=" giây.= trên=" màn=" hình=" treo=" một=" đồng=" hồ=" đếm=" ngược,=" thời=" hạn=" 2=" tiếng.= trên=" đầu=" thành=" chủ=" nhảy=" ra=" một=" câu=" "các=" dừng=" sĩ,=" chúc=" các=" bạn=" chiến=" thắng=" trở=" về!=" [mật]=" lantis=" theo=" kip=" khổng=" tây=" không=" xoắn=" xuýt=" tiếp=" vấn=" đề=" lòng=" ngực=" nữa,=" ngoan=" ngoan=" theo=" sau.= hai=" người=" một=" trước=" một=" sau=" chạy=" đến=" bình=" nguyên=" hoang=" vu,=" trên=" đường=" lantis=" thuận=" tiện=" giải=" thích=" với=" cậu=" lát=" nữa=" đánh=" thể=" nào.= [mật]=" lantis=" khi=" boss=" còn=" lại=" chút=" máu=" cậu=" dùng=" thánh=" thập=" tự=" quang,=" nhất=" định=" phải=" trúng,=" khiến=" boss=" chết=" ngay,=" như=" vậy=" mới=" có=" thể=" rớt=" tinh=" thể=" trắng=" [mật]=" tiểu=" tây=" cậu=" lại=" tăng=" áp=" lực=" cho=" tứ=" tot=" [mật]=" lantis=" ...=" áp=" lực=" thật=" sự=" ở=" phần=" sau=" [mật]=" lantis=" sau=" khi=" rớt=" ra=" tinh=" thể=" trắng=" tôi=" sẽ=" xông=" lên=" cướp,=" cậu=" xem=" rồi=" buff=" cho=" tôi,=" thuận=" tiện=" ru=" ngủ=" người=" quanh=" boss=" [mật]=" tiểu=" tây=" ru=" ngủ=" người...=" [mật]=" lantis=" nhìn=" hết=" câu=" cho=" tôi!=" [mật]=" tiểu=" tây=" vắng~=" [mật]=" lantis=" nói=" trắng=" ra,=" lần=" này=" chính=" là=" cướp=" quái=" cướp=" đồ=" [mật]=" tiểu=" tây=" nháy=" mắt=" cảm=" thấy=" mình=" thật=" đê=" tiện=" .=" ==" [mật]=" lantis=" lúc=" nào=" cũng=" ...=" [mật]=" tiểu=" tây=" cậu=" dám=" nói=" hết=" câu=" tứ=" căn=" cậu=" nha!=" [mật]=" lantis=" ...=" tới="">>

32. Chương 32: Cướp Boss – 2 [làm Đối Tượng, Tôi Nhất Định Muốn Làm Chuyện Có Ý Nghĩa Với Anh]

Bình Nguyên Hoang Vu có lẽ là ngêhên đón lần náo nhiệt nhất của nó từ khi OB đến giờ, chân chính một rừng người biển người.

May mà cấu hình máy tính Khổng Tây cao, đủ để cậu theo Lantis xuyên qua bức tường người xung quanh, nhưng chỉ chút đầu người cùng đủ loại hình thân thể vẫn khiến cậu hoa mắt chóng mặt.

Ở vòng trong, người Sáu Ngày Sáu Đêm đang dàn đội hình bao vây thành vòng tròn quanh đám quái.

Khổng Tây từ gò đất nhìn xuống, thấy từng lớp từ trong ra ngoài là Chiến Sĩ – Thuật Sĩ – Pháo Thủ, Dược Sư, Trắng Treo Đầu Ngọn và tả hữu hộ pháp đứng nơi cao cao phía sau.

Vừa nhìn thấy Chúa Jesus cùng Thượng Đế, tạt nhiều chuyện của Khổng Tây lại mon men xông ra.

Sau này nhất định phải tìm cơ hội dụ dỗ quyến rũ, cậu thích nhất phụ tử niên thượng =v=

Lantis đứng cạnh Khổng Tây, cùng cậu trông theo hướng kia.

Khổng Tây xoay trái xoay phải đổi góc nhìn, sau khi tìm được một góc vừa ý, chụp lại bóng lưng hai người dựa sát vào nhau.

Dàn đội hình xong, bang chúng Sáu Ngày Sáu Đêm dưới sự chỉ huy của Trăng Treo bắt đầu phóng kỹ năng, cách đó không xa lập tức nháy lên đủ loại hiệu ứng ánh sáng.

Chúng sên gặp phải cảnh đồ sát mới đầu vẫn còn ngơ ngác, hoàn toàn không phản ứng, sau đó kỹ năng đánh trúng điểm nào đó, chúng đột nhiên cuồng nộ, hăng hái phản kháng, bò về hướng Sáu Ngày Sáu Đêm, đáng tiếc đều bị tấm khiên của Chiến Sĩ ngăn bên ngoài. Trong đó có một con sên trên đuôi mang theo một đường vân đang vằn vẹo kịch liệt nhất giữa đám quái.

Đường vân kia nhìn rất quen mắt, Khổng Tây liếc mắt liền nhận ra đó chính là con boss lúc trước chạy đuổi theo cậu và Lantis.

Tiện tay ném cho nó một Ngủ Ngon, không trúng, trên máy tính hiển thị thanh máu thật dài cùng các loại trạng thái suy yếu bị thêm vào.

Xem ra còn phải đánh rất lâu. Khổng Tây lại nhìn dải màu kỹ năng xa xa, im lặng tính toán tổng sát thương trong 1 phút.

Nếu tất cả mọi người đều đánh lên đầu boss, phải 30 phút mới có thể đánh chết.

Nếu bang chủ và hộ pháp gia nhập, xấp xỉ như 3 Lantis, thì vẫn tuyệt đối cần ít nhất 20 phút.

Khổng Tây chớp chớp mắt nhìn chằm chằm số giá trị sát thương không ngừng bay lên mà xót xót mắt, còn tới 20 phút, tìm chuyện làm.

[Mật] Tiểu Tây: Lantis... *uốn éo*

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Bọn họ còn phải đánh 20 phút nữa lận~ chúng ta đi làm chút chuyện có ý nghĩa đi *bắn tim*

Chuyện có ý nghĩa...

Đông Dã liên tục lặp đi lặp lại những từ này, nhất thời hắc tuyến, anh chỉ biết mỗi lần Tiểu Tây đánh biểu tình uốn éo, chắc chắn sẽ không phải chuyện tốt lành gì. Tên này không phải muốn cùng anh nghiên cứu vấn đề làm thế nào để gia tăng tính dục chứ...

Mấy thứ như có thể cưỡng không, căn bản không cần cậu ta lo lắng được không.

Rõ ràng bình thường thoát nhìn như một cậu bé bình thường, biết đồ mặt còn có thể xấu hổ lấp bắp, tại sao vừa online liền điên ra loại đức hạnh này.

Rốt cuộc Tiểu Tây vốn dĩ không bình thường, hay từ khi ở cùng anh mới trở nên không bình thường?

Mà chính mình đến cùng đang chờ mong điều gì, tại sao lại cho rằng mình thích đứa nhóc vừa điên vừa ngốc này?

Đây là vấn đề Đông Dã không ngừng tự hỏi.

Mới đầu anh vẫn cho Tiểu Tây chỉ là một cô bé phóng khoáng tràn đầy sinh lực, cho dù sau đó cậu ta không ngừng nói mình nhân yêu, anh cũng chưa từng có cảm giác Tiểu Tây là nam. Khi đó, Tiểu Tây chẳng khác nào một người “nhỏ tuổi, loli, hủ nữ, thích chơi trò giả bộ ‘tớ là con trai’, hay ba hoa”.

Nếu không phải vì nhiệm vụ, anh hoàn toàn không muốn có chút quan hệ nào với Tiểu Tây.

Nhưng vận mệnh chính là như vậy, có một số việc đã được định trước.

Sau sự tình tự nhận nhân yêu nhiều lần, anh mới dần dần giác ngộ có thể Tiểu Tây thật sự là nam.

Trước kia vì vẫn cho rằng cậu ta là một cô bé mà luôn che chở, lý do tại sao nuông chiều thì lại không nói rõ được. Nhưng đến khi biết đầu bên kia máy tính mà một tên con trai, anh vẫn không nhận được suy nghĩ

muốn tiếp tục bao dung người kia, thậm chí còn mãnh liệt hơn trước, mặc dù tìm mãi vẫn không ra nguyên nhân.

Cho đến lần bị Hội Kiểm Khách vây đánh, Tiểu Tây biết rõ anh không ngồi trước máy tính nhưng vẫn trông chừng tăng máu cho anh, khiến anh cảm thấy hết thấy đều đáng giá. Dù bản thân trong gia tộc bị đối đãi như đứa con nuôi thấp hèn, nhưng chưa từng có ai nguyện ý bảo vệ mình như vậy.

Anh còn có thể nói gì...

Nếu nói trước kia vẫn ôm lấy suy nghĩ nhiệm vụ kết thúc cùng Tiểu Tây mỗi người một ngã, thì từ khi đấy, điều anh nghĩ chính là tiếp tục đi theo Tiểu Tây, bất kể trong game hay ngoài đời.

Vì vậy ma xui quỷ khiến hỏi tên cậu ta.

Vốn cũng chỉ là nhất thời tò mò thuận miệng hỏi, nhưng bất ngờ biết Tiểu Tây thực tế là người tính tiền bằng vệ sinh với mình, người lấp bắp chào hỏi mình, người lấy đôi mắt như nước long lanh nhìn mình, là cậu hàng xóm Khổng Tây.

Anh lại lần nữa không thể nói gì hơn.

Đây là định mệnh.

Đã định trước sẽ đưa Tiểu Tây đến bên anh, bất kể trước kia anh đi theo con đường ngoằn ngoèo thế nào, điểm cuối cùng vĩnh viễn tại nơi này.

Đông Dã cười cười, khoe miệng cong lên một độ cong vô cùng đẹp mắt.

Vừa nghĩ tới Khổng Tây vẻ mặt chân thật giới thiệu với anh đối tượng của mình là “Lantis”, lòng anh liền ấm áp, thật sự muốn tâm tình không tốt cũng không có cách nào.

Trong khung nói chuyện phiếm, vì Lantis thời gian dài không phản ứng, Khổng Tây spam không ngừng.

[Mật] Tiểu Tây: 20 phút đó, 20 phút quý bao nhiêu! Lantis cậu không có ý kiến gì sao?

[Mật] Tiểu Tây: 20 phút = 1200 giây đó, = 1500 nhịp tim đập đó! Tim nào đập nhanh còn có thể lên tới 2600 nhịp đó! Chẳng lẽ cậu tính cứ thế lãng phí không 2600 nhịp đập!?

[Mật] Tiểu Tây:Được rồi, cho dù cậu không có ý kiến gì với việc lãng phí 2600 nhịp đập này, cậu cũng thật sự không có ý kiến gì khi tớ dùng nhiều trợ từ ‘đó’ sao?

[Mật] Tiểu Tây: Tại sao lại làm lơ tớ như vậy QAQ muốn gì đó

[Mật] Tiểu Tây: Lantis tớ đã yêu cậu từ rất lâu rồi!!

[Mật] Tiểu Tây: Cho dù vậy cũng không có ý kiến???

[Mật] Tiểu Tây: Quả nhiên tớ có cũng được mà không có cũng không sao

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Cuối cùng đã trả lời

[Mật] Lantis: Muốn làm gì?

[Mật] Tiểu Tây: A?

[Mật] Lantis: 20 phút

[Mật] Tiểu Tây: Chỉ còn lại 15 phút... nhất định phải làm chút chuyện có ý nghĩa!

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Quyết định rồi!

Đông Dã trước máy tính lập tức thẳng lưng, vành tai khả nghi đỏ lên, chuyện có ý nghĩa...

[Mật] Tiểu Tây: Chơi trò pikachu đi!

[Mật] Lantis: ...

Cuối cùng, Lantis vẫn thỏa hiệp, cùng Khổng Tây chơi trò pikachu “có ý nghĩa”.

Hai người cũng vì vậy mà thêm QQ.

QQ của Khổng Tây đăng ký hồi trung học, nhưng vẫn chỉ có một mặt trắng.

Cậu kiểm tra tư liệu Lantis.

Tên vẫn để Lantis, ngoại trừ biểu tượng sáng thể hiện đang online, còn lại toàn bộ bỏ trống.

Khổng Tây cảm lạnh, số QQ này làm gì quỷ dị vậy, 438438, Lantis rốt cuộc có bao nhiêu hận phụ nữ đây[1]...

Tuy nghĩ vậy, cậu vẫn tạo một nhóm riêng, kéo con chim cánh cụt quỷ dị kia vào, sau đó đổ mặt đổi tên nhóm —— Người 521[2].

Sau đó mới nhấn mở khung đổi thoại với Lantis ——

[1]

438 đồng âm với Tứ Tam Bát, dùng để thể hiện chán ghét ngày 8.3

[2]

521 đồng âm ‘Ta yêu người’

, ở đây ý chỉ ‘Người tôi yêu’.Chè Trân Châu: Lantis, QQ của cậu thật quỷ dị =__=

Lantis: Người khác cho, quỷ dị gì?

Chè Trân Châu: Không có gì, là do tớ quá quê mùa chưa thấy hết sự đời...

Lantis: Đang down game, đợi

Chè Trân Châu: Ừ

~Khổng Tây mở game QQ, tìm một phòng ngồi vào, chờ Lantis đến lâm hạnh.

Không bao lâu, Lantis qua tới. Khổng Tây tùy tiện tìm một bàn, nói số phòng và số bàn cho anh.

Lantis kịp lúc chiếm được vị trí cuối cùng trong bàn, mấy người vui vẻ khai cuộc.

Sau 10 phút, người chơi thay đổi từng nhóm từng nhóm.

Khổng Tây bị Lantis hung hăng chà đạp, vẻ mặt vô cùng bi thảm nhìn điểm số của mình, nhát mắt bùng nổ.

Chè Trân Châu: Lantis! Có ai như cậu đối xử với đối tượng của mình vậy không?

Lantis: Sao vậy?

Chè Trân Châu: Cậu không thềm nhường tớ, quả nhiên tớ là loại có cũng được mà không có cũng được trên đường vợ một cái nắm được cả bố

Lantis: Tôi tưởng cậu không muốn tôi nhường = =

Chè Trân Châu: Đừng dùng vẻ mặt đáng yêu đó với tớ! Làm nũng cũng không được!

Lantis: ... cậu nghĩ nhiều rồi

Chè Trân Châu: Lại! Tớ không tin tớ thông minh đáng yêu lanh lợi như vậy mà không thể thắng cậu!

Vì vậy, lần này Lantis rất nể tình nhường cậu, khi kết thúc hai người chỉ vừa vặn hơn kém một điểm.

Khổng Tây lại nổi bão.

Chè Trân Châu: Ai bảo cậu nhường tớ!

Lantis: ...

Chè Trần Châu: Không có chút kỹ thuật nào! Muốn nhường cũng không biết cách nhường thế nào để tớ đừng nhìn ra là cậu đang nhường tớ chứ!!

Đồng Dã nhìn chữ “nhường” lượn tới lượn lui, nhất thời không biết nên nói gì. đành phải hốt Khổng Tây về lại game, trong lòng suy nghĩ sau này tuyệt đối không được chơi pikachu với cậu ta nữa.

33. Chương 33: Cướp Boss – 3 [làm Đối Tượng, Nhất Định Chạy Cùng Chạy! Chết Cùng Chết!]

Bình Nguyên Hoang Vu đã bị dày xéo đến rối tung rối mù, khắp nơi đều là xác sên, cũng không biết mất hiện mới, chỉ nằm nơi đó.

Trung tâm chỉ còn lại boss sên đang giãy dụa cùng hơn mười em nhỏ sên ngoan cường.

Thanh máu của boss còn lại một đoạn nhỏ, Khổng Tây híp mắt nhìn, trên đó không có số cụ thể, thật sự rất khó tính chính xác.

[Mật] Lantis: Ẩn tên, qua chừng 2 phút nữa

Khổng Tây nhận bình thuốc xóa tên Lantis giao dịch qua, ẩn tên nhân vật đi. Cậu nhớ loại thuốc này chỉ có thể lấy được bằng phương pháp đặc biệt, không biết sao Lantis có được.

Nghĩ nghĩ, Khổng Tây lại giao dịch cho Lantis một ít thuốc.

[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Thuốc biến hình trước còn dư

Lantis cũng không nhìn kỹ, tùy tiện nuốt một viên, mấy giây sau đó biến thành nữ Kiếm Khách mặc bộ quần áo da bó sát người màu đen.

[Mật] Lantis: ...

Khổng Tây nhìn trước ngực Lantis trồi ra hai tảng, muộn màng ý thức được, hóa ra còn có thuốc biến tính lẫn bên trong. Nghĩ tới cũng phải nghĩ lui, rõ ràng cậu đưa Lantis nhiều thuốc như vậy, Lantis lại có thể dùng trúng viên này, quả nhiên, thực tế cậu ta rất thích hợp đảm nhiệm vị trí phụ nữ =v=

[Mật] Tiểu Tây: Êm êu, êm gọi cảm quá à

~~[Mật] Lantis: Câm miệng!

Khổng Tây ngoan ngoãn câm miệng, lấy trong túi ra một viên thuốc biến tính khác, ăn.

Vì thế, vốn tổ hợp nam Kiếm Khách anh tuấn cùng nữ Dược Sư yếu đuối biến thành tổ hợp nữ Kiếm Khách dũng mãnh gọi cảm cùng nam Dược Sư vẫn yếu đuối như cũ.

[Mật] Tiểu Tây: Không công bằng! Dựa vào cái gì tớ vẫn là yếu đuối như cũ!!

[Mật] Lantis: Thuốc vẫn chưa có tác dụng thần kỳ đến mức có thể thay đổi bản chất bên trong

[Mật] Tiểu Tây: Lantis cậu đây là rành rành ám chỉ tớ không đủ đàn ông!!

[Mật] Lantis: Tôi chưa hề nói gì, đi thôi

[Mật] Tiểu Tây: ...

[Mật] Tiểu Tây: Cậu không chạy thoát được đâu!! Cẩn thận trym cả đời không thể cương nổi!!!

Đã chạy đi được một khoảng cách, Lantis đột ngột lão đảo.

Rốt cuộc là ai cứ để ý vấn đề có thể cương hay không? Lại nói anh căn bản không tồn tại loại chuyện không thể cương!

Vị trí của bọn họ bây giờ còn cách người Sáu Ngày Sáu Đêm một khoảng. Lantis rất nhanh di chuyển lên trước vài mét, trước khi lọt vào tầm mắt của Trăng Treo thì thành linh biến mất.

Khổng Tây kinh ngạc xoay góc nhìn, quả nhiên không thấy bóng dáng Lantis đâu, lần trước trong hang rồng cũng thấy cậu ấy sử dụng qua chiêu này, gần đây xảy ra nhiều chuyện đã quên hồi.

Thanh máu boss đột nhiên hết sạch, Khổng Tây giật mình, còn cho rằng mình đã bỏ lỡ thời cơ. Nhưng con boss ngoan cường kia vẫn không ngã xuống đất. Khổng Tây thở phào, đặt ngón tay trên phím tắt.

Giây phút may rủi đến đây!

Khổng Tây thành kính niệm trong lòng, quyết tâm ấn nút kỹ năng, đồng thời cũng vì quá căng thẳng, run tay, ấn thêm nút trị liệu.

Hệ thống thông báo: “Chúc mừng người chơi ‘Tiểu Tây’ thành công giết chết Sên Khổng Lồ!”

Hệ thống thông báo: “Bạn không thể trị liệu cho NPC đã chết!”

Vừa nhìn thấy thông báo, Khổng Tây kích động thiếu chút ôm máy tính hôn một cái, cũng rất rộng lượng tha thứ thông báo thừa thãi phía dưới.

Bỏ qua thông báo thăng cấp, Khổng Tây kéo sát góc nhìn nhìn đồ rớt ra. Khoảng cách quá xa không thấy rõ, chỉ thấy có thứ gì đó lấp lánh trên mặt đất.

Có lẽ chính là Tinh Thể Trắng, Khổng Tây lại cảm khái vận may của mình, bắt đầu bình tĩnh ru ngủ Chiến Sĩ cạnh thi thể boss, tuy không trúng hết, nhưng được cái kỹ năng này thi triển tức khắc, chỉ cần tay cậu đủ nhanh, có thể 1 giây một lần.

Lantis đột nhiên xuất hiện ngay ngoài vòng Chiến Sĩ, vài kiếm chém ngã một Chiến Sĩ ngăn trước mặt, lách vào trong.

Mấy Chiến Sĩ ở gần Tinh Thể Trắng nhất đều thành công bị khống chế bởi Ngủ Ngon của Khổng Tây, Lantis tránh thoát công kích từ Thuật Sĩ cùng Pháo Thủ, thuận lợi vợ lấy Tinh Thể Trắng ném vào trong túi, nhìn thấy chiếc nhẫn bên cạnh cũng thuận tay cầm lên.

Nhưng vì một giây nán lại đó, Chiến Sĩ vốn bị cố định khôi phục tự do, lập tức vây tròn quanh Lantis.

Lúc này không thể tránh thoát công kích từ xa của Thuật Sĩ và Pháo Thủ, thanh máu Lantis như động kinh liên tục tụt xuống. Khổng Tây thấy mà kinh hãi, tay càng không ngừng nhấn Lá Chắn Sinh Mạng cho Lantis, sau đó mới luống cuống tay chân tăng máu cho anh.

Cậu nghĩ không ra, rõ ràng đã tính toán có thể chạy thoát trước khi hiệu lực của Ngủ Ngon hết, một giây chần chừ vừa rồi rốt cuộc là để làm gì.

Cậu bên này đang vừa buồn bực vừa luống cuống nhấn kỹ năng, pm từ Lantis lại phát tới ——

[Mật] Lantis: Cậu đi mau, kệ tôi

Khổng Tây dừng lại, tay trái không ngừng nhấn kỹ năng cùng uống mana, đành tay phải trả lời ——

[Mật] Tiểu Tây: Làm một đối tượng, tớ sẽ không vứt bỏ cậu bỏ chạy một mình, tớ nhất định phải chạy cùng cậu!

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Có thời gian đánh chữ còn không bằng giết đám đó rồi xông ra!! Tay trái tớ sắp chuột rút rồi!

[Mật] Lantis: Đổi dùng chân thử xem

Khốn nạn!! Cậu nhất định phải ở lúc này mà nói đùa với tôi sao!!!!

Khổng Tây tức giận tới mức đập bàn phím, nhưng thế nào cũng không buông phím tắt trị liệu kia.

Thanh máu Lantis luôn lay động lên xuống cực mạo hiểm, Khổng Tây tranh thủ liếc mắt nhìn ba người nơi xa, Thượng Đế là Thuật Sĩ, đang oanh tạc pháp thuật lên đầu Lantis, mỗi lần kỹ năng của cậu ta tới, Khổng Tây đều phải ấn một lần trị liệu mới có thể kéo về máu của Lantis, chặt vật muốn chết, mà Mỹ Thiếu Niên là Dược Sư, vẫn đứng không nhúc nhích.

Lúc này, Trăng Treo vốn đang đứng im đột nhiên chuyển động, nâng kiếm lao vào vòng hỗn loạn. Khổng Tây đau đầu, quả thật muốn tăng thêm gánh nặng cho cậu! Làm bang chủ thì đứng ngoài quan sát đi!! Nhúng tay vào làm gì!!! Không có chút khí phách của cao thủ!!!

[Mật] Tiểu Tây: Trăng Treo tới! Mau lui ra, tớ sắp không chống đỡ nổi!!

[Mật] Lantis: Qua 10 giây nữa chúc phúc cho tôi

[Mật] Lantis: Đừng căng thẳng, nhiều nhất là bị giết về 0

[Mật] Lantis: Nếu tôi chết thì chạy đi, nghe lời

Khốn nạn!! Cậu nhất định phải ở lúc này mà nói xúi quẩy với tôi sao!!! Đã nói sẽ cùng cậu chạy!! Muốn chết cũng chết cùng một chỗ!!! Nghe lời con khỉ!!!

Khổng Tây phun lửa trong lòng một trận, nhưng không quên vừa qua 10 giây lập tức Chúc Phúc cho Lantis.

Thời gian vừa vặn, Chúc Phúc tới đúng lúc Trăng Treo cho Lantis một kiếm, tuy trúng, nhưng không gây sát thương. Khổng Tây nhấn liên hai lần trị liệu kéo thanh máu đã tụt hơn phân nửa của Lantis trở về.

Lantis nhân thời gian miễn dịch, không né tránh công kích, một kiếm chém ngã một Chiến Sĩ đang hấp hối, vòng vây cuối cùng xuất hiện một lỗ hổng, anh lao về trước mấy bước, sau đó biến mất.

Lại chiêu này! Khổng Tây vừa muốn trị liệu thì vì Lantis biến mất mà ngắt giữa chừng.

[Mật] Lantis: Chạy theo hướng 4 giờ, gặp ở Thôn Vét Tinh

Khổng Tây ngoan ngoãn thu hồi pháp trượng, chạy, để lại một đám Sáu Ngày Sáu Đêm huy động lực lượng đến đây lại không được thứ gì.

Vừa chạy còn vừa cười xấu xa nhìn Trăng Treo đang tìm người trên thế giới.

[Thế giới]Trăng Treo Đầu Ngọn: Vị bằng hữu nào vừa rồi thừa dịp hỗn loạn lấy đồ boss rút ra? Hy vọng bạn có thể trả lại, tôi sẽ không trách chuyện cũ

[Thế giới] Chúa Jesus Lờ Mỹ Thiếu Niên: Đứa chết tiệt nào lấy mất đá thăng cấp! Bang chủ đã nói không trách chuyện cũ còn không cmn ra đây !!

[Thế giới] Thượng Đế Tựa Như Đại Thúc: Thiếu Niên lẳng lơ, đừng nóng giận

[Thế giới] Chúa Jesus Lờ Mỹ Thiếu Niên: *** đánh cả nửa ngày không được gì, không nóng giận thì không còn là đàn ông !!

[Thế giới] Thượng Đế Tựa Như Đại Thúc: Cậu có tức thì cũng chỉ thể hiện mình không phải đàn ông trưởng thành, mau lao vào ***g ngực ba làm nũng nào

[Thế giới] Chúa Jesus Lờ Mỹ Thiếu Niên: Đi chết đi! Cút qua một bên!

[Thế giới]Trăng Treo Đầu Ngọn: Hai đứa bây cảm miêng

[Thế giới]Trăng Treo Đầu Ngọn: Vị bằng hữu nào vừa rồi thừa dịp hỗn loạn lấy đồ boss rút ra? Hy vọng bạn có thể trả lại, tôi sẽ không trách chuyện cũ

Trăng Treo spam liên tục câu này đầy trên kênh thế giới mới ngừng tay, trong lúc đó không ai dám chen miêng, cũng từ đầu đến cuối không người nhận.

[Thế giới]Trăng Treo Đầu Ngọn: Nếu các người đã khăng khăng như thế, bây giờ tôi tuyên bố, từ nay về sau, [Sáu Ngày Sáu Đêm] truy nã nữ kiếm khách và nam được sư đêm nay, bất cứ ai đáng nghi đều giết sạch!

Khổng Tây bĩu môi, nhìn hiệu quả biến hình, còn không tới nửa tiếng nữa.

Cứ để họ tìm, tìm được mới sợ, chỉ là đáng thương người bị liên lụy. Nhưng những điều này không nằm trong phạm vi lo lắng của cậu.

Lantis đã đứng một hồi ở lối vào Thôn Vết Tinh, vẫn là hình dáng nữ Kiếm Khách gợi cảm. Khổng Tây tung tăng chạy tới, sung sướng cúi xuống nhìn anh. Trước kia luôn chỉ có thể ngẩng lên nhìn, khó có được Lantis thấp hơn cậu như giờ, Khổng Tây thật cảm động nắm chắc cơ hội thể hiện chiều cao của mình.

Hai người vẫn trong trạng thái tổ đội, Khổng Tây sờ soạng lên người Lantis một cái, kéo đầy thanh máu anh.

Lantis không để ý đến cậu, trực tiếp xoay người vào trong thôn.

Hai người một trước một sau đi tới nhà thợ rèn Hồ, lần này thợ rèn Hồ ngược lại không lừng biếng nơi bậc cửa, mà ở trong nhà luyện thép. Lantis tiến lên đối thoại, Khổng Tây ăn không ngồi rồi lượn lờ khắp nơi.

Mặc dù quá trình bọn họ tìm Thanh Phong Kiếm và Tinh Thể Trắng Cực Đại chật vật đến cực điểm, nhưng thợ rèn Hồ gia công hai thứ này lại chỉ như chuyện nháy mắt có thể hoàn thành, Lantis vừa nói chuyện với ông, Khổng Tây bên này liền thu được tin tức hệ thống thông báo hoàn thành nhiệm vụ Cởi Bỏ Phong Ấn.

Lần này kinh nghiệm rất dày, cộng thêm kinh nghiệm vừa rồi giết boss, Khổng Tây thăng lên cấp 93, hiệu quả biến hình cũng vì thăng cấp mà tự động giải trừ.

Trong khung đội, Lantis lên tới 104, biến trở về một Kiếm Khách anh tuấn phóng khoáng, kiếm trên tay thoạt nhìn vẫn như cũ không có gì lạ, nhưng rất rõ ràng không giống thanh trước kia.

Khổng Tây híp mắt nhìn nhìn, thanh trước kia Lantis sử dụng có chuôi kiếm trắng bạc thân kiếm đen tuyền, mà thanh hiện tại cũng toàn thân đen nhánh, không giống với màu đen sậm của Thanh Phong Kiếm trước đây, Thanh Phong Kiếm bây giờ xung quanh bao bọc một loại khí thể, khiến cho màu đen của nó trở nên càng thâm thúy càng làm người mê muội. Cậu nghĩ hồi lâu cũng không tìm được từ nào để hình dung, chỉ biết Thanh Phong Kiếm này trở nên rất mới mẻ rất đặc biệt rất độc đáo.

Lantis đứng tại chỗ vung vài đường kiếm, Khổng Tây đứng cách 2 mét lập tức rút máu, ọc ọc ọc tụt thẳng xuống chỉ còn 10 giọt.

[Mật] Tiểu Tây: ...

[Mật] Tiểu Tây: Mưu sát a! Bạo lực gia đình a!

[Mật] Tiểu Tây: Ngày tháng này biết sống qua thế nào TOT

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Tiểu Tây: Cậu lại dùng ba chấm trả lời tớ! Có ai như cậu đối xử với đối tượng của mình vậy không !?

[Mật] Lantis: Xin lỗi, tôi cho rằng chúng ta đã cách đủ xa

[Mật] Tiểu Tây: Cậu có ý TOT

[Mật] Tiểu Tây: Cậu nhất định là muốn giết chết tớ sau đó đi tìm ong bướm! Cô hai cô ba cô bốn năm sáu!

[Mật] Tiểu Tây: Tớ sẽ không để cậu thực hiện được! Tớ nhất định sẽ sống đến khi cậu tắt thở rồi mới tắt thở sau!

Khổng Tây tức giận trừng mắt Lantis, tăng đầy máu mình, lại một lần nữa khẳng định quyết tâm sống lâu hơn Lantis.

[Mật] Tiểu Tây: Nhìn cậu chết rồi chết sau! Có chết cũng phải chết cùng một chỗ!! o(o#)

[Mật] Lantis: ...

34. Chương 34: Đều Do Mắt Điện Gây Họa, Quáng Gà Tấn Công!

Vốn tưởng giao nhiệm vụ rồi xong, ai ngờ sau đó thợ rèn Hồ thần nhiên dừng công việc đang làm, ngồi trở lại nơi bậc cửa, trên đầu đội dấu chấm than thật to.

Lantis tiếp tục tiến lên đối thoại.

Thợ rèn Hồ: “Phong ấn Thanh Phong Kiếm mặc dù đã giải, nhưng uy lực của nó vẫn chưa hoàn toàn được phóng thích. Nếu các người có thể tập hợp đủ 10 viên ‘Mảnh Vỡ Huyết Ngọc Hồng Tinh’ cùng ‘Viên Ngọc Máu’, ta có thể giúp các người khai phá thuộc tính ẩn của nó. Đương nhiên, ta sẽ thu một khoảng phí nhất định, các người nên chuẩn bị sẵn 100 viên Tinh Thể Trắng.”

100 viên Tinh Thể Trắng...

Khổng Tây cảm lạnh, sên trên Bình Nguyên Hoang Vu giờ đã chết sạch, đi đâu kiếm được nhiều như vậy.

Thợ rèn Hồ tiếp tục nói: “Tinh Thể Trắng cùng Mảnh Vỡ Huyết Ngọc Hồng Tinh các người có thể tìm được ở Rừng Xanh, nhưng Rừng Xanh giờ nguy hiểm trùng trùng, phải hết sức cẩn thận, thợ rèn Hồ này ở nơi đây đợi tin tốt lành.”

Mười phần mười bộ dáng nói như đúng rồi, ông lão này thật sự rất đáng đánh. Khổng Tây khó chịu hai tay chống nạnh đứng trước thợ rèn Hồ.

[Mật] Lantis: Nhiệm vụ không gấp. Vừa rồi tôi thuận tiện nhặt chiếc nhẫn boss rớt ra

[Mật] Tiểu Tây: Nói đến cái này khiến tớ bực bội, không phải đã nói chỉ cần Tinh Thể Trắng thôi sao? Một giây dừng lại đó thiếu chút hại chết cậu đấy có biết không!

[Mật] Lantis: [Nhẫn Ngâm Máu]

[Mật] Tiểu Tây: Cho dù là một món ngâm máu... gì gì gì? Rớt ra cái này à! (o)

[Mật] Lantis: Ừ

[Mật] Tiểu Tây: Cậu thu được mấy món rồi?

[Mật] Lantis: Áo, đai lưng, giày, dây buộc và nhẫn, đủ bộ

[Mật] Tiểu Tây: Tại sao không có quần, chẳng lẽ muốn để trym bay mất sao =__=

[Mật] Lantis: ... tính chung với áo

[Mật] Tiểu Tây: Vậy thì tốt, có muốn bay cũng chỉ có thể bay trước mặt tớ o(o#)

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Lantis: Tôi biết rồi...

Khổng Tây điều khiển nhân vật xoay mấy vòng quanh Lantis, thế nhưng bất kể nhìn từ góc độ nào cũng không phát hiện có gì khác biệt.

[Mật] Tiểu Tây: Tại sao không ngửi được mùi cao thủ?

[Mật] Lantis: Cậu cho mũi mình là mũi chó sao?

[Mật] Tiểu Tây: Có ai như cậu nói chuyện với đối tượng của mình vậy không!? Tớ chỉ muốn xem xem có đẹp trai thêm chút nào không, thế này cũng không được à không được à không được à!! Mau đeo nhẫn vào

Lantis rất phối hợp mặc vào đủ một bộ. Vốn bộ đồ bám bụi biến thành xanh thẫm, Khổng Tây kéo sát góc nhìn mới có thể thấy được một chiếc nhẫn mang phong cách cổ xưa trên ngón trỏ của anh. Khổng Tây lần nữa cạn từ, chỉ cảm thấy Lantis thật sự trở nên đẹp trai hơn, cũng càng ngầu hơn.

[Mật] Tiểu Tây: Cậu tắt hào quang trang bị?

[Mật] Lantis: Ừ, muốn mở ra cho cậu nhìn không?

[Mật] Tiểu Tây: Không cần, đã đủ ngầu rồi ()

[Mật] Tiểu Tây: Ồ~ tớ yêu cậu hơn rồi

[Mật] Lantis: Ừ

Khổng Tây vỗ vỗ khuôn mặt đã hơi đỏ của mình, cậu ấy như vậy nghĩa là một lần nữa thừa nhận quan hệ của hai người đúng không.

Hai người lẳng lặng đứng im một chỗ, không ai lên tiếng, chỉ để hai nhân vật nơi đó đối mặt.

[Mật] Lantis: Đi kết hôn đi

Lúc này đã không còn là vấn đề đổ mắt, Khổng Tây triệt để xấu hổ, tay đặt trên bàn phím nhưng lại không nghĩ ra được chữ phải đánh, bèn thả lại trên đùi, qua mấy giây lại để lên bàn phím, nghĩ nghĩ, vẫn thả lại trên đùi, lặp đi lặp lại vài lần như thế, cả chính cậu cũng ý thức được mình đang căng thẳng không biết nên làm gì.

Cuối cùng Lantis không chịu được cậu lè mề, lại pm qua ——

[Mật] Lantis: Còn đó không?

[Mật] Tiểu Tây: Đi... rồi...

[Mật] Lantis: ...

[Mật] Lantis: Không muốn kết hôn với tôi?

[Mật] Tiểu Tây: Ừ

Không đúng không đúng, cậu đừng nhìn câu trả lời trên! Tớ muốn kết hôn với cậu!! Muốn chết được!!!

A a a, vì sao cứ mất điện ở giây phút quan trọng!!!

Tốt xấu để cậu phát câu kia ra đã!!!

Tuy đã nghe nói gần đây khu phố đang kiểm tra đường dây điện, có khả năng sẽ cắt điện nhảy cầu dao bất cứ lúc nào, nhưng tại sao sắp 10 giờ đêm còn xảy ra chuyện này!! Chẳng lẽ điện trong nhà bị quỷ đè sao!??

Cậu có thể từ chối tình tiết kinh điển này không a a a!!

Về mặt Khổng Tây vô cùng thâm trầm to mắt nhìn máy tính bãi công, như muốn bắn ra tia X từ mắt bắt nó sáng lên lần nữa, qua 1 phút không có kết quả, đành lặng lẽ trào nước mắt.

—— Mình quả nhiên không phải siêu nhân, không làm được loại chuyện trừng ai thì người đó mang thai

Ra sức ghét bỏ bản thân một hồi, lại ngồi trước màn hình đen kịt rít gào xong, Khổng Tây mới xoắn xuýt đứng dậy tìm đèn pin.

Trong phòng rất tối, cậu lão đảo sờ soạn đi ra ngoài, cẩn thận xuống lầu.

Khổng Tây bị bệnh quáng gà nhẹ, hơi tối một chút sẽ không nhìn rõ lắm, tuy hiện bên ngoài còn có ánh trăng, nhưng đối với cậu mà nói thì hoàn toàn tối đen, không khác biệt bị mù mấy, có thể mò đến nhà bếp đã là cực hạn.

Dựa theo vị trí đèn pin trong trí nhớ, Khổng Tây mở ngăn kéo thứ 3, vươn tay phải vào sờ sờ, đèn pin thì không mò được, lại đụng trúng lưỡi dao, ba ngón lấy ngón giữa dẫn đầu lập tức gặp nạn. Khổng Tây hét một tiếng, bật ra câu: “Khỉ!” Đau đớn rút tay về, thê thảm đem ngón giữa bị cắt nghiêm trọng nhất ngậm vào miệng, trong miệng nhất thời tràn đầy mùi máu tươi.

Cảm giác vô lực lan khắp thân thể, Khổng Tây thất bại gỡ mắt kính xuống, tức giận ném nó lên kệ bếp, cũng không tiếp tục tìm đèn pin, định mò về lại phòng ngủ.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

Khổng Tây thu hồi bàn chân đã bước lên bậc thang đầu tiên, xoay người dò lần đến cửa.

Trước khi mở, cậu còn vô thức nhìn bên ngoài qua lỗ mắt mèo, sau đó ý thức được mình căn bản không thấy gì, đành phải lên tiếng hỏi: “Ai?”

“Đông Dã.” Giọng nói trầm thấp êm tai vang lên ngoài cửa.

Khổng Tây đối với việc lúc này nghe thấy giọng của Đông Dã tỏ vẻ thật thần kỳ, rồi lại nhớ tới tiếng la thát thanh vừa rồi của mình, đổ mắt, có lẽ là thâm thiết quá khiến người ta lo lắng, xấu hổ mò mò mở cửa.

Đông Dã ngoài cửa nâng đèn pin lên, Khổng Tây không kịp thích ứng, giờ tay phải che, ba ngón tay còn đang chảy máu lập tức đập vào mắt Đông Dã.

Mắt Đông Dã tối sầm lại, nhưng không lên tiếng hỏi.

Đội khi thích ứng được ánh sáng đột ngột tràn tới, Khổng Tây mới buông tay xuống bên sườn. Kính cậu còn đang trên kệ bếp, mặc dù đã có thể nhìn thấy, nhưng đều là một mảng mơ hồ.

“Có chuyện gì không?” Khổng Tây chớp chớp mắt nhìn Đông Dã, cố gắng điều chỉnh tiêu cự đến khuôn mặt anh tuấn của anh, ngờ ngợ hỏi.

Khổng Tây lấy mắt kính xuống nhìn thật đáng yêu, vì ngón tay vừa bị đứt nặn ra mấy giọt nước mắt cá sấu, trong mắt giờ vẫn còn ngấn nước.

Vì thế, Đông Dã cứ như vậy bị đầu độc, lần đầu cảm thấy hóa ra Khổng Tây rất dễ nhìn.

“Đông Dã?” Một lúc lâu không nhận được trả lời, Khổng Tây kỳ quái nghiêng nghiêng đầu, lại hỏi.

Đông Dã mấp máy môi, tay bên người nắm rồi buông.

Nắm —— thật sự quá... đáng yêu.

Buông —— thật sự muốn ôm.

Lại nắm, giữ nguyên khuôn mặt không cảm xúc —— “Vừa rồi nghe tiếng, nghĩ cậu gặp chuyện nên tới đây xem.”

“A, cái đó à, không có việc gì, không cẩn thận bị dao cắt trúng, đau thôi.” Nói xong còn giơ ngón tay bị thương lên như để chứng minh mình không nói dối, không mấy để ý nói tiếp: “Bất kể thế nào, cảm ơn, giờ không sao rồi, anh về đi~”

Đông Dã lựa chọn không để mắt lệnh đuổi khách, hoàn toàn không quan tâm đối phương có đồng ý không, nắm bàn tay bị thương của Khổng Tây, nhấc chân vào nhà, hồ hững nói: “Xử lý vết thương xong tôi sẽ đi.”

Đây chính là lý do vì sao giờ phút này Khổng Tây đoan chính ngồi trên ghế sofa, mặt mày mê mang nhìn Đông Dã cúi đầu xử lý vết thương.

Tuy không thấy rõ lắm...

Tuy chỉ thấy mỗi đỉnh đầu...

Vẫn cảm thấy rất đẹp trai.

Nếu Lantis biết cậu nhìn anh hàng xóm đấm đuổi, có tức giận không... Hẳn sẽ có, Lantis là một bình dấm chua, người khác chỉ gọi cậu cục cưng đã tức giận rồi. Lantis quả nhiên thích mình mà ==

Nhưng vừa rồi Lantis hỏi chuyện kết hôn, cậu căng thẳng phá hư, nghĩ đến đây Khổng Tây cảm thấy thật thất bại, cậu chắc là đối tượng vợ vẫn nhất mà Lantis từng kết giao qua.

Đông Dã vốn đang chăm chú xử lý vết thương ngẩng đầu thấy vẻ mặt của Khổng Tây, lập tức .

Tên này cứ cười khúc khích, mắt còn không có tiêu điểm nhìn anh rốt cuộc là sao?

Đội ánh mắt có vẻ quý dị của Khổng Tây trên đầu, Đông Dã dán lại vết thương cuối cùng trên ngón áp út, dán xong còn vô thức vuốt nhẹ nhẹ.

Ngón áp út...

Khổng Tây còn đang chìm đắm trong suy nghĩ miên man của mình, không phát hiện động tác mờ ám của anh.

“Khụ, xong rồi.” Kịp phản ứng mình đang làm gì, Đông Dã lúng túng ho một tiếng, buông tay Khổng Tây.

“A, cảm ơn...” Khổng Tây giật mình lấy lại tinh thần, giờ tay mình lên nhìn nhìn.

Đông Dã băng rất gọn, cũng rất đẹp, ngón giữa bị cắt khá sâu dùng băng gạc băng kỹ, hai ngón khác cũng rửa sạch sẽ dán băng cá nhân lên miệng vết thương.

Hàng xóm vừa đẹp trai lại vừa sẵn sóc, nếu Lantis cũng vậy thì thật tốt.

“Nhà chỉ có cậu sao?”

“Ừ.” Khổng Tây không cần thận lại ngay người có chút ngượng ngừng, lúng túng đáp.

Cho nên nói ...

—— Nhất định là cách gỡ kiếng hôm nay của cậu không đúng! Nếu không tại sao cứ không chút quy luật ngăn người!

“Người nhà đâu?”

“Các chị đã lâu không về, vừa rồi tôi còn chọc giận đối tượng của mình, hôm nay thật bi kịch...” Không biết có phải vì một chút ánh sáng trong bóng đêm khiến cậu trở nên nhạy cảm, hay do khó có được có người ngồi nghe mình lải nhải, dù sao Khổng Tây hiện đang nhìn chăm chăm ngón giữa đã được băng bó của mình không tự chủ bắt đầu oán trách cùng anh hàng xóm.

Lần nữa cho nên nói...

—— Nhất định là cách mở cửa hôm nay của cậu không đúng! Nếu không sao có thể dẫn dụ yêu nghiệt tới!

Đông Dã tùy ý thu dọn hộp cứu thương, không tiếp tục nhìn Khổng Tây, hững hờ nói: “Hắn sẽ không giận cậu.”

Khổng Tây không nhìn thấy vẻ mặt anh, chỉ cho rằng anh ta đang an ủi mình, cũng không để ý lắm, nhưng vẫn nghiêm túc nói lời cảm ơn: “Hôm nay cảm ơn anh.”

“Ừ.”

Quá lạnh nhạt...

Khổng Tây hơi luống cuống lấy chân trái chà chân phải, căng thẳng.

Nói thật cậu không làm sao hiểu được người hàng xóm này.

Có đôi khi thoát nhìn rất chán ghét cậu, nhưng vẫn sẽ giúp cậu, lần trước ở dưới cột đèn cũng là đang đợi cậu, tuy không biết xuất phát từ nguyên nhân gì.

Có đôi khi lại tựa như có thiện cảm với cậu, nhưng mỗi lần nói chuyện đều lạnh nhạt như vậy, khi nhìn cậu đều dùng khóe mắt.

Cuối cùng lại tiếp tục cho nên nói...

—— Nhất định là cách trưởng thành của cậu có vấn đề! Nếu không làm sao đựng tới người kỳ quái này!

Không khí cứ lúng túng như thế.

Đông Dã “cộp” một tiếng đóng lại hộp cứu thương, vốn Khổng Tây đang cúi đầu cực kỳ căng thẳng lập tức ngẩng lên, vì thế khi Đông Dã quay đầu, liền thấy gương mặt căng thẳng cùng đôi mắt long lanh như nước của Khổng Tây.

“Đèn pin để lại cho cậu, cẩn thận một chút, tôi đi đây.”

“Ừ.” Khổng Tây dùng vẻ mặt ngoan ngoãn nhất từ trước đến nay của mình nhìn Đông Dã, ngoan ngoãn đáp.

Vừa nhìn thoáng qua người rúc trong sofa chơi trò “Em là em bé ngoan”, Đông Dã cố nén xúc động ôm cậu, đứng dậy rời đi.

Khổng Tây lại lần nữa ở phía sau chiêm ngưỡng bóng lưng anh tuần phóng khoáng của anh hàng xóm đẹp trai = =#

35. Chương 35: Thích, Nên Muốn Có Trách Nhiệm

Khổng Tây từng vô số lần suy đoán tướng mạo của Lantis, nhưng trước sau đều không có đầu mối.

Mỗi lần nghĩ tới Lantis, hình ảnh đầu tiên nhảy vào đầu vĩnh viễn là Đông Dã. Cậu cũng không biết rốt cuộc mình bị gì, không ngừng vẽ dấu bằng giữa hai người.

Xem ra dạo lần tới online, cậu thật sự cần thiết phải thảo luận với Lantis vấn đề gặp mặt.

Nào biết chờ khi cậu có thể log game, đã là chuyện của tối thứ bảy.

Mấy ngày trước đó, Khổng Tây bị lặn qua lặn lại muốn khùng.

Đầu tiên là nhận được điện thoại từ chị hai nói các chị sẽ về nhà. Cố tình ngày đó đi giúp việc xin nghỉ, cậu đành phải tự bắt tay vào quét dọn nhà cửa một lần, mang hết chăn màn ra ngoài phơi nắng. Lại sợ các chị về mệt mỏi, học theo sách dạy nấu ăn làm vài món đơn giản.

Khổng Tây luôn tin tưởng chân lý trên bàn cơm để nói chuyện, vậy nên quyết định trước tiên phải lấy lòng các chị đã, sau đó sẽ nói chuyện Lantis. Xưa nay cậu là người có trách nhiệm, trước đây nhiệm vụ giáo sư giao, bất kể khó khăn bao nhiêu, nếu đã làm, cậu sẽ nỗ lực hết sức cố gắng hoàn thành. Bây giờ nếu đã quyết định thích Lantis, không cần biết kết quả thế nào, áp lực sau này ra sao, cậu sẽ không để phía gia đình mình trở thành trở ngại trong quan hệ của hai người.

Thích là một chuyện đòi hỏi phải có trách nhiệm, trách nhiệm với người yêu, trách nhiệm với tương lai, trách nhiệm với người thân, những điều này dù cậu chưa từng yêu đương qua, cũng hiểu rõ.

Thật sự thì Khổng Tây không mấy để tâm, các chị vẫn luôn rất thương cậu, tư tưởng không phải không thông thoáng, sự đời cũng đã trải qua nhiều, nhưng không loại trừ trường hợp đột nhiên đầu óc tắt nghẽn, vậy nên cậu ghen mãi đến khi mọi người ăn được một nửa, không khí hòa hợp mới áp dụng nói việc này.

Cậu vốn định tiến hành từng bước một, nói qua mấy chuyện mình làm cùng Lantis cũng như ưu điểm của anh trước, rồi mới đến quyết định cậu muốn qua lại với Lantis, kết quả không đợi cậu nói hết, chị hai đã một hơi bác bỏ, kiên quyết không đồng ý cậu ở trong game tìm bạn trai.

Chị ba và chị tư mặc dù không lên tiếng, nhưng nhìn vẻ mặt tựa như cũng không quá đồng ý.

Khổng Tây lập tức nhụt chí, bất mãn chọt cơm trong chén, có xu hướng sau một lần bị lừa thì sẽ không thể tin tưởng bất kỳ ai được nữa, kế hoạch come out số 1 thất bại, mà cậu căn bản không chuẩn bị kế hoạch số 2. Cậu luôn cho rằng, dù các chị ở bên ngoài là những phụ nữ thành đạt, vẫn sẽ hiểu cậu, lại không nghĩ tới, cậu cũng có lúc bị các chị lấy thứ bậc đàn áp.

Nhìn cậu như vậy, chị ba luôn mềm lòng lại thương cậu nhất đầu hàng đầu tiên, nói: “Nếu cục cưng cảm thấy người ta thật sự tốt... Chị cũng không nói nhất định sẽ phản đối đến cùng, chỉ sợ cục cưng bị lừa.”

“Lantis sẽ không lừa em.” Khổng Tây vừa đâm cơm vừa nhỏ giọng phản bác.

“Cưng chưa tiếp xúc với người ta, làm sao biết được đó là người thế nào...”

“Đã nói Lantis sẽ không lừa em!” Khổng Tây cầm chén đặt mạnh lên bàn, phát ra một tiếng cộp thật lớn. Cậu bị hỏi như vậy thật không thoải mái, cảm giác như thứ mình trân trọng nhất bị người to nhỏ chỉ trỏ, loại tâm tình này khiến cậu rất không kiên nhẫn bắt đầu cáu kỉnh.

Chị ba nhất thời nghẹn lời, khẳng định chắc chắn như vậy, cô còn có thể nói gì tiếp. Quay đầu, xin giúp đỡ từ Tư.

Thành công nhận được ánh mắt cầu cứu của chị ba, chị tư chấn chỉnh nét mặt, nghiêm túc nói: “Lời trên của cưng, chị tư không phản đối.”

Chị ba: “...”

Khổng Tây cảm kích nhìn chị tư, mấy thứ trên có thể để sau này từ từ thảo luận, hiện giờ quan trọng nhất là lôi kéo ủng hộ.

Chị hai tao nhả đặt đũa xuống, không quan tâm bọn họ nói gì, trước sau như một: “Chị không đồng ý.”

Chị tư không tán thành quay đầu nhìn cô, nói: “Chị hai, em không nói không có nghĩ là không biết, chuyện chị và Mù-tạc bọn em chưa từng hỏi đến, chị việc gì phải vướng bận chuyện cục cưng.”

Đụng chạm đến mình, sắc mặt chị hai trầm xuống, chị ba cùng Khổng Tây hai người ngoài cuộc mờ mịt nhìn nhau, gì mà có Mù-tạc trong này?

Chị hai: “Tư! Em...!”

Chị tư cũng không vội, vẫn là bộ dáng không nhanh không chậm, cắt ngang lời cô, nói: “Việc này em sẽ xử lý, chị trông chừng Mù-tạc nhà mình, đừng để cô ta lại tới công ty nói lung tung là được.”

Sắc mặt chị hai lại trầm xuống, như sắp phát hỏa.

Khổng Tây lặng lẽ kéo tay áo chị tư. Chị tư cười cười với cậu, dùng ánh mắt ra hiệu cậu an tâm không cần vội.

Cuối cùng, chị hai không nói câu nào đi lên lầu, trước khi quẹo lên cầu thang còn trừng Khổng Tây.

Khổng Tây sợ hãi rụt bả vai.

“Xác định rồi thì dẫn về nhà cho chị và chị ba xem xem.” Chị tư vén một dím tóc kẹp lên sau đầu, sau khi thu hồi khí thế tranh cãi chỉ còn lại nét quyến rũ.

Khổng Tây hướng hai chị gạt mạnh đầu. Chị ba bắt đầu dĩ cười, nói: “Cưng vui là được rồi.”

Lại một cái gạt đầu. Tuy chị hai còn chưa thu phục, nhưng có thể nhận được sự ủng hộ từ chị ba và chị tư, Khổng Tây thật sự rất vui vẻ.

Hôm sau, chị ba và chị tư vì công việc phải về công ty, chỉ để lại chị hai ở nhà.

Khổng Tây hiện hơi sợ chị, vậy nên khi nhận được điện thoại giáo sư hỏi cậu có muốn làm thêm không, rất sáng khoái thu dọn đồ đạc bỏ chạy.

Đợi Khổng Tây tới trường, còn chưa kịp ngồi, giáo sư đã nhét cậu xuống thư viện tầng hầm.

Vì vậy, cậu cứ thế bị thẩm bị giáo sư nhốt dưới lòng đất suốt 3 ngày, đâm đầu vào những núi tài liệu bản thảo cao ngất, trừ ăn ngủ ra thì là sắp xếp phân loại mấy thứ đó.

Rạng sáng thứ bảy, Khổng Tây treo hai vành mắt đen đậm, cầm trong tay 900 đồng giáo sư trả công, mặt dần dần đi về phía nhà.

Cậu mệt điên rồi, cũng đói điên rồi, hôm qua vì đuổi deadline, thức cả đêm hoàn thành phần còn lại. Sáng căn bản chưa kịp ngủ, đã bị giáo sư vội vã chạy tới nghiệm thu một cước đá văng khỏi tầng hầm.

Khổng Tây đứng trước cổng khu phố cân nhắc một chút, quyết định trước tiên nên đi điền đầy bụng, bèn quẹo vào khúc cua lướt tới KFC 24 giờ bên ngoài siêu thị, vừa lúc bị Đông Dã đang mở cửa thấy được.

Khổng Tây dề dề sát khí lao vào KFC, rất hào phóng đập lên logo hình ông già ở quầy thu ngân, gọi một suất Family Bucket. Nhân viên vẻ mặt như thấy tội phạm cướp giật, từ sau móc ra một phần Family Bucket, khẩn cấp tính tiền.

Nhận tiền thối, ôm Family Bucket, Khổng Tây thỏa mãn tìm một chỗ cạnh cửa sổ chuẩn bị ăn.

Kết quả móng vuốt chưa chạm tới miếng gà đã bị một bàn tay khác nắm chặt.

Tay Khổng Tây vì trường kỳ lật sách vở, không tiếp xúc ánh mặt trời nên rất trắng trẻo nhẵn nhụi, mà bàn tay nắm cậu, lòng bàn tay cùng ngón tay có ít vết chai, khô ráo lại thô ráp. Khổng Tây giấy dụa, không ra, đối phương ngược lại càng nắm chặt hơn.

Khổng Tây kỳ quái nghiêng đầu, nghi hoặc ngẩng lên, sau đó kinh hãi thấy được Đông Dã.

“Anh anh anh anh anh...” làm quái gì quấy rối tôi ăn!

Đông Dã miết nhẹ móng vuốt có xúc cảm mềm mại kia, lại nhìn Khổng Tây vì động tác của anh mà mặt sắp thành màu gan heo, rất bình tĩnh nói: “Thực phẩm rác rưởi.”

“...” Liên quan khỉ gì đến anh liên quan khỉ gì đến anh liên quan khỉ gì đến anh!

Khổng Tây nhìn Family Bucket, lại lấy đôi mắt ngập nước nhìn Đông Dã, vẻ mặt cực đáng thương. Anh đẹp trai anh thương xót thương xót thiếu niên đói khát đi, có thể nhìn không thể ăn thật sự rất tra tấn người, đặc biệt dưới tình huống đói meo như cậu

Đông Dã nhếch miệng, nắm móng vuốt trắng nõn kia không buông, hơi không đành lòng nhìn bộ dáng đáng thương của cậu, “Về nhà, tôi nấu cho cậu ăn.”

“!!!”

Khổng Tây kinh ngạc tròn to mắt nhìn khuôn mặt tuần tú của Đông Dã, muốn từ trong biểu tình lạnh nhạt của anh đào ra ý đồ xấu xa nào đó, không có kết quả, lại cúi đầu nhìn miếng gà trong Family Bucket, tưởng tượng đến mấy con gà với thịt đỏ tươi, nhất thời rét lạnh, vọt đứng dậy khỏi ghế, cấp bách hò hét: “Đi thôi đi thôi, đói chết tôi.”

Vì vậy, Khổng Tây cứ thế bị Đông Dã bắt cóc về nhà.

Đợi hai người nắm tay một trước một sau ra khỏi cửa hàng, nhân viên vẫn đứng sau quầy thu ngân thò đầu ra nhìn rồi đi tới, vừa lẩm bẩm “Thời buổi này con trai đều chạy đi thích nhau hết.”, vừa thu dọn Family Bucket trên bàn bị người bỏ quên, dự định lát bán lại ==#

Đây là lần đầu tiên Khổng Tây tới nhà Đông Dã.

Nếu nói nhà Khổng Tây theo phong cách cổ xưa, vậy nhà Đông Dã chính là tập hợp khoa học kỹ thuật hiện đại, khắp nơi đều có máy thiết bị công nghệ cao.

Hai lúa Khổng Tây vào nhà Đông Dã liền tò mò nhìn tới nhìn lui, nhưng ngại không quá thân thiết với Đông Dã, không tiện giương oai, thế nên kiềm chế lòng hiếu kỳ đoán chính ngòi trên sô pha cúi đầu ngắm nghĩa tay phải của mình.

Vừa rồi Đông Dã nắm là tay phải, tuy đã buông từ lâu, nhưng Khổng Tây vẫn cảm nhận được nhiệt độ trên tay.

Rốt cuộc do cậu quá lúa chưa thấy qua đàn ông anh tuấn, hay vì lực hấp dẫn của Đông Dã quá lớn đến mức có thể khiến cậu muốn quên mình nhào tới.

Được rồi, mấy thứ này không phải trọng điểm, trọng điểm là cậu để tên con traikhác ngoài Lantis nắm tay! Còn nắm rất lâu!!

Lantis sẽ giết cậu ==#

Quả nhiên tốt hơn nên giữ bí mật.

Không bao lâu, Đông Dã bưng một tô mì lên cho Khổng Tây.

Không phải loại mì ăn liền lừa người như của Khổng Tây, mà là loại làm bằng tay, mặt trên còn rải mấy lát chân giò hun khói và một quả trứng chần, phối hợp với nước dùng trong vắt, bề ngoài khá bắt mắt, dậy mùi một đường từ nhà bếp đến phòng khách.

Những vấn đề trong đầu Khổng Tây tích tắc bay sạch, cả người bao phủ một luồng khí tức ‘Tôi muốn nhào tới cắn ai cắn’.

Nhìn vẻ mặt tham ăn như con nít, trên mặt Đông Dã tuy vẫn lạnh nhạt, nhưng tâm tình rõ ràng cực tốt, rất phối hợp bưng tô đến đặt lên bàn trà, lại để thêm đôi đũa phía trên.

Đôi đũa màu bạc, rất nhẹ, không biết làm bằng chất liệu gì, mang theo hoa văn phức tạp. Khổng Tây hứng thú xoay xoay trong tay nghiên cứu một phen, sau đó mới bưng tô ăn mì.

Mùi vị cực kỳ ngon, Khổng Tây vui đầu ăn đến nước mắt nước mũi tèm lem, không có chút hình tượng nào.

Đông Dã ngồi xuống sô pha cạnh cậu, nhin lại nhin, nhưng vẫn không nhin được để nhẹ tay lên đỉnh đầu của Khổng Tây. Tóc nhóc con này cực kỳ mềm mại, Đông Dã rút tay về, có phần sợ bàn tay thô ráp của mình sẽ làm hỏng.

Khổng Tây bận ăn mì, không phát hiện động tác nhỏ của anh.

Hơi nóng khiến mắt kính Khổng Tây bị mờ, cậu khó chịu lấy mu bàn tay chà chà, nhưng không tình nguyện dùng tay lấy xuống.

Thấy thế, Đông Dã đưa tay để trên trán cậu, đẩy cái đầu đang chôn trong tô mì lên. Khổng Tây ngơ ngác quay đầu, miệng còn ngậm hai sợi mì, sục sục sục không ngừng hút vào miệng.

Có cần phải luyên tiết tô mì vậy không!? Đông Dã buồn cười nhìn cậu, ân cần chu đáo giúp cậu gỡ kính xuống, để lộ ra cặp mắt to tròn sáng lấp lánh bên trong, lại còn nhìn anh chớp chớp.

Đông Dã bị nhìn mà có chút xấu hổ, đẩy mặt nhóc con về.

Khổng Tây ngơ ngác tiếp tục hút mì, mặt lại từ từ biến đỏ, nghẹn nghẹn nói: “Cám ơn.”

Đông Dã không phản ứng, nhìn chằm chằm bàn tay mình một hồi, thật lâu sao mới thờ ơ nói: “Ừ.”

Vẫn là giọng điệu lạnh nhạt như trước, nhưng lại khiến mặt Khổng Tây đỏ bừng, chỉ cảm thấy không hiểu sao rất êm tai.

36. Chương 36: Cuộc Gặp Gỡ Mang Tính Lịch Sử, Tình Ảo Cuối Cùng Kết Thúc

Khổng Tây lừa hết tô mì liền rời khỏi nhà Đông Dã, hoảng hốt một đường về nhà, nghĩ log game tìm Lantis nói chuyện gặp mặt.

Cậu sâu sắc cảm nhận được, nếu cậu còn không gặp Lantis, rất có thể không lâu sau sẽ bị Đông Dã bắt cóc.

Cậu không thích hai lòng, nhưng lại không phải người có định lực tốt, nếu như có một anh hàng xóm đẹp trai mỗi ngày đối tốt với bạn, còn luôn động tay động chân với bạn, cậu thật sự không biết ai sẽ có cái định lực chống đỡ kia, chứ như cậu là không có cách nào (”)

Chị hai đang ở phòng khách gọi điện, Khổng Tây không hứng thú nghe lên, trực tiếp đi ngang qua, rón ra rón rén lên lầu, lui vào phòng đọc sách, khóa cửa.

Khởi động máy... Khởi động máy... Khởi động máy...

Cái máy tính dỏm này làm gì khởi động chậm vậy !! (#) Khi

Tiếp tục khởi động... Tiếp tục khởi động... Tiếp tục khởi động...

Buồn ngủ quá... =__=

Nằm sấp trên bàn chợp mắt một chút, nhân tiện đợi cái máy tính mất nét nó khởi động...

... Chợp mắt một chút

... Chợp mắt một chút

... Cứ thế chợp mắt thẳng tới giờ cơm tối.

Chỉ chợp mắt một chút lại không dậy nổi, Khổng Tây dụi dụi mắt, mặt mờ mịt thẳng lưng trước bàn máy tính.

Sắc trời bên ngoài đã tối mờ, trên bàn đặt một đĩa sandwich cùng một ly sữa nguội lạnh, có lẽ lúc cậu ngủ chị hai vào. Cầm mắt kính để bên đeo lên, Khổng Tây tỉnh tỉnh mê mê nghĩ: may mà không ngủ thẳng đến triều Thanh, cậu buồn nôn nhất là mấy bạn cách cách a ca. Nghiêng đầu lại nghĩ nghĩ: rõ ràng cậu đã khóa cửa, chị hai lại lạm quyền cạy cửa lung tung!?

Động động chuột, khôi phục màn hình máy tính đã vào chế độ screensavers. Đăng nhập game.

Thông báo từ trò chơi nhảy ra. Khổng Tây chống cằm nghiên cứu một hồi.

— Đại Hội Tỷ Vãndiễn ra lúc 7 giờ tối trên toàn server, xin mời người chơi đến quan văn tại thành Eli báo danh tham gia hoạt động.

Rồi nhìn xuống đồng hồ ở góc phải, hiển thị 07:06 pm.

Mở khung bạn bè, Lantis không online.

Khổng Tây bĩu môi, điều khiển nhân vật đến chỗ quan văn báo danh, bắt đầu trả lời câu hỏi.

Câu hỏi của đại hội tỷ vãn độ khó xấp xỉ câu hỏi ở phụ bản trước đây, nhưng nó thiết kế theo dạng độ khó tăng dần, mới đầu khá đơn giản, càng về sau thì càng khó. Song, đối với Khổng Tây mà nói, vẫn không khó đến mức không đáp được.

Mỗi câu chỉ có cơ hội 1 lần, sai sẽ không thể tiếp tục trả lời câu tiếp theo. Tổng số câu đáp đúng của người chơi cùng tổng thời gian tiêu tốn là căn cứ cuối cùng quyết định top 3.

Trả lời tất cả 100 câu, Khổng Tây tốn hết 20 phút.

Vì vậy, đợi Lantis login, thấy một Khổng Tây đội danh hiệu “Văn Trạng Nguyên Sama” sáng bóng, ngồi bên đường mọc lá.

Lantis: ...

Khổng Tây vừa nhìn thấy thông báo Lantis login, lập tức tinh mắt phát hiện thân ảnh cách ngay trước đó không xa, tung tăng chạy tới, lấy lòng pm: Lantis

Lantis không đếm xỉa cậu, bình tĩnh đứng tại chỗ chờ cậu chạy tới.

Khổng Tây sấp qua, phát giao dịch, đưa hết đồng đồ vừa rồi trả lời ngẫu nhiên nhận được cho Lantis.

Lantis câm lặng nhìn đồ không ngừng tăng lên trong khung giao dịch, Tinh Thể Lam cao cấp, “Lantis” đã đến số 67, bản thiết kế quần áo, các loại trang bị, còn có 3 miếng ‘Mảnh Võ Huyết Ngọc Hồng Tinh’... Anh mới không gặp cậu ta bao lâu, mấy thứ này từ đâu ra = = #

[Mật] Tiểu Tây: Cửa hỏi môn >3< [mật]="" lantis="..." quăng="..." vào="..." khung="..." giao="..." dịch="..." "giày="..." nữ="..." không="..." tỷ="..." vết="..." cùng="..." "đai="..." lưng="..." nữ="..." không="..." tỷ="..." vết="..." ——="..." [mật]="" lantis="..." phần="..." sinh="..." lễ="..." [mật]="" tiểu="..." tây="..." (o)="..." ở="..." đâu="..." ra?" [mật]="" lantis="..." khi="..." cậu="..." không="..." onl="..." kiếm="..." tuy="..." lantis="..." nói="..." rất="..." nhẹ="..." nhàng="..." nhưng="..." khổng="..." tây="..." biết="..." mấy="..." món="..." trang="..." bị="..." này="..." không="..." một="..." món="..." nào="..." dễ="..." kiếm="..." sau="..." khi="..." mặc="..." nguyên="..." bộ="..." hiện="..." ra="..." khả="..." năng="..." có="..." thể="..." thắng="..." cấp="..." trang="..." bị="..." nói="..." cách="..." khác="..." bộ="..." đồ="..." này="..." có="..." thể="..." từ="..." lam="..." thắng="..." lên="..." tiếp="..." cụ="..." thể="..." thắng="..." thể="..." nào="..." có="..." thể="..." thắng="..." tới="..." cấp="..." nào="..." cậu="..." cũng="..." không="..." biết="..." song="..." nếu="..." là="..." lantis="..." tặng="..." chắc="..." chắn="..." không="..." kém="..." khổng="..." tây="..." vui="..." mừng="..." hơn="..." hờ="..." xông="..." lên="..." muốn="..." cho="..." lantis="..." một="..." cái="..." ôm="..." kết="..." quả="..." nhảy="..." nửa="..." ngày="..." vẫn="..." không="..." thấy="..." hiệu="..." quả="..." khổng="..." tây="..." khác="..." cậu="..." rất="..." muốn="..." nhào="..." tới="..." ~o(="...">_<)o ~="..." lantis="..." phối="..." hợp="..." phát="..." qua="..." lời="..." mời="..." ôm="..." khổng="..." tây="..." lệ="..." rơi="..." đầy="..." mặt="..." đồng="..." ý="..." [mật]="" tiểu="..." tây="..." lantis="..." cầu="..." gặp="..." mặt="..." cầu="..." ôm="..." cầu="..." lẫn="..." giường="..." tot="..." [mật]="" lantis="..." ...="..." [mật]="" tiểu="..." tây="..." tới="..." đã="..." đưa="..." hồi="..." môn="..." còn="..." không="..." được="..." sao ="" [mật]="" lantis="..." đồ="..." này="..." ở="..." đâu="..." ra?" [mật]="" tiểu="..." tây="..." cậu="..." nói="..." sang="..." chuyện="..." khác="..." là="..." muốn="..." gì="..." đây="..." [mật]="" lantis="..." ách="..." [mật]="" tiểu="..." tây="..." ức="..." hự="..." hự="..." hự="..." tới="..." chắc="..." chắn="..." là="..." đối="..." tượng="..." đáng="..." thương="..." nhất="..." thể="..." kỷ="..." này="..." [mật]="" lantis="..." tiểu="..." tây="..." _="..." [mật]="" tiểu="..." tây="..." đại="..." hội="..." tỷ="..." văn="..." cho="..." đại="..." hội="..." tỷ="..." văn="..." trước="..." đây="..." lantis="..." cũng="..." đã="..." tham="..." gia="..." tuy="..." hoạt="..." động="..." này="..." có="..." ghi="..." “trong="..." quá="..." trình="..." trả="..." lời="..." ngẫu="..." nhiên="..." tặng="..." trang="..." bị="..." cao="..." cấp="..." bảo="..." thạch="..." tài="..." liệu"..." nhưng="..." nếu="..." thật="..." sự="..." có="..." thể="..." trả="..." lời="..." câu="..." hỏi="..." thì="..." tỷ="..." lệ="..." nhận="..." được="..." phần="..." thưởng="..." cực="..." kỳ="..." thấp="..." ngoại="..." trừ="..." lần="..." đầu="..." tiên="..." được="..." “trường="..." bào="..." không="..." tỷ="..." vết"..."="..." sau="..." đó="...

anh=" không=" lấy=" được=" bắt=" kỳ=" vật=" gì=" nữa,=" về=" sau=" cũng=" lười=" tham=" gia=" hoạt=" động=" này.= " nhưng=" những=" điều=" đó=" tựa=" hồ=" không=" áp=" dụng=" được=" trên=" người=" tiểu=" tây.= " tên=" này=" vẫn=" vận=" khí=" tốt=" trước=" sau=" như=" một,=" rất=" không=" thua=" kém=" thắng=" về=" một=" đồng=" thứ.= " bây=" giờ=" đã=" qua=" thời=" gian=" hoạt=" động,=" kế=" tiếp=" nên=" đi=" đâu=" làm=" gì?= " [mật]=" tiểu=" tây:= " lantis,=" wc=" đi!=" voice=" đi!=" yy=" đi!=" [mật]=" lantis=" ...=" thật=" sự=" muốn=" gặp=" anh=" vậy=" sao...=" đồng=" đã=" trước=" máy=" tính=" cau=" mầy,=" nặn=" ra=" một=" chữ=" "xuyên=" ()=" anh=" tuần.= " nếu=" gặp=" không=" biết=" cậu=" ta=" sẽ=" phản=" ứng=" thế=" nào.= " [mật]=" tiểu=" tây:= " gặp=" đi=" gặp=" đi=" gặp=" đi=" gặp=" đi=" gặp=" đi=" gặp=" đi=" gặp=" đi!=" chống=" cảm,=" đồng=" đã=" buồn=" cười=" nhìn=" không=" tây=" còn=" đang=" lái=" nhải.= " tên=" này=" thật=" là,=" vừa=" online=" lập=" tức=" luyện=" thuyên=" hét=" chuyện=" này=" đến=" chuyện=" khác,=" thật=" không=" biết=" mình=" lúc=" trước=" tại=" sao=" thích=" cậu=" ta.= " [mật]=" tiểu=" tây:= " a=" a=" a,=" cậu=" không=" để=" ý=" tớ=" là=" tại=" vì=" khi=" gì!=" = " [mật]=" lantis=" vậy=" gặp=" đi=" [mật]=" tiểu=" tây:= " cậu=" không=" đồng=" ý=" tớ=" là=" tại=" vì=" khi=" gì!=" = " [mật]=" tiểu=" tây:= " gì=" gì=" gì?= " (o)=" cậu=" đồng=" ý=" sao!=" [mật]=" lantis=" ừ=" [mật]=" tiểu=" tây:= " khi=" nào=" thì=" gặp=" khi=" nào=" thì=" gặp=" khi=" nào=" thì=" gặp=" khi=" nào=" thì=" gặp=? " [mật]=" lantis=" hỏi=" một=" lần=" được=" rồi=" [mật]=" tiểu=" tây:= " khi=" nào=" thì=" gặp=" ~()/~=" [mật]=" lantis=" cuối=" tuần=" [mật]=" tiểu=" tây:= " còn=" phải=" chờ=" lâu=" vậy=" sao=" qaq=" [mật]=" lantis=" ...=" [mật]=" tiểu=" tây:= " giờ=" luôn=" đi=" giờ=" luôn=" đi=" giờ=" luôn=" đi!=" [mật]=" lantis=" tùy=" cậu=" [mật]=" tiểu=" tây:= " người=" ta=" hơi=" bị=" hỏi=" hộp,=" voice=" trước=" đi,=" làm=" dịu=" không=" khí=" [mật]=" lantis=" ...=" lắm=" chuyện=" tuy=" mắng=" không=" tây=" lắm=" chuyện,=" đồng=" đã=" vẫn=" rất=" nể=" tình=" leo=" lên=" qq,=" gần=" tai=" nghe=" và=" mic,=" gửi=" yêu=" cầu=" voice.= " qq=" giảm=" xóc=" một=" lúc=" mới=" kết=" nói=" hai=" bên.= " "...=" "...=" một=" trận=" trầm=" mặc,=" không=" ai=" mở=" miệng=" nói.= " cuối=" cùng,=" vẫn=" là=" không=" tây=" không=" nhin=" được,=" khẽ=" gọi=" một=" tiếng,=" nhưng=" do=" căng=" thẳng=" mà=" lấp=" bắp=" "lan...=" lantis=" đồng=" đã=" ung=" dung=" kéo=" mic=" lại=" gần,=" bình=" tĩnh=" đáp=" "ừ.= " "cậu=" cậu=" cậu=" cậu=" cậu=" vẫn=" là=" âm=" thanh=" mềm=" mai,=" nhưng=" ngữ=" điệu=" rõ=" ràng=" đã=" quỳnh=" lên.= " "ừ?"=" "...=" cậu.= " "...=" "cậu=" nửa=" ngày=" rồi=" vẫn=" không=" nặn=" ra=" được=" một=" câu,=" không=" tây=" rõ=" ràng=" rất=" căng=" thẳng,=" điều=" này=" khiến=" đồng=" đã=" vui=" vẻ,=" khỏe=" miệng=" cong=" cong=" không=" cách=" nào=" đề=" xuống.= " mặt=" tên=" kia=" nhất=" định=" rất=" đỏ.= " thật=" sự,=" rất=" muốn=" ôm.= " "ách...=" lantis=" cậu...=" ưm,=" đang=" làm=" gì=" thế?"=" cuối=" cùng=" đã=" tìm=" về=" lại=" đầu=" lưỡi=" của=" mình,=" không=" tây=" lấp=" bắp=" tìm=" đề=" tài.= " "trông=" cửa=" hàng."=" "ô,=" cửa=" hàng=" gì?"=" tiếp=" tục=" tìm=" chuyện=" nói.= " "siêu=" thị."=" "a?"=" mở=" siêu=" thị=" sao?"=" "ừ.= " "giống=" hàng=" xóm=" tớ...=" đồng=" đã=" nhú=" mầy,=" "ừ?"=" "vói=" lại,=" đột=" nhiên=" phát=" hiện=" giọng=" nói=" cũng=" rất=" giống...=" "..."=" "quên=" đi,=" có=" lẽ=" không=" phải=" cùng=" một=" người.= " lantis=" ở=" đâu?"=" "ừm...=" "cậu=" thật=" sự=" không=" phải=" hàng=" xóm=" tớ=" chứ?"=" "ách...=" "chắc=" là=" không=" phải=" đâu,=" nhưng=" mà=" cảm=" giác=" rất=" giống=" nha,=" thật=" sự=" không=" phải=" à?"=" "..."=" "lại=" nói,=" hàng=" xóm=" nhà=" tớ=" hình=" như=" cũng=" cao=" hơn=" 1m8,=" hình=" thể=" cũng=" giống=" nữa.= " "...=" "thật=" sự=" không=" phải?"=" đồng=" đã=" hét=" chỗ=" nói,=" có=" thể=" tự=" mình=" lắm=" lắm=" lâu=" vậy=" hoàn=" toàn=" không=" cần=" anh=" phối=" hợp,=" anh=" thật=" không=" nên=" nghĩ=" không=" tây=" là=" một=" người=" then=" thùng=" hướng=" nội.= " nâng=" trán,=" thật=" sự=" đủ=" loại=" bắt=" đặc=" dĩ,=" nhưng=" nghĩ=" lại=" cũng=" thấy=" khá=" thú=" vị,=" liền=" không=" tiếng=" động=" cười=" cười.= " không=" tây=" còn=" đang=" tự=" mình=" xoắn=" xuýt,=" vòng=" tới=" vòng=" lui=" mãi=" không=" ra=" kết=" luận.= " giọng=" nói="

cùng=" "ngữ=" "điệu=" "mềm=" "mại=" "của=" "cậu=" "trần=" "ngập=" "trong=" "màng=" "nhĩ=" "đông=" "dã=" "một=" "cảm=" "xúc=" "kỳ=" "lạ=" "nhồi=" "đầy=" "***g=" "ngực=" "anh=" "căng=" "căng=" "không=" "thoải=" "mái=" "nhưng=" "lại=" "không=" "nỡ=" "để=" "nó=" "biến=" "mất=" "“lantis=" "mở=" "webcam=" "đi..."=" "thành=" "công=" "tự=" "xoay=" "vòng=" "mình=" "đến=" "chóng=" "cả=" "mặt=" "khổng=" "tây=" "không=" "muốn=" "lăn=" "qua=" "lăn=" "lại=" "nữa=" "nhỏ=" "giọng=" "dề=" "nghị=" "định=" "nhìn=" "trực=" "tiếp=" "người=" "thật=" "vật=" "thật=" "“ừ=" "đông=" "dã=" "tắt=" "voice=" "gửi=" "wc=" "không=" "đợi=" "khổng=" "tây=" "nhận=" "ngoài=" "phòng=" "làm=" "việc=" "vang=" "lên=" "một=" "tràng=" "tiếng=" "gỗ=" "cửa=" "đông=" "dã=" "nhú=" "mày=" "vừa=" "dán=" "mắt=" "vào=" "máy=" "tính=" "vừa=" "lạnh=" "nhật=" "nói=" "“vào=" "đi=" "cửa=" "bị=" "mở=" "ra=" "một=" "khe=" "nhỏ=" "để=" "lộ=" "gương=" "mặt=" "hồng=" "hồng=" "cửa=" "nhân=" "viên=" "nào=" "đó=" "người=" "nọ=" "ở=" "cửa=" "do=" "dự=" "một=" "hồi=" "mới=" "có=" "chút=" "căng=" "thẳng=" "nói=" "“ông=" "chủ=" "tôi=" "tới=" "lấy=" "đơn=" "nhập=" "hàng=" "ngày=" "mai=" "đông=" "dã=" "tùy=" "ý=" "nhìn=" "cậu=" "ta=" "một=" "cái=" "sau=" "đó=" "xoay=" "người=" "mở=" "ngăn=" "kéo=" "cuối=" "cùng=" "tìm=" "đơn=" "nhập=" "hàng=" "đồ=" "trong=" "ngăn=" "bình=" "thường=" "ít=" "dọn=" "dep=" "dã=" "bừa=" "bãi=" "lung=" "tung=" "đông=" "dã=" "lục=" "nửa=" "ngày=" "cũng=" "không=" "lục=" "ra=" "thứ=" "cần=" "tìm=" "nhân=" "viên=" "vốn=" "đứng=" "ở=" "cửa=" "kỳ=" "quái=" "đi=" "tới=" "muốn=" "nhìn=" "xem=" "có=" "chuyện=" "gì=" "kết=" "quả=" "đúng=" "lúc=" "ngang=" "qua=" "wc=" "vừa=" "kết=" "nối=" "thành=" "công=" "hình=" "dáng=" "cậu=" "hoi=" "cong=" "người=" "xuống=" "vừa=" "vặn=" "bị=" "khổng=" "tây=" "nhìn=" "thấy=" "“a!=" "tiêu..."=" "mặc=" "bach!!?"=" "nhân=" "viên=" "tiêu=" "mặc=" "bach=" "sợ=" "tới=" "mức=" "nhảy=" "dựng=" "lên=" "cấp=" "tốc=" "thụt=" "lui=" "về=" "cửa=" "còn=" "lấy=" "khuôn=" "mặt=" "sợ=" "hãi=" "nhìn=" "xung=" "quanh=" "cuối=" "cùng=" "dã=" "tìm=" "được=" "đơn=" "nhập=" "hàng=" "đông=" "dã=" "đang=" "tính=" "ngồi=" "thẳng=" "người=" "lên=" "bị=" "tiếng=" "hét=" "cửa=" "khổng=" "tây=" "dọa=" "đụng=" "trúng=" "mép=" "bàn=" "ót=" "đau=" "rát=" "nóng=" "bừng=" "đen=" "mặt=" "đập=" "đơn=" "lên=" "bàn=" "đuối=" "mặc=" "bach=" "rồi=" "mới=" "quay=" "đầu=" "nhìn=" "về=" "phía=" "màn=" "hình=" "vì=" "vậy=" "gương=" "mặt=" "đen=" "thui=" "cửa=" "đông=" "dã=" "cùng=" "gương=" "mặt=" "khiếp=" "sợ=" "cửa=" "khổng=" "tây=" "cứ=" "thế=" "làm=" "một=" "cuộc=" "gặp=" "gỡ=" "đầy=" "cách=" ">

37. Chương 37: Nụ Hôn Đầu [khổng Tây: Tôi Hận Máy Sấy!]

Tâm tình hiện giờ của Khổng Tây rất khó dùng một từ để diễn tả, nếu nhất định phải diễn tả, có lẽ là “Hàng vạn Chim Lợn nhiệt huyết dâng trào chen lấn xô đẩy một đồng lại một đồng vừa ca vang điệu Vịnh Than ‘Khổng Tây mày là thằng cực ngốc’ vừa tranh nhau xông tới giẫm đạp trái tim nhỏ bé yếu đuối của cậu”...

Nói tóm lại là, rất hỗn loạn.

Mặc dù trước đây vẫn nghĩ “Nếu Lantis cũng giống Đông Dã thì thật tốt”, nhưng đến lúc thật sự xảy ra thì trở tay không kịp, cảm giác hai người đàn ông này không nên đặt cùng một chỗ, rồi lại cảm thấy họ giống hệt nhau đến mức nhất định phải là một người.

Cho nên nói...

—— Yêu qua mạng so với cúm lợn hung hăng còn dữ dội hơn, không được đụng vào, trẻ em ngoan ngoãn nhất định phải tránh xa.

Xúc động đi vòng vòng trong phòng, xong lại cắn môi, nắm tóc, gõ đầu, hai chân tự tàn sát nhau vân vân một loạt hành động tự ngược, Khổng Tây không nhịn được, mở khung cửa sổ sát đất, chạy ra ban công hít thở.

Cậu nói...

—— Yêu qua mạng cũng như virus cúm lợn, chạm vào không chết tươi thì tàn phế! Cậu TUYỆT ĐỐI KHÔNG THỪA NHẬN cậu đang ở ban công đợi Đông Dã về!!

Được rồi, tuy nói vậy, thật sự là ở ban công đợi Đông Dã, ai bảo vị trí ban công tốt thế này, nhà anh ấy ngay kế bên, trước mặt vừa vặn là con đường anh ấy phải đi qua để về nhà.

Vì vậy...

—— Cậu bây giờ chính là điển hình của việc bị tình cảm qua mạng lấn qua lấn lại đến mức đầu óc tàn phế thân thể tàn phế tâm lý tàn phế nội tâm khiếm khuyết sao

Khổng Tây nhào người lên lan can, im lặng vẽ vòng tròn.

Vị trí rất thích hợp, rõ ràng để cậu dùng đợi Đông Dã mà...

Tuy không phản đối, vòng tròn vẫn phải vẽ...

Nguyễn rửa tên Mặc Bạch bị thông ass.

Ồ... Có người hỏi tại sao à?

Bởi vì khi WC vừa kết nối, đột nhiên thấy Mặc Bạch, cậu trong nháy mắt hoảng sợ: khỉ, hai tiểu thụ chơi G thế nào!

Không đúng không đúng, đây không phải trọng điểm.

Trọng điểm là...

—— Đông Dã vì khỉ gì chưa về!

Chẳng lẽ đi lên lỏng? Đàn đúm? Tán trai? Lăn giường?

Cậu quả nhiên vẫn luôn là thứ có cũng được mà không có cũng không sao

Cậu thiếu niên đầu óc tàn phế thân thể tàn phế tâm lý tàn phế nội tâm khiếm khuyết Khổng Tây tiếp tục im lặng nằm nhào trên lan can vẽ vòng tròn.

Trái qua phải, phải qua trái, như thế tuần hoàn 3 lần, cách đó không xa mới truyền đến tiếng bước chân.

Khổng Tây lập tức dừng động tác vẽ, dựng thẳng tai hung hăng xoay tứ phía, trợn to mắt hung hăng trừng phía trước (óe, tâm tình quá kích động, dùng từ không chính xác = =)

Không bao lâu, bóng hình cao lớn của Đông Dã xuất hiện dưới ánh đèn đường, kéo một cái bóng thật dài, chậm rãi đi về phía trước, nhìn thế nào cũng thấy như mang theo cảm giác uể oải chán nản. Khổng Tây rụt người xuống, vịn lan can tiếp tục nhìn lên, trong lòng Chim Lợn số 1 số 2 số 3 đang thò đầu, im lặng cùng cậu ngửa mặt lên trời một góc 45 độ, than: “Quá đẹp trai áu

”

...

Vì vậy...

Cậu cứ thế đưa mắt nhìn Đông Dã vào nhà, sau đó hết chuyện?

Hình như thiếu thiếu.

Nhưng mà thiếu cái gì thì cậu không nghĩ ra, tiếp tục cắn môi, nắm tóc, gõ đầu, chờ cậu làm hết một lượt động tác, Đông Dã đã vào nhà khóa cửa.

Khổng Tây khóc, trơ mắt nhìn đèn dưới lầu sáng lên, tắt, đèn cầu thang sáng lên, lại tắt.

Cuối cùng, đèn phòng ngủ sáng, đèn nhà tắm cũng sáng!

Đông Dã – kun chắc chắn đi tắm!

Khổng Tây vỗ vỗ mặt mình, tự phần chấn tinh thần, liếc mắt xuống lầu, đèn sáng, chỉ hai hình như đang xem TV.

Không thể theo cách thức bình thường để ra ngoài, Khổng Tây lạch bạch chạy đến phòng ngủ, trèo xuống từ giàn hoa.

Maymắn cậu mảnh mai yếu đuối, không cao cũng không nặng, không đẩy ngã giàn hoa, nhìn trời...

May mắn hôm nay không cúp điện, đèn đường cực sáng, nhìn trời...

Từ trên giàn hoa hạ cánh thành công, Khổng Tây kéo chân chữ nhân () tiếp tục lạch bạch bay qua hàng rào, vào sân nhà Đông Dã, trèo lên giàn hoa.

Vừa trèo còn vừa nghĩ lung tung.

— Cậu như bây giờ thật sự rất giống xuyên tới thế giới đồng nhân Romeo và Juliet... Thế nhưng CP này nghịch quá nghiêm trọng, cho dù thế nào cũng không nên để cậu đảm nhận vai Romeo chứ, vậy nửa thân dưới của Juliet có lẽ khó có hạnh phúc... hạnh phúc gì, chắc mọi người đều hiểu.

Giàn hoa nhà Đông Dã rắn chắc hơn giàn nhà Khổng Tây nhiều, Khổng Tây đánh trống cổ vũ tinh thần hăng hái xoạt xoạt xoạt trèo lên ban công phòng ngủ Đông Dã.

Đẩy cửa... đẩy cửa... đẩy cửa...

Cái chân giò bà nội nó, cửa sổ khóa rồi.

Khổng Tây suy sụp ngồi xổm cắn móng tay, làm gì bây giờ, không thể không làm gì mà trèo về chứ. Nhìn trái nhìn phải, cửa sổ nhà tắm mở nha (o)!

Từ từ tuột xuống, kéo chân chữ nhân chạy trong sân, Khổng Tây bò theo lan can, lại trèo lên điều hòa, cuối cùng vịn vào cửa sổ nhà tắm!

— Lại cảm ơn ba mẹ sinh cậu ra mảnh mai yếu đuối, để điều hòa có thể tiếp nhận được động tác chà đạp thô tục của cậu (này = =)

Khổng Tây thò đầu vào trong nhìn, quả nhiên cấu tạo giống nhà tắm nhà cậu, có buồng tắm độc lập. Cẩn thận đạp một chân lên khung cửa sổ, tiếp đó từ từ kéo cái chân còn lại đang thông đồng với điều hòa qua, trong lúc đó còn rất mạo hiểm làm một động tác đu đưa.

Cuối cùng!!! Vào được rồi...

Đổ bộ lên bồn cầu thành công, Khổng Tây chỉ cần nghiêng đầu là thấy trong làn hơi nước dày đặc đường nét cơ thể... trần trường của Đông Dã ở buồng kế...

Cậu nhóc mặt lập tức đỏ bừng, khom lưng đáp xuống mặt đất.

Cậu rốt cuộc đang làm gì thế này, Khổng Tây bối rối đỏ mặt suy nghĩ, cậu rốt cuộc tới làm chi...

Suy nghĩ quá đắm chìm, dễ xảy ra sự kiện đạp trúng gì đó. Vì vậy...

— Xà phòng giữa chừng bị Đông Dã ném lung tung cứ thế để Khổng Tây tuy mảnh mai yếu đuối nhưng ít nhiều cũng có hơn 50 kg đạp trúng.

“A ——”

“Dựa!”

Tiếng thứ nhất là tiếng kêu thảm thiết của Khổng Tây khi đạp trúng xà phòng trượt té.

Tiếng thứ hai là lời tâm tình của Khổng Tây với bồn cầu khi chặt vật bám trên bồn cầu, chưa hoàn hồn nhìn chăm chăm nó, ý nghĩa đại khái là “Người anh em, cho tôi dựa một chút”...

Vì vậy, sau khi Đông Dã nghe tiếng động, quần khăn tắm từ buồng bên đi ra thì nhìn thấy Khổng Tây lấy tư thế vịn vẹo kỳ quái ôm bồn cầu không buông.

Đông Dã: “...”

Tế bào giác quan nhạy cảm của Khổng Tây bắt được mùi Đông Dã, bắt mất điều chỉnh tư thế, dè dặt lấy móng vuốt về, ngoan ngoãn đứng một bên, lấy khóe mắt len lén liếc nhìn anh.

Liếc một cái, cơ bụng của Đông Dã, thật muốn rờ rờ chọt chọt... ()

Liếc thêm một cái, khăn tắm của Đông Dã, thật muốn lột xuống... ()

Cuối cùng liếc lần nữa, Khổng Tây tội lỗi cúi đầu, mặt lại đỏ hồng, lỗ tai cũng đỏ theo, có ảo tưởng đỉnh đầu cậu chắc chắn đang bốc hơi.

Đông Dã rất thản nhiên tiếp nhận ánh mắt không đành lòng của người nào đó, cau mày, nhìn người đang chật vật, giọng nói mang theo chút tức giận: “Giày đâu?”

“Ừm ——”

“Vào bằng cách nào?”

“Ừ ——”

“Trèo cửa sổ?”

“Ừc ——”

Hiển nhiên, mấy câu trả lời không thể tin tưởng của Khổng Tây khiến Đông Dã rất không hài lòng.

Anh có dấu hiệu sắp tức giận trừng mắt nhìn Khổng Tây, huyết Thái Dương giật thịch thịch, hoàn toàn bỏ tay với tên toàn thân như đang bốc hơi thêm về mặt hoảng hốt, đành phải bước tới, nghĩ trước nên lôi cậu ra khỏi nhà tắm.

Kết quả bị Khổng Tây cho rằng anh muốn đánh cậu, hơi nghiêng người, né tránh bàn tay của Đông Dã đang đưa tới kéo cậu.

Sắc mặt Đông Dã vì động tác né tránh của cậu nháy mắt trở nên cực khó coi.

Dường như cảm nhận được áp suất thấp quanh anh, Khổng Tây sợ sệt ngẩng đầu, rụt rụt vai, lấy móng vuốt đang để sau lưng cẩn thận đưa đến dưới mí mắt Đông Dã, uất ức bĩu môi, nhỏ giọng nói: “Đây này...”

Thấy cậu mang vẻ mặt uất ức, mắt còn ngập nước nhìn mình, cơn tức gì của Đông Dã cũng biến mất, cam chịu cầm tay cậu, miết miết, nắm chặt, rồi kéo ra khỏi nhà tắm.

Để Khổng Tây an ổn ngồi trên giường ở phòng ngủ, Đông Dã vào phòng để quần áo tùy tiện khoác bộ đồ bộ, sau đó mới lau tóc trở lại phòng ngủ.

Khổng Tây đang tò mò hết nhìn đông tới ngó tây, vừa thấy Đông Dã lập tức ngồi thẳng lưng, dùng ánh mắt tiếc hận nhìn anh.

Đông Dã hắc tuyến, tên này hẳn là tiếc hận vì cái khăn tắm.

“Tôi đưa em về.”

Vừa nghe Đông Dã nói vậy, Khổng Tây liền luống cuống, cơ thể theo đó rụt lại, “Đừng mà...”

“...” Nếu anh không nghe lầm, trợ từ cuối câu của tên kia khẳng định mang theo giọng điệu nũng nịu bên trong.

Cậu nhóc vẫn lắm nhảm: “Đừng đưa em về, chị hai khủng khiếp lắm...”

Đông Dã lấy máy sấy trong ngăn kéo, mục đích không rõ nhìn Khổng Tây, nói với giọng đều đều: “Tôi khủng khiếp hơn chị đấy.”

“Không có đâu...”

Trợ từ “đâu” này cũng hàm chứa mãnh liệt ý làm nũng, Đông Dã hoàn toàn bất lực trước thể công làm nũng của người yêu, đầu hàng: “Tùy em.”

Khổng Tây vốn còn đang căng thẳng lập tức trưng khuôn mặt tươi cười thật to cho Đông Dã, chạy đến trước mặt anh, ngẩng đầu, lấy lòng nói: “Để em sấy tóc cho anh.”

“Ừ.”

Cảm nhận được ngón tay Khổng Tây nhẹ nhàng xen vào trong tóc, Đông Dã đưa mắt nhìn người đang đứng trước mặt mình.

Tên này, thật sự rất không giống “Tiểu Tây” trên mạng, cho dù thỉnh thoảng có chút điên, nhưng là một cậu nhóc ưa đồ mắt, thường xuyên xấu hổ.

Lại nhìn thất lạng lắc lư trước mắt, Đông Dã nhin nhin, cuối cùng vẫn không nhin được, đưa tay vòng ôm lấy, bây giờ, chắc không cần ngại.

Eo mảnh khảnh hơn trong tưởng tượng rất nhiều, người nhỏ gầy hơn trong tưởng tượng rất nhiều, tính cách đáng yêu hơn trong tưởng tượng rất nhiều.

Thực tế anh cũng đã thích cậu hơn trong tưởng tượng rồi.

“Tiểu Tây...”

“A?” Khổng Tây ngơ ngác trả lời, tay cầm máy sấy giờ cao lên, sợ tóc Đông Dã cuốn vào.

“Cùng bên nhau nhé...”

Âm thanh của máy sấy quá to, Khổng Tây không nghe rõ lắm, toàn tâm đặt lên việc sấy tóc, ngốc nghếch lại “A?” lần nữa.

Đông Dã không thể nhin được nữa, buông eo Khổng Tây, với tay để sau ót cậu, kéo cái đầu luôn suy nghĩ khác người xuống, ngẩng đầu hôn lên.

Trong bối cảnh âm nhạc máy sấy hò hét ong ong, Đông Dã cho Khổng Tây một nụ hôn sâu đầu tiên kể từ trước đến nay.

Khổng Tây bị hôn đến mức tay chân như nhũn ra, độ cao của máy sấy không ngừng hạ xuống hạ xuống lại hạ xuống...

Cuối cùng!!! Cuốn lấy tóc cậu.

“Ôa ——”

Trên đây là tiếng kêu thảm thiết khi Khổng Tây bị cuốn tóc, vì miệng đang bị lấp kín, nên kêu không được rõ lắm, nhưng cũng đủ để có thể diễn đạt hiệu quả đàn Chim Lợn lao nhanh qua trong nội tâm cậu.

Cho nên nói...

—— Khi hôn nhất định trong tay không được cầm bất cứ vật gì, cho dù muốn túm, cũng chỉ có thể túm người yêu. Đương nhiên, vị trí túm cũng cần phải đặc biệt chú ý, tốt nhất là tay.

38. Chương 38: Người Ta Rất Mạnh Mai Yếu Đuối

Khổng Tây ngoan ngoãn ngồi bên mép giường, tay cầm một cây kéo, quay phần cán về Đông Dã, mắt lấp lánh nhìn anh.

Đông Dã mặt vẫn như cũ không chút thay đổi, nhận kéo, xoẹt một tiếng cắt một nhúm tóc trên đầu Khổng Tây.

—— Tóc vừa rồi bị máy sấy cuốn đã hoàn toàn rời thành cục, bện vào nhau như bánh quai chèo, đành phải dùng bạo lực kéo để giải quyết.

Tùy tiện cắt kéo vào gần tử, Đông Dã chăm chú nhìn nhúm tóc của người nào đó trong lòng bàn tay, rồi mới cẩn thận đặt dè dưới kéo.

Khổng Tây vẫn như cũ mắt sáng lấp lánh, ngẩng khuôn mặt đáng yêu theo dõi anh.

Đông Dã mấp máy môi, giơ tay lên, muốn xoa đỉnh đầu mềm mại của cậu, nhưng nghĩ đến xúc cảm lần trước, không hạ tay xuống được, vì vậy cứ thế cứng đờ ngay trên đỉnh đầu.

Đang lo lắng có nên vờ như không có gì rút tay về không, lòng bàn tay đột nhiên cảm nhận một mảnh mềm mại.

Đông Dã kinh ngạc nhìn Khổng Tây đang đỏ mặt đưa đầu đến dưới tay anh dụi dụi, hơi lúng túng nghiêng đầu, tránh ánh mắt nóng bỏng từ cậu. Nếu anh không nhìn nhầm, ý tứ trong mắt tên này đại khái là “Rờ đi, cứ rờ đi mà không sao đâu”...

Thô lỗ tùy tiện xoa vài cái, rồi chụp trán đẩy ngã cậu xuống giường, giọng cứng ngắt nói: “Ngủ.”

Khổng Tây nhận được mệnh lệnh hạnh phúc nhúc nhích từ cuối giường đến đầu giường, nghiêng người làm dáng như quý phi chờ lâm hạnh, tiếp tục mắt long lanh nhìn Đông Dã.

Khóe miệng Đông Dã run run, nếu anh vẫn như cũ không nhìn nhầm, ý tứ trong mắt tên này chắc chắn là “Anh yêu à, mau tới đây~ mau tới đè người ta xuống đi~~”

...

Chỉ mới qua một chút, tên này đã hoàn toàn thả lỏng, lại còn lên cơn điên.

...

...

Câm lặng nhìn người đang lấy tư thế kỳ quái rúc trong chăn, Đông Dã bắt đầu cởi quần áo.

... Cởi áo, mặt Khổng Tây đỏ.

... Cởi quần, tai cũng đỏ.

Đông Dã không chút cảm xúc quét mắt nhìn cậu, ngón tay không rõ mục đích vẽ vẽ trên quần lót. Khổng Tây đã đem hơn phân nửa khuôn mặt rúc trong chăn, chỉ để lại cặp mắt sáng lấp lánh theo dõi anh.

Cong cong khóe miệng, tịt quần lót. Khổng Tây “Oa ——” một tiếng lui toàn bộ vào chăn, ở bên trong nhúc nhích một trận.

Đông Dã rõ ràng bị động tác nhỏ của cậu lấy lòng, tâm tình cực tốt vén mở một góc chăn cuối giường, chui vào.

Thứ đầu tiên nhìn thấy là hai khúc chân nhỏ gầy trắng nõn, Đông Dã thuận tay kéo, từ cẳng chân sờ soạng đi lên.

Thân thể có chút cứng ngắt, song không ảnh hưởng xúc cảm.

Hướng lên trên nhìn đến vòng eo không cần thận để lộ.

Vừa rồi lúc ôm đã cảm thấy nhỏ, giờ nhìn lại mới phát hiện...

Thật sự quá nhỏ = =#

Sau này phải chăm kỹ.

Tiếp tục sờ...

Cơ thể Khổng Tây càng thêm cứng ngắt, còn khẽ run nhẹ.

Một tay kéo mở lớp chăn mỏng, Đông Dã xem như đã sờ thoải thích từ phía trên nhìn xuống Khổng Tây.

Người trong ngực mặt đỏ khó tả, cả cổ cũng thành màu hồng phấn, mắt ngập nước, có phần sợ hãi nhìn anh.

Thoạt nhìn khá là ngon miệng...

Đầu Đông Dã nóng lên, cúi người hôn nhẹ lên trán cậu, sau đó nghiêng người nằm một bên, bình tĩnh nói: “Ngủ.”

Hiện tại là rạng sáng không biết mấy giờ, đại khái nhất định đã là lúc rất tối rất khuya.

Hô hấp của người đàn ông bên cạnh đều đều, ngủ rất sâu cũng rất yên ổn.

Khổng Tây lại trở mình, mất ngủ.

Chân người kia còn đang đè trên đùi mình, cậu đành phải để yên cái đùi đó, cẩn thận xoay người.

Ngủ không được là ngủ không được là ngủ không được...

Ngủ không được thì phải làm sao? Khổng Tây phiền muộn tròng mắt nhìn trần nhà, ngơ ngơ nghĩ.

1. Tưởng tượng ra một đồng cỏ rộng lớn, cắm một đồng hàng rào dài dài, để Chim Lợn đủ loại màu sắc đủ loại kiểu dáng đủ loại mẫu mã nhảy nhảy rồi lại nhảy qua.

2. Nuốt thuốc ngủ! Thiệt nhiều nhiều nhiều thuốc ngủ! Nuốt xong trực tiếp đi gặp Thượng Đế, về sau không cần phiền não chuyện mất ngủ nữa.

3. Cùng đối tượng lăn giường lăn giường lăn giường lăn liên tục lăn cả đêm lăn đến kiệt sức ngất đi.

Vậy...

Người không có đối tượng thì phải làm sao?

Đối tượng không muốn lăn giường với bạn thì phải làm sao?

Nếu đã như thế thì!

Tự xử đi!!

Khổng Tây vẫn không ngủ được lại trở mình, đối diện với Đông Dã đang nằm yên, điều chỉnh sắc mặt nghiêm túc lại, tay từ từ mò về phía dây lưng quần, run lấy bầy tháo ra.

Sau đó...

Quần đùi từ từ tụt xuống...

Quần đùi cùng quần lót từ từ tụt xuống...

Quần đùi cùng quần lót cẩn thận không đụng tới Đông Dã từ từ tụt xuống...

Trong phòng cực kỳ im ắng, trừ tiếng hít thở đều đều của Đông Dã, cũng chỉ còn lại âm thanh Khổng Tây nín thở nhích tới nhích lui trong chăn.

Đột nhiên, trong chăn thò ra một cái móng vuốt trắng nõn, lòi theo quần đùi cùng quần lót, vung một cái, quần bị ném bay.

Không bao lâu, móng vuốt lại thò ra, vung một cái, T-shirt bay bay.

Hô...

Khổng Tây thoải mái nhỏ giọng rên, ở trong chăn cuộn cuộn lăn lăn.

Quả nhiên do mặc quá nhiều nên không ngủ được.

Khổng Tây thoải mái lăn lăn trên giường, trái ba vòng phải ba vòng, đảo tung ra giường.

Dường như đã chịu đủ động tác gây ảnh hưởng trên diện rộng của cậu, từ khoảng không đột nhiên vươn ra một cánh tay, cố định thân thể đang xoay trở lung tung của cậu.

Khổng Tây nháy mắt cườm chờ.

Người kia vẫn đang ngủ, mơ mơ màng màng ôm chặt lấy cậu, cả người đều ép qua, cái chân dài gác trọn lên đùi Khổng Tây, đè cứng ngắc.

Hai cơ thể trần truồng nhất thời kề sát nhau.

Khổng Tây càng thêm cứng ngắc, mặt lập tức biến đỏ.

Nếu cậu không cảm giác nhầm...

Thứ hiện đang dán ở bắp đùi cậu...

Mềm mềm... dài dài... Bất kể hình dạng hay vị trí, đều rất giống thứ cậu thèm thuồng đã lâu...

Tiểu Đông Dã!

Á á á, Khổng Tây nổ tung, hoàn toàn mất ngủ.

Hôm sau, khi Khổng Tây còn đang ngủ, Đông Dã đã tỉnh dậy.

Anh kỳ quái nhìn quần thâm đen mờ mờ dưới mắt người nọ, chẳng lẽ ngủ không ngon?

Vô thức sờ sống lưng cậu, Đông Dã kinh hãi phát hiện người trong ***g ngực thể nào đã hoàn toàn trần trụi.

Không phải là anh nhân lúc ngủ lơ đãng Khổng Tây thuận tiện ăn luôn chứ...

Đông Dã đầu đầy hắc tuyến dịch dịch qua bên cạnh, buông người trong ngực ra. Kết quả Khổng Tây rất tự giác cũng dịch dịch theo anh, dùng cả tay chân tiếp tục bám víu, còn dụi dụi vào ngực Đông Dã.

Có lẽ chỉ mới lột quần áo, chưa làm gì khác. Nếu không tên này sao có thể thoải mái như vậy.

Tẩy sạch tội danh cường hiếp của mình xong, Đông Dã lần nữa sờ lên sống lưng Khổng Tây, vẽ một đường thẳng lưu loát xuống dưới.

Làn da trơn nhẵn mà ấm áp, thật khiến người ta lưu luyến quên đường về...

Tiếp tục đi xuống, chạm tới cái mông có xúc cảm rất tốt.

Sờ sờ... bóp bóp...

...

...

Đông Dã bối rối thu tay về, giơ lên trước mắt nhìn.

Sờ xuống nữa anh tuyệt đối sẽ không chế không được.

Để tránh mình không chế không được ăn người ta mất, Đông Dã quyết định chỉ nhìn đơn thuần thì tốt hơn, vì thế liền chống đầu nằm nghiêng một bên, tỉ mỉ quan sát khuôn mặt ngủ yên khó có được của Khổng Tây.

Muốn tiếp tục ôm cậu ta ngủ, hay rời giường, hoặc cứ làm thêm chút gì đó...

Không đợi anh cân nhắc xong, Khổng Tây vốn đang ngủ rất ngon nhăn nhăn cái mũi đáng yêu, mắt từ từ mở, đầu tiên là mở một chút, chớp chớp, rồi híp mắt lại, lấy tay dụi dụi, tỉnh tỉnh mơ mơ nói: "... Đông Dã, chào buổi sáng."

Đông Dã bị động tác đáng yêu của cậu giật chết, tiến tới hôn lên, nói: "Chào buổi sáng."

Người trong ***g ngực lại hướng anh chớp mắt đáng yêu mấy cái, sau đó đột nhiên tròng lớn, như không thể tin nhìn anh.

Đông Dã: "???"

Khổng Tây: "!!!"

Đông Dã: "..."

Khổng Tây: "???"

Trên đây, chính là biểu tình hai người trao đổi với nhau...

Khổng Tây luống cuống tay chân kéo chăn bọc kỹ mình, lắp bắp: "Em em em, anh anh anh, kia kia, em em... em về."

"Ừ." Thuận tay với lấy khăn tắm ở đầu giường quấn quanh vị trí quan trọng, Đông Dã thờ ơ trả lời, rồi vòng đến bên cửa sổ, nhặt T-shirt của Khổng Tây, quần cùng...

... Một cái quần lót nho nhỏ màu trắng.

Khổng Tây: "!!!"

Đông Dã giơ quần lót lên trước mặt, dùng ánh mắt nghiên cứu tìm tòi nhìn chăm chăm một hồi, lại đưa mắt nhìn nhìn vị trí nào đó dưới chần của Khổng Tây.

Ánh mắt kia, rất giống như đang nói “Nhỏ vậy à, thế thì làm sao bao hết được...”

Khổng Tây khóc, càng kéo chần lên cao, mặt đỏ hồng, khó chịu, thẹn quá thành giận nhỏ giọng quát: “Anh anh anh, đừng nhìn lung tung, nhanh đưa em!” Nói xong thò vuốt khỏi chần, nắm móng cong cong cào cào giữa không trung, đòi quần lót từ Đông Dã.

Đông Dã hợp tác thả quần lót vào móng vuốt.

Vì thế...

Dưới tình huống Đông Dã vây xem toàn bộ quá trình, Khổng Tây muốn ngắt đi rúc dưới chần lần mò mặc quần áo. Lại lẽ mề xuống giường, tiến đến trước người Đông Dã, không dám ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm bàn chân trần nhỏ giọng thì thầm: “Vậy, em em về trước, tối... tối nay gặp... ừm, tối gặp.”

“Ừ.”

Vẫn giọng điệu lạnh nhạt đó...

Khổng Tây buồn bực, lấy chân trái chà chà chân phải, đánh bạo sấp tới, vòng tay quanh người Đông Dã, rồi lập tức buông ra, vọt tới ban công trở mình qua lan can trèo xuống, động tác liên tục không hề dừng lại.

Đông Dã: “...”

Tên này không thể nghiêm chỉnh bước qua cửa chính sao? = =#

Đông Dã lo lắng đi theo tới ban công, nhìn Khổng Tây thuận lợi chạm đất, vĩnh mông trong bụi cỏ kéo chân chữ nhân, bay qua hàng rào, trèo giàn hoa lên lầu...

Đông Dã cảm lạnh, may tên ngốc này mảnh mai yếu đuối...

Đợi Khổng Tây trèo về phòng mình, đánh răng rửa mặt, ăn sáng xong, mở máy lên mạng, đã là chuyện 1 tiếng sau đó.

Lantis vẫn không online, chắc đang bận.

Hự... kiếm tiền nuôi gia đình.

Nhân vật ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, hoàn toàn không có chuyện gì thú vị làm, thế là chuyển qua kênh bang hội.

[Bang] Trà Sữa Cacao: Các anh chị em, hoạt động trên trang chủ đã xem chưa?

[Bang]Khói Hồng: Cái chi cái chi?

[Bang]Minoo: Ngốc, Trà Sữa đang nói hoạt động cosplay phải không

[Bang]Trà Sữa Cacao: Ừ, tớ nghĩ muốn tập hợp vài đồng bọn, đánh cướp tiền thưởng! Có ai muốn tham gia không?

[Bang]Khói Hồng: Tớ tớ tớ, tớ sẽ chụp hình và chỉnh sửa PS

[Bang]Minoo: Tớ muốn cos thuật sĩ

[Bang]Dốc Bầu Tâm Sự: Tớ muốn cos được sư

[Bang] Tiểu Tây: (o) trong bang có thứ kỳ quái chui vào

[Bang]Khói Hồng: Tiểu Tây

dụi một cái

[Bang]Trà Sữa Cacao: Thứ kỳ quái... nói Dốc Bầu Tâm Sự à?

[Bang]Minoo: Yo~ hi Tiểu Tây

~~[Bang]Dốc Bầu Tâm Sự: Lại là cô!

[Bang] Tiểu Tây: Lời này thật ra nên để tôi nói với cô == đừng cướp lời kịch của tôi

[Bang]Khói Hồng: Quen nhau sao?

[Bang] Tiểu Tây: Tổ là chị dâu nhỏ ^^

[Bang]Dốc Bầu Tâm Sự: Cô còn nói lung tung! Tôi diệt cô!

[Bang] Tiểu Tây: Được thôi, tôi không nói nữa

[Bang]Khói Hồng: Cậu có thể thật sự không nói nữa sao!

[Bang] Tiểu Tây: Thực tế tổ trước giờ vẫn là một người hướng nội... *đỏ mặt*

[Bang]Khói Hồng: Tổ đây có thể nói cậu trước giờ vẫn là một người mắc bệnh tự sướng không...

[Bang] Tiểu Tây: Cậu có thể! Pí ẹt , tổ cũng muốn cos

[Bang]Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây muốn cos gì?

[Bang] Tiểu Tây: Được sự cường tráng!

[Bang]Trà Sữa Cacao: Cậu có thể không cần thêm tính từ phía sau

[Bang] Tiểu Tây: Nhưng quan trọng chính ở từ hình dung hùng hồn đầy sức sống đó

[Bang]Trà Sữa Cacao: Tổ chỉ có thể nói, lý tưởng rất vĩ đại

[Bang]Trà Sữa Cacao: Ai muốn tham gia cosplay pm tổ, nhớ send ảnh qua

[Bang] Tiểu Tây: Muốn kiểu dáng gì? Lõa nửa người trên? Lõa nửa người dưới? Lõa hết?

[Bang]Trà Sữa Cacao: Xin send tổ hình có quần áo ==

[Bang] Tiểu Tây: Vậy muốn tư thế nào? Uốn éo? Trồng chuối? Trèo cây?

[Bang]Trà Sữa Cacao: Cho tổ hình đứng nghiêm túc!

[Bang] Tiểu Tây: Vấn đề cuối cùng, muốn độ tuổi nào? Sơ sinh? Thiếu niên? Cự già?

[Bang]Trà Sữa Cacao: Cho tổ hình gần đây nhất !!

[Bang] Tiểu Tây: Thế thì nói sớm đi, hình kiểu này tổ có một đống

[Bang]Trà Sữa Cacao: Rốt cuộc tổ đã có thể hiểu được tâm tình của 0932

Khổng Tây thêm QQ của Trà Sữa, send cô một tấm ảnh chụp mặc quần áo đứng nghiêm túc gần đây nhất.

Trà Sữa Cacao: Cậu đưa tổ hình tốt nghiệp là muốn làm trò gì đây! Hắt cái bàn ()

Chè Trân Châu: Mặc quần áo! Đứng nghiêm túc! Gần đây nhất! Hoàn toàn phù hợp yêu cầu mà, tổ là người thứ 28 hàng thứ 3 nha

~~Trà Sữa bị đè ép mà đầu hàng, cam chịu số phận ngồi đếm số.

Chè Trân Châu: Quên mất, là 28 bên trái qua. Phải qua là một tên mập ù, tổ đây mảnh mai yếu đuối, đừng nhìn nhầm

Trà Sữa Cacao:

...

... Cô thật sự đếm từ phải qua!

39. Chương 39: Kết Hôn [bàn Tay Vàng Sờ Rương Đồng Thời Vận Xui Xẻo Cũng Rất Nặng]

Vì số người trên ảnh tốt nghiệp thật sự quá nhiều, mà cái đầu của Khổng Tây lại cực kỳ nhỏ, Trà Sữa đành đề nghị cậu mở WC.

Vốn cũng không nghĩ cậu sẽ đồng ý, kết quả bé kia lại rất thoải mái gửi yêu cầu WCqua.

Trà Sữa thật tà ác nhìn lớp băng dính bảy màu dán trên camera của mình, cười hí hí đồng ý.

Vì vậy, đợi sau khi WC kết nối, xuất hiện trong khung đối thoại của hai người chỉ có Khổng Tây với khuôn mặt ửng hồng chớp chớp mắt.

Trà Sữa phun toàn bộ nước uống lên màn hình, chống bàn điên cuồng ho.

—— Cái tên Tiểu Tây tại sao là thế này!! Tòa Quốc Hội Mỹ lại để phần tử khủng bố tập kích sao!! Obama chết rồi sao!!! Mắt cận của cô lẽ nào đã tiến hóa thành tăng nhân áp loạn thị cộng thêm đục thủy tinh thể sao!!!!

Tiếng động bên này truyền đến bên kia, từ loa vang ra giọng nói mang chút lo lắng của Khổng Tây: “Trà Sữa sao vậy?”

Giọng cậu vốn trung tính, dẫn theo cảm giác mềm mại như tơ, trải qua thêm một lần gia công của cáp điện, càng mềm mại, chỉ khiến người cảm thấy càng rung động.

Trà Sữa lại che miệng ho một hồi, tức giận gì đều ho ra hết.

Cô quả thật phải may mắn ba đời mới có thể bị tiểu thụ đáng yêu thế này đùa giỡn đó...

Trước kia cô vẫn cho Tiểu Tây là một cô bé...

Kết quả kết quả kết quả! Bất ngờ lại là nam, mà còn...

... đáng yêu như vậy.

Cô thật sự không muốn thừa nhận, vân vân mây mây trong hiện thực quả nhiên tồn tại để đả kích người ==_==

Vì vậy, Trà Sữa bị tiểu thụ hệ đáng yêu bắt giữ thành công cứ thế rơi vào tay giặc, Khổng Tây trở thành coser được sỡ, nam nữ đều về phần cậu.

Lúc Lantis login, vừa vận Khổng Tây đã thông đồng với Trà Sữa xong, đang làm nhiệm vụ lấy kinh nghiệm.

Đại hội tỷ vẫn lần trước cho rất nhiều kinh nghiệm, để cậu thăng tới 94 92%, làm ba vòng nhiệm vụ x3 kinh nghiệm vừa đủ lên 95.

[Mật] Lantis: Đến Nguyệt Lão

Khổng Tây ở khi hệ thống thông báo Lantis login đã tinh mắt phát hiện, nhưng vì ngưỡng mà cần rằng không tìm anh, cũng không biết rốt cuộc mình đang làm trò gì.

Giờ anh pm qua, nhin không được đồ mặt, cảm thấy có chút xấu hổ...

[Mật] Lantis: Sao vậy?

[Mật] Lantis: ... chưa muốn kết hôn?

[Mật] Tiểu Tây: Ừ

Khổng Tây: “...”

Cậu thật sự rất muốn chặt đứt móng vuốt của mình

[Mật] Lantis: Đều đã ngủ qua còn không muốn chịu trách nhiệm?

Mặt Khổng Tây vốn đã đỏ lại càng đỏ hơn, cảm giác xấu hổ đầu đá lung tung trong cơ thể.

Đều đã ngủ qua... vậy chịu trách nhiệm thôi...

[Mật] Tiểu Tây: Vậy... vậy đi kết hôn...

[Mật] Lantis: Nguyệt Lão ở đâu biết không?

[Mật] Tiểu Tây: không biết...

[Mật] Lantis: Đứng yên đó

[Mật] Tiểu Tây: Ừ

Khổng Tây xoay vòng tại chỗ, tìm một góc hẻo lánh trốn vào.

Không bao lâu, Khổng Tây tự cho rằng có trình độ chơi trốn tìm vẫn bị Lantis tìm được.

[Mật] Tiểu Tây: Anh quả nhiên có gắn ra-đa O(_)O

~[Mật] Lantis: ?

[Mật] Tiểu Tây: Lần nào cũng tìm chính xác như vậy

[Mật] Lantis: Đối với người quan trọng đương nhiên phải để tâm

Hai người tạo đội, Lantis kéo Khổng Tây đi tìm Nguyệt Lão.

Khổng Tây phát giác một hồi suy nghĩ ý nghĩa của từ “người quan trọng” này, càng nghĩ mặt càng đỏ. Vỗ vỗ hai má, Khổng Tây nghĩ nếu còn đỏ hơn nữa chắc sẽ ngất xỉu.

Điện Nhân Duyên là một nơi rất nhỏ, chỉ có thể chứa tầm 10 người. Nguyệt Lão đứng chính giữa tại chỗ dễ nhìn thấy nhất.

Hai người đều không có bạn bè thân thiết, nhưng Lantis vẫn trưng cầu ý kiến của Khổng Tây ——

[Mật] Lantis: Muốn gọi ai tới không?

[Mật] Tiểu Tây: Không cần, khó có được có thể cùng anh thế giới hai người, không cần gọi người khác đâu

Nhận được đáp án hài lòng, Lantis tiến lên đối thoại với Nguyệt Lão, trang phục cả hai biến thành bộ tân lang tân nương đặc biệt của hệ thống, thông báo trên toàn server cũng theo sau nhảy ra ——

Hệ thống số 1 thông báo: Chúc mừng người chơi Lantis cùng Tiểu Tây hỉ kết lương duyên, răng long đầu bạc, sớm sinh quý tử!

Hệ thống số 2 thông báo: Chúc mừng người chơi Lantis cùng Tiểu Tây thông đồng nhau thành công, cầu đẩy ngã cầu ảnh nóng cầu phim heo!

.... Hệ thống số 1 và hệ thống số 2 là cái gì đây!/? “Thông đồng thành công” lại là gì nữa đây!/?

Khổng Tây cảm lạnh nhìn trời =__=

[Thế giới] Tay Cầm Yomost Lòng Tự Nhiên Hót:Ồ

hệ thống số 2 tiêu hồn – kun lại xuất hiện rồi

[Thế giới]Phía Trên Là Bé Ế Chồng: Hình như lần xuất hiện trước là lúc mới mở server

[Thế giới]Giết Chóc: Tiểu Tây!! Sao bạn không đợi tôi!!! Ta phải giết tên Lantis!!!

[Thế giới]Vành Mắt Đen: Chúc mừng cao thủ!

[Thế giới] Vô Danh: Cậu không chúc mừng Tiểu Tây cẩn thận cậu ta dùng trượng gõ cậu

[Thế giới]Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây... cậu chắc là Lantis sẽ không chém chết cậu chứ?

[Thế giới]Minoo: Nonono~ Lantis sẽ nâng niu trân trọng cậu ấy, sẽ làm chuyện anh hép pi em hép pi người hép pi nhà nhà hép pi. Cầu vậy xem~ OvO

[Thế giới]Khủng Long: Vành Mất Đen: Giúp tôi chuyển lên thế giới nói Tiểu Tây kết hôn vui vẻ, hết tiền rồi TOT

[Thế giới]Phía Trên Là Bé Ế Chồng: Phía trên thành thật nhận có JQ đi...

[Thế giới]Dốc Bầu Tâm Sự: Anh, anh rõ ràng đã đồng ý chờ em 100 sẽ kết hôn với em mà >O< tại="" sao="" đi="" cưới="" con="" nhỏ="" xấu="" xí="" tiểu="" tây="" chứ="" [thế="" giới]khó="" hồng="" ây="" ây="" ây="" ây="" dốc="" bầu="" tâm="" sự="" chứ="" ý="" lời="" nói="" cần="" thân="" chị="" hai="" tích="" nhan="" đập="" chết="" 100="" lần="" à="" 100="" lần="" à="" [thế="" giới]="" 0932="" lantis="" cậu="" lại="" có="" thể="" cưới="" bà="" cô="" này="" [thế="" giới]quá="" khứ="" đã="" qua="" lời="" nào="" kể="" lại="" bí="" ối="" đứng="" cùng="" bí="" ối="" cực="" xứng!="" [thế="" giới]="" 0932="" bí="" ối="" phía="" trên="" nói="" ai?="" [thế="" giới]="" quá="" khứ="" đã="" qua="" lời="" nào="" kể="" lại="" nói="" tiểu="" tây!="" [thế="" giới]khó="" hồng="" ha="" ha="" ha!="" vẫn="" còn="" có="" người="" ngu="" hơn="" cậu="" [thế="" giới]="" 0932="" _="" [thế="" giới]="" cỡi="" lừa="" xem="" hát="" xem="" tuồng~="" kéo="" thanh="" sam="" tới="" chúc="" mừng="" [thế="" giới]phía="" trên="" là="" bé="" ế="" chồng="" thời="" buổi="" này="" jq="" đầu="" đầu="" cũng="" có="" (="")="" [thế="" giới]trà="" sữa="" cacao="" mà="" sự="" tồn="" tại="" của="" cô="" khiến="" ế="" chồng="" đầu="" đầu="" cũng="" thấy="" [thế="" giới]phía="" trên="" là="" bé="" ế="" chồng="" có="" lý~="" [thế="" giới]trà="" sữa="" cacao="" a="" a="" a="" cô="" đừng="" xuất="" hiện="" dưới="" tôi!="" khổng="" tây="" chống="" cầm="" nhìn="" trên="" thế="" giới="" nói="" chúc="" mừng="" hóa="" ra="" cậu="" đã="" quen="" biết="" được="" rất="" nhiều="" người="" [mật]="" lantis="" đừng="" sợ="" tôi="" sẽ="" tìm="" được="" em="" khổng="" tây="" còn="" chưa="" kip="" hỏi="" là="" sao="" mà="" hình="" đã="" tới="" sầm="" khổng="" tây="" kinh="" hải="" vội="" vàng="" khom="" lưng="" nhìn="" ổ="" điện="" khom="" được="" một="" ngựa="" mới="" nhớ="" tới="" mình="" rõ="" ràng="" ngồi="" cực="" kỳ="" nghiêm="" chỉnh="" không="" đá="" chân="" không="" gập="" chân="" càng="" không="" tự="" an="" ủi="" cần="" bản="" không="" thế="" nào="" đá="" đến="" ổ="" cấm="" lúc="" thẳng="" lưng="" lại="" khung="" cảnh="" trong="" game="" đã="" thay="" đổi="" là="" một="" nơi="" cậu="" chưa="" từng="" thấy="" qua="" khổng="" tây="" tạch="" tạch="" tạch="" gõ="" chữ="" muốn="" pm="" lantis="" lại="" không="" thể="" phát="" ra="" sau="" đó="" thử="" nhấn="" mở="" thế="" giới="" bang="" hội="" mật="" không="" có="" một="" kênh="" nào="" hoạt="" động="" khổng="" tây="" buồn="" bực="" đơ="" mặt="" một="" hồi="" bật="" baidu="" _="" tiên="" vực="" _="" kết="" hôn="" còn="" có="" vụ="" hệ="" thống="" cướp="" đầu?="" _="" tìm="" được="" 1="" kết="" quả="" liên="" quan="" _="" thế="" nào="" chỉ="" có="" một="" khổng="" tây="" cảm="" lạnh="" nhấn="" mở="" là="" một="" topic="" trên="" diễn="" đàn="" đề="" "hệ="" thống="" cướp="" đầu="" trăm="" năm="" khó="" gặp="" nội="" dung="" như="" sau="" hôm="" nay="" tôi="" cùng="" chồng="" đi="" kết="" hôn="" thanh="" toán="" phí="" 1000v="" nguyệt="" lão="" thông="" báo="" "chỉ="" có="" hôn="" nhân="" đã="" trải="" qua="" thử="" thách="" mới="" ổn="" định="" người="" chơi="" có="" chấp="" nhận="" thử="" thách="" không!="" tôi="" nghĩ="" thử="" thì="" cứ="" thử="" đi="" chắc="" sẽ="" không="" phải="" quá="" khó="" nên="" chọn="" "có="" _="" sau="" đó="" không="" có="" biến="" hóa="" gì="" chỉ="" có="" nhân="" vật="" thay="" đổi="" trang="" phục="" tôi="" cũng="" không="" mấy="" để="" ý="" kết="" quả="" khi="" tôi="" nói="" chuyện="" phiếm="" với="" bọn="" chị="" em="" trên="" thế="" giới="" cmn="" mà="" hình="" tôi="" đen="" thui!="" lập="" tức="" restart="" vừa="" vào="" game="" lại="" đen!="" cmn="" tôi="" muốn="" khóc="" chết="" cho="" rồi!="" lại="" restart="" lần="" này="" vào="" game="" bình="" thường="" nhưng="" bị="" giam="" trong="" một="" phòng="" tối="" bố="" trí="" rất="" có="" không="" khí="" tôi="" nghĩ="" chắc="" là="" phòng="" tân="" hôn="" nhưng="" trái="" nhìn="" phải="" nhìn="" cmn="" tân="" lang="" đầu!="" tìm="" không="" thấy="" tân="" lang="" một="" mình="" làm="" sao="" động="" phòng="" đành="" phải="" pm="" chồng="" kết="" quả="" lại="" thông="" báo="" đang="" ở="" phụ="" bản="" đặc="" biệt="" trừ="" kênh="" cận="" tất="" cả="" kênh="" nói="" chuyện="" phiếm="" khác="" đều="" không="" thể="" dùng="" tôi="" nhất="" thời="" chỉ="" có="" thể="" dùng="" một="" từ="" để="" miêu="" tả="" _="" mẹ="" nó!="" đây="" vẫn="" chưa="" phải="" cao="" trào!="" sau="" đó="" tôi="" lên="" qq="" hỏi="" chồng="" tình="" hình="" thế="" nào="" chồng="" nói="" bị=""

nhót=" trong=" một=" mê=" cung,=" đây=" không=" phải=" trọng=" điểm!=" trọng=" điểm=" là=" trong=" thời=" gian=" 1=" tiếng,=" nếu=" tìm=" không=" được=" phòng=" tân=" hôn=" sẽ=" tổng=" vào=" tù,=" tội=" danh=" “kết=" hôn=" không=" nghiêm=" túc!=" tôi=" nhất=" thời=" chim=" run=" rẩy,=" muốn=" thét=" lớn=" một=" tiếng=" ——=" mẹ=" nó!=" đây=" vẫn=" chưa=" phải=" cao=" trào!=" sau=" đó=" tôi=" đi=" hỏi=" các=" chị=" em=" kết=" hôn=" thời=" gian=" gần=" đây,=" không=" một=" ai=" gặp=" tình=" huống=" này,=" gọi=" điện=" cho=" trung=" tâm=" hồ=" trợ,=" bọn=" họ=" chỉ=" nói=" một=" câu=" “có=" thể=" vì=" các=" bạn=" là=" đôi=" vợ=" chồng=" kết=" hôn=" đầu=" tiên.”=" tôi=" lập=" tức=" nghĩ=" ngay=" đến=" thông=" báo=" của=" hệ=" thống=" số=" 2=" ——=" mẹ=" nó!=" quay=" lại,=" tôi=" đã=" vào=" thiên=" lao=" rồi...=" khổng=" tây=" hoảng=" hốt=" nhìn=" một=" đồng=" cmn=" bò=" lung=" tung=" của=" chủ=" topic,=" điều=" đầu=" tiên=" nghĩ=" đến=" là=" ——=" kết=" hôn=" cần=" đến=" tận=" 1000!!=" mắc=" quá,=" sau=" này=" có=" chết=" cũng=" không=" ly=" hôn,=" bằng=" không=" lỗ=" chết,=" 1000v=" đó,=" cậu=" phải=" bán=" bao=" nhiêu=" đứa=" con=" mới=" có=" thể=" kiếm=" lại=" tot=" vì=" vậy...=" khổng=" tây=" cứ=" thế=" không=" thể=" thoát=" khỏi=" tình=" tự=" thương=" tiếc=" gào=" rú=" thay=" cho=" túi=" tiền=" đôi=" tượng.= xoắn=" xuýt=" nửa=" ngày,=" quyết=" định=" về=" sau=" phải=" có=" găng=" ché=" thuốc=" có=" găng=" kiếm=" tiền,=" khổng=" tây=" tab=" về=" cửa=" sổ=" game.= góc=" trái=" dưới=" quả=" nhiên=" có=" một=" đồng=" hồ=" tính=" giờ=" rất=" nhỏ=" rất=" nhỏ,=" còn=" lại=" 45=" phút.= không=" biết=" lantis=" tìm=" được=" đường=" không...=" lại=" nhớ=" tới=" câu=" nói=" trước=" đó=" anh=" nói=" với=" cậu,=" “dừng=" sợ,=" tôi=" sẽ=" tìm=" được=" em”...=" khổng=" tây=" đỏ=" hồng=" mặt,=" nói=" lời=" cảm=" động=" thế,=" quả=" nhiên=" là=" vì=" quá=" thích=" cậu=" mà="v=" nhưng=" hệ=" thống=" tại=" sao=" lại=" chạy=" tới=" cướp=" cậu?“ quả=" nhiên=" là=" vì=" cậu=" quá=" mạnh=" mai=" quá=" yếu=" đuối,=" cả=" hệ=" thống=" cũng=" không=" cảm=" lòng=" được=" mà="”>

40. Chương 40: Gen Của Lantis Thật Hoàn Mỹ, Khổ Nỗi Gen Của Hệ Thống Rất Tật Nham

Khổng Tây nhấn hai tin cho chị ba chị tư, nói mình và Lantis kết hôn, nhưng không nói với chị Lantis chính là Đông Dã, cảm thấy chuyện này nên đợi tình cảm hai người ổn định hơn hãy mở lời sau.

Chờ cậu để điện thoại xuống, nhìn lại màn hình thì Lantis đã đứng trước mặt. Đồng hồ tính giờ dừng lại ở phút 17.

Trước đó cậu tùy tiện ném nhân vật lên giường, lâu không đụng đến, “Tiểu Tây” đã ngồi xuống với tư thế ngồi nghiêng tiêu hồn. Hiện giờ Lantis đứng ngay trước mặt, vừa vận tạo ra hình ảnh hai người nhìn nhau đắm đuối.

Khổng Tây hoảng hốt trở mắt một hồi, gõ vào kênh cận: Anh tới cưới em sao?

Vừa enter, Khổng Tây tự mình nôn một trận trước. Giọng điệu này, câu chữ này, nhìn thế nào cũng giống một thiếu nữ ngây thơ chưa chồng nói với tình nhân trong mộng của mình.

Vấn đề là, cho dù như thế đi nữa, cậu cũng là một đáng mày râu!! Mất trí kiểu này thật sự quá mức chịu đựng!!

[Cận] Lantis: Hóa ra em muốn thành nữ như vậy

[Cận] Tiểu Tây: Ai ai ai thích thành nữ!!

[Cận] Lantis: Em

[Cận] Lantis: Cũng thích cả lắm nữa

[Cận] Tiểu Tây: ... mới không có >O< [cận]="" lantis=""" vậy=""" thì=""" tốt,=""" tôi=""" thích=""" nam="""
[cận]="" tiểu=""" tây=""" ...=""" [cận]="" tiểu=""" tây=""" rm=""" có=""" phải=""" nam=""" không="""
không=""" phải=""" anh=""" rất=""" rõ=""" ràng=""" sao!=""" tôi=""" nay=""" thích=""" thì=""" sờ=""" thử="""
xem=""" !!!=""" [cận]="" lantis=""" cũng=""" được=""" khổng=""" tây=""" cực=""" ,=""" anh=""" ấy="""
có=""" thể=""" dùng=""" dùng=""" cái=""" giọng=""" bình=""" tĩnh=""" như=""" vậy=""" nói=""" "cũng="""
được=""" không,=""" làm=""" người=""" ta=""" hồng=""" mắt=""" rồi=""" biết=""" không=""" biết="""
không=""" ~o(=""">_<)o ~=""" [cận]="" tiểu=""" tây=""" rồi=""" giờ=""" làm=""" gì?=""" [cận]=""
lantis=""" động=""" phòng=""" lantis=""" lên=""" giường,=""" ngồi=""" cạnh=""" khổng=""" tây,=""" [cận]=""
tiểu=""" tây=""" thể=""" này=""" thôi?=""" [cận]="" lantis=""" chứ=""" em=""" nghĩ=""" thể=""" nào?="""
[cận]="" tiểu=""" tây=""" chẳng=""" có=""" chút=""" kích=""" tình=""" gì!=""" [cận]="" lantis=""" ...="""
[cận]="" lantis=""" tôi=""" có=""" thể=""" kích=""" tình=""" hơn=""" tôi=""" có=""" thể=""" kích=""" tình="""
hơn...=""" có=""" thể=""" kích=""" tình=""" hơn...=""" kích=""" tình=""" hơn...=""" trên=""" đây=""" là="""
thứ=""" không=""" ngừng=""" luẩn=""" quẩn=""" trong=""" đầu=""" khổng=""" tây,=""" tự=""" ý=""" chấm="""
phẩy=""" tự=""" ý=""" xếp=""" từ,=""" cuối=""" cùng=""" thì=""" hợp=""" thành=""" một=""" câu=""" tổng="""
kết,=""" ——=""" chẳng=""" lẽ=""" lantis=""" bị=""" con=""" ma=""" ***=""" dục=""" nhập=""" vào="""
người=""" sao!?=""" cậu=""" bên=""" này=""" còn=""" đang=""" bối=""" rối=""" có=""" cần=""" phải="""
kẹp=""" chặt=""" hoa=""" cúc=""" không,=""" lantis,=""" tên=""" bị=""" con=""" ma=""" ***=""" dục="""
nhập=""" vào=""" người,=""" đã=""" nói=""" tiếp,=""" [cận]="" lantis=""" dùng=""" thạch=""" kết="""
tinh=""" xem=""" [cận]="" tiểu=""" tây=""" ừ=""" khổng=""" tây=""" mở=""" túi=""" đồ,=""" thạch="""
kết=""" tinh=""" đang=""" lấp=""" lánh=""" bên=""" trong,=""" click=""" chuột=""" phải,=""" biến=""" mất,="""
ách...=""" mất=""" rồi!?=""" khổng=""" tây=""" chớp=""" chớp=""" mắt,=""" dán=""" mắt=""" nhìn=""" một="""
hồi,=""" ô=""" trước=""" kia=""" để=""" thạch=""" kết=""" tinh=""" vẫn=""" trống=""" không,=""" nhưng="""
thông=""" báo=""" từ=""" hệ=""" thống=""" đâu?!=""" không=""" có=""" chứng=""" cứ=""" gì=""" chứng="""
minh=""" cậu=""" đã=""" dùng=""" sao=""" sao=""" sao!=""" im=""" hơi=""" lặng=""" tiếng=""" thể="""
nào=""" là=""" gì=""" đây!=""" thật=""" ra=""" hệ=""" thống=""" có=""" thông=""" báo,=""" có=""" điều="""
là=""" thông=""" báo=""" trên=""" toàn=""" server,=""" mà=""" nơi=""" giống=""" như=""" phụ=""" bản="""
bọn=""" họ=""" đang=""" ở=""" lại=""" hoàn=""" toàn=""" ngăn=""" cách=""" với=""" thể=""" giới=""" bên="""
ngoài,=""" không=""" thấy=""" được=""" tin=""" tức,=""" vì=""" vậy=""" mà=""" bỏ=""" lỗdòng=""" thông="""
báo=""" khiến=""" người=""" cực=""" kỳ=""" hỗn=""" loạn=""" từ=""" hệ=""" thống=""" số=""" 2=""" "chúc="""
mừng=""" người=""" chơi=""" lantis=""" đẩy=""" ngã,=""" lột=""" sạch,=""" đè=""" bẹp=""" người=""" chơi="""
tiểu=""" tây,=""" hệ=""" thống=""" sẽ=""" treo=""" đoạn=""" clip=""" toàn=""" bộ=""" quá=""" trình="""
lăn=""" giường=""" động=""" phòng=""" trên=""" trang=""" chủ=""" 3=""" ngày,=""" khuyến=""" khích="""
những=""" người=""" chơi=""" trong=""" toàn=""" server=""" mau=""" mau=""" tối=""" thăm=""" nguyệt="""
lão=""" ở=""" điện=""" nhân=""" duyên!=""" cùng=""" câu=""" "chúc=""" mừng=""" người=""" chơi="""
lantis=""" cùng=""" tiểu=""" tây=""" dũng=""" mãnh=""" thụ=""" thai=""" thành=""" công=""" có=""" một="""
không=""" hai!=""" kỳ=""" tích=""" về=""" y=""" học=""" trong=""" game=""" à!=""" hệ=""" thống=""" vừa="""
quyết=""" định=""" tăng=""" thời=""" gian=""" treo=""" clip=""" lên=""" 5=""" ngày!=""" mặc=""" kệ="""
bên=""" ngoài=""" đã=""" náo=""" loạn=""" thành=""" thể=""" nào,=""" hai=""" người=""" trong=""" phòng="""
tân=""" hôn=""" vẫn=""" đang=""" mất=""" to=""" trùng=""" mất=""" nhỏ,=""" [cận]="" tiểu=""" tây="""
lantis,=""" thạch=""" kết=""" tinh=""" biến=""" mất=""" rồi!=""" [cận]="" tiểu=""" tây=""" chuyện=""" gì="""
thể=""" này=""" ="" [cận]="" lantis=""" ách,=""" không=""" rõ=""" lắm,=""" tôi=""" chưa=""" dùng="""
bao=""" giờ=""" khổng=""" tây=""" ...=""" làm=""" sao=""" anh=""" có=""" khả=""" năng=""" đã=""" dùng="""
qua,=""" cho=""" dù=""" trò=""" chơi=""" này=""" có=""" tiền=""" bộ=""" đến=""" mức=""" nào=""" cũng="""
không=""" thể=""" khiến=""" đàn=""" ông=""" mang=""" thai,=""" cho=""" nên=""" nói...=""" ...=""" lantis="""
quả=""" nhiên=""" đã=""" bị=""" con=""" ma=""" ***=""" dục=""" nhập=""" vào=""" người,=""" nếu="""
không=""" tại=""" sao=""" có=""" thể=""" nghĩ=""" muốn=""" ném=""" thử=""" mùi=""" vị=""" mang="""
thai=""" chứ=""" t^t=""" [cận]="" lantis=""" em=""" nhìn=""" xem=""" trên=""" màn=""" hình=""" có="""
thời=""" gian=""" đếm=""" ngược=""" không=""" khổng=""" tây=""" vâng=""" lời=""" nhìn=""" trái=""" ngó="""
phải=""" trên=""" màn=""" hình,=""" quả=""" nhiên=""" để=""" cậu=""" tìm=""" được=""" ngay=""" dưới="""
nơi=""" vốn=""" có=""" số=""" 17=""" phút=""" một=""" đây=""" số=""" còn=""" nhỏ=""" hơn,=""" hiển="""
thị=""" 6=""" phút=""" 15=""" giây,=""" [cận]="" tiểu=""" tây=""" có=""" có=""" có,=""" còn=""" 6="""
phút=""" nữa!=""" [cận]="" lantis=""" ừ,=""" em=""" sắp=""" sinh=""" rồi=""" [cận]="" tiểu=""" tây="""
lời=""" này=""" nhìn=""" thể=""" nào=""" cũng=""" khiến=""" em=""" khó=""" sung=""" sướng=""" đến="""
kỳ=""" lạ=""" _=""" [cận]="" lantis=""" ...=""" [cận]="" tiểu=""" tây=""" khó=""" có=""" được=""" thể="""

nghiệm=" cảm=" xúc=" làm=" bà=" bầu...=" vì=" cái=" chi=" bụng=" chẳng=" to=" ra?=" [cận]=" lantis=" em=" nghĩ=" nhiều=" rồi=" [cận]=" tiểu=" tây=" không=" biết=" sẽ=" sinh=" ra=" gì,=" bé=" trai=" hay=" bé=" gái=" nhĩ=" [cận]=" lantis=" có=" thể=" là=" động=" vật=" [cận]=" tiểu=" tây=" chúng=" ta=" lấy=" đầu=" ra=" gen=" động=" vật!=" [cận]=" lantis=" hệ=" thống=" có=" [cận]=" tiểu=" tây=" thiếu=" chút=" nữa=" quên=" mất=" sự=" tồn=" tại=" của=" bạn=" hệ=" thống=" đồng=" danh=" _=" [cận]=" tiểu=" tây=" vậy=" vừa=" rồi=" đồng=" danh=" ném=" anh=" vào=" mê=" cung=" à?=" [cận]=" lantis=" ừ=" [cận]=" tiểu=" tây=" đi=" thể=" nào?=" [cận]=" lantis=" ngẫu=" nhiên=" rẽ=" trái=" ngẫu=" nhiên=" rẽ=" phải=" [cận]=" tiểu=" tây=" nếu=" có=" thể=" đi=" lên=" hoặc=" đi=" xuống,=" anh=" cũng=" nên=" thử=" xem=" [cận]=" lantis=" ừ,=" để=" lần=" sau=" lần=" sau!=" anh=" ấy=" nói=" là=" lần=" sau!=" còn=" muốn=" có=" lần=" sau!=" đồ=" dân=" chơi!=" khổng=" tây=" đối=" với=" cách=" nói=" chuyện=" của=" lantis=" rất=" là=" tức=" giận,=" bắt=" màn=" tròng=" mắt=" nhìn=" màn=" hình,=" cứ=" như=" làm=" thể=" có=" thể=" xuyên=" qua=" màn=" hình=" tròng=" tới=" đông=" dã=" bên=" kia.= [cận]=" lantis=" lúc=" nhớ=" em=" thì=" rẽ=" trái=" vốn=" còn=" đang=" quyết=" định=" tuyệt=" giao=" với=" anh,=" khổng=" tây=" lập=" tức=" đỏ=" mặt,=" ngượng=" ngừng=" cúi=" đầu.= nể=" anh=" ấy=" có=" thành=" ý=" như=" vậy...=" tha=" thứ=" đó.= [cận]=" tiểu=" tây=" mê=" cung=" trống=" không=" sao?[cận]=" lantis=" có=" ít=" quái=" linh=" tinh=" [cận]=" tiểu=" tây=" cấp=" mấy?=" [cận]=" lantis=" 110,=" không=" quá=" khó=" đánh=" [cận]=" tiểu=" tây=" ...=" cậu=" còn=" có=" thể=" nói=" gì=" đây,=" anh=" nhà=" cậu=" quá=" lợi=" hại=" (" = ")=" hai=" người=" lại=" ngồi=" nói=" chuyện=" phiếm=" thuận=" túy=" một=" hồi,=" vượt=" qua=" 6=" phút=" còn=" lại.= thật=" ra=" thì=" khổng=" tây=" có=" chút=" hồi=" hộp,=" tuy=" biết=" chỉ=" là=" game,=" nhưng=" khó=" có=" được=" một=" lần=" sinh=" em=" bé,=" vẫn=" hy=" vọng=" có=" thể=" sinh=" một=" đứa=" để=" nhìn=" một=" chút=" hoặc=" hiếm=" thấy=" một=" chút,=" lại=" nói,=" đây=" còn=" là=" sinh=" con=" của=" lantis.= cơ=" hội=" hiếm=" có,=" cầu=" một=" bấy=" bì=" xinh=" xinh!=" (o *)=" thời=" gian=" vừa=" đến,=" hệ=" thống=" liền=" nhảy=" ra,=" vẫn=" là=" thông=" báo=" từ=" hệ=" thống=" số=" 2:= chúc=" mừng=" người=" chơi=" tiểu=" tây=" thu=" được=" bộ=" gen=" hoàn=" mỹ=" của=" phu=" quân=" lantis=" sinh=" ra=" một=" bông=" súp=" lơ!=" khổng=" tây=" "...=" hóa=" ra=" hệ=" thống=" không=" chỉ=" có=" gen=" động=" vật,=" mà=" còn=" có=" thể=" ngẫu=" nhiên=" hiển=" tặng=" gen=" thực=" vật.= khổng=" tây=" chán=" nản=" nhìn=" cục=" súp=" lơ=" xanh=" biếc=" đang=" chạy=" lung=" tung=" trên=" mặt=" đất,=" không=" thể=" thốt=" nên=" lời.= [cận]=" lantis=" rất=" đáng=" yêu=" [cận]=" tiểu=" tây=" em=" sẽ=" xem=" như=" anh=" đang=" an=" ủi=" em=" t^t=" [cận]=" lantis=" không=" phải=" an=" ủi=" em,=" nói=" thật=" [cận]=" tiểu=" tây=" thật=" con=" khi,=" bông=" súp=" lơ=" này=" trừ=" dùng=" để=" chiên=" xào,=" còn=" có=" thể=" làm=" gì!=" [cận]=" lantis=" có=" lẽ,=" xanh=" hóa?=" [cận]=" tiểu=" tây=" ...=" quả=" nhiên=" là=" đang=" an=" ủi=" cậu=" mà=" ==" thực=" tế=" thì=" khổng=" tây=" không=" ghét=" bỏ=" gì=" cục=" súp=" lơ=" này,=" lantis=" bỏ=" nó=" vào=" ô=" thứ=" cứng=" của=" mình,=" đặt=" tên=" "thực=" vật=" xanh,=" dùng=" giết",=" rồi=" đưa=" số=" di=" động=" cho=" khổng=" tây,=" nói=" phải=" out=" có=" việc.= hai=" người=" rời=" khỏi=" phụ=" bản=" lừa=" tình=" kia.= khổng=" tây=" vẫn=" đang=" mặc=" bộ=" tân=" nương=" đứng=" tại=" chỗ=" không=" nhúc=" nhích,=" bạn=" rợn=" check=" pm.= pm=" 1,=" giết=" chóc:= làm=" gì=" vừa=" kết=" hôn=" đã=" nhảy=" thẳng=" tới=" sinh=" con,=" tiểu=" tây=" bạn=" sao=" không=" đợi=" tôi,=" sao=" không=" vì=" tôi=" bảo=" vệ=" trình=" tiết...=" pm=" 2,=" trà=" sữa=" cacao:= nam=" nam=" sinh=" con=" (*|||= pm=" 3,=" minoo:= tiểu=" tây=" em=" bé=" chui=" ra=" từ=" đâu=" đấy?=" *hí=" hí=" hí*=" pm=" 4,=" vô=" danh=" cậu=" nhanh=" thể=" đã=" cưỡng=" bức=" lantis=" *cẩn=" khẩn=" tay*=" pm=" 5,=" côi=" lừa=" xem=" hát:= anh=" cũng=" muốn=" sinh=" em=" bé=" với=" minoo/(o)/~=" pm=" 3,=" khoái=" hồng:= tiểu=" tây=">

Cầu được làm mẹ nuôi của bấy bì

~~ Súp lơ – Thực Vật Xanh, Đùng Giết Artist: Su Super

41. Chương 41: Chiếm Gôn [h, Kế Hoạch Đại Nhảy Vọt! Chấm Than!]

Suốt một tuần kế tiếp, Khổng Tây liên tục đảm nhiệm vai diễn Romeo, mỗi ngày trèo lên trèo xuống trên giàn hoa, kiên trì không lơ là, bền bỉ không buông lỏng.

Mặc kệ Đông Dã khi nào về, cậu luôn đứng giờ đúng giấc xuất hiện ở ban công phòng ngủ.

Trong khoảng thời gian đó, Đông Dã có vì sợ cậu té mà đưa cậu chìa khóa nhà, kết quả tên Khổng Tây này một hai không dùng, xem chìa khóa như bảo bối cất vào ngăn kéo trong phòng không nỡ lấy ra, chỉ sợ dùng một lần sẽ vỡ mất.

Trước đây Khổng Tây đã từng mĩ mai dạng Romeo như mình có thể không có cách nào thỏa mãn hạnh phúc chăn gối của Juliet, có điều, sau khi trải qua 7 tối trần truồng ngủ cùng “Juliet”, “Romeo” cảm thấy không phải mình không có cách nào thỏa mãn “Julie”, mà là “Juliet” không cách nào thỏa mãn mình.

Cậu cần được thỏa mãn sinh lý a a a

~~!!

Mỗi tối!

MỒI! TỐI! Cậu đều siêu cấp chủ động tự lột sạch mình, nằm trên giường chờ được lâm hạnh, đã trắng trợn như thế, chỉ còn thiếu dán mảnh giấy trên mặt, đề “Cầu đẩy ngã cầu lăn lộn”. Kết quả Đông Dã không hề có chút cảm tưởng gì, mỗi tối vẫn thuần khiết ôm cậu cùng chăn ngủ.

NGỦ! Nói đến ngủ khiến người ta buồn bực muốn bật khóc, tối nào cũng trần truồng, ai ngủ được!? CMN

Vậy nên!

Khổng Tây quyết định chủ động xuất binh.

Bí quyết chính là —— Bí Mật Phòng The – Làm Thế Nào Quyến Rũ Ông Nhà

——Cuốn sách này khi Khổng Tây trèo vào nhà Đông Dã đã ngậm trong miệng.

Trước khi xuất phát cậu còn đến bên giường, nhét thật nhiều gối dưới chăn, sợ bị chị hai phát hiện chuyện cậu hàng đêm không về.

Như thường ngày, ở nhà tắm tắm rửa xong, nóng hầm hập ngồi trên giường, hỏn hà hỏn hển lột quần áo dưới chăn, Khổng Tây thỏa mãn lăn lộn, cuốn bí tịch phòng the giấu dưới gối, hôm nay nhất định một lần ra tay bắt trọn ổ địch!

Đông Dã còn đang tắm.

Cuối cùng đã lăn đủ, Khổng Tây hé góc chăn mặt đỏ bừng nhìn cửa nhà tắm tràn ngập hơi nước.

Thật muốn tắm cùng Đông Dã...

Thật muốn động tay động chân với anh ấy...

Quyết định rồi! Hôm nay nhất định chiếm được gön nhà[1]!!

Biết rõ trong phòng chỉ có cậu và Đông Dã hai người, mà Đông Dã đang ở trong nhà tắm, Khổng Tây vẫn bồn chồn nhìn quanh, xóc chăn xuống giường, sung sướng trần truồng đi trong phòng.

Cậu còn nhớ ngăn kéo có tuýp kem dưỡng da tay...

Vì vậy...

Đợi khi Đông Dã bước ra từ nhà tắm, lập tức nhìn thấy hình dáng Khổng Tây vênh cái mông trần nhôai người lục tung ngăn kéo.

Đông Dã: “...”

Tư thế này...

Đông Dã mấp máy môi, kiềm chế xúc động muốn nhào tới, cứ thế cứng đờ đứng tại nơi đó.

Khổng Tây vừa quay đầu lại đã thấy Đông Dã đang đứng ở cửa nhà tắm, bị dọa nhảy dựng, luống cuống tay chân xoay người giấu tuýp kem dưỡng da tay ở sau lưng, đồng thời không chút tiền đồ khoe cậu em mình dưới ánh mắt nóng bỏng của Đông Dã. Cậu vội vàng đưa tay che, cứng ngắc nhích ngang về bên giường, lúi vào trong chăn, chỉ để lại hai con mắt sáng long lanh.

Đông Dã cũng không quá để tâm, kéo căng mặt leo lên giường.

Loại chuyện chủ động quyến rũ nhất định phải làm lén lút, mấy thứ đạo cụ cậu đặt mua còn chưa tới, cho nên đành áp dụng chương cuối của bí tịch! Nhất thiết phải là nửa đêm!

Vì vậy, lúc nửa đêm... sau khi xác định Đông Dã đã ngủ say...

Một ít chuyện có thể khiến Đông Dã không thể ngủ tiếp đang lẳng lặng phát sinh.

Khổng Tây lấy bí tịch dưới gối ra, lại mò kiếm đèn pin, rúc vào chăn, ngậm đèn pin lật sách.

[1]

Trong bóng chày, chiếm được gôn nhà (home base/home plate) là ghi được 1 điểm. Đám con trai thường nói của gái có 4 giai đoạn:

1. C

hiếm gôn 1 (first base): nắm tay

2. C

hiếm gôn 2 (second base): ôm

3. C

hiếm gôn 3(third base): hôn

4. C

hiếm gôn nhà (home base/home plate): lên giường Xoạt xoạt xoạt lật sách đến chương cuối —— “Làm thế nào để người yêu cảm nhận niềm vui thú khi làm tình”

Niềm vui thú niềm vui thú niềm vui thú, tôi tới đây

Bước thứ nhất: xoa xoa... (về việc xoa xoa cái gì... ai không biết thì úp mặt vào tường đi)

Khổng Tây quay đầu, ánh sáng đèn pin lập tức chiếu tới góc rế của Đông Dã. Cậu cẩn thận thò tay đụng đụng, rồi sờ sờ, chà chà, cảm xúc không khác của mình lắm, chỉ là dài hơn một khúc, to hơn một vòng =
=#

Từ dưới lên trên, từ trên xuống dưới, hự, không tệ lắm.

Bước thứ hai: liếm liếm...

(“ ”), vì cái chi phải liếm!! Cái nơi đó...

Nhưng Đông Dã cũng mới tắm rửa xong, chắc sẽ không bẩn lắm... vậy... vậy liếm một chút thử xem.

Khổng Tây bối rối ghé sát qua, vươn đầu lưỡi liếm gốc, rồi liếm đỉnh, nhấp nhấp miệng.

Tuy không phát sinh giống trong tiểu thuyết có mùi hoặc vị cực kỳ “ngon”, nhưng cũng không cực kỳ khiến người ta phản cảm, cảm giác như đang liếm ngón tay mình vậy, mặc dù kích thích thì khác xa nhau.

May mắn tướng mạo cậu em của Đông Dã không tệ, nếu không có lẽ cậu chưa xuống miệng đã bị ảnh hưởng mà nôn ra.

Bước thứ ba: xoa cứng...

Mắt nhìn thứ trong tay đã cứng cứng, Khổng Tây quyết đoán lật qua trang, bỏ qua việc này.

Bước thứ tư: nhét vào...

Nhét nhét nhét nhét vào!

Cuối cùng đã tới rồi!!

Khổng Tây đã chuẩn bị khá đầy đủ cười hí hí bắt tuýp kem dưỡng da tay ngoài chần vào, nặn một đồng trên ngón giữa. Nhìn chăm chăm nó một hồi, hơi do dự, gắng nhịn cảm giác xấu hổ không ngừng dâng lên, đánh trống cổ vũ tinh thần nhét vào phía sau của mình.

“Hừ...” Tuy đã dự đoán được bị miệng trước, nhưng vẫn có âm thanh tràn ra.

Khổng Tây đỏ mặt vùi vào giường, từ từ mở rộng phía sau, đến khi cảm thấy khá ổn mới rút tay ra. Đã có thể vào được 3 ngón, mặc dù vẫn còn hơi nhỏ, nhưng có lẽ không thành vấn đề.

Nghĩ như vậy, cậu liền bay lên ngồi khóa phía trên Đông Dã, nâng đại gia hỏa nhà Đông Dã nhắm tới cửa động, từng chút chậm rãi ngồi xuống.

“Em đang làm gì vậy?” Tiếng nói của Đông Dã đột nhiên truyền tới, mang theo ngữ điệu khàn đục ẩn nhẫn.

Khi làm chuyện xấu, sợ nhất bị bắt tại trận.

Khổng Tây vốn đã đủ kinh hồn bạt vía, kết quả Đông Dã vừa tỉnh nói một câu, khiến cậu giật mình hoảng sợ, không chống đỡ, mông ngồi thẳng xuống, nuốt cả cây vào.

Khổng Tây đau đớn hét thảm một tiếng “A”, cả người mềm oặt dựa vào ***g ngực Đông Dã, khí lực để nói chuyện cũng không còn.

Đông Dã cả kinh, giật giật, muốn rút ra.

“A! Đừng... đừng cử động, đau...” Khổng Tây vô lực nằm sấp trên người Đông Dã, đau đớn cầu cứu vai anh.

Đông Dã cau mày, vòng ôm thân thể nhỏ gầy của Khổng Tây, không nói lời nào cũng không động đậy nữa, chỉ nương theo ánh trăng chiếu qua cửa sổ chăm chú nhìn cậu.

Khổng Tây bị nhìn đến xấu hổ, rúc vào ***g ngực anh, cố gắng thích ứng với thứ vừa xuất hiện thêm trong cơ thể.

Cậu đưa tay sờ sờ vị trí kết hợp của hai người, đỏ mặt. Cổ nén cảm giác thẹn, co rút phía sau...

Một loại cảm giác rất kỳ diệu nhất thời tràn ngập đầu óc cậu, giống như thân thể bị lấp đầy toàn bộ, hình dáng cũng vừa kích thích cũng khít, ăn khớp hoàn toàn với mình.

Tò mò lại sờ sờ nơi hai người kết hợp, Khổng Tây ngây ngốc nhớ tới câu nói kia: “Tìm một người hợp phách với mình sống qua cả đời.”

Vốn Đông Dã đang như có như không vuốt ve lưng Khổng Tây, vì động tác của cậu, hô hấp đột ngột nặng nề, lập tức dùng sức ôm chặt Khổng Tây.

Khổng Tây phối hợp ôm cổ anh, liếm vành tai anh, đỏ mặt ngượng nghịu nhỏ giọng nói: “Làm đi...”

Đông Dã không nhúc nhích, nhưng thứ gì đó trong cơ thể Khổng Tây căng thêm một vòng, loại cảm giác tràn đầy lại lan ra toàn thân Khổng Tây, cậu nhịn không được thỏa mãn rên rỉ một tiếng: “A

~”

Ngữ điệu uốn cong, chính cả Khổng Tây nghe xong còn thấy không chịu nổi.

Thân dưới của Đông Dã khẽ cử động, thúc lên trước, thứ kia lại vào sâu thêm một phân, Khổng Tây cảm thấy thật sáng khoái, thoải mái cong ngón chân.

Toàn bộ hơi thở của Đông Dã phả trên cổ Khổng Tây, nóng bỏng. Cậu rụt cổ, cố sức chống lên vai Đông Dã, từng chút đứng dậy, rồi ngồi trở lại. Chỉ vài lần như thế đã mệt mỏi không còn chút khí lực.

Khổng Tây lại nằm sấp về trên người Đông Dã, phì phò oán giận: “Khốn nạn, mau cử động đi!”

Đông Dã không trả lời cậu, chỉ khàn giọng hỏi: “Tiểu Tây, đây là lần đầu của em?”

Giọng nói của anh khàn đục mà gợi cảm, lúc này thỉnh thoảng vang bên tai Khổng Tây, khiến cậu không kiềm được tiến lên liếm nhẹ bờ môi anh, có chút ngượng, khẽ đáp: “Ừm...”

Đông Dã lập tức hôn tới, vừa dịu dàng vừa nồng nhiệt, đầu lưỡi ở khoang miệng cậu quét tới quét lui, còn không ngừng dụ dỗ lưỡi Khổng Tây, hận không thể thắt thành nơ bướm.

Khổng Tây bị hôn đến không thở nổi, đầu không ngừng ngửa ra sau, đáng tiếc Đông Dã không buông tha cậu, liên tiếp đuổi theo.

Tư thế hai người từ mới đầu Khổng Tây ngồi trên người Đông Dã biến thành Khổng Tây nằm trên giường Đông Dã bao phủ trên cậu.

Khổng Tây dùng cả tay cả chân vòng quanh người Đông Dã, tiếp nhận nụ hôn nóng bỏng không dứt của anh.

Hôn xong, Khổng Tây cũng không quan tâm nước bọt chưa kịp nuốt xuống mà tràn ra, thở hồng hộc, rồi rạc tiếp tục oán giận: “Hôn... hôn giỏi vậy, ưm... anh chắc chắn không phải, a... lần đầu, khốn! Nhẹ, nhẹ một chút.”

Cùng lúc cậu nói, Đông Dã tập trung phần thân dưới, vào sâu ra nông, lặp lại liên tục, thúc đến ngứa điệu nói chuyện của cậu xoắn tới uốn lui, còn kèm theo đủ loại âm thanh rên rỉ, vô cùng kỳ quái.

Đông Dã lại cúi người hôn cậu, một đường gặm cắn từ môi đến phần thịt non sau tai, ghé sát bên tai Khổng Tây, khàn khàn mà gợi cảm nói: “Giống em, lần đầu...”

“Ai tin chứ.” Khổng Tây bĩu môi, biểu tình “Tôi đây không tin anh đâu”, mặt lại khả nghi đỏ ửng, còn phối hợp giật giật eo, kẹp sâu thứ trong cơ thể.

Đông Dã lại đẩy tới, Khổng Tây “A!” một tiếng, toàn thân co giật nhẹ, hai chân yếu ớt móc trên người Đông Dã, cậu em ban đầu vì đau đón ỉu xuống giờ thẳng tắp đâm vào bụng Đông Dã.

Tiếng cười trầm thấp của Đông Dã truyền đến từ bên trên, “Là nơi này sao...” Nói xong lại ác ý thúc vào nơi đó.

Khổng Tây nhịn không được, cứ thế bắn ra, khiến trên thân hai người đều dính chất dịch trắng đục.

Cậu mắt nhắm lấy tay che mặt, không dám nhìn.

Đông Dã nâng người lên, không di chuyển nữa. Khổng Tây tò mò nhìn anh qua kẽ tay, khiếp sợ khi thấy thứ màu trắng trên tay Đông Dã, lập tức bỏ tay xuống, như không thể tin nhìn anh: “Thứ, thứ gì vậy!?”

Như để khiến Khổng Tây càng thêm hiểu rõ thuộc tính của “thứ” này, Đông Dã đùa giỡn lại dùng ngón tay quẹt lên dịch trắng ở bụng, ngậm vào miệng liếm liếm rồi lấy ra, mặt trên tức nói: “Em nói xem?”

Nhờ phúc đèn pin quảng một bên, hình dáng khêu gợi của Đông Dã được Khổng Tây nhìn trọn không sót điểm nào, cậu lập tức chịu không nổi ngã ngửa ra sau, game over, nhìn trần nhà nửa ngày không hoàn hồn lại.

Thật sự quá gợi cảm

~~Đợi khi Khổng Tây gọi được hồn về, Đông Dã đang tóm lấy đầu nhũ cậu không buông, liếm rồi lại cắn.

Thứ trong cơ thể cậu vẫn vừa căng vừa cứng như trước, không chút chiều hướng sẽ bắn. Cho nên nói, tuy hai người đều là lần đầu, nhưng mấy thứ như lực kéo dài không cách nào so sánh được.

Bị hưng hăng kích thích, Khổng Tây cắn một miếng lên vai Đông Dã, co rút phía sau, quyết định phải ép nhuyễn anh!

Kết quả càng ép càng cứng, càng ép càng sưng.

Khổng Tây cảm lạnh, bó tay, đành tùy ý Đông Dã làm loạn trên người mình.

Tối hôm đó, Đông Dã liên tục dính lấy Khổng Tây, triệt để thỏa mãn mình. Hai người một đường từ giường làm đến nhà tắm, lại từ nhà tắm làm về trên giường, thẳng đến khi trời sáng, Đông Dã mới buông tha Khổng Tây đã sắp bị thúc đau sốc hông, thay ra giường, ôm cậu ngủ.

Hai người ngủ thẳng đến khi mặt trời lên cao mới tỉnh.

Đông Dã hôn hôn Khổng Tây còn đang mơ mơ màng màng, trần truồng xuống giường, vòng qua đầu giường bên kia nghĩ muốn mở cửa sổ thông gió.

— Mùi nồng hôm qua tuy hầu như đã tản đi hết, nhưng vẫn ẫn ẫn còn ít vị.

Một quyển sách nằm bên giường, Đông Dã kỳ quái nhặt lên, cầm trong tay lật lật, tích tắc mặt tràn đầy hắc tuyến.

Vì vậy, đợi Khổng Tây hoàn toàn tỉnh táo, nghe răng trợn mắt ngồi dậy, lập tức nhìn thấy Đông Dã cúi đầu không rõ biểu tình đứng bên giường.

Cậu ngu ngơ bỏ qua cuốn sách trong tay Đông Dã, trực tiếp đi thẳng xuống cái vị trí khiến hoa cúc cậu căng thẳng kia kia.

Khổng Tây đỏ bừng mặt, ngẩn ngơ nhìn nó, hốt hoảng nghĩ đêm qua cậu chính bị thứ này cắm vào mà toàn thân thoải mái.

A a a, rốt cuộc cậu đang nghĩ gì!? Hắt bàn! ()

Lại ở khi trời sáng trưng nhìn cậu em của đối tượng tưởng tượng linh tinh, Khổng Tây thất bại, đỏ mặt rúc vào chăn.

Đông Dã thần nhiên tiếp nhận ánh mắt *** dục dò xét của Khổng Tây, giơ sách lên, tâm tình không rõ nói: “Sách này là gì đây?”

Khổng Tây đã đỏ bừng cả khuôn mặt lúc này mới lưu luyến chuyển tầm mắt tới trên sách, lập tức hóa đá (*|||

Đây chẳng phải là cuốn bí tịch phòng the bị cậu một đạp đá xuống giường sao!!!

Người kia liếc mắt nhìn cậu từ trên cao, đột nhiên cong khóe miệng, tà ác nói: “Sách tôi giữ, về sau từ từ thử.” Nói xong quăng sách ra sau, bỏ lên giường, nhắm ngay mặt Khổng Tây hôn một trận.

Khổng Tây vừa hoảng hốt nghĩ “Sáng chưa đánh răng đã hôn”, vừa thuận theo lực đạo ngã ra sau.

Chờ lúc cậu tỉnh táo lại lần nữa, Đông Dã đã đào người cậu ra khỏi chăn, kề sát bên, tay xoa nắn lưng tung trên người cậu.

Tay người kia rất thô ráp cũng thật ấm áp, mỗi khi Khổng Tây bị đôi tay này chạm tới, đều sẽ thoải mái đến mức hận không thể chui vào trong đôi tay này.

Nhưng mà cậu hiện giờ không thể làm tiếp!! Hắt bàn! ()

Biết rõ nếu lại bị đâm một lần nữa, về sau đi cầu chắc chắn sẽ thống khổ, Khổng Tây nâng cao cảnh giác lui về sau, lui ra khỏi vòng vây của Đông Dã, rồi luống cuống tay chân mặc quần áo.

Vừa mặc vừa dùng tư thế kỳ quái đến bên cửa sổ, cuối cùng đỏ mặt tựa lên cửa thở hổn hển, nhỏ giọng nói: “Em, em về trước, tối lại đến... hự, có lẽ là tối mai.” Nói xong cấp tốc trở mình qua lan can trèo xuống giàn hoa, chỉ sợ đối tượng túm lại.

Khóe miệng Đông Dã co giật, trơ mắt nhìn cậu biến mất khỏi tầm mắt của mình, lúc này mới phản ứng, vội vàng khoác áo tắm, bước nhanh đến ban công.

Tư thế trèo giàn của Khổng Tây rất kỳ quái, hai đùi căn bản không khép lại được. như con cua cứng ngắt dùng cả tay chân, có thể đoán được do phía sau bị sử dụng quá độ dẫn tới.

Đông Dã đứng trên ban công nhìn toàn bộ quá trình, mấp máy môi, không nói gì, đột nhiên thấy đau lòng.

42. Chương 42: Không Sợ, Sau Đây Có Em Thương Anh

Buổi tối, quả nhiên Khổng Tây không qua nhà Đông Dã.

Không phải cậu không muốn, mà là từ lúc chàng vạng cậu bắt đầu nóng hâm hấp, cả người mơ mơ màng màng, không có khí lực để xuống giường.

Còn về nguyên nhân phát sốt, có lẽ do hôm qua vận động quá kịch liệt gây ra.

Mọi người biết mà, cái gì khó kiềm lòng bắn ở bên trong nè, cái gì khi tới nhà tắm tẩy rửa lại nhịn không được cắm vào nè, cái gì cuối cùng tẩy rửa sạch rồi kết quả tên Khổng Tây kia lại leo lên người vì thể không khống chế được lại đến lần nữa nè, đủ loại lý do lý tưởng.

Cho nên nói, “Đại não của đàn ông phát triển ở phía dưới”, lời này quả nhiên là chân lý, thực chất dùng hai viên bi để suy nghĩ mà = =#

Cậu ra rất nhiều mồ hôi, điều hòa lại thấp, cả đêm một hồi nóng một hồi lạnh.

Sau khi về lại luôn không cần thận nhiệt huyết sôi trào nghĩ đến hình ảnh mình cùng Đông Dã làm cái kia kia, thế là không ngừng chạy vào nhà tắm.

Vì vậy, tiểu thụ yếu đuối Khổng Tây người vốn đã yếu, trở về còn lảo đảo qua lảo đảo lại một hồi, đến tối không kiên trì nổi, phát sốt nhẹ.

Đây là một buổi tối của tháng 9, nhiệt độ ngoài trời vẫn khá cao.

Khổng Tây nằm suốt trong chăn, không mở điều hòa, trong phòng rất ngột ngạt, nhưng cho dù vậy, cậu vẫn thấy lạnh co người.

Chỉ hai để lại một mảnh giấy trên bàn, buổi sáng đã đi rồi, cho nên trong nhà lại chỉ có mình cậu.

Cậu có chút khổ sở, sốt mà không có ai chăm sóc.

Trước giờ vẫn luôn chỉ có một mình cậu, từ nhỏ đến lớn, vì không để các chị lo lắng, hết thấy tất cả đều tự mình chịu đựng.

Nhưng bây giờ, cậu không muốn tiếp tục một mình, muốn dựa vào ai đó.

Mơ mơ màng màng trở người dưới chăn, Khổng Tây hút hút mũi, mò di động gọi cho Đông Dã.

Nếu đã là đối tượng kết giao, có lẽ không cần keo kiệt làm nũng với anh ấy.

Tiếng “Tít tít” vang lên thật lâu, bên kia vẫn không nhắc máy.

Khổng Tây gồi lên di động, mắt hí hí, liêm diêm muốn ngủ.

Điện thoại thỉnh thoảng vẫn động, kết nối, tiếng Đông Dã theo sau truyền tới: “Alô.”

Vừa nghe được giọng nói trầm thấp của đối tượng, Khổng Tây vốn chỉ có chút tủi thân lập tức bị khuếch đại vô hạn, cái mũi đột nhiên trở nên ê ẩm, rõ ràng có rất nhiều điều muốn nói nhưng đều nghẹn trong cổ họng thốt không nên lời.

“Alô?”

“Ừ——”Thật sự không nói ra lời, Khổng Tây chỉ mơ hồ đáp một tiếng, lại hút hút mũi.

“Tiểu Tây?” Đông Dã quá dữ dội chỉ với một đơn âm tương tự như tiếng rên rỉ đã đoán được người gọi điện cho mình.

“Ừm...” Giọng Khổng Tây chứa đầy âm điệu tủi thân không thể kiềm chế được, cậu chớp chớp mắt, giống như muốn mang cái cảm giác tủi thân đã lan tràn này chớp cho rơi đi.

“Sao vậy?”

“... Hình như sốt rồi, khó chịu lắm.”

Bên kia rất lâu không có âm thanh gì, Khổng Tây không biết có chuyện gì xảy ra, còn tưởng di động trực trực, cầm lên híp mắt nhìn một hồi, gõ gõ màn hình, kết quả không cần thận nhẫn cúp máy.

Khổng Tây uể oải muốn chết, giận dữ ném di động lên giường, mệt mỏi cuộn tròn trong chăn.

Cho nên nói, đàn ông đầu óc phát triển phía dưới quả nhiên chẳng phải thứ tốt.

Di động bị ném một bên rung rờ rờ, Khổng Tây thò một tay khỏi chăn, sờ soạng trên giường nửa ngày mới đụng đến.

Là Đông Dã gọi tới.

Khổng Tây lập tức quên sạch chuyện mới vừa rồi còn đang lên án “Đàn ông chẳng phải thứ tốt”, hớn hở nghe máy.

Bên kia truyền đến tiếng ô tô chạy trên mặt đất, Khổng Tây kỳ quái nhìn di động, không lẽ lại hỏng?

“Tôi về ngay, ngoan ngoãn ở nhà đợi.” Giọng nói đều đều của Đông Dã truyền qua ống nghe.

Khổng Tây dựng thẳng lỗ tai áp sát, mắt long lanh chờ anh nói tiếp.

“...”

“...”

Được rồi, nếu Đông Dã không nói, để cậu nói vậy: “Ừm... vậy anh về nhanh lên.”

“Ừ, ngoan ngoãn nằm trên giường.”

“Vâng... Vậy, vậy cúp đi.”

“Ừ.”

Khổng Tây đưa điện thoại đến trước mắt, nhìn Đông Dã cúp máy, lại ngơ ngẩn ngẩn ngẩn chờ ra một hồi, rồi mới phiền muộn cuộn tròn, bắt đầu suy nghĩ lung tung ——

Anh ấy đang ở bên ngoài? Không biết đột nhiên gọi điện có làm phiền anh ấy không...

Nhưng mà anh ấy ở ngoài làm gì? Trẻ thế này chắc không phải ở siêu thị nhỉ, hơn nữa siêu thị rõ ràng rất gần, cần bản không cần chạy xe...

Có lẽ chỉ là tiếng xe của ai đó... nhưng mà rõ ràng nghe được âm thanh của GPS.

Nghĩ tới nghĩ lui cũng nghĩ không ra đầu mối, trái lại còn chóng mặt đau đầu.

Cho nên nói, đại não phát triển ở nơi quá bình thường cũng không phải chuyện tốt, dễ suy nghĩ lung tung.

Làm một thằng con trai đại não sinh trưởng trong đầu mà không kết nối với bộ phận nào đó ở nửa người dưới, chỉ số thông minh cao, lại không dễ dàng bị dục vọng khống chế (?), Khổng Tây biểu hiện áp lực có hơi quá.

Cậu không biết mình có phải đã thiếp đi không, đợi lần nữa thò đầu khỏi chăn, cảnh vật xung quanh vẫn giống vừa rồi, tối đen thui, trong phòng như cũ chỉ có mình cậu.

Đông Dã vẫn chưa tới.

Khổng Tây hơi thất vọng xuống giường, muốn tìm ít thuốc hạ sốt.

Chân mềm nhũn, như bước trên mây, cậu lắc lư đi xuống lầu, vào nhà bếp.

Thật ra Khổng Tây là một người vô cùng đơn giản, bình thường nghĩ muốn làm cái gì sẽ làm ngay cái đó, cảm thấy cuộc sống quá đơn điệu thì chạy đi game chơi, cảm thấy Lantis là người tốt thì dính chặt lấy, cảm thấy thích rồi thì tỏ tình với người ta, cảm thấy quan hệ nên sâu sắc hơn thì quyến rũ người ta lên giường.

Cậu lớn đến vậy, đây vẫn là lần đầu tiên thích một người, loại tâm tình mãnh liệt muốn ở bên Đông Dã khiến cậu cảm thấy được sự an toàn trước nay chưa từng có.

Cậu thật lòng muốn sống cùng người đàn ông kia cả đời.

Nguyên vọng này, khiến cậu tràn ngập mong chờ với cuộc sống.

Đương nhiên, hiện tại tạm thời cậu cảm thấy đời người thiệt sự là vô cùng thâm thúy...

Khổng Tây run rẩy lấy hộp thuốc từ tủ trong nhà bếp, rõ ràng không hề nặng, lại như vắt kiệt sức của cậu, dựa vào ngăn tủ trượt ngồi xuống đất.

Gạch men rất lạnh, cái mông vốn mang thương tích vì hơi lạnh đột ngột xông tới mà rên lên một âm tiêu hồn, càng khiến cậu ớn lạnh toàn thân run rẩy bầy.

Thuốc trong hộp rất nhiều, nhưng đa phần đều là loại quá hạn nhét vào từ đời nào, Khổng Tây lựa mấy cái quá hạn ra, lại quảng một đồng thuốc đau bụng kinh, đau bao tử, thấp khớp, trợ xương..., cuối cùng chỉ còn lại một lọ Trắng Và Đen[1].

Tại sao nhà cậu lại có thuốc thấp khớp và thuốc trợ xương? Mấy thứ này để làm gì? Chờ khi cậu thành ông lão tám mươi thì lấy ra dùng!?

Khổng Tây bất lực mang lọ Trắng Và Đen ra, đóng hộp thuốc, bực bội vắn nắn.

Đổ ra một viên trắng, lại đổ ra một viên trắng, Khổng Tây kỳ quái lọ thuốc đã trống không, dốc ngược xuống, nháy mắt nổi khùng.

—— Cmn tại sao không có viên đen, thế mà gọi là Trắng Và Đen, kêu Trắng Và Trắng cho rồi!!

Đen lại biến dị thành trắng, chẳng lẽ thuốc tẩy sắc tố đen rồi sao!?

Ngoài cửa truyền đến tiếng động, Khổng Tây nghi hoặc nhìn qua, thấy Đông Dã đẩy cửa vào.

Khổng Tây lập tức đại ra, không biết nên làm gì, cứ thế ngây ngốc nhìn anh, còn đang lơ lửng lên lọ Trắng Và Đen cùng hai viên thuốc màu trắng trong tay.

Vị trí hiện giờ của cậu rất bất đắc, Đông Dã vừa vào cửa liền phát hiện cậu, bước nhanh tới.

Đặt hộp thuốc lên ngăn tủ, Đông Dã cẩn thận ôm ngang Khổng Tây, mặt hơi trầm xuống nói: “Đừng ngồi dưới đất.”

Khổng Tây bám trên vai anh, tủi thân mếu máo, “Đông Dã, viên đen mất tiêu rồi.”

Đông Dã nghe không hiểu, cũng không hỏi, ôm Khổng Tây lên lầu, ổn định cậu trên giường, rồi mở điều hòa, chỉnh nhiệt độ thích hợp.

[1]

Trắng Và Đen là thuốc cảm cúm chuyên dùng, viên trắng dùng cho ban ngày, viên đen dùng cho ban đêm. Khổng Tây nằm trên giường vẫn đang lải nhải: “Đen mất tiêu rồi, thật kỳ quái mà, chẳng lẽ do hôm nay quá tối, tàng hình tập thể sao?”

Kéo rèm ra, Đông Dã trở lại bên giường, cúi người hôn lên cái miệng mấp máy của Khổng Tây.

Thế giới lập tức trở nên thật im ắng, Khổng Tây ngơ ngác nhìn chằm chằm gương mặt tuần tú gần trong gang tấc, thuận theo lực đạo của anh, phối hợp hôn lại.

Đợi Đông Dã buông cậu ra, Khổng Tây đã hoàn toàn xụi lơ, chóng mặt nằm im.

Đông Dã kê lên trán cậu, ngữ điệu vẫn như cũ không lên không xuống: “Ngoan ngoan nằm im.”

Khoảng cách nói chuyện rất gần, hơi thở của Đông Dã phả lên mặt Khổng Tây, mang theo mùi thuốc lá nhàn nhạt. Cậu rất hưởng thụ ngậm miệng, khẽ đáp lời.

Đông Dã hài lòng xuống lầu, không lâu sau lại lên, cho Khổng Tây uống thuốc hạ sốt, thuận tiện giặt Trắng Và Đen trong tay cậu, xem hạn sử dụng, tùy tiện quảng vào thùng rác cách đó không xa. Sau đó ấn Khổng Tây về lại giường, Đông Dã đắp chăn kỹ cho cậu, gương mặt trước giờ không có biểu cảm gì hiện lên một tia dịu dàng, nói: “Ngủ một lúc đi, tối tôi gọi dậy ăn.”

Khổng Tây bị biểu cảm dịu dàng khó có được của anh đánh trúng, tích tắc hạnh phúc tràn đầy, ngoan ngoãn đỏ mặt cuộn trong chăn, nhưng không chịu ngủ, vẻ mặt mong chờ nhìn anh.

Đông Dã bất đắc dĩ sờ đầu cậu, nói: “Xin lỗi, khi em bệnh không ở cạnh em.”

Khổng Tây đưa tay ra, cẩn thận nắm bàn tay trên đầu vào lòng bàn tay, đặt lên vị trí trái tim mình, nghiêm túc lắng đầu, nhìn anh hé một nụ cười thật tươi, nhẹ nhàng nói: “Không sao mà, anh đã tới rồi.”

Tối hôm đó, tuy Khổng Tây không tới nhà Đông Dã, nhưng Đông Dã lại qua đêm trên giường cậu.

Khổng Tây trước đó ngủ quá nhiều, sau khi uống thuốc hạ sốt triệu chứng choáng váng đầu óc đã giảm đi, còn được đối tượng ôm vào lòng, sung sướng không có chút buồn ngủ nào, mở cặp mắt to sáng lấp lánh nhìn Đông Dã.

Đông Dã bị ánh mắt như đèn pha của cậu nhìn chòng chọc căn bản không thể ngủ được, lại sợ cậu nửa đêm phát sốt, vì thế lắng lắng ôm cậu.

Đèn đầu giường vẫn bật, tỏa ra ánh sáng êm dịu.

Khổng Tây cầm tay Đông Dã lên quan sát, so so với tay mình.

Tay Đông Dã là đôi tay rất nam tính, khớp xương rõ ràng, ngón tay thon dài, lòng bàn tay và ngón tay đều có vết chai mỏng. Tay Khổng Tây nhỏ hơn một chút, trắng hơn, mềm hơn, vừa nhìn đã biết chưa từng làm việc nặng, dùng lời của cậu chính là “như con gái”.

Khổng Tây lấy vẻ mặt ghét bỏ nhìn móng vuốt của mình, nắm thành nắm đấm bỏ vào lòng bàn tay Đông Dã, sau đó khép 5 ngón tay của Đông Dã lại, vừa vặn có thể bao bọc hết tay cậu bên trong.

Hài lòng nhìn kiệt tác của mình, Khổng Tây hơi ngửa đầu hỏi: “Ừm... Trước kia anh làm gì?”

Đông Dã miết miết móng vuốt non mềm trong tay, thờ ơ đáp: “Làm cu li.”

“À?”

“Tôi là con nuôi, làm quản gia trong gia tộc.”

“Ấy ấy ấy? Giờ vẫn làm?” Khổng Tây kinh ngạc ngẩng đầu lên từ ***g ngực Đông Dã, lại bị dè trở về.

“Không, đã rời đi rồi.”

“Vậy thì tốt, đám người xấu xa kia, dám bắt anh làm cu li.”

“Chỉ là chăm sóc vườn hoa định kỳ.”

“Vậy... không có người thân sao...”

“Có.”

“Ấy? Sao anh không giới thiệu cho em làm quen TOT.”

Đông Dã hôn lên móng vuốt non mềm của cậu, nói: “Chỉ còn em.”

“???”

“Người thân duy nhất của tôi... chính là em.”

Khổng Tây xấu hổ rúc vào ***g ngực Đông Dã, mặt đỏ ửng không dám nhìn anh.

Với cậu, những lời này của anh có thể so với lời đường mật khiến người ta ấm lòng, thích một người sẽ đem người đó trở thành người thân của mình, vậy tức là cùng loại với nguyện vọng mãnh liệt muốn cả đời bên nhau của cậu rồi.

Nháy mắt tìm được cảm giác an toàn ở đối tượng, Khổng Tây thỏa mãn tìm một vị trí thoải mái gối lên, nhỏ giọng thì thầm: “Sau này có em thương anh...”

Đông Dã cười cười, tiếng cười trầm thấp lại rất êm tai: “Được.”

43. Chương 43: Hoạt Động Khu Phí X Bang Hội Chiến

Hôm sau, Khổng Tây quật cường như gốc cổ lau, rất nhanh đã khỏe lại, mặc dù tư thế đi lại vẫn có chút kỳ quái, nhưng tốt xấu khôngsốt nữa.

Đông Dã không yên lòng, sáng tối siêu thị bàn giao ít việc với nhân viên quản lý, giữa trưa trở lại.

Lúc này đây, Khổng Tây đang ngồi xỏm trên ghế chơi game, tô cháo sáng Đông Dã chuẩn bị đặt bên bàn vẫn còn đầy.

Đông Dã vội vàng chạy về, thấy được một màn như vậy, khoe miệng giật giật, nhất thời cảm thấy mình ngu vô cùng, rảnh rồi lo lắng cho cậu ta cả buổi.

Khổng Tây không có chút tự giác nào, hoàn toàn không biết có người đứng sau mình, tự nhiên gõ càn cạch lên bàn phím.

Đông Dã cực kỳ buồn bực trừng cậu một hồi, càng trừng càng bực, một bước tiến tới, ôm ngang eo bế cậu lên.

Tên nào đó bị người đánh lén giật mình, hét to “A” một tiếng, xoay tới xoay lui một trận. Biên độ xoay quá lớn, liên lụy đến chỗ khó mở miệng nào đó ở phía sau, dẫn tới từng cơn co rút đau đớn, Khổng Tây nháy mắt như bị rút kiệt sức, mệt mỏi cả người rũ xuống, treo trên cánh tay Đông Dã.

Lòng ngực quen thuộc, Khổng Tây yên tâm giả làm xác chết, còn không quên đúng lúc cảm khái một cái

May mà Đông Dã khỏe, may mà gần đây cậu gầy đi...

Đông Dã hoàn toàn bó tay với người này, trầm mặt trách mắng: “Bệnh thể này còn chơi game, đã thể còn không ăn sáng.”

Khổng Tây ngẩng cái đầu đang rũ xuống, cố gắng xoay người ra sau, lấy lòng hôn hôn anh, lúng túng nói: “Game update bang hội chiến, em chỉ lên xem chút thôi...”

Đông Dã mấp máy miệng, không để ý tới cậu.

Khổng Tây lại xoay người, lần này không quan tâm phía sau có đau không, luống cuống tay chân xoay lại để tư thế hai người trở thành mặt đối mặt, tứ chi quấn chặt Đông Dã.

Kết quả còn chưa kịp mở miệng nói, đối diện với khuôn mặt tuần tú của anh, mặt cậu đã xung phong đổ lên trước.

“Đừng giận mà...” Khổng Tây xấu hổ ngó ngó Đông Dã, sáp lên hôn.

“...”

Khổng Tây liên tục hôn nhiều lần, nhưng Đông Dã nhất định không nói câu nào, trưng khuôn mặt tuần tú, sống chết trừng cậu.

Cậu hết cách, nhứt chí nằm trên người Đông Dã.

Tính cách kỳ cục này rốt cuộc làm thế nào trau dồi ra...

Khi giận tuyệt đối không chịu nói lời nào, tuy rất dễ thương, nhưng mà xuất hiện trên người đối tượng mình cũng không phải chuyện hay ho gì...

Cho nên nói, tính cách phải được rèn nắn từ nhỏ, nếu không sau này lớn lên dễ bị biến dị, hại nước hại dân hại đối tượng.

Hai người đang bế tắc đứng im tại chỗ không biết nên làm gì để hạ màn kết thúc, từ phòng khách truyền đến tiếng chuông cửa.

Đông Dã không mấy vui vẻ lại trừng Khổng Tây lần nữa rồi mới buông tay đang ôm eo cậu.

Khổng Tây mặt dày lại sáp lên hôn anh một cái, biết điều trượt xuống đất, đỡ mông xuống lầu.

Chuông cửa cần mẫn vang lên từng hồi từng hồi, Khổng Tây lão đảo thật vất vả mới tới cửa, sửa sang lại quần áo mất trật tự do xoay lung tung, mở cửa.

Ngoài cửa là tổ trưởng tổ dân phố đang cầm tờ rơi tuyên truyền hoạt động.

Khổng Tây: “???”

Tổ trưởng: “Tiểu Tây, ô, đây là tờ rơi hoạt động ngày 1 tháng 10, quyết định đi thủy cung, chủ yếu chuẩn bị cho đám trẻ, nhưng vẫn hy vọng cậu có thể tham gia thử. Nhà các cậu, hình như chưa bao giờ tham gia hoạt động tập thể...”

Khổng Tây: “À.”

Tổ trưởng: “Chị cậu lại không có nhà?”

Khổng Tây: “Vâng.”

Tổ trưởng: “Cậu nghĩ kỹ đi, tốt nhất nên đi. Tôi qua nhà Đông Dã.”

Vừa nói đến Đông Dã, gương mặt đã hằn nếp nhăn của tổ trưởng tức khắc xán lạn như nở hoa. Khổng Tây cảm lạnh, hắc tuyến nhận tờ rơi từ bà, rồi cứng ngắc đưa mắt nhìn bà rẽ qua khúc cua hương tới nhà bên cạnh.

Nhìn tổ trưởng uốn éo cơ thể nhiệt tình hơn bình thường, Khổng Tây nghiêm mặt đóng cửa, quyết định không nên nói gì.

Khóa chặt cửa, Khổng Tây có chút bức bối đứng sau cửa lắc eo dẹo mông, bắt chước bộ dáng tổ trưởng đi lui về sau mấy bước, vừa đi còn vừa nhỏ giọng lầm bầm: “Phụ nữ cũng không phải thứ tốt (^) ”

Thì thầm xong còn vận mông xoay người một cái thật hoành tráng, định lên lầu tìm đối tượng làm nũng, lại đột nhiên nhìn thấy vẻ mặt như đùng phải người ngoài hành tinh của Đông Dã. Khổng Tây nháy mắt cứng ngắc, duy trì trạng thái hai tay mở ra, hai chân đan chéo, vênh mông cùng anh đối mặt.

Nhìn sắc mặt Đông Dã dường như đen thêm vài phần, Khổng Tây bất mãn ngoan ngoãn chỉnh lại tư thế, cúi đầu nhận sai: “Những gì anh vừa thấy đều là giả thôi!”

“...”

“Vừa rồi không phải bản thân Khổng Tây, là Khổng Tây bị tổ trưởng nhập vào người!”

“Ha ha ha...” Người kia đứng trên lầu kiểm chế không được bỗng bật cười.

Khổng Tây kỳ quái ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt đầy ý cười của Đông Dã, đột nhiên có chút xấu hổ, đỏ mặt đứng im.

Đông Dã giơ tay về phía cậu, vừa cười vừa nói: “Lên đây.”

... Lên đây lên đây lên đây, tưởng đang gọi cún à!? Khổng Tây bĩu môi, cuối cùng vẫn nhịn không được, tung tăng chạy lên, bắt lấy bàn tay đang duỗi ra giữa không trung.

Bang hội chiến trò chơi vừa update là một hoạt động kinh nghiệm rất phong phú, hai tuần một lần, thông thường có 4 trận, tối thứ bảy một trận, trưa chủ nhật hai trận, tối thêm trận nữa.

Trong phụ bản bang hội chiến, giết chết người chơi cấp 100 nhận được kinh nghiệm như giết chết một con quái cấp 100. Mà đại đa số người chơi dễ giết hơn quái nhiều, ít nhất lượng máu và phòng ngự kém xa nhau.

Thắng một trận bang hội chiến, hệ thống sẽ tặng thêm một số lượng lớn kinh nghiệm khác, cũng sẽ ngẫu nhiên thưởng vật phẩm.

Cho nên nói, chỉ cần thực lực tốt, bang hội chiến tuyệt đối là lựa chọn có lợi.

Xét thấy một loạt nguyên nhân trên, Lantis bèn nói với Khổng Tây muốn tham gia bang hội. Với thực lực của Lantis, vào bang không phải vấn đề khó, cái khó là bang hội trong game rất nhiều.

Hai người đứng trước mặt ông lão quản lý bang hội, loại trừ các bang có quy mô quá nhỏ không tên tuổi, loại tiếp “Hội Kiếm Khách” có thù oán, “Hội Những Kẻ Gàn Dở” chỉ toàn đám con gái đang trên bờ vực

giải tán, “Sáu Ngày Sáu Đêm” đã từng cướp đồ của người ta, chọn tới chọn lui cũng chỉ còn lại “Nhân Tài Mới Nổi” của Giết Chóc.

Tổng hợp lại các nhân tố có và không, hai người rất vui vẻ quyết định vào bang, Lantis pm Giết Chóc, Khổng Tây qua bang nói chuyện rời đi.

Bang chủ “Hội Những Kẻ Gàn Dở” mấy hôm trước có online, thông báo với đám con gái trong bang sau này mình không có thời gian chơi game, có thể sẽ giải tán bang hội. Ngày đó đúng lúc Khổng Tây đang onl, vì vậy hóng được cả quá trình.

Vốn cũng có nói muốn nhường vị trí bang chủ cho chị hai, nhưng trong khoảng thời gian đó các chị của cậu đều ít xuất hiện trong game, tự nhiên không có cách nào thực hiện được.

Dù sao bất kể thảo luận thế nào, cuối cùng đưa ra kết luận là duy trì một bang hội không dễ, mọi người sớm tìm nhà mới, để “Hội Những Kẻ Gàn Dở” tự động giải tán.

Vì vậy...

Đợi Giết Chóc và Lantis thương lượng xong, đến chỗ quản lý bang hội chấp nhận đơn xin gia nhập thì nhìn thấy “một hàng con gái lấy Lantis và Tiểu Tây làm đầu”. Cậu lập tức kích động, nhanh chóng đồng ý toàn bộ, sợ các cô đổi ý, cuối cùng có mấy người không đủ chỗ thêm vào, cậu còn đá bớt mấy acc clone.

Nhiều nữ sinh thể này, đám sói trong bang nhất định sẽ rất hưng phấn.

[Bang]Formandehit: Bang chủ!!! Sao anh đá clone em?

[Bang]Ete: Ngu, không thấy thông báo gia nhập bang à?

[Bang]Formandehit: Tại sao tôi không thấy gì hết >O< [bang]ete:=” đã=” quên=” tên=” ngu=” cậu=” không=” phải=” đường=” chủ=” [bang]cuối=” lừa=” xem=” hát:=” vợ=”3=” [bang]=” tiểu=” tây:=” vừa=” vào=” đã=” thấy=” bộ=” mặt=” chảy=” nước=” miếng=” của=” lừa=” con...=” [bang]giết=” chóc:=” tiểu=” tây=”3=” [bang]=” tiểu=” tây:=” lantis=”3=” [bang]khói=” hồng:=” (o),=” chuyện=” tình=” tam=” giác!=” [bang]giết=” chóc:=” các=” bạn=” trẻ~=” trừ=” chị=” dâu=” tiểu=” tây=” của=” các=” bạn=” ra,=” những=” cô=” bé=” khác=” các=” bạn=” tùy=” ý=” trên=” ghẹo!=” [bang]=” tiểu=” tây:=” ...=” không=” biết=” chữ=” thật=” đáng=” sợ,=” cậu=” không=” thấy=” trên=” đầu=” tôi=” đang=” lấp=” lánh=” chữ=” gì=” sao!?=” [bang]giết=” chóc:=” “văn=” trạng=” nguyên=” sama”?=” [bang]=” tiểu=” tây:=” ách,=” đợi=” chút,=” quên=” đổi=” [bang]lá=” già=” bắc=” thảo:=” đây=” chính=” là=” vị=” thần=” tiên=” lần=” trước=” trả=” lời=” đúng=” hoàn=” toàn=” 100=” câu=” hỏi=” trong=” nửa=” tiếng=” sao!?=” [bang]=” tiểu=” tây:=” giết=” chóc,=” nhìn=” lại=” đi!=” [bang]giết=” chóc:=” tiểu=” tây=” đừng=” để=” danh=” hiệu=” này=” t^t=” [bang]=” tiểu=” tây:=” “vợ=” của=” lantis”,=” danh=” hiệu=” có=” bao=” nhiều=” nghệ=” thuật=” bao=” nhiều=” nên=” thơ=” bao=” nhiều=” tiền=” đồ=” bao=” nhiềusáng=” lấp=” lánh=” này~~=” [bang]=” cõi=” lừa=” xem=” hát:=” nhìn=” đầu=” ra=” lắm=” bao=” nhiều=” vậy=” *đổ=” mồ=” hôi*=” [bang]=” tiểu=” tây:=” tiểu=” m,=” sau=” này=” đừng=” để=” loại=” danh=” hiệu=” “vợ=” của=” cõi=” lừa=” xem=” hát=” không=” chút=” nghệ=” thuật=” không=” chút=” nên=” thơ=” không=” chút=” tiền=” đồ=” lại=” còn=” đen=” thui=” này=” nữa=” [bang]minoo:=” ...=” a=” lừa=” -=” kun,=” anh=” không=” nên=” đắc=” tội=” tiểu=” tây=” [bang]=” cõi=” lừa=” xem=” hát:=” vợ=” ơi=” anh=” biết=” sai=” rồi=” qaq=” [bang]formandehit:=” có=” em=” gái=” nào=” độc=” thân=” không?=” [bang]khói=” hồng:=” formandehitformandehit,=” cậu=” đã=” có=” ete=” vì=” sao=” còn=” muốn=” tìm=” nữ=” sinh~~=” [bang]ete:=” đừng=” đặt=” tôi=” và=” tên=” ngu=” đó=” cùng=” một=” chỗ!=” [bang]lá=” già=” bắc=” thảo:=” câu=” bao=” nuôi=” văn=” trạng=” nguyên=” -=” sama=” ơi~~=” [bang]=” tiểu=” tây:=” văn=” trạng=” nguyên=” đã=” bị=” vô=” trạng=” nguyên=” hạ=” nhiệm=” bao=” nuôi=” :=”>

[Bang]Giết Chóc: Hạ nhiệm chính là tôi!!

[Bang]Trà Sữa Cacao: Giết Chóc, hình như tớ thấy Lantis đang chạy về phía này

[Bang]Giết Chóc: Ai sợ cậu ta! ... tôi tới Thôn Tập Sự một chuyến đã

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Bang chủ, em biết Thôn Tập Sự không thể giết người...

[Bang]Trà Sữa Cacao: Ồ

~[Bang]Giết Chóc: Phóng cái rắm, tôi tới Thôn Tập Sự có việc

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Bang chủ đi tìm nữ sinh à?

[Bang]Giết Chóc: Tìm em gái cậu

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Bang chủ, anh biết em chỉ có chị gái mà

[Bang]Giết Chóc: ...

[Bang]Khói Hồng: Hình như tớ vừa thoáng thấy vị kia của Tiểu Tây...

44. Chương 44: Vấn Đề D-cup

Để đạt được tư cách thấp nhất tham gia bang hội chiến, Lantis kéo Khổng Tây còn đang múa tay múa chân trong bang đi chạy thương.

Vì độ cống hiến quá thấp, tổ đội hai người đành phải theo cách cơ bản nhất là chạy thương để tích điểm.

Chạy thương, quả thật xứng danh một trong những phần chán nhất trò chơi, hoàn toàn không chút thú vị đến mức Khổng Tây phải ngáp dài, nhiệm vụ gì mà chỉ cần đi trên bản đồ. Song rất may giữa đường lúc nào cũng có người đến cướp hàng hóa, mang đến không ít niềm vui thú cho hai người.

Cùng với cấp bậc hàng hóa ngày càng cao, người đến cướp ngày càng nhiều, trình độ cũng dần tăng lên.

Lantis anh dũng giết sạch từng đám, cả Khổng Tây cũng giết được một người.

[Thế giới] Luân Gia Đả Hoàn Lương: Hồi bà con cô bác ham thích việc đánh người cướp tiêu thân mến, nếu trên đường gặp phải một chiếc xe thương tên gọi “Gió Khấp Bốn Phương Xin Đừng Thối Tung Sịp Em”, ngàn vạn lần đừng cướp!! Bẫy đấy!! Chết người đấy!!

[Thế giới] Gió Mát: Phía trên có phải quá khoa trương không, mà tên xe này cũng thật bá đạo

[Thế giới] 777888: Không hề khoa trương chút nào! Đậu má rau xanh tôi không tin tới cướp 3 lượt, bị kiếm khách đi đầu chém chết 2 lần! Lần cuối còn tưởng có khả năng trốn thoát, kết quả bị một thánh thập tự bắn cho chết, cmn công kích của được sư đầu ra cao vậy, một nhát xóa sạch nửa ống máu của tôi!

[Thế giới] Tiểu Q: Làm một trong những nạn nhân bị chém chết, tôi chỉ muốn nói, anh kiếm khách kia chẳng hề biết thương hương tiếc ngọc

[Thế giới] Nút Áo Quân: Làm một người chơi bị chém chết, tôi muốn nói, người ta đã có vợ, thương hương tiếc ngọc với cô làm gì?

[Thế giới] 777888: Làm một người bị kịch bị chém chết liên tục 3 lần, tôi muốn nói, tôi thấy được trên đầu anh ta để “Chồng của Tiểu Tây”

[Thế giới] Mây Hình Nấm: Làm một văn trạng nguyên trước tới nay, tôi muốn nói, Tiểu Tây đó có phải là con nhỏ lần trước cướp danh hiệu của tôi, đập tôi rút khỏi ngai vàng không?

[Thế giới] Gió Mát: Game này không cho trùng tên, chắc là cùng một người

[Thế giới] 777888: Cướp đi với cướp, tôi chỉ muốn nói, quá mạnh! Nói xem Tiểu Tây cô nương, vừa rồi là cô đánh chết tôi đúng không?

[Thế giới] Tiểu Q: Bày tỏ lần nữa, GATO bạn Tiểu Tây, tìm được một ông chồng lợi hại thế, người ta cũng muốn

[Thế giới] Phía Trên Là Bé Ế Chồng: Cùng câu hỏi

[Thế giới] Tiểu Q: Tên biến thái cô đừng xuất hiện nữa được không!

[Thế giới] Phía Trên Là Người Khủng Lồ: Chắc chắn không thể, tiếp tục cùng câu hỏi

Khổng Tây luôn tiếc tiền, mà Lantis căn bản không quan tâm mấy người kia, vậy nên hai người đều không xen vào kênh thế giới, tiếp tục chạy thương.

Khiến người ta bực bội nhất chính là, trải qua một trận âm ỉ ở thế giới, không còn ai dám tới đánh cướp. Khổng Tây trăm ngàn bắt đắc dĩ lại bắt đầu nhàm chán, đành phải trêu ghẹo Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Lantis~ Đông Dã~ anh Đông~ anh Đông Dã~ anh yêu~ honey~ dear~ darling~ anh thích em gọi anh thế nào?

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Lantis: Tên gì gọi đấy, gọi đúng tên, đừng biến chữ

[Cận] Tiểu Tây: Trong game Lantis, bình thường Đông Dã?

[Cận] Lantis: Ừ

[Cận] Tiểu Tây: Phân biệt rõ thế sao... tình cảm của chúng ta anh cũng phân rõ thế à?

[Cận] Lantis: Không, đây là thứ duy nhất tôi không phân rõ được

[Cận] Tiểu Tây: Coi như anh thông minh

[Cận] Lantis: Sự thật thôi

[Cận] Tiểu Tây: Cho dù anh nói vậy... anh chưa từng muốn em gọi anh là chồng sao?

[Cận] Lantis: Đều là đàn ông, gọi vậy rất buồn nôn

[Cận] Tiểu Tây: Nhưng rõ ràng đàn ông nào cũng thích!

[Cận] Lantis: Em thích?

[Cận] Tiểu Tây: Được rồi, anh thắng, nếu anh gọi em là chồng em sẽ bị loạn nhịp tim mất

[Cận] Lantis: Em xác định đó không phải do quá hưng phấn mà ra?

[Cận] Tiểu Tây: Đương nhiên, lúc em muốn nôn đều sẽ cảm thấy loạn nhịp tim

[Cận] Lantis: Tôi tưởng chỉ có đàn bà mới nôn

[Cận] Tiểu Tây: Anh không thể vì dạ dày phát triển trên cơ thể đàn ông mà tụt đi quyền được nôn của nó!

[Cận] Tiểu Tây: Giống như không thể vì em ngực phẳng mà chê em không có D-cup

[Cận] Lantis: Cái này có liên quan?

[Cận] Tiểu Tây: Đương nhiên không, tùy tiện nói thôi

[Cận] Lantis: ...

[Cận] Tiểu Tây: Anh có cảm thấy luôn có người đi theo chúng ta không?

[Cận] Tiểu Tây: Chẳng lẽ là ham muốn D-cup của em?

[Cận] Lantis: Câm miệng

Lantis dừng xe thương, nhóm người phía sau cũng dừng theo.

Đi tới mấy bước, bọn họ cũng đi theo mấy bước.

Lùi về mấy bước, bọn họ cũng lùi theo mấy bước.

...

Vậy nghĩa là hai người họ đang bị theo dõi?

Chẳng lẽ tới trả thù?

Nhưng bọn họ gần đây không có đắc tội ai...

Khổng Tây chống má kỳ quái nhìn một nhóm người đột nhiên nhô ra trong màn hình.

Những người đó cũng không làm gì, chỉ đi theo mà thôi, Lantis không để tâm lắm, tiếp tục kéo xe thương về trước.

[Cận] Tiểu Tây: Không sao chứ?

[Cận] Lantis: Không sao, nếu dám tới cướp, giết hết thôi

[Cận] Em Là Một Người Qua Đường Nho Nhỏ: ...

[Cận] Tiểu Tây: Ấy da, dạo này người qua đường cũng khá phổ biến nha

[Cận] Em Là Một Người Qua Đường Nho Nhỏ: Đừng giết em mà cao thủ! Em chỉ là một người qua đường!

[Cận] Tiểu Tây: Từ tên của cậu có thể thấy được, không cần lặp lại, chúng tôi biết chứ...

[Cận] Em Là Một Người Qua Đường Nho Nhỏ: Làm một người qua đường chưa bị cao thủ chém, em chỉ muốn đến chiêm ngưỡng chút phong thái, sau đó mơ về tương lai mà thôi

[Cận] Em Là Một Người Qua Đường Nho Nhỏ: Em thề, em không hề thấy vừa rồi hai người nói gì!

[Cận] Tiểu Tây: Vậy cậu nói xem tôi mặc cup bao nhiêu?

[Cận] Em Là Một Người Qua Đường Nho Nhỏ: Ách... chắc là D-cup...

[Cận] Tiểu Tây: Lantis, hấn sờ ngực em!!!

[Cận] Em Là Một Người Qua Đường Nho Nhỏ: ...

[Cận] Lantis: Đừng trêu người lung tung

[Cận] Tiểu Tây: Vâng ạ

~Có lẽ đã bị Tiểu Tây dọa, nhóm người phía sau không bao lâu đã tản đi hết.

Có điều chờ bọn họ chạy chuyển khác, lại xuất hiện một nhóm nhiều người hơn vừa rồi.

[Cận] Tiểu Tây: A~ đám cương thi ngực to lại đến nữa kìa

~~[Cận] Lantis: Đừng thêm chữ lung tung

[Cận] Em Là Một Clone Nho Nhỏ: A... em là một clone, hị hị

[Cận] Tiểu Tây: Ấy da, dạo này người qua đường với clone cũng khá phổ biến nha

[Cận] Em Là Một Clone Nho Nhỏ: Em là clone của Người Qua Đường, nếu lỡ cao thủ muốn giết người, cứ việc chém acc này

[Cận] Tiểu Tây: Cậu xem chúng tôi là cái gì? Bọn đạo tặc sống mái TÀN! BẠO sao?

[Cận] Em Là Một Clone Nho Nhỏ: Dấu chấm cảm của ngài khiến con đột nhiên cảm thấy từng trận gió lạnh, đáng sợ quá >O< [cận]=" " tiểu=" " tây=" " bởi=" " vì=" " sadako=" " đang=" " nằm=" " sắp=" " lên=" " người=" " cậu=" " hà=" " hơi=" " bên=" " tai=" " cậu=" " [cận]=" " em=" " là=" " một=" " clone=" " nho=" " nhỏ=" " ...=" " rất=" " may=" " giờ=" " là=" " ban=" " ngày=" " rất=" " may=" " em=" " đang=" " ở=" " tiệm=" " net=" " rất=" " may=" " sau=" " lưng=" " là=" " bạn=" " em=" " [cận]=" " lantis=" " đây=" " là=" " chuyển=" " cuối=" " các=" " cậu=" " giải=" " tán=" " đi=" " cương=" " thi=" " ngực=" " to=" " vâng=" " lời=" " giải=" ">

45. Chương 45: Động Tiêu Hồn – 1

Chạy xong thương thời gian vẫn còn sớm, Lantis suy nghĩ một chút, quyết định dẫn Tiểu Tây đi Động Tiêu Hồn.

Động Tiêu Hồn còn được gọi là hậu cung của Nữ Vương điện hạ, toàn bộ phụ bản là một cung điện rộng lớn, phải đánh chết nam sủng trong từng Thiên điện[1] mới có thể tới Chủ điện của Nữ Vương, xử lý xong Nữ Vương thì qua cửa.

Song, phụ bản này không dễ đánh, không chỉ các nam sủng chia thành nhiều loại chức nghiệp —— có phóng pháp thuật diện rộng, có dùng kiếm, còn có thích huấn luyện quỷ hồn, Nữ Vương cũng là một boss khó chơi, sắp chết còn có thể kéo người chơi chết chùm. Xét thấy hệ số khó khăn rất cao, phụ bản này dùng hình thức đoàn đội hạn chế số người chơi, nói cách khác, một lần có thể vào 8 người.

[Bang] Lantis: Giết hậu cung, ai đi?

[Bang]Giết Chóc: Tôi tôi tôi tôi tôi

[Bang] Tiểu Tây: Người cà lăm sao có thể lên làm bang chủ nhỉ...

[Bang]Giết Chóc: Tiểu Tây, tuy là tôi thích bạn, nhưng bạn cũng phải cho tôi mặt mũi!

[Bang] Tiểu Tây: ... da mặt cậu dày vậy còn muốn tôi thiệp lên thêm nữa sao

[Bang] Tiểu Tây: Nói, muốn thiệp vàng, thiệp bạc hay là thiệp axit sunfuric

[Bang]Trà Sữa Cacao: Tính tớ vào nữa~ PS, thiệp axit sunfuric là muốn đem mặt cậu ta đi bào mỏng bớt?

[Bang] Tiểu Tây: Quả nhiên vẫn là cậu hiểu lòng tớ nhất mà Trà Sữa – san~~ dụ

~[Bang]Trà Sữa Cacao: Tớ không muốn hiểu lòng cậu gì hết! Lantis mau lôi tiểu thụ nhà cậu đi đi!!

[Bang]Ete: Tôi đi

[Bang]Khói Hồng: Ete cậu không đi cùng Formandehit à?

[Bang]Ete: Tên ngu đó quá gà, đi theo vương chân

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: May mà Formandehit không onl, nếu không cậu ta sẽ lại muốn khóc

[1]

Thiên điện là phần nằm hai bên Chủ điện

.[Bang] Lantis: Hết?

[Bang]Trà Sữa Cacao: Ban ngày ban mặt, cũng không phải cuối tuần, đương nhiên không có mấy người

[Bang] Tiểu Tây: Bắc Thảo – kun không đi?

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Bà nội tớ gọi tớ đi trồng bắc thảo, lát nữa đi rồi

[Bang] Tiểu Tây: Hóa ra là phải đi sinh con, tớ hiểu

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Cậu không hiểu gì hết = =

[Bang] Tiểu Tây: Người ta nói thực vật là loài lưỡng tính, tự công tự thụ, quả nhiên có chuyện như thế

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: ... được rồi, tớ sai, thật ra thì không phải là đi trồng bắc thảo, lát nữa tớ phải ra ngoài thôi

[Bang] Tiểu Tây: Nói sớm không phải được sao, tớ cũng sẽ không hỏi cậu ra ngoài làm cái gì, tớ là dạng người không đáng tin thích nhiều chuyện sao?

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Cậu thắng, tớ đi mua băng *beep* cho em gái tớ

[Bang]Trà Sữa Cacao: Mẹ ơi, Lantis mau lôi tiểu thụ nhà cậu về, cậu ấy lại đi tàn phá người!

[Bang]Khói Hồng: Tớ cho rằng Bắc Thảo quân là một phiên bản khác của Tiểu Tây, kết quả chỉ là một người khác bị Tiểu Tây chà đạp...

[Bang]Tiểu Tây: Tớ nào có chà đạp cậu ta, người hiền lương thực đức (?) đức cao vọng trọng (?) trọng sắc khinh hữu (!) hữu hảo thân thiết (?) như tớ thế này! Sao có thể làm ra chuyện hèn hạ vô sỉ hạ lưu *** tiện! Anh nói xem phải không, Lantis – san

~~[Bang] Lantis: Câm miệng!

[Bang] Tiểu Tây: Oxo

[Bang] Lantis: Ai muốn đi tới tập hợp

Phíatrên đã chứng minh Bắc Thảo – kun quả nhiên không thể đấu lại Khổng Tây, giám định hoàn tất.

Chỗ trống cuối cùng của đoàn đội thuộc về Vành Mắt Đen, Khủng Long cùng Vô Danh, cả nhóm tập hợp trước cửa phụ bản, do Lantis dẫn đội, đi vào đại môn, đến Thiên điện thứ nhất.

[Đoàn]Tiểu Tây: Hi~ nhóm động vật quốc gia, gần đây có bị ai vuốt ve không

~[Đoàn]Khủng Long, Vành Mắt Đen: ...

[Đoàn] Tiểu Tây: Ngoan lắm, xem ra là tự vuốt ve nhau

[Đoàn]Vô Danh: Tiểu Tây cậu không thêm quan tâm tớ QAQ

[Đoàn] Tiểu Tây: Làm nũng tìm Giết Chóc~ các cậu có thể tự an ủi nhau

[Đoàn] Vô Danh: Cậu ghét bỏ tớ...

[Đoàn] Tiểu Tây: Không phải tớ ghét cậu, mà là 2 tiểu thụ có thể làm gì? Không có tương lai đâu, tìm Giết Chóc đi

[Đoàn]Giết Chóc: Cho dù bạn không thích tôi, cũng đừng đẩy người lung tung cho tôi

[Đoàn] Tiểu Tây: ... Giết Chóc, tớ muốn tốt cho cậu mà

[Đoàn]Giết Chóc:Tốt với tôi thì theo tôi đi

[Đoàn] Tiểu Tây: Cậu bảo Lantis phải làm thế nào đây, mọi người đều quen biết nhau, ai đến thu tên Giết Chóc này đi. Ghép đôi sao cũng được, nhớ bỏ qua cô Trà Sữa

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Này! Tại sao lại bỏ qua tớ! không phải cậu cũng là nữ sao

[Đoàn] Tiểu Tây: Tuy bề ngoài tớ là nữ...

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Hiểu, không cần giải thích __= các người có thể tận tình bỏ qua tôi

[Đoàn] Tiểu Tây: Trừ Lantis của tớ, Ete của Formandehit, Giết Chóc có thể cho các cậu tùy tiện chà đạp

[Đoàn]Ete: Đừng đặt tôi và tên ngu đó cùng một chỗ!

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Rõ là nằm cũng có thể trúng đạn, tớ thật muốn tham khảo bí quyết trường thọ của Lantis

[Đoàn] Lantis: ...

[Đoàn] Tiểu Tây: Lantis~~ người ta thật muốn dụi anh

[Đoàn] Lantis: Ôm cột dụi đi

[Đoàn]Giết Chóc: Tiểu Tây đến, tôi cho bạn dụi

[Đoàn] Tiểu Tây: Tớ thà đi dụi cột còn hơn...

[Đoàn] Lantis: Giết Chóc tank chính, Vô Danh hỗ trợ. Đánh xa chờ Giết Chóc khống chế quái rồi phóng skill, Trà Sữa chịu trách nhiệm tăng máu cho Giết Chóc

[Đoàn] Tiểu Tây: Em đâu em đâu?

[Đoàn] Lantis: Em móc chim ra

[Đoàn] Mọi Người: !!!

[Đoàn] Lantis: Xin lỗi, đánh sai, lấy gà ra cho nó ăn kinh nghiệm

[Đoàn] Tiểu Tây: ... *cắn khăn tay* hại người ta mất công chờ mong

[Đoàn] Mọi Người: ...

[Đoàn] Lantis: Đừng chờ mong gì, móc gà ra

[Đoàn] Tiểu Tây: Được rồi...

Khổng Tây vâng lời triệu hồi Phượng Hoàng.

Mọi người vào đội hình, bắt đầu đánh nam sủng số 1.

Phượng Hoàng mọc ra không ít lông, thoát nhìn quả như một con gà con chính cống.

Khổng Tây phìền muộn nhìn con gà cùng mình ngồi một chỗ ——

Con này chỉ mọc mỗi lông chẳng phát triển thêm gì... Vẫn chỉ có chút xíu như vậy, mỗi lần thả ra cậu đều sợ sẽ đập bẹp nó. Lỡ mà thật sự giẫm trúng, không biết có thể giẫm ra cái thần kỳ gì không...

Khổng Tây lại ưu sầu nhìn súp lơ theo sau Lantis ——

Cọng rau này nhất định phải sít sao (!) lớn vồn quanh Lantis uy vũ hùng tráng anh dũng bất phàm phong độ hiên ngang cao lớn oai phong *beep* rất khiến người ta hài lòng nhà cậu sao?? Sẽ khiến người ta mất lòng tin với cuộc sống đó có biết không biết không!

[Đoàn] Trà Sữa Cacao: Búp súp lơ này thật đáng yêu > < ...=" xem=" ra=" đánh=" mất=" lòng=" tin=" với=" cuộc=" sống=" chỉ=" có=" mình=" cậu.=" khổng=" tây=" càng=" ưu=" sâu.=" [đoàn]=" lantis=" tiểu=" tây=" sinh=" cho=" tôi=" ...=" khổng=" tây=" đang=" ưu=" sâu=" lập=" tức=" muốn=" ôm=" cột=" dui=" giọng=" điệu=" này,=" câu=" chữ=" này,=" tại=" sao=" lại=" khiến=" người=" ta=" nghĩ=" đến=" thần=" thái=" kiêu=" ngạo=" của=" người=" làm=" chavậy=" oa=" oa,=" quả=" thật=" muốn=" chói=" mù=" mất=" cậu.=" [đoàn]trà=" sữa=" cacao=" nam=" nữ?=" không=" đúng,=" đực=" cái?=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" *âm=" trầm=" xen=" vào*=" lưỡng=" tính=" [đoàn]trà=" sữa=" cacao=" ...=" cậu=" không=" hài=" lòng=" à?=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" cậu=" sinh=" ra=" một=" cục=" súp=" lơ=" xem=" có=" hài=" lòng=" không!= [đoàn]trà=" sữa=" cacao=" đương=" nhiên,=" trò=" chơi=" này=" thú=" cưng=" đáng=" yêu=" rất=" ít=" đó=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" cậu=" thắng,=" coi=" như=" tớ=" chưa=" nói=" gì=" ở=" trong=" mất=" khổng=" tây,=" nam=" sủng=" chẳng=" khác=" gì=" đàn=" bà,=" yếu=" đuối,=" dễ=" dàng=" đẩy=" ngã,=" cho=" dù=" có=" lợi=" hại=" đi=" nữa=" cũng=" vẫn=" như=" một=" đứa=" trai=" bao=" mảnh=" mai=" nhu=" nhược.= vậy=" nên,=" dù=" cậu=" có=" ngồi=" không,=" lấy=" 3=" người=" trên=" 100=" cùng=" 3=" người=" 99=" trong=" đội=" hình=" hoành=" tráng=" của=" bọn=" họ,=" thoải=" mái=" đấy=" ngã=" tên=" nam=" sủng=" cấp=" 105=" là=" chuyện=" chắc=" chắn,=" nếu=" không=" thì=" quá=" gà=" rồi.= song=" số=" lượng=" nam=" sủng=" quá=" nhiều,=" bọn=" họ=" ngâm=" mình=" ở=" phụ=" bản=" một=" buổi=" chiều=" vẫn=" chưa=" giết=" đến=" chủ=" điện=" của=" nữ=" vương.= [đoàn]=" tiểu=" tây:=" phụ=" bản=" này=" thường=" rất=" nhiều=" sao?=" [đoàn]=" lantis=" bình=" thường=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" cho=" cái=" gì?=" [đoàn]giết=" chóc:=" ít=" kinh=" nghiệm,=" hoặc=" tinh=" thạch=" cấp=" thấp=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" vậy=" sao=" tới=" đây=" [đoàn]=" lantis=" vận=" khí=" tốt=" có=" thể=" gặp=" được=" nhiệm=" vụ=" ần=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" có=" người=" gặp=" rồi?=" [đoàn]=" lantis=" chưa,=" vậy=" nên=" mới=" dẫn=" em=" tới=" thử=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" em=" có=" thể=" hiểu=" rằng=" mọi=" người=" đây=" là=" đang=" lợi=" dụng=" em=" không?=" [đoàn]trà=" sữa=" cacao=" đương=" nhiên=" không=" thể,=" là=" lantis=" đang=" lợi=" dụng=" cậu=" [đoàn]=" tiểu=" tây:=" được="

thôi,="” tốt="” xấu="” cũng="” còn="” chút="” giá="” trị="” để="” lợi="” dụng.="” lantis~~="”
cho="” người="” ta="” dui="” dui="”>

[Đoàn] Lantis: Về nhà dui [Đoàn] Tiểu Tây: Vừa có chút giá trị lợi dụng, địa vị liền từ ‘ôm cột dui’ lên chức thành ‘về nhà dui’ [Đoàn]Lantis: Em thích ôm cột dui cũng được [Đoàn] Tiểu Tây: Em chưa nói gì hết, NHẤT ĐỊNH! DUIANH! [Đoàn]Trà Sữa Cacao: ...các cậu có thể đừng quảng hint rõ ràng vậy không? [Đoàn] Tiểu Tây: Quảng hint đương nhiên phải rõ ràng chứ, cậu xem đôi NPC kia kia Mọi người xoát cái dờn tầm mắt, lập tức nhìn thấy vốn chỉ nên có một boss tiểu nhược thụ cùng một đám quỷ hồn bay bay trong Thiên điện, thành linh xuất hiện thêm một NPC nam anh tuấn tiêu sai (!) nắm tay tiểu nhược thụ kia (!) đứng bên giường. Vì thế... Lúc này đây với một người tên “Tiểu Tây”, một tên điên không biên giới, tuy vận khí luôn rất tốt thế nhưng tất cả mọi người đều vô thức không muốn thừa nhận đồng thời không nên nổi nghi ngờ nữ Dược Sư sẽ có lợi hơn!? Khỉ, số quá dở mà!!! [Đoàn] Lantis: Ừ [Đoàn] Trà Sữa Cacao: Lantis, một tiếng ‘Ừ’ của cậu là muốn biểu đạt ‘Gay thì nên quang minh chính đại’ hay là ‘Tiểu Tây thật là một tên dở hơi mang theo cậu ta quả nhiên không sai’? [Đoàn] Tiểu Tây: Anh ấy hẳn muốn nói ‘Quả nhiên có nhiệm vụ ỉn’ [Đoàn] Lantis: Ừ [Đoàn] Trà Sữa Cacao: ...

46. Chương 46: Động Tiêu Hồn – 2

Đây là Thiên điện cuối cùng của Động Tiêu Hồn, nơi ở của nam sủng A Phiêu thích dưỡng quỷ hồn, cũng là nam sủng khó thu phục nhất, nuôi nhốt rất nhiều tiểu đệ, mỗi lần có người đến đánh hấn, hấn đều núp ở phía sau không ra, chỉ huy từng nhóm từng nhóm quỷ hồn cấp 100 vây đánh người chơi, khiến người ta phát điên hơn cả đám sên.

Nam nhân đứng cạnh A Phiêu là đồng môn sư huynh của hấn, tên gọi Từ Tử Khiêm.

Tình cảm giữa hai người rất sâu đậm, lại bị Nữ Vương dùng thủ đoạn ngăn trở, thừa dịp Từ Tử Khiêm đi vắng cướp đoạt A Phiêu. Từ Tử Khiêm sau khi trở về gặp A Phiêu nhưng không thấy liền xuống núi đi tìm, mãi tới bây giờ mới tìm được, vừa lúc bọn Lantis đến. Vì vậy, nảy sinh nhiệm vụ ỉn.

[Đoàn] Vô Danh: Cho nên nhiệm vụ ỉn lần này thực tế không phải do Tiểu Tây gây ra, mà là vừa đúng lúc Từ Tử Khiêm tìm được A Phiêu?

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Cậu cảm thấy, nếu Tiểu Tây không đến, Từ Tử Khiêm này có khả năng ‘vừa đúng lúc’ tìm được A Phiêu không?

[Đoàn] Vô Danh: Cái này... quả nhiên còn cần nghiên cứu thêm

[Đoàn]Giết Chóc: Lantis nhanh nhận nhiệm vụ, vào thôi

[Đoàn] Lantis: A Phiêu: Ta cần một người hữu duyên!

[Đoàn]Giết Chóc: Đưa đội trưởng tôi thử xem

... Giết Chóc tiến lên thử, không thành công, chưa từ bỏ ý định đâm A Phiêu mấy cái, vẫn không có kết quả như cũ, buồn bực đưa đội trưởng cho Trà Sữa.

... Trà Sữa thử, cũng không thành công, đưa qua Ete.

... 7 người thử hết, đều không thành công, đành phải chuyển đội trưởng cho Tiểu Tây, cho nên nói, mấy người này thật ra là lòng không muốn chấp nhận sự thật tên bỉ ổi không nhân phẩm nào đó vận khí tốt hơn mình.

... Tên bỉ ổi bị ghét bỏ tiến lên thử, trên đầu A Phiêu lập tức như gắn đèn cảm ứng bay ra một câu: “Ta ở nơi này đợi đã mười năm, cuối cùng đã để ta đợi được sư huynh và người hữu duyên.”

Mọi người: ...

Thứ vận khí này, thật không phải muốn là có. Người nào đó đã được định sẵn có bàn tay vàng, cho dù có là một tên bỉ ổi chính cống.

[Đoàn] Vô Danh: Vì sao tôi không phải người hữu duyên TOT

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Tớ biết vì sao Tiểu Tây có thể nhận nhiệm vụ rồi!

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: ... không ai có phản ứng gì là sao? Tại sao lại không thêm nhìn tớ! Cho chút chờ mong cho chút kích động xem! Thật sự là định lơ luôn à!?

[Đoàn] Vô Danh: Tại sao vậy? — chị Trà Sữa *nhìn bằng ánh mắt long lanh lấp lánh*

~[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Ngoan, bởi vì...

[Đoàn] Lantis: Đều cùng mảnh mai yếu đuối dễ đẩy ngã

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Chính xác!

[Đoàn] Tiểu Tây: Anh yêu~ cuối cùng anh đã thừa nhận thân thể mảnh mai của người ta rất có lực hấp dẫn với anh rồi! Thật kích động

~[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Thật sự là điển hình của việc khen chút liền nở mào

[Đoàn]Vành Mắt Đen: Tiểu Tây vẫn đáng yêu như thế

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Vành mắt đen của cậu đã lấn tới che luôn con mắt à...

[Đoàn]Giết Chóc: Tiểu Tây thật sự rất đáng yêu

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Giết Chóc, cứ mê muội như thế là không đúng, không thể tán vợ bạn biết không?

[Đoàn]Giết Chóc: Ai là bạn với tên đó!?

[Đoàn] Vô Danh: Tớ nhớ có một câu: vợ bạn là vợ mình

[Đoàn]Giết Chóc: Lantis, anh em tốt của tôi!

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: ...

[Đoàn]Khủng Long: Tí nữa đánh boss, có phải nên lên YY?

[Đoàn]Giết Chóc: Ừ, lên YY bang đi, 23765xxx

Vì vậy, để tiện chỉ huy, mọi người leo lên YY, vào kênh bang.

Khổng Tây không cài YY, đành phải mở web down về, còn tranh thủ xuống lầu tìm đồ ăn, sau đó mới thông thả cài đặt, đăng nhập.

Kênh bang hội trang trí rất lòe loẹt, Khổng Tây vừa vào lập tức cảm lạnh nhìn một đồng tên phòng “Tán gái chuyên dụng”, “Chà đạp boss chuyên dụng”, kết hợp đủ loại ký hiệu cùng biểu tình, nếu phải dùng một từ để miêu tả thì chính là — thô tục!

Bị khẩu vị thấp kém trong kênh tàn phá, Khổng Tây được người lôi vào một cái phòng nhỏ với một cái tên càng khiến người orz— “Chàng chiến sĩ mặc đồ bó nhảy ba-lê – Giết Chóc chuyên dụng”.

“Tiểu Tây?” Một giọng nam tính mạnh mẽ truyền ra từ loa, Khổng Tây bị tiếng “Tiểu Tây” này dọa ngây người, ý nghĩ đầu tiên trong đầu là bộ dạng Giết Chóc với vẻ mặt thô kệch cùng vai u thịt bắp.

“...” Quả thật là một tướng tượng kinh khủng, Khổng Tây vô lực hôn mê trên bàn.

“Giết Chóc, Tiểu Tây bị cậu dọa ngất.” Một giọng nữ vang lên, khá quyến rũ, đậm chất con gái.

“...” Khổng Tây lại chóng mặt ngất thêm lần nữa. Lần trước lúc wc với Trà Sữa chưa nghe được giọng cô đã bị đứt kết nối, lần này thành lĩnh nghe được, trong đầu cậu tích tắc nghĩ đến một mỹ nữ gợi cảm nóng bỏng không chút hình tượng chống nạnh phun lửa với cậu, kêu la “Lantis mau lôi tên Tiểu Tây này đi” vân vân.

Đủ loại orz.

Song, cho dù cậu có sốc, cũng không thể sánh bằng bộ dáng phát điên của bọn Giết Chóc khi nghe giọng cậu —

“Chào mọi người, tớ là Tiểu Tây...”

Không bị người đối diện nhìn chăm chăm, Khổng Tây nói câu này khá trôi chảy, có điều tiếng hơi nhỏ, tốc độ hơi chậm, ngữ điệu hơi mềm, cảm giác tổng thể chính là —— một nam sinh giọng mềm mại như bông.

“Tiểu Tây, bạn là nam!!!” Giết Chóc nhất thời khiếp sợ hét to, theo sau đó là tiếng loảng xoảng.

Khổng Tây hết sức vô tội nói: “Tôi đã nói rất nhiều lần mà.”

Trà Sữa: “Ài~ mỗi lần nghe giọng Tiểu Tây, hay thấy mặt cậu ta, đều không thể liên tưởng tới tên quỷ động kinh trên mạng kia, quá lừa tình.”

Giết Chóc kiên quyết: “Cho dù cậu là nam tôi cũng thích!!!”

Khổng Tây: “Cậu không cần tự uất ức mình... thật đấy...”

Lantis: “Cậu ta là của tôi...”

Trà Sữa: “Lantis tuyên bố quyền sở hữu. Good job!”

Vô Danh: “Thần tượng! Cao thủ! Giọng của anh quả nhiên phù hợp với hình tượng trong lòng em!”

Khổng Tây tò mò: “Hình tượng gì?”

Vô Danh: “Chính là lạnh lùng khốc liệt! Mặt không biểu tình! Sát khí! Chiếm hữu! Tổng công!”

Khổng Tây cười híp mắt chống má nhìn màn hình, đối tượng được người khác sùng bái ca ngợi, tâm tình rất tốt.

Mấy người còn lại lần lượt tự giới thiệu với Khổng Tây. Giọng hai động vật quốc gia đều rất non trẻ, là học sinh, còn đang học trung học, trưa cúp tiết ra ngoài chơi game. Ete mang lại cảm giác giống Đông Dã, nhưng thoải mái hơn, tế bào tình cảm cũng nhiều hơn, nhất là khi nhắc tới Formandehit.

Đám người âm ỉ một hồi mới quay về game, A Phiêu cùng Từ Tử Khiêm vẫn tay trong tay đứng một bên, dịch chuyển thông đến Chủ điện đã mở ra. Nói thật, tuy câu chuyện của bọn họ đã cũ rích, nhưng Khổng Tây vẫn có chút hâm mộ A Phiêu, có thể không rời xa người mình yêu là một chuyện hạnh phúc cỡ nào, đây cũng là điều cậu luôn hướng tới.

Cậu không nén được lại nghĩ đến Đông Dã.

Nếu Đông Dã có thể thích cậu như Từ Tử Khiêm thích A Phiêu, vậy thật tốt.

Nhưng loại chuyện này, cho dù cậu có thông minh đi nữa, cũng không có khả năng hiểu hết. Việc cậu có thể làm cũng chỉ là mang theo tâm tình chờ đợi đó, tiếp tục vui vẻ sống cùng anh.

Khổng Tây hoảng hốt, nháy mắt nghĩ đến rất nhiều chuyện. Đột nhiên tỉnh táo, nhất thời bị rét lạnh bởi bộ dáng thiếu nữ xuân đau thu buồn ôm ấp tình cảm của chính mình, lập tức nghiêm chỉnh ngồi thẳng lưng, mở to mắt trừng mắt tính.

Nhiệm vụ bọn họ nhận được vẫn là giết chết Nữ Vương, có điều cấp bậc Nữ Vương từ 110 ban đầu thăng lên 125, đồng thời phải tìm được cách cởi bỏ phong ấn cho A Phiêu trước khi Nữ Vương chết, nếu không A Phiêu sẽ vĩnh viễn bị giam tại cung điện này.

Đây vốn là nhiệm vụ bất khả thi, song, đôi uyên ương khổ mệnh nói sẽ ở cạnh hỗ trợ bọn họ.

Khổng Tây bị phân đi làm nhiệm vụ giúp A Phiêu giải trừ phong ấn. Trước khi đánh nhau, cậu chia ít thuốc đã được chọn lọc giao dịch cho mọi người, sau đó không chú ý bên kia nữa, bắt đầu dạo quanh Chủ điện.

Chủ điện xa hoa hơn Thiên điện nhiều, chính giữa đặt một bình phong, ngăn gian phòng thành hai phần. Nửa trước sắp xếp như đại điện, để ngai vai của Nữ Vương, rất trống trải, chỉ có mấy cây cột bóng loáng, trên vách tường cũng không có hoa văn gì. Nửa sau là tấm cung, bố trí rất xa hoa, một cái giường theo phong cách cổ xưa cỡ king-size, bàn trang điểm vân vân đầy đủ mọi thứ.

Khổng Tây trước đây có đặc biệt nghiên cứu cấu tạo cùng thiết kế phòng ốc cổ đại, vừa nhìn khuê phòng của vị Nữ Vương này lập tức bị sốc nửa ngày nói không nên lời. Người thiết kế game không biết nghĩ thế nào, làm ra một căn phòng đông tây kết hợp, khiến nó lộn xộn không ra ngô không ra khoai.

Loại phòng thể này, trên giường chắc chắn có cơ quan, cho dù kết hợp đông tây đi nữa cũng không ngoại lệ. Quả nhiên!

... Khổng Tây tìm được một cái hộp trên giường.

Lược bỏ cả cơ quan, cứ thế trực tiếp đặt trên giường chờ người tới lấy.

Hộp màu hồng phấn, Khổng Tây mĩa mai “Vị Nữ Vương này không biết đã mấy ngàn tuổi còn thích của sừng làm nghề”, từ trong hộp lấy ra một chìa khóa đen thui từ đầu đến chân.

Chìa khóa khiến Khổng Tây không hiểu sao thấy rất quen thuộc, cảm giác đã từng握 được một hộp bằng gỗ gần giống thể này, nhưng cậu nghĩ nửa ngày vẫn không nhớ ra, đành bỏ qua, ném vào trong túi.

Cậu lại chuyển mấy vòng trong phòng, nghĩ nếu không có cơ quan thì thật không bình thường.

Vòng vòng một hồi vòng về trước bình phong, Khổng Tây càng nhìn thứ này càng không vừa mắt, thấy bên trong có cái gì đó lấp lánh, liền thử nhấn nhấn lên trên.

Giữa bình phong đột nhiên xuất hiện một khe hở, tách hai miếng gỗ ra, bên trong xuất hiện một tấm gương lớn, vị trí đối diện giường.

Khóe miệng Khổng Tây giật giật, gương đối diện đầu giường, tối kỵ trong phong thủy.

Cậu lại đến bên giường nhấn nhấn. Tấm gương trên bình phong xoay 180 độ, tấm gỗ trên giường bắt đầu di động theo, lộ ra một trận pháp dưới đáy giường.

Khổng Tây điều khiển nhân vật tới gần hơn để nhìn, nhưng xem không hiểu. Lại cẩn thận quan sát xung quanh trận pháp, sau khi xác định không có cơ quan gì khác, mới xoay người lui ra.

Cậu vừa di chuyển, tấm gương vốn bị cậu chắn đúng lúc chiếu tới trận pháp, có điều không trúng trung tâm. Khổng Tây cảm thấy kỳ quái, chạy tới dời vị trí bình phong một chút, để tiêu điểm gương nằm ngay tâm trận pháp.

Hai vật vừa gặp nhau, trung tâm trận pháp từ từ hình thành rất nhiều điểm sáng, ngày càng nhiều, ngày càng mãnh liệt. Sau đó, các điểm sáng đột ngột tập hợp nên một cột sáng bắn đến Chủ điện, rồi phân thành nhiều đường sáng khác nhau bắn về phía Thiên điện, trong đó có một chùm thẳng tới cơ thể A Phiêu.

Lúc Khổng Tây từ sau bình phong đi ra, vừa vặn nhìn thấy hào quang đang bao phủ người A Phiêu.

Không bao lâu, thông báo từ hệ thống đình một tiếng xuất hiện: “Chúc mừng người chơi ‘Tiểu Tây’ cưỡi bỏ phong ấn NPC A Phiêu thành công, đạt được 5 điểm mị lực cùng cảm kích từ NPC Từ Tử Khiêm.”

Hoàn thành nhiệm vụ, Khổng Tây sung sướng chạy đến, đứng sát bên người A Phiêu.

Ánh mắt A Phiêu nhìn Khổng Tây hiện giờ đã sáng lấp lánh, Khổng Tâykiêu ngạo ngẩng đầu.

Rất thần nhiên tiếp nhận ánh mắt sùng bái của A Phiêu, Khổng Tây mở YY đã bị cậu đóng, bên trong lập tức truyền đến tiếng mọi người hỏi quá trình. Cậu cười híp mắt miêu tả cho bọn họ một phen.

Lantis: “Khá lắm.”

Giết Chóc: “Tiểu Tây, lợi hại!”

Trà Sữa: “Tuy thường ba hoa khiến mọi người phát điên, nhưng đầu óc rất thông minh~”

Ete: “Rất lợi hại.”

Vành Mắt Đen: “Ừm, Tiểu Tây quả là người nhà của cao thủ.”

Khủng Long: “Thần kỳ.”

Vô Danh: “Tiểu Tây hóa ra còn có thể xem phong thủy~”

—— Trên đây, là toàn bộ phản ứng của mọi người.

Khổng Tây đối với tâm tình cùng lời khen không nóng không lạnh cũng không mấy kích động của mọi người rất là buồn bực.

Không thêm ca ngợi cậu, giận!

Khổng Tây giận, quyết định bãi công, mang theo Phượng Hoàng ngồi xổm cạnh A Phiêu đang dùng ánh mắt lấp lánh như trước nhìn cậu, không hề có ý định đi lên hỗ trợ.

Lượng máu của Nữ Vương đã không còn nhiều, nhưng máu mấy người khác cũng mất không ít, một mình Trà Sữa hiển nhiên tăng không kịp, thế nhưng không ai gọi Khổng Tây đến hỗ trợ, điều này khiến cậu có chút buồn, có cảm giác như mình có cũng được mà không có cũng không sao.

Thực ra hoàn toàn do cậu suy nghĩ nhiều, bọn họ sợ cậu vừa động não mệt mỏi, muốn để cậu nghỉ ngơi một chút, kết quả ý tốt dẫn tới hiệu quả trái ngược.

Sở trường của Nữ Vương là dùng pháp thuật nguyên rửa người đứng gần mình, Giết Chóc cùng Vô Danh có Trà Sữa đặc biệt chăm sóc, cơ bản không có nguy hiểm, nhưng Lantis thì khác, hoàn toàn chỉ có thể dựa vào bản thân né tránh công kích, ổng máu cứ rút xuống mà không tăng lên.

Khổng Tây hoảng hốt, cũng quên chuyện râu rĩ vừa rồi, trị liệu mấy lần cho Lantis, kéo máu trở về.

Lantis tranh thủ phát cho cậu một mặt cười, Khổng Tây vô cùng cảm động, hoàn toàn quên trước đó đã trách anh không thêm để ý mình, tung tăng thêm máu cho đối tượng.

Cũng không biết tên Khổng Tây này có phải trời sinh hấp dẫn ánh mắt NPC không, cậu vừa thêm máu cho Lantis, Nữ Vương lập tức tấn công cậu, tích tắc một bóng sáng xông thẳng về phía cậu.

Khổng Tây ngẩn người, nhìn Nữ Vương lao đến như muốn kéo cậu chết cùng, ngây ngốc đứng tại chỗ.

Trên YY Lantis nôn nóng quát: “Tiểu Tây chạy mau!”

Nhưng đầu óc Khổng Tây không kịp phản ứng, còn đang trong trạng thái xuất hồn nghĩ: hình như đã xem qua một bộ phim hoạt hình tên “Gà con chạy mau”.

Lúc này, A Phiêu vốn đang đứng cạnh phóng điện với Khổng Tây đột nhiên cử động, giơ cao pháp trượng không biết móc ra từ đâu, miệng mấp máy niệm chú.

Đủ loại quỷ hồn lấy tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy quần quanh Nữ Vương, từ từ bao trùm bà, từng tầng từng tầng xếp lên nhau.

Cuối cùng... Nữ Vương tự bạo, phát ra một tiếng kêu bị bóp nghẹn, cơ thể tiêu tan giữa đám quỷ hồn, biến mất không còn một mảnh.

Người liên quan sợ hãi nhìn về phía Khổng Tây, có cảm giác như vừa thoát khỏi tận thế. Nhưng cũng may không có nguy hiểm gì, tất cả mọi người đều bình an vô sự.

47. Chương 47: Người Đàn Ông Tốt Thế Này

Nữ Vương hiếm có rút ra một cây pháp trượng của Thuật Sĩ, để Khủng Long cầm, còn ít tiền chia ra cho những người còn lại.

Từ Tử Khiêm cho một đồng kinh nghiệm, Khổng Tây thoáng chốc tăng lên 99, vui vẻ dạo vòng quanh Lantis. Mấy người cấp 99 bị kịch đứng im như cũ, được kinh nghiệm căn bản không thể dùng, hoàn toàn lãng phí.

Từ Tử Khiêm lại thưởng thêm cho Khổng Tây một phần, giúp bộ trang bị cậu đang mặc tăng cấp từ lam lên tím, thuộc tính tăng cường của trang bị khiến thanh máu cậu tăng lên một khoảng lớn, uy hiếp lượng máu của Giết Chóc.

[Đoàn]Giết Chóc: Tiểu Tây, xinh quá ()

[Đoàn]Giết Chóc: !!! Lantis tại sao cậu lại đánh anh em mình!

[Đoàn]Trà Sữa Cacao: Anh ta chắc chắn muốn nói: “Ai là anh em với cậu, cút qua một bên”

[Đoàn]Giết Chóc: May mà cùng đội, đánh không mất máu

Vì thế, khi cả nhóm ra khỏi phụ bản, việc đầu tiên Lantis làm là đá Giết Chóckhỏi đội, rút kiếm chém tới, không mấy nhát đã quật ngã cậu ta xuống đất.

[Cận] Lantis: Từ nay về sau đừng chảy nước miếng với người của tôi

[Cận] Vô Danh: Thần tượng, quá đỉnh

~~[Cận]Trà Sữa Cacao: Như trên, quá đỉnh

~[Cận] Tiểu Tây: Các cậu quá tàn nhẫn! Xây dựng hạnh phúc trên nỗi đau của người khác

[Cận]Giết Chóc: Vẫn là Tiểu Tây tốt với tôi ()

[Cận] Tiểu Tây: ...

[Cận] Tiểu Tây: Tổ cứu lên rồi giết lần nữa, tốt không *mắt lấp lánh*

[Cận]Trà Sữa Cacao: Cậu quả nhiên tàn nhẫn hơn bọn tớ nhiều...

[Cận] Lantis: Để cậu ta tự sinh tự diệt, tôi về đây

[Cận] Tiểu Tây: Vâng~ chờ anh

Lantis logout.

Vô Danh hẹn giờ tới Rừng Xanh kiểm Tinh Thể Trắng với Khổng Tây rồi cùng Vành Mắt Đen, Khủng Long đi mất. Trà Sữa kéo Ete tìm Formandehit chạy thương, cuối cùng chỉ còn lại Khổng Tây và thi thể Giết Chóc mắt to trừng mắt nhỏ.

[Mật] Giết Chóc: Tiểu Tây, cứu tôi lên ()

Còn dám chảy nước miếng với cậu!?

Khổng Tây cười hí hí, điều khiển nhân vật xoay vài vòng, nghiên cứu quần áo mới của mình, sau đó thần nhiên logout, để lại thi thể Giết Chóc đau thương nhìn trời.

Từ lần trước sau khi Khổng Tây cùng Lantis lăn giường trèo giàn kiêu cua về, cậu bị lệnh cưỡng chế cấm không được làm chuyện đó nữa.

Đông Dã lại đặc biệt đi đánh thêm một chìa khóa nhà đưa cho cậu, chiếc ban đầu bị đem làm bảo bối bỏ trong ngăn kéo tiếp tục làm bảo bối.

Đã như vậy rồi, Khổng Tây đành phải chấp nhận sự thật, ngoan ngoãn không tái phạm, cũng không trèo giàn nữa, nhưng lại nuôi thói quen mới ——

Thích ngồi trước cửa nhà Đông Dã chờ anh về.

Vì vậy, sau khi thoát game, Khổng Tây tắt máy tính, xuống lầu, khóa cửa, đi qua nhà kế bên, ngồi dựa vào cửa nhà Đông Dã, vuốt vuốt chìa khóa trong tay, nhưng không mở cửa vào, chỉ im lặng ngồi chờ.

Lúc Đông Dã về đến nhà, Khổng Tây đã gật gà gật gù ngủ mơ. Anh hoàn toàn bó tay với tên này, bắt đắc dĩ bế cậu lên, mở cửa, ôm vào phòng.

Người vốn đang im lặng nằm sấp trên vai đột nhiên cử động, ôm cổ Đông Dã cắn một cái, day day, liềm liềm, cuối cùng còn nhấp nhấp miệng, nhỏ giọng lầm bầm: “Tại sao cổ vịt lại cứng thế này...”

Đông Dã: “...”

Bị xem thành cổ vịt mà cắn một cái, Đông Dã lột sạch người cuộn tròn như trái banh trong ngực anh nhét vào chăn, đảm bảo chắc chắn cậu không lẫn lung tung rồi mới vào nhà tắm tắm rửa.

...

...

Tắm xong, Đông Dã mang theo một thân hơi nước lên giường, người nào đó vẫn đang cuộn tròn tự giác tựa qua, dùng cả hai tay hai chân bám lấy, đầu dụi dụi lên ngực, tiếp tục an ổn ngủ.

Đông Dã rất hài lòng biểu hiện của cậu, tìm một tư thế thoải mái, ôm cậu tính ngủ.

Ai biết người nào đó an ổn chưa tới một phút đã bắt đầu dầy vò người khác, đầu tiên là chụp móng lên eo Đông Dã nhéo nhéo, sau đó theo đường cong cơ thể sờ lên ngực, xoa xoa, miết miết, hưởng thụ xúc cảm xong, rất thuận tiện cúi đầu cắn, vừa cắn còn vừa lẩm bẩm: “Tại sao cả ực vệt cũng cứng thế này”

Đông Dã cảm lạnh, hóa ra tên này xem anh thành cả một con vệt!?

Người nào đó cắn ực vệt xong vẫn chưa từ bỏ ý định, sờ lung tung trên người “vệt”, túm lấy căn mệnh của Đông Dã, sờ, nắn, vuốt, mô tả được hình thể, lại lẩm bẩm: “A, cứng ngắc, ra là chân vệt.”

Đông Dã: “...”

Đông Dã bị trêu chọc không suy nghĩ nữa, trực tiếp đè lên.

Đã bị xem là “vệt”, thế thì cứ tận tình phục vụ cậu ta một phen.

Hôm sau, Khổng Tây eo đau lưng nhức rời giường, đỡ mông xuống lầu. Đông Dã đã đi làm, bữa sáng được đặt trên bàn, gạt tàn thuốc như thường lệ để trên một tờ note.

Khổng Tây cầm tờ note lên đọc, như mọi khi là mấy lời dặn phải ăn uống đàng hoàng. Cậu xem tờ note như bảo bối gấp lại, cẩn thận nhét vào túi quần. Sau đó đứng ngốc tại chỗ một hồi, hồi tưởng giấc mơ tối qua ——

Là một cơn ác mộng rất khủng bố, rõ ràng lúc đầu rất hép pi ăn vệt quay, kết quả con vệt đột nhiên trở nên cứng ngắc, cuối cùng còn đè lại cậu, đè tới mức thiếu chút nữa đau xóc hông.

Tuy sau khi bừng tỉnh thì thấy gương mặt gợi cảm của Đông Dã, nhưng vẫn cảm thấy giấc mơ này thật quỷ dị.

Bên ngoài ánh dương rực rỡ.

Khổng Tây nghĩ nghĩ, lại trèo lên lầu, mang chăn mền ra phơi nắng rồi mới xuống ăn sáng.

Ăn xong, cuối cùng đã tìm về được chút sức lực, Khổng Tây xách theo xô nước tổng vệ sinh phòng ốc.

Đông Dã không thích người lạ vào nhà, cũng không thích người khác chạm vào đồ của mình, vậy nên chưa từng mượn người giúp việc đến quét dọn. Không may cả ngày anh đều bận chuyện siêu thị không có thời gian, trong nhà đã tích một lớp bụi mỏng. Mấy hôm trước Khổng Tây phát hiện hiện tượng này, sớm muốn tìm một ngày nắng giúp anh dọn dẹp nhà.

Mặc dù vẫn cảm thấy toàn thân rụng rời đau nhức, nhưng con trai sao có thể không nhéo như vậy, giúp anh ấy làm chút chuyện cũng tốt.

Khi tiếng chuông cửa vang lên, Khổng Tây đang vênh cái mông bị thương hút bụi dưới sofa.

Tắt máy, Khổng Tây hơi cứng ngắc xoay người đi mở cửa.

Ngoài cửa là một ông lão mặc quần áo cầu kỳ.

Khổng Tây ngây người, không kịp phản ứng.

Ông lão vuốt cằm, giọng nói cứng rắn: “Xin chào, tôi tới tìm thiếu gia Đông Dã.”

Khổng Tây nhú mày, đối với ngữ khí cao cao tại thượng tự cho mình hơn người trong giọng ông rất không thoải mái, lạnh nhạt không thân thiện trả lời: “Anh ấy không có nhà.”

Ông lão cũng không dây dưa nhiều, liếc mắt nhìn cậu, hừ mũi, nói: “Tôi sẽ tới tìm thiếu gia sau.” Nói xong xoay người ra sân, tiến vào xe hơi đậu bên ngoài, nghênh ngang rời đi.

Ra về con khỉ!

Khổng Tây bị chọc tức không nhẹ, cũng không biết đang tức điều bộ vênh váo của ông lão, hay tức Đông Dã có chuyện giấu mình. Dù sao chính là rất tức, tức đến mức xoay người giậm chân mấy cái vẫn cảm thấy toàn thân trên dưới bốc lửa.

Kết quả biên độ động tác quá lớn, xoắn mạnh tới eo, ngay sau đó xoắn tới chỗ nào đó đó tới qua được “vịt tiên sinh” tận tình yêu thương, đau đến mức cậu hét “A ——” một tiếng, lấy tư thế vặn vẹo ngã lên sô pha, nửa ngày không dậy.

Cả ngày sau đó, Khổng Tây bị vây trong trạng thái áp suất thấp, lúc nấu cơm hận không thể đổ Mengniu[1] vào, độc chết tên đàn ông khốn kiếp kia.

Nhưng chờ đến khi cậu nhìn thấy Đông Dã thì chỉ còn lại sứt tủy thân.

Dựa vào khi gì từ đâu nhảy ra một ông lão có thể dựng mày quắt mắt với cậu, dựa vào khi gì trước giờ không thềm nói bối cảnh gia đình với cậu, dựa vào khi gì khi cậu toàn tâm toàn ý đợi anh xuất hiện lại nảy sinh nhiều chuyện phức tạp như vậy, dựa vào khi gì cậu đã cho anh dè mà vẫn không một lòng với cậu, dựa vào khi gì khi gì khi gì!!

Khổng Tây bị một đồng “anh anh cậu cậu” luẩn quẩn trong đầu, nghĩ tới nghĩ lui vẫn cảm thấy tủi thân, chỉ còn kém cắn chặt bật khóc.

Đại khái ánh mắt cậu quá nóng bỏng, người kia cuối cùng cảm nhận được, kỳ quái nhìn cậu.

Ánh mắt này, khiến sự tủi thân trong Khổng Tây tích tắc bộc phát, mím môi, nhịn không được, “Anh không thềm nói với em chuyện trước kia...”

[1]

Mengniu là một nhãn hiệu sữa có chất melanineĐông Dã sững sốt.

Một thoáng sững sốt của người kia, khiến Khổng Tây với lối tư duy kỳ quái cộng thêm ưa nghĩ lung tung lại xoắn xuýt lên, cho rằng anh chợt dạ nên mới chần chừ.

Khổng Tây buồn bực ngoáy ngoáy trên sô pha, nắm chặt móng vuốt, như đang bơm hơi cho mình, bơm một luồng lên não rồi nói ra chuyện hôm nay: “Hôm nay có một... người đàn ông khá lớn tuổi, nói đến tìm ‘thiếu gia Đông Dã’, em nói với ông ta anh không có nhà, ông ta còn đặc biệt khinh bỉ liếc nhìn em. Em không nói anh nhất định phải dành mối tình đầu cho em, dù người anh yêu trước kia có lớn tuổi như vậy, em cũng sẽ không nói gì mà. Nhưng mà anh không chịu nói gì với em sẽ khiến em không vui... ai ai, anh phun bia làm gì vậy, em mới quét dọn xong đó!”

Khổng Tây trừng mắt nhìn người kia bị sắc không ngừng ho, bực bội đứng lên lấy cây lau nhà đẩy, vừa đẩy còn vừa không ngừng niệm: “Mới nhắc đến đã... A, đúng rồi. Anh chọc em không vui cần thận em cho anh mỗi ngày uống Mengniu nha, ung thư đấy, trúng độc đấy, liệt dương đấy. Cho dù nói thế nào... anh cứ không ngừng phun bia xuống sàn là sao đây!!!”

Đông Dã mặt đầy ý cười nâng chai bia đang lẩn lẩn trên bàn lên, dùng sức xoa xoa đầu Khổng Tây, kéo cậu đến ôm trước người, chôn bên hông cậu cười không ngừng.

Khổng Tây bị ôm không thể không thả cây lau nhà ra, buồn bực chọt chọt cái lưng rộng lớn của người kia, bĩu môi nói: “Cho dù bán rẻ tiếng cười cũng vô dụng, hôm nay không nói rõ ràng em sẽ không để anh yên nha~”

Bất kể là động tác của Khổng Tây hay ngữ điệu nói chuyện đáng yêu của cậu cũng khiến Đông Dã thích vô cùng, thích đến mức anh không nén nổi nói ra một câu Khổng Tây mong đợi đã lâu ——

“Tiểu Tây, tôi yêu em.”

Vốn còn đang lải nhải “Nếu anh không nói em cho anh uống sữa bò tinh khiết trộn cam vắt thiên nhiên nha, hỗn hợp melanin cùng thuốc trừ sâu, đảm bảo nhà nhà hài lòng, uống vào vừa sáng khoái vừa tiêu hồn” ... Khổng Tây đột nhiên không phát ra âm thanh nào, ngơ ngác hỏi: “A?”

Đông Dã chỉnh lại biểu tình trên mặt, nghiêm túc ngẩng đầu lên từ hông Khổng Tây, bình tĩnh nói: “Không có gì.”

Khổng Tây lập tức phát điên: “Anh rõ ràng nói ‘Tôi yêu em’!! Không có gì cái quái gì!! Có dám lặp lại lần nữa không!!”

“Không dám.”

“...”

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ một hồi. Khổng Tây dẫn đầu treo cờ trắng, mặt như đưa đám tách chân ngồi trên đùi Đông Dã, quyết định tốt xấu phải hỏi cho ra lẽ——

“Vậy người đàn ông hôm nay...?”

“Chỉ là quản gia của nhà họ Đông.”

“Ồ...”

“Có lẽ tôi khuyên tôi về phụ tá Nhị thiếu gia. Lần trước em bị bệnh cũng là lúc về bên đó một chuyến, đi xử lý hậu sự của lão gia.”

“Ấy???” Khổng Tây giật mình.

“Đừng lo, tôi và cả nhà họ không có mấy tình cảm, sẽ không về. Lần trước đã nói với em, chỉ là được nhận nuôi, đào tạo thành quân cờ.”

Giọng Đông Dã nghe như hờ hững, nhưng Khổng Tây lại cảm thấy có chút khổ sở, sờ sờ mặt anh, thì thầm: “Sau này có em thương anh.”

“... Ừ.”

Người đàn ông tốt thế này, tại sao có thể không có ai yêu thương anh ấy chứ.

48. Chương 48: Đây Là Hẹn Hò – 1

01 tháng 10 hôm đó, Khổng Tây hiếm có một lần dậy thật sớm.

Lúc này, Đông Dã đang tập hít đất trên ban công, tùy tiện mặc quần đùi và áo ba lỗ.

Khổng Tây tò mò chạy tới, chảy nước miếng nhìn thân hình tam giác của người kia một hồi, nghịch ngợm từ từ ngồi lên eo anh. Kết quả người ta căn bản không xem mấy miếng thịt trên cơ thể cậu là gì, tiếp tục mặt không đổi sắc chống đẩy.

Ngồi ngồi, Khổng Tây không thành thật úp sấp cả người lên tấm lưng nở nang của người kia, cậu so ra thấp hơn một đoạn, nằm cả người lên cũng không có vấn đề gì.

Đông Dã không hề áp lực thò cậu tiếp tục, cứ như công một thứ rất quan trọng.

Tần suất lên xuống đều đều khiến Khổng Tây lại có chút buồn ngủ, mơ mơ màng màng nói: “Hoạt động khu phố hôm nay đi không?”

Trước đó đã được Khổng Tây làm công tác tư tưởng qua, như “Khu phố này rất hay bài trừ hàng ngoại” “Để làm ăn buôn bán nên giao lưu với các bà nội trợ nhiều hơn, khi cần thiết bán rẻ chút nhan sắc cũng được” vân vân vân, nên người kia đáp vô cùng trôi chảy, lý do để đi cũng đã nghĩ sẵn: “Ừ, đi với em.”

“Vậy em về nhà, chúng ta tách ra đi.”

“Vì sao?” Hơi thở người kia không hề rối loạn, bình tĩnh lên tiếng hỏi, dường như có chút không vui.

Khổng Tây cẩn thận trở mình xuống khỏi lưng anh, ngồi một bên cười khúc khích, không quan tâm anh có nhìn thấy không, nói: “Mấy bà cô này không chỉ có tính không ưa hàng ngoại, mà còn không thích đồng tính, thế nên đi riêng đi, tránh mấy bà nói lung tung, ảnh hưởng việc buôn bán ở siêu thị.” Nói xong sấp tới hôn sườn mặt vì chảy ít mồ hôi mà có vẻ vô cùng gọi cảm, rồi toét miệng cười, sau đó mới thỏa mãn chạy bộp bộp xuống lầu, về nhà.

Trên tờ rơi tuyên truyền hoạt động viết mời mọi người tập trung ở cổng khu phố, sau đó thống nhất số lượng xe khách đến Thủy Cung.

Khi Khổng Tây tới, Đông Dã đã đến được một lúc, đang bị một đám phụ nữ vây quanh, cho dù vậy, anh vẫn là người đầu tiên phát hiện Khổng Tây.

Tên kia ăn mặc như học sinh, đội mũ lưỡi trai, nhìn không rõ nét mặt.

Không hề có ai tới bắt chuyện với cậu ta, tên kia cũng không để ý, chỉ âm thầm một mình đứng dưới bóng cây.

Đông Dã nhíu mày, nhìn chằm chằm về phía cậu, sắc mặt cũng theo đó chìm xuống.

Một người phụ nữ bên cạnh nhìn theo ánh mắt Đông Dã, lại quan sát thần sắc không vui của anh, làm như hiểu rõ lấy giọng người từng trải nói: “Cậu trai kia là con nhà họ Khổng, thoát nhìn âm khí rất nặng đúng không? Mới đầu khi hai vợ chồng còn sống, nhận nuôi ba đứa con gái, sau đó lại sinh thêm một cậu con trai, sống cũng không tệ. Nhưng khi họ vừa mất đi, ba cô con gái suốt ngày chường mặt ra đường, cậu ta lại cả ngày nhốt mình trong nhà, không thềm ra ngoài, rất âm trầm, đến bắt chuyện với cậu ta cậu ta cũng không chào hỏi lại. Cả nhà họ đều nặng âm khí.”

Một người phụ nữ khác lập tức tiếp một câu: “A? Tôi nhớ nhà Đông Dã ở kế bên nhà cậu ta đúng không, tốt nhất không nên có liên hệ gì nha~”

Sắc mặt Đông Dã càng âm trầm, nắm chặt bàn tay đang thả lỏng bên người.

Đoàn người lên xe, Đông Dã bị kéo qua xe số 1, Khổng Tây theo dòng người lên xe số 2, mơ hồ có thể từ cửa sổ nhìn thấy cậu chọn một ghế đơn ngồi xuống.

Dọc đường đi Đông Dã đều tỏ ra không yên lòng, chống cằm ngắm người nhìn ngoài cửa sổ, trong đầu đầy hình ảnh Khổng Tây đứng dưới tàng cây.

Anh đau lòng.

Rõ ràng rất nghiêm túc chuẩn bị tới tham gia hoạt động khu phố, rõ ràng biết những người này không mong đợi thấy mình vẫn miến cưỡng đi, rõ ràng nội tâm là một người nhiệt tình, chẳng qua không khéo biểu đạt, lại bị người khác cho rằng tính cách có vấn đề.

Một người như vậy, khiến Đông Dã đau lòng đến mức không biết nên làm thế nào.

Sau khi tới nơi, đoàn người bắt đầu tùm năm tùm ba đi dạo quanh Thủy Cung.

Khắp nơi đều là âm thanh ríu rít của trẻ con, Đông Dã buồn bực vô cùng, liên tiếp xoay đầu tìm Khổng Tây, nhưng không làm sao nhìn thấy cậu.

Thủy Cung có một hành lang nhỏ hình cầu, trên đầu là cá, đặc biệt xây dựng để tạo cho du khách cảm giác như đang bước chậm chậm trong lòng biển.

Tổ trưởng tổ dân phố tập hợp mọi người, chia 5 người thành một nhóm, lần lượt đi vào.

Đông Dã vừa lúc ở phía sau Khổng Tây.

Tên kia cúi đầu, lộ ra cái cổ trắng nõn, trên đó còn có dấu hôn tối qua Đông Dã để lại.

Đông Dã ghé người, nghiêng đầu làm như đang chuyên tâm nghiên cứu cá hề, đưa ngón trỏ ngoắc lấy ngón tay Khổng Tây.

Khổng Tây giật mình, muốn rút ngón tay ra, kết quả nửa ngày cũng không thấy có xu hướng giãy thoát, tức giận cúi đầu trừng chân gã sắc ma. Trừng rồi mới phát hiện kẻ đùa giỡn cậu chính là đối tượng nhà cậu, lập tức đỏ mặt, đỏ một mạch đến cổ, càng làm nổi bật dấu hôn tiêu hồng trên đó.

Khổng Tây có tật giật mình dáo dác nhìn quanh, xác định không có ai nhìn qua bên này mới hơi quay đầu lại, nhỏ giọng nói: “Mau buông ra, về nhà cho anh nắm, muốn gặm cũng được.”

Đông Dã không để ý tới cậu, điềm tĩnh tiếp tục nghiên cứu đuôi cá đèn ***g.

Khổng Tây hoàn toàn chịu thua, càng dè thấp mũ xuống, âm thầm cầu nguyện đừng ai nhìn thấy.

Vừa vào hành lang, Khổng Tây liền co giò chạy.

Đông Dã giơ tay lên, cong cong ngón tay, tiếc nuối vừa rồi ngoắc không chặt.

Đi hết Thủy Cung, một đoàn người khí thế hùng hùng quét tới quán lẩu tự phục vụ ăn trưa.

Khổng Tây vẫn như cũ im lặng ngồi trong góc ăn.

Đông Dã càng nhìn càng cảm thấy khó chịu, không biết đang khó chịu người yêu bị đối xử như vậy, hay khó chịu cách Khổng Tây lặng thinh không nói. Chờ anh ý thức được mình đang làm gì, ngọn nguồn khiến anh khó chịu đã bị anh kéo khỏi chỗ ngồi, đang lấy vẻ mặt kinh hoàng nhìn anh.

Vừa nhìn thấy vẻ mặt này của cậu, Đông Dã liền biết tên kia chắc chắn đang phiền não “bị nhìn thấy thì làm sao”, “sẽ ảnh hưởng việc làm ăn” vân vân vân, nhất thời tức giận không chỗ xả, nóng máu kéo cậu vào nhà vệ sinh.

Một cước đá văng cửa WC, Đông Dã trước mặt những người khác ném Khổng Tây vào một phòng, rồi móc ra một con dao trái cây từ túi quần, ngoáy hai nét lên cửa, xoay người, rạch một đường từ trên xuống, đen mặt âm trầm nói: “Ai dám lên tiếng...”

Anh không nói tiếp nữa câu sau mà chỉ ném dao xoay tròn trên không vài vòng, chuẩn xác tiếp lấy, tiện tay ném về trước, xoay người vào phòng, cách khóa cửa.

Đám đàn ông ở phòng ngoài mắt nhìn chuôi dao còn đang rung rinh trong kẽ gạch men, rét run người, tiểu xong rồi đi, người cuối cùng còn rất quan tâm đóng kỹ cửa giúp hai người.

Lúc này, trong phòng...

Khổng Tây nuốt nước miếng, rụt rụt bả vai, không rõ mình đã làm sai điều gì.

Người kia không nói chuyện, chỉ đứng trước mặt cậu.

Khổng Tây bị bầu không khí quỷ dị tra tấn, vô thức lấy chân trái chà chà chân phải, căng thẳng tìm chuyện nói: “Dao.. dao đó ở đâu ra?”

“Tiện tay lấy ở bên ngoài.”

“...” Lại có thể sử dụng giọng điệu đương nhiên để nói loại chuyện này, Khổng Tây nháy mắt cảm lạnh.

Tiếp tục một trận trầm mặc.

Khổng Tây cẩn thận ngẩng đầu ngó anh, cam chịu số phận mở miệng lần nữa: “Anh không đói sao?”

“Không hứng thú.”

“...” Khổng Tây nghĩ nửa ngày, quyết định không nên nói ra câu “Nhưng mà em có hứng thú”, đổi thành: “Vậy... nếu đã vào rồi, chúng ta không phải nên hôn một cái rồi đi ra sao?” Nói xong còn lấy vẻ mặt mong đợi lại ngẩng đầu giương mắt nhìn Đông Dã.

Khóe miệng Đông Dã giật giật, nhưng vẫn phối hợp hôn xuống.

Anh cũng không biết tại sao mình kỳ cục như vậy, chỉ là... hơi đau lòng người này mà thôi.

Từ lúc ra khỏi nhà vệ sinh, Đông Dã nắm móng vuốt của Khổng Tây sống chết không buông, rất thần nhiên dắt cậu tới trước bàn tổ trưởng.

Tổ trưởng đang nhét con tôm rim dầu vào mồm, bên miệng còn lòi ra râu tôm, bộ dáng cực kỳ tức cười.

Khổng Tây không nhìn được, dè vành mũ cười trộm.

Đông Dã tiếp tục trưng bộ mặt liệt, nghiêm túc nói: “Tôi và cậu ta có chuyện cần làm, đi trước.”

Tổ trưởng lập tức gật đầu, cái miệng đang ngậm tôm mấp máy. Khổng Tây không nghe rõ bà nói gì, chỉ nhìn còng “râu rồng” kia lúc lên lúc xuống xoay một vòng tròn như com-pa, cười run cả bả vai.

Đông Dã cũng chú ý tới cọng râu rồng kia, khoe miệng giật một cái, kéo Khổng Tây tới, thuận tay vỗ hông cậu, “Đi.”

Khổng Tây ngoan ngoan đi về phía trước, lúc đi còn lưu luyến ngoảnh đầu nhìn cái lẩu mới ăn một nửa, đau lòng vô cùng.

Ra khỏi quán lẩu, ánh mặt trời bên ngoài khiến Khổng Tây chói mắt, đầu óc choáng váng bị Đông Dã kéo đi.

Hai người cũng không bắt xe, Đông Dã móc ra một thẻ Z từ túi quần, tìm một điểm cho thuê xe đạp công cộng, quét thẻ lấy xe.

Khổng Tây mắt lấp lánh nhìn anh, quả nhiên đàn ông quét thẻ là đẹp trai nhất, mặc kệ quét thẻ gì.

Đông Dã ngồi trên xe nghiên cứu hướng đi, quay đầu nhìn Khổng Tây đang còn chảy nước miếng nhường mày, nói: “Lên xe.”

Người kia chân dài, bộ dáng nghiêng người chống xe ngoảnh đầu đẹp trai đòi mạng, khiến Khổng Tây choáng váng hoa mắt, lần đầu cảm thấy đàn ông cưỡi xe đạp còn khiến người mê mẩn hơn đàn ông lái BMW nhiều.

Hôn mê nửa ngày cuối cùng tìm về đại não, Khổng Tây đỏ mặt tách chân ngồi phía sau, dè dặt bắt góc áo người kia.

Bộ dáng dè dặt của cậu khiến tâm tình Đông Dã rất tốt, cong cong khoe miệng, khẽ đạp chân, xe xuất phát.

Đông Dã cao lớn, Khổng Tây nhỏ gầy, khi hai người đứng cùng nhau lại chưa từng làm người ta khó chịu, chỉ có cảm giác hài hòa khó hiểu. Hiện giờ cưỡi xe đạp cũng thế, cảm thấy ngồi sau xe Đông Dã thì phải là Khổng Tây.

Đông Dã đạp xe rất lâu, vòng tới vòng lui khiến tên ngu đường như Khổng Tây hoàn toàn choáng váng.

Hai người lượn lờ nửa ngày lượn tới một công viên, còn chưa bước vào Khổng Tây đã thấy trước cổng để một lượng lớn chậu hoa cúc cùng tảng đá khắc chữ “Vườn Hoa Cúc”, hắc tuyến treo sau đầu, gờ thể này dẫn cậu đi xem hoa cúc à... hoa cúc đó... chẳng lẽ Đông Dã cả ngày ngắm cậu chưa đủ sao... không phải là muốn so sánh hình dạng chứ...

Khổng Tây suy nghĩ mà , hắc tuyến rơi đầy.

Đông Dã tìm một chỗ khóa xe, để Khổng Tây an ổn ngồi trên ghế đá, tự xếp hàng đi mua vé.

Khoảng thời gian Quốc Khánh này, người đến công viên dạo vô cùng nhiều, Khổng Tây ngồi trên ghế hết nhìn đông lại ngó tây mới thấy Đông Dã đi ra.

Đông Dã phe phẩy vé trong tay, Khổng Tây nhìn kỹ, lập tức kinh ngạc, là vé tình nhân!

Khổng Tây: “Sao lại mua vé tình nhân, vào được không?”

Đông Dã: “Được.”

Được rồi, nhìn bộ dáng đã có tính toán trước của anh, Khổng Tây thỏa hiệp, ngoan ngoãn giao ra móng vuốt, đến chỗ kiểm vé vào công viên.

Cuối cùng bọn họ vẫn bị cản lại.

Người kiểm vé cho bọn họ là một tình nguyện viên, có lẽ là sinh viên đại học gần đây đến làm thêm.

Cậu ta lấy vé mặt nghênh ngang nói: “Đừng tưởng rằng tùy tiện đi hai người rồi nói là tình nhân tôi sẽ tin! Giả bộ làm gì, thành thật mà mua vé thường đi!”

Về mặt đó, giọng nói đó, rất đáng đánh, cả Khổng Tây cũng muốn đạp cậu ta.

Đông Dã rất bình tĩnh liếc mắt nhìn cậu ta, kéo Khổng Tây đang còn trừng nam sinh kia đến trước mặt, cúi đầu làm một nụ hôn dài, còn đẩy lưỡi vào, cuối cùng Khổng Tây không không chế được, không cần thận uồn giọng “Ừm

~~” một tiếng, khung cảnh nhất thời vô cùng utor át.

Hôn xong, Đông Dã một tay ôm lấy Khổng Tây đã nhũn chân, một tay đưa vé đến trước mặt nam sinh đang hóa đá, bình tĩnh nói: “Kiểm vé.”

Nam sinh hoàn toàn bị dọa choáng váng, không có chút phản ứng gì, ngược lại một nữ sinh ở cổng khác thò người qua, xé vé xoẹt xoẹt hai cái, cười nói: “Vào đi vào đi, nghiên cứu hoa cúc vui vẻ ha.”

49. Chương 49: Đây Là Hẹn Hò – 2

Công viên quy định số lượng vào, hai người vừa lúc bắt kịp tốp đầu tiên buổi chiều, bên trong chưa có bao nhiêu người.

Mặc dù mới đầu Khổng Tây chọc ngoáy hăng say, nhưng khi thật sự bước vào trong, cậu vẫn bị đủ loại đủ kiểu hoa cúc nở rộ hấp dẫn tầm mắt.

Khổng Tây thích nhất là cúc đại đoá, lý do: To!

Như vậy có thể thấy được, cậu càng ngày càng thích Đông Dã, đó là điều chắc chắn, cùng với những thứ có liên quan đến “to”. Khụ...

Cúc đại đoá có một khu trưng bày riêng, trên những đài hình vòm bày biện đủ loại hoa cúc màu sắc hình dạng khác nhau.

Khổng Tây khom lưng, giương mắt nhìn một gốc cúc đại đoá màu hồng nhạt một lúc, xoay người định tiếp tục nghiên cứu gốc màu tím phía sau.

Khi xoay người vừa lúc đối diện tầm mắt Đông Dã.

Khổng Tây giật mình, che mông thẹn quá hóa giận: “Anh... anh nhìn gì vậy!”

Đông Dã bình tĩnh nghiêng đầu: “Hoa cúc.”

“...” Khỉ nhà anh! Có người nào dán mắt vào mông người khác rồi nói ngắm hoa cúc không!! Cho dù mông này có vĩnh cũng không được tùy tiện nhìn biết không!!

Khổng Tây hung ác trừng Đông Dã đã nhắc chân rời đi, nói lỏng dây balô, miễn cưỡng có thể che cặp mông, mới ngượng ngượng đuổi theo.

Người người chụp hình khắp nơi, Khổng Tây nhìn đông ngó tây, nhắm một chỗ cúc ba tư đang nở rộ, kéo Đông Dã tới.

Sau khi chiếm được vị trí tốt, cậu lại dặn Đông Dã đứng im rồi lấy di động, tìm một ông cụ thoát nhìn hòa ái thân thiện chụp giúp bọn họ.

Ông cụ mặt cười như hoa cúc, cất cao giọng nói: “Chàng trai tới gần chút, không chụp không đẹp, đến đến, ngại cái gì.”

Khổng Tây nắm tay Đông Dã bắc lên vai mình, cả người dựa qua, lại xoay người đẩy đẩy khoe miệng luôn nằm ngang của Đông Dã lên, lúc này mới đứng im nhìn ống kính cười khúc khích.

Đợi ông cụ trả điện thoại về, cậu nhìn ảnh chụp cười càng ngu hơn.

Người trong công viên dần ít đi, hai người cũng không phải đặc biệt có nghiên cứu với hoa cúc, tùy tiện dạo một vòng rồi đi ra.

Đông Dã tiếp tục đạp xe chở Khổng Tây đi đến địa điểm tiếp theo.

Khổng Tây đã hoàn toàn phân không rõ phương hướng, thành thật ngồi phía sau quan sát xung quanh.

Xe ngang qua một đoạn đường được che phủ bởi tàng cây ngô đồng.

Khổng Tây ngẩng đầu, ngây ngốc nhìn bóng cây loang lổ cùng những điểm sáng lốm đốm trên lá do ánh mặt trời chiếu xuyên qua, đột nhiên có cảm giác như xuyên vào tranh manga tình cảm, xấu hổ vịn vịn ở ghế sau.

Xe đạp uốn một vòng theo hình chữ S.

Đông Dã ổn định tay lái, hỏi: “Mắc tiểu?”

“...” Anh mới mắc tiểu cả nhà anh mắc tiểu, ai quy định vịn vịn tức là mắc tiểu, khỉ nhà anh! Mất hứng!

Khổng Tây bực bội, néo lưng Đông Dã, âm thầm dùng sức, muốn xoay một vòng, kết quả vịn nửa ngày không suy chuyển gì, tức giận buông tay: “Làm gì cả người cứng nhắc thế này.”

“Tiện ôm em.”

“Hừ~ em không nặng, nhấc một cái là lên thôi.”

“Sẽ nuôi em béo lên.”

Vừa nghe lời này, Khổng Tây liền nhện nhạo, lập tức dán lên ôm thắt lưng Đông Dã, nói: “Anh thế này tức là muốn bao nuôi em?”

“Em muốn nghĩ vậy cũng được.”

“Nhưng người khác đều nói bao nuôi chỉ bao lúc tuổi thanh xuân thôi, đến khi em già thì làm sao, cô đơn chết một mình à, ai

~~” Giọng điệu của cậu khi nói câu này rất kỳ quái, ngữ khí rất khoa trương, nói xong còn đặt sẵn tay lên bụng Đông Dã, chuẩn bị bất cứ lúc nào cũng có thể dụng toàn bộ sức lực néo anh một cái nếu anh dám đáp sai.

“Em đã nói, chết cũng phải chết cùng một chỗ.”

Giọng nói đều đều của Đông Dã theo gió bay vào tai Khổng Tây, khiến cậu hoảng hốt, nghĩ không ra khi nào nói qua lời này.

Ngây người vài giây, Khổng Tây mới nhớ tới trước đây cậu ở trong game đua giỡn Đông Dã có nói, không nghĩ rằng anh sẽ nhớ rõ, nhất thời cảm động không biết phải làm sao, chỉ cứng ngắc ngồi im, không lên tiếng nữa.

Đoạn đường tiếp theo hai người cũng không tiếp tục trò chuyện.

Đông Dã không biết tại sao người luôn nhiều chuyện phía sau đột nhiên yên tĩnh, khiến anh cảm thấy không vui theo.

Quả nhiên sách nói “hẹn hò có thể tăng tiến tình cảm” gì đều là gạt người, tên kia còn chẳng thèm nói chuyện với anh nữa.

Đông Dã không thích bỏ dở nửa chừng, dù cảm thấy sách lừa người, vẫn dựa theo kế hoạch chở Khổng Tây đến rạp chiếu phim, mua đồ uống và bỏng ngô.

Hai người xem một bộ phim vừa công chiếu, *Họa Bích* .

Khổng Tây nhìn gương mặt đau khổ của nam chính, tâm tình mĩ mai cũng bay mất, ra sức cúi đầu gặm bỏng ngô, nhìn tờ áp-phích *Cách Mạng Tân Hợi* trên tay mà chảy nước miếng.

Thật muốn xem...

Chạy chạy, Khổng Tây chạy đến ngủ mơ, đầu lệch khỏi lưng ghế dựa.

Giống Khổng Tây xem phim chẳng thấy có gì thú vị, Đông Dã nghiêng đầu nhìn cậu ngủ gà ngủ gật, chờ cậu gở đầu qua.

Kết quả gở thì có gở qua, nhưng phương hướng sai rồi, Khổng Tây đưa đầu mình tựa lên vai một nam sinh bên cạnh.

Mặt Đông Dã lập tức đen thui, cứng ngắc ngồi thẳng người, hung hăng trừng phía trước.

Nam sinh bên kia nghiêng người né tránh, đầu Khổng Tây rơi trên cánh tay hắn, nhưng đã dựa vào thì không chịu nhấc ra.

Nam sinh tiếp tục tránh, cuối cùng... Khổng Tây cả nửa người vắt ngang giữa hai ghế, tỉnh tỉnh, mơ mơ màng màng nói: “Để dựa cái nào có sao đâu

”

Ngữ khí nũng nịu trong giọng cậu rất nặng, nam sinh dơ dợ rồi đưa người qua.

Khổng Tây hài lòng lần nữa gối lên.

...

...

Đông Dã nhin nửa ngày, càng nhin càng cảm thấy tên này dối đòn, lửa giận từ từ bốc lên.

Không xem phim tiếp nữa, nhéo phần thịt trên cái má hơi nghiêng của Khổng Tây, nhấc lên, kéo thẳng ra ngoài.

Khổng Tây đau “Oa oa” kêu to, bị ép lòi ra ngoài.

Ngoài cửa, Khổng Tây bị kéo má xách ra đáng thương ngồi trên bậc thềm, một bên mặt sưng đỏ, mắt cũng ngập nước, đang oan ức nhìn Đông Dã đứng trước mặt.

Đông Dã khó chịu xoay đầu một bên, không thèm nhìn cậu.

Khổng Tây xoa xoa mặt mình, lại vỗ vỗ, đứng lên kéo tay người kia, cười nói: “Kế tiếp đi đâu?”

Đông Dã cứng rắn trả lời một câu: “Cười quá khó nhìn.”

“...” Thật khó hầu hạ...

Làm nũng không dùng được, giả bộ đáng thương không dùng được, đánh trống lảng không dùng được, chỉ còn lại nhận lỗi, Khổng Tây ngoan ngoãn cúi đầu, làm bộ đáng sám hối: “Em sai rồi, lần sau nhất định chuẩn xác không sai tựa lên vai anh!”

Cậu không nói còn đỡ, vừa nhắc đến liền khiến Đông Dã lên cơn tức, sắc mặt theo đó trầm xuống.

Nhìn thấy cả nhận lỗi cũng phản tác dụng, Khổng Tây bất chấp trên phố có bao nhiêu người, vịn vai Đông Dã nhón lên không đầu không đuôi hôn một trận.

Đông Dã: “...”

Đông Dã hơi nghiêng người ngăn chặn những ánh mắt dò xét, kéo tách Khổng Tây ra một khoảng.

Khổng Tây bối rối nhìn gương mặt không chút biểu cảm của người kia, rốt cuộc phải thế nào mới vừa lòng đây!! Điền mắt.

“Đi ăn.” Đông Dã mấp máy môi, không dẫn vật cậu nữa.

“A... ừ.”

Hai người đạp xe đạp đi đến một quán cơm Pháp gần đây.

Kết quả lại gây ra tình trạng, bị người cản ở bên ngoài, với lý do “Ăn mặc không đủ trang trọng”.

Khổng Tây nhìn nhìn T-shirt cùng quần jeans trên người, lại ngó qua áo sơ mi cùng quần tây trên người Đông Dã, nháy mắt hiểu được ăn mặc không đủ trang trọng này là đang nói cậu, nhìn trời, cậu nào có biết.

Phục vụ chỉ chỉ vạch đen ở cửa, chống nạnh nói: “Ăn mặc không trang trọng không được vào!”

Khổng Tây: “...”

Đông Dã không quan tâm, một bước đạp vào.

Phục vụ nhìn anh ăn mặc coi như trang trọng, không cần, chỉ dùng sức nhìn chăm chăm Khổng Tây, như đang phòng trộm.

Hơi nghiêng người ngăn chặn tầm mắt phục vụ, Đông Dã bắt đầu bình tĩnh cởi sơmi, không để ánh mắt kinh ngạc của người xung quanh vào trong lòng.

Khổng Tây ngơ ngơ nhìn anh, tầm mắt vừa vặn đáp lên cơ bụng 6 múi, đỏ mặt.

Đông Dã cởi sơmi tùy ý choàng lên người Khổng Tây, kéo cậu vượt qua vạch đen, “Có vấn đề tìm quản lý đến nói chuyện với tôi.”

Quá ngẫu!

Khổng Tây sùng bái gương mặt nhìn Đông Dã đang mặc áo lại, mắt bắn sao lấp lánh.

Đông Dã xoa xoa đầu cậu, tìm một chỗ gần cửa sổ, gọi món, hết thấy thuận lợi.

Có màn thoát y làm món khai vị, khẩu vị Khổng Tây trở nên cực tốt quét sạch tất cả các món trên bàn, cả tráng miệng cũng rửa một nửa.

Lúc ra ngoài bụng hơi phình lên.

Bên ngoài trời đã tối.

Đông Dã chở một tên rõ ràng “mang thai 3 tháng có thừa”, hoàn toàn không nhúc nhích, ngồi rạp phía sau về nhà.

Vì Khổng Tây ăn quá nhiều, uồn bụng chỉ muốn ngủ, tắm rửa này nọ dành toàn quyền ủy thác cho Đông Dã.

Đông Dã rất thuần khiết giúp cậu tắm rửa, nhét vào chăn, xác định cậu không có bất cứ vấn đề gì mới xoa người vào nhà tắm.

Khổng Tây lăn hai vòng trên giường, hai tay xoa bụng. Lăn mấy cái lại cảm thấy hơi nhàm chán, tiện tay bắt di động Đông Dã để bên chơi trò ô chữ dời lực chú ý.

Chưa qua được màn 1 thì có điện thoại gọi đến.

Hiện thị cuộc gọi: Nhà cũ

Khổng Tây: “!!!”

Khổng Tây cẩn thận lắng nghe tiếng nước ào ào trong nhà tắm, tính toán nếu nhận cuộc gọi này hẳn không bị giết chết, mới chôn trong chăn ho mấy tiếng, đề giọng, vẻ mặt nghiêm túc nhận điện thoại: “Alô ——”

“Thiếu gia Đông Dã.”

Khổng Tây giật mình, là ông lão đáng ghét lần trước.

“Ừ.” Tiếp tục đề tiếng giả giọng.

“Cậu bị cảm sao?”

“Ừ.” Vẫn còn quan tâm Đông Dã, trong lòng Khổng Tây dễ chịu hơn chút ít.

“Vậy mấy ngày tới cậu đừng về, tránh lây bệnh cho Nhị thiếu gia.”

“...” Cậu sai rồi, cậu thật sự không nên tốt bụng ôm hy vọng với vị lão tiên sinh này, con mắt mù của cậu khi nào mới có thể mở ra nhìn người đây.

“Thiếu gia Đông Dã, không biết cậu đã suy nghĩ tới đâu?”

Khổng Tây rất tức giận, càng không kính nể người này, từ trong ngăn kéo bên cạnh lấy ra bút ghi âm, mở loa ngoài của điện thoại, để kế bên, nhấn ghi âm, bình tĩnh nói: “Tôi sẽ không đồng ý.”

“Hy vọng cậu đã cân nhắc kỹ.”

“Cũng không phải ăn cơm đi cầu, loại chuyện nhảm chán này có gì hay để phải cân nhắc cẩn thận, ông nghĩ nhiều quá rồi.”

“Cậu định báo đáp ân nuôi dưỡng của chủ nhân như vậy sao?” Từ giọng ông lão nghe ra được đang rất tức giận, dường như đối với việc cậu xem sự nghiệp gia tộc còn nhẹ hơn chuyện ăn cơm đi cầu rất bất mãn.

“Có ít người chỉ trị giá nhiều đó, làm người không thể quá tham lam, cẩn thận nổi trĩ.”

“Thiếu gia, cậu, tôi cũng chỉ muốn tốt cho cậu.”

Đổi qua phong cách dịu dàng khuyên nhủ cảm hóa rồi, Khổng Tây bĩu môi, đầy khinh bỉ trả lời: “Bất kể đếm xuôi hay đếm ngược, người tốt với tôi cũng chẳng thể nhét nổi ngài vào, mà tuổi ngài khá lớn rồi nhỉ, tại sao cứ thích trốn mất nói dối thế, sao không đi lo xem cậu con trai nhà ngài có bất lực không, hay là ngài cũng thích Nhị thiếu gia bị đàn ông chơi?”

Ông lão nổi giận: “Thiếu gia Đông Dã, xin cậu nói chuyện tôn trọng một chút, cho dù cậu có ý kiến với tôi, cũng đừng lấy hậu duệ họ Đông ra đùa giỡn!”

“Ai nói tôi đang đùa, không nhìn thấy mặt tôi rất nghiêm túc sao! Tôi thật lòng nguyện rửa họ Đông và ông hoàn toàn tuyệt tự.”

Ông lão đột ngột lên giọng: “Cậu... ! Cậu nhận ân huệ của Đông gia, nhưng lại không hề biết tri ân báo đáp!”

“Đã nói làm người không thể quá tham lam, cho dù ông đã già cũng đừng nhanh quên thế chứ. Bỏ đi bỏ đi, đối với người đã bước một chân vào quan tài như ngài, tôi thật không nên ôm hy vọng nhiều thế. Nè, lặp lại lần nữa, làm người đừng tham lam như vậy, phục vụ không cho các người nhiều năm nay đã quá đủ rồi.”

Bên kia im lặng một hồi, Khổng Tây hắng giọng, tiếp tục ngữ điệu kỳ quái nói: “Chuyện lần trước Nhị thiếu gia nhà ông cởi tung quần áo quyến rũ tôi, tôi sẽ không so đo với các người. Phiền ông nhớ kỹ lời này, giúp tôi chuyển tới hân, tình cảm của hân tôi không thể nhận, đừng miễn cưỡng. Xong~ rồi~~~ nhé

~” (Xin hãy lấy ngữ điệu uốn éo để cảm thụ câu cuối.)

Ông lão như thật sự tin những lời xằng bậy của Khổng Tây, sợ Nhị thiếu gia thật sự bị đàn ông chơi, rất không có nguyên tắc thỏa hiệp: “Thiếu gia Đông Dã, tôi sẽ không liên lạc với cậu nữa, xin cậu giữ khoảng cách với Nhị thiếu gia.”

Khổng Tây nghe mà không nói nên lời, trực tiếp cúp điện thoại, tắt ghi âm, vừa lúc Đông Dã bước ra từ nhà tắm. Khổng Tây nhìn người kia cười khúc khích một trận, trả di động cho anh.

Đông Dã kỳ quái nhìn cậu một cái, lên giường, nói: “Tay cầm gì vậy?”

Khổng Tây ngoan ngoãn giao bút ghi âm cho anh.

Đông Dã: “???”

Khổng Tây rụt rụt bả vai, thành thật khai báo: “Vừa rồi ông lão lần trước lại gọi tới, em... nhắc máy, cái này là bản ghi âm cuộc gọi.”

Đông Dã căng mặt cầm lấy bút ghi âm trong tay Khổng Tây, bật nghe.

Nghe xong vẫn căng mặt.

Khổng Tây chột dạ, sợ mình làm hỏng việc, cẩn thận chột chột anh.

Đông Dã xoa đầu cậu, ôm lên. Khổng Tây đầu đầy chấm hỏi, không biết hành động này mang ý nghĩa gì, khó hiểu ôm lại.

Đông Dã: “Cám ơn.”

Khổng Tây lại càng kỳ quái, ngây thơ đáp: “À ờ... không cần cảm ơn.”

Vốn tưởng Đông Dã còn sẽ nói gì, kết quả đợi nửa ngày không thấy động đậy, ngược lại trên cổ dính dính thứ trơn trượt gì đó, nếu đoán không sai, đó chắc chắn là...

!!! Đầu lưỡi của Đông Dã.

Khổng Tây lập tức luống cuống, không biết nên làm gì, cứng người tùy ý để đầu lưỡi kia vô lễ mấy lần trên cổ mình.

“Đông Đông Đông... Đông Dã!”

“Sao?” Người kia đáp vô cùng qua loa, đang bận làm chuyện xấu.

“À ờ...”

Trước khi Khổng Tây thao thao bất tuyệt đều sẽ mở đầu bằng “À ờ”, Đông Dã như biết trước chặn lại: “Câm miệng, làm tình.”

“...”

Làm tình thì làm tình, ai sợ ai, khốn nạn!

Lúc làm được một nửa, Khổng Tây thở phì phò, dứt quãng nói: “Lần... ưm... lần sau muốn đi, a —— nhẹ nhẹ chút...”

“Ừ.”

“Lần sau em... muốn... khốn, đã bảo nhẹ chút, a —— cho em... ư, nói hết đã.”

“Nói đi.”

“Lần sau... lần sau muốn đi chơi nữa.”

Đông Dã cười cười, vẻ mặt gợi cảm, nói: “Ừ.”

50. Chương 50: Đã Sắp 2012, Không Yêu Thì Làm Chi

Siêu thị không có khái niệm nghỉ lễ Quốc Khánh, hôm sau Đông Dã vẫn phải đi làm, để lại Khổng Tây làm ổ trong nhà chơi game.

Người trên game siêu cấp đông, rất nhiều học sinh nghỉ lễ tám chuyện rôm rả trên kênh thể giới, phần lớn là ID lạ.

Khổng Tây vừa online, chưa kịp nghiên cứu địa hình dưới chân, Trà Sữa đã pm qua ——

[Mật]Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây, chiều cao cân nặng ba vòng

[Mật] Tiểu Tây: !!! Trà Sữa cậu... đến tận giờ mới thổ lộ

[Mật]Trà Sữa Cacao: S?

[Mật] Tiểu Tây: Vậ quả nhiên có tình cảm khác thường với tớ *mắc cỡ e lệ*

[Mật]Trà Sữa Cacao: ...

[Mật] Tiểu Tây: Dức quyền rũ bả sinh nên đành chịu thôi, có đôi khi quá hoàn mỹ mà tự cảm thấy có lỗi

[Mật]Trà Sữa Cacao: Ffủ!! Chị đây hỏi cưng mấy thứ đó để may đồ! May đồ may đồ!! Liên quan con khi đến tình cảm khác thường, suy nghĩ nhiều quá rồi đó cưng!!

[Mật] Tiểu Tây: Thô tục quá... QAA

[Mật]Trà Sữa Cacao: Phấn ngay, thô tục con khi

[Mật] Tiểu Tây: Càng thô tục hơn TOT

[Mật]Trà Sữa Cacao: Cậu thử ví dụ cho tớ một câu mắng người mà không thô tục xem ==

[Mật]Tiểu Tây: Lăn cái đi bò cưng!

[Mật] Tiểu Tây: Thế nào, dùng để thay cho câu ‘phấn ngay’ của cậu đấy, tớ mới phát hiện ra hôm nay, đáng yêu lại bán manh, hợp một lại xinh tươi, phổ biến lại thân thiện, nhả nhận lại mạnh mẽ!

[Mật] Trà Sữa Cacao: ... chúng ta nên quay trở lại vấn đề chiều cao đi

[Mật] Tiểu Tây: Được thôi, nếu cậu đã nói thế...

[Mật] Trà Sữa Cacao: Cao nhiều?

[Mật] Tiểu Tây: Mết tám thiếu

[Mật] Trà Sữa Cacao: Cụ thể chút

[Mật] Tiểu Tây: Không biết, tớ chỉ biết Lantis 1m82, tớ thấp hơn

[Mật] Trà Sữa Cacao: Ngay cả chiều cao của mình cũng không biết...

[Mật] Tiểu Tây: Tớ không có người giúp vạch lên khung cửa đánh dấu biểu đồ phát triển mỗi lần cao lên!

[Mật] Trà Sữa Cacao: Tớ chỉ thuận miệng thôi mà, cậu đừng có mượn cơ hội oán hận. Mấy thứ như biểu đồ phát triển bảo Lantis làm cho cậu không được sao

[Mật] Tiểu Tây: Rõ cũng đã hết cao rồi, đánh dấu làm gì nữa *thở dài*

[Mật] Trà Sữa Cacao: Vậy làm ‘biểu đồ phát triển hoa cúc’ đi

[Mật] Tiểu Tây: ...

[Mật] Trà Sữa Cacao: Quên đi, bỏ qua chiều cao, nặng nhiều?

[Mật] Tiểu Tây: Không rõ lắm, đại khái là trọng lượng mà một cục xà phòng có thể chống đỡ

[Mật] Trà Sữa Cacao: Phấn... lặn cái đi bò cưng!! Tớ làm sao biết một cục xà phòng có thể chống đỡ bao nhiêu!!

[Mật] Tiểu Tây: Rất đơn giản mà, trọng lực nè diện tích chịu lực nè góc độ nè tính phát ra thôi

[Mật] Trà Sữa Cacao: ... cậu thắng, tớ và bò cưng của cậu đi lặn đây, đừng tới tìm tớ

[Mật] Tiểu Tây: Phải mặt mỉm cười tâm cảm ơn mà lặn với nó nha~~ không nên dùng mặt đau khổ nha

Trà Sữa hướng về phía sau, thuận lợi lặn thẳng lên giường, vừa lặn vừa rít gào: “Cậu quan tâm tôi dùng vẻ mặt nào để lặn lộn làm gì! Chị đây thích dùng mặt đau khổ thì làm sao! Tiểu Tây khốn nạn! A ——!!!”

Lặn xong trở về lại trước máy tính, bất ngờ nhìn thấy pm Tiểu Tây phát qua: Tớ biết cậu chắc chắn không làm theo lời tớ bảo, thiệt là, nữ sinh cứ thích làm nũng, ép cậu chẳng được *nhún vai*

Trà Sữa: ...

Lantis mau online, tiểu thụ nhà anh lại đi tổn thương người!!

Thuật triệu hồi của Trà Sữa quả linh nghiệm, Lantis login, vừa lúc bắt kịp Khổng Tây và Vô Danh bàn bạc xong chuyện đi Rừng Xanh, không thể từ chối bị kéo tới hỗ trợ.

Vành Mất Đen cùng Khủng Long không online, Vô Danh rủ Trà Sữa và Ete.

Rừng Xanh hiện giờ đầy quái chạy khắp núi, đều là quái trước kia bị Khổng Tây và Lantis chém chết trong bụng núi sau khi sống lại ra trả thù đời.

Cả ngọn núi được chia làm 4 phần, quái rớt Tinh Thể Trắng tập trung ở khu đông, đẳng cấp thấp nhất, tất cả đều 95. Ba khu khác thì tập trung quái 110-120, ngoại trừ mới đầu có ít đại bang hội đi khai hoang đánh qua, về sau không ai tới đây.

Nhóm người tập hợp ở thành Eli xong, để Vô Danh dẫn đội, khí thế hùng hục tiến tới khu đông Rừng Xanh.

[Đội] Trà Sữa Cacao: Lantis, anh biết Tiểu Tây cao bao nhiêu không?

bản là gia cầm sao, thực tế cậu đã bị tên gốc hệ thống lừa gạt sao!? Giờ mặt à [Cận]Trà Sữa Cacao: A—— dễ thương quá > < [cận]=” vô=” danh:=” thật=” sự=” rất=” đáng=” yêu=” [cận]giết=” chóc:=” đáng=” yêu=” như=” tiểu=” tây=” vậy=” quả=” nhiên,=” cảm=” thấy=” bị=” giờ=” mặt=” chỉ=” có=” mình=” cậu...=” khổng=” tây=” khóc,=” chọn=” cách=” lơ=” câu=” giết=” chóc=” so=” sánh=” cậu=” với=” cầm=” thú.=” tỉ=” lệ=” rót=” tinh=” thể=” trắng=” vẫn=” rất=” thấp,=” bọn=” lantis=” đánh=” đã=” nửa=” ngày=” cũng=” chưa=” rót=” ra=” viên=” nào,=” đành=” phải=” để=” khổng=” tây=” sờ=” một=” cái=” trước=” khi=” quái=” chết.=” sờ=” một=” cái=” rót=” một=” viên,=” trăm=” lần=” trăm=” trúng.=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” số=” quái=” gì=” vậy=” gato=” chết=” tó=” [cận]=” tiểu=” tây:=” muốn=” vận=” khí=” tốt,=” yili=” mỗi=” ngày~=” sau=” đó=” cần=” đánh=” cái=” gì=” cứ=” mặc=” niệm=” ‘lăn=” cái=” đi=” bò=” cứng’,=” muốn=” gì=” rót=” đó=” [cận]=” vô=” danh:=” lăn=” cái=” đi=” bò=” cứng=” là=” gì?=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” lời=” máng=” chửi=” người=” mà=” không=” thô=” tục=” [cận]=” vô=” danh:=” ồ,=” lăn=” cái=” đi=” bò=” cứng!=” rót=” tinh=” thể=” trắng=” cho=” tôi!=” vô=” danh=” gào=” hét=” xông=” lên,=” một=” gậy,=” quái=” ngã=” xuống,=” không=” có=” tinh=” thể=” trắng.=” [cận]=” vô=” danh:=” tiểu=” tây,=” không=” được=” [cận]=” tiểu=” tây:=” không=” thấy=” đã=” nói=” phải=” uống=” yili=” à!?=” [cận]=” vô=” danh:=” uống=” mengniu=” được=” không?=” [cận]=” tiểu=” tây:=” trách=” không=” được=” ngu=” như=” vậy,=” không=” biết=” mengniu=” càng=” uống=” càng=” ngu=” sao!?=” [cận]=” vô=” danh:=” nhưng=” mà=” nó=” là=” sữa=” chuyên=” dụng=” của=” hàng=” ngàn=” người=” dân=” mà=” [cận]=” tiểu=” tây:=” ...=” tôi=” không=” còn=” gì=” để=” nói=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” vô=” danh=” cứng,=” cứng=” uống=” sanlu=” mà=” lớn=” phải=” không?=” [cận]=” vô=” danh:=” (o)=” sao=” cậu=” biết?=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” ...=” tó=” cũng=” không=” còn=” gì=” để=” nói=” [cận]=” tiểu=” tây:=” ba=” mẹ=” cậu=” thương=” cậu=” dữ=” nha...=” [cận]=” vô=” danh:=” tôi=” chỉ=” có=” một=” anh=” trai=” [cận]=” tiểu=” tây:=” ách...=” anh=” cậu=” thương=” cậu=” dữ=” nha~=” [cận]=” vô=” danh:=” không=” có=” đầu,=” anh=” tôi=” tốt=” với=” tôi=” lắm=” [cận]=” tiểu=” tây:=” nháy=” mắt=” nghĩ=” tới=” huynh=” đệ=” niên=” thượng...=” cá=” một=” trái=” dưa=” leo=” vô=” danh=” là=” bên=” bị=” đè~=” [cận]=” vô=” danh:=” sao=” cậu=” biết=” q_q=” [cận]=” tiểu=” tây:=” ...=” tôi thật=” sự=” không=” còn=” gì=” để=” nói=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” khi,=” cứ=” thể=” bị=” cậu=” đào=” ra=” đòi=” tư=” người=” ta=” [cận]=” tiểu=” tây:=” tó=” rõ=” ràng=” nhớ=” lần=” trước=” vô=” danh=” có=” nói=” muốn=” làm=” tổng=” công=” [cận]=” vô=” danh:=” không=” cảm=” thấy=” ghê=” tởm=” sao?=” rõ=” ràng=” là=” anh=” em,=” còn=” cái=” đó=” cái=” kia=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” cái=” đó=” cái=” kia?=” *cười=” xấu=” xa*=” [cận]=” tiểu=” tây:=” đã=” sắp=” 2012=” rồi,=” nếu=” không=” tranh=” thủ=” mà=” cái=” đó=” cái=” kia=” sau=” này=” sẽ=” không=” còn=” cơ=” hội,=” đúng=” không,=” lantis=” -=” san~=” [cận]=” lantis:=” ừ=” mengniu,=” yili,=” sanlu=” đều=” là=” 3=” loại=” sữa=” có=” nhiễm=” melanine[cận]trà=” sữa=” cacao:=” đến=” đến,=” vô=” danh=” cứng=” khai=” báo=” quá=” trình=” bị=” dụ=” dỗ=” đi=” mọi=” người=” tởn=” ra,=” làm=” bộ=” đáng=” “tôi=” đang=” bận,=” không=” thấy=” gì=” hết=” chăm=” chú=” đánh=” quái.=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” ...=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” các=” người=” đều=” lơ=” đẹp=” tôi=” là=” muốn=” gì=” đây!=” [cận]=” tiểu=” tây:=” con=” gái=” nhiều=” chuyện=” quá=” không=” tốt=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” cậu=” đứng=” trên=” lập=” trường=” gì=” mà=” dám=” nói=” tó=” thể!=” [cận]=” tiểu=” tây:=” làm=” một=” thiếu=” niên=” 23=” tuổi=” sức=” quén=” rũ=” vô=” hạn=” khiến=” đối=” tượng=” chết=” mê=” chết=” mệt,=” tó=” sợ=” cậu=” sau=” này=” không=” tìm=” được=” đối=” tượng=” đấy=” [cận]trà=” sữa=” cacao:=” cậu=” là=” một=” tên=” thiếu=” niên=” vừa=” nhiều=” chuyện=” vừa=” động=” kinh,=” đi=” tìm=” tiểu=” công=” nhà=” cậu=” đi=” [cận]=” tiểu=” tây:=” được=” thôi,=” nếu=” cậu=” đã=” nói=” thể...=” khổng=” tây=” vâng=” lời=” ngoan=” ngoan=” đạo=” bước=” đến=” sau=” lantis,=” cùng=” súp=” lơ=” chạy=”>

51. Chương 51: Bang Hội Chiến “thú Vị” – 1

100 Tinh Thể Trắng đánh rất lâu, lẫn qua lẫn lại thẳng đến 5 giờ chiều. Mọi người ngừng giữa chừng tản ra nghỉ ngơi một lúc, về lại tiếp tục.

Quái cấp 95 khó đánh hơn so với sên nhiều, còn phải trước khi chết để Khổng Tây sờ một cái, thủ tục hơi phức tạp. Mà tên Khổng Tây này lại không ngừng di chuyển, một hồi chạy đi hái thuốc, một hồi lại khuấy lò, một hồi Phượng Hoàng lao vào đám quái, một hồi tự mình lao vào đám quái.

Cũng may bọn Trà Sữa bám dính theo, xem như không quá nhàm chán.

Đánh xong ăn tối, vừa lúc đến kịp trước khi bang hội chiến bắt đầu.

Khổng Tây tranh thủ đến NPC chuyển cấp, thuận lợi lên 100, mang theo ống kính nghiệm trông trơn về tìm mọi người.

Lantis và Trà Sữa đang ngồi xỏm dưới sạp NPC hóng mát, Vô Danh vẫn chưa trở lại, Giết Chóc đang hô hào người trong kênh bang.

Khổng Tây chạy tới, ngồi xuống kế Lantis.

[Cận] Tiểu Tây: Quảng trường bên kia sao có nhiều NPC tướng mạo kỳ lạ vậy?

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tướng mạo kỳ lạ?

[Cận] Tiểu Tây: Thì mấy người đầu đội mũ rơm, ngực treo bảng ‘Tiên Vực – Công Nhân Bảo Vệ Môi Trường’, nhìn mặt đã biết năm tháng đời người rất phong phú

[Cận] Trà Sữa Cacao: *đổ mồ hôi* người chơi đó, lần trước sau khi cửa ải trong Động Văn Võ Song Toàn mở ra, rất nhiều người chơi đã xông vào, kết quả không ai thành công, vì vậy sinh ra một đồng công nhân bảo vệ môi trường

[Cận] Vô Danh: Năm tháng đời người như thế nào thì gọi là phong phú?

[Cận] Trà Sữa Cacao: Đại khái như chạy trốn đàn bà lại bị đàn ông đè thì gọi là phong phú

[Cận] Tiểu Tây: Nổ nồ nồ~ là một bạn nam tinh thần phơi phơi như ngựa động đực xuyên vào Tiểu Ngạo Giang Hồ thành Lâm Bình Chi, vừa lúc trúng khoảnh khắc một đao vung xuống nghẹn ngào lệ tuôn đầy mặt, đau nhức chết đi sống lại còn phải kế thừa việc bắt lực khiến người ta sụp đổ, nhất thời cảm thấy cuộc đời chẳng còn hy vọng liền cắn răng đâm đao tự tử. Chết rồi lại xuyên thành Nhạc Bất Quần, không may lại trúng cái giây phút ấy, lại thừa nhận đau đớn mất bi, vì hạnh phúc sau này đành tự sát tiếp để rồi xuyên thành Đông Phương Bất Bại... khúc này mọi người tự hiểu, thế là bạn vừa buồn vừa giận tiếp tục tự sát, xuyên thành Hoàng Thường...

[Cận] Trà Sữa Cacao: Mẹ, cậu quá độc ác, cả một bộ ‘Lịch Sử Xuyên Thành Thái Giám’, ăn ở sao toàn xuyên làm thái giám

[Cận] Vô Danh: Hoàng Thường là ai?

[Cận] Trà Sữa Cacao: Có lẽ cũng là thái giám

[Cận] Tiểu Tây: Chính là thái giám, bạn thái giám viết Quỳnh Hoa bảo điển đấy

[Cận] Trà Sữa Cacao: Nhắc mới nhớ tớ rất thích Đông Phương Bất Bại

[Cận] Tiểu Tây: Cậu thích thì được gì, người ta luyện công, cậu cũng không phải tiện phở

[Cận] Trà Sữa Cacao: ...

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cậu nhất định phải chà đạp tớ thế sao TOT

[Cận] Tiểu Tây: Tớ đây là đang khuyên nhủ cậu, người đàn ông kia không thể cho cậu hạnh phúc mà cậu mong muốn

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cậu biết hạnh phúc mà tớ mong muốn à? = =

[Cận] Tiểu Tây: Chẳng lẽ không phải là mỗi ngày được Đông Phương quân cắt trong ngực, chốc chốc lấy ra tình tể mà ngắm nhìn sao??

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tổ cũng không phải tiện phở...

[Cận] Tiểu Tây: Vậy nên

~[Cận] Trà Sữa Cacao: Cậu rốt cuộc muốn vậy nên gì!

[Cận] Vô Danh: Tôi biết!

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cậu lại giác ngộ cái gì?

[Cận] Vô Danh: Trà Sữa thật ra là muốn làm Dương Liên Đình!

[Cận] Tiểu Tây: Phụt, tên Dương Liên Đình này, chỉ cần nhìn râu mép đã biết năm tháng đời người rất phong phú

[Cận] Vô Danh: Đúng đúng, thấy như tiện nhân, hung dữ với Đông Phương Bất Bại, còn làm kẻ thứ ba chen chân vào giữa Đồng Bách Hùng và Đông Phương Bất Bại

[Cận] Tiểu Tây: (o), Vô Danh cậu biết rất nhiều nha

[Cận] Vô Danh: Hô hô, dạo này đang đọc đồng nhân Tiểu Ngạo Giang Hồ

[Cận] Trà Sữa Cacao: ... đột nhiên có cảm giác không tốt lắm

[Cận] Vô Danh: Tôi lại biết! Trà Sữa không muốn làm tiện phở mà muốn làm tiện nhân

[Cận] Tiểu Tây: Tổ không~ có~~ nói

gì

~ nha

~~[Cận] Trà Sữa Cacao: Chỉ bằng chuỗi cuộn sóng tiêu hồn của cậu đã biểu đạt rất nhiều rồi! Các cậu là hai đứa láo xược, một giả ngu một giả khờ, !

Tên giả ngu Khổng Tây không lên tiếng, đứa giả khờ Vô Danh cũng im lặng.

Hai người rất ăn ý quảng Trà Sữa qua một bên, tâm đầu ý hợp tụ một chỗ thâm tình nhìn nhau.

Cách bang chiến còn nửa tiếng, Khổng Tây chán muốn chết ngồi xỏm dưới sập NPC, giường mắt nhìn nơi xa xa đám người chơi đang làm vệ sinh nghiên cứu năm tháng đời người.

[Mật] Vô Danh: Tiểu Tây, tôi hỏi cậu cái này...

[Mật] Tiểu Tây: Hỏi đi

[Mật] Vô Danh: Cậu với Lantis trước khi làm cái kia có phải súc ruột không?

Súc súc súc, súc ruột!

Bất ngờ bị hỏi một vấn đề độc đáo thế này!

Khổng Tây vừa mừng vừa sợ lại nhộn nhạo, không hiểu tại sao sinh ra cảm giác trước giờ cậu luôn là một người thuần khiết.

Vừa định làm trẻ thuần khiết cộng rứt rề nhưng cả hai cái đều không làm được, đứa luôn thích nghĩ nhiều như Khổng Tây lần nữa nghĩ nhiều.

... Nếu trả lời không, tên gốc Vô Danh này chắc chắn sẽ nghĩ cậu không biết thưởng thức ăn ở mắt vệ sinh, bị người bình thường mình luôn đùa giỡn chán ghét hình như hơi bị khó chịu, không chỉ có khó chịu mà còn rất mất mặt (! Đây là trọng điểm).

... Nếu trả lời có, vậy nhờ cậu ta hỏi thao tác cụ thể phải làm thế nào, mặc dù trước kia lúc xem SM có nghiên cứu qua một chút, nhưng cậu chưa có kịp thực hành, nghĩ đến làm mấy thứ đó trên người mình thì

không xuống tay được, mà cậu lại đánh không lại Lantis. Lỡ nói bừa gạt Vô Danh, bị nứt hậu môn nứt ruột nứt bụng chẳng phải quá tội lỗi sao?

Thế là, Khổng Tây luôn cảm thấy mình là vạn năng cũng biết xoắn xuýt, rút về cái móng vuốt đang muốn nhấn enter, gãi ót không biết nên làm sao.

Cho nên nói...

... Không có kinh nghiệm sẽ hại chết người, người quá thuần khiết có đôi khi chẳng phải chuyện tốt!

Một phút xoắn xuýt này thiếu chút xoắn ra luôn nội thương 23 năm luôn quần lấy cậu, Khổng Tây nhìn trời, khó có được thận trọng suy nghĩ một hồi ——

[Mật] Tiểu Tây: Anh cậu lại bắt cậu làm cái này!

[Mật] Vô Danh: Trả lời thiệt chậm TOT còn tưởng cậu lơ tời

[Mật] Vô Danh: Không phải anh tôi bắt tôi làm, trên mạng nói chỗ phía dưới mỗi quý phải làm một lần, tránh lúc làm cái kia đâm ra cái thứ không nên đâm... >_< [mật]=" tiểu=" tây=" đâm=" ra=" cái=" thứ=" không=" nên=" đâm...=" không=" phải=" là=" cái=" thứ=" tôi=" đang=" nghĩ=" chữ=" [mật]=" vô=" danh=" chính=" là=" cái=" thứ=" cậu=" đang=" nghĩ!=" [mật]=" tiểu=" tây=" đây=" là=" vấn=" đề=" nghiêm=" túc!=" đâm=" ra=" cái=" đó=" thì=" rất=" mất=" hứng,=" phải=" sức=" [mật]=" vô=" danh=" đúng=" đúng=" [mật]=" tiểu=" tây=" nhưng=" mà=" sức=" nhiều=" quá=" cơ=" vòng=" sẽ=" bị=" giãn=" [mật]=" vô=" danh=" là=" sao?=" [mật]=" tiểu=" tây=" sẽ=" bị=" hóa=" lỏng=" ㄟ_ㄟ=" [mật]=" vô=" danh=" (*||=" vậy=" phải=" làm=" sao!=" vừa=" không=" thể=" để=" hóa=" lỏng=" lại=" không=" thể=" để=" đâm=" ra=" cái=" kia=" [mật]=" tiểu=" tây=" vận=" động=" nhiều?=" [mật]=" vô=" danh=" vận=" động?=" ngày=" thường=" tôi=" vẫn=" làm,=" chạy=" bộ=" này...=" [mật]=" tiểu=" tây=" thiếu=" suy=" nghĩ,=" bảo=" cậu=" vận=" động=" hoa=" cú=" [mật]=" vô=" danh=" cái=" đó=" phải=" vận=" động=" làm=" sao?=" #=" [mật]=" tiểu=" tây=" (#)=" khi,=" làm=" sao=" làm=" rằng=" cái=" gì?=" tự=" baidu=" đi=" khổng=" tây=" bủ=" môi,=" không=" đếm=" xỉa=" nữa.=" nhìn=" đồng=" hồ,=" do=" dự=" hồi,=" dùng=" vẽ=" mặt=" không=" tự=" nhiên=" đi=" chọt=" baidu.=" ...=" vận=" động=" hoa=" cú=" thể=" nào?=" khu,=" cậu=" tuyệt=" đối=" không=" thừa=" nhận=" cậu=" vì=" sợ=" phía=" sau=" nói=" lỏng=" bị=" đồng=" dã=" chán=" ghét,=" đây=" là=" đề=" phòng=" chuyện=" chưa=" xảy=" ra!=" không=" có=" kinh=" nghiệm=" sẽ=" hại=" chết=" người=" biết=" không!=" cậu=" chắc=" chắn=" nên=" đi=" học=" một=" chút!=" 15=" phút=" trước=" khi=" bang=" chiến=" bắt=" đầu,=" mọi=" người=" được=" ông=" lão=" npc=" bang=" hội=" dịch=" chuyển=" vào=" phòng=" chờ.=" phòng=" chờ=" khá=" nhỏ,=" bang=" chúng=" lại=" đông,=" chen=" chen=" chúc=" chúc=" một=" rừng=" đầu=" người=" giết=" chóc=" kêu=" gọi=" mọi=" người=" lên=" yy=" để=" tiện=" chỉ=" huy.=" tiểu=" tây=" cùng=" lantis=" ngại=" phiền,=" không=" lên,=" dù=" sao=" cũng=" không=" phải=" chủ=" lực,=" đến=" lúc=" đó=" phát=" lệnh=" là=" được.=" kết=" quả=" giết=" chóc=" không=" vui=" ——=" [bang]giết=" chóc=" lantis=" sao=" cậu=" không=" lên=" yy!?= [bang]= lantis=" ừ,=" không=" lên=" [bang]giết=" chóc=" tiểu=" tây=" không=" lên=" còn=" chấp=" nhận=" được,=" cậu=" làm=" chủ=" lực=" cũng=" không=" lên!=" [bang]= lantis=" tôi=" chỉ=" đi=" theo=" [bang]trà=" sữa=" cacao=" lantis,=" lời=" này=" thật=" sự=" không=" phù=" hợp=" hình=" tượng=" của=" anh=" [bang]= tiểu=" tây=" cặp=" chồng=" chồng=" đi=" chơi=" rông=" (ˇ)v=" [bang]= lantis=" ừ=" [bang]giết=" chóc=" tôi=" còn=" muốn=" xếp=" cậu=" vào=" đội=" ngũ=" tiên=" phong!=" giờ=" lấy=" ai=" điền=" vào!?[bang]= lantis=" tôi=" quen=" đi=" một=" mình,=" kiếm=" đại=" ai=" đó=" bỏ=" sung=" đi=" [bang]giết=" chóc=" tiểu=" tây=" [bang]= tiểu=" tây=" tiểu=" tây=" afk!=" tiểu=" tây=" đi=" theo=" lantis!=" tiểu=" tây=" tuyệt=" đối=" không=" đấu=" tranh=" anh=" dùng!=" tiểu=" tây=" muốn=" làm=" hậu=" cần!=" [bang]giết=" chóc=" ...=" tôi=" chỉ=" muốn=" nói,=" đến=" lúc=" đó=" trồn=" cho=" kỹ=" [bang]lá=" già=" bắc=" thảo=" bang=" chủ,=" cầu=" chơi=" rông,=" mẹ=" em=" gọi=" em=" đi="

trông=" "bắc=" "thảo=" "[bang]giết=" "chóc=" "mẹ!=" "trời=" "tối=" "thui=" "trông=" "bắc=" "thảo=" "khỉ=" "muốn=" "lừa=" "người=" "thì=" "nên=" "tìm=" "cái=" "có=" "lý=" "chút=" "ngoan=" "ngoãn=" "đội=" "trong=" "đội=" "cho=" "tôi!=" "bang=" "chiến=" "thật=" "ra=" "là=" "dịch=" "chuyển=" "hai=" "bang=" "hội=" "vào=" "một=" "bản=" "đồ=" "đặc=" "biệt=" "hai=" "đầu=" "bản=" "đồ=" "cắm=" "hai=" "lá=" "cờ=" "lấy=" "được=" "cờ=" "đổi=" "phương=" "đồng=" "thời=" "mang=" "về=" "cắm=" "ở=" "cần=" "cứ=" "của=" "mình=" "là=" "thắng=" "nói=" "thì=" "dễ=" "thực=" "tế=" "đánh=" "rồi=" "mới=" "biết=" "phiền=" "phải=" "cần=" "cứ=" "địa=" "hình=" "cùng=" "nhân=" "số=" "bang=" "đổi=" "phương=" "để=" "vạch=" "kế=" "hoạch=" "lấy=" "được=" "cờ=" "mà=" "không=" "bị=" "người=" "ta=" "cướp=" "lại=" "lantis=" "và=" "tiểu=" "tây=" "đều=" "quá=" "lười=" "không=" "thích=" "động=" "trực=" "tiếp=" "ngồi=" "xổm=" "dưới=" "cờ=" "chờ=" "người=" "đến=" "cùng=" "bọn=" "họ=" "thủ=" "cờ=" "còn=" "có=" "một=" "số=" "người=" "trong=" "bang=" "tụm=" "năm=" "tụm=" "ba=" "tản=" "đều=" "trừ=" "formandehit=" "ra=" "còn=" "lại=" "không=" "quen=" "biết=" "vậy=" "nên=" "không=" "tồn=" "tại=" "khái=" "niệm=" "nói=" "chuyện=" "phiếm=" "trong=" "đầu=" "khổng=" "tây=" "toàn=" "mấy=" "chuyện=" "hoa=" "cúc=" "hóa=" "lồng=" "vân=" "vân=" "cắm=" "giác=" "rất=" "có=" "nguy=" "cơ=" "cần=" "tiếp=" "tục=" "nghiên=" "cứ=" "làm=" "sao=" "buộc=" "chặt=" "hoa=" "cúc=" "qua=" "hồi=" "lâu=" "lantis=" "bên=" "cạnh=" "đột=" "ngột=" "đứng=" "lên=" "khổng=" "tây=" "kỳ=" "quái=" "nghiêng=" "nghiêng=" "đầu=" "điều=" "chỉnh=" "góc=" "độ=" "mờ=" "mờ=" "nhìn=" "thấy=" "xa=" "xa=" "một=" "nhóm=" "người=" "khí=" "thế=" "hùng=" "hùng=" "quét=" "đến=" "đội=" "ngũ=" "đổi=" "phương=" "trên=" "đầu=" "đều=" "đội=" "mặt=" "nạ=" "ngựa=" "nhìn=" "từ=" "xa=" "rất=" "giống=" "một=" "đám=" "hà=" "mã=" "xông=" "tối=" "cực=" "kỳ=" "buồn=" "cười=" "khổng=" "tây=" "từ=" "trong=" "túi=" "lấy=" "mặt=" "nạ=" "mèo=" "ra=" "đội=" "lên=" "đầu=" "lần=" "đầu=" "tiên=" "cắm=" "thấy=" "giết=" "chóc=" "vẫn=" "có=" "chút=" "thắm=" "mỹ=" "lantis=" "cũng=" "đội=" "mặt=" "nạ=" "mèo=" "lên=" "đứng=" "ở=" "phía=" "trước=" "rất=" "có=" "khí=" "thế=" "ta=" "đây=" "giữ=" "cửa=" "ai=" "dám=" "bước=" "qua=" "khổng=" "tây=" "lại=" "lên=" "cơ=" "si=" "nhìn=" "bóng=" "lưng=" "anh=" "chạy=" "nước=" "miếng=" "đội=" "ngũ=" "đổi=" "phương=" "từ=" "từ=" "áp=" "sát=" "[cận]=" "lantis=" "tìm=" "một=" "chỗ=" "trón=" "đi=" "[cận]=" "tiểu=" "tây=" "vâng=" "ạ=" "khổng=" "tây=" "tuân=" "lệnh=" "nhún=" "nhảy=" "chạy=" "đến=" "đứng=" "sau=" "cột=" "cờ=" "[cận]=" "lantis=" "...=" "[cận]=" "lantis=" "em=" "đứng=" "đó=" "là=" "muốn=" "bị=" "đánh=" "thành=" "cái=" "sàng?" "[cận]=" "tiểu=" "tây=" "nơi=" "này=" "không=" "có=" "hang=" "hốc=" "gì=" "bảo=" "em=" "trón=" "thế=" "nào=" "tot=" "[cận]=" "lantis=" "được=" "rồi=" "trón=" "sau=" "lưng=" "tôi=" "đi=" "[cận]=" "tiểu=" "tây=" "tối=" "đây~=" "thuận=" "tay=" "rút=" "cờ=" "khổng=" "tây=" "tung=" "tăng=" "chạy=" "qua=" "dán=" "sau=" "lưng=" "lantis=" "[cận]=" "lantis=" "em=" "nhỏ=" "cờ=" "làm=" "gì=" "[cận]=" "tiểu=" "tây=" "nâng=" "cao=" "khí=" "thế!=" "[cận]=" "lantis=" "...=" "tôi=" "thấy=" "em=" "thật=" "sự=" "muốn=" "bị=" "đánh=" "thành=" "cái=" "sàng=" "[cận]=" "tiểu=" "tây=" "anh=" "sẽ=" "bảo=" "vệ=" "em=" "chứ=" "*mắt=" "long=" "lạnh*=" "[cận]=" "lantis=" "...=" "chuyện=" "đương=" "nhiên=" "[cận]=" "lantis=" "lên=" "theo=" "sát=" "[cận]=" "tiểu=" "tây=" "vâng=" "ạ~=" "vì=" "vậy=" "lantis=" "bìu=" "rú=" "vợ=" "con=" "xông=" ">

52. Chương 52: Bang Hội Chiến “thú Vịt” – 2

Là một bang hội mới phát triển, Xen Sọt biết giành được chiến thắng trong bang hội chiến là một cơ hội tốt, chỉ cần thắng lập tức sẽ có người chơi ùn ùn kéo tới xin gia nhập không ngừng.

Lúc đầu khi biết đối thủ trận đầu là “Nhân Tài Mới Nổi”, hắn còn buồn bực một chập, gặm thét nửa ngày bảo xui rồi.

Vừa vào bản đồ, Xen Sọt lập tức kéo toàn bộ bang chúng hùng hổ xông tới.

Áp dụng chiến lược: Tốc chiến! Tốc thắng! GO!

Lý luận ủng hộ: Tấn công là cách phòng ngự tốt nhất!

Bổ sung thuyết minh: Toàn đội dồn qua, không tin có thể để họ lọt lưới, giết sạch sẽ! Sau đó cướp cờ! Há há.

Vì vậy Xen Sot cứ thể dẫn anh em theo con đường trong tưởng tượng là thẳng tắp, trên thực tế thì cong vút, oai phong lẫm liệt tấn công. Giết Chóc chó ngáp phải ruồi đúng lúc đi so le qua, an toàn vào căn cứ đối phương.

Vốn sự việc đều đang phát triển theo hướng dự tính của hắn, kết quả lá cờ của đối phương đột ngột lay động!

Được rồi, cờ lay động cũng không có gì, có thể do gió thổi hoặc lún đất gây ra.

Đằng này cờ vốn nên đứng im một chỗ hoặc giả lay động tại chỗ lấy tốc độ “ánh sáng” xông thẳng về phía bọn họ là cái quỷ gì đây!?

Xen Sot chưa bao giờ nghĩ đến tình huống này, chỉ ngây ngốc nhìn lá cờ dần tiến gần, tiến gần, tiến gần...

Sau đó biến thành một Kiếm Khách + một Dưc Sư + một nhóm thực vật xanh + một con gà con.

Xen Sot kinh hãi, lượng thông tin quá lớn!! Tại sao nháy mắt đã xuất hiện nhiều thứ như vậy!!

Lantis kéo Khổng Tây xông tới đám hà mã, giữa đường còn ngại tốc độ Khổng Tây quá chậm, dừng lại vác cậu lên vai, vác xong tiếp tục xông tới, nhảy vào nhóm người, tiến lên xoay một vòng tròn, giết sạch những ai nằm trong vòng kiếm.

Xen Sot lại kinh hãi, thụt lùi ra mấy mét, anh em của hắn cũng theo sau chạy ngược về, không bao lâu lần nữa kéo một khoảng cách với Lantis.

Lantis đành phải lần nữa rút kiếm xông lên.

[Cận] qscsz: Khỉ, anh hai, thằng này lợi hại quá, còn cướp được cả cờ nữa!

[Cận] wdvdrx: A a a! Anh hai nó tới!!

[Cận] Xen Sot: Mau mau mau tản ra

Đoàn người tản ra.

Lantis đuổi theo giết mấy tên, làm biếng chạy tới chạy lui một người, dứt khoát chống kiếm đứng tại chỗ không di chuyển. Đám người kia cũng không dám lên, hai bên cứ thế giằng co.

[Cận] Tiểu Tây: Các đồng chí! Mau xông lên! Chúng ta nhiều người! Mỗi đứa một tay là có thể dim chết nó! Sợ gì!! Xông lên!!!

[Cận] qscsz: Đúng đúng, anh hai chúng ta nhiều người, cứ bao vây mà đánh thôi

[Cận] Xen Sot: Đúng, mọi người cùng nhau vây lên, dim chết nó!

Đoàn người vốn phân tán tứ phía lại từ từ hợp lại.

Lantis vẫn không nhúc nhích như trước, chờ bọn họ đến gần chém một lượt.

Tiến gần... tiến gần... tiến gần...

Sau đó... lại chết một vòng.

[Cận] wdvdrx: Anh hai thằng vừa nói không phải bang chúng ta!! Là cái đứa được thằng kia khiêng trên vai kia!!

[Cận] Tiểu Tây: Sai~ tôi thuộc bang mấy người mà, nhìn xem! Tôi còn kéo cờ đến cho mấy người này, nhưng mà bị bắt rồi

[Cận] wdvdrx: Khỉ! Nghĩ ông mày dễ lừa à, trên đầu mày rõ ràng đội mặt nạ mèo!

[Cận] Tiểu Tây: Là ngựa nha, bạn nhìn lầm rồi

~[Cận] qscsz: Tao cũng thấy giống ngựa...

[Cận] wdvdrx: ... anh hai, không phải anh cũng thấy giống ngựa chứ

[Cận] Xen Sot: Vớ vẩn, họ anh hai mày là Mã, nhìn còn không biết sao!? Cái đó rõ ràng là mèo

[Cận] wdvrdx: Anh hai... QAA

Bên kia trò chuyện đến vui vẻ, Xen Sot còn bày ra tư thế thuần khiết thánh thiện như Đức Mẹ Maria “Mau đến sùng bái ta nào ngại gì ngại gì”.

Lantis hắc tuyến, đối với mấy tên đầu óc đã thoát khỏi mặt đất này không còn gì để nói, thừa dịp bọn họ không phòng bị, chạy thẳng lên, vẽ một đường kỹ năng tới Xen Sot đang pose đẳng kia.

Xen Sot bị chém lui về mấy bước, thanh máu ào ào rụng hơn phân nửa, đang định nhắc kiếm phản đòn, lại bị một thập tự quang bắn ngay mặt, chết.

[Cận] Tiểu Tây: (*)yeah

[Cận] Lantis: Không tồi

[Cận] qscsz: Mày mày mày, mày nằm trên vai người ta còn không thành thật!

[Cận] Tiểu Tây: Bị bạn nhìn thấu rồi, người ta vốn không thành thật mà *uốn éo*

[Cận] qscsz: ... đồ con gái hư hỏng, oa oa oa oa oa, mẹ ơi!!

[Cận] Tiểu Tây: = =

Khổng Tây phiên muộn nhìn ghi chép trò chuyện trên màn hình, tạo ác rồi.

Loại bé trai bé gái với năng lực thừa nhận kém năng lực kháng đả kích như bã đậu này, thật sự không nên động vào. Về sau ghẹo người cần phải chú ý hơn, nếu không không cẩn thận giết hại nụ hoa nhành non gì thì phiền.

Bang chúng Mới Nổi luôn đứng cách đó không xa tụ tập xem náo nhiệt nhìn thấy bang đối phương bị đánh đến thê thảm, không phúc hậu chạy lên ăn hôi.

Xét thấy lúc mới đầu Khổng Tây nhỏ cờ bang, đám người kia ở trong bang oán giận cậu tự tiện vãn vãn, người luôn bao che như Lantis sớm đã ngứa mắt họ, giờ lại muốn lên ồn ào, ngứa mắt trực tiếp thẳng cấp thành muốn giết người. Anh điều khiển nhân vật xoay người, mặt hướng những người đó vùng kỹ năng, Thanh Phong Kiếm kéo theo bạch quang huy động vài vòng, để lại dưới đất đầy dấu cắt của kiếm ảnh.

[Cận] Lantis: Ai dám bước lên, đừng trách tôi không khách khí!

Lantis hiện tại rất giống Kiếm Khách anh tuần tiêu sái thời xưa, nếu bỏ qua sinh vật không xác định vác trên vai anh cùng hai thứ động thực vật chạy tung tăng bên cạnh, bức tranh sẽ càng thêm hài hòa đẹp đẽ.

Khổng Tây lần nữa chảy nước miếng, mắt sáng lấp lánh nhìn máy tính.

[Bang] Lưỡi Dao Sắc Bén: Mẹ, bang chủ thêm loại người gì vào bang vậy, quá kiêu ngạo!

[Bang] Mèo Con: Đúng, dựa vào cái gì bọn tôi không thể lên chém người!?

[Bang]Giết Chóc: Ôn ào con khỉ, trên YY ồn ào chưa đủ lại lên bang ồn ào, có im ngay không!?

[Bang] 12 Con Giáp: Không phải, do nó quá kiêu ngạo, ‘Lantis: Ai dám bước lên, đừng trách tôi không khách khí!’ đây này

[Bang] Lantis: Khó nhìn có thể trực tiếp lên đánh tôi

[Bang] Lantis: Còn nữa, Tiểu Tây là người của tôi, chưa tới phiên các người nhiều lời

[Bang]Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây, cậu là kẻ gây tai họa = =

[Bang]Khói Hồng: (o),Tiểu Tây làm gì à?

[Bang] Vô Danh: Tiểu Tây rút cờ bang hội, bọn họ nói Tiểu Tây tự tiện! Kỳ cục! Thần kinh có vấn đề!

[Bang]Minoo: Khỉ, đứa nào nói! Thiêu chết nó!

[Bang] Cối Lừa Xem Hát: Vợ ơi bình tĩnh!

[Bang] Tiểu Tây: Sau này tôi sẽ không nhỏ cờ nữa = =

[Bang]Giết Chóc: Nhỏ đi, mắc gì không nhỏ, dùng sức mà nhỏ không sao cả!

[Bang] Lọ Nước Tương: Này, em xin phép chen ngang, bang chủ, Lantis hầu như đã chém sạch người rồi, anh còn chưa lấy được cờ đối phương sao?

[Bang]Giết Chóc: Sớm đã lấy được, một đường không đụng ai, đang về

[Bang]Khói Hồng: Tớ vốn còn muốn giết thêm mấy đứa kiếm ít kinh nghiệm, kết quả chả thấy ai
>_< [bang]=" formandehit=" chắc=" là=" chạy=" hết=" qua=" đây=" cướp=" cờ=" rồi=" [bang]=" ete=" ê=" ngu,=" còn=" sống?=" [bang]=" formandehit=" đương=" nhiên=" "><(^)>

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Sớm biết thế nhẩn đi theo ra trồng bắc thảo rồi

[Bang]Giết Chóc: Cút, tối thui trồng bắc thảo con khỉ

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Bang chủ, anh không biết bắc thảo sinh trưởng dưới ánh trăng mới là tốt nhất à, giàu dinh dưỡng, không chất độc, không ô nhiễm lại không bức xạ!?

[Bang]Trà Sữa Cacao: Trong nháy mắt tớ cảm thấy bạn Bắc Thảo là loại bắc thảo ‘ba không’, ai tới nói cho tớ biết đi, không phải chỉ có mình tớ nghĩ thế...

[Bang]Khói Hồng: Trà Sữa, không chỉ mình cậu nghĩ thế!!

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Các cậu đã xuyên qua hiện tượng bên ngoài nhìn thấu được bản chất bên trong

[Bang] Tiểu Tây: Còn xuyên thấu qua quần áo thấy được số đo ba vòng của Bắc Thảo

[Bang]Trà Sữa Cacao: Bắc thảo làm quái gì có ba vòng!

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Đương nhiên có!

[Bang] Tiểu Tây: Hình trụ cũng có số đo! 180 180 180! 360 độ không góc chết tròn xoe!

[Bang]Lá Già Bắc Thảo: Tiểu Tây – kun

~~ *nhìn chăm chú*

[Bang] Tiểu Tây: Bắc Thảo – kun

~~ *nhìn chăm chú lại*

[Bang]Trà Sữa Cacao: Hai người các cậu có thể dừng chế nhạo người khác được không ==

[Bang] Lưỡi Dao Sắc Bén: Một đám điên, vợ, rồi bang đi

[Bang]Giết Chóc: Muốn cút cứ cút! Ông đây không nhiều lời với bọn mày, suốt ngày chỉ biết oán giận người khác

[Bang] Formandehit: Bang chủ, quá ngẫu *mắt lấp lánh*

[Bang] Ete: Ngu xuẩn

[Bang]Khói Hồng: Formandehit, cậu như vậy là không được nha, cậu chỉ có thể cảm thấy Ete ngẫu thôi

~[Bang] Tiểu Tây: A a a, Lantis chưa lại ít cho em, đừng giết hết!

[Bang]Giết Chóc: Khỉ, chưa tới nữa

... Bên trên đã kết thúc phần phát sóng trực tiếp bang chiến lần đầu tiên của Nhân Tài Mới Nổi.

Là một trong những người có mặt trực tiếp tại hiện trường, bản thân cho rằng, với một bang hội không kỷ luật không tổ chức không nguyên tắc, thuần khiết “ba không”, không chỉ có bỉ ổi, còn có gay + động vật và thực vật, khẩu vị khá nặng nầy, nếu là những bạn có năng lực thừa nhận kém, nhất định phải cẩn thận lựa chọn, nếu không hậu quả khó lường.

Nhưng nếu bạn cảm thấy mình là một người chơi rớt nguyên tắc xuống đất muốn cúi xuống lượm cũng không lên, vậy thì xin đừng bỏ qua hãy tới với bang hội của chúng tôi, khi gia nhập nhớ viết mật mã xác nhận: bắc thảo là món ăn đáng yêu nhất trên đời, lá già là phần nhánh đẹp nhất trên đời!

53. Chương 53: Sinh Nhật Của Tên Ngốc – 1

Khi Đông Dã mở cửa phòng, Khổng Tây đang nằm trên giường.

Kiểu nằm này đương nhiên không phải nằm bình thường, tuy vẫn giống tư thế chuẩn bị hằng ngày, tay chân mở rộng, mắt lấp lánh nhìn chăm chăm trần nhà.

Thế nhưng!

Hôm nay sau khi bày xong tư thế chuẩn bị, Khổng Tây còn làm thêm động tác mới.

Chính động tác mới này khiến Đông Dã cứng đờ ở cửa, hắc tuyến theo dõi toàn bộ quá trình cậu nhúc nhích trên giường, đồng thời trợn mắt nhìn cậu không ngừng nâng mông, dừng, hạ thất lưng, dừng, tiếp tục nâng mông, tiếp tục hạ thất lưng. Nhìn hồi lâu, suy nghĩ gì cũng vắng mất, chỉ muốn để thứ dựng thẳng nào đó dưới mông cậu ta.

“Đang làm gì vậy?” Đông Dã đứng ở cửa đột nhiên lên tiếng, đóng cửa, khóa cạch.

Khổng Tây vốn đang nâng hạ liên tục bịch rớt xuống nệm, nhanh nhạy nghiêng người nhấc chân bắc chéo làm dáng mỹ nam trên giường, “Anh về rồi.”

“Ừ.” Đông Dã tỉnh bơ bò lên giường, chống người trên mỹ nam nhìn xuống, lại hỏi lần nữa: “Đang làm gì vậy?”

“Vận... vận động.”

Khổng Tây chột dạ mắt xoay tứ phía, hoàn toàn không dám nhìn thẳng.

Đông Dã vừa nhìn đã biết tên này lại đang nói dối anh, tay không thành thật sờ lên cái mông mà cậu vừa vận động, nhéo nhéo, nhướn mày nói: “Phải không, vận động chỗ nào?”

“Anh anh anh, anh sờ ở đâu vậy!?” Khổng Tây mặt đỏ bừng, suy tính dùng chiêu to mồm nhằm che dấu sự chột dạ cùng xấu hổ.

“Kiểm tra xem có vận động nghiêm túc không.”

“...”

Tay Đông Dã càng sờ càng vào sâu.

Khổng Tây cả người lảng lảng, bắt đầu rơi vào tình trạng mơ màng, thiếu chút nữa thả mình theo động tác của Đông Dã.

Ừ, thiếu chút nữa...

Cậu cuối cùng tìm lại được lý trí trước khi hoàn toàn không thể suy nghĩ, nhớ đến một chuyện rất quan trọng ——

“Trước khi làm phải súc ruột!”

“Hà?”

Đông Dã vốn đang chôn đầu cày bừa trên người Khổng Tây kinh ngạc ngẩng đầu.

Khổng Tây nâng khuôn mặt tuần tú trước mắt, nghiêm túc lặp lại lần nữa: “Phải súc ruột! Nếu không sẽ đâm ra thứ không nên ra!”

“...”

Đông Dã giương mắt nhìn chòng chọc Khổng Tây, bất lực.

Khổng Tây nhìn ngược trở lại, vẫn nghiêm túc như cũ, biểu tình anh không cho em súc em không cho anh làm.

Hai người trừng nhau nửa ngày vẫn không trừng ra được kết quả.

Đông Dã đứng dậy, kéo mở cà-vạt đã nói lỏng trên cổ, tiện tay quăng, xuống giường đi về nhà tắm, lạnh nhạt nói: “Vây không làm.”

“A...!?” Khổng Tây kinh ngạc bật người ngồi dậy, trơ mắt nhìn Đông Dã sắp vào nhà tắm, thế thôi sao?

Đông Dã không thèm nhìn cậu, đi thẳng vào, đóng cửa.

Ách... Mắt nhìn cửa nhà tắm đã đóng chặt, Khổng Tây lại chột dạ, lo sợ rụt cổ, cảm giác hình như đã làm sai chuyện gì.

Sau đó, Đông Dã quả nhiên không làm tình với cậu, khó có được một đêm ôm cậu an ổn ngủ.

Hôm sau còn ra lệnh cấm Khổng Tây làm mấy chuyện vớ vẩn như súc ruột.

Khổng Tây lè lưỡi, ngoan ngoãn gật đầu.

Cùng Đông Dã ăn sáng, sau đó đưa mắt nhìn anh ra cửa, Khổng Tây quan sát ánh mặt trời rực rỡ bên ngoài, do dự một chút, quyết định nên ra ngoài hấp thụ miếng nắng thực hiện chu trình quang hợp.

Trên đường dạo ngang qua siêu thị, Khổng Tây vô thức dừng bước, trông sang.

Cậu liếc mắt liền thấy Đông Dã đang ngậm điều thuốc đứng trước xe tải chỉ huy dỡ hàng.

Người kia đã cởi áo khoác âu phục ném qua một bên, tay áo sơmi xắn cao, nút áo cũng để mở hơn nữa.

Quá quá quá quá đẹp trai!

Khổng Tây chịu không nổi vịn cột đèn ven đường, nhanh như bay để sẵn hai ngón tay trên hai cánh mũi, lo sợ máu sẽ phun ra, lén lén lút lút tiếp tục trốn sau đèn đường nhìn trộm.

Bộ dáng hút thuốc, tư thế nhả khói, thậm chí cả động tác vung áo khoác lên vai của Đông Dã cũng khiến Khổng Tây thấy vô cùng đẹp mắt, càng xem mặt càng đỏ, cuối cùng cả đầu tai cũng len lén đỏ rần.

Chỉ cảm thấy nhất định kiếp trước cậu tích rất nhiều rất nhiều phúc đức nên kiếp này mới gặp được người đàn ông này.

Cậu ở bên này đang lảng lảng hồn bay mất cả phương hướng thì bên Đông Dã đã mọc ra thêm một cô gái.

Khổng Tây lập tức trừng lớn mắt nhìn chằm chằm bọn họ, hận không thể đâm mấy lỗ lên người cô gái kia.

Khỉ khỉ khỉ con khỉ, dựa gần vậy làm gì!

Khỉ, dụi khỉ, đừng tưởng ngực to thì hay, to cũng không nên mang đi dụi tùm lum lên đối tượng của người khác, có gan so ngực này!

Khổng Tây phòng má lại trừng về phía kia, tức giận xoay người bỏ đi.

Cảm giác hạnh phúc tích tắc bay sạch, thay vào đó là các kiểu chia rẽ tình nhân như bồ nhí, tai nạn xe cộ, bệnh nan y, đui đớt giết vãn vãn vãn. Khổng Tây cảm giác được nguy cơ đang tới gần, buồn bực mây đen giăng kín đầu.

Con đường phía trước thật mờ mịt, làm một thanh niên đã 23 sắp 24, lại đi tiếp cận một người đàn ông 30 31. Nội thương gần đây tốt hơn một chút giờ lại bắt đầu xông ra, thật vất vả tìm được một người mà mình muốn sống chung tới già, đột nhiên phát hiện người này rất có số đào hoa. Tuy miệng có rộng chút hành vi có phóng khoáng chút nói chuyện có tục tiêu chút nhưng cũng chỉ giới hạn trên mạng, ở đời thực vẫn là một thiếu niên tốt thông minh lanh lợi vâng lời yên tĩnh đeo gương mặt bé ngoan mặc người chà đạp, Khổng Tây bày tỏ, nhân sinh thiệt sự không mấy hứa hẹn.

Cho nên nói, ưa suy nghĩ lung tung không chỉ có con gái, con trai cũng sẽ thế, hơn nữa nghĩ còn nhiều hơn.

Tên Khổng Tây này, một khi buồn bực sẽ muốn làm chuyện gì đó để dời lực chú ý.

Vừa lúc bên cạnh là tiệm cắt tóc, cậu không chút do dự đập cửa bước vào.

Đợi lúc Khổng Tây ra khỏi tiệm, đồng lông vốn rối bù của cậu đã được cắt tỉa gọn gàng, rất ngoan ngoãn dán bên má, đem khuôn mặt vốn không lớn của cậu che đi càng nhỏ.

Tóc Khổng Tây vừa mềm vừa mỏng lại vừa nhiều, trước kia cứ ở nhà, nửa năm không ra ngoài cắt tóc đã khiến trên đầu nhiều đến mức như cỏ dại, bây giờ được thợ hót tóc cắt bớt đi, mái tóc rối bù đã được chia ra nhiều lớp, lớp này phủ lên lớp khác, cả người lập tức nhìn rất có tinh thần, cũng đáng yêu hơn.

Đúng, đáng yêu, đây là cảm tưởng đầu tiên sau khi Khổng Tây đeo kính vào.

Trong đầu lập tức bay ra một câu: Khi, nhà ai thả bé thụ ra vậy, đáng yêu thế này, mau dắt về, để người ta sàm sờ mất thì sao!?

Chờ đến khi cậu nhìn rõ bé thụ đáng yêu được thả ra này là ai, Khổng Tây lại nội thương ——

Chẳng lẽ đời này cậu chỉ có thể dán lên cái nhãn “đáng yêu” thôi sao? Chẳng lẽ đời này cậu không có duyên với chữ “anh tuấn” sao!?

Kiểu mặt này, chỉ có thể gọi lên tình yêu thương vô bờ bến từ người mẹ của đám con gái, quả nhiên đời này cậu đã định trước phải thích đàn ông sao!?

Khổng Tây khóc, buồn bực trả tiền, dưới ánh nhìn của chủ tiệm đang cười tủm tỉm đưa tiền ra ngoài.

Ánh dương chói chang, Khổng Tây không muốn về nhà, bèn quẹo vào công viên gần khu phố.

Tháng mười, nhiệt độ khi cao khi thấp, bị mặt trời chiếu lâu sẽ thấy nóng, mặt trời khuất bóng lại thấy lạnh.

Khổng Tây ở trong công viên tìm một gốc cây nằm xuống, giương mắt ngẩn ngơ nhìn đồng lá một hồi, vừa mặt niệm “Một ngày đặc biệt, tùy hứng chút cũng không sao, mình cứ phơi nắng một lúc, mặt trời lặn rồi về” vừa nhắm mắt lại.

Nhắm xong ngủ thẳng.

Đồng Dã cố ý tan ca sớm, lượn tới tiệm bánh mua một cái bánh kem đã nhĩa trước, lúc về đã hơi tối.

Anh sợ Khổng Tây ở nhà một mình chờ sốt ruột, vội vã đi tắt qua công viên về.

Lúc ngang qua bãi cỏ trong công viên, Đồng Dã tình mắt lướt tới một người đang nằm dưới tàng cây, nhìn có chút quen mắt, lại cảm thấy không giống lắm, bèn nửa tin nửa ngờ đi tới, muốn xác nhận xem đó có phải Khổng Tây không.

Kết quả không may chính là tên gốc Khổng Tây chỉ cần nhắm mắt là nhắm luôn nửa ngày.

Đồng Dã cảm lạnh, cẩn thận để bánh ra phía sau, rồi xoay người nhìn cậu, đưa tay sờ lên mặt cậu, da thịt lập tức truyền đến xúc cảm lạnh lẽo, Đồng Dã nháy mắt nổi giận, bộp bộp hai cái lên mặt tên gốc kia.

Hai má đỏ một mảng, Đồng Dã lại có chút đau lòng, buồn bực giúp cậu xoa, xoa xoa xoa tới trên đầu tên gốc.

Cậu ta cắt tóc rồi, nhìn rất được...

“Ừm...” Hệ thần kinh phản ứng chậm, bị vỗ bị xoa một hồi mới tỉnh, tên gốc dụi mắt ngồi dậy, lơ mơ gọi: “Đồng Dã.” Kêu xong còn nhiệt tình nhào tới, bám cổ người kia không buông.

“...” Đồng Dã vốn đang muốn dạy dỗ cậu một trận, nhưng nghĩ lại rồi thôi, khoan dung độ lượng ôm lấy.

“Sao anh ở đây?” Tiếp theo là âm thanh mơ màng của tên gốc.

Đồng Dã buông người trong ngực, xoay người ngồi xuống đưa lưng về phía cậu, đợi tên gốc tự giác úp lên, để người nằm vững mới cầm theo bánh đứng dậy, nói: “Đến tìm một đứa đàn.”

“A?” Tên gốc nào đó còn đang mơ hồ ngẩn người hỏi lại.

Đồng Dã cười cười, không nói.

Ánh đèn đường kéolê cái bóng chồng chéo lên nhau của hai người.

“Đứa đàn ở đâu?”

“Trên lưng tôi.”

“Trên lưng anh... chỉ có em.”

“Vừa ngốc vừa đàn, hết thuốc chữa.”

“Gì ——” Khổng Tây lần nữa phồng mang trợn má.

54. Chương 54: Sinh Nhật Của Tên Ngốc

Nằm ở công viên hơn nửa ngày, trên người Khổng Tây bám đầy mùi bụi đất, vừa về tới nhà đã bị Đông Dã lột sạch ném vào bồn tắm.

Đông Dã ngại xả nước hai lần quá phiền phức, dứt khoát bước luôn vào bồn tắm chung.

May mà bồn tắm khá lớn, hai người trưởng thành ngồi cũng không chật chội.

Sống lưng Khổng Tây cứng ngắc, hoàn toàn không biết nên làm gì.

Đông Dã dường như đang xoa sữa tắm, hơi động một chút là có thể đụng đến anh, khiến nước vốn ấm vừa phải cũng tăng nhiệt theo, cho dù đưa lưng về phía anh, Khổng Tây vẫn cảm thấy rất xấu hổ, dù sao tính táo lỏa thể hoàn toàn khác với khi mơ màng hoảng hốt. Cả người cậu như đang ngâm trong nồi nước sôi, càng ngày càng nóng, mặt cũng dần dần đỏ lên.

Lại nói, hai người này tuy số lần làm chuyện thân mật rất nhiều nhưng loại chuyện cùng nhau tắm như vậy vẫn là lần đầu tiên.

Người phía sau đột nhiên đưa tay chạy lên lưng Khổng Tây, dọc theo xương sống vuốt ve đi xuống.

Khổng Tây càng thêm cứng ngắc, đầu càng cúi thấp.

Bàn tay đã chạm tới phần eo dưới nước thoáng dùng sức miết, toàn thân người kia phủ lên, dán sát vào lưng cậu, lại cúi đầu thổi hơi vào lỗ tai đã đỏ thắm của cậu, mập mờ nói: “Đừng để đầu xuống nước.”

Thế này không chỉ đỏ mặt, ngay cả thân cũng ửng hồng, Khổng Tây thậm chí cảm thấy đầu mình đang bốc hơi.

Dựa theo chiều hướng này, bước tiếp theo chắc chắn là lăn giường.

Lăn giường lăn giường lăn giường lăn giường lăn giường...

Khổng Tây nhộn nhạo, mặc dù cơ thể vẫn cứng ngắc như cũ, nhưng trong lòng thì các bé Chim Lợn đã bắt đầu ló đầu, không ngừng giãy dụa kéo băng rôn “Lăn nào lăn nào lăn lăn nào”

Song, Đông Dã lại hoàn toàn không có động tác gì hơn, trêu chọc xong lại thẳng người chà lưng cho Khổng Tây.

Khổng Tây nội thương, rõ ràng đã đụng đến tận xương cụt, xuống chút nữa có thể đụng đến miệng dưới; rõ ràng đã liếm đến lỗ tai, liếm tới chút nữa có thể chạm đến miệng trên; rõ ràng đã dựa gần như vậy, dựa thêm chút nữa có thể trực tiếp đè ngã!!

Rốt cuộc là tại làm sao phải tránh ra!! Mau mau nhào tới cho tôi!! Hất bàn! ()

Kêu gào thì kêu gào, mắng chửi thì mắng chửi, tục tĩu đến cùng cũng chỉ là nói nói mà thôi, tất cả đều là mây bay, trọng điểm là —— anh nhà cậu chà lưng rất thoải mái...

“Ừm...” Khổng Tây nhất thời không nhìn được, khẽ ngâm một tiếng, thoải mái cong người.

Sờ sờ sờ, sờ tới bụng.

Người kia bầu nhẹ lên cái bụng mềm mại, hiển nhiên tiếng rên của Khổng Tây đã lấy lòng anh, khẽ cười nói: “Động đây lung tung cái gì.”

“Không động đây thì là người chết rồi!” Khổng Tây liếc xéo anh, nhẹ giọng nói thềm một câu.

Đông Dã không để ý đến cậu, tay lướt xuống, lại bầu bụng cậu.

Khổng Tây “Au” một tiếng rụt về sau, vừa lúc đụng trúng nòng súng.

Nòng súng ấy, chính là thứ kia. Khổng Tây dừng một chút, tích tắc hiểu ra, không sợ chết lại cọ cọ lên nó.

Đông Dã: “...”

Cậu biết mà, Đông Dã sao có thể không cảm thấy gì không suy nghĩ gì được.

Cậu biết mà, người kia là vô cùng kỳ cục, rõ ràng rất muốn, nhưng lại xấu hổ.

Cậu biết mà, anh ấy chắc chắn yêu cậu chết được =v=

Nháy mắt từ trạng thái của khẩu súng nào đó biết được thiệt nhiều chuyện, Khổng Tây kiêu ngạo ngẩng đầu, nói rất đáng đáp: “Thấy không, đây mới là động đây lung tung.”

Đáp lại cậu chính là một dòng nước lạnh đột ngột xối từ trên đầu xuống cùng giọng nói bình tĩnh của Đông Dã: “Dập lửa.”

Khổng Tây: “...”

Quyến rũ không thành công ngược lại còn bị giày vò, Khổng Tây “hưởng thụ” việc lần lượt bị dội nước nóng nước lạnh luân phiên, cuối cùng da trắng không còn chút máu mới được Đông Dã vớt lên từ trong nước, lau khô ném tới sô pha.

Đội một đầu ướt nhẹp, Khổng Tây với vẻ mặt như bị cưỡng bức thê thảm vắt ngang trên ghế làm dáng yếu đuối.

Đông Dã cầm máy sấy đi tới, hoàn toàn không bị lay động, mở số tối đa phụt thẳng lên đầu cậu trai yếu đuối.

Khổng Tây “Au” kêu to, dùng tay che mặt.

Động tác của Đông Dã thoát nhìn có vẻ thô lỗ, nhưng thực tế lại rất dịu dàng, như đang che chở cho báu vật quan trọng nhất.

Phần dịu dàng này, cho dù hệ thần kinh luôn phản ứng chậm như Khổng Tây cũng cảm nhận được, mắt lấp lánh theo kẻ tay nhìn anh, còn nũng nịu dụi đầu vào lòng tay anh.

Đông Dã không thèm để ý, căng mặt sấy tóc cho cậu, rồi tùy tiện sấy đầu mình, sau đó dọn dẹp đồ đạc, mang bánh kem ra, tháo hộp.

Trên bánh rải đầu trái cây, là bánh kem trái cây đặc biệt, sản phẩm mà Khổng Tây thích nhất ở tiệm đó.

Khổng Tây cảm động chết được, lại sợ chỉ là mình tự đa tình, không chắc hỏi: “Hôm nay là ngày đặc biệt gì sao?”

Đông Dã vốn đang cầm số 2 và 4 lên bánh liếc xéo cậu, dành ra một tay chặn miệng cậu.

Khổng Tây: “...” Đông Dã càng ngày càng thô bạo với cậu nha...

... Thích ghê =w=

Thật vất vả đợi được người kia thả tay, Khổng Tây lập tức lên tiếng: “Sao anh biết hôm nay sinh nhật em?”

“Xem trên chứng minh thư của em.”

“Ày??”

Đông Dã đẩy bánh đến trước mặt Khổng Tây, “Cầu nguyện.”

“Không có nhạc nền?”

“ ... ”

“Được rồi được rồi, em cầu nguyện mà, làm gì đen mắt vậy.”

Cầu nguyện... Cầu nguyện ... Cầu nguyện ...

Cầu nguyện... Cầu nguyện ... Cầu nguyện ...

“ ... Tiểu Tây.”

Khổng Tây đột ngột mở to mắt, ngẩng đầu nhìn đồng hồ trên tường, không chút áp lực nói: “Mới 10 phút, để em cầu chút nữa.” Nói xong lại nhắm mắt, hai tay tạo hình chữ thập, vẻ mặt thành kính tiếp tục cầu nguyện.

Đông Dã hoàn toàn câm lặng, trực tiếp thổi nển, nhỏ, cắt bánh.

Khổng Tây nghe tiếng động mở mắt nhìn lên, lập tức xù lông: “Này này này! Bánh của em! Nến của em!”

Đông Dã trực tiếp ngó lơ, cắt miếng bánh đẩy đến trước mặt cậu, thái độ chắc chắn: “Ăn.”

“ ... ”

Nhìn bánh kem trước mặt, Khổng Tây đột nhiên tủi thân, trừng to mắt nhìn chằm chằm miếng ô mai trên bánh, nhỏ giọng lải nhải cần nần: “Em chỉ sợ người cầu nguyện có quá nhiều, ông tiên sẽ không nghe được lời em, cho nên muốn lặp lại thêm mấy lần, nếu đủ 100 lần, có lẽ ông sẽ nghe được một lần chứ. Vốn còn thiếu một ít, em đã niệm được đến 87, lỡ lời nghe được nằm ở đâu đó trong 13 lần em chưa kịp nói thì sao...”

Đông Dã đang cắt phần còn lại buong dao, vừa định nói cậu có thể dừng ngay thơ thế không, nhưng vì câu tiếp theo của Khổng Tây mà ngăn người.

“Em hy vọng luôn được ở bên Đông Dã, vậy nên muốn nhờ ông tiên phù hộ cho anh không ngã bệnh không gặp chuyện không may không thích người khác, tuy thật ích kỷ, nhưng đây là điều ước mà hiện tại em muốn nhất.”

Khổng Tây căng thẳng vặn xoắn ngón tay, sợ Đông Dã cảm thấy ham muốn chiếm hữu của cậu quá mạnh, lại sợ anh đột nhiên phát hiện mình không phải người trong lòng của anh, lúng túng ngồi trên sofa, nghĩ ít nhất nên cứu vãn một chút, bèn gắng ép khóe miệng hướng Đông Dã cười cười, miễn cưỡng nói: “Có lẽ sẽ không xui xẻo thế, nói không chừng chỉ cần một lần là nghe được... hừ...”

Lời vốn còn muốn nói thêm toàn bộ đều bị Đông Dã nhào lên hôn cậu nuốt vào bụng, Khổng Tây luống cuống tay chân ôm người kia, ngoan ngoãn đáp lại nụ hôn của anh.

Hai người ôm hôn thắm thiết, mãi đến khi cả hai đều khó thở Đông Dã mới hơi tách ra, cúi nhìn Khổng Tây lơ ngơ rõ ràng không biết chuyện gì đang xảy ra, cong khóe miệng, dịu dàng nói: “Sẽ không ngã bệnh sẽ không xảy ra chuyện sẽ không thích người khác, điều ước sinh nhật của em, tôi có thể tiếp nhận được.”

Hôm sau, Khổng Tây ngủ đến đầu óc mơ hồ bị Đông Dã đào ra khỏi chăn, mơ mơ màng màng bị đẩy vào xe, thất dây an toàn.

Cậu tỉnh hơn nửa ngày mới tìm về lại trí thông minh của mình, nhìn phở xá hoàn toàn xa lạ bên ngoài, nháy mắt có cảm giác mình bị bắt cóc.

“Đi đâu vậy?”

Đông Dã đeo kính râm, nhìn không chớp mắt trả lời: “Công viên trò chơi.”

“(o)! Tới đó làm gì?”

“Chơi.”

“ ... ” Vớ vẩn vớ vẩn vớ vẩn, không đến chơi chẳng lẽ đi làm tình nguyện!

Khổng Tây bức bối, rất tức giận với câu trả lời lừa bịp của anh, quay đầu trừng mắt nhìn.

Công viên trò chơi có hơi xa, ở một khu khác.

Đội họ đến thì đã hơn 10 giờ, một hàng ngũ thật dài xếp ở quầy bán vé.

Đông Dã tìm nơi đỗ xe, để Khổng Tây ở khu nghỉ, bản thân đi xếp hàng mua vé.

Khu nghỉ và bán vé cách nhau một lớp kính thủy tinh, Đông Dã quay đầu lại nhìn Khổng Tây, đúng lúc đụng trúng ánh mắt bối rối của người nọ, tức khắc vừa hối hận vừa tự trách, lúc này nhất thời nóng vội mà quên mất bệnh hoảng sợ khi đến nơi xa lạ của tên kia. đành phải lùi khỏi hàng ngũ, vội trở về khu nghỉ.

Khổng Tây đứng ngồi không yên, do dự không biết có nên chạy tới tìm Đông Dã không, nhưng lại lo lắng sẽ bị chê phiền hà. Đang đau đầu không biết làm thế nào, đột nhiên bị người vớt khỏi chỗ ngồi, kéo đến quầy bán vé, vừa đi còn vừa hung dữ: “Đi nhanh lên!”

Khổng Tây bước chậm theo sát phía sau, cười híp mắt nhìn bờ vai rộng lớn của Đông Dã, tâm tình vô cùng tốt.

Lại giằng co hơn 1 tiếng, hai người cuối cùng được kiểm vé vào công viên trò chơi.

Đông Dã kéo Khổng Tây vừa vào công viên thì như uống thuốc kích thích muốn chạy khắp nơi, đi vào nhà hàng giải quyết cơm trưa.

Số lần Khổng Tây đến công viên trò chơi có thể đếm trên đầu ngón tay, lần cuối cùng là hồi tiểu học tới cùng ba mẹ, sau đó không đi nữa.

Hiện giờ công viên đã có thêm rất rất nhiều trò chơi so với trước kia khi cậu còn bé, điều này khiến lòng cậu cực ngứa ngáy, lúc ăn cũng không tập trung, mắt không ngừng lia qua tàu lượn siêu tốc.

Không may Đông Dã không đồng ý, giám sát cậu ăn hết các món mới cho phép cậu ra cửa nhà hàng, sau khi đi ra vẫn không cho chơi mấy trò cảm giác mạnh như tàu lượn siêu tốc, sợ cậu nôn.

Khổng Tây cực kỳ muốn bật khóc bị lôi đi chơi xe điện đụng, vòng quay ngựa gỗ, kẹp giữa một đám con nít, sụp đồ thét lên một câu: “Em không phải con gái! Sẽ không nôn!”

Đông Dã đứng bên ngoài bình tĩnh đáp: “Em không thể vì dạ dày phát triển trên cơ thể đàn ông mà tụt đi quyền được nôn của nó.”

“...” Khổng Tây á khẩu không cãi lại được, ngoan ngoãn lặn đi bắn súng.

Khổng Tây quá gà, mắt còn không tốt, bắn nửa ngày chẳng trúng lấy một bóng, khấn cầu nhìn Đông Dã bên cạnh.

Sờ sờ đầu cậu, Đông Dã nhận súng, bụp bụp bụp vài nhát lấy cho cậu một con gấu Rilakkuma cao qua đầu.

Khổng Tây còn chưa kịp sùng bái đã bị gấu kia đè bẹp, vòng ôm hai tay mới miễn cưỡng giữ vững, nháy mắt khí khái đàn ông bay sạch.

Đông Dã nhìn cậu ôm gấu lượn thành chữ S, rất sẵn sóc dẫn cậu đi gửi gấu ở quầy giữ đồ.

Cứ thế một lúc, đồ ăn trong bụng đã tiêu hóa gần hết, Khổng Tây rốt cuộc được đặc xá có thể đi chơi những trò khác, lập tức mắt lấp lánh nhìn tàu lượn siêu tốc, kéo Đông Dã qua xếp hàng.

Nguyên một ngày hai người liên tục chiến đấu ở khu cảm giác mạnh, tàu lượn siêu tốc, thuyền hải tặc, xe cáp, bom người vùn vùn vùn mỗi trò một lần.

Cũng may sức chịu đựng của Đông Dã cao, chơi nhiều vậy mà không nhũn chân, tùy lúc còn phải đỡ Khổng Tây chân nhũn.

Hai người lặn qua lặn lại thẳng đến tối, lại ở bên trong ăn rồi đi lấy gấu.

Còn nhà ma và đu quay chưa chơi.

Đu quay đang sửa chữa, đành phải bỏ qua, Khổng Tây vì thế tiếc hận hơn nửa ngày, khó có một lần tới, kết quả trò kinh điển nhất lại không thể tham gia, cậu còn muốn ở trên đỉnh nháy mắt thâm tình với Đông Dã rồi nhận một nụ hôn triển miên mà.

Mà nhà ma thì cậu căn bản không muốn đi.

Khổng Tây từ nhỏ đã sợ ma quỷ, chỉ cần nhìn món đồ chơi xương khô đã run lấy bầy, trừ khi mất niềm tin với cuộc sống hoặc luẩn quẩn trong lòng muốn đi tự sát, nếu không cậu tuyệt đối kiên quyết không bước vào!

Có điều, Đông Dã hiển nhiên không định buông tha cậu, cưỡng bắt cậu đi vào.

Bên trong rất tối, Khổng Tây lấy gấu che trước mặt, cầm góc áo Đông Dã, không dám nhìn đâu.

Nhìn bộ dáng rụt rè sợ hãi của cậu, Đông Dã buồn cười trêu chọc: “Khí khái nam nhi đâu rồi?”

“Lui vào trong rồi!”

“Hả?”

“Đợi ra được ngoài khí khái sẽ trở lại, đừng... đừng dài dòng! A a a!!” Vốn còn đang tính nói hươu nói vượn nhằm cứu vãn chút mặt mũi, lời vừa ra một nửa đột nhiên phát hiện có thứ gì đó đang lôi kéo áo cậu, lật tức thét to, quăng gấu, lao vào ***g ngực Đông Dã.

Đông Dã phối hợp ôm cậu, thuận tiện tiếp gấu, một tay người một tay gấu, ôm đủ cả.

Nhân viên giả ma bị tiếng quỷ kêu của Khổng Tây dọa sợ, ngây ngốc khom lưng xin lỗi bọn họ: “Xin lỗi xin lỗi, tôi không cố ý dọa bạn.”

Khổng Tây nín áo Đông Dã không buông, chôn đầu cả giận nói: “Khỉ, cậu cố ý đúng không!?”

Nhân viên tiếp tục khom lưng: “Xin lỗi xin lỗi, tôi không biết bạn nhất gan.”

Khổng Tây nhất gan triệt để tức giận, ra sức cào ngực Đông Dã, dự tính cách không cào chết con ma kia, “Đông Dã, giúp em đập chết con ma kia!”

Khóe miệng Đông Dã giật giật, không nói gì nhìn qua nhìn lại giữa hai người, lấy gấu chọc mấy cái lên người bạn ma, dùng mắt ra hiệu cậu ta.

Bạn ma năng lực nhận thức rất cao thức thối lui xuống.

Sau đó mặc kệ Đông Dã kéo thế nào dụ thế nào cũng không thể lôi Khổng Tây ra khỏi ***g ngực, đành phải bán ôm cậu đi ra ngoài.

Đây là sinh nhật lần đầu tiên Đông Dã cùng trải qua với Khổng Tây, cơ bản xem như hint tung tứ phía vui buồn lẫn lộn, mà sâu lo “Đông Dã có phải đã chán thân thể của cậu nên không chạm vào cậu nữa không” trước đây như sợi dây quán lấy Khổng Tây đã có thể tiêu trừ ngay đêm đó ——

Cậu bị Đông Dã đè trên giường đùa hơn nửa đêm, cuối cùng mất mặt ngất đi, giữa lúc đó còn trải qua một đồng chuyện không dám hồi tưởng như khóc lóc nức nở, kêu la *** loạn, nói mấy lời khiến người mặt đỏ tim đập.

55. Chương 55: Lắc Xe

Xét thấy hai người không mấy mặn mà với game, bang chiến đợt sau vì đủ loại nguyên nhân mà bỏ lỡ, cuối cùng cũng không rõ bang có thắng không.

Mà saushinh nhật, Khổng Tây mãi bận bịu giúp giáo sư tìm tư liệu nghiên cứu, ngày ngày ngâm mình ở thư viện, cũng không thể online, trong lúc đó chỉ lên một lần nói số đi động cho Trà Sữa để cô báo thời gian và địa điểm cos.

Vì vậy, buổi sáng hôm đó khi cậu có thể ngủ nướng sau chuỗi ngày tối tắm mặt mũi vắt giò hoàn thành nhiệm vụ, Trà Sữa gọi đến.

Khổng Tây bực bội xoay người, rút vào chăn làm ngơ tiếng chuông. Không ngờ hiệu quả xuyên thấu của Tháp Thỏm quá mạnh, mặc kệ cậu bịt tai thế nào đều không thể làm ngơ, Đông Dã lại đã đi làm từ sớm, không ai giúp cậu nghe máy.

“A ——” Khổng Tây ôm lỗ tai buồn bực thét to, không cam lòng đuổi móng vuốt mò điện thoại.

“Alô!” Ngốc – kunlấy đủ hơi cảm phần hướng tên quái quầy rầy giấc ngủ của người khác gầm thét.

“...” Đối phương dường như sững sốt, sau đó mới dùng âm thanh lớn gấp đôi của Khổng Tây thét lại: “Hét con khi! Tài chị bị cậu hét điếc rồi đấy!!”

“...” Lúc này đổi lại Khổng Tây choáng váng, lỗ tai ong ong, ngây ngốc chờ chị Trà Sữa dạy bảo.

Trà Sữa không phụ sự mong đợi blabla giảng đạo: “Cậu và Lantis là hai tên khốn! Một tên hai tên biến mất cả! Bang hội chiến cũng không tới! Sau đó thua rất thảm có biết không! Bị Sáu Ngày Sáu Đêm chà đạp có biết không! Lần sau phải tham gia cho chị! Chà đạp lại cho chị! Chém chết Trắng Treo và hai đứa hộ pháp cho chị!”

“...” Chị hai, mới sáng sớm chị có cần hung dữ cộng xúc động vậy không.

“Nghe chưa! Nghe thì rên một tiếng cho chị!”

“Ưm~~...”

“Khỉ, mới sáng sớm phát xuân cái gì, chị bảo cậu rên một tiếng chứ không phải rên rĩ, khỉ khỉ khỉ, rên đến mức xương chị rụng rời, áu, chịu không nổi ~~ khăn tay đâu khăn tay đâu...”

“...” Chị hai, do em vừa mới tỉnh nên giọng có hơi mềm có hơi uốn, không phải cố ý, xin chị tha thứ cho hành vi vô liêm sỉ của em.

“Hại chị chảy máu mũi...”

Khổng Tây ngoan ngoan nhận lỗi, “Em sai rồi.”

“Bỏ đi bỏ đi, tha cho cậu. Mai có thời gian không?”

“Ồ... Có.”

“Vậy 8 giờ sáng tập trung ở công viên XX, không đến chị thông ass cậu đó!”

“Dạ dạ, em nhất định sẽ đến.”

“Ừ, đưa điện thoại Lantis nhà cậu đây.”

Vừa nhắc đến Lantis Khổng Tây liền lên tinh thần, cảnh giác xoay người ngồi dậy, “Để... để làm gì?”

“Làm gì cái gì, tớ phải báo thời gian địa điểm cho anh ta.”

“Cái này tớ nói cũng được mà.”

“Không được! Tớ không tin cậu! Đưa số đây...”

Khổng Tây thật sự ko muốn đưa, lại không biết phải từ chối thế nào, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể dùng phương pháp trốn tránh nguyên thủy nhất. Cúp máy! Tắt nguồn.

Ấu zè, ngủ tiếp thôi.

Lần ngủ này mang luôn cả chuyện cos phải nói với Đông Dã chôn sâu vào giấc mộng, dù sau đó có khởi động điện thoại lại cũng không nhớ ra.

Hai chồng chồng vừa vui vẻ vừa đầm ấm ăn cơm hôn môi, sau đó đi ngủ.

Chưa tới 8 giờ sáng hôm sau, di động lại đổ chuông.

Điền Thấp Thỏm tiêu hồn kia vừa truyền tới, Khổng Tây vốn còn đang ngủ yên ổn lập tức bị dọa tỉnh, rớt độp xuống đất. May mà dưới nền có lót lớp thảm dày, không đến mức té đau.

Lại lần nữa bị quấy rầy giấc ngủ, Khổng Tây bực bội kéo điện thoại qua, “Alô!”

“Tiểu Tây!!!!!!”

Vừa nghe thấy âm thanh, tất cả những chuyện bị Khổng Tây quên mất ầm ầm ầm xông ra.

Ngốc – kún có trí nhớ thỉnh thoảng không được tốt lắm luống cuống tay chân cầm di động chạy ra ngoài cửa, vừa chạy còn vừa bịa lý do lừa người: “A, đang quẹo vào, tới tới ngay, tới ngay tới ngay!” Nói xong khẩn cấp cúp máy, rầm rầm chạy xuống lầu.

Chạy xuống dưới nhà đúng lúc bắt gặp Đông Dã mở cửa ra ngoài.

Khổng Tây dằn mặt ở bậc thang cuối, ngậy người nhìn người kia quay đầu nhìn cậu.

Không bao lâu, Khổng Tây đột nhiên hoàn hồn, vọt nhanh qua, cầm tay người kia kéo ra ngoài, vừa kéo vừa sốt ruột hò hét: “Nhanh nhanh nhanh, đưa em đến công viên gì gì.”

“???” Đông Dã không hiểu gì bị Khổng Tây đẩy vào xe, nhìn cậu đóng cửa rồi lên từ phía còn lại.

Khổng Tây thắt dây an toàn, xoay người nhìn, phát hiện Đông Dã còn ngồi yên không nhúc nhích, lập tức bày ra vẻ mặt “cứ bắt người khác chiều cổ, thật chịu hết nổi anh”, cởi dây an toàn trên người mình, nhào qua thắt cho anh.

Đông Dã ôm người trước ngực, hỏi: “Sao vậy?”

Khổng Tây gấp muốn chết, vô cùng lo lắng ngẩng đầu, rất là không vui khi người không chịu phối hợp, “Mau buông ra, thắt dây an toàn đưa em đến công viên trước!”

Nhượng mảy, Đông Dã không khách khí vỗ một cái lên mông cậu, thuận tay đẩy ghế lái phụ ngã ra, rồi quật Khổng Tây qua đó, lấn người đè lên.

“...” Khổng Tây ngậy ngốc nhìn người đàn ông trên người, không hiểu tình tiết đang phát triển theo hướng nào, đây là muốn làm cái gì?

“Hôm qua không thương em, hôm nay liền không chờ nổi nữa sao?”

Nhìn gương mặt cười xấu xa của Đông Dã, Khổng Tây lập tức choáng, anh nhà cậu bị công phong lưu nhập vào người!?

Đông Dã duy trì bộ dáng quỷ dị đó chống trên người Khổng Tây, tay lần mò vào trong quần ngủ chưa kịp thay của cậu, quen đường sờ lên sinh mệnh của Khổng Tây, “Vội vàng nhào lên người tôi thế này, thật không chịu được cô đơn sao.”

Khổng Tây ngơ ngác nhìn anh, trong đầu vụn Chim Lợn gào thét lao qua, nghĩ: Anh công hướng nội chín chắn nhà cậu làm thế nào biến thành phong lưu sắc lang. Chẳng lẽ đây chính là xuyên không trong truyền thuyết!?

Tay của công sắc lang đã bắt đầu lên lên xuống xuống xoa nắn cậu nhỏ nhà Khổng Tây, Khổng Tây ở bên dưới rụt rụt, không kiềm được rên rỉ mấy tiếng.

Từ biểu hiện của Khổng Tây ta thấy, cậu ngốc luôn tự xưng đại não phát triển trong đầu và tự nhận rất lý trí, thật ra cũng là người dùng nửa thân dưới suy nghĩ, chỉ ít có 3/4 não phát triển ở dưới, 1/4 còn lại nằm trong đầu thì duy trì cuộc sống khi treo máy khi chớp nháy của mình.

Mà hiện tại, 1/4 kia hiển nhiên đã treo máy, 3/4 vẫn đang làm việc rất không cốt khí bắn trong tay Đông Dã bị nghi là sắc lang nhập người.

Đông Dã xấu xa nhìn chằm chằm cậu, đưa ngón tay còn dính ít chất dịch màu trắng khả nghi nào đó đến bên miệng liếm liếm, sử dụng chất giọng trầm thấp đặc trưng của anh đầu độc Khổng Tây: “Quá nhanh.”

Đã gần như trần truồng, Khổng Tây bị nói thế có chút xấu hổ, che mặt tránh trong ***g ngực người kia.

Đông Dã nâng cậu lên, kéo hai chân cậu đặt lên vai, đem ngón tay dính dịch thể cứ thế đâm thẳng vào cửa động.

Khổng Tây vội lấy tay che miệng, sợ tiếng phát ra quá vang để người khác nghe thấy, đầu óc bối rối xoay chuyển trăm lần ——

Mẹ nó giờ mới sáng sớm đó biết không biết không!!

8 giờ hơn là thời gian đi làm đó biết không biết không!!

Xe bọn họ đang đậu lộ thiên ở bên ngoài đó biết không biết không!!

Cậu đang bị đối tượng của mình xâm sở đó biết không biết không!!

Đối tượng nhà cậu đã biến thành lưu manh đó biết không biết không!!

Đây là lắc xe lắc xe lắc xe lắc lắc xe đó biết không biết không!!

Khổng Tây ngã trên ghế thờ hồng học, Đông Dã lại đâm đến tuyến tiền liệt của cậu, từ sau khi để anh phát hiện ra vị trí cụ thể của điểm đó, mỗi lần bắt kẻ ngón tay đi vào hay vật kia kia đi vào vẫn luôn không ngừng đâm tới nơi đó, làm cho cậu chỉ còn sức mà rên rỉ.

Không còn chút sức lực làm gì khác, Khổng Tây ư xoắn xuýt nghĩ một ít chuyện.

Sáng sớm chơi lắc xe, thật sự quá là kích thích...

Ngàn vạn lần không thể kêu quá to, nếu không để người ta nhìn thấy lại phiền phức...

May mà đầu xe hướng vào trong gara, nếu quay ra ngoài, đoán chừng bất kỳ một người cận thị nặng nào cũng có thể nhìn cậu rõ ràng...

May mà cửa sổ bên đục màu...

May mà hôm nay không có việc gì...

Không có việc gì... không có việc gì... không có việc gì...

Khỉ! Cậu vừa rồi vội vội vàng vàng chạy ra ngoài cũng là do có việc gấp!!

Cuối cùng đã nhớ tới cục phiền phức Trà Sữa, Khổng Tây giẫy dụa nâng đầu nhìn Đông Dã đang liếm mình, đúng lúc bắt gặp người kia ngẩng đầu, cứ thế đối diện khuôn mặt càn anh tuấn, gian tà đồng thời tràn đầy quyền rũ hơn so với bình thường, thanh máu lập tức rút xuống 0, chịu không nổi ngã ngửa về, chết tươi.

Bổ máu... bổ máu... bổ máu...

Bổ nửa ngày cuối cùng cũng bổ lại được một ít, Khổng Tây sau khi xác định mình sẽ không phun máu nữa mới giẫy dụa thò đầu lên.

Đông Dã đúng lúc nhắm chuẩn tiêu cự, động thân, cả cây đi vào, chính xác không sai một li thúc tới tuyến tiền liệt. Khổng Tây “A——” một tiếng lại ngã trở về, thanh máu lần nữa rỗng tuếch, cộng thêm bị hút sạch tinh khí, không thể bổ lại.

Khổng Tây, đã bị hút khô tinh khí, vươn tay vòng quanh cổ Đông Dã, vừa “Ưm a a” kêu, vừa miệt mài đung đưa.

Tuy bị thúc đến khó nói chuyện lưu loát, nhưng tốt xấu gì vẫn để cậu nói hết: “Trà Sữa đang chờ... chờ em đó, ưm... nhẹ chút... lát nữa đi đường, a —— tại sao anh cứ làm em, a ha

”

Người kia dùng sức thúc lên, trêu ghẹo vỗ vỗ lên cặp mông của cậu, nói: “Không làm em thì làm ai!?”

Tên tên tên, tên này tuyệt đối không phải Đông Dã nhà cậu!

Đông Dã nhà cậu nào có thể dùng ngữ điệu khêu gợi như vậy nói chuyện!! Nào có thể háo sắc như vậy vỗ mông cậu!! Nào có thể thoải mái cùng cậu chơi trò lắc xe!! Nào có thể tùy thời tùy chỗ tùy tiện động dục!!

... Nhưng vì sao cậu lại vẫn rất hưng phấn nhỉ = =#

Khổng Tây hết sức nghi ngờ nhân phẩm chính mình, buồn bực.

Quả nhiên cậu không chỉ mang chút thuộc tính nữ vương, còn mang theo ít khuynh hướng thích bị ngược, khẩu vị quá nặng!

Âm thầm tự thương tâm một hồi, Khổng Tây bị Đông Dã cắn đau, hồi hồn.

“Làm gì cần em!”

“Đây là trừng phạt với việc thất thân của em.”

Khổng Tây lại hai mắt nhắm lại, đối với việc anh nhà cậu khi làm tình đột nhiên nói nhiều rất không quen.

Đông Dã bắt ngừng dùng lực, đổi vị trí với Khổng Tây.

Tư thế đột ngột thay đổi, Khổng Tây trong phút chốc không kịp phản ứng, đặt nguyên mông xuống, thứ vẫn ở bên trong theo động tác kịch liệt của hai người lại đẩy sâu vào, kéo căng vách bên trong.

Khổng Tây bị đâm mất hồn, hốt hoảng ngã ra sau, Đông Dã sát theo tới, vòng tay quanh eo ôm chầm lấy thân thể mềm nhũn của cậu, hai người lập tức kề sát nhau.

Cho dù bây giờ Đông Dã đang ở dưới, sau khi ngồi thẳng vẫn nhìn ngang Khổng Tây, đặc biệt tiện hôn môi.

Ừm, độ cao rất chuẩn, không hôn thật đáng tiếc. Đông Dã thuận theo tự nhiên dán tới hôn Khổng Tây đã hoảng hốt.

Hôn xong, Đông Dã giữ chặt Khổng Tây cứ xoay trái xoay phải, lại vỗ vỗ lên mông cậu, giọng điệu cao ngạo mang chút bố thí nói: “Chuyển động đi.”

Khổng Tây: “!!!”

Khỉ, công lưu manh lại biến thành nữ vương.

Mặt Khổng Tây đỏ ửng, nhìn ra ngoài cửa sổ, sau khi xác định không có ai ngang qua mới cam chịu số phận vịn bả vai người kia từ từ đứng dậy, lại từ từ ngồi xuống.

Ghế đã được kéo lên một chút, người kia thoải mái dựa lưng kén cá chọn canh: “Đừng kẹp, thả lỏng.”

Khổng Tây trừng anh, không phối hợp co rút phía sau.

Người kia nhíu mày, vẻ mặt vừa đau đớn vừa thoải mái, dùng ngữ điệu mờ ám nói một câu khiến Khổng Tây cực kỳ oán hận: “Rất chặt... Hô, tốt lắm.”

Tốt tốt, tốt con khỉ.

Khổng Tây lại dùng sức trừng mắt liếc anh, mặt đã đỏ hoàn toàn.

Người này đang đùa cậu hay sao lại đổi kiểu liên tục như thế, thật sự là, dày vò chết cậu.

Xét thấy hành vi của Đông Dã hôm nay rất kỳ quái, mặc dù nội tâm Khổng Tây gào rú một vạn lần, nhưng sợ đập trúng mình không nên đập, nên rất ngoan ngoãn làm theo lời Đông Dã, cùng anh mang đủ các kiểu ra chơi một lần.

Tận khi làm đến xương sống thất lưng toàn thân đau nhức, tên khốn nào đó vẫn chưa bắn!

Khổng Tây nổi giận: “Anh thật không bắn à!”

“Muốn tôi bắn thì hầu hạ cho tốt đi.”

Hầu hầu hầu, hầu hạ! Anh ấy mà lại dùng từ này!!

Quá không nhân đạo! Quá không lương tâm! Quá không phúc hậu! ... Quá kích thích!!

Khổng Tây lại đỏ mặt, nhỏ giọng lầm bầm: “Phải, phải hầu hạ thế nào chứ...”

“...” Đông Dã kỳ quái nhìn cậu, không lên tiếng.

Khổng Tây nghi hoặc trừng về.

Đông Dã: “Em không biết hầu hạ thế nào?”

Khổng Tây: “A? Tại sao em phải biết thứ đó?”

Đông Dã nhìn chăm chăm cậu, từ bên cạnh ghế lái móc ra một quyển sách bỏ túi, lật đến trang nào đó, chụp lên mặt Khổng Tây, giọng có chút cứng nhắc: “Rõ ràng trên đây khi công nói ‘hầu hạ cho tốt’, tiểu thụ sẽ dùng cách để hầu hạ tốt hẳn.”

Khổng Tây kỳ quái kéo sách trên mặt xuống, bắt đầu tỉ mỉ nghiên cứu phải hầu hạ thế nào, kết quả càng xem càng hắc tuyến.

Quyển sách kia tên gọi Lịch Sử Phong Lưu Của Đàn Ông Nhân Cách Phân Liệt .

Trang Đông Dã lật tới ở chương Lợi Ích Của Phân Liệt Khi Làm Tình .

Nội dung cậu hiện tại đang xem vừa lúc là nhân vật chính đang chuyển đổi vai diễn từ lưu manh đến nữ vương biến sang đế vương.

Thì ra đây là nguyên nhân sâu xa hôm nay anh ấy kỳ quái như vậy = =#

Đột nhiên kéo cậu ra lắc xe đơn giản chỉ vì khung cảnh trong sách là lắc xe!

Mẹ nó người ta là 3P đấy, sao không tìm thêm người đến chơi chung đi!?

Nhìn Khổng Tây không nói gì vẻ mặt như muốn mổ bụng tự tử, Đông Dã lúng túng ho nhẹ một tiếng, có chút thẹn quá hóa giận rút sách trong tay cậu ném ra phía sau, ở trước khi Khổng Tây kịp phản ứng hôn lên.

Đợi khi Khổng Tây lại lần nữa bị đè lên ghế lái phụ, cậu ngậy ngốc nhìn trần xe ngăn người, trong đầu quay cuồng một câu vừa rồi nhìn thấy trong sách ——

Yêu là luôn vụng về nghĩ mọi cách lấy lòng đối phương, cho dù không phải lần nào cũng thành công, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện.

Cậu lại nhớ tới tối mấy hôm trước nằm trên giường không có việc gì kích động Đông Dã nên thuận miệng nói một câu: “Không kích tình! Cả làm tình cũng không kích tình! Không triển vọng! Cả làm tình cũng không triển vọng!”

Đông Dã chắc hẳn đã tưởng thật...

Khổng Tây suy nghĩ rất nhiều, nghĩ đến một ít chuyện xảy ra từ khi hai người qua lại, nghĩ đến một ít lời Đông Dã nói với mình, chỉ thấy vừa cảm động lại vừa áy náy, yêu thương vô cùng.

Đông Dã cúi đầu hôn lên bàn tay cậu dùng che mắt, hỏi: “Sao vậy?”

Là khẩu khí quen thuộc của anh mà không phải thứ ngữ điệu kỳ quái kia.

Khổng Tây đột ngột vòng tay ôm anh, chui vào ***g ngực người kia, run rẩy nói: “Em em, em thích anh!”

Người kia dường như cười cười, khẽ cắn vai cậu.

Giọng Khổng Tây càng run hơn: “Em em em, em thích Đông Dã mặt liệt chín chắn hướng nội, không muốn thập cẩm lưu manh sắc lang nữ vương hoàng đế!”

“...” Người kia không nói gì, chỉ từ khẽ cắn ban đầu chuyển sang hung hăng cắn, cắn đến mức Khổng Tây ầu một tiếng, lật ngửa.

56. Chương 56: Cos – 1

Đợi đến khi hai tên chồng chồng hoang *** vô đạo ban ngày cũng có thể chơi lắc xe lăn qua lăn lại đã, lau chùi sạch thứ chất lỏng khả nghi không nên xuất hiện trên người, che dấu hết dấu hôn cùng vết tích gặm cắn khắp toàn thân, khởi động xe xuất phát đã qua mười rưỡi.

Khổng Tây ngồi trên ghế lái phụ, nghĩ đến chuyện vừa xảy ra, mặt đỏ bừng, cúi đầu không lên tiếng, yên lặng từ dưới ghế đào điện thoại lên tính chơi game cộng đồng.

Vừa bật mở, cuộc gọi lỡ và tin nhắn chưa đọc nhảy ra.

Khổng Tây nghi hoặc nhìn hơn 10 cuộc gọi lỡ và tin nhắn chắn đầy màn hình di động, tay run run nhấn đọc, tất cả đều là tin rít gào của Trà Sữa. Lúc này không chỉ tay run mà chuyển thành toàn thân khẽ run rẩy từng đợt, tích tắc có cảm giác tai vạ xông tới, đưa điện thoại xin giúp đỡ từ Đông Dã ngồi một bên, thắm thiết nhìn anh, “Làm sao đây làm sao đây!? Trà Sữa nhất định sẽ chà đạp em!”

Đông Dã tiếp nhận di động, tùy tiện liếc mắt một cái, lật xem hết rồi ném trả lại cho cậu, bình tĩnh nói: “Có tôi ở đây, không sao.”

Khổng Tây bám cần gạt số nhìn chằm chằm anh hồi lâu, xác định biểu tình chắc chắn cùng giọng nói bình tĩnh của anh không phải cậ mạnh, cũng không phải lừa gạt cậu mới hơi chút yên tâm, cầm điện thoại ngồi thẳng người, bắt đầu hồi âm tin nhắn trấn an Trà Sữa.

Cậu định bịa ra một câu chuyện đời người cực kỳ phong phú lừa cho Trà Sữa choáng váng, sau đó quên mất việc cậu tới trễ. Vì vậy nghiêm túc chôn đầu bấm: “Sau khi quẹo vào gặp phải một bà cụ qua đường muốn đợi bà qua rồi đi tiếp không ngờ dừng lại thì bị bọn cướp cướp mất xe nên đành đi bộ đến cửa hàng mua xe kết quả cửa hàng xúc tiến kinh doanh bán hết xe chỉ còn cách lượn đến nhà ga định tới Lâm Nghi mua rồi về...”

Cái cớ đời người phong phú như vậy mà tên ngốc Khổng Tây này cũng nghĩ ra được, may mà cậu mới bịa được một nửa đã bị Trà Sữa gọi đến cắt đứt, nếu không tin nhắn gửi đi, đoán chừng Trà Sữa sẽ không đơn giản chỉ tức giận, hộc ba lít máu gì gì cũng rất có khả năng xảy ra.

Khổng Tây lo lắng muốn chết nhìn điện thoại, ánh mắt đỏ như đang nhìn một trái bom.

Đông Dã bị tiếng chuông của cậu quấy nhiễu, vươn tay giúp cậu kết nối cuộc gọi.

Tiếng rít gào vang vọng của Trà Sữa lập tức truyền tới: “Tiểu Tây!!!!!”

Khổng Tây run rẩy, vô thức hướng điện thoại chột dạ nói: “A, quẹo rồi quẹo rồi, tới công viên ngay, tới ngay tới ngay!”

“...” Đầu bên kia im lặng một hồi, sau đó lấy âm lượng với đề-xi-ben lớn hơn thét qua: “*beep*! Mẹ cậu quẹo quẹo quẹo quẹo hơn hai tiếng, quẹo được tới cung trăng rồi đó!!”

“À ờ...” Khổng Tây lại muốn gạt người, đang định đem chuyện mất xe đi mua mua không được vân vân vân phơi bày, Đông Dã như dự đoán được giạt di động khỏi tay cậu trước một bước, mở loa ngoài, bình tĩnh “Alô”.

“?? Ai đó? Ngốc Tiểu Tây đâu?”

“Bên cạnh.”

“Vậy để tên ngốc đó nghe máy!”

“Mười phút nữa tới công viên.”

“Ách... Lantis?”

“Ừ.”

“Được được, từ từ đến không cần vội~~”

Khổng Tây nghe xong nội thương, thái độ đối đãi khác biệt quá rõ ràng.

Đông Dã tranh thủ liếc nhìn Khổng Tây đang ghen tức dùng sức trừng di động, buồn cười xoa xoa đầu cậu rồi cúp điện thoại trả lại cho cậu, nói: “Ngồi chắc.”

Khổng Tây vâng lời ngoan ngoãn ngồi yên với tư thế đứng đắn hai mắt nhìn thẳng phía trước. Đông Dã sang số, xe vụt một tiếng lấy tốc độ cực nhanh xông ra ngoài.

5 phút sau, hai người an toàn đến trước cổng công viên.

Khổng Tây chân nhũn bước xuống xe, treo trên người Đông Dã không nhúc nhích.

Công viên không lớn, Đông Dã tùy tiện nhìn lướt qua liền phát hiện ba người ăn mặc trang điểm lộng lẫy ngồi ở chòi nghỉ mát, ôm Khổng Tây vẫn đang giả chết treo trên tay mình đi tới.

Tuy biết chính là họ nhưng Đông Dã chưa từng gặp qua, hoàn toàn không biết ai với ai, lúc đến gần vẫn kéo căng mặt không lên tiếng, hai bên giương mắt nhìn nhau.

Dường như cảm nhận được bầu không khí quỷ dị, Khổng Tây từ trong khuỷu tay Đông Dã ngẩng đầu lên, mắt lướt qua lướt lại trên mấy người kia vài lần, rõ ràng mạch lạc giới thiệu với Đông Dã: “Anh xem, cô gái đầu uốn Hàn Quốc mặt mày dễ thương nhưng động tác thô lỗ kia chắc chắn là Trà Sữa, còn người tóc Bob mặt trái táo chắc là Khôi Hồng, ừm... còn tên trai gái khó phân biệt đứng giữa thì không biết.”

Trai gái khó phân biệt – kun khó chịu, trừng mắt nhìn Khổng Tây: “Tôi là nam, đã được đóng dấu đấy!”

Khổng Tây lập tức bình tĩnh: “Bây giờ biết rồi, là Vô Danh.”

Mắt Vô Danh trừng càng lớn hơn, nghi hoặc hỏi: “Cậu là ai?”

Trà Sữa đập thẳng vào ót Vô Danh, vẻ mặt hết thuốc chữa: “Cậu ta là gốc Tiểu Tây.”

Vì đều là người quen biết, Trà Sữa đã thấy qua WC, Khôi Hồng và Vô Danh đều rất dễ bắt nạt, Khổng Tây không chút xấu hổ, ngây ngô kéo một khuôn mặt tươi cười cho bọn họ, nói: “Hi~ Tổ là Khổng Tây, đây là bạn G nhà tổ, Lantis, gọi anh ấy Đông Dã cũng được.”

Người đàn ông phía sau mặt vẫn không chút thay đổi như cũ, hướng bọn họ khẽ gật đầu xem như chào hỏi.

Trà Sữa cùng Khôi Hồng hai mắt tỏa sáng nhìn Đông Dã, vẻ mặt câu si có thể so sánh với Khổng Tây.

Lớp hóa trang trên mặt Vô Danh vừa xóa một nửa, người còn mặc quần áo hóa trang. Nói nhảm với Khổng Tây xong thì tiếp tục công việc trước đó, đối diện gương dùng sức lau mặt.

Trà Sữa cười hí hí đến bên Đông Dã, quơ tay túm Khổng Tây ném cho Khôi Hồng hóa trang.

Đông Dã đối với nữ sinh vẫn rất có phong độ, không ngăn cản, cứ thế để cô bám lấy mình. Anh mấp máy miệng, nhắc chân đi theo Khổng Tây. Trà Sữa muốn dụ dỗ anh đành phải nhắm mắt đuổi theo, vừa đi vừa nịnh nọt: “Đông Dã có hứng thú cos kiếm khách không, còn thiếu một nam kiếm khách không tìm được người thích hợp, muốn thử chút không?”

“Không.”

Giọng điệu của Đông Dã rất lạnh nhạt, nếu là người thường chắc chắn bị đả kích mà nội thương. Chẳng qua Trà Sữa đã được Khổng Tây tôi luyện một thân tinh thần thép, không có chút cảm giác nhục nhã, tiếp tục thả mỗi câu: “Em có thể chụp cho anh với Khổng Tây nha, ảnh siêu lộng lẫy, đặc biệt chụp tự do, thích tạo dáng kiểu nào cũng được nha, miễn phí PS nữa, tặng luôn album, tuyệt đối khiến ngài hài lòng!”

“Không để lộ ra ngoài...?”

Trà Sữa vừa nghe câu này liền biết cá đã cắn câu, tức khắc bồi thêm: “Tuyệt đối sẽ không lộ ra ngoài!” Chỉ lưu truyền bên trong thôi...

Đông Dã mắt nhìn Khổng Tây đang bị Khôi Hồng bắt lấy phun nước, nói: “Một tấm chụp chung.”

“Được! Chụp gì cũng ok, cứ chụp là được!” Trà Sữa trả lời không chút lập trường, dù sao đến lúc đó ảnh trong tay cô, muốn làm gì thì làm, hờ hờ.

Cho nên nói, lời của con gái không tin được, nhất là hủ nữ, kỹ năng gạt người còn lợi hại hơn Khổng Tây nhiều nhiều biết không! Một khi đã bắt được nhược điểm, soi ra sơ hở, nắm chặt mệnh môn, chết thế nào cũng không biết biết không!! >A< khổi=”” hồng=”” căn=”” cứ=”” theo=”” tranh=”” hình=”” tượng=”” cơ=”” bản=”” của=”” được=”” sư=”” đã=”” thiết=”” kế=”” trước=”” vẽ=”” một=”” lớp=”” hóa=”” trang=”” cực=”” kỳ=”” yêu=”” mị=”” cho=”” khổng=”” tây,=”” biến=”” khuôn=”” mặt=”” búp=”” bê=”” ngư=”” ngư=”” của=”” khổng=”” tây=”” thành=”” mặt=”” chữ=”” v,=”” hai=”” con=”” mắt=”” vốn=”” tròn=”” xoe=”” cũng=”” vì=”” mí=”” mắt=”” được=”” vẽ=”” kéo=”” thành=”” hẹp=”” dài,=”” chỉ=”” cần=”” chớp=”” nhẹ=”” thì=”” y=”” như=”” nháy=”” mắt=”” đưa=”” tình,=”” khiến=”” khổng=”” tây=”” khi=”” soi=”” gương=”” lập=”” tức=”” phun=”” một=””

câu=" "khỉ,=" "yêu=" "nghiệt=" "nơi=" "nào=" "đây!= "hồ=" "ly=" "biến=" "ra=" "à!=" "nói=" "xong=" "mới=" "muộn=" "màng=" "nhận=" "ra=" "tên=" "trong=" "gương=" "chính=" "là=" "cậu,=" "lại=" "lần=" "nữa=" "bị=" "thần=" "kinh=" "thô=" "của=" "mình=" "đánh=" "nội=" "thương.= "khói=" "hồng=" "phơi=" "phối=" "thường=" "thức=" "kiệt=" "tác=" "của=" "mình=" "vừa=" "nghe=" "khổng=" "tây=" "nói=" "lời=" "này=" "liền=" "vui=" "vẻ,=" "còn=" "có=" "chút=" "hả=" "hê=" "bồi=" "thêm=" "một=" "câu:= "đây=" "là=" "trang=" "điểm=" "cho=" "nam=" "được=" "sư=" "nha,=" "phần=" "nữ=" "còn=" "phải=" "vẽ=" "nhiều=" "hơn=" "nữa.= "khổng=" "tây=" "đập=" "lên=" "gương,=" "ng nghiêm=" "túc=" "nói=" "đưa=" "quần=" "áo=" "nữ=" "được=" "sư=" "cho=" "tớ!=" "ý?= "để=" "làm=" "gì?= "khói=" "hồngvô=" "thức=" "hỏi,=" "cơ=" "thể=" "lại=" "ngiên=" "ngiên=" "tới=" "trước=" "gói=" "đồ=" "to=" "kế=" "bên.= "khổng=" "tây=" "tinh=" "mất=" "phát=" "hiện=" "động=" "tác=" "của=" "cô,=" "nhanh=" "nhện=" "lũ=" "tới=" "túm=" "lấy=" "gói=" "đồ,=" "vùi=" "đầu=" "lục=" "lợi=" "bên=" "trong,=" "lôira=" "mớ=" "vải=" "thoạt=" "nhìn=" "như=" "đồ=" "nữ.= "lôi...=" "lôi...=" "lôi...=" "vẫn=" "đang=" "lôi...=" "cuối=" "cùng!= "để=" "cậu=" "lôi=" "hết=" "được=" "sợ=" "dây=" "lưng.= "khổng=" "tây=" "bắt=" "lực=" "nhìn=" "sợ=" "dây=" "lưng=" "hồng=" "nhật=" "chắc=" "phải=" "2=" "mét,=" "không=" "rõ=" "cần=" "dùng=" "nó=" "làm=" "gì,=" "vô=" "thức=" "ngĩ=" "xin=" "giúp=" "đỡ=" "từ=" "đông=" "dã,=" "nhưng=" "thình=" "linh=" "bắt=" "gặp=" "anh=" "và=" "trà=" "sữa=" "bước=" "vào=" "nhà=" "vệ=" "sinh=" "nam.= "khổng=" "tây:= "!!=" "khỉ=" "khỉ=" "khỉ,=" "cậu=" "mới=" "hóa=" "trang=" "một=" "chút=" "hai=" "người=" "này=" "đã=" "phát=" "triển=" "thần=" "tốc!= "khỉ=" "khỉ=" "khỉ,=" "phát=" "đến=" "mức=" "vào=" "nhà=" "vệ=" "sinh=" "nam!= "vậy=" "đông=" "dã=" "hiện=" "tại=" "bị=" "công=" "lãng=" "nhặng=" "nhập=" "vào=" "người=" "sao!?= "sáng=" "nay=" "còn=" "cùng=" "cậu=" "chơi=" "lắc=" "xe,=" "chiều=" "đã=" "cùng=" "trà=" "sữa=" "chơi=" "chơi=" "chơi...=" "oa,=" "cậu=" "không=" "nói=" "nên=" "lời=" " = "khổng=" "tây=" "vừa=" "ức=" "vừa=" "giận,=" "ném=" "bỏ=" "dây=" "lưng=" "đùng=" "đùng=" "xông=" "tới=" "nhà=" "vệ=" "sinh=" "nam,=" "khói=" "hồng=" "ở=" "phía=" "sau=" "dọn=" "dẹp=" "một=" "chút=" "cũng=" "chạy=" "theo,=" "chỉ=" "để=" "lại=" "vô=" "danh=" "còn=" "đang=" "chiến=" "đấu=" "vội=" "mí=" "mất.= "khổng=" "tây=" "mang=" "gương=" "mặt=" "yêu=" "nghiệt=" "lén=" "lén=" "lút=" "lút=" "thò=" "đầu=" "vào=" "cửa=" "nhà=" "vệ=" "sinh=" "nam,=" "khói=" "hồng=" "vúi=" "lưng=" "cậu=" "nhỏ=" "giọng=" "hỏi:= "làm=" "gì=" "vậy?"=" "khổng=" "tây=" "nghiến=" "răng=" "nghiến=" "lợi=" "đáp:= "bắt!=" "gian!=" "lũ=" "vào=" "wc.= "phòng=" "trong=" "cùng=" "loáng=" "thoáng=" "truyền=" "ra=" "tiếng=" "trò=" "chuyện=" "của=" "con=" "gái.= "trà=" "sữa:= "đến,=" "cối=" "sơmi=" "ra.= "..."=" "không=" "phải,=" "cái=" "này=" "không=" "phải=" "đam=" "như=" "vậy,=" "không=" "đúng=" "chỗ,=" "anh=" "xem,=" "đây=" "này,=" "đam=" "đây=" "mới=" "đúng.= "trước=" "tiên=" "cùng=" "ngón=" "tay=" "mở=" "rộng.= "..."=" "mau=" "cối=" "quần,=" "không=" "cối=" "thì=" "làm=" "sao=" "làm?"=" "khổng=" "tây=" "càng=" "nghe=" "càng=" "nội=" "thương,=" "móng=" "vuốt=" "cào=" "cào=" "trên=" "gạch=" "men.= "đã=" "đến=" "giai=" "đoạn=" "cối=" "áo!= "ngón=" "tay=" "cũng=" "đam=" "vào=" "rồi!= "còn=" "không=" "cối=" "quần=" "thì=" "làm=" "sao=" "làm!= "làm=" "khỉ!= "mấy=" "tên=" "song=" "tính=" "đi=" "chết=" "hết=" "đi!= "đông=" "dã:= "đi=" "ra!=" "trà=" "sữa:= "em=" "nhìn=" "chút=" "có=" "sao=" "đâu...=" "ái,=" "đùng=" "đẩy=" "người=" "ta=" "mà,=" "để=" "em=" "tự=" "đi,=" "ra=" "đây=" "ra=" "đây.= "cạch!=" "trà=" "sữa=" "bị=" "đông=" "dã=" "đen=" "mặt=" "đẩy=" "ra=" "khỏi=" "phòng,=" "xoay=" "vòng=" "tại=" "chỗ,=" "tinh=" "mất=" "phát=" "hiện=" "khổng=" "tây=" "cùng=" "khói=" "hồng=" "rúc=" "trong=" "góc,=" "nổi=" "máu=" "trêu=" "chọc=" "cười=" "hí=" "hí,=" "hướng=" "vào=" "phòng=" "cao=" "giọng=" "nói:= "đông=" "dã,=" "anh=" "có=" "cảm=" "thấy=" "người=" "ta=" "xinh=" "đẹp=" "hơn=" "tiểu=" "tây=" "nhiều=" "không?"=" "bên=" "trong=" "ngoại=" "trừ=" "tiếng=" "quần=" "áo=" "soạt=" "soạt=" "ra=" "thì=" "hoàn=" "toàn=" "yên=" "tĩnh.= "trà=" "sữa=" "tiếp=" "tục=" "cổ=" "gắng:= "đàn=" "ông=" "có=" "gì=" "hay=" "chứ,=" "ôm=" "chăng=" "có=" "cảm=" "xúc,=" "trước=" "sau=" "như=" "một,=" "đàn=" "ông=" "đẹp=" "trai=" "như=" "anh=" "nên=" "có=" "một=" "cô=" "bạn=" "gái=" "dịu=" "dàng.= "..."=" "hơn=" "nữa,=" "thích=" "đàn=" "ông=" "không=" "được=" "xã=" "hội=" "chấp=" "nhận,=" "ra=" "ngoài=" "cứ=" "phải=" "che=" "che=" "giấu=" "giấu.= "..."=" "vội=" "ánh=" "mắt=" "sắc=" "bén=" "của=" "em,=" "tin=" "chắc=" "tiểu=" "tây=" "không=" "phải=" "tinh=" "đầu=" "của=" "anh,=" "trước=" "kia=" "đã=" "từng=" "quen=" "bạn=" "gái=" "đúng=" "không?"=" "cửa=" "phòng=" "đột=" "ngột=" "đẩy=" "mở,=" "lời=" "trà=" "sữa=" "vốn=" "đang=" "muốn=" "nói!= "

tức=" nuốt=" trở=" lại=" vào=" bụng.= " đông=" dã=" liếc=" mắt=" nhìn=" cô,=" mấp=" máy=" môi,=" lạnh=" lòng=" nói=" "những=" lời=" này=" đùng=" nói=" với=" tiểu=" tây,=" cậu=" ta=" xem=" cô=" là=" bạn."=" nói=" xong=" nhắc=" chân=" rồi=" đi."=" trà=" sữa=" chưa=" từ=" bỏ=" ý=" định=" ngăn=" trước=" mặt=" anh,=" bỏ=" sung=" thêm=" "anh=" xác=" định=" sẽ=" vì=" cậu=" ấy=" từ=" bỏ=" thể=" giới=" muôn=" màu=" bên=" ngoài=" sao?"=" "thể=" giới=" bên=" ngoài=" có=" tốt=" hơn=" cũng=" không=" bằng=" một=" nụ=" cười=" cậu=" ta=" dành=" cho=" tôi."=" tiếp=" tục=" không=" từ=" bỏ=" "anh=" chắc=" chắn=" sẽ=" vĩnh=" viễn=" yêu=" mình=" cậu=" ấy?"=" "chắc=" chắn!=" lời=" này=" người=" kia=" nói=" chắc=" như=" định=" đóng=" cột,=" giọng=" điệu=" chắc=" chắn=" như=" thể=" đang=" nói=" "trái=" đất=" xoay=" quanh=" mặt=" trời."=" trà=" sữa=" rất=" tự=" giác=" đổi=" thành=" "chắc=" chắn=" vĩnh=" viễn=" tôi=" chỉ=" yêu=" mình=" cậu=" ta,=" cười=" híp=" mắt=" tránh=" người=" đi.= " đông=" dã=" nghiêng=" người,=" đi=" trước=" ra=" ngoài.= " vừa=" bước=" được=" hai=" bước=" thì=" thấy=" khổng=" tây=" rúc=" trong=" góc=" với=" về=" mặt=" cảm=" động=" không=" biết=" phải=" làm=" gì=" chỉ=" có=" thể=" gương=" mắt=" nhìn=" chăm=" chăm=" anh.= " mắt=" tên=" kia=" ngập=" nước,=" ướt=" ướt=" giống=" dã=" khóc.= " khổng=" tây=" như=" đọc=" được=" suy=" nghĩ=" trong=" lòng=" đông=" dã,=" chu=" chu=" môi,=" nguyệt=" biện=" "em=" không=" có=" khóc=" nha,=" đây=" là=" bị=" hơi=" phần=" xông=" lên=" thôi."=" ...=" khói=" hồng=" ở=" phía=" sau=" nhỏ=" giọng=" lâu=" bầu:= " "cái=" gì=" hơi=" phần=" xông=" khóc..."=" bị=" cho=" lơ.= " khổng=" tây=" lê=" chăm=" chậm=" đến=" trước=" mặt=" đông=" dã,=" lời=" còn=" chưa=" nói=" mặt=" dã=" đỏ=" lên=" trước,=" nhìn=" anh=" cười=" ngậy=" ngô,=" "em=" không=" phải=" bán=" rẻ=" tiếng=" cười..."=" nhưng=" vì=" anh=" vẫn=" có=" thể=" bán=" một=" ít."=" ...=" phía=" sau=" truyền=" tới=" tiếng=" cười=" thất=" đức=" của=" trà=" sữa,=" cũng=" bị=" cho=" lơ.= " khổng=" tây:= " "vậy,=" ưm..."=" tổ=" tình=" xong=" rồi=" thì=" hôn=" một=" cái=" đi."=" đông=" dã=" không=" nói=" gì=" đẩy=" cái=" miệng=" dã=" sắp=" đung=" tới=" mặt=" mình,=" lui=" về=" sau=" mấy=" bước,=" quay=" đầu=" nhìn=" trà=" sữa:= " "mặc=" quần=" áo=" cho=" tên=" này."=" trà=" sữa=" cực=" kỳ=" sung=" sướng=" trước=" bộ=" dáng=" ngốc=" ghé=" cửa=" khổng=" tây,=" cười=" làm=" động=" tác=" ok.= " đông=" dã=" ra=" ngoài,=" bỏ=" lại=" khổng=" tây=" bị=" trà=" sữa=" cùng=" khói=" hồng=" chà=" đạp.= " trong=" chòi,=" vô=" danh=" dã=" hoàn=" toàn=" bị=" mí=" mắt=" đánh=" bại,=" đang=" chán=" nản=" nháy=" mắt=" với=" cái=" gương,=" bộ=" dáng=" uất=" ức=" rụt=" rụt=" vai=" có=" phần=" giống=" khổng=" tây,=" đông=" dã=" nhát=" thời=" mềm=" lòng,=" cầm=" nước=" tẩy=" trang=" và=" bông=" trang=" điểm=" tiến=" lên,=" tự=" tìm=" việc:= " "nhắm=" mắt."=" vô=" danh=" vừa=" nghe=" thấy=" thần=" tượng=" lên=" tiếng,=" lập=" tức=" ngoan=" ngoan=" nhắm=" mắt=" lại,=" miệng=" lăm=" bầm=" "thần=" tượng=" à=" anh=" và=" tiểu=" tây=" lúc,=" lúc=" đó=" đó=" rớt=" cuộc=" có=" súc=" ruột=" không=" vậy,=" tiểu=" tây=" không=" có=" online,=" không=" ai=" giúp=" tôi=" cả=" vân=" vân=" vân,=" tất=" cả=" đều=" bị=" đông=" dã=" bỏ=" ngoài=" tai.= " vốn=" dĩ=" bức=" tranh=" giữa=" thần=" tượng=" và=" fan=" cuồng=" đang=" rất=" hài=" hòa,=" cách=" đó=" không=" xa=" đột=" nhiên=" vang=" lên=" một=" giọng=" nói=" kèm=" theo=" sự=" tức=" giận=" quát=" lớn:= " "hai=" người=" các=" người=" đang=" làm=" gì!=" "đông=" dã=" khó=" hiểu=" ngừng=" động=" tác,=" hứng=" thú=" nhìn=" một=" cậu=" thanh=" niên=" nhã=" nhận=" đeo=" kính=" không=" giọng=" bước=" nhanh=" về=" phía=" bọn=" họ.= " vô=" danh=" sợ=" tới=" mức=" bật=" dậy=" khỏi=" băng=" ghé,=" luống=" cuống=" tay=" chân=" quơ=" lấy=" túi=" bên=" cạnh,=" xông=" tới=" ôm=" cổ=" cậu=" thanh=" niên=" nhã=" nhận,=" lời=" kéo=" ra=" ngoài,=" vừa=" đi=" vừa=" sốt=" ruột=" nói=" "anh,=" người=" kia=" là=" bạn=" em=" thôi,=" anh=" đùng=" ghen..."=" về=" nhà=" bồi=" thường=" cho=" anh,=" anh=" không=" phải=" vẫn=" muốn=" ấy=" ở=" nhà=" bếp=" sao?"=" em=" sēmặc=" tạp=" dè!=" "đông=" dã:= " "...=" trở=" về=" bảo=" khổng=" tây=" cũng=" mặc=" tạp=" dè=" mình=" xem=" thử..."=" hai=" người=" đi=" rồi=" thì=" chỉ=" còn=" lại=" đông=" dã=" một=" mình=" nhàn=" nhã=" đuổi=" chân="

ngồi=" " tựa=" " cột,=" " đợi=" " bọn=" " tiểu=" " tây=" " ra.=" " trong=" " lúc=" " chờ=" " đợi=" " thỉnh=" " thoảng=" " có=" " khách=" " tham=" " quan=" " nhìn=" " qua=" " phía=" " anh,=" " đều=" " sẽ=" " lộ=" " ra=" " biểu=" " tình=" " “a,=" " mình=" " xuyên=" " không=" " sao”.=" " đáng=" " người=" " đông=" " dã=" " vốn=" " đã=" " đẹp,=" " từ=" " trước=" " đến=" " nay=" " đều=" " do=" " anh=" " chọn=" " quần=" " áo=" " mà=" " không=" " phải=" " quần=" " áo=" " chọn=" " anh,=" " bắt=" " kẻ=" " là=" " đồ=" " kiểu=" " gì=" " khoác=" " lên=" " cũng=" " hợp,=" " hiện=" " giờ=" " mặc=" " một=" " thân=" " trang=" " phục=" " cổ=" " xưa,=" " còn=" " không=" " chút=" " khó=" " chịu=" " ngồi=" " trong=" " một=" " cái=" " chòi=" " cổ,=" " dù=" " chưa=" " đợi=" " tóc=" " giả=" " cũng=" " đủ=" " khiến=" " người=" " ta=" " nãy=" " sinh=" " cảm=" " giác=" " đột=" " ngột=" " xuyên=" ">

57. Chương 57: Cos – 2

Ba người kia lẩn qua lẩn lại cả một tiếng mới lẻ mề đi ra.

Cùng với tiếng rống giận “Coi chừng ngực cậu” của Trà Sữa, Khổng Tây xách váy kéo áo lấy gót đập hai muôn phần khó khăn lao về phía Đông Dã.

Chờ khi cậu chạy đến trước mặt Đông Dã, cặp ngực run rẩy của cậu rốt cuộc chịu không nổi đường xá chòng trành, rớt xuống.

Đông Dã nhanh tay lẹ mắt bắt được, kéo cổ áo cậu nhét vào lại.

Khổng Tây nâng hai trái táo trước ngực, chỉnh chỉnh vị trí, có chút kiêu ngạo nói: “Xem này, D-cup!”

Đông Dã: “...”

Khổng Tây: “Mau mau sờ sờ, bỏ lỡ sau này không còn cơ hội sờ D-cup nữa!”

Đông Dã cực kỳ bất lực, như cậu mong muốn vươn ngón trỏ chọt chọt trái táo, lại ác ý day day táo trên đầu nhũ cậu, nơi sáng nay còn chịu đủ tàn phá lập tức đau rất.

Khổng Tây kêu to “Ấu” một tiếng, nhảy dựng ra sau, đưa tay che ngực, quỵn rũ liếc ngang Đông Dã, thất vọng nói: “Đáng ghét, sắc lang

”

Đông Dã nhất thời không chịu nổi, hoảng sợ lui về phía sau, trong tích tắc không thể tìm được từ ngữ hình dung tâm tình giờ phút này của anh, chỉ lấy về mặt khiếp đảm nhìn chằm chằm Khổng Tây.

Tự thấy bản thân đùa giỡn hơi quá, Khổng Tây chột dạ le lưỡi, móc táo trước ngực ra, nhét một trái cho Đông Dã, chính mình cầm một trái khác, tùy tiện xoa xoa rồi cắn một miếng.

Trà Sữa muốn ngăn cản nhưng không kịp, lao tới đã thấy trái táo không toàn vẹn bị cậu cắn một miếng, chỉ tiếc rên sắc không thành thép nói: “Khỉ! Sao lại ăn ngực mình!?”

Khổng Tây mơ hồ trả lời: “Đói.”

Để phòng ngừa Khổng Tây lấy ngực dọa người, Đông Dã cũng theo sau cắn một miếng trái táo trong tay.

Vì thế, động tác muốn cứu trái táo khác của Trà Sữa lại không kịp, xoay qua đã thấy thêm một trái táo không toàn vẹn khác, nháy mắt cảm lạnh: “Khỉ! Sao lại ăn ngực Tiểu Tây!?”

Đông Dã: “Mùi vị không tệ.”

Trà Sữa: “...” Đôi chồng chồng này có thể bớt quá đáng được không!!??

Sự thật chứng minh, đôi chồng chồng này không chút để ý tiếp tục quá đáng.

Điều này thể hiện đầy đủ qua sắc mặt đen hơn đáy nồi sau đó của Trà Sữa, có thể đoán Đông Dã đang trả thù việc cô trêu đùa trong WC.

Vì táo – kun đã bị chà đạp thê thảm, bị gặm cắn cho hoa tàn nhụy nát, vậy nên trách nhiệm to lớn dồn D-cup đã rơi vào người vải – kun.

Để làm ra đường cong nhô lên trước ngực cậu, Trà Sữa nhét một đồng vải vào trong áo, sau khi miễn cưỡng tạo được chút cảm giác mới thả cậu đi, dù sao đến lúc đó cũng có thể PS.

Hoàn tất công tác chuẩn bị, bốn người nhìn chung xem như ok bắt đầu khởi công chụp hình.

Khổng Tây bị thảm bị Trà Sữa chỉ huy ở chòi nghỉ bày đủ loại tư thế mà cậu cảm thấy vô cùng vắn vẹo nhưng trong mắt Trà Sữa lại vô cùng quyến rũ.

Lần qua lần lại chụp xong ảnh cá nhân lại lần tới lần lui chụp ảnh đôi, Khổng Tây buồn bực bị giày vò không biết bao nhiêu lần. Cuối cùng sau khi bị Đông Dã đè lên băng ghế làm đủ loại tư thế xong Trà Sữa mới buông tha cậu, vung móng vuốt, đổi cảnh.

Cảnh thứ hai ở hành lang.

Trà Sữa nói chụp bóng lưng và nụ cười ngoái đầu, một cước đá Khổng Tây về trước bảo cậu phải dùng sức uốn éo hông.

Mông – kun nhà Khổng Tây sáng sớm vừa được yêu thương qua, căn bản uốn éo không nổi, xoay một cái liền đau, chỉ có thể cứng ngắc lắc trái rồi lắc phải.

Trà Sữa gào rú: “Khỉ! Mềm mại mềm mại!! Cậu đi thẳng đờ thể làm gì!? Đang phơi cá khô à!!”

Đông Dã quét mắt nhìn Trà Sữa đang phát điên.

Đang nghĩ muốn đi tới đánh người, Trà Sữa tiếp nhận được ánh mắt hàm ý cảnh cáo rõ ràng, lập tức ngoan ngoãn cầm miệng, cúi đầu chớp mắt lui qua ngồi xuống cạnh Khôi Hồng đang hăng hái lướt weibo.

Đông Dã hài lòng tiến lên, đến bên Khổng Tây còn đang cố thủ mềm hóa cơ thể, dán sát, đưa tay sờ soạng.

Khổng Tây càng thêm cứng ngắc, hai mắt trừng phía trước ra sức cos cá khô.

Đôi bàn tay sáng nay còn sờ qua toàn thân cậu lại nhẹ nhàng vuốt ve sờ ắn dọc theo cơ thể nhưng trước sau không luồn vào trong quần áo. Khổng Tây không tử tế nghĩ: Chắc chắn quần áo quá rắc rối, Đông Dã không với vào được.

Đông Dã đưa tay vén tóc giả trên đầu Khổng Tây, hơi cúi đầu hà hơi vào lỗ tai hồng hồng của cậu, rồi chạm lên ngậm ngậm liếm liếm.

Khổng Tây nháy mắt mềm nhũn, vừa nhũn vừa tiếp tục không tử tế nghĩ: Chắc chắn do mình hóa trang quá đậm, phấn trét quá dày, Đông Dã ngại nên không hôn môi mà chỉ hôn tai.

Đông Dã tránh ra một khoảng cách, để lộ Khổng Tây mắt ngập nước đã mềm nhũn trong ngực.

Khổng Tây mang về mặt bị chà đạp gọi cảm cùng bộ dáng mảnh mai yếu đuối hướng Trà Sữa chớp chớp mắt. Trà Sữa tích tắc bị cậu giật chết tại chỗ, một móng vuốt bịt mũi, một móng còn lại vỗ thẳng lên lưng Khôi Hồng còn đang bấm điện thoại, lơ mơ nói: “Mau mau, mau chụp!”

Khôi Hồng ngẩng đầu lên nhìn, cũng bị Khổng Tây làm cho choáng váng hoa mắt vài giây, đợi khi Đông Dã rời đi mới cười he he như sắc lang nhắc máy ảnh SLR lên.

Chụp xong một bộ ảnh, Khôi Hồng đột nhiên lộ mặt ra từ sau máy ảnh, nói: “Tớ vừa xem weibo, nói có một nam sinh cos loli bị ông chú kéo vào bụi cưỡng hiếp.”

Khổng Tây còn bận suy nghĩ miên man, không nghe rõ.

Đông Dã nghe thấy thì nhú mày, lục ra một mảnh khăn che mặt trong túi của Trà Sữa mang lên cho Khổng Tây đang ngẩn người, nói: “Xóa hết những tấm lộ mặt.”

Khôi Hồng “Vâng vâng” đáp lời, nhanh như bay rút thẻ nhớ trong máy, gấn một cái khác vào, giả bộ như đang xóa ảnh, cuối cùng còn cười khúc khích đưa máy cho Đông Dã kiểm tra.

Đông Dã không cầm, hàm ý không rõ nhìn cô, lạnh nhạt nói: “Tiếp tục đi.”

Bốn người tiếp tục ——

Khổng Tây đứng trước ngoáy thắt lưng; Khói Hồngđăng sau cầm máy chờ thời chụp; Trà Sữa lâu lâu gào một câu “Cậu đừng uốn éo quá mức! Sẽ ảnh hưởng thắt lưng, thiếu niên lâu năm ạ!”; Đông Dã nhìn người uốn trái vắn phải phía trước, không yên lòng.

Cuộc thi có ghi rõ, mỗi chức nghiệp chỉ cần 2 hình, vậy nên không bao lâu sau Trà Sữa và Khói Hồng lại lòi Khổng Tây vào WC.

Lần này vào nhà vệ sinh nữ, dù sao Khổng Tây không mấy khác biệt với trai gái khó phân biệt – kun, tuy mới đầu cậu còn sống chết phản kháng, nhưng sau khi bị Trà Sữa kéo vào, mấy cô gái bên trong cũng chỉ liếc mắt nhìn cậu một cái, lập tức không chút phản cảm tiếp tục nên làm gì thì làm đó.

Khổng Tây đỏ mặt, lúng túng quay đầu, xoắn xuýt muốn học 3 lít máu.

... Mẹ ơi con gái thời nay đều phóng khoáng vậy sao!! Cửa không đóng đã cởi quần!! Chọc mù mắt cậu rồi biết không!!

Khói Hồng lau lớp hóa trang yêu mị trên mặt cậu, lại đánh lên một lớp thể hiện rõ góc cạnh nam tính.

Nhưng cả người Khổng Tây đều tản ra vẻ ngốc ngốc đáng yêu, lại xinh đẹp như bức tượng trạm trổ hoàn hảo, nếu muốn lộ ra khí chất anh tuấn nam tính thì thật khó.

Trà Sữa sâu sắc tổng kết một câu: “Cậu rất không đàn ông.”

Khổng Tây tự nhận bề ngoài thoát nhìn không mấy đàn ông nhưng rõ ràng vẫn có những đặc trưng của đàn ông hơn nữa nội tâm đủ mười mười đàn ông nháy mắt bùng nổ, phản bác: “Chỗ nào không đàn ông!? Thứ gì đàn ông nên có tớ đều có!”

Trà Sữa: “Nhưng thứ phụ nữ có cậu cũng có.”

Khổng Tây: “...”

Trà Sữa: “Mắt nhỏ, mắt to, D-cup, eo thon, thiếu gì nữa? Cậu xem cậu lông chân cũng không mọc, hơn nữa cậu có một thứ mà mỗi người phụ nữ đều có nhưng đàn ông tuyệt đối không có...”

Khổng Tây: “???”

Trà Sữa: “Cậu có đàn ông!”

Khổng Tây: “...”

Trà Sữa nhún vai bất đắc dĩ: “Xem đi, cậu còn phủ nhận cái gì.”

Khổng Tây phòng mang trùng cô: “Tớ không có tháng!”

Trà Sữa dừng một chút, chột chột bụng cậu, nói: “Nếu cái này cậu cũng có... Chúc mừng cậu, cậu có thể sinh con cho Đông Dã rồi.”

Khổng Tây: “...”

Đợi Trà Sữa chà đạp Khổng Tây từ đầu tới chân mấy lần, lần nữa kéo cậu đi ra, Đông Dã đang bị người quấy lấy chụp hình chung.

Khổng Tây đột phá vòng vây, chạy đến bên Đông Dã mách lẻo: “Trà Sữa chà đạp em.”

Đông Dã buồn cười nhìn cái mặt bánh bao của cậu, vô thức muốn xoa đầu cậu, lại bị bộ tóc giả trên đầu cậu ngăn cản ý niệm, đổi thành miết mặt cậu, “Đợi vào game chà đạp lại.”

Trà Sữa ở cách đó không xa tru: “Ai ai ai, Đông Dã không nên bao che cậu ta vậy chứ!” Nói xong kéo Khói Hồng đánh tới, dự định tính sổ với Khổng Tây.

Các cô gái luôn quần quít Đông Dã tự động tản ra, dọn chỗ cho bọn họ chụp hình.

Bộ dáng của Khổng Tây cuối cùng đã khôi phục bình thường, trên mặt cũng sạch bóng. Khói Hồng vẽ nét không đẹp nên chỉ giúp cậu che bớt cục mụn nhỏ bên thái dương, để cậu trưng mặt mộc ra.

Đông Dã rất hài lòng khi mặt cậu đã biến về, ôm lấy không buông, thỉnh thoảng còn đụng đụng hôn hôn hoặc thân mật cọ cọ mũi cậu.

Người xung quanh rất nhiều, Khổng Tây xấu hổ không ngừng trốn, nhưng trốn thế nào cũng không thoát hành động thân mật đột ngột của Đông Dã, mặt đỏ ửng.

Một không ngừng trốn về sau, một không ngừng lần người đè tới, đến cuối cùng! Khổng Tây bị Đông Dã đè ngã xuống băng ghế trên hành lang.

Những tiếng kinh hô cùng tiếng hút khí nường theo tiếng nháy máy liên tiếp bùng nổ ——

“Trời ạ, quá moe!!”

“Ấu, không chịu nổi, cứ thế đè ra sao.”

“Mau chụp mau chụp, tối về up weibo.”

“Up khỉ, cắt làm của riêng.”

“Tớ còn phải nuôi hai con sói đói sao có thể cắt làm của riêng, nhất định phải up.”

“Oa

công – kun đẹp trai quá

~ khiến chị nhận nhạo.”

“Oa

thụ – kun cũng thật đáng yêu

~ cũng khiến chị nhận nhạo.”

“Anh tuần cao to công cùng đáng yêu moe thụ, hổ của tớ!”

...

...

Tuy nói là đè, thật chất chỉ là Đông Dã ngồi trên băng ghế hơi cúi người, còn Khổng Tây dựa cột mà thôi.

Anh đè không bao lâu thì đứng lên, nhân tiện kéo Khổng Tây đã bị đè mềm nhũn dậy, bình tĩnh nói với Trà Sữa đang bận nhét khăn tay vào lỗ mũi: “Chụp riêng được sư, cho cô 20 phút.”

Trà Sữa tuân lệnh, không tiếp tục xoắn xuýt vấn đề máu mũi nữa, cấp tốc lui. Khổng Hồng và Khổng Tây đến bờ sông.

Thời gian cấp bách, Trà Sữa ném Khổng Tây đến gốc cỏ lau bên bờ sông, ra lệnh cho cậu làm động tác âu yếm vuốt ve cây thuốc.

Khổng Tây nhìn cọng cỏ lau giật giật khoe miệng, tập trung tinh thần đối nó bằng gương mặt anh tuần của Đông Dã, đối nửa ngày cũng không thể vẽ dấu bằng giữa 2 bên, mặt kiềm nén đau khổ, chán nản nhìn về phía Đông Dã.

Đông Dã không ở chỗ kia. Khổng Tây có chút thất vọng cúi đầu.

Trà Sữa xuôi theo tầm mắt cậu, lập tức sáng tỏ, giải thích: “Đông Dã đang thay quần áo, cậu thâm tình chút đi!”

Khổng Tây ngoan ngoãn tiếp tục gặng thâm tình với cọng cỏ lau.

5 phút sau, “Bảo cậu nhìn thâm tình! Trừng nó làm gì, còn trừng nữa trừng mắt lồi ra đấy!”

10 phút sau, “Bảo cậu vuốt thâm tình! Nhỏ nó làm gì, mẹ cậu, cậu nhỏ mắt gốc nó rồi!! Mau đổi cọng khác.”

15 phút sau, “... Cậu có nhìn tớ khóc cũng vậy thôi, tiếp tục thâm tình với cọng cỏ đi!”

20 phút sau, Trà Sữa lao tới trước mặt Đông Dã ngồi cách đó không xa, nước mắt lưng tròng ôm đầu: “Đông Dã! Lantis! Cao thủ! Thần tượng! Anh mau xem tiểu thụ nhà anh đi, cậu ấy như vậy bảo em làm sao chụp đây, oa oa oa...”

Đông Dã nhìn đồng hồ đeo tay, bình tĩnh nói: “Đến giờ.”

Trà Sữa bật khóc, “Châm chước cho em thêm mấy phút đi, ức hự hự hự.”

Có lẽ thấy Trà Sữa quá đáng thương, cũng có thể do chính anh ngồi không nhàm chán, Đông Dã nhú nhú mày nói với Khổng Tây: “Làm tốt mấy ngày nữa lại dẫn em đi công viên trò chơi.”

Khổng Tây lập tức sáng quắc mắt nhìn qua, ánh sáng đó lấp lánh như đèn pha thiếu chút chói ngất Trà Sữa.

Có vật chất dù đồ quả nhiên khác hẳn, về mặt Khổng Tây nhìn cọng cỏ nhỏ chỉ có thể gọi là dịu dàng, hận không thể vắt vài giọt nước ra.

Khói Hồng nắm chặt cơ hội chụp mấy tấm, lại bảo cậu bày tư thế khác, cuối cùng trong vòng nửa giờ lẫn lộn xong.

Trà Sữa hướng Đông Dã làm động tác ok, Đông Dã cấp tốc kéo Khổng Tây vào WC, lột quần áo.

Trong WC hơi ẩm thấp, Khổng Tây sợ lạnh rụt vào ***g ngực Đông Dã.

Đông Dã kiểm chế ý nghĩ muốn xử tử cậu ngay tại chỗ, thuần khiết giúp cậu mặc quần áo, cuối cùng vẫn không nhin được đề Khổng Tây lên tường hôn một trận.

Bọn Trà Sữa có xe, sau khi Đông Dã trả quần áo thì kéo Khổng Tây rời đi.

Giờ cơm trưa đã qua một lúc, ở khoảng thời gian lỡ cỡ này cũng không có nhà hàng nào cung cấp bữa chính, hai người đều chỉ mới gặm một bên “ngực” của Khổng Tây nên rất đói, vội vã chạy về nhà nấu cơm lấp bụng.

Bọn họ về đến nhà vừa lúc bắt gặp xe các chị Khổng Tây từ ngoài về, mấy người cứ thế đối mặt nhau.

Khổng Tây căng thẳng muốn chết, nhưng vẫn đứng bên Đông Dã, nắm tay anh chào hỏi các chị: “Chị hai, chị ba, chị tư...”

Đông Dã kéo khéo miệng hướng các cô cười, giọng vẫn lạnh nhạt như trước: “Chào.”

Chị ba cười cười, ra hiệu cho bọn họ nhìn xuống túi nguyên liệu nấu ăn trong tay, nói: “Cả hai ăn cơm chưa?”

Khổng Tây căng thẳng thiếu chút cắn đầu lưỡi, bệnh cà lăm lại xông ra: “Chưa... chưa ạ.”

Chị tư dựa lên xe, nhướn mày: “Không giới thiệu chút sao?”

“A, đây là bạn G...” Cậu chưa kịp nói xong, lực tay Đông Dã nắm cậu đột ngột biến lớn. Khổng Tây tức khắc thức thời đổi giọng: “Đây là đối tượng của em, Đông Dã, đồng ruộng phía đông.”

Chị tư không còn gì để hỏi gật đầu vào nhà.

Chị ba lại cười với bọn họ, cũng theo sau vào nhà.

Chỉ còn lại chị hai vẫn không nhúc nhích, dường như đang quan sát bọn họ.

Khổng Tây rất buồn bực, rõ ràng là chị của mình, tại sao lại cảm thấy như đang gặp người nhà Đông Dã, hơn nữa chị ba và chị tư cũng quá thất đức, không nói bọn họ vào nhà, ném bọn họ cho chị hai, không biết cậu sợ chị hai sao!? Hắt bần ()

Chị hai: “Vào cùng ăn đi.”

Chị hai nói xong xoay người vào nhà, Khổng Tây không thể tin trọn to mắt.

Đông Dã vân vê móng vuốt trong tay, nói: “Đừng sợ.”

Khổng Tây không phục liếc ngang anh một cái, lại nhanh chóng cúi đầu trùm mũi giấy, sĩ diện nói: “Ai sợ chứ, vào thôi!” Nói xong không cho Đông Dã cơ hội mở miệng kéo anh vào trong, càng đi càng nhanh như sợ anh đột ngột đổi ý.

Đông Dã cũng không cản, bất đắc dĩ để cậu nắm kéo đi, trước khi vào cửa ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, đột nhiên phát hiện từ khi gặp được Khổng Tây tới nay, tim của anh cũng như bầu trời này, từ từ trở nên quang đãng trong xanh không gợn bóng mây.

58. Chương 58: Phiên Ngoại: Vấn Đề Tư Thế

Nói về vấn đề tư thế.

Đông Dã và Khổng Tây hai người này có thể nói căn bản không có cách nào đạt thành thống nhất.

Khổng Tây thích thế ngồi hoa sen, như thế độ sâu cùng độ mạnh yếu có thể tự mình khống chế, sẽ không bị Đông Dã thúc đến mức không thể nói gì. Mặc dù rất mệt, nhưng lần nào cậu chủ động cũng dùng tư thế này. Điều này đã đủ chứng tỏ thực tế tên kia có chút ít đặc tính của nữ vương.

Ghét nhất là thế sau lưng, không chỉ không thể thấy biểu cảm của Đông Dã, mà tứ chi còn rất dễ nhúc nhích, mỗi lần làm xong xương khớp tay chân đều tê rần, căn bản không thể động đậy, không chỉ mệt muốn chết, phía trước còn luôn lạnh lẽo trống không, khó chịu!

Mà Đông Dã thích nhất thế sau lưng, trong mắt anh, như thế có thể đắm vào sâu hơn từ trước, càng dễ thúc trúng điểm G của Khổng Tây, khiến cậu ở dưới thân mình run rẩy từng đợt, bộ dáng yếu ớt đó vô cùng dụ người. Hơn nữa Khổng Tây nhỏ người, khi tiến vào từ phía sau có thể ôm trọn cậu, muốn sờ thì sờ, cảm giác rất tốt.

Ghét nhất thế hoa sen, tuy lần đầu của hai người dùng loại tư thế này, nhưng sau đó anh không chủ động dùng lại nữa, thấy như bị người khống chế, không thể tự do cử động, khó chịu!

Xét thấy sở thích của hai người khác nhau quá lớn, vì để tìm ra một tư thế có thể làm cho cả hai hài lòng, Khổng Tây cố ý lên mạng đặt mua cuốn 99 Tư Thế Vàng Khi ‘Yêu’.

Ngày đó sách vừa đến, Khổng Tây liền không thể chờ đợi được chạy thẳng tới siêu thị tìm Đông Dã.

Đúng lúc chạng vạng siêu thị đông khách nhất, Khổng Tây chen chúc nửa ngày mới tới văn phòng quản lý.

Cậu bang một cước đá văng cửa phòng, lại bang một cước đạp lên, cẩn thận bấm khóa, gạt luôn chốt, sau đó cười *** đang nhìn về phía Đông Dã đang ngồi sau bàn làm việc.

Đông Dã nhướng mày, không nhúc nhích, thản nhiên chống cằm nhìn cậu.

Vốn Khổng Tây đang thú tính bộc phát, vừa chạm đến ánh mắt anh nhà mình lập tức như bóng xì hơi, mặt cũng theo đó đỏ lên, có chút chút mắc cỡ cầm sách giơ lên che trước mặt, rụt rè nói: “Chúng ta thử cái này đi...”

Khóe miệng Đông Dã giật giật, làm như không thấy ngớ lơ, tiếp tục xem cổ phiếu của anh.

Khổng Tây đứng tại chỗ mắc cỡ nửa ngày mà không thấy Đông Dã nói gì, kỳ quái len lén ngó trộm từ sau sách mới phát hiện mình đã bị lơ.

Cậu cũng không chán nản, cầm sách đi qua, tính toán dù có phải năn nỉ ỉ ôi vẫn quyết thảo luận cho ra vấn đề này với Đông Dã.

“Chúng ta thử đi mà

~” Khổng Tây như hiến của quý dâng sách quơ quơ trước mặt người kia, lại sấp đến liếm liếm môi anh, mười phần hàm ý quyến rũ.

Đông Dã không chớp mắt tắt web, khép laptop rồi mới dùng bộ mặt không chút cảm xúc xoay cả người lẩn ghế về phía Khổng Tây.

Khổng Tây long lanh nhìn anh, trong ánh mắt kia biểu đạt rõ ràng ý tứ “thử ở đây luôn đi ở đây luôn đi”.

Đông Dã buồn cười nhìn cậu, nhướn mày nói lỏng cà-vạt, vươn cánh tay dài móc lấy Khổng Tây để cậu ngã ngồi giữa hai chân mình, đều giọng nói: “Muốn làm thì quyến rũ tôi xem.”

Khổng Tây phút chốc bị mê hoặc cả người nóng như thiêu đốt, mặt thoáng đỏ lên, ngơ ngác nhìn Đông Dã, hơn nửa ngày mới hiểu lời anh.

Cậu ngồi trên đùi người kia bối rối cả buổi trời mới đánh bạo run run đưa tay cởi nút áo sơ mi anh.

Theo từng nút từng nút bị cởi, ***g ngực Đông Dã lộ ra một mảng lớn, Khổng Tây cười meo meo sờ soạng cơ thể rắn chắc của anh, đến gần liếm liếm trái cổ của anh, rồi gặm gặm xuống cổ.

Cậu nhớ tới lần đầu của hai người, hơi hoảng hốt thò tay sờ thân dưới người kia. Nơi đây đã phình lên, Khổng Tây lại nghĩ tới kích thích cùng sức sống của thứ đó, đột nhiên cảm thấy mình đang làm bậy.

Nhưng nếu đã thành như vậy rồi, giờ mà rút lui có vẻ rất xấu bụng. Khổng Tây cắn môi, kiên trì run run cởi T-shirt và quần, rồi tiếp tục cởi quần lót.

Mắt Đông Dã hơi đen lại, tâm tình không rõ nhìn Khổng Tây trần truồng.

Khổng Tây bị nhìn mà xấu hổ, quỳ trên đùi Đông Dã, ôm cổ anh, cúi người hôn anh. Khổng Tây không thường chủ động hôn Đông Dã, nhưng số lần hai người hôn môi không ít, kỹ xảo luyện được từ đó, hôn đến phía dưới của cả hai đều cương cứng.

Hai người không xa lạ gì thân thể của nhau, biết phải đụng vào những chỗ nào để người yêu hưng phấn.

Vùng mẫn cảm của Đông Dã ở trái cổ và lỗ tai, mỗi lần làm tình, Khổng Tây đều vô cùng thích ôm cổ liếm trái cổ và vành tai anh, lần này cũng không ngoại lệ.

Nụ hôn dài vừa kết thúc, Khổng Tây liền tiến tới gặm lỗ tai người kia, tay đồng thời sờ lên bảo bối nhà anh.

Nơi đó đã hoàn toàn cương cứng, đội lên quần. Khổng Tây rất tốt bụng giúp cởi thắt lưng, kéo khóa giải phóng nó.

Nhìn cây cột nào đó đang đứng thẳng, Khổng Tây buông người kia ra, xoay lưng ngồi trên đùi anh bắt đầu tìm KY (thuốc bôi trơn), cái móng cứ xoay qua xoay lại, cây cột phía sau bị cậu càng xoay càng cứng, càng xoay càng to...

Sau đó...

Đông Dã chịu hết nổi.

Vĩnh móng xoay qua xoay lại trước mặt người ta, còn có thể có thứ gì dụ dỗ hơn không!?

Đông Dã vươn tay ôm lấy Khổng Tây đang đưa lưng về phía anh, đặt cậu lên bàn.

Trên bàn lạnh lạnh khiến Khổng Tây run một cái, không kịp phản ứng.

Thừa dịp cậu ngăn người giấy lát, Đông Dã đã lôi KY từ ngăn kéo ra, bôi một đồng lên phía sau của Khổng Tây, dùng ngón giữa xoa đều rồi chọc thẳng vào.

Khổng Tây “A” một tiếng, muốn trở mình nhìn, lại bị Đông Dã lấy tay giữ chặt cậu, đành phải đáng thương cong chân vĩnh móng nằm sấp trên bàn.

Ở độ cao này, Đông Dã thấy rõ mồm mọi phía sau của Khổng Tây, chỉ có thể nói, toàn màu hồng phấn, cực kỳ kích thích dục vọng phạm tội. Anh hơi mất kiên nhẫn ngoáy loạn bên trong, rất thuận lợi tìm được điểm mẫn cảm của Khổng Tây.

Khổng Tây run rẩy càng dữ dội hơn, dùng giọng điệu uất ức chết được nói: “Em không muốn dùng tư thế này, không muốn... Rất khó coi, như chó vậy.”

Đông Dã cuối cùng vẫn thương tiếc Khổng Tây, lật người cậu lại, treo lên người mình.

Khổng Tây dùng cả hai tay hai chân móc chặt lên người anh, sợ anh đổi ý. Đông Dã một tay nâng móng cậu, bỏ thêm hai ngón vào trong từ từ mở rộng, còn không ngừng đâm tới điểm kia.

Khổng Tây như cá mất nước nằm sấp trên vai người kia, không có lấy chút khí lực nào, chỉ không ngừng rên rỉ.

Tiếng rên rỉ vừa mềm mại lại luẩn quẩn xung quanh đối với Đông Dã mà nói có lực hấp dẫn rất lớn, giống như thuốc kích dục, rên đến thiếu chút anh không không chế được.

Đợi đến lúc cảm giác được người trong ngực hầu như có thể chứa mình, Đông Dã rút ngón tay, đưa thứ đã giương cung bạt kiếm nhắm ngay cửa động, từ từ đâm vào đến hết, thoải mái thở dài một tiếng, rồi xoay người đè Khổng Tây lên tường, bắt đầu chuyển động từ từ.

Làn da nóng bỏng bị vách tường ma sát có chút đau rát, Khổng Tây ôm cổ người kia, nhẹ giọng nói: “Lưng đau.”

Đông Dã vỗ lên cặp mông của cậu, khàn khàn, “Lắm chuyện.”

Tuy nói vậy, anh vẫn rất săn sóc chuyển mặt trận, định đến sô pha tiếp tục.

Phía dưới hai người vẫn dính liền. Mỗi lần người kia bước một bước, thứ đó sẽ thúc lên một cái.

Khổng Tây bị thúc đến không chịu nổi, cao thấp rên rỉ, ghé vào tai Đông Dã hà hơi.

Động tác này của cậu khiến thứ trong cơ thể căng to hơn, Đông Dã nhéo phần thịt non trên mông cậu, thở hổn hển nói: “Đừng kẹp.”

Khổng Tây không thuận theo anh, co rút phía sau, càng lớn giọng rên hơn, còn liếm vành tai anh.

Vì vậy, chờ khi cậu vừa được đặt lên sô pha, Đông Dã lập tức kéo hai chân cậu gác lên vai mình, thúc thật sâu vào trong.

Vào quá sâu khiến Khổng Tây đau, bắm sô pha không thở nổi, đứt quãng “A——” một tiếng.

Đông Dã dừng lại, hỏi: “Không sao chứ?”

“... Sao... sao có thể không sao?”

“Xin lỗi.” Miệng rõ ràng đang nói xin lỗi, nhưng vẫn tiếp tục động tác, lại tiến sâu vào.

“Rõ ràng không hề có ý thức kiểm điểm...” Khổng Tây khó chịu trừng người đàn ông phía trên, nhưng nhìn thể nào cũng như đang quyến rũ người ta, ngay cả giọng nói cũng đã mềm nhũn.

Đông Dã cười nói: “Ừ.” Cúi người hôn cậu.

“Hừ...”

Mãi đến cuối cùng, cuốn sách dạy tư thế chưa từng được lật ra. Sau đó Đông Dã trực tiếp ném đi.

Dùng lời của anh chính là: “Đến lúc làm thật, ai rảnh mà xem thứ đó, cứ đâm vào thôi.”

59. Chương 59: Phiên Ngoại: Hậu Cos

Đây là một buổi sáng 9 giờ, trong căn phòng u ám chỉ có ánh sáng xanh mờ ảo từ máy tính.

Khối Hồng đeo hai vành mắt đen to đùng, dán chặt mắt vào màn hình máy tính di chuyển chuột không ngừng.

Để tham gia hoạt động game lần này, bọn họ tổng cộng chụp 200 tấm, qua sàng lọc còn lại 114 tấm đẹp mang đi PS, trong đó ảnh đôi chồng chồng kia 10 tấm, ảnh mình Tiểu Tây 36 tấm.

Khối Hồng thức trắng hai ngày hai đêm làm hiệu ứng cho đồng ảnh chụp, rồi chọn ít tấm lung linh bỏ vào folder riêng biệt, đặt tên “Ảnh dự thi”, sau đó mới gấp một cái thì thầm “May mà làm kịp” xoay người đi ngủ.

... 5 tiếng sau...

Khói Hồng lại ngáp dài xoay người ngồi trước máy tính, hí hửng mở ổ D, định thưởng thức một chút kiệt tác của mình.

Click... click... click...

Thưởng thức... thưởng thức... thưởng thức...

Chảy nước miếng... chảy nước miếng... chảy nước miếng...

Ờ? Sao lại chuyển về tấm đầu tiên!? Máy hình Tiểu Tây bị đề đầu!?

Khói Hồng không tin vào mắt mình lại click click click, cuối cùng! Lại click về tấm đầu tiên!

Vì sao vẫn là Vô Danh!? Khói Hồng , xoay xoay xoay kéo lên kéo xuống, tiếp đó phát hiện một chuyện vô cùng đau thương —— hoàn toàn không thấy mấy tấm Tiểu Tây mặc đồ nữ lộ mặt, cả mấy tấm đôi chồng chồng chụp chung cô tính tàng trữ riêng cũng bỏ trốn theo!

Khói Hồng run rẩy, mở folder “Ảnh dự thi”, trong đấy ngược lại đều có đủ.

May quá may quá, nếu mấy tấm này cũng mất chắc Trà Sữa sẽ lập tức bóp chết cô.

Đã bình tĩnh hơn, Khói Hồng chậm rãi leo lên QQ, định bụng nói mấy lý do vớ vẩn gạt Trà Sữa.

Khói Hồng: Trà Sữa, có một tin tốt và một tin xấu, muốn nghe cái nào trước?

Trà Sữa Cacao: Đột nhiên cảm thấy chẳng lành...

Khói Hồng: Tin tốt tin tốt, xin hãy chuyển tiêu cự tới hai chữ tin tốt!

Trà Sữa Cacao: Cậu làm hư ảnh!?

Khói Hồng: Sao có thể, tớ là dân chuyên đây!

Trà Sữa Cacao: Cậu làm mất ảnh!?

Khói Hồng: Khụ... chúng ta nên nói về tin tốt trước đi.

Trà Sữa Cacao: Khỉ! Thật sự làm mất!????

Khói Hồng: Nếu cậu nhất định không muốn biết tin tốt là gì...

Trà Sữa Cacao: = = mất bao nhiêu?

Khói Hồng: Cậu không thể bỏ lửng chú ý lên tin tốt sao?

Trà Sữa Cacao: Nói!

Khói Hồng: Em sai rồi em sai rồi em sai rồi! Xin chị tha thứ!... Có muốn nghe tin tốt để hạ hỏa trước không?

Trà Sữa Cacao: Em nhỏ, em nên quảng cái tin tốt đó đi, không tác dụng đâu

Khói Hồng: Chỉ mất mấy tấm Tiểu Tây mặc đồ nữ lộ mặt và mấy tấm hai chồng chồng ôm ôm ấp ấp...

Trà Sữa Cacao: (#) khỉ! Cậu làm mất mấy tấm phúc lợi!??

Khói Hồng: ... chúng ta nói đến tin tốt đi!

Trà Sữa Cacao: Tớ đã biết không có gì tốt mà orz

Khói Hồng: Tại cậu không chịu nghe tớ nói tin tốt, tớ có thể dụ dỗ dẫn cậu đi một vòng sau đó lại dụ dỗ báo cho cậu tin xấu *cúi đầu xoắn tay*

Trà Sữa Cacao: ... sau này ít tiếp xúc Tiểu Tây đi em nhỏ, coi chừng lây hư đấy

Xét thấy Khói Hồng không backup kịp thời để phúc lợi ngầm trai bị trộm mất, Trà Sữa vô cùng đau đớn hạ lệnh cưỡng chế cô giao hết ảnh ra mới cho phép cô chơi game.

Khói Hồng đã bị dày vò đến mức thân tàn chí cũng tàn run rẩy log game.

[Bang]Giết Chóc: Lantis, Khói Hồng onl

[Bang]Khói Hồng: Tớ chỉ còn linh hồn T_T

[Bang] Tiểu Tây: Khói Hồng! Cậu có phải có một chân với Lantis nhà tớ không! Tại sao anh ấy đặc biệt dẫn 'Khói Hồng online thì nói tôi'>O< [bang]khói=" hồng=" tớ=" và=" anh=" ta=" có=" tổng=" cộng=" 4=" chân=" lặn=" [bang]=" tiểu=" tây=" các=" người!=" *cẩn=" khản*=" [bang]=" lantis=" hình=" tôi=" giữ,=" quên=" nhấn=" lại,=" báo=" cô=" biết=" một=" tiếng,=" trong=" ồ=" c=" còn=" một=" tấm=" chụp=" chung,=" tìm=" được=" xem=" như=" của=" cô=" [bang]khói=" hồng=" !!!=" [bang]trà=" sữa=" cacao=" !!!=" khói=" hồng=" mau=" tìm!=" [bang]giết=" chóc=" hình=" gì?=" [bang]=" tiểu=" tây=" tớ=" cũng=" muốn=" biết...=" gì=" đây?=" [bang]lantis=" tài=" nguyên=" rất=" phong=" phú,=" tôi=" đã=" lại=" tất=" cả=" [bang]khói=" hồng=" !!!=" [bang]=" lantis=" thuận=" tay=" giúp=" cô=" xóa=" đóng=" phim=" và=" anime=" chứa=" rất=" nhiều=" virus=" ở=" ồ=" e=" [bang]khói=" hồng=" !!!=" [bang]=" lantis=" mấy=" thứ=" này=" đợi=" kiếp=" sau=" làm=" nam=" hãy=" nghiên=" cứu=" cũng=" không=" muộn=" [bang]khói=" hồng=" ...=" cảm=" ơn=" cao=" thủ=" đã=" quan=" tâm=" [bang]=" lantis=" không=" khách=" sáo=" [bang]khói=" hồng=" ức=" hự=" hự=" hự...=" trà=" sữa...=" [bang]trà=" sữa=" tớ=" hiểu,=" lát=" nữa=" tớ=" sẽ=" send=" cậu=" một=" phần=" tìm=" được=" chút=" an=" ủi,=" khói=" hồng=" tay=" run=" rẩy=" nhấn=" thoát=" game,=" mở=" ồ=" e,=" quả=" nhiên=" trống=" không,=" khói=" hồng=" "..."=" takanaga=" hinako=" của=" cô,=" kousaka=" tohru=" của=" cô,=" nakamura=" shungiku=" của=" cô,=" takagi=" ryou=" của=" cô=" q_q=" hoa=" viên=" hạnh=" phúc=" của=" cô,=" pico=" của=" cô,=" senpai=" của=" cô,=" misaki=" và=" usagi-sensei=" của=" cô=" q_q=" sho=" của=" cô,=" taiki=" của=" cô,=" nagi=" của=" cô,=" hikaru=" của=" cô,=" tomoyo=" của=" cô=" q_q=" cứ=" thế=" mất=" hết=" nguồn=" tài=" nguyên=" đam=" mê=" dòi=" dào=" cô=" vất=" vả=" tích=" góp=" bao=" nhiều=" năm,=" chỉ=" bởi=" vì=" chứa=" nhiều=" virus,=" toàn=" bộ=" bị=" "thuận=" tay=" xóa=" sạch,=" mẹ=" ơi=" cho=" dù=" dính=" cúm=" lợn=" cũng=" không=" thể=" xóa!=" ức=" hự=" hự=" hự,=" cao=" thủ,=" cảm=" ơn=" đã=" quan=" tâm,=" em=" đây=" nhất=" định=" sẽ=" nhớ=" rõ=" lòng=" tốt=" của=" anh=" suốt=" đời...=" trên=" đây=" là=" một=" hủ=" nữ=" bị=" xóa=" tài=" nguyên=" đã=" không=" thể=" báo=" thù=" còn=" phải=" mím=" cười=" nói=" "cảm=" ơn,=" em=" đây=" nhất=" định=" sẽ=" ghi=" lòng=" tạc=" dạ=" suốt=" đời=" mà=" sinh=" ra=" độc=" thoại=" nội=" tâm,=" vừa=" điên=" cuồng=" vừa=" bứt=" rứt,=" vừa=" bói=" rối=" vừa=" tức=" hông,=" vừa=" tự=" an=" ủi=" vừa=" đập=" đầu=" tổng=" kết=" lại:= làm=" một=" hủ=" nữ=" thật=" sự=" là=" chuyện=" đau=" thương=" muốn="">>

60. Chương 60: Phiên Ngoại: Đại Chiến Thập Lung Linh

Hôm sau, Trà Sữa mang những tấm may mắn còn tồn tại post lên diễn đàn, xong lại phát tán link trên QQ, weibo và khắp trường.

Trong game không cho phát link, đành phải quảng số thứ tự topic —

[Thế giới]Trà Sữa Cacao: Hoạt động cos trên trang chủ, nhờ mọi người bỏ một phiếu cho topic 44!!

Phía dưới lập tức có người theo sau tuyên truyền, số thứ tự topic bay tán loạn, nhảy lên liên tục, mỗi câu dừng lại không đến 3 giây lập tức bị đẩy đi mất.

[Bang] Khói Hồng: Spam như vậy chắc không ai thấy...

[Bang]Giết Chóc: Tất cả người trong bang lên trang chủ đăng ký bỏ phiếu!

[Bang] Clone 1: Chị Trà Sữa, số thứ tự này cũng thật quý đi

[Bang]Tui là 0: Nghĩa là chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ à?

[Bang]Trà Sữa Cacao: ... em 1 kéo em 0 đi thông đi!

[Bang] Anh là 1: Tới đây~ 0 – san, tới anh thương

[Bang] Tui là 0: Anh thiệt là yêu người ta mà

~~[Bang] Clone 2: Có thứ kỳ quái chui vào trong bang = =

[Bang]Minoo: Tớ xem rồi, Tiểu Tây cực đẹp, đeo mạng che kín kín hử hử *ôm tim uốn éo*

[Bang]Giết Chóc: Tôi cũng vừa xem xong! Thằng dè Tiểu Tây là ai!!

[Bang] Là Già Bắc Thảo: Bang chủ, anh đừng bơ giới thiệu coser bên cạnh, chữ Lantis rất lớn đấy

[Bang] Minoo: Bỏ sung phần trên! Lantis đẹp trai quá, kiếm khách vừa đẹp vừa ngẫu!! *ôm tim tiếp tục uốn éo*

[Bang]Cười Lừa Xem Hát:Sớm biết thế anh cũng tham gia, cho vợ tưởng thức tư thế oai hùng của anh!

[Bang] Tiểu Tây: Cậu muốn hóa trang thành nữ thuật sĩ vạm vỡ?

[Bang]Cười Lừa Xem Hát: Là nam thuật sĩ anh tuấn!

[Bang]Minoo: Không phải tớ muốn sỉ nhục cậu, cậu cùng lắm chỉ được xem như một nam thuật sĩ mảnh mai = =

[Bang] Tiểu Tây: Nhìn đi, tiểu M rất hiểu cậu

[Bang]Vành Mắt Đen: Vô Danh vậy mà không cos chiến sĩ

[Bang] Tiểu Tây: Vì cậu ta trai gái khó phân biệt

[Bang] Tiểu Tây: Gấu mèo – kun sao lại trồi lên ở đây (o)

[Bang]Vành Mắt Đen: Hô hô, thấy cậu và cao thủ đều ở đây nên đi theo vào

[Bang] Vô Danh: >O< tiểu="" tây="" đứng="" ở="" lập="" trường="" gì="" mà="" dám="" nói=""
tôi="" trai="" gái="" khó="" phân="" biệt!="" [bang]="" tiểu="" tây:="" đứng="" trên="" lập=""
trường="" một="" người="" đàn="" ông="" [bang]trà="" sữa="" cacao:="" trai="" gái="" khó=""
phân="" biệt="" -="" kun="" tầng="" trên,="" cậu="" có="" từng="" nghĩ="" tới="" tâm=""
tình="" của="" cá="" voi="" khi="" bị="" cá="" vàng="" nói="" nó="" mi="" nhon="" không?=""
[bang]tiểu="" tây:="" tớ="" đây="" vị="" đàn="" ông!="" lantis="" làm="" chứng!="" lantis=""
không="" trả="" lời,="" đáp="" lại="" cậu="" là="" một="" dòng="" tin="" từ="" hệ="" thống=""
——="" [hệ="" thống]="" lantis:="" hoạt="" động="" cos="" trên="" trang="" chủ,="" mỗi=""
một="" phiếu="" cho="" topic="" 44,="" xuất="" trình="" ảnh="" chụp,="" miễn="" phí="" kéo=""
tháp="" lung="" linh="" tin="" hệ="" thống="" có="" riêng="" một="" khung="" hiển="" thị,=""
chuyên="" dùng="" cho="" hệ="" thống="" số="" 1="" và="" số="" 2="" phát="" tin="" đùa=""
giỡn="" nhau,="" font="" chữ="" cực="" lớn,="" gam="" màu="" sắc="" sỡ,="" thường="" có=""
thể="" hấp="" dẫn="" tâm="" mắt="" người="" chơi="" trước="" tiên.="" [bang]trà="" sữa=""
cacao:="" !!!="" lantis="" lấy="" đâu="" ra="" loa="" hệ="" thống?="" [bang]="" lantis:="" đánh=""
boss="" ra="" [bang]="" vô="" danh:="" thần="" tượng="" bỏ="" tiền="" sao="" (o)="" [bang]=""
tiểu="" tây:="" tháp="" lung="" linh="" là="" gì="" vậy?="" [bang]khói="" hồng:="" tháp=""
lung="" linh="" là="" bản="" đồ="" cấp="" 100,="" nơi="" thăng="" cấp="" [bang]giết="" chóc:=""
một="" lần="" kéo="" 50v="" [bang]tiểu="" tây:="" bằng="" giá="" một="" đứa="" con="" của=""
tôi,="" sao="" không="" ai="" kéo="" tớ="" tot="" [bang]="" lantis:="" lát="" dẫn="" em="" đi=""
[bang]giết="" chóc:="" tôi="" tới="" giúp="" [bang]trà="" sữa="" cacao:="" em="" cũng="" đi~=""
[bang]="" lantis:="" tập="" hợp="" dưới="" chân="" tháp="" mấy="" tên="" nhàn="" rãi="" tập=""
trung="" dưới="" chân="" tháp,="" chia="" làm="" 4="" đội:="" lantis="" cùng="" khổng="" tây=""
một="" đội,="" trà="" sữa="" cùng="" tiểu="" m="" một="" đội,="" khói="" hồng="" cùng=""
giết="" chóc="" một="" đội,="" vô="" danh="" cùng="" vành="" mắt="" đen="" một="" đội,=""
nhiều="" đội="" kéo="" sẽ="" tiết="" kiệm="" thời="" gian.="" tháp="" lung="" linh="" chia=""
làm="" 6="" tầng,="" 3="" tầng="" đầu="" toàn="" quái="" nhỏ,="" diệt="" hết="" là="" được,=""
3="" tầng="" sau="" toàn="" boss,="" đánh="" chết="" là="" được.="" lantis="" đã="" cấp=""
106,="" cho="" dù="" kéo="" theo="" đứa="" con="" ghê="" khổng="" tây,="" giết="" mấy=""

con=" 110=" này=" lên=" tới=" đỉnh=" cũng=" rất=" dễ=" dàng.= lượt=" thứ=" nhất,=" đội=" đầu=" tiên=" bọn=" họ=" kéo=" là=" máy=" nhấn=" tin,=" máy=" quay=" tay,=" máy=" nho=" nhỏ;=" lượt=" thứ=" hai;=" máy=" copy,=" máy=" xúc=" đất,=" tàu=" lượn;=" lượt=" thứ=" ba;=" máy=" bay=" chiến=" đấu,=" tàu=" con=" thoi;=" lượt=" thứ=" tư;=" máy=" kéo,=" máy=" dầu=" diesel,=" máy=" đánh=" bạc.= khi=" kéo=" máy/tàu=" xx=" lần=" thứ=" tư,=" khổng=" tây=" không=" nhin=" được=" ——=" [cận=" tiểu=" tây;=" máy=" đánh=" bạc=" [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" có~!=" chị=" dâu=" có=" gì=" sai=" bảo?=" [cận=" tiểu=" tây;=" chị=" dâu?=" [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" ai~=" [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" phi=" phi=" phi,=" xin=" lỗi=" chị=" dâu,=" bắt=" ngờ=" không=" kịp=" phản=" ứng=" [cận=" tiểu=" tây;=" lantis,=" máy=" người=" này=" là=" em=" trai=" anh?=" [cận=" lantis;=" không=" [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" dù=" đại=" ca=" không=" thừa=" nhận,=" bang=" máy=" móc=" bọn=" em=" vĩnh=" viễn=" sống=" chết=" theo=" sau!=" [cận=" tiểu=" tây;=" bang=" máy=" móc!?= " [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" chị=" dâu,=" là=" máy=" móc...=" [cận]tiểu=" tây;=" xin=" lỗi...=" mất=" tôi=" bắt=" ngờ=" bị=" mù=" máy=" giầy=" [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" chính=" là=" loại=" bắt=" ngờ=" bị=" chói=" mù=" ấy=" à?=" [cận=" tiểu=" tây;=" ...=" đúng,=" cậu=" rất=" thông=" minh...=" [cận=" máy=" đánh=" bạc;=" cảm=" ơn=" chị=" dâu=" đã=" khen!=" [cận=" tiểu=" tây;=" ...=" không=" khách=" khí...=" ai=" có=" thể=" đến=" giúp=" cậu=" chỉnh=" lại=" khuôn=" mặt=" đã=" rút=" gân=" không!=" bang=" máy=" móc=" này=" rớt=" cuộc=" từ=" đâu=" chui=" ra!=" = " đến=" lần=" thứ=" năm=" cuối=" cùng=" đã=" không=" còn=" máy/tàu=" xx,=" đổi=" thành=" cá=" con,=" cá=" bột,=" trứng=" cá;=" lượt=" thứ=" sáu;=" xương=" cá,=" cá=" giống,=" môi=" cá;=" lượt=" thứ=" bảy;=" lưới=" đánh=" cá,=" thịt=" cá,=" bột=" cá;=" lượt=" thứ=" tám;=" hồ=" nuôi=" cá,=" cá=" chép=" hồng,=" dây=" câu=" cá.= đổi=" mặt=" với=" một=" đám=" cá,=" khổng=" tây=" lại=" nhin=" không=" được=" ——=" [cận=" tiểu=" tây;=" dây=" câu=" cá=" [cận=" dây=" câu=" cá;=" gì?=" [cận=" tiểu=" tây;=" cô=" thuộc=" bang=" nào?=" [cận=" dây=" câu=" cá;=" ai=" cần=" mày=" lo!=" mày=" là=" con=" đàn=" bà=" hự=" hồng=" đi=" mỗi=" chài=" lantis=" —=" sama!=" [cận=" tiểu=" tây;=" ...=" lantis=" [cận=" lantis;=" tôi=" không=" quen=" họ=" [cận=" dây=" câu=" cá;=" lantis=" —=" sama,=" người=" ta=" thật=" sự=" rất=" thích=" anh=" đó,=" rất=" đẹp=" trai=" rất=" có=" dáng,=" cầu=" thông=" đồng~=" gia=" nhập=" bang=" cá=" đi!=" [cận=" tiểu=" tây;=" cô=" cô=" cô,=" cô=" thế=" mà=" lại=" xây=" một=" hậu=" cung!=" [cận=" tiểu=" tây;=" cuộc=" đời=" này=" làm=" sao=" sống=" hết=" đây,=" ực=" hự=" hự=" hự...=" [cận=" dây=" câu=" cá;=" con=" đàn=" bà=" hự=" hồng,=" ai=" cho=" khóc!=" [cận=" tiểu=" tây;=" ...=" tôi=" là=" nam=" [cận=" dây=" câu=" cá;=" tính=" lừa=" tao=" à!=" tao=" rất=" thông=" minh=" đấy!=" trong=" hình=" mày=" lúc=" nào=" cũng=" dính=" lên=" ngực=" lantis=" sama!=" đồ=" mặt=" dày!=" [cận=" tiểu=" tây;=" lantis!=" xem=" lại=" fan=" bại=" nào=" của=" anh=" đi!!=" [cận=" lantis;=" ngậm=" miệng=" hết!=" [cận=" dây=" câu=" cá;=" !!!=" ngậm=" rồi=" ạ,=" sama!=" [cận=" tiểu=" tây;=" ...=" đến=" lượt=" thứ=" chín=" khổng=" tây=" có=" ý=" giành=" đội=" trưởng=" với=" lantis,=" sàng=" lọc=" một=" lần=" người=" xin=" nhập=" đội,=" bỏ=" thêm=" ba=" tên=" hoàn=" toàn=" khác=" nhau,=" kết=" quả=" ——=" [cận=" trắng=" treo=" đầu=" ngọn;=" tôi=" tới=" để=" chiêm=" ngưỡng=" cao=" thủ=" dùng=" được=" kèn=" hệ=" thống=" *cười=" tùm=" tìm*= " [cận=" thượng=" để=" tựa=" như=" đại=" thúc;=" tôi=" tới=" để=" xem=" anh=" đẹp=" trai=" trong=" lòng=" mỹ=" thiếu=" niên=" đến=" cùng=" là=" dạng=" gì=" [cận=" chúa=" jesus=" lời=" mỹ=" thiếu=" niên;=" lantis=" đại=" nhân!=" tôi=" rất=" thích=" trang=" phục=" kiếm=" khách=" của=" anh!!=" khổng=" tây=" im=" lặng=" cúi=" đầu=" xám=" hói,=" cậu=" quả=" nhiên=" nên=" để=" tùy=" duyên,=" hậu=" quả=" của=" việc=" có=" ý=" lựa=" chọn=" là=" kéo=" được=" mấy=" quả=" bom=" hện=" giờ=" tới.= vì=" người=" được=" kéo=" lượt=" này=" khá=" đặc=" biệt,=" khổng=" tây=" vừa=" mắng=" chửi=" ba=" tên=" thất=" đức=" ăn=" không=" ngồi=" rồi=" tụ=" tập=" nói=" chuyện=" phiếm=" vừa=" ra=" sức=" hõ=" trợ=" đánh,=" cuối=" cùng=" với=" thành=" tích=" 9=" phút=" phá=" kỷ=" lục="

tám=" lầ=" trước,=" thuận=" lợi=" ròi=" tháp.=" hệ=" thống=" số=" 2-kun=" nhiệt=" liệt=" hoan=" nghênh=" bọ=" họ=" chúc=" mừng=" đôi=" vợ=" chồng=" lantis=" và=" khỏng=" tây=" trong=" 2=" giờ=" liên=" tục=" thanh=" lý=" 9=" lầ=" tháp=" lung=" linh!=" trong=" ngày=" kỷ=" niệ=" 9=" năm=" tiên=" vực=" bắt=" đầu=" chế=" tạo,họ=" đã=" xây=" dựng=" nên=" ý=" thức=" bảo=" vệ=" môi=" trường=" và=" tái=" chế=" quai=" vậttrước=" nay=" chưa=" từng=" có!=" vì=" vậy,=" đặc=" biệt=" mở=" tầng=" hầm=" ẩn=" của=" tháp=" lung=" linh=" làm=" phần=" thưởng=" cho=" họ,=" trong=" vòng=" 10=" phút=" xin=" hã=" lựa=" chọn=" thêm=" ba=" đồng=" đội=" tiến=" vào=" phụ=" bản!=" pi=" xì=" ẹt=" hệ=" thống=" số=" 1-kun=" đang=" bị=" cảm=" nặng,=" mấy=" ngày=" tiếp=" theo=" hã=" để=" hệ=" thống=" số=" 2=" phục=" vụ=" mọi=" người!=" ...=" một=" thông=" báo=" thật=" dài,=" à=" ì=" một=" trận=" như=" thể=" cũng=" không=" rảnh=" kéo=" người=" đi=" tháp=" lung=" linh=" nữa,=" đúng=" lúc=" khó=" hong=" cùng=" giết=" chóc=" từ=" trong=" tháp=" đi=" ra,=" khỏng=" tây=" thêm=" hai=" người=" bọ=" họ,=" kéo=" theo=" ete=" ròi=" vào=" phụ=" bản,=" vừa=" vào=" trong,=" kênh=" thể=" giới=" và=" bang=" hội=" vốn=" đẩy=" như=" bay=" lập=" tức=" biến=" mất,=" có=" lẽ=" đã=" bị=" cắt=" đứt=" liên=" lạc=" với=" thể=" giới=" bên=" ngoài,=" khỏng=" tây=" đi=" đầu,=" kéo=" theo=" một=" chuỗi=" người=" vào=" điểm=" dịch=" chuyển=" chính=" giữa=" tầng=" một=" xuống=" tầng=" hầm,=" đoi=" hệ=" thống=" dịch=" chuyển=" xong,=" khùng=" cảnh=" dần=" dần=" hiện=" ra=" trước=" mắt=" mọi=" người,=" lại=" là=" một=" mê=" cung,=" khỏng=" tây=" nháy=" mắt=" nổi=" khùng=" ——=" [cận]= tiểu=" tây:= cmn=" trò=" chơi=" này=" thích=" mê=" cung=" thể=" à!=" dưới=" rừng=" xanh=" có!=" trên=" động=" văn=" võ=" song=" toàn=" có!=" kết=" hôn=" có!=" giờ=" lại=" tặng=" thêm=" một=" cái!=" không=" biết=" trên=" thể=" gian=" có=" thứ=" gọi=" là=" ngu=" đường=" sao!?= cmn!=" [cận]khói=" hong:= bình=" tĩnh,=" tiểu=" tây=" _=" [cận]= tiểu=" tây:= tứ=" không=" thể=" bình=" tĩnh,=" mê=" cung=" thật=" đáng=" ghét=" = [cận]= lantis:= tiểu=" tây=" nháy=" lên=" [cận]= tiểu=" tây:= rất=" cao=" đó!=" [cận]= lantis:= thử=" xem=" đối=" tượng=" nhà=" mình=" lên=" tiếng,=" cậu=" còn=" có=" thể=" nói=" gì,=" khỏng=" tây=" nhán=" phím=" thử=" nháy=" lên=" tới=" trên=" đầu=" tường,=" cả=" mê=" cung=" thu=" hết=" vào=" mất,=" [cận]giết=" chóc:= *hai=" hàng=" máu=" mũi*= tiểu=" tây,=" quần=" lót...=" [cận]= tiểu=" tây:= để=" làm=" hài=" lòng=" thị=" giác=" của=" các=" cậu,=" tôi=" đã=" cố=" ý=" đối=" thành=" màu=" hong=" phần~~=" [cận]khói=" hong:= ...=" cậu=" là=" cái=" tên=" biến=" thái=" [cận]= tiểu=" tây:= tứ=" đây=" rõ=" ràng=" rất=" trong=" sáng=" nha=" [cận]khói=" hong:= được=" rồi,=" chuyện=" cậu=" thần=" kinh=" đau=" phải=" ngày=" một=" ngày=" hai...=" [cận]= tiểu=" tây:= *trùng=" mất*= tứ=" rất=" trong=" sáng!=" lantis=" làm=" chứng!=" [cận]= lantis:= ừ=" [cận]khói=" hong:= tứ=" cực=" kỳ=" muốn=" phun=" một=" câu,=" đôi=" gian=" phu=" ***=" phụ=" [cận]= tiểu=" tây:= ...=" lantis,=" ai=" bảo=" anh=" xóa=" lung=" tung=" đồ=" người=" ta,=" xem=" người=" ta=" ghi=" hận=" kia=" [cận]= lantis:= nhất=" thời=" nhàm=" tay=" [cận]khói=" hong:= cao=" thủ!=" em=" không=" có=" nói=" gì=" hết!=" vừa=" ròi=" chỉ=" phụ=" họa=" tiểu=" tây=" thôi!=" [cận]= tiểu=" tây:= cậu=" có=" cần=" chạy=" trốn=" trách=" nhiệm=" vậy=" không=" = [cận]= ete:= tôi=" thật=" sự=" muốn=" hỏi=" một=" vấn=" đề,=" quần=" lót=" hong=" phần=" cậu=" lấy=" đầu=" ra?=" [cận]= tiểu=" tây:= a,=" tôi=" làm=" thuốc=" nhuộm,=" nhuộm=" quần=" trắng=" thành=" quần=" hong=" [cận]= ete:= có=" màu=" đen=" ren=" không?=" [cận]khói=" hong:= ete=" cậu=" thật=" nham=" hiểm!=" cậu=" muốn=" cho=" formandehit=" mặc?=" [cận]= tiểu=" tây:= nhưng=" mà=" formandehit=" không=" có=" mặc=" vậy...=" hay=" là=" cho=" cậu=" thuốc=" đối=" giới=" tính?=" [cận]khói=" hong:= cậu=" thật=" sự=" gì=" cũng=" có...=" [cận]= tiểu=" tây:= tứ=" thấy=" tứ=" có=" thể=" mở=" một=" tiệm=" tạp=" hóa=" bán=" đồ=" nuôi=" gia=" đình=" [cận]= lantis:= mấy=" thứ=" đó=" để=" sau=" đi,=" dẫn=" đường=" trước=" [cận]= tiểu=" tây:= không=" phải=" em=" muốn=" dẫn=" kích=" anh,=" em=" thấy=" phụ=" bản=" này=" không=" qua=" được=" [cận]= giết=" chóc:= saonói=" thể?=" [cận]= tiểu=" tây:= có=" một=" con="

ròng=" "ngồi=" "cạnh=" "lối=" "ra=" "mê=" "cung,=" "chính=" "là=" "con=" "ròng=" "đen=" "bị=" "chúng=" "ta=" "trộm=" "hộp=" "đen...=" "ổ,=" "nhắc=" "mới=" "nhớ,=" "lantis=" "đưa=" "hộp=" "đen=" "kia=" "cho=" "em=" "khổng=" "tây=" "điều=" "khiển=" "nhân=" "vật=" "nhảy=" "xuống=" "đất,=" "đồng=" "ý=" "yêu=" "cầu=" "giao=" "dịch=" "từ=" "lantis,=" "lấy=" "chìa=" "khóa=" "lần=" "trước=" "lượm=" "được=" "trên=" "giường=" "nữ=" "vương=" "thử,=" "trong=" "dự=" "liệu=" "mở=" "ra,=" "chìa=" "khóa=" "và=" "hộp=" "biến=" "mất,=" "thay=" "vào=" "đó=" "là=" "một=" "khối=" "đá=" "màu=" "đen.= "ngó=" "lơ=" "một=" "đồng=" "vô=" "nghĩa=" "của=" "hệ=" "thống=" "số=" "2=" "–=" "kun=" "đột=" "ngột=" "nhảy=" "ra,=" "khổng=" "tây=" "show=" "đá=" "lên=" "kênh=" "cận.= " [cận]= "tiểu=" "tây:= " [tinh=" "thạch=" "đen=" "ngưng=" "tụ=" "tăng=" "trưởng=" "thú=" "nuôi]= "vật=" "phẩm=" "đặc=" "biệt=" " (chưa=" "khóa,=" "ẩn=" "chứa=" "năng=" "lượng=" "khủng=" "lồ,=" "có=" "thể=" "khiến=" "thú=" "nuôi=" "tăng=" "trưởng=" "đến=" "một=" "giai=" "đoạn=" "nhất=" "định.= " [cận]= "lantis=" "cho=" "gà=" "ăn=" " [cận]giết=" "chóc:= "loại=" "vật=" "phẩm=" "này=" "chưa=" "từng=" "xuất=" "hiện=" "trong=" "game,=" "đâu=" "ra=" "vậy?=" " [cận]= "khối=" "hồng:= "trên=" "người=" "tiểu=" "tây=" "quả=" "nhiên=" "không=" "tìm=" "thấy=" "thứ=" "gọi=" "là=" " ‘không=" "có=" "khả=" "năng'...=" " [cận]= "khối=" "hồng:= "tớ=" "không=" "nhịn=" "được=" "muốn=" "hỏi=" "một=" "câu,=" "ăn=" "cái=" "này,=" "gà=" "con=" "có=" "gì=" "sỏi=" "thận=" "không?=" "từ=" "sau=" "khi=" "thân=" "thiết=" "hơn=" "mấy=" "người=" "này=" "bắt=" "đầu=" "không=" "kiêng=" "nể=" "gì,=" "chắc=" "là=" "lâu=" "rồi=" "không=" "bị=" "chà=" "đạp=" "nên=" "ngứa=" "da.= "khổng=" "tây=" "bĩu=" "môi,=" "không=" "thèm=" "quan=" "tâm=" "bọn=" "họ,=" "trực=" "tiếp=" "gọi=" "phượng=" "hoàng=" "ra,=" "cho=" "nó=" "ăn=" "tinh=" "thạch.= "hệ=" "thống=" "số=" "2=" "thông=" "báo:= "chúc=" "mừng=" "gia=" "cầm=" "vô=" "hại=" "đừng=" "giết=" "tiền=" "vào=" "thời=" "kỳ=" "thiếu=" "niên,=" "xin=" "tiếp=" "tục=" "phấn=" "đầu=" "vì=" "hòa=" "bình=" "trò=" "chơi!= "gia=" "cầm=" "–=" "kun=" "được=" "đặt=" "kỳ=" "vọng=" "cao=" "giờ=" "phút=" "này=" "đang=" "nắm=" "cái=" "đuôi=" "tỏa=" "đu=" "màu=" "sắc=" "của=" "mình=" "xoay=" "tròn,=" "khổng=" "tây=" "rất=" "thất=" "đức=" "phun=" "ra=" "một=" "câu=" "khinh=" "bĩ:= "với=" "đức=" "hạnh=" "của=" "con=" "ngốc=" "này,=" "có=" "thể=" "duy=" "trì=" "cân=" "bằng=" "nội=" "tiết=" "bản=" "thân=" "đã=" "hạnh=" "phúc=" "lắm=" "rồi.= "vì=" "thể=" "tích=" "đột=" "nhiên=" "biến=" "lớn,=" "kỹ=" "năng=" "đột=" "nhiên=" "biến=" "nhiều,=" "thuộc=" "tính=" "đột=" "nhiên=" "biến=" "mạnh=" "của=" "gia=" "cầm=" "–=" "kun,=" "phụ=" "bản=" "ẩn=" "của=" "tháp=" "lung=" "linh=" "thuận=" "lợi=" "thông=" ">

61. Chương 61: Phiên Ngoại: Thư Từ Của Tiểu Phượng Và Hệ Thống Số 2 Ca Ca

Hệ thống số 2 ca ca, chào anh!

Em là Phượng Hoàng trước kia giống gà con giờ giống gà tây luôn bị chủ nhân ghét bỏ, anh có thể gọi em tiểu Phượng, nhưng mà ngàn lần không được gọi em gà con hoặc gia cầm nha, càng không được gọi em tiểu Hoàng, vì em là đực. Anh xem này! Em có thể xòe đuôi, tuy đuôi còn hơi nhỏ, nhưng vẫn xòe được.

Đạo này, em hay cảm thấy lằng lằng. Mới đầu còn tưởng ăn đá nhiều quá nên bị sỏi thận, nghĩ gắng nhịn một chút, từ từ sẽ tiêu hóa hết. Thế nhưng gần đây lại càng nghiêm trọng, luôn xuất hiện bệnh trạng mặt đỏ tim đập, tay chân mềm nhũn, đặc biệt lúc nhìn đến Súp.

Súp chắc anh cũng biết, chính là con của chủ nhân và tướng công hấn.

Từ lần trước giúp chủ nhân càn quét Tháp Lung Linh, chủ nhân dường như ân cần với em hơn rất nhiều, thường xuyên thả em khỏi ***g, mỗi lần đều gặp được Súp, tụi em ngày càng thân.

Làn da xanh mướt đó, mái tóc quăn xòa tung đó, vóc người hình trụ đó, oa~~ em cảm thấy như bị lời nói và nét mặt của Súp mê đảo đến mức đi không nổi.

Phải làm sao bây giờ? Em không dám nói với Súp, sợ Súp không chơi với em nữa.

—— BY Tiểu Phượng, hoang mang.

Tiểu Phượng thân mến, chào em!

Căn cứ vào bệnh trạng của em, em đã cảm nắng Súp nặng rồi, chúc mừng em! Mùa xuân của em đến rồi! Đợi lần sau nếu đi không nổi, không cần do dự, nhào tới! Dính lấy! Bắt Súp quân thành bạn G của em đi!

— BY Hệ thống số 2 – kun, chúc hai em hạnh phúc.

Hệ thống số 2 ca ca, dạo này anh thế nào?

Em dựa theo lời anh nói, nhào tới, khổ nỗi đuôi em quá nặng, khiến em và Súp bị đè xuống đất. Súp giận lắm, bắn em văng ra ngoài, thấy em ngã còn cười em, oa oa oa, rụng thiệt nhiều lông, đau quá Q_Q

— BY Tiểu Phượng, dập móng đau quá đi.

Tiểu Phượng thân mến,

Dạo này anh cũng không tệ lắm, chỉ hay nhận được khá nhiều pm đùa giỡn.

Hình như em không khỏe lắm. Anh chỉ có thể nói, yêu luôn đau khổ thế, đừng bỏ cuộc!

— Hệ thống số 2 – kun, cứ bị người ta đùa giỡn.

... Cứ thế cứ thế

... Cứ vậy cứ vậy

... Hai người thư từ qua lại...

Hệ thống số 2 ca ca,

Đây là lá thư thứ 99 em viết cho anh. Hôm qua em chọc chủ nhân giận bị nhốt trong phòng tối. Em rất buồn, vậy nên lôi đồng thư tín anh viết cho em đọc lại một lần.

Em phát hiện chân em mềm nhũn! Hệ thống số 2 ca ca, em nghĩ em có lẽ đã bị văn chương mượt mà trau chuốt của anh mê đảo đến mức đi không nổi rồi.

— BY Tiểu Phượng, đã hết thích Súp chuyển sang phải lòng Hệ thống ca ca.

Đáng tiếc... Anh đã có Hệ thống số 1.

— BY Hệ thống số 2 – kun, cặp đôi hoàn hảo không thể tách rời.

Trên đây là lịch sử yêu đương của gia cầm – kun không ngừng bị sinh vật khác loài mê đảo đến mức không đi nổi...

Có lẽ sau này càng nhiều khả năng không ngừng bị mê đảo đến mức không đi nổi nữa...

62. Chương 62: Phieen Ngoại: Hợp Server

Người chiến thắng hoạt động cos trên trang chủ không phải nhóm Trà Sữa mà là người chơi server khác.

Mặc dù tất cả mọi người đều nhất trí tác phẩm của nhóm Trà Sữa tốt nhất, cũng đã từng vì bất mãn kết quả này mà quậy tung diễn đàn, nhưng nghe nói trong nhóm quán quân có con gái của nhà tài trợ, tổ hoạt động không thể không bàn điều kiện riêng với Trà Sữa, nâng phần thưởng hạng hai ếm nhem chuyện này.

Khổng Tây nhân cơ hội chen ép 5 viên tinh thạch thú cưng từ bọn họ, cho Phượng Hoàng và Súp Lơ thăng lên thời kỳ thanh niên.

Phượng Hoàng tuổi thanh niên nhiều kỹ năng công kích thuộc tính lửa, mà Súp Lơ thì nhiều kỹ năng thuộc hệ phòng ngự và bị động phản đòn.

Kết quả đã được phía nhà phát hành định sẵn, bên dân chúng đi vote vẫn dằng co khá lâu, chọn ra từng top 3 của mỗi chức nghiệp. Nhóm cos của Trà Sữa Chiến Sĩ đạt danh hiệu quyền rũ No.1, nữ Dưạ Sư Khổng Tây đạt danh hiệu mỹ nhân mộng lung huyền ảo No.1, hình Đông Dã tuy đều là chụp chung nhưng vẫn được chọn làm Kiểm Khách siêu đẹp trai siêu giàu No.1.

Mấy thứ hạng đầu khiến bọn họ nổi danh một phen, mỗi ngày login đều bị người đuổi theo, một lần hai lần không sao, đằng này cứ luôn như vậy thật khiến người ta khó chịu.

Không lâu sau đó, trò chơi bắt đầu tiến hành hợp server.

Hợp với server bọn Khổng Tây đúng lúc chính là server2 của nhóm quán quân hoạt động cos.

Sáu Ngày Sáu Đêm lo lắng sau khi hợp server thể lực sê suy yếu, đặc biệt đi tìm Giết Chóc bàn bạc việc nhập bang. Giết Chóc đã sớm ngăn chức bang chủ, vờ suy tính vài ngày rồi đồng ý.

Vì thế bọn họ di chuyển cả bang vào Sáu Ngày Sáu Đêm. Hai người Khổng Tây cùng Lantis cũng không hề áy náy đi theo, hoàn toàn quên sạch chuyện lúc trước cướp đồ của Trắng Treo.

Hợp server ngày đầu tiên, Khổng Tây đăng nhập nửa ngày mới chen chân vào được, vừa lúc bắt gặp nữ vương lăm lăm server 2 đang spam thể giới.

[Thể giới] Hồng Nhan Họa Thủy: Lantis Lantis Lantis, ra đây đi~~!

[Thể giới] Luân Gia Đả Hoàn Lương: Ô, đâu ra nhỏ này vậy, vừa tới đã tìm hotboy server ta

Hot hot hot... hotboy server!

Khổng Tây cầm lặng gương mắt nhìn màn hình chớp mắt mấy cái, đủ loại vị chua bốc lên tiếp tục hóng.

[Thể giới] Hồng Nhan Họa Thủy: Thế nào, hoa hậu giảng đường cặp với hotboy server các cậu chắc được nhỉ

[Thể giới] Tiểu Q: Theo tôi thấy giống trò cười hơn

[Thể giới] Mây Hình Nấm: Người của server 2 nghe rõ! Tôi sẽ không nhường danh hiệu Văn Trạng Nguyên!

[Thể giới] 777888: Mây Hình Nấm à, cậu đa nghi quá

[Thể giới] Mây Hình Nấm: Từ khi bị Tiểu Tây cướp đi một lần, tâm lý của tôi đã bị bóp mép T__T

[Thể giới] Hồng Nhan Họa Thủy: Lantis nghe rõ! Tôi vừa ý anh rồi, anh nên chuẩn bị tư tưởng bị tôi quần lấy đi!

[Thể giới] Trà Sữa Cacao: Nếu Lantis online, chắc chắn anh ta sẽ nói: tùy cô, quần một lần giết một lần!

[Thể giới] Minoo: Onl rồi kìa~~ Tiểu Tây Tiểu Tây, tướng công của cậu tới rồi

~~[Thể giới] Tiểu Tây: Làm gì mà hưng phấn hơn cả tớ thế ==

[Thể giới] Trà Sữa Cacao: Ô, quý keo kiệt đã không tiếc lên thể giới

[Thể giới] Tiểu Tây: Giết Chóc tài trợ tớ ^^

[Thể giới] Trà Sữa Cacao: Ra là được bao

[Thể giới] Giết Chóc: Đừng nói lung tung, tôi vừa lên 110, bị chém một lần sẽ rớt xuống 109

[Thể giới] Hồng Nhan Họa Thủy: Lantis! Thêm bạn~~!

[Thể giới] Lantis: Tiểu Tây mở pm ra, trốn cũng vô dụng

[Thể giới] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây chột dạ, óa óa

~[Thể giới] Tiểu Tây: Con khỉ chột dạ, chột dạ con khỉ

[Thể giới] Lantis: Tối npc bang hội

Tên Khổng Tây chột dạ lung tung ngoan ngoãn lê bước đến NPC bang hội, chưa tới gần đã thấy Lantis bắt mắt của bọn họ, bên cạnh còn có một nữ Dưực Sư chưa từng gặp qua.

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Là anh nói muốn tôi tới npc bang hội mà!

[Cận] Trà Sữa Cacao: Mắc cười quá chị hai, người ta gọi vợ người ta, chị nghĩ là chị à?

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Mắc mớ gì tới cô, tôi nói chuyện với Lantis cô chỗ mỗ vào làm gì!

[Cận] Tiểu Tây: ...

[Cận] Tiểu Tây: Chị hai, chị thiệt đáng thương

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Biển, ai là chị hai cô

[Cận] Tiểu Tây: Tôi nhìn tới nhìn lui cũng chỉ thấy mỗi chị đáng thương nhất. Vừa ý một người đàn ông không yêu mình, chắc chắn là đau lòng muốn đập đầu

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Tôi sẽ khiến Lantis yêu tôi!

[Cận] Tiểu Tây: Cô có cao 1m7 không?

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Không, thì sao?

[Cận] Tiểu Tây: Có D-cup không?

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Mấy đứa diễn viên AV mới có thứ này!

[Cận] Tiểu Tây: Thật ra không có mấy thứ đó cũng không sao, quan trọng là, cô có phải nam không?

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Thần kinh, nói chuyện với cô mệt xác

[Cận] Lantis: Tên thần kinh này chính là đối tượng của tôi, cô tránh xa tôi một chút

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Tôi sẽ giành được anh!

[Cận] Trà Sữa Cacao: Khỉ, làm tiểu tam mà khí thế thế

[Cận] Hồng Nhan Họa Thủy: Lantis anh chờ đấy

Tiểu tam buông lời xong chạy đi, lắc lắc vào trong một đám người cách đó không xa.

[Cận] Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây cậu không chà đạp cô ta?

[Cận] Tiểu Tây: Gần đây tới tháng...

[Cận] Trà Sữa Cacao: = = liên quan gì tới cậu!?

[Cận] Tiểu Tây: Không cẩn thận bị lời trĩ...

[Cận] Trà Sữa Cacao: Cưng, cho dù cưng muốn lừa chị cũng đừng đi giá họa cho Lantis

[Cận] Tiểu Tây: Tổ cũng có nói bị anh ấy làm lời đầu... do tổ ngồi hoài nên mới vậy

[Cận] Minoo: Làm... lời...

[Cận] Trà Sữa Cacao: Nhét vào lại chưa?

[Cận] Tiểu Tây: Nhét vào rồi ạ, cảm ơn chị Trà Sữa đã quan tâm ^^

[Cận] Trà Sữa Cacao: Không... có... chi...

Trà Sữa xoắn xuýt gõ xuống một câu, biết điều chạy tới đứng bên cạnh Lantis, lại một lần nữa quỳ bái cao thủ mỗi ngày bị Khổng Tây chà đạp vẫn có thể trấn định như vậy.

Trắng Treo đang phân công trên YY bang hội, Lantis bị phân đến phân đội tiến công số 3, đứa con ghê Khổng Tây bị xem là điều kiện nhập đội cũng được vào.

Đây là lần thứ hai Khổng Tây tham gia nên vẫn có cảm giác rất mới lạ, kéo theo Phượng Hoàng đã có thể bay nhà cậu giương oai một trận, lấy hiệu ứng thị giác cũng đủ khiến đối thủ kinh sợ, bình yên vô sự qua hai trận bang chiến đầu tiên, vớ được một đồng kinh nghiệm.

Trận cuối cùng ngày hôm sau đối mặt với đệ nhất đại bang Ngựa Sắt Giáp Vàng của server 2.

Khổng Tây chơi trội hai ngày cuối cùng đã ý thức được vấn đề cây to đón gió, cất Phượng Hoàng vào. Nhưng viên Súp Lơ cực to của anh nhà cậu vẫn tấn bộ khắp nơi.

Dẫn đội bọn họ là Thanh Sam, Lantis hiếm có được một lần không hành động riêng lẻ, thông thả theo sau đội trưởng, chủ yếu sợ Khổng Tây theo không kịp hoặc hai người cách quá xa không kịp cứu vãn.

Nhiệm vụ lần này là giết sạch địch thủ rải rác bên ngoài, hỗ trợ đội chủ lực cướp cờ, sau đó hộ tống bọn họ trở về.

Thật sự Khổng Tây không thích như vậy, cảm giác cứ như bia đỡ đạn, hơn nữa Lantis cũng khó chịu khi bị gò bó, so với ngày thường lại càng trầm mặc hơn.

Cho nên, tên Khổng Tây cực kỳ vô trách nhiệm giữa đường kéo Lantis cùng nhau bỏ trốn.

Hai người chạy vòng quanh, chuyên chọn mấy người lạc đàn đánh, diệt thêm vài đội ngũ. Giết mệt thì ngồi một chỗ cho người tự chui đầu vào lưới, há miệng chờ sung giết được vài ba đợt thì dừng phải đám người Ngựa Sắt Giáp Vàng cướp cờ thành công đang chạy về.

Khổng Tây lại thả Phượng Hoàng phóng hỏa đốt người.

Bên kia phản ứng rất nhanh, lập tức bày đội hình. Đoán chừng tin tức hôm qua bang chiến Sáu Ngày Sáu Đêm có người mang Phượng Hoàng đã truyền ra.

Lantis rút kiếm xông tới, Khổng Tây tránh sau Súp Lơ thêm máu cho anh.

Dập liên tục tất cả kỹ năng có thể xài lướt lên, Lantis anh dừng áp sát đối phương.

Núp sau Súp Lơ, Khổng Tây không bị đánh tới rất không thua kém không để máu Lantis hạ xuống dưới 80%, thể hiện phẩm chất của một vị hiền thê.

Một đám Thuật Sĩ, Dược Sư, Pháo Thủ, Lantis không hề chém ai, chỉ một kiếm đâm chết Hồng Nhan Họa Thủy làm cái đuôi đứng thật xa sau đội ngũ.

Cô gái lập tức gào rú ——

[Thế giới] Hồng Nhan Họa Thủy: Lantis! Có ai đối xử với cô gái thích mình như anh không!?

[Thế giới]Minoo: Lantis good job!

[Thế giới]Trà Sữa Cacao: Cô gái à, có phải cô để nước vào đầu rồi không. Cô cũng không phải đối tượng của người ta, làm gì không thể đối xử với cô như vậy?

[Thế giới] Mây Hình Nấm: Tôi thấy cô ta không chỉ để nước vào đầu, nói đúng hơn để nhánh sông Trường Giang chảy vô

[Thế giới] Tiểu Tây: Rõ ràng là cát nguyên Thái Bình Dương...

[Thế giới]Trà Sữa Cacao: Tiểu Tây lo thêm máu đi, anh nhà cậu mất máu

[Thế giới] Tiểu Tây: Không có gì đáng ngại~ không chết được, máu nhiều da dày mà

[Thế giới]Trà Sữa Cacao: Thật không thể tin cậy, tránh sau Súp không bị gì còn không quan tâm sống chết của anh nhà mình

[Thế giới] Tiểu Tây: Trà Sữa, tám chuyện trên thế giới mắc thiết... Giết Chóc chỉ tài trợ tở 5v...

[Thế giới]Trà Sữa Cacao: Đến đây, chị tài trợ cứng

[Thế giới] Tiểu Tây: Chị Trà Sữa *mất lấp lánh*

[Thế giới] Trà Sữa Cacao: Khụ khụ >< tập="" trung="" không="" thấy="" lantis="" đang="" tròng="" tở="" sao?="" khổng="" tây="" ngoan="" ngoan="" tập="" trung="" nhìn="" thanh="" máu="" của="" lantis="" trong="" bản="" đồ="" bang="" hội="" chiến="" không="" thể="" tổ="" đội="" trị="" liệu="" lập="" tức="" trở="" thành="" một="" chuyện="" tồn="" công="" sức="" lại="" phí="" nhân="" lực="" rất="" dễ="" lạc="" mất="" đối="" tượng="" trị="" liệu="" khổng="" tây="" nhìn="" một="" hồi="" hoa="" cả="" mắt="" sau="" đó="" quyết="" định="" nhấn="" loạn="" vào="" đám="" người="" số="" đồ="" thì="" có="" thể="" click="" trúng="" ngay="" số="" đen="" thì="" đào="" nữa="" ngày="" cũng="" không="" đào="" trúng="" anh="" vừa=""

rời=" huyên=" thuyên=" với=" trà=" sữa,=" không=" cần=" thận=" để=" mất=" lantis,=" còn=" xúi=" quấy=" tìm=" cả=" nửa=" ngày=" không=" ra.= " khổng=" tây=" buồn=" bực=" di=" chuyển=" về=" trước,=" lại=" di=" chuyển=" thêm=" một=" chút,=" tiếp=" tục=" di=" chuyển=" tới.= " kết=" quả=" lantis=" không=" tìm=" được,=" bản=" thân=" thì=" đâm=" đầu=" đến=" trước=" nòng=" súng.= " khổng=" tây=" ngắn=" người,=" không=" nhúc=" nhích,=" dần=" độ=" chờ=" bị=" đánh.= " ở=" một=" giây=" khi=" cậu=" nghĩ=" chắc=" chắn=" sẽ=" bị=" đánh=" cho=" tàn=" phé,=" súp=" lơ=" vốn=" đứng=" ngốc=" phía=" sau=" đột=" nhiên=" chuyển=" động,=" xông=" lên=" chắn=" trước=" mặt=" khổng=" tây,=" hơi=" nghiêng=" người=" búng=" đòn=" công=" kích=" trở=" về,=" đúng=" lúc=" đánh=" trúng=" một=" thuật=" sĩ=" khác,=" khiến=" cô=" chết=" văng=" ra=" ngoài.= " [cận]= " lantis:= " dừng=" chạy=" lung=" tung=" [cận]= " tiểu=" tây:= " em=" không=" tìm=" thấy=" anh,=" muốn=" tiến=" sát=" lại=" nhìn=" cho=" kỹ=" q_q=" lantis=" phổi=" hợp=" lúi=" ra=" khỏi=" vòng=" chiến=" một=" chút,=" xác=" định=" khổng=" tây=" đã=" tìm=" được=" anh=" mới=" tiếp=" tục=" xông=" vào.= " trận=" bang=" chiến=" cuối=" cùng=" sáu=" ngày=" sáu=" đêm=" chiến=" thắng,=" theo=" lời=" tiết=" lộ=" từ=" đội=" làm=" cảnh=" của=" ngựa=" sắt=" giáp=" vàng,=" sở=" dĩ=" thất=" bại=" thê=" thảm=" như=" vậy,=" chủ=" yếu=" phải=" nói=" đến=" hồng=" nhan=" họa=" thủy=" cứ=" la=" hét=" gào=" thét=" trên=" yy,=" đê-xi-ben=" quá=" lớn=" cộng=" âm=" độ=" quá=" chói=" tai=" ảnh=" hưởng=" tới=" tâm=" tình=" người=" khác,=" căn=" bản=" không=" thể=" tập=" trung=" đánh,=" không=" may=" bang=" chủ=" còn=" không=" cảm=" nói=" cô,=" để=" cô=" tàn=" phá=" lỗ=" tai=" bọn=" họ=" hơn=" nửa=" tiếng=" đồng=" ">

63. Chương 63: Phiên Ngoại: Đêm Giáng Sinh

Ngày 24 tháng 12 năm 20XX, Khổng Tây chào mừng kỷ niệm nửa năm từ khi quen biết Đông Dã và đêm Giáng Sinh đầu tiên của hai người. Vì muốn để lại ấn tượng sâu sắc cho đối tượng về đêm Giáng Sinh này, Khổng Tây cố ý lên TaoBao đặt “Bộ hóa trang tình yêu mừng Chúa sinh ra đời”.

Khi bên chuyển phát gọi điện tới, Khổng Tây đang kiểm Mạnh Võ Huyết Ngọc với Lantis, tình hình khá xấu.

Khổng Tây bực bội văng tục: “XX! Trăng Treo chạy đi đâu vậy!!”, tranh thủ quơ lấy di động đang không ngừng rung.

“Alô!” Ngốc – kun một bụng tức giận dùng dùng thành công trút lên người anh trai giao hàng.

“..... Xin, xin chào, chuyển phát của bạn đã tới, xin đến cổng khu nhận.”

Khổng Tây tàn nhẫn đập bàn phím nhấn chuột ấn nút, thuận miệng nói: “À, đến liền... XX, tại sao cứ chạy ra xa vậy!... Đợi chút.”

“Vâng vâng... bạn cứ từ từ không sao.”

Nửa tiếng sau, anh trai giao hàng mất rừng rừng cuối cùng đã đợi được Khổng Tây, mất rừng rừng giao gói hàng nhìn cậu ký tên, lại mất rừng rừng nhận tờ đơn, về mặt không nói nên lời nhìn cậu một cái, sau đó xoay người lên xe, mất rừng rừng bỏ chạy.

Khổng Tây bị ánh mắt kia nhìn đến ngây người tại chỗ, chưa kịp giải thích gì đã trở mắt nhìn anh trai giao hàng hai hàng nước mắt phát tay rời đi, hồi hồn nửa ngày mới bĩu môi rút về nhà.

Khi cậu mang theo gói hàng về đến nhà, bọn Lantis vẫn đang bị quái Rừng Xanh chà đạp.

Ngốc – kun vô lương tâm tiếp tục vô lương tâm lướt mắt qua máy tính, bắt đầu lột lột gói quần áo, lột được món nào mặc món đó, khi mặc hết nguyên bộ mới thấy hơi kỳ cục, vừa đứng trước gương lập tức sốc nặng.

Cmn cái váy ngắn củn này ở đâu ra!? Lúc mặc nhẹ nhẹ trắng trắng, đang suy nghĩ quần gì kỳ cục có mỗi một ống! Đây rõ ràng là váy!

Cmn thất lừng hở rồn đầu ra nữa đây!? Còn tưởng chủ tiệm tiết kiệm vải may nhả đi một chút, nhưng làm gì đến mức không đủ che hai điểm trước ngực chứ!! Để vậy cho tiện gặm cắn sao!!??

Cmn cậu đặt bộ thiếu niên hóa trang mèo kiêu đáng yêu mà!? Tại sao lại thành thiếu nữ hóa trang mèo kiêu trần trụi thế này!?

Khiếu nại khiếu nại khiếu nại khiếu nại!! Mẹ nó!!

Khổng Tây không thèm thay quần áo, cứ thế mặc bộ đồ nữ mèo gọi cảm nổi giận đùng đùng xông tới trước máy tính, không quan tâm Trà Sữa đang gào thét trong kênh, mở Wangwang khiếu nại.

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Bạn gửi sai hàng rồi!!!!!!

Phương Phương Phương Phương Phương: Sai thế nào, thưa quý khách?

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Tôi đặt bộ hóa trang thiếu niên!! Bạn gửi tôi bộ nữ!!

Phương Phương Phương Phương Phương: Quý khách có thể nói cho chúng tôi biết không đúng chỗ nào không?

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Bạn gửi vấy cho tôi!

Phương Phương Phương Phương Phương: Đây chỉ là quần thiếu đáy thôi thưa quý khách, rất tiện cho quý khách làm việc

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Mẹ nó, tiện cho tôi bị ỉa à!!

Phương Phương Phương Phương Phương: Quý khách muốn nghĩ như vậy cũng được, tiện cho người yêu kéo lên

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Tôi mặc kệ! Quần không đáy làm sao mặc! Trả tiền lại đây!!

Phương Phương Phương Phương Phương: Quý khách làm chúng tôi khó xử rồi (-“;)

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Tôi mới khó xử!! Thêm nữa, bộ này chiều dài không đủ, chỉ tới ngực, chính xác là tới bụng!

Phương Phương Phương Phương Phương: Đây cũng là thiết kế cho người yêu tiện vuốt ve nha

~~Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Quan trọng là hoàn toàn khác miêu tả!

Phương Phương Phương Phương Phương: Cái này là mẫu mới được sửa lại thưa quý khách

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Quần áo cứ lỏng la lỏng lét là thế nào, cũng là mới sửa cho đối tượng của tôi tiện xé nát gia tăng tình thú à? = =

Phương Phương Phương Phương Phương: Quý khách thật thông minh ^^

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Rồi rồi, cái đuôi đeo làm sao?

Phương Phương Phương Phương Phương: Chúng tôi có gửi cho quý khách một thứ, chuỗi bi dài dài, gắn với một đầu đuôi, nhét vào mông là được nha quý khách

~Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: XX, khẩu vị quá nặng

Phương Phương Phương Phương Phương: Để gia tăng tình thú mà quý khách, kích thích chuẩn, rất vừa nhét vào

Khổng Tây nháy mắt phát khùng, cmn kích thích không phải vấn đề biết không!! Có số lớn nhất cũng nhét được biết không!! Cẩn bản tôi không tồn tại nỗi lo nhét không vô biết không!! A phi phi, trọng điểm là tình thú kiểu này quá nặng rồi! Phải phê bình phê bình nhất định phải phê bình!

Phương Phương Phương Phương Phương: Quý khách, đừng đi phê bình nha~~ người ta bán mạnh cho quý khách xem này →(_)#

Khổng Tước Bị Đồng Ruộng – kun Đè: Đây rõ ràng là biểu tình tức giận =__=

Phương Phương Phương Phương Phương: Quý khách! Người yêu của quý khách nhất định sẽ hài lòng! Qua
 Giáng Sinh rồi đánh giá sau nha >O< khổng=" " tước=" " bị=" " đồng=" " ruộng=" " -==" " kun=" " đề=" "
 ...=" " phương=" " phương=" " phương=" " phương=" " phương=" " chúng=" " tôi=" " sẽ=" " xem=" " như=" "
 quý=" " khách=" " đã=" " đồng=" " ý,=" " chúc=" " quý=" " khách=" " có=" " một=" " đêm=" " giáng=" "
 sinh=" " an=" " lành!=" " hôm=" " sau,=" " chủ=" " tiệm=" " ffff=" " nhận=" " được=" " một=" " đánh=" "
 giá=" " 5=" " sao,=" " lời=" " bình=" " quần=" " áo=" " rất=" " dễ=" " xé,=" " vấy=" " rất=" " ngắn,=" "
 đuôi=" " rất=" " đáng=" " yêu,=" " được.= " " đông=" " thiên=" " |= " ">

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-bi-bao-duong-dich-nhan-yeu>